

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

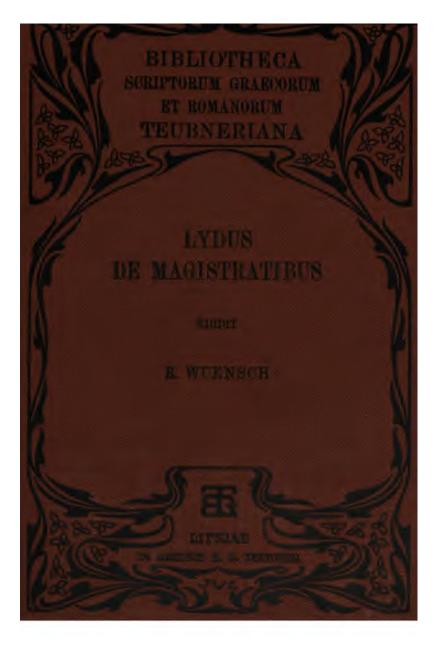
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

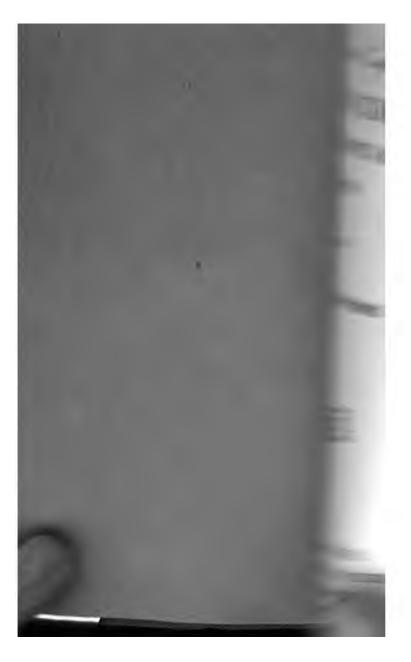
We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

Joannes Lydus

IOANNIS LYDI

DE MAGISTRATIBUS POPULI ROMANI

LIBRI TRES

EDIDIT

RICARDUS WUENSCH

歪

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI
MCMIII

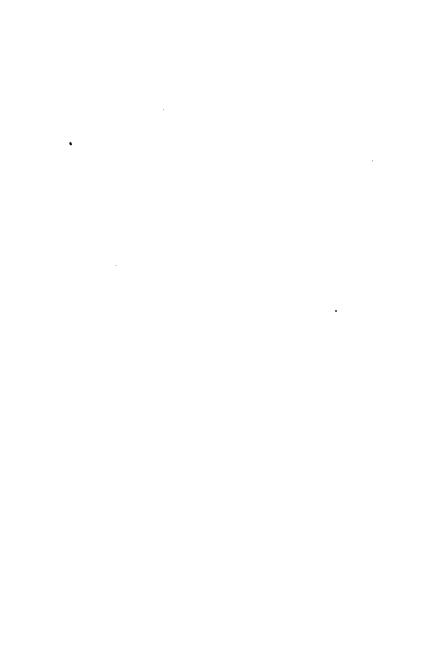
20

888,9 J6mpw

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI.

FRANCISCO SKUTSCH

 \mathbf{S}

Ioannis Lydi, qui floruit inter scriptores aevi Iustiniani, aetatem tulerunt opera tria, quibus ipse inscripsit περί μηνῶν, περί διοσημειῶν, περί ἀρχῶν τῆς Ῥωμαίων πολιτείας. quorum de ostentis librum insigni studio secundisque curis Curtii Wachsmuth restitutum ante hoc lustrum edidit bibliotheca Teubneriana; quattuor abhinc annis commentariorum de mensibus fragmenta a me edita prelum Lipsiense reliquerunt; restabat igitur, ut tertium horum operum, quod est de magistratibus populi Romani, ex eadem officina in lucem proferretur. iam cum huius recensionem ante aliquot annos promissam aequo lectori hodie proponam, par est pauca praemonere de illius operis fatis deque consilio editionis meae.

Ac primum quidem, quo tempore libros de magistratibus conscripserit Ioannes, necesse est quaeramus. ad componendos commentarios accessisse Lydum ipsius testimonio (de mag. infra p. 119, 11), postquam muneribus publicis, quibus per quadraginta annos interfuerat, se abdicavit. cum idem Secundiano consule (511 p. Chr. n., de mag. p. 113, 7) ad ineundum cursum honorum se accinxerit, apparet anno 551 initium scribendi eum fecisse. itaque tum de mensibus agere exorsus est, quo opere Musis primitias a Lydo oblatas esse et inde intellegitur, quod ad libros περί διοσημειών postea demum se accessurum esse promittit (de mens. p. 132, 1 editionis meae), et inde, quod in opere de magistratibus conscripto decies recurrit ad opus illud neol unvõv (p. 1, 9 al.). sed utrum ostenta insecuta sint an magistratus, ambigitur; tamen illis secundum locum tribuendum esse puto considerans

ordinem singulis libris datum in codicibus manu scriptis. quod si conceditur, tertio loco ponendi sunt libri de magistratibus tres, quorum tertium post annum 554 confectum esse demonstratur commemorata expeditione confectum esse demonstratur commemorata expeditione quae contra Francos parabatur (p. 145, 6; v. H. Gelzer apud Krumbacherum, Gesch. der byz. Litt. 2 p. 934). quin etiam maiore temporis spatio post hunc annum elapso ad describendos Romanorum magistratus Lydum se convertisse censebat Zachariae de Lingenthal (Ztschr. der Savigny-Stiftung für Rechtsgeschichte, Roman. Abt. XII 1892 p. 77 sqq.), qui verba de imperatore consulatum gesturo (infra p. 63, 19) ὅταν κοσμεῖν τὴν τύχην ἐθελήσοι propter futurum tempus accepit de imperatore, qui, cum Lydus scriberet, consulatum omnino non gessisset; itaque cum Iustinianus consul quartum fuisset anno 534 sentendecim annis ante consul quartum fuisset anno 534, septendecim annis ante prima Ioannis studia, opus de magistratibus ei tempori tribuit Zachariae, quo Iustinus minor, Iustiniani successor, imperator quidem fuisset, sed consulatum nondum suscepisset, h. e. anno 565. quae opinio haud firmo nititur argumento: neque enim formam illam ab ἐθέλειν deductam, quali est arte grammatica sermo Lydianus, premere licet, cui ὅταν ἐθελήσοι non idem valet atque cum (primum) voluerit, sed nihil est nisi quandocumque (iterum) volet. huc accedit, quod compluribus locis non Iustinum, sed Iustinianum illi aevo imperare expressis verbis Lydus testatur (p. 144, 8 al.), denique quod extremis libri secundi para-graphis, quibus magistratuum Romanorum fata ad ipsius scriptoris tempora deducuntur, in eodem Iustiniano finem facit expositio neque ad heredem eius descendit: unde apparet, intra annum 554 et Iustiniani mortem (565) librum περὶ ἀρχῶν confectum esse. iam vero alterum praesto est argumentum, quo accuratius definiri possit, quando magistratuum studio se dare coeperit Lydus. post-quam enim affirmavit (p. 8, 17) computari a C. Iulii Caesaris nece, quam anno 45 a. Chr. n. putat patratam, usque ad Constantinum imperatorem annos trecentos septuaginta quinque — qua re ad annum p. Chr. n. 330

ducimur, quo a. d. V. Id. Maias Byzantium oppidum suo nomine consecravit Constantinus (Th. Preger Herm. XXXVI 1901 p. 336) —, pergit Ioannes a Constantino (h. e. ut diximus a consecrata Constantinopoli) computans annos ducentos viginti quattuor menses septem usque ad mortem Anastasii imperatoris. id si verum esset, mortuus esset Anastasius anno 554 mense Novembri, qui re vera obiit anno 518 p. Chr. natum. tam gravem errorem calculi in temporibus, quibus ipse interfuit, committere Lydus nullo pacto potuit; neque quidquam superest, siquidem hunc annorum numerum explicare volumus, nisi ut illo loco ea verba excidisse putemus, quibus iustus numerus continebatur et indicabatur computum addi ab Anastasii morte usque ad id ipsum tempus, quo scribebat auctor. quare in notis paginae 8 subiectis desiderari dixi verba $\langle \varrho \pi \eta' \mid n \alpha \rangle$ $\mu \not= \chi \varrho$ $\nu \vec{v} \nu \not= \tau \eta \rangle$, quibus suppletis evadit haec sententia: computantur a Constantino (Mai. 330) ad Anastasii mortem (518) anni $\langle centum \mid octoginta \mid octo \mid et$ ad hunc diem anni \rangle ducenti viginti quattuor menses septem. unde operis de magistratibus compositionem institutam esse apparet a Lydo mense Novembri anni p. Chr. n. 554, et consumptum ab eo quadriennium fere ad conficiendos priores illos περί μηνῶν et περί διοσημειῶν commentarios. sed quando librum περὶ ἀργῶν finierit, haud aeque certum est: neque tamen eum ultra Iustiniani tempora processisse me putare modo significavi.

Quicumque Iustiniani res gestas accuratius perlustraverit, imperatorem id praecipue egisse animadvertet, ut orbi terrarum persuaderet, Byzantinorum regnum idem esse atque veterum Romanorum imperium, ipsosque Byzantinos vita moribus institutis veteres Romanos referre. quare mirum non est, quod ii quoque, qui illo imperante Byzantii viri docti habebantur, Romanorum antiquitati studebant et, quidquid e Latinorum usu in Byzantinorum consuetudinem transiit, laudibus celebrabant. exemplum huius studii manifestum est ἡ περὶ ἀργῶν πολιτικῶν συγγραφή Lydiana, qua nexum, qui inter magistratus est

Romanorum veterum et Byzantinorum recentiorum inter-Romanorum veterum et Byzantinorum recentiorum intercedat, lectorum oculis subicere auctor nititur, dum singulorum munerum institutionem iura insignia fata ab Aenea usque ad Iustinianum nominatim persequitur. quo facilius ea disquisitio ad cursum temporis accommodaretur, initio libri primi Romanorum historiam in sex partes digessit (p. 8, 9): ab Aenea ad Romulum, a Romulo ad Brutum, a Bruto ad C. Iulium Caesarem, a Caesare ad Constantinum, a Constantino ad Anastasiom, ab Anastasio ad Iustinianum. quam partitionem ita erat observaturus, ut primo secundoque libro ternas partes absolveret, priore libro magistratus inde ab Aenea usque ad Caesarem per regum liberaeque rei publicae tempora (v. p. 53, 16), libro altero officia imperatorum 1) aetate addita usque ad praetorem Iustinianum (p. 86, 5). sed materia nimis crescente his duobus tertium adiunxit librum singularem περὶ τῆς τῶν ὁπάρχων τάξεως (p. 57, 25 78, 17), quo officia eparchis subdita enarraret. atque re vera Lydum initio duobus libris rem institutam fuisse absoluturum et aliquanto postea addito tertio consilium mutasse inde apparet, quod quae de officiis eparchorum a Constantino et Arcadio abolitis narrantur § 10—12 libri alterius, ad verbum congruentia in libro tertio recurrunt, § 40-42. quae repetitio ita videtur explicanda: Ioannem, cum librum alterum exararet, consilium libri tertii conficiendi, cui ea expositio multo melius conveniebat, nondum cepisse, conscripto autem postea libro tertio illa priore loco non expunxisse. quod si semel perspeximus, facile nobis expli-cabitur aliorum quoque locorum in disponenda materia levis inconcinnitas: scilicet ne his quidem locis ultimam manum auctor admovisse videtur; ut p. 58, 1 lector relegatur ad p. 94, 19, de quo spatio μιπρον ΰστερον dicitur, quod dici minime potest.

Eodem modo cave explices, quod narratio haud recta

¹⁾ licet iam p. 51, 14 Titi imperium contra reliquorum locorum consilium commemoretur.

via ad finem deducitur, immo plurimis varii argumenti excursionibus interrumpitur: nam id omnino Lydo moris fuisse iam alio loco monuimus (de mens. praef. p. LXXIX). quo fit, ut praeter necessaria adnotationes grammaticas philosophicas historicas addat, ita ut mirum in modum tertio illo libro non tam de officiis eparchorum, quam de rebus Byzantii recentiore tempore gestis agat et desinat in laudes Iustiniani atque Theodorae (v. p. 7, 25), atque hac ipsa rerum varietate Ioannem gavisum esse ex eo qui praemissus est ipsi operi conspectu apparet (p. 3-7), in quo plus spatii tribuitur excursionibus quam narrationi (v. c. p. 7, 10—15). iam si quaerimus, quo tempore hic rerum laterculus compositus sit, argumento nobis sunt verba p. 7, 6 περί τῆς εὐτυχεστάτης βασιλείας Ἰουστινιανοῦ τοῦ ἀηττήτου βασιλέως: tali adulatione eum tantum afficere solebant auctores Byzantini, quo regnante ipsi vitam agebant. quod si verum est, regnante Iustiniano index ille est confectus, id est ipsius Lydi temporibus. neque quidquam est, quod impediat, quominus eum huic auctori tribuamus. immo vero, cum inter omnes constet procemium illud, quod in primi libri fronte positum est ipsumque indicem praecedit, a Lydo confectum esse (p. 1, 8 έν τῆ πρώτη τῆς περί μηνῶν γραφείσης ἡμῖν πραγματείας ἴσμεν μνημονεύσαντες), necessario conspectum illum eidem auctori adscribemus cui ea quae et antecedunt et subsequuntur.

Sed restat ut de illo procemio pauca dicamus. quae hodie legimus verba eius servata quid sibi velint aut quo modo coniuncta sint cum sequentibus, haud ita clare dispicimus. neque id mirum est, quoniam temporum iniquitate mutilata videntur esse. hoc inde concluditur, quod ad voculam Ἐτρούσκους (p. 1, 5) in margine eius codicis, qui unus nobis est servatus, additur δωριως ετρα η εθνη. cum enim plerisque notis margini adspersis repetatur sententia quaedam notabilior ex ipso verborum contextu deprompta, sumamus necesse est Etruscorum nomini Lydum olim addidisse τὸ τῶν Ἐτρούσκων ἔτυμον, quod a Dorien-

ŀ

sium ἔτρα (gentes) derivabat: quae deductio postea ab altero librario in margine repetita, ab altero in ipso verborum contextu deleta est. habemus igitur hodie procemium illud non integrum, sed decurtatum. iam si quaerimus, quid Lydum exposuisse in procemio quale olim fuerit putemus, mea quidem sententia iudicabimus, enuntiata illa, quibus auctor se a libro περί μηνῶν ad ἀργὰς πολιτικάς spondet transiturum esse (p. 1, 2-2, 8), fragmenta esse epistulae cuiusdam nuncupatoriae. dedicatione enim frontes librorum hodie mutilos Lydum ornasse conici potest ex eo, quod Suidas (s. v. Ἰωάννης Φιλαδελφεὺς Δυδός) eos dedicatos fuisse tradit Gabrieli eparcho, quem Gabrielem in nostro opere laudat Ioannes p. 126. itaque si recuperare vis consilium Philadelpheni, quod secutus et procemium scripserit et rerum indicem, in memoriam tibi revoces epistulas illas nuncupatorias singulis Papinii Statii Silvarum libris praemissas, quibus cui dedicati sint quidque contineant, aperte indicatur.¹)

Habemus igitur Lydi de magistratibus libros et ab

Habemus igitur Lydi de magistratibus libros et ab auctore ad umbilicum non adductos et a librariis aliqua ex parte decurtatos. sed ferocius etiam in illos caeca Fortuna insaeviit. nam saeculis VII et VIII plerosque Lydi codices omnino interiisse demonstravit C. B. Hase (Io. Laur. Lydi de mag. rei p. Rom. ed. Io. Dom. Fuss p. XVI sq.), quocum bene convenit, quod paucos testes habemus, qui posteriore tempore opus illud Lydianum inspexerint. inter quos eminet Photius patriarcha, qui Bibliothecae codicem CLXXX Ioanni dedicavit. cuius verba, cum nostrorum quoque temporum memoria digna sint, repetere liceat: ἡ . . περl πολιτικῶν ἀρχῶν τοῖς περl τὰ τοιαῦτα μάλιστα φιλοτιμουμένοις οὐκ ἄκομψον παρέχεται τὴν ἱστορίαν. κέχρηται δ' οὖτος δ συγγραφεὺς τροπαῖς κατακόρως καὶ πολλαχοῦ μὲν ψυχρῶς ἄγαν καὶ παραβόλως, ἔστι δ' ἔνθα οἰκείως καὶ ἐπαφροδίτως. κἀν

¹⁾ alia similia enumerata invenies apud R. Graefenhain de more libros dedicandi (Diss. Marp. 1892) p. 34. praeterea Lydo regestorum usum familiarissimum fuisse scimus, v. infra p. 107, 21.

τοῖς ἄλλοις δὲ πολλὴν νοσεῖ τὴν ἀνωμαλίαν, ὑπερόπτης ἐν οἶς οὐ δεῖ, καὶ κατεπτηχὼς πάλιν ἐν οἶς μὴ δεῖ, κόλαξ τε τῶν περιόντων ἀπροφάσιστος, καὶ τῶν ἀποιχομένων καὶ παρ ὧν οὐ νομίζει δίκην ὕβρεως πράττεσθαι, εἰς τὸ φορτικώτατον τοὺς μώμους καταχέων. καὶ λέξει μὲν ἔστιν οὖ κέχρηται λογάδι τε καὶ ἐς τὸ ἠττικισμένον ἀνηγμένη, ἔστι δ' ὅπου χαμαιπετεῖ τε καὶ παρεωραμένη καὶ μηδὲν ἐχούση τῶν ἐκ τριόδου πλέον. ἀλλ' ἐν μὲν τῆ περὶ διοσημειῶν καὶ περὶ μηνῶν συγγραφῆ τούτου γε ἕνεκα οὐ μάλα ἄν τις ἴσως αὐτὸν νεμεσήση. ὅτε δὲ καὶ πολιτικὰς ἀρχὰς ἀναγράφων, καὶ δὴ καὶ ἰστορικοὺς διεξιὼν λόγους, ἀλλὰ καὶ εἰς ἐνίων ἐγκώμια καθιεὶς ἑαυτόν, τῆς αὐτῆς ἐστι φίλος ἀνωμαλίας περί τε τὴν λέξιν καὶ τὸν νοῦν καὶ τὴν σύνταξιν τῶν γεγραμμένων, εἰς οὐδεμίαν λοιπὸν συγγνώμην δρῶ τὴν τοιαύτην πλημμέλειαν ἀναφερομένην.

Praeter Photium librum de magistratibus inspexit et commemoravit Constantinus Porphyrogenitus, qui de Thematibus (Corpus Script. Hist. Byz. vol. III) p. 17 haec habet:

οί δὲ λεγόμενοι του ομά οχαι εἰς ὁπουργίαν τῶν στρατηγῶν ἐτάχθησαν. σημαίνει δὲ τὸ τοιοῦτον ἀξίωμα τὸν ἔχοντα ὑφ' ἑαυτὸν στρατιώτας τοξοφόρους πεντακοσίους καὶ πελταστὰς τριακοσίους καὶ δεξιολάβους¹) ἑκατόν. οῦτως γὰρ κεῖται ἐν τῆ βίβλῳ Ἰωάννου Φιλαδελφέως τοῦ καλουμένου Δυδοῦ.

Atque haec in libro de magistratibus, qualem hodie habemus, nullo loco leguntur, unde Hase (l. c. p. XXVII) coniecit, excidisse ea cum duobus illis foliis, quae in codice post verba dounivaçlous neutuaçlous (I 48 p. 51, 3) perierunt. quamvis id fieri potuisse praefracte negare nolim, tamen monuerim, haec fortasse omissa esse a librario inter legionum partes, quae inde a p. 46, 22 enumerantur, ubi alia quoque in brevius videntur contracta. hic facile inseres:

¹⁾ de hac voce videas Woelfflini Arch. f. lat. Lex. XXI. 1902 p. 581.

του ομάρχαι οί είς υπουργίαν των στρατηγών ταχθέντες. έγοντες ὑφ' ξαυτῶν στρατιώτας . . . έκατόν.

sed utut hoc se habet, certe Constantino gratias agimus, quod nobis ἀπόσπασμα servavit e libro primo Lydiani operis avulsum. alterum vero quod praeter illud ferebatur fragmentum (Hase p. XLVII) inter Lambecii notas Codino adspersas: 'ex Ioannis Lydi libro περί ἀργῶν πολιτικών haec (ratio) habetur έδόκει μέν μηκέτι . . . ονομάζειν αὐτούς' mero Lambecii errore huic operi tribuuntur; excerpta enim sunt e libro de mensibus (v. de mens. p. 15, 1 app. editionis meae). habemus igitur libri de magistratibus fragmentum unum genuinum, alterum spurium. quae hoc praefationis loco commemorasse satis habeo.

Haud ita multo post Constantini Porphyrogeniti tempora, qui vixit initio saeculi decimi (Krumbacher l. c. p. 252), scriptus est is qui fere unicus in censum vocandus est, cum de libro περί ἀρχῶν agitur, codex Parisinus supplementi graeci 257 a possessore nomen adeptus Caseolinus. Licet de hoc codice saepius actum sit, ab Hasio l. s. p. LXI sqq., a Curtio Wachsmuth in praefatione libro de ostentis Lydiano praemissa p. IX sqq., a me in edendo libro de mensibus p. VI sqq., tamen res postulare videtur, ut hoc loco fusius de eo disseram. nam quod nonnulla nova habeo, quae nunc sum prolaturus, insigni liberalitati virorum Francogallorum nobilissimorum et doctissimorum Omont et Delisle debeo, qui, quae est eorum eximia comitas, codicem Caseolinum Vratislaviam miserunt, ubi eum denuo commodissime inspicere possem: quorum summae erga me benevolentiae gratias hoc loco itero quam maximas.

Codex Caseolinus, in editione dictus O, membranaceus, initio et in fine mutilus, foliorum hodie centum¹), scriptura

¹⁾ Hase l. c. p. LXXVI folia superesse CII contendit, nec tamen recte. cuius error eo ortus est, quod libro de ostentis folia XXXVII tribuit: sunt XXXV.

quae minuscula vocatur satis nitida est exaratus. ipse litterarum ductus persimilis est codicis Parisini graeci 1853 Aristotelis opera complexi, quem Henricus Omont saeculo decimo tribuit (Facsimilés des plus anciens manuscrits grecs pl. XXX); eorum, quorum aetatem accuratius novimus, proxime accedit ad Caseolinum codex Coislinianus 28, qui anno 1056 in monasterio quodam Athoo est confectus (Facsimilés des manuscrits grecs datés pl. XXIV), ita tamen ut accuratius utrumque codicem consideranti Caseolinus paullo antiquiorem habitum prae se ferre videatur, qualem anno fere millesimo deberi nostro iure sumere possumus.

Ipsa codicis folia 27 × 19, 5 centimetros alta et lata sunt. quorum 19 × 14 cm scriptura sunt expleti. leguntur in singulis paginis versus singuli et triceni, uno tenore continuati neque in binas columnas digesti. verba nondum omnia certis inter se distant intervallis, notae quibus efficitur ut facilior evadat lectio rarius occurrunt. ab eodem qui verborum textum confecit margini notae quaedam adscriptae sunt litteris quas vocant uncialibus; idem raras correcturas intra versum addidit ex archetypo quo utebatur depromptas (v. c. p. 19, 6 ταγέων Ο, βραγέων corr. O: p. 43, 17 αρα O. ωρα corr. O al.). occurrit praeterea altera manus, quae recentiore tempore suo Marte locos corruptos est aggressa (v. c. p. 6, 7 ἐπένθησαν O; ἐπενοήθησαν O, al.), cuius correcturas coniecturarum tantum loco habebimus, cum emendationes ab ipso librario factae (corr. O) lectionis traditae fidem sibi postulent.

Codex O, quali hodie habitu est, continet foliis 1—35 librum de ostentis, foliis 36—98 librum de magistratibus, foliis 99 et 100 fragmenta quaedam e libro de mensibus servata: olim tria illa Lydiana opera integra est complexus. neque praeteream codicem antea misere lacerum eo quod proximum praeteriit saeculo denuo conglutinatum esse; Hasius enim eam partem, qua degal continebantur, qualis anno fere 1811 erat, ita describit (l. s. p. LXXV): 'subsunt libri de

magistratibus folia LIX consuta, IV separata, summa LXIII.' cum haec denuo consuerentur, errore operarii postrema folia locum inter se mutaverunt, ita ut quae nunc sint folia 96^{rv}, 97^{rv}, 98^{rv} hoc ordine sint legenda 98^{vr} 96^{1v} 97^{vr}, id quod sententiarum nexus iam a primo editore Fussio intellectus demonstrat. folia inde a 35¹) usque ad 95 per quaterniones sunt composita, quorum integri sunt quaterniones primus et secundus (f. 35 usque ad f. 50) et quaterniones inde a quarto usque ad septimum (57-88); quaternionis vero tertii duo folia e medio resecta sunt (post f. 52; p. 51, 3), quaternionis octavi ultimum folium, quod post f. 95 collocandum erat, hodie perperam collocatum duodecentesimum²) habetur. restant duo folia separata (f. 96, 97), quae quantam eorum quae amissa sunt partem effecerint, parum constat; extremo folio 97 desinit servati codicis ultima pagina. sed haud ita multum in fine desiderari laterculo rerum notabilium p. 7, 23 docemur: nihil enim deficit praeter laudationem Theodorae, quam facillime restituere nobis possumus, cum reliquarum Lydi laudationum recordamur, et praeter descriptionem morbi letiferi Byzantinos tum acerbissime vexantis, cuius descriptio a Procopio confecta felici casu nobis servata est (de bello Pers. II 22). quae praeterea exciderunt post p. 51. 3 de custode urbis deque praetoribus conscripta, aliqua ex parte restitui possunt respectis eis locis, quibus eadem materia attingitur (p. 60, 25 93, 3 95, 23). in universum igitur si rem spectamus, foliis illis pessum datis iacturam haud ita gravem fecimus, sed accedit, quod

¹⁾ f. 35 primum quaternionis folium est, quare hic nominandum erat, licet ipsum de magistratibus opus a f. 36 incipiat.

²⁾ f. 99. 100 sola supersunt e libro de mensibus, qui quondam initium totius voluminis occupavit. haec folia, cum opusculum περί μηνῶν ederem (p. 165 sqq.), inspexi; nunc, cum denuo has paginas perlustrarem, inveni legendum esse p. 171, 21 διακρίνειν δοκεί βιαίως α⟨ύτ⟩ὸν ὁ ⟨νίὸς⟩, p. 172, 3 οὖτος pro αὐτὸς, p. 173, 10 ἀπευκ⟨ταί⟩ον.

pluribus locis scriptura e codice plane evanuit, aut data opera erasa (p. 99, 12) aut vini madore corrupta (ut p. 161, 23 164, 9 165, 11 al.). talium lacunarum duo quidem genera sunt: nam aut ipse Fussius, primus editor, litterarum ductus quales essent dispicere nequivit, sed coniectura restituit: ibi uncos adposui in editione duplices []; aut litterae post illius tempora pallidiores factae oculos meos effugerunt licet a Fussio lectae: ibi eius lectione confisus quae ipse dinoscere non potueram, uncis notavi simplicibus [].

Atque hace hactenus de codicis O habitu ut ita dicam exteriore; iam audiamus Hasium de ipsius librarii indole disserentem. qui p. LXXII ita de incuria eius conqueritur: 'confunduntur non modo e et el, e et n, n et el, item β et v, ε et α , o et ω , v et α , quae sunt menda vulgaria: sed interdum etiam, quod rarius vidi . . , v atque oc. & atque 4, imo, quod rarissimum est ... o et 9, item ov et a. alterum genus errorum non tam est ex pronunciatione et ineogitantia, quam ex inscitia scribae natum: quae quanta fuerit, inde potest cognosci, quod genitivos plurimos eum accusativis confudit, accusativos eum nominativis, quodque omnino in clausulis casibusque vocum prorsus iacet. nec minus in reduplicationibus perfectorum, in nominibus propriis, in vocabulis reliquis, in apicibus, in spiritibus: quod voces omisit lineasque integras: .. ut perspicuum sit, neque regulas grammaticae probe tenuisse eum, neque quid exararet, semper intellexisse. tametsi codicem, unde suum duxerit, magnae vetustatis suspicor fuisse, saeculi fortasse VII, literisque ideo maiusculis. nam primo, v epelausuzov multis vocibus adhibetur, etiam sequenti consonante ... id opinor eum non temere, sed ad exemplum sui codicis fecisse. deinde voces latinas, si quae occurrunt, literis mainsculis scripsit. unde coniicio, in antiquiore illo gracea quoque fuisse maiusculis. 1) sed

quod demonstratur p. 51, 10, ubi inter duo verba latinagraeca quoque ΤΟΥCΔ litteria scripta sunt mainacalia, demon-

pro graecis maiusculis calligraphus scripturam ligatam sui saeculi substituit: pro latinis non item, quod nesciebat scripturam ligatam latinam: quare litteras latinas qua forma erant in antiquo codice, eadem expressit in suo. postremo, multa sunt eius menda, quae facilius admittuntur, si habes ante oculos codicem maiusculae scripturae, quam si ligatae. . . (p. 16, 21) scripsit προβατορεύεται, quia in ΠΡΟΣΑΓΟΡΕΤΕΤΑΙ facile confunduntur Σ et B, Γ et T. (p. 39, 3) λύλος pro ΑΤΛΟΣ ratione simili. (p. 84, 6) ξονεῖσι quippe in IΩΝΙΣΙ primum I habuit pro P. eiusdemmodi innumera sunt. quibus rebus omnibus inducor ut credam, saec. circiter VII., ut praescripsi, fortasseque satis bonae notae fuisse illum codicem, unde noster manavit.' quod si verum est — neque habeo, cur dubitem — codex, cui originem debet Caseolinus ad ipsius archetypi quam proxime accedit tempora. hoc tamen iterum monere liceat, archetypi illius verba interdum a librariis consulto decurtata esse; id iam, cum librum περί μηνῶν ederem, eram suspicatus (praef. p. IX), nunc ex glossa illa, de qua supra p. IX dixi, recte mihi videor conclusisse.

Sed iam argumentis probandum est, codicem O re vera unicum esse, quo in edendo libro de magistratibus nitamur. quod demonstrari eam ob rem necessarium est, quia alterum quoque eiusdem operis exemplar ad nostra tempora pervenit. eius primam notitiam dedit G. A. Rhallis Atheniensis in libro qui inscribitur Σύνταγμα τῶν θείων καὶ ἰερῶν κανόνων . ἐκδοθὲν ὑπὸ Γ. Α. Ῥάλλη καὶ Μ. Πότλη vol. I (Athenis 1852) praef. p. 10: εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ ἐν μακαρία τῆ λέξει μητροπολίτου ᾿Αργολίδος, πρώην τοῦ ἐν μακαρία τῆ λέξει μητροπολίτου ᾿Αργολίδος, πρώην Αἰγίνης, Κυρίου Γερασίμου ἀνεύρομεν κειμήλιον ὄντως . . κώδικα χειρόγραφον, περιέχοντα ὁλοσχερὲς τὸ Σύνταγμα τοῦ Πατριάρχου Φωτίου μετὰ τοῦ νομοκάνονος καὶ τῶν ἐξηγήσεων τοῦ Ζωναρᾶ καὶ Θεοδώρου τοῦ Βαλσαμῶνος. δ

stratur praeterea capitum titulis eodem modo exaratis. qui tituli additi sunt fortasse ad exemplum codicis Iustiniani, qui anno 529 erat confectus.

κῶδιξ οὖτος συγκείμενος εκ 490 φύλλων ώραίου γάρτου, καθαρώτατα καὶ μετὰ πλείστης ἐπιμελείας τε καὶ κομψότητος γεγοαμμένος κατηρτίσθη έν Τραπεζοῦντι κατὰ τὸ σωτήριον έτος ,αψοθ' τὴν 21 τοῦ Ἰουνίου. contineri autem eodem codice Lydi quoque ἀποσπάσματα ipse Rhallis mense Decembri anni 1879 communicavit cum viro doctissimo Zachariae de Lingenthal, qui inspecto Athenis¹) apud Rhallem libro haec fere exposuit (Monatsberichte der Kön. Akad. Berlin 1880 p. 79—81): 'insunt in codice praeter reliqua libri secundi de caerimoniis aulae Byzantinae fragmenta et exemplar quamvis mutilum libri de magistratibus Lydiani e codice Caseolino depromptum anno 1765 mense Iulio. folio huius partis 1º legitur Ἰωάννου Λαυρεντίου Φιλαδελφέως του Αυδού περί πολιτικών άργων, f. 1 Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν παλαιοτάτω ἐλλειπεῖ τε καὶ διεφθαρ-μένω μεμβρίνω βιβλίω κεφαλαίων τῆς περὶ διοσημείων πραγματείας. Περί των ήλιακών και σεληνιακών διοσημειών έξ αὐτῶν καθολικῶν ἀποτελεσμάτων. ἀργή ἰστέον ἐν πρώτοις aza.' enumerantur tali modo tituli et initia capitum quorundam e Lydi de ostentis libro depromptorum (IX XXVII XXXIX XLII XLIII LIII LIX editionis Wachsmuthianae), quae si cum lectione in singulis codicibus servata contuleris, non iam dubitabis, quin deprompta sint e codice Caseolino. sed redeamus ad Lingenthalium, qui narrat, finito capitum conspectu subsequi haec verba: μεθ' α είπετο ή παρούσα περί πολιτικών άρχων πραγματεία, και αθτη άτελης έξίτηλος και περί την δρθογραφίαν χωλαίνούσα, άντιγραφείσα ώς ην έφικτον κατά το ,αψξε' έτος κατ' άργας τοῦ loullou. f. 2 continentur μαρτυρίαι quaedam παλαιῶν περί τοῦ συνγραφέως²), f. 3 demum incipit liber de magistratibus περί έξουσιῶν ερέας γενέσθαι (cf. p. 1, 2). neque id Lingen-

1) ubi tum asservabatur, quare hunc codicem Atheniensem appellabimus.

²⁾ in horum testium numero Photius quoque est, qua re explicatur, unde nomen Lydi hauserit librarius in codice Caseolino non servatum; cf. Zachariae de Lingenthal loco supra p. VI laudato.

thalium fugit, lectiones huius exemplaris proprias adeo consentire cum correcturis, quas O_2 manus intulit in codicem Caseolinum, ut proximum esset conicere, eundem virum et correxisse Parisinum et scripsisse exemplar Atheniense, quod etsi verum esse certis argumentis demonstrari non potest, tamen veri est quam simillimum. sic Hasius quoque librarium O_2 fuisse 'Graecum aliquem saeculi XVI vel XVII' ex scriptura collegerat (p. LXXIV); qua tamen minime impedimur, quominus correctorem ad s. XVIII relegemus. exempla consensus codicis Atheniensis et librarii O₂ a Caseolino dissentientium Lingenthal duo nam in tertio quodam erravit — pro multis haec notavit: p. 11, 18 ἐκείνου Ο, ἐκεῖνο Ο₂ Ath.

p. 17, 16 θυριούς O, θυρεούς O, Ath. certissime autem eo demonstratur Atheniensem exscriptum esse ex ipso Caseolino, quod plurimas lacunas exhibet easque illis ipsis locis, quibus iam Fussii temporibus litterae codicis Caseolini vini madore deletae evanuerant. eius rei Zachariae exemplum affert hoc (infra p. 22, 3, quod inspicias velim): ἐπ' ἄκρου δὲ τοὺς δακτύλους.... σφίγγον ξμάντων έκατέρωθεν τὸ ψάμα τοῦ ποδὸς έλκομένων έπι το στη των αλλήλοις και διαδεσμούντων τὸν πόδα δακτύλων έμπρὸς καὶ ἐξόπισθεν διαφαίνεσθαι όλον δὲ τὸν πόδα τῆ περισκελίδι διαλάμπειν καμ..... αὐτῆς ἐπὶ τὸν κάμπον οἱονεὶ τὸ πεδίον χρει . . . ἐπὶ γὰρ τοῦ πεδίου κτλ. talem consensum litterarum in utroque deficientium explicare nullo modo poteris, nisi sumas Atheniensem deductum esse e Caseolino iamiam magna ex parte pessum dato.

Desinit exemplar Rhallianum in verba ώστε καλ σύντονον ἐντρέχειαν οἱ τότε (p. 104, 24) languescente librarii studio eodem modo, quo correctoris O_2 indiligentia codicis folia 78^{v} — 87^{r} (p. 119, 14—142, 21) et folia 90 sqq. (inde a p. 150, 2) praetermisit. sed ex iis, quae supersunt, Zachariae nonnullos locos affert, quibus Atheniensis codex discrepet a Caseolino eiusque correctore. qui si graviores essent, sententiam modo constitutam labefactarent: quare singulos accuratius consideremus necesse est. sunt

- p. 1,15 ἐπὶ τῆς πρώτης ἱστορίας Ο; ἐπὶ τῆ πρώτη τῆς ἱστορίας Ath., quae est coniectura e trivio arrepta librarii Atheniensis.
- p. 53, 11 ἀπει O, ἀπείη O₂, ἀπίει Ath.; hanc quoque pro emendatione habeo in locum aperte corruptum intrusa.
- p. 9, 2 ετυχεν O, ετέλεσε Ath.; quam mutationem labente librarii memoria ortam esse arbitror.
- p. 47, 10 ἀνδραβάται Ο, ἀνδραλλάται Ath.; nova lectio nata est e minuscula litterae β forma non satis intellecta.
- p. 8, 8 viòs O, viòs θ sov $\dot{A}th$.; hoc loco iterum demonstratur, eum qui Rhallianum exemplar confecit, ante oculos habuisse Caseolinum ab O_2 correctum; additur enim ab O_2 , id quod e Fussii editione sumere non potuit de Lingenthal, item θ sov ad viós.

Quae cum ita sint, codex Caseolinus ut qui Atheniensis exemplaris sit archetypus, unicus nobis de libro περλ ἀρχῶν testis audiendus est.

Iam vero videamus, nonne praeter integros codices alia habeamus subsidia, quibus partes quaedam operis Lydiani servatae nobis sint. nam libro de mensibus id accidisse scimus (v. eius editionem p. X), ut propter variam et multiplicem Lydi doctrinam singula capita transferrentur in codices medii aevi miscellaneos, sed hoc. quantum ego vidi, in opusculo περί ἀργῶν πολιτικῶν non plus semel factum est. invenitur enim in codice Parisino supplementi graeci 607 A saeculi X, quem edidit Max. Treu (Excerpta anonumi Buzantini, Progr. Ohlaviae 1880), f. 63r tractatus quidam περί "Ιστρου τοῦ ποταμοῦ e variis pannis consutus; cuius verba f. 64 οδτος δ "Ιστρος — παλούσι πατρίως exscripta esse e libro de mag. p. 120, 20 sqq. monui in praefatione libro περί μηνῶν praemissa p. XVIII. ipsum consensum huius auctoris, qui saeculo decimo Lydi opus in manibus habuit, cum Philadelpheni verbis notavi in apparatu p. 121 subiecto.

Difficilior oritur quaestio, cum de alio consensus ge-

nere agitur, quod existere manifestum est inter librum περί ἀρχῶν et glossas quas vocamus basilicon. tribus enim saeculis post Iustiniani aevum Lydique obitum collectio nova iuris Romani, immo Byzantini, graeca lingua est instituta, quam τὰ Βασιλικὰ appellare consuevimus (Krumbacher l. s. p. 606). sed cum voces latinae in his basilicis obviae graecis illorum temporum hominibus in dies magis essent inauditae, vocabularia confecerunt iurisconsulti, quibus quae latina essent graece redderentur. haec glossaria primus typis mandavit Carolus Labbaeus, qui e variis codicibus manu scriptis collegit Veteres glossas iuris verborum quae in Basilicis reperiuntur, quas primum publici iuris fecit Parisiis anno 1606 in calce Observationum et emendationum in synopsin basilicon, iterum anno 1679 Glossariis latino-graecis et graeco-latinis in fine addidit; reliquas editiones enumeratas invenies ab H. Haupt. Mus. Rhen. 1879 XXXIV p. 507. quarum glossarum magna pars adeo consentit cum verbis a Lydo adhibitis, ut aut et Lydum et glossaria ex uno eodemque fonte hausisse, aut glossas e Lydo exscriptas esse necessarium sit. sed ut iudicium de ea re ipse ferre possis, glossarum notabiliorum subiungam conspectum: αἴδες οἱ ναοὶ = Lyd. p. 36, 6.

ανδαβάται πατάφρακτοι = Lyd. p. 47, 10 (ανδραβάται Ο).

αντικένσορις αντιγραφεύς = Lyd. p. 115, 9.

βενεφικιάλιοι οί ἐπὶ θεραπεία τῶν *μεταράνων (1. βετερανῶν) τεταγμένοι = Lyd. p. 47, 16 (μετεράνων O lectione eodem modo depravata).

βετράνος τουτέστι τηρών: videas Lyd. p. 49, 7, ubi iuncti laudantur βετερανοί τίρωνες.

έκσικετάριοι υποδέκται τοῦ σίτου = Lyd. p. 101, 9 (ἐκσκεπτάριοι O recte).

κάγκελλον άντι τοῦ δικτύισκον δποκοριστικώς. ὅτι κάσσεις 'Ρωμαΐοι τὰ δίκτυα λέγουσι, καὶ ὑποκοριστικῶς κάγκελ-λον. ἔνθεν καγκελλάριοι ἐκ (l. ἐπ') αὐτῷ ἐστηκότες · δύο δὲ ούτοι μόνοι = Lyd. p. 125, 10 sqq.

πεσίτως πατ' ἐπέπτασιν παὶ συλλαβῆς προσθήπην οἱονεὶ τιμωρός — Lyd. p. 28, 17 δ μὲν γὰς πυαίστως ζητητής ἐστιν ἐπὶ χρήμασιν, δ δὲ κατ' ἐπέπτασιν παὶ συλλαβῆς προσθήπην ἐπ' ἐγκλήμασιν. ib. p. 28, 9 πυαισίτως δὲ δ τιμωρός. haec glossa, nisi Lydi verbis explicetur, omnino non intellegitur.

πηνσον καὶ ξεγεστὰν τὴν ἀπογραφὴν τῶν ἀρχαίων ἀντὶ τοῦ ὑπογραφέως = Lyd. p. 85, 22 κῆνσον μὲν τὴν ἀπογραφὴν τῶν ἀρχαίων, ξέγεστα δὲ ⟨τῶν πραττομένων⟩ λέγουσι, καὶ σκρῖβαν μὲν ἐκείνω ἀντὶ τοῦ ὑπογραφέα.. ὑπηρετεῖσθαι διώρισε. quo loco glossas haustas esse ex ipso Lydi opere, e glossario haustas non esse putabimus propter mentionem trium vocabulorum in unum redactam.

πιοπήτο σες οι περί τοὺς μαχομένους περιϊόντες παὶ χορηγοῦντες ὅπλα αὐτῶν μήπω ἐπιστάμενοι μάχεσθαι = Lyd. p. 49, 5 (αὐτῶν, qua voce sententia turbatur, deest in O).

πλιβανάριοι δλοσίδηροι πλίβανα γὰρ οἱ δωμαῖοι τὰ σιδηρᾶ παλύματα παλοῦσι ἀντὶ τοῦ παλαμῆνα — Lyd. p. 48, 25 (πηλίβανα, quod verbum sibi finxit Lydus, et πηλάμινα — an πηλέμινα? — recte habet O).

πομενταρίσιοι τοὺς ἐπὶ τῶν ὑπομνηματογράφων ὁ νόμος καλεῖ — Lyd. p. 90, 23. verba ὁ νόμος καλεῖ magis Lydi quam lexicographi stilo conveniunt.

πομενταρίσιοι οἱ νῦν χαρτουλάριοι οἱ ταῖς ἐγκληματικαῖς ὁπηρετοῦντες δίκαις, ὑπασπιζόντων αὐτῶν ἀπλικιταρίων κουβικουλαρίων. πομενταρίσιος ὁ ὑπομνηματογράφος Ελγά. p. 93, 11 ἀπλικιτάριοι . . καὶ καβικουλάριοι (sic O, κλαβικουλάριοι corr. Fussius) . . ὁπασπίζουσι . . τοῖς κομμενταρισίοις, οὺς ὑπομνηματογράφους ἡ τάξις Ῥωμαίων ἀνόμασεν, . . . (οῖ) ταῖς ἐγκληματικαῖς ὑπηρετοῦνται δίκαις. ea quae apud Lydum non leguntur οἱ νῦν χαρτουλάριοι postea addita esse ipsa voce νῦν demonstratur. notes verborum ordinem ἐγκληματικαῖς ὑπηρ. δίκαις scriptori artem rhetoricam amplexo convenientem, a glossariorum sermone vulgari abhorrentem.

πουσπάτο ρες φυλακισταί: πούσπους γὰρ ξυλόποδας καλοῦσι = Lyd. p. 48, 1 (ξυλοπέδας O), qui hoc loco πο-

δοκάκας quoque commemorat, de quibus glossa est ποδοκάκη . . παρὰ 'Ρωμαίοις καλεῖται κοῦσπος.

μάγιστρος δφφικίων ὄνομα οὐδὲν ἦττον τῶν ἡγουμένων τῶν αὐλικῶν καταλόγων διασημαίνει — Lyd. p. 80, 2 τὸ γὰρ μάγιστρος ὀφφικίων ὄνομα οὐδὲν ἦττον (sic O, ἢ τὸν corr. Gu. Kroll.) ἡγούμενον τῶν αὐλικῶν καταλόγων σημαίνει, ubi et Lydus et glossae eadem corruptela ἦττον laborant, glossae autem vocem ὄνομα e loco corrupte

μάγκιψ δ τεχνίτης τοῦ δημώδους ἄρτου = Lyd. p. 92, 12 οι τοῦ δημώδους και ἀνδραποδώδους ἄρτου δημιουργοί. cf. de mens p. 100, 21 τεχνίται τοῦ ἀνδραποδώδους ἄρτου. 1)

όπτίονες αίρετοι ή γραμματείς = Lyd. p. 47, 4.

πεκούνια χοήματα = Lyd. p. 24, 26.

receperunt plane supervacaneam.

ποστοῦμος δ μετὰ τὴν τελευτὴν τεχθείς παῖς = Lyd. p. 26, 4.

ποιμοισκοίνιοι οί πρώτοι τῆς τάξεως — Lyd. p. 90, 21. ποιμοσκουτάριοι ὑπερασπισταί, οί νῦν λεγόμενοι προτέπτορες — Lyd. p. 48, 22 (προτικοκτ . . 0).

προβατορίαι συστάσεις και ἀποδείξεις = Lyd. p. 88,18. πρόκουλος δ μακράν τις (sic) τῆς πατρίδος γεννηθείς cf. Lyd. p. 26, 3.

φεγενδάφιοι οί τον δημόσιον δρόμον ιθύνοντες = Lyd. p. 91, 1.

σέπρετον δικαστήριον cf. Lyd. p. 156, 15.

σπουβίτορες οιονεί φύλαπες ἄγρυπνοι, οθς πρώτον μετὰ ዮωμύλου Τιβέριος Καΐσαρ ἐξεῦρε — Lyd. p. 17, 24 (σπουβήτορες eandem formam insolitam habet O; πρώτος μετὰ ρωμύλον recte O). vide glossam ἐξπουβίτορες τῶν παρεξόδων τοῦ παλατίου ὑπάργοντες φύλαπες — Lyd. p. 21, 11.

¹⁾ nam et opusculum de mensibus in suum usum adhibuerunt hi lexicographi. cuius rei unum proferam exemplum: μαπαφίους... ὅτι εἰώθησαν ἐν τῷ θεάτρῷ οἱ ὅπατοι εὐωχεῖσθαι πρότερον καὶ μετὰ τὴν εὐωχίαν δίπτειν τὰ τῶν χειρῶν ἐκμαγεῖα, ἄπερ τῷ ψωμαϊκῷ φωνῷ μάππα ἐέγεται· καὶ ταῦτα ἀναλαμβανόμενα (l. -νος) ὁ ἐπὶ τοῦτο τεταγμένον (l. -νος) ὡς σύνθημα εὐθὸς τὸν ἀγῶνα ἐπετέλεσε = Lyd. de mens. p. 6, 2. cum glossa μαἴονμᾶς conferas Lyd. de mens. p. 132, 20.

σκρινιάριοι οί ηαρτοφύλακες.... σκρίνιον δὲ δουφακτικήν λάρνακα καλούσι 'Ρωμαΐοι = Lyd. p. 123, 14 (δουφακτην Ο, corr. Fussius).

σουβαΐουβος δ τοῦ βοηθοῦ βοηθός. cf. Lyd. p. 72,

22 σουβαδιοῦβαν . . . ὑποβοηθόν.

τεμποραλία πρόσκαιρος, καὶ ἡ ἐμπρόθεσμος = Lyd. p. 71, 4 τεμποραλίας ἀντὶ τοῦ ἐμπροθέσμους. utroque loco suppleas δίκην vel δίκας.

τίτλος ή προγραφή των ἀξιωμάτων = Lyd. p. 23, 1. φλαμβουλάριοι ων ἐπὶ τῆς ἄκρας τοῦ δόρατος φοινικῶ βάκη ἐξήρτηνται = Lyd. p. 49, 1 (ἐξήρτηντο Ο).

Quicumque hos locos accuratius perlustraverit, dubium non esse fatebitur, quin glossae illae exscriptae sint e libro Lydiano. immo hoc quoque affirmare poterimus, codicem Lydi, ex quo fluxerunt, quam proxime accessisse ad Caseolinum, quippe qui s. v. βενεφικιάλιοι eadem corruptela qua O laboraverit (μετερανων), tamen illo paullo meliorem fuisse, cum nonnullis locis lectionem genuinam servaverit (s. v. ἀνδαβάται, s. v. ποιμοσκουτάριοι, s. v. σκοινιάριοι). neque mirum est, quod opere περί άρχῶν glossatores usi sunt; cur enim Lydi opus praeteriret lexicographus, qui vel ex martyrum actis hausit (s. v. Δάν)? itaque hae γλῶσσαι βασιλικῶν diserto nobis testimonio sunt, per medium aevum Constantinopoli librum de magistratibus a viris doctis esse lectitatum; cui rei hoc quoque convenit, quod Suidas, cum vocabulum ἀτραβατικαί explicaret in glossario, eodem modo Lydi libro περί ἀργῶν (p. 21, 18) usus est, quo librum περί μηνῶν adhibuit (p. 133, 2) ad describendum Μαιουμᾶν.

Sed exacto Byzantinorum aevo novis quae sequebantur saeculis nulla Lydiani libri notitia videtur fuisse. primus in vitam eum revocavit librarius ille, qui anno 1765 Trapezunte τὸ παλαιὸν ἐλλειπές τε καὶ διεφθαρμένον βιβλίον invenit et descripsit. at denuo in oblivionem recidit Ioannes Philadelphenus, donec viginti annis post archetypum illud exemplar, quod interea Trapezunte Byzantium pervenerat, repertum est in bibliotheca Constant

tini Morusi, qui id dono dedit Francogallorum legato G. A. de Choiseul-Gouffier (Hase p. LXI sqq.). a quo-Parisiorum in urbem delatus codex post multa rerum discrimina primum editus est addita versione latina anno 1812 curante Ioanne Dominico Fuss (Joannis Laurentii Lydi Philadelpheni de magistratibus reipublicae romanae libri tres nunc primum in lucem editi et versione notis indicibusque aucti a Joanne Dominico Fuss. MDCCCXII), cui editioni praefationem omni laude dignam praemisit Car. Ben. Hase (Prologus in librum Joannis Lydi de magistratibus romanis, sive commentarius de Joanne Laurentio Philadelpheno Lydo eiusque scriptis): huic libro quid debeamus facile aestimabit, qui quot locis Hasii memoria excitanda fuerit, perpendet. ipse Fussius procemium, quo consilium editionis exponeret, scripsit paucis verbis absolutum, quorum haec est summa: 'prima mihi cura fuit, textum, quoad fieri posset, integrum tradere. huic ingratissimo muneri pro viribus satisfacere cupiens, investigandis literarum reliquiis, comparando et coniectando plurimum temporis insumsi: quo quidem id assecutus sum, ut nonnisi paucissima omiserim aut manca reliquerim, neque tamen, quod maxime cavendum putabam, temere quidquam in textum receperim. nec minorem curam textus emendationi impendi, multo difficiliori, tum quod uno tantum codice utebar, tum quod orationis distinctionem aut nullam aut perversam plerumque reperiebam. vitia autem multiplicis generis passim tot occurrebant, ut sicubi sive mendam non deprehendero, sive minus recte emendavero, vel propter corrigendorum ingentem copiam ab aequis lectoribus veniam sperare ausim. atque hanc veniam Fussio quivis facile concedet, qui suis oculis miseram codicis Caseolini condicionem contemplatus erit: immo admiratione dignus est, qui tot tantisque diffi-cultatibus impeditus in Lydi verbis restituendis tantum profecerit. sed cum editori emendationes ipsi editioni insertae — quas infra littera F notavi — non sufficerent, paullo post corollarium quoddam composuit, cui inscripsit

J. D. Fuss ad Carolum Benedictum Hase epistola, in qua Joannis Laurentii Lydi de magistratibus reipublicae romanae opusculi textus et versio emendantur, loci difficiliores illustrantur (Leodii 1820). haud rarae in eo libello inveniuntur emendationes, quas inter notas criticas recepi, ubi eas prolatas invenies additis F ep litteris.

Ei qui post Fussium ad edendum Lydi reliquias se accinxit, Immanuelem Bekkerum dico (in Corpore scriptorum historiae Byzantinae, Ioanne Lydo, Bonnae 1837 p. 119 sqq.), haec Fussii epistula nota non erat, quo factum est, ut ipse saepius de suo eandem, quam F ep. proferret correcturam. omnino autem Bekkeri recensio, qualis illius ratio in scriptoribus edendis erat, haud ita multum ultra Fussium progressa est in emendandis restituendisve verbis Lydianis. quam secure enim ille rem gesserit, vel ex eo elucet, quod versionem latinam integram desumpsit ex editione principe, ne iis quidem locis mutatam, quibus ipse emendatione aliqua in graecum textum recepta novam sententiam constituit. neque tamen infitias eo coniecturis Bekkerianis — quas littera B signavi - compluribus locis veram lectionem restitutam esse. quam Fussius desperatam reliquerat.

Nemo autem mirabitur factum esse his duabus editionibus, Fussiana atque Bekkeriana, ut in dies cresceret virorum doctorum studium in Ioanne Philadelpheno eiusque scriptis collocatum. itaque plurimi homines tam philologi quam iuris consulti inde ab initio saeculi XIX dissertationibus suis cum restituendis tum interpretandis verbis Lydianis operam dederunt. sed singulos hoc loco enumerare longum est. unum tamen moneam, neminem, quicumque altius in hoc studium descenderit, non dubitasse, num omnes lectiones codicis Caseolini ita traditae essent ab editoribus, ut firmo fundamento uteremur disserentes de Lydiano opere περὶ ἀρχῶν: quare nova editione opus esse videbatur.

Itaque cum ego ad hunc librum denuo edendum adirem, primum erat, ut lectiones codicis O quam diligentissime et accuratissime enotarem. quod cum facere coepissem, mox intellexi tam difficilem esse huius exemplaris lectionem temporis iniquitate corrupti, ut se nullo loco errasse pro certo affirmare nemo, qui quidem sapiat, possit. sic ego quoque, ut quondam Fussius, lectoris benevoli veniam peto, sicubi litterarum vestigia perscrutatus verum non ero assecutus. sed correxi quoque centum fere locos, quibus corruptela inerat eo exorta, quod quid in O fuisset, recte antea intellectum non erat. omnes vero eiusmodi correcturas in apparatu enotare necesse non videbatur, immo hoc praefationis loco lectorem monuisse satis habui, ubicumque dissentio a Fussii editione nullo explicationis verbo addito, id me fecisse nixum lectione codicis O genuina nunc demum in lucem revocata. quomodo vero litteras signaverim in codice hodie evanidas, quas Fussius agnoverit quasque non agnoverit, supra dixi p. XV.

At non solius Caseolini auxilio adiutus a Fussii Bekke-

At non solius Caseolini auxilio adiutus a Fussii Bekkerique sententia recessi, sed pluribus etiam locis verborum contextum ab illis, ut erat, relictum corrigere studui. qua in re librarii O indolem respexi, quae qualis fuerit, ex Hasii commentario supra (p. XV) allato intelleximus. cum enim ille neque in grammaticis neque in orthographicis rebus sibi constitisset, et omissis singulis verbis saepissime peccasset, latissimus emendatori campus patebat. utque a mendis omittendo ortis incipiam, lacunas tali modo natas plures indicavi, quas pro meo ingenio explere temptavi, additis, ut supplementa possent cognosci, uncis angulatis <.

Iam de Ioannis Philadelpheni et orthographica et grammatica ratione pauca erunt dicenda. qua in re ita a se ipsum dissentire modo diximus codicem Caseolinum, ut eum pro duce non nisi perraro habere possimus. atque si prius ad scribendi rationem nos convertimus, in graecis quidem vocabulis scribendis quomodo Lydi aetate egerint viri docti, haud ignoramus, quare eas quae ab illorum norma discrepant lectiones, facili opera cognoscere atque corrigere possumus; quin etiam eas, quas e Byzantinorum

mutata pronuntiatione, Itacismum dico similia, exortas esse manifesto videbam, in apparatum singulis paginis subiunctum non recepi nisi eis locis, de quibus quomodo corrigi deberent, poterat dubitari. tali modo p. 1, 9 πραγματίας Ο pro πραγματείας, p. 4, 12 συγκλιτικοί Ο pro συγκλητικοί, p. 5, 7 τηρόνων Ο pro τιρώνων, p. 6, 16 πολεμηταϊον Ο pro πολεμητέον non enotavi, sed p. 9, 27 τον . νόμον extare in O addidi, cum haec lectio primo oculorum aspectui placere posset, licet accuratius intuenti emendatio τῶν νόμων necessaria videatur. praeterea saepius a librario Caseolino recessi in ponenda ν littera quae vocatur εφελκυστική, quam ad nostram consuetudinem ante vocalem et in pausa posui, reliquis locis omisi; itemque in addendis apicibus et spiritibus non illum secutus sum, sed nostrates. in diiungendis denique enuntiatis uberius distinctionibus, quam vulgo philologis licet, usus sum; neque id temere feci, sed quia necessarium ducebam in Lydi verbis obscuris interdum et admodum intricatis, quae singulis enuntiatorum partibus non discretis intellegi omnino non possunt.

At difficilior quaestio est de voculis latinis, quas Ioannes in suum usum transtulit. in horum scriptura constituenda cum aliis libris multum adiuvamur tum dissertatione Turicensi, quam Theodorus Eckinger anno 1892 conscripsit Die Orthographie lateinischer Wörter in griechischen Inschriften: leges enim ab illo statutas sequi nobis licet, ubicamque inconstantia codicis Caseolini normam scribendi non suppeditat. tali modo, ut unum proferam exemplum, cum librarius nullo loco sibi constiterit in exarandis casibus obliquis latinorum nominum in or, ōris desinentium, modo πραίτωρα modo πραίτορα exhibens, Eckingerum (p. 51) secutus omnibus locis littera ω spreta vocalem brevem restitui. ubi vero non una sola eiusdem vocis latinae forma poni potuit, quippe quae Eckingero teste apud varios Graecos-varie scriberetur, eam lectionem praetuli, quae saepius in codice Caseolino reperiebatur, verbi causa Δομιτιανός (ita O p. 51, 16 75, 13 110, 23).

non Δομετιανός scripsi (ut O p. 74, 22 110, 15). reliqui sunt loci, quibus neque codicis O lectionibus neque Eckingeri libro ulla lex data erat: his eam semper verborum contextui formam inserui, quae quam proxime distaret a Latinorum scriptura. eius generis est Romanorum nomenclator graece redditus per νωμενιλάτως (p. 93, 18 νωμεν.. ατορες duabus tantum litteris evanidis, unde hanc nominis formam reliquis locis restitui), νωμεννιλάτως (p. 93, 22), νωμενκολάτως (p. 107, 12). qua in re minime sum nescius, et Latinorum nonnullos scripsisse nomenculator (Georges Lexikon der lat. Wortformen s. v.) et in glossis illis veteribus verborum iuris inveniri νομεγκονλάτως. sed νωμενκλάτως ideo praetuli, quia Lydus ut qui intimam linguae latinae notionem affectaret, in scribendis Romanorum vocibus artius se ad Latinorum orthographiam videtur applicasse quam reliqui Graeci; ita semper πρίγκεψ scripsit (v. c. p. 100, 5), non πρίγκιψ, p. 38, 15 καλένδαις, non καλάνδαις (Eckinger p. 18). ceterum moneam, me, ubicumque lectio in codice O tradita defendebatur aliorum scriptorum testimoniis neque tamen stare poterat, cum non conveniret reliquo usui Lydiano, scripsisse in apparatu mutavi, non scripsisse correxi.

Atque haec satis dicta sint de scribendi ratione Lydiana;

Atque haec satis dicta sint de scribendi ratione Lydiana; iam ad eiusdem usum loquendi transeamus, qui et ipse multis locis turpiter iacet. cum vero tres ut ita dicam gradus habeamus, per quos traditio Lydiana ad nos descenderit, nempe autographum a Philadelphene anno 554 scriptum, archetypum codicis O saeculo VII exortum, codicem Caseolinum anno fere millesimo exaratum, difficilius est diiudicatu, quasnam lectiones a solita dictione alienas Caseolino, quas archetypo, quas ipsi Lydo vindicemus. nulla enim causa est, cur hunc scriptorem in componendis verbis et struendis enuntiatis omnino numquam errasse sumamus, quippe cui Photius (v. supra p. XI) expressis verbis tribuat τὸ χαμαιπετὲς καὶ παρεωραμένον καὶ μηδὲν ἔχον τῶν ἐκ τριόδου πλέον, quo τὸ ἔς τὸ ἦττικισμένον ἀνηγμένον studium turpiter foedetur. quae non solum ad

illius stilum quadrant, sed ad artem quoque grammaticam; ita ut Photii verbis paulisper immutatis affirmare possimus, studuisse quidem Ioannem Attice loquentium τη τέγνη. sed nequaquam omnibus locis eam assecutum formas addidisse sermonis illorum temporum cotidiani. quae si vera sunt, non omnes ἀνωμαλίας in codice Caseolino obvias librario deberi censebimus, sed e parte eas ipsi Lydo tribuemus, cum vero ad hunc diem certam normam non habeamus, qua qui σολοικισμοί saeculi sexti1), qui sint decimi. accurate dirimatur. in eiusmodi distributione editoris arbitrium aliquatenus dominari certum est: quare nimiam fiduciam non habeo, me omnibus locis verum invenisse, sed hoc tantum spero fore, ut erroribus meis alii quoque ad indagandam veritatem impellantur, omnino autem rem ita egi, ut eas lectiones sermoni vulgari proprias, quas saeculo sexto iam extitisse constat, tamquam ab auctore profectas relinquerem intemeratas, eas vero, quae posteriorem saperent aetatem, pro interpolatis haberem. iam hanc meam rationem exemplis illustrabo. ac primum quidem nonnullas lectiones proferam, quibus ipsum Lydum ex Atticistarum cothurno descendisse ad sermonem vulgarem putaverim. harum pleraeque item leguntur apud eos scriptores, qui primi orationem cotidianam libris scriptis intulerunt, auctores dico Novi Foederis, quorum graecitatem optime illustravit Frid. Blass (Grammatik des Neutestamentlichen Griechisch, edit. alt.); quare eum saepius in his quae iam sequuntur testem citabo.

ed. p. 13, 10 $\delta \epsilon \rho \alpha \beta \delta \omega \mu \epsilon \nu \sigma s O$. reduplicatio insolita, quam iam Boissonadius, id quod in editione monui, defendit. v. Blass p. 40, 6.

¹⁾ quorum ipse Lydus plures affert: p. 14, 14 τοῦφα (de hoc vocabulo dixit I. G. Kempf, Romanorum sermonis castrensis reliquiae, Ann. phil. suppl. XXVI p. 368), p. 21, 23 παραγαύδης, p. 26, 22 Ζικιάς, p. 59, 5 σημέντα, p. 64, 16 περσίκιον, p. 69, 1 μαντίον, p. 69, 21 καρτάλαμον, p. 70, 6 καλαμάριον, p. 88, 24 πριβατωρίαι, p. 107, 1 ἀδσηκρήτις, p. 155, 25 σανδόνας. quae mihi enotanda esse duxi, ut grammaticis nostris materiam praederem fortasse haud ingratam.

- p. 11, 16 21, 25 λεξογράφος O, λεξικογράφος coni. Bekker, λεξιγράφος L. Dindorf. ego codicis lectionem duobus locis obviam retinui, et quia vox ad analogiam σιλλογράφος εστοριογράφος aliorum videtur conformata, et quia, id quod ipse Dindorf monuit, in Procli schol. Hes. Op. 631 item recurrit λεξογράφος (v. Poet. min. gr. ed. Gaisford II 362).
- p. 24, 9 ἀνεφηθεισῶν O. Blass l. s. p. 39, 2: Das syllabische Augment (ist)... bei ἀνοίγω... zwar geblieben, hat sich aber, weil unverstanden, in die Modi..eingedrängt.
- p. 34, 8 θάτερος O. quod non in ετερος mutavi, quia θάτερον iam Luciano notum fuisse constat e Pseudolog. 29. p. 35, 8 τογατηφόρος O, quod Fussius in suspicionem
- p. 35, 8 τογατηφόρος O, quod Fussius in suspicionem vocavit; sed insolitae formae causa fuit vox similis χλαμυδηφόρος.
- p. 105, 24 παριστᾶν O, 169, 22 ἀνιστᾶν O. de verbo ίστάω usurpato pro ἴστημι v. Blass p. 50.
- p. 113, 6 ενα και είκισστον Ο, ut πεντεκαιδέκατος Blass p. 36.
- p. 114, 17 έτέρων δύο μόνων O (hoc loco et aliis). vide Blass ib.
- p. 120, 14 μετὰ Ῥοδανὸν O, cum Rhodano. hoc loco aliisque (v. c. 155, 8 μετὰ τὸν Ἦρον, 164, 10 μετὰ θεὸν) accusativus casus post μετὰ eadem vi usurpatur, qua veteres adhibebant genetivum. qui usus cum saepius reperiatur e corruptela codicis explicari non potest.
- p. 123, 21 φίλτρας O, φίλτρα scripsi. sed nunc dubius haereo, nam fortasse de metaplasmo cogitandum est, ita quidem, ut pluralem numerum φίλτρα pro singulari habuerint et inde denuo pluralem deduxerint recentiores Graeci.
- p. 132, 8 οὐ γὰρ ἄν τις ἐπιδείξει Ο. optativus modus, quem fortasse exspectas, necessarius non est; Blass p. 210.
- p. 135, 9 141, 23 πείθειν cum dativo habet O (persuadere alicui), cui lectioni non tam librarii neglegentia quam auctoris videtur inesse, qui hanc φράσιν sibi finxerit e passivo πείθεσθαί τινι (oboedire alicui).

- p. 146, 5 al. $\ell\nu$ cum dativo O pro $\ell\ell\varsigma$ coniuncto cum accusativo casu; ita veteres $\ell\nu$ et $\ell\ell\varsigma$ saepissime inter se commutasse docet Blass p. 124.
- p. 148, 8 έξοιδημένος Ο, έξωδημένος Fussius. vide, an necessario, cum hebeti loquendi sensui fortasse è in è-ξοιδημένος pro augmento fuerit.
- p. 160, 25 168, 7 ἀμύνην O pro ἄμυναν, quod bis corrigere ausus non sum; e contrario p. 40, 8 ήττας scripsit Lydus.
 - p. 166, 6 στομυλοτέρως Ο, ν. περισσοτέρως Blass 35.

Quibus locis omnibus lectionem codicis O meam feci, quia tales σολοιμισμοὺς saeculo sexto libenter tribuerim. iam vero unum exemplum afferam, ut videas, quales sint lectiones, quas cum s. X. ortas putem, reiecerim. p. 22, 8 pro ἔμπροσθεν legitur in codice ἐμπρός. hoc vocabulum Neograecis usitatissimum esse, haud nescio, tamen ἔμπροσθεν scripsi cum Fussio, quia aliis locis hoc genuinum veterum vocabulum legitur (v. c. p. 169, 5). cuius generis errores sunt plurimi.

Sed base suffecisse putaverim ad probandam rationem, quam in adhibendis codicis Caseolini lectionibus sum secutus. de reliquis subsidiis, quae ad restituenda verba Lydiana prompta sunt, brevis ero; neque enim sunt maioris momenti. correctoris O₂ lectiones nullius codicis auctoritate nixas XVIII. demum saeculo deberi supra diximus (p. XVIII), quare de his recentibus docti cuiusdam Graeculi coniecturis severum examen institui. quo facto gravissimas, quibus quidem verba corrupta certe corrigantur, in textum recepi; nonnullas praeterea speciosiores, de quibus fortasse potest cogitari, in apparatum relegavi, reliquas omnino neglexi. nec magis lectionem codicis Atheniensis, quippe qui exemplar admodum recens ipsius Caseolini esset (p. XIX), in editione mea curavi. glossis basilicon lectionem archetypi Lydiani saepius servatam esse (p. XXIII). sed cum hi loci in Caseolino corrupti iam pridem virorum doctorum sagacitate essent emendati, glossas illas in apparatu critico non protuli, quoniam id sine ampliore verborum copia fieri non potuit. Parisini denique codicis suppl. gr. 607 A, testis minime spernendi, lectionem suo loco adieci (p. 121, 3, v. supra p. XIX), itemque, ubi aliorum auctorum verba a Ioanne proferuntur, eorum librorum lectiones apposui, ut de ratione, quam secuti talia et Philadelphenus afferret et Caseolinus servasset, iudicium ferri posset (v. c. Aristophanis p. 15, 22, Euripidis p. 148, 18 155, 3, Sophoclis p. 9, 25). praeterea paucis verbis moneam, virorum quoque doctorum, qui post repertum codicem Caseolinum artem criticam in libro de pertum codicem Caseolinum artem criticam in libro de magistratibus exercuerunt, emendationes in editione proferri: quorum primos nomino Fussium et Bekkerum editores, deinde Ludovicum Dindorf, qui in Henrici Stephani Thesauro graecae linguae denuo recensendo compluribus locis menda Lydiana tetigit (quas correcturas in apparatu nomine tantum eius notatas reperies, nam in Thesauro sub voce emendata evoluto facile inveniuntur), tum Langium Osannum Reuvensium, qui locum notissimum de comoedia (I 40) ipsis nostris diebus in Hermanni Reichii libro qui inscribitur Mimus saepius laudatum dedita opera illustraverunt (p. 41, 11 sqq.). sed tot sunt qui locis interdum satis reconditis operis de magistratibus verba corrupta sanare studuerunt, ut ne quos stratibus verba corrupta sanare studuerunt, ut ne quos praetermiserim valde verear; tamen si tale quid acciderit, lectores neglegentiam meam benigne excusaturos esse spero reputantes, pretium temporis in quaerendis coniecturis conreputantes, pretium temporis in quaerendis coniecturis consumpti inventis non semper aequari. paucas praeterea huius generis dissertationes, quamvis inscriptiones noverim, ipsas tamen nullo modo assequi potui; inter has est Crameri supplementum ad B. Briss opus de verborum significatione (Kiliae 1813), laudatum a Fussio in epistula p. 34.

Sed priusquam a verborum contextu, qualis in editione constitutus est, decedam, paucos locos breviter percenseam, qui vel defensore vel interprete egere mihi videantur.

sunt autem hi:

p. 2, 1 locum obscuriorem latine ita reddam: quare ne quis me, quid quondam tradiderim, ignorare indice.

nisi forte a certa ratione dissentientia praestaturus laudem in convicium mutare cupiat.

- p. 8, 6 Lydi verba sic intellego: is autem Aeneas erat, quem propter venustatem et robur corporis maioris cuiusdam quam hominis filium esse putabant.
- p. 11, 25 legitur, Quirinum a Curibus deducendum esse: quamvis id a veterum doctrina abhorreat, error tamen non a librario, sed ab ipso Lydo commissus est, qui duas grammaticorum etymologias miscuit: Quirites a Curibus (Serv. Aen. VII 710), Quirinus a curi, Sabinorum hasta (Macr. Sat. I 9, 16). quare ne ipsum auctorem corrigamus cavendum est.
- p. 14, 22 δὲ κουρίωνας Ο, δεκουρίων Ο in margine. in Paterni tactici verbis δεκουρίωνας scribendum esse eam ob rem putaveram, quod nobis traditur, illos eosdem fuisse atque peditum centuriones, unde eos Paterno equitum praepositos fuisse conieceram, qui decuriones appellantur. aliam explicandi viam, quae nunc magis placet, ingressus est Kuebler apud Pauly-Wissowam (IV 1837), qui δὲ κουρίωνας retinet: Curia ist. für das Heer gleichbedeutend mit centuria, und darauf mag es beruhen, dass Paternus bei Laur. Lyd. de mag. I 9 und Paul. p. 49 centurio und curio gleichsetzen und dass Dionys (II 7) curiones übersetzt φρατρίαρχοι καὶ λογαγοί.
- p. 15, 17 ἐν τοῖς περί μηνῶν .. τεθεῖσιν Ο, συντεθεῖσιν coni. Gu. Kroll. haud necessario: sunt enim τὰ ἐν γράμμασι τεθέντα (Plat. Leges VII p. 793 B).
- p. 17, 19 γλοβάζε τὸ ἐπδεῖζαι Ο, ubi glubere dicendum erat. sed cave hoc mutes: eiusmodi errores Philadelpheno familiares sunt.
- p. 18, 16 ἀττήνσους Ο, ἀκκήνσους, quod sensus postulat, Fussius coniciebat. sed re vera Lydum ἀττήνσους scripsisse demonstratur eo, quod inter se coniunguntur ἀττηνσουν (p. 18, 11) et ἀττήνσους. ceterum monere licet, totam hanc paragraphum 13 postea a Lydo textul esse insertam, hoc înde concludo, quod subjectum verbi παρα-

déδωμε in prima paragrapho 14 positi δ Ρωμύλος est qui commemoratur in fine paragraphi 12.

- p. 18, 25 extremam paginam vertas: nihil nisi coronam rex retinuit magistro equitum non concessam, (quam tamquam) privilegium nullius alius heri ipsi sibi (servavit).
- p. 19,8 καὶ μᾶλλον, quod scripsi pro ἢ μᾶλλον O, germanice vertam auch wohl; nam μᾶλλον Lydo interdum idem esse quod nostratibus vocem wohl pluribus locis demonstratur, v. c. p. 17, 12 καὶ πανάληθες μᾶλλόν ἐστι. cf. Blass p. 144.
- p. 21, 18 ἀτραβαττικάς O. ne scribam ἀτραβατικάς formam vulgarem, impedior verbis appositis ἀνόμαζον .. ἐκ τοῦ χρώματος, unde apparet, Lydum eam voculam derivasse ab ater et βάπτω, ita ut esset ἀτραβαπτικάς.
- p. 24, 10 τοῦ μείζονος significare videtur nobilioris, ut p. 116, 8 τῆς μείζονος Ῥώμης.
- p. 26, 14 πειναγύιος (Πινάριος F) δε δ πειων (πεινών F) και στάτης δ εὐηλιξ και φαύστος και φλάβιος δ εύνους O. in quibus Πεινάριος retinui, quia από του πειvav id nomen derivatur: vulgata enim fabula Pinarii sero ad Herculis cenam venerunt (extis adesis Liv. I 7, 13). proστάτης scripsi Στάτιος cum litterarum ductui melius conveniens quam Fussii Βάλης tum eo commendatum, quod in Tractatu de praenominibus, quem in calce Valerii Maximi vulgo edunt, c. III iuncti leguntur: Statius a stabilitate, Faustus a favore praenomina ceperunt. quamquam et Lydus et huius tractatus auctor anonymus ad unum eundemque fontem redeant, in explicandis tamen praenominibus inter se discrepant: quare post Φανστος, quod proximum erat, δ εὐδαίμων inserere non dubitavi. alio modo rem gerere possis, si in sequentibus deleas και Φλάβιος, ita ut restent Φαῦστος δ εὔνους = Faustus a favore. sed hoc ut est violentius, ita minus placet.
- p. 27, 12 μετὰ τούτους in Iunii Graechani verbis referenda sunt ad Romulum et Numam Pompilium, quorum mentionem apud Graechanum obviam non exscripsit Lydus. que re intellecta mutare noli.
 - p. 32, 11 εί.. πρό πάσης τάξεως την μητέρα περιακήξη

ται: si prius non magistratus — quod facere debebat — sed matrem salutasset. si ita vertas, Bekkeri coniecturam πρὸ πάσης πράξεως mecum spernes.

- p. 32, 21 μήποτε ex Bekkeri sententia restitutum hoc loco sensum habet fortasse; v. Steph. Thes. V 1008.
- p. 33, 14 φάβδον έξηφτημένην ἡνίας Ο, φάβδου έξηφτημένην ήνίαν coni. F. sed coniectura opus non est, dummodo vertas manubrium lora pendentia habens.
- p. 34, 6 ut intellegas quid hae βοούται sint (Germanorum Braut), inspicias G. Gundermanni dissertationes (Klugii Ztschr. für deutsche Wortforschung I 1901 p. 240 sqq., Woelfflini Arch. für Lexicogr. XII p. 411).
- p. 37, 2 διατεθέντα O aperte corruptum; διατεθέναι scripsi ut esset infinitivus finalis (Blass p. 227) pendens e προιστάμενον: praepositum, ut regeret.
- p. 41, 11 τό τετίνιος O, τότε Τετίνιος scribendum esse in propatulo est. quo facilius huius τότε initio novae paragraphi positi relationem invenias, intellegas necesse est eodem modo quo supra p. 18, 16 nonnulla eorum quae praecedunt postea a Lydo esse intrusa: referendum enim est τότε ad verba ἀνθιππάρτης προεγειρίσθησαν p. 40, 19, ita ut Titinium vixisse ᾿Αννίβου ἐνσκήψαντος τῷ Ἦπλίς dicat Lydus, qui illum bello Punico secundo fabulam docuisse legerit. haec notitia fortasse in definienda Titinii vera aetate alicuius pretii erit (v. Schanz, Gesch. d. röm. Litt. I² p. 102). praeterea moneam illud τότε nullo modo referri posse ad eam quae proxime antecedit institutionem censurae, nam eam Ioannes Appii Claudii temporibus factam esse putavit (v. p. 44, 11).
- p. 42, 6 πυθαγόρων O, unde μυθηγόρων scripsi. quod vocabulum quamvis aliis locis non occurrat, tamen inseramus necesse est, quia vocem aliquam a μῦθος deductam desideramus; fabulae enim comicae Lydo μῦθοι sunt (p. 41, 11 μῦθον ἐπεδείξατο). quae conicere possis μιμηγόρων μεμολόγων alia latius recedunt a litteris traditis.
- p. 42, 18 Tosopos nomen quod est in O tangere noli, v. Schanz 1. s. II 2 p. 164.

- p. 43, 11 vertas: Philoxenus dixit: 'nepos etiam dissolutus, quod et ipsum tropice est accipiendum.' et quantum ad cognoscendam originem ($\partial \epsilon \omega \rho(\alpha \nu)$, fortasse Graecis (h. e. Philoxeno) concedendum est, Romanos τον σποφπίον nepam vocare, tamquam pedibus privatum.
- p. 48, 2 πεδῶν Ο, ποδῶν coni. B. sed πεδῶν hoc loco latina vox pedum est.
- p. 48, 25 κηλίβανα O. quod in κλίβανα corrigere noli: finxit enim consulto Ioannes hanc formam, ut eam a celandi verbo deduceret.
- p. 49, 21 Κλανδιανὸς δ Παφλαγὼν (vel potius παμφλαγών, ut tunc pronuntiabant) O. ne omnia quae de hoc poetae celeberrimi ἐθνικῷ prolata sunt a viris doctis (v. Th. Birt in editione Claudiani p. IV), repetam, breviter dicam, quid ipse Birtium secutus sentiam: δ Παφλαγὼν convicium est eiusdem generis cuius infra δ Λαιστουγών (p. 151, 5), exortum ex Aristophanis Equitibus (v. 2 al.) et per saecula in rhetorum scholis propagatum eodem modo, quo Phalaris Busiris Sardanapalus (p. 148, 25) similia. ut autem Claudianum ita increparet, et alias et hanc causam habuit homo Byzantinus, quod ille Stiliconem laudaverat, virum postea proditionis accusatum ab aulicis Byzantinis capitisque damnatum (Th. Mommsen Herm. XXXVIII 1903 p. 109).
- p. 54, 24 τοῖς αὐτοῦ τοόποις ἀπήγετο: moribus eius seducebatur h. e. corrumpebatur.
- p. 61, 10 (ἀλλὰ καὶ πραίφεκτος πραιτωρίων): ita sententiam mancam explevi; praecedit enim οὐ μόνον γὰρ λέγεται πραίφεκτος πραιτωρίου et antea dictum erat, τὴν αὐλὴν non solum singulari numero πραιτώριον, sed etiam plurali dici. πραιτωρίων autem πραίφεκτος Latinorum est praefectus praetoriarum scil. cohortium, quod ipse Lydus confirmat dicens ἡγεμὼν τῶν πραιτωριανῶν, ὁπακουομένου ταγμάτων.
- dicens ήγεμὸν τῶν πραιτωριανῶν, ὁπακουομένου ταγμάτων.
 p. 65, 7 Μυσίαν scripsit O (itemque p. 119, 23
 121, 13 128, 8), cum Μοισίαν in animo habuisset Lydus.
 sed illud mutare noli, nam Dioni quoque Cassio Moesia
 est Μυσία ἡ ἐν Εὐρώπη (XLIX 36).

- p. 70, 25 ita accipio: lex erat ... ut qui ex sententia summi magistratus in provinciis iudicia ferrent, si provocatio esset facta, causas secundum legem de provocatione latam intra statutum tempus ad summum magistratum mitterent; qui vero in iudiciis urbanis (ἀρχαιοτικῶν ad urbem principalem pertinentibus) ex horum iudiciorum sententia, ad imperatorem.
- p. 73, 19 ἀμισσιωνάλιος O. est admissionalis, correctura opus non est. vide Thes. ling. lat. I 748.
- p. 75, 2 παρὰ τοῖς τῶν ὅπλων στρατεύμασιν Ο. ne quid mutetur, subaudiatur quod oppositum est τὰ αὐλικὰ στρατεύματα (v. p. 78, 21).
- p. 82, 1 vertas: eos fama sola ferri arguens; neque enim tales sunt, quales fama praedicat.
- p. 85, 22 κῆνσον ἀπογραφὴν τῶν ἀρχαίων Ο, ἀρχείων coni. B. sed dictae sunt ἀρχαῖα pecuniae, quas nos vulgari sermone capitalia vocamus.
- p. 93, 4 haec subesse verbis obscuris putaverim: reliquos ordines ad eparchiam pertinere cognosci potest e codicillis ex aula de eis profectis, qui de variis titulis (ordinum aulae subiectorum) loquuntur, de illis vero silent. quoniam de eis siletur, ad aulam non pertinent; quae ad aulam non pertinent, eparcho sunt.
- p. 98, 3 δέπινον quod in O corruptum legitur, mutavi in δεπιτάτον. an forte scribendum δέπαυτον (ἀποχῆς εἶδος gloss.)?—
- p. 103, 1 μονόμισσα Ο, μανούμισσα coni. F, qui non intellexit Lydo priorem huius vocis partem μόνος esse; pergit enim hanc esse τὴν καθάπαξ ἀνάπανλαν.
- p. 135, 3 verba ut nunc leguntur ita intellego: irata tamen Fortuna commodo administrationis se prospecturam esse simulans nervos reipublicae solvit.
- p. 141, 26 διεσύρη λαλούμενά τε και τυπούμενα και άπλῶς ἠρτημένα: trahebantur tam omni genere actionum et colloquiis et epistulis (τυποῦν sigillum epistulae imprimere) quam eo quod nulla arte adhibita in suspenso relinquebamtur.
 - p. 148, 10 μαξιλλοπλουμάκιου 0. ego non cum Fussio

facio, qui hanc vocem non satis intellectam temere mutat. recte autem Ch. Diehl vertisse videtur aux lourdes mâchoires, nam πλοῦμος Byzantinis pro plumbo dicitur, ita ut μαξιλλοπλουμάχιος sit homo plumbearum maxillarum.

- p. 148, 16 περιηγηθείς κτλ: nam cum illam infernalem larvam chorus circumsonuisset, dictum esse ab Euripide eqs. ib. v. 20 οὐδὲν κοινόν, οὐδὲν μέσον, ἀλλ' ἔπαρχος .. χρηματίζων: non communem, non medium, sed (summum) titulum habens eparchi.
- p. 149, 13 voce ἀπόπτου quam restitui indicatur Petronii gemmas propter pulchritudinem et pretium e privatorum hominum oculis fuisse remotas.
- p. 150, 5 δ δὲ Πετρώνιος τῆς οἰκείας περιουσίας πρῶτον δρῶν τὸν θεόν. haec una dictio e duabus conflata est: aut enim erat dicendum δ δὲ Π . πρῶτον δρῶν τὸν θεὸν, aut δ δὲ Π . τῆς οἰκείας περιουσίας πρότερον δρῶν τὸν θεόν.
- p. 151, 11 Νόμον consulto a maiuscula littera incipere iussi, quia rectius egissent editores, si observato sententiarum nexu ante Νόμον paragraphi initium statuissent (v. p. 158, 26).
- p. 152, 6 έξαλιου, quod in έξαλιφου mutavit, O. έξαλεύφου scripsi ut esset quod sensus postulat tritico consitum. exempla adiectivorum ab έξ- incipientium et abundantiam significantium affero έξαίμων έξοινος έξυγφος.

 p. 152, 12 πρὸς τὸ χρειῶδες ὁπὸ τῶν ποινῶν γενομένη:
- p. 152, 12 πρὸς τὸ χρειῶδες ὁπὸ τῶν ποινῶν γενομένη: sumptus factus ab aerariis singularum civitatum necessitate coactis.
- p. 164, 14 το παν O, τό [δε τὸ] πᾶν supplevi dictionem philosophorum Lydo notissimam, cf. de ost. p. 109, 13 Wachsm. τόδε τὸ πᾶν. simili modo de mens. p. 57, 15, ubi ego τὸ δὲ πᾶν scripseram et Gu. Kroll (Berl. philol. Wochenschr. 1899 p. 613) τὸ δὴ πᾶν coniecerat, scribendum esse patet τόδε $\langle \tau \rangle \rangle$ πᾶν.
- p. 166, 23 vertas: iamque Speciosus artificium id esse intellegens eo, quod saepius iterabatur eqs.

sed iam me contineam uberius de Lydi verbis re-

stituendis disserentem. superest ut pauca dicam de conspectu auctorum ab illo prolatorum, quem plurimis paginis subiectum invenies. varia autem ratio est, qua in adhibendis aliorum verbis Ioannes utitur. interdum enim eis quae deprompsit nomen auctoris omnino non additur. ut unum exemplum proferam: non omnes, qui p. 155, 8 legerint ἐκκαλύπτουσαι, ὅσα καλύπτειν ὅμματ ἀρσένων ἐχρῆν, primo obtutu videbunt, repeti Hecubae Euripideae v. 570. talia fragmenta anonyma, quot assequi potui in libro de magistratibus, in ima pagina ad suos auctores relegavi. tamen id ut facerem, non in omnibus mihi contigit; imprimis doleo, quod ad herum nondum deducti sunt hi versus:

- p. 65, 3 άρχην οσσα λέλογχεν έχει τέλος
- p. 149, 17 ώρτο πόλις πτήξασα καὶ δμμασι πήξατο τείρας
- p. 160, 10 έστι δίκη νέμεσίς τε κακοῖς κακότητα φέρουσα.

quorum auctores ut reperiant alios fortunatiores fore spero; proximum est ut sumamus, uni eidemque poetae hos versus tribuendos esse illis temporibus per se notissimo. sed praeter eos alii loci inveniuntur, quibus Lydiana verba consentiunt cum dictis veterum isque consensus non ita est explicandus, ut sciens Philadelphenus illorum verba repetiverit: de his locis in editione nihil adnotavi, quoniam de iis tum agendum erit, cum de Lydi studiis rhetoricis quaeretur. eius generis sunt p. 143, 3 ἔδει δὲ χοημάτων καὶ οὐδὲν ἡν ἄνευ αὐτῶν ποαχθήναι τῶν δεόντων (Demosth. Olynth. I 20) et p. 153, 15 ἐξ ἐκατέρας ἀχριῶν νόσου (Iuv. II 50 et morbo pallet utroque). ceterum moneam, utrumque consensum iam a Fussio esse notatum.

multo autem saepius una cum aliorum scriptorum verbis eorum proferuntur nomina, interdum arte rhetorica circumscripta; veluti Vergilius Lydo audit δ 'Ρωμαίων ποιητής (p. 35, 20) vel ἡ παλαιότης (p. 25, 1). whi horum auctorum loci ad verbum accurati repetuntur, facile

reperiebantur et notabantur in apparatu, servatorum librorum prolati secundum editiones vulgatas, deperditorum ad fragmentorum collectiones. sed sunt eae quoque mentiones, quibus aut verborum ordo turbatus aut sententiarum vis paulisper sit declinata ab Ioanne: his in apparatu praefixi notam cf., qua exprimitur, illos locos in animo habuisse Lydum, sed labente memoria aliisve de causis non recte protulisse, aut denique in nominandis auctoribus plane erravit noster, ut qui v. c. p. 50, 3 Arrianum ἐν τοῖς περὶ ᾿Αλεξάνδρον dixisse autumet, Bessos eosdem esse quos Triballos, id quod verum non est. his locis omnino silet auctorum conspectus editioni additus; quid enim diceret? simili modo p. 49, 13 nubes testium evocatur tacticorum, qui βετερανούς τούς έγγεγηραπότας τοῖς ὅπλοις dixerint, inter quos veteres sunt Graeci, quos vocabulo veteranus nullo loco usos esse certissimum est. sed apud Renatum quoque ibidem nominatum, cuius librum servatum habemus (Flavi Vegeti Renati epitoma rei militaris ed. C. Lang ² Lips. 1885), quantum equidem video, de veteranis nihil legitur. quae cum ita sint, sumendum est totum illum tacticorum scriptorum conspectum non tam ad hanc unam vocem veteranus pertinere quam ei glossario praefixum fuisse, e quo Lydus glossas militares paullo antea (p. 46, 22 sqq.) obvias hauserit. de singulis denique auctoribus, qui hunc conspectum efficiunt, fusius disseruere H. Koechly et W. Ruestow, Griechische Kriegsschriftsteller II, 1, 82 not. 193. inter quos ut scriptores tactici prorsus ignoti sunt Catilina Patro Iulianus, reliquorum alia quoque librorum vestigia tenemus; de Celso autem, qui praeter p. 49, 13 bis nominatur (p. 122, 5. 20), R. Reitzenstein (de scriptorum rei rusticae qui intercedunt inter Catonem et Columellam libris deperditis. diss. Berol. 1884. c. VI de A. Cornelio Celso p. 31 nota 50) haec disserit: 'Eundem Celsum num ex Ioh. Lydo de mag. III 33 et 34 iure colligatur post annum 814 librum singularem edidisse equidem dubito. nam quae de Corbulone ibi traduntur, non uno errore foedata, num ex eodem Celso, quem antea

Lydus commemoravit, petita sint, aut si ei debentur, num ille *èynunllou* operis auctor etiam hunc singularem librum composuerit, quis diiudicabit?' —

Plane idem, quod in tacticorum indice vidimus, Lydum eruditione gloriantem in unum locum testes collegisse quoscumque novisset, quamvis iis nihil umquam cum re tractata commune fuisset, accidit in conspectu chronographorum, quem p. 8, 11 inseruit Catonem Varronem Africanum Castorem Eusebium laudans; de his fusius scripsit H. Gelzer loco in editione laudato, qui omnino neque de Castore neque de Eusebio cogitari posse demonstravit.

Simili modo, ut plurimorum auctorum Romanae quoque nationis libros perscrutatus esse videretur, Lydus variorum virorum iuris consultorum verba tamquam ex ipsorum operibus deprompta affert. sed accuratius inspicienti dubium non erit, quin Lydus recentissimas tantum collectiones¹) adierit, Digesta dico et Iustiniani codicem. cuius rei manifestum argumentum est p. 27, 9 sqq., ubi Iunii Gracchani et Ulpiani memoriam evocans utriusque dicta ad verbum transtulit e Digestorum libro I c. 13, quo iidem auctores eodem modo coniuncti leguntur. quae cum ita essent, satius duxi, in auctorum iurisconsultorum conspectu ipsos Corporis Iuris civilis locos, quos Philadelphenus exscripsit, quam fragmentorum collectiones Bremeri vel Huschkii afferre. hoc quoque addam, aliis locis nominari legem aliquam in Theodosianum codicem receptam, in Iustiniano omissam (p. 66, 17 111, 10 129, 20), aliis νόμον quendam commemorari tamquam qui olim viguerit (vide indicem I s. v. νόμος): hac in re Lydo fidem nullam esse, quippe qui labente memoria res toto coelo divisas miscuerit, per litteras benigne me monuit Theodorus Mommsen.

Restat ut eos nominatim enumerem Lydi auctores,

¹⁾ licet aliter iudicet Schrader in ephemeride Kritische Zeitschrift für Rechtswissensch. 1826, 2 p. 146 seqq.

quorum scripta hodie sunt derperdita nec, quae ex iis reliqua sunt, ita congesta, ut ad fragmentorum aliquam collectionem lectores possint religari. sunt autem hi:

Aemilius in commentario Sallustii historiarum p. 93, 22. de hoc loco videas Teuffel-Schwabe Gesch. d. röm. Litt. § 205, 7. est Aemilius Asper, v. Goetz apud Pauly-Wissowam s. Aemilius 29.

Apuleius in Erotico qui dicitur p. 155, 20. deest inter Apulei fragmenta ab Hildebrandio congesta editionis maioris II p. 636.

Aristophanes Byzantius ἐν τῆ ἐπιτομῆ τῶν ἐν ἰχθύσι φυσικῶν p. 154, 15. cuius libri pars nobis servata edita est a Spyr. Lambro in Supplemento Aristotelico I, 1 Berol. 1885: sed hic locus e parte hodie deperdita desumptus est.

Arrianus en της 'Αλανικής Ιστορίας και . . en της δγδόης τῶν Παρθικῶν p. 142, 18. desideratur inter Arriani reliquias, FH GIII 588.

Asper p. 13, 21 v. Aemilius.

Capito p. 1, 13. hic locus omissus est a Martino Hertz, Sinnius Capito, Berol. 1845, p. 9 sqq. fragmenta Capitonis afferente, v. Wachsmuthium, Lyd. de ost. 2 praef. p. XXV.

Cornelius Nepos p. 154, 17. deest inter auctores Lydus apud C. Halmium, Cornelii Nepotis quae supersunt p. 121 frg. 19, quamvis Lydi auctor fuerit Plinius Nat. hist. IX 61 ibi laudatus.

Diogenianus δ λεξογράφος p. 11, 16 21, 25. de Diogeniano videas Naberum, *Photii Patriarchae lexicon* vol. I p. 18—24. in eis quas hodie Diogeniani glossas habemus utraque, quam laudavit Lydus, deest.

Fonteius p. 1, 13 67, 18 130, 21. vide de eo Wachsmuthium, Lyd. de ost. 2 praef. p. XXVI.

Laberius p. 154, 18. deest apud Ribbeckium, com. Rom. fragm. ⁸ 364, ubi illud Laberii fragmentum profertur e Plinio N. H. IX 61.

Lepidus $\hat{\epsilon}\nu$ $\tau\tilde{\varphi}$ $\pi\epsilon \varrho \hat{\iota}$ $\epsilon \varrho \hat{\epsilon}\omega\nu$ p. 22, 15. deest FHG IV 439.

Herennius Philo p. 17, 9. inter ea quae huius habemus περὶ διαφόρως σημαινομένων (Ammonius ed. Valckenaer p. 155 sqq.) de diversa Varronis nominis significatione nihil dicitur. cf. Lyd. p. 27, 1, ubi eadem doctrina omisso Herennii nomine repetitur.

Philoxenus p. 43, 10. nihil repperi in Glossariorum latinorum volumine II, ubi glossae quae Philoxeno tribuuntur sunt collectae.

Pisander p. 155, 9. desideratur hoc fragmentum apud Kinkelium, Epicorum graecorum fragmenta p. 249.1)

Polemo in commentariis ad Lucanum conscriptis p. 136, 10. v. Teuffel-Schwabe § 303, 8.

Sallustius ênî τῆς πρώτης ἱστορίας (p. 1, 15), h. e. ubi de antiquissima romanae gentis historia agit, in procemio libri primi, ni fallor. quare haec verba Maurenbrecher inter Sallustii fragmenta recipere debebat. nam ut eius frg. 11 libri primi: dum grave bellum cum Etruria positum est, sic nostro loco de insignibus quibusdam a Tuscorum gente per imitationem tractis dicitur.

Serenus Sammonicus eiusque variae quaestiones p. 121, 10. cf. Teuffel-Schwabe § 374, 4.

M. Terentii Varronis laudantur scripta: 1. τὰ πρὸς Πομπήϊον γεγοαμμένα p. 11, 21 h. e. Εἰσαγωγικὸς ad Pompeium, Teuffel-Schwabe § 166, 4 extr. 2. Εἰκόνες p. 17, 6 = Imaginum libri XV. 3. ἐν βιβλίω πέμπτω περὶ Ῥωμαϊκῆς διαλέπτου p. 69, 23, ubi de lingua latina V 116 cogitavit Lydus, sed rem, dum de suo addit, obscuravit et corrupit. 4. ἐπὶ τῶν ἀνθοωπίνων πραγμάτων p. 167, 13, de quo rerum humanarum loco dixit Io. Frid. Schultze, Quaest. Lydian. (diss. Gryph. 1862) p. 35. praeterea Varro bis laudatur nulla operis inscriptione adiecta: p. 1, 14, et p. 8, 12: utrumque locum e Varronis de gente populi Romani libris fluxisse mecum putabis, si huius

¹⁾ sed est, quod sero vidi, vicesimum alterum inter Pisandri fragmenta collecta in calce Hesiodi Lehrsiani (Parisiis 1862) p. 11.

operis fragmenta ab H. Kettnero congesta (Varronische Studien p. 63 sqq.) perlustraveris.

Sed iam caveamus oportet, ne, dum fusius de illo auctorum conspectu loquimur, deferamur ad quaestionem longe aliam, quosnam auctores Lydus ipse inspexerit, quorum mentionem apud alios repertam nullo examine facto in suum usum transtulerit: nam ad hanc quaestionem solvendam si accederemus, fines praefationi concessos longe transgrederemur.

Ipsam editionem meam, de cuius consilio satis dictum est, subsequuntur indices auctorum glossarum nominum. de iis nihil habeo quod proferam, nisi eos ad exemplum libri de mensibus (p. 185—202) esse confectos. reliqua explanare notis p. 171 additis temptavi.

Iam ad finem perducto procemio superest, ut gratias agam quam maximas tribus viris doctissimis iisdemque agam quam maximas tribus viris docussimis insuemque amicissimis, Guilelmo Kroll, Theodoro Preger, Francisco Skutsch, qui plagulas, ut e prelo prodibant, indefesso studio correxerunt. quibus quid ipse Lydi contextus debeat, facile cognosces, cum criticum quem vocamus apparatum inspexeris non semel illorum nominibus ornatum.

Editis tali modo denuo omnibus quae aetatem tulerunt operibus ab Ioanne Philadelpheno confectis, res monet, ut his novis editionibus adhibitis — Wachsmuthiana περί διοσημειῶν, meis περὶ μηνῶν et περὶ πολιτικῶν ἀρχῶν — accuratius inquiramus in Lydi vitam studia libros fontesque. neque indignus auctor, cui tale studium contingat: qui gravissimus est non propter sui ipsius pretium, sed propter veterum eruditionem, quam multis locis solus e Byzantinis nobis servavit. hanc igitur disquisitionem de Ioanne Lydo denuo instituendam me, si vita et otium suppeditent, suscepturum et quoad potero absoluturum esse spondeo.

Conspectus eorum editionis locorum, qui in praefatione tractantur

(Romanis numeris praefationis, arabicis editionis paginae indicantur).

1, 2	X. XVII	14, 22	XXXIII	28,9	XXI
5	IX. XVI	15, 17	XXXIII	17	XXI
8	IX	22	XXXII	32, 11	XXXIV
· 9	v. xxvii	16,21	XVI	21	XXXV
13	XLII	17,6	XLIII	33, 14	XXXV
14	XLIII	9	XLIII	34, 6	XXXV
. 15	XIX. XLIII	12	XXXIV	8	XXX
2, 1	XXXII	16		35,8	XXX
8	X	19	XXXIII	20	XXXIX
3, 1	IX	24	XXII		XX
4, 12	XXVII	18, 11	XXXIII	37,2	XXXV
5, 7	XXVII	16	VXXIII.XXXV	38, 15	XXVIII
6,7	XШ	25	XXXIV	39, 3	XVI
<i>16</i>	XXVII	19,6	XIII	40,8	XXXI
7,6	IX	8	XXXIV	19	XXXV
10	_IX	21, 11	XXII		XXXII. XXXV
23	XIV		XXIII. XXXIV	42,6	XXXV
25	IX	23	XXIX	18	XXXV
. 8, 6	XXXIII			43, 10	
: 8	XIX	22, 3	XVIII	11	XXXVI
9	VIII	8	XXXI	17	XIII
11	XLI	15	XLII		
. 12	XLIII	23, 1	XXIII	46, 22	XI. XL
17	VI	24, 9	XXX	47,4	XXII
9,2	XIX	10	XXXIV	10	XIX. XX
25	XXXII	26	XXII	16	XX
. 27	XXVII	25, 1	XXXIX	48, 1	XXI
11, 16	XXX. XLII	26,3	XXII	2	XXXVI
18	XVIII	4	XXII	22	XXII
21	XLIII	14	XXXIV	25	XXI. XXXVI
25	XXXIII	22	XXIX	49, 1	XXIII
13, 10	XXIX	27, 1	XLIII	5	ZZZ
21	XLII	9	XIX	\	. 77
14, 14	XXIX	12	VIXXX	\ 1	.3 E.

40 01	XXXVI	09 4	XXXVII	196 10	XLIII
49, 21		,-			XXX
50, 3	XL	11		141, 23	
51, 3	XI. XIV	18		26	XXXVII
10	<u>XV</u>		XXVIII. XLII	142, 18	XLII
1 4	VIII	94, 19	VIII	21	XVIII
16	XXVII	95, 23	XIV	143,3	XXXIX
<i>53,11</i>	XIX	98,3	XXXVII	144,8	VI
16	VIII	99, 12	XV	145,6	VI
5 4 , 2 4	XXXVI	100, 5	XXVIII	146, 5	XXXI
<i>57, 25</i>	VIII	101,9	XX	148,8	XXXI
58,1	VIII	103, 1	XXXVII	10	XXXVII
59, 5	XXIX	104, 24	XVIII	16	XXXVIII
60,25	XIV	105, 24	XXX	18	XXXII
61, 1 0	XXXVI	107, 1	XXIX	25	XXXVI
<i>63, 19</i>	VI	12	XXVIII	1 4 9, 13	XXXVIII
6 4, 16	XXIX	21	X	17	XXXIX
<i>65,</i> 3	XXXIX	110, 15	XXVIII	150, 2	XVIII
4	VIII	23	XXVII	5	XXXVIII
7	XXXVI	111, 10	XLI		XXXVI
66, 17	XLI	113, 6	XXX	11	XXXVIII
67,18	XLII	7	v	<i>152, 6</i>	XXXVIII
69, 1	XXIX	114, 17	XXX	12	XXXVIII
21	XXIX	115, 9	XX	153, 15	XXXIX
23	XLIII	116,8	XXXIV	154, 15	XLII
70,6	XXIX	119, 11	V	17	XLII
25	XXXVII	14	XVIII	18	XLII
71,4	XXIII	23	XXXVI		XXII.XXXIX
72, 22	XXIII	120, 14	XXX	8	XXX
73, 19	XXXVII	20	XIX	9	XLIII
74, 22	XXVIII	121, 3	XIX. XXXII		XLII
75, 2·	XXXVII	10	XLIII		XXIX
13	XXVII	13	XXXVI		XXII
78, 17	VIII	122, 5	XL		XXXIX
21	XXXVII	20	XL	25	XXXI
80, 2	XXII	123, 14	XXIII		<u>xv</u>
82, 1	XXXVII	21	XXX	164 , 9	_XV
85, 22 XXI	. XXXVII	125, 10	XX	10	XXX
86, 5	VIII	126, 14	X	14	XXXVIII
88, 18	XXII	128,5	VIII		XV
24	XXIX	8	XXXVI	166,6	XXXI
90, 21	XXII	129, 20	XLI	23	XXXVIII
23	XXI	130, 21	XLII		XLIII
<i>91, 1</i>	XXII	132, 8	XXX	168,7	XXXI
92, 12	XXII	135, 3	XXXVII	169, 5	XXXI
93, 3	XIV.	9	XXX	22	XXX

ΙΩΑΝΝΟΥ ΛΥΛΟΥ

HEPI APXON

ΤΗΣ ΡΩΜΑΙΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ ΛΟΓΟΙ Γ΄

TABULA CODICUM EDITIONUM NOTARUM

- O codex Caseolinus Parisinus supplementi graeci 257 s. X/XI, cf. praef. p. XII
- O2 codicis Caseolini corrector s. XVIII, cf. praef. p. XVIII
- F editio J. D. Fussii, Parisiis 1812, cf. praef. p. XXIV
- Fep eiusdem Fussii ad C. B. Hase epistola, Leodii 1820, cf. praef. p. XXV
- B editio Imm. Bekkeri, Bonnae 1837, praef. p. XXV
- L. Dindorf: Dindorfii emendationes in Stephani Thesauro Graecae linguae denuo edito publici iuris factae, cf. praef. p. XXXII
- verba a codice omissa, quae necessario adduntur, cf. praef.
 p. XXVI
- [] litterae codicis hodie deletae sed a Fussio agnitae, cf. praef. p. XV
- [] litterae iam pridem deletae et coniecturis restitutae, cf. praef. p. XV

⟨IIPOOIMION.⟩

'Ιερέας γενέσθαι τὸ πρίν τοὺς ὕστερον ἄργοντας τοῦ 'Ρωμαίων πολιτεύματος ούδενὶ των πάντων ηννόηται. Τυροηνοῦ (τοῦ) ἐπὶ τὴν ἐσπέραν ἐκ τῆς Δυδίας μεταναστάντος τούς τότε καλουμένους Έτρούσκους — 5 έθνος δὲ ἦν Σικανόν - τὰς Λυδῶν τελετὰς διδάξαντος. οθς έχ της θυοσκοπίας Θούσκους συμβέβηκε μετονομασθηναι και τούτων εις πλάτος έν τη πρώτη της περί μηνῶν γραφείσης ἡμῖν πραγματείας ἴσμεν μνημονεύσαντες. τὰ γὰρ ἐπίσημα τῶν ἀρχόντων ἀπὸ Θούσκων λαβὼν 10 δ βασιλεύς Νουμᾶς τῆ πολιτεία είσηγαγεν, ώσπες καὶ τῶν ὅπλων τὸ δύσμαγον ἀπὸ Γαλατῶν, καὶ μάρτυρες μέν τούτων δ τε Καπίτων καί Φοντήζος, έξ ών καί δ διδασκαλικώτατος Βάρρων, 'Ρωμαΐοι πάντες, μεθ' ούς Σαλλούστιος οὖτος, δ ίστορικός, ἐπὶ τῆς πρώτης ίστο- 15 ρίας σαφώς άναδιδάσκει. ώστε ύπόλοιπον περί των πολιτικών αφηγήσασθαι έξουσιών, καθότι από ίερατι-

v. 8 de mens. p. 16,16 13 Capito: Iurisprudentiae Antehadrianae quae supersunt ed. Bremer II, 1 p. 287

κής τάξεως έπὶ τὸ πολιτικὸν μετεφύησαν σχήμα. μὴ οὖν ἡμᾶς ἀλλοίους πρὸς τὰ πάλαι δοθέντα κρίνοι τις, πλὴν εί μὴ τυχὸν ἀπηχὲς λογικῆς ἀσφαλείας ὑφιστάμενος φθόνφ τὸν ἔπαινον μεταβάλοι. ὅτι δὲ καὶ Γρακτιανός τις πάλαι περὶ τούτων ἔγραφεν, ἴσμεν τοὺς νομογράφους ἀναφέροντας οὐδαμοῦ δὲ τὰ γραφέντα φέρεται ἴσως αὐτά, πάντως δὲ καὶ αὐτὰ τοῦ χρόνου τεκόντος ἅμα καὶ κρύψαντος.

v. 6 οἱ νομογράφοι: Ulpianus dig. I 13,1; vide infra p. 27,9

 $v. 4 \gamma \rho \alpha \chi \chi \iota \alpha \nu \delta \varsigma O$, corr. F

ΠΕΡΙ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ

Κεφάλαια τοῦ πρώτου λόγου.

- \(\alpha'. \) πόσος ἀνύεται χρόνος ἀπὸ τῆς Αlνείου ἐπὶ τὴν Ἰταλίαν παρόδου ἔως κτίσεως Ἡωμης, καὶ πόσος ἀπὰ αὐτῆς γέγονεν ὁ τῶν ὁηγῶν, καὶ πόσος ὁ τῶν ὁ ὑπάτων ἔως Καίσαρος, καὶ ἐξ αὐτοῦ πόσος ἄχρι Κωνσταντίνου, ἐξ οὖ πόσος ἄχρι τῆς Ἰναστασίου βασιλέως τελευτῆς (p. 8, 3—9, 11).
- β' . τίς ή διαφορά τοῦ φηγὸς καὶ τοῦ τυράννου καὶ τοῦ βασιλέως, καὶ Καίσαρος καὶ αὐτοκράτορος ἀξίωμα 10 τί σημαίνει (καὶ τί> τὸ Κυρίνου ὄνομα (p. 9,12—11,17).
- γ΄. ὅτι Ῥωμύλος καὶ οἱ κατ' αὐτὸν τῆ Αἰολίδι ἐφθέγγοντο φωνῆ (p. 11, 17—12, 6). ὅτι οὐ δεῖ τοὺς Ῥωμαίων βασιλέας δεσπότας ἀποκαλεῖν (p. 12, 7—12, 27). περὶ τῶν ἐπισήμων τοῦ ἡηγός (p. 13, 1—13, 14). τι ἐστι 15 τόγα καὶ τραβαία (p. 13, 14—13, 19). διὰ τι Ῥωμαῖοι τὴν βασιλέως καθέδραν σόλιον προσαγορεύουσιν (p. 13, 19—14, 5).
- δ'. διὰ τl τὰς λοφιάς τινες τούφας καλοῦσιν (p. 14, 6—14, 18).
- ε΄. διὰ τι τὰς ἀσπίδας σκοῦτα καὶ κλίπεα καὶ πάρμας οἱ Ῥωμαῖοι καλοῦσι καὶ τίς ἡ διαφορὰ τούτων
 (p. 14, 19—16, 24). ὅτι ἀπὸ Αἰνείου παρέλαβεν ὁ Ῥωμαϊκὸς στρατὸς οὕτω στέλλεσθαι, ὡς ἔτι καὶ νῦν οἱ.
- v. 3 α' addidi 5 αύταῖς O, corr. F 11 nal τί addidi \ κύριον O, corr. F collata p. 11, 15

καλούμενοι ἐκσκουβίτορες (p. 16, 25—18, 10). διὰ τί τὴν βασιλικὴν ὑποζύγιον βασταγὴν ἀττηνσιῶνα καλοῦσι (p. 18, 11—18, 19).

- ς'. πρώτη προαγωγή δ ΐππαρχος, και ότι είς τόπον ε αὐτοῦ δ τῶν πραιτωρίων ὕπαρχος προεβλήθη (p. 18, 20—20, 19).
- ζ΄. δευτέρα προαγωγή οι πατρικιοι, και τίνος χάριν πάτρης κονσκρίπτους αὐτοὺς ἡ ἀρχαιότης ἐκάλεσε. ποιον είδος χιτῶνος ὁ λεγόμενος παραγαύδης ἐν ῷ καὶ περι 10 τῶν λεγομένων καμπαγίων (p. 20, 20—22, 26). τί σημαίνουσιν οι λεγόμενοι τίτλοι, καὶ ὅτι φιλότιμοι ἐτύγχανον οι πάλαι συγκλητικοί (p. 23, 1—24, 17). πόθεν διώνυμοι καὶ τριώνυμοι οι ἀρχαιοι ἐχρημάτιζον (p. 24, 18—27, 6).
- το η' . τρίτη προαγωγή οἱ κυαίστορες, καὶ ὅτι ἔτερον μὲν κυαίστωρ, ἕτερον δὲ κυαισίτωρ (p. 27, 7-31, 5). περὶ τῆς ὑπατείας καὶ τῶν αὐτῆς ἐπισήμων (p. 31, 6-34, 11).
- ϑ' . τετάρτη προαγωγή ή κλη ϑ εῖσα ϑ εκαν ϑ ρική έξου- ϑ ο ϑ ία (p. 34, 12—36, 13).
 - ι'. πέμπτη προαγωγή ή καλουμένη δικτατούρα, καὶ τι σημαίνει τὸ ὄνομα, πόσοι τε γεγόνασιν οι πάντες δικτάτορες, καὶ έως τίνος (p. 36, 14—40, 26).
- ια'. Εκτη προαγωγή ή καλουμένη κηνσούρα εν το δ καὶ περὶ κωμφδίας καὶ τραγφδίας, καὶ πότε 'Ρωμαίοι έγνώσθησαν (p. 41, 1—42, 20). διὰ τί 'Ρωμαίοι
 - v. 1 εκσκουβιτοςι alteram tertiamque syllabam in rasura habet O, extremam corr. F 15 κυεστοςες O, κοαίστοςες O, κυαίστωςες F; eadem varietas in eo nomine saepius occurrit. 19 τετάςτη O, πέμπτη corr. F suo iure, nam quarta promotio έπατείας est 21 πέμπτη O, έπτη corr. F 24 έπτη O, έβδόμη corr. F

τοὺς ἀσώτους ἄμα καὶ τοὺς ἐγγόνους δμωνύμως κα-λοῦσιν πατρίως νέπωτας (p. 42, 21—44, 17).

- ιβ΄. έβδόμη προαγωγή ή δημαρχία (p. 44, 18-45, 26). πότε έδόθη τοῖς στρατιώταις τὰ λεγόμενα καπητὰ καὶ διὰ τί καπητὰ λέγεται (p. 46, 1-46, 13). περὶ τῶν έν 5 δπλοις ταγμάτων τε καὶ ὀνομάτων καὶ βαθμῶν καὶ τῶν λεγομένων τιρώνων (p. 46, 13-51, 3).
- ιγ΄. ὀγδόη προαγωγή οἱ πραίτορες, καὶ ὅτι ὁ τῆς πόλεως καθ΄ ἡμᾶς ὕπαρχος εἶς ἐτύγχανεν τῶν πάλαι πραιτόρων, φύλαξ πόλεως χρηματίζων (51, 4-51, 20, 10) ubi duo folia desunt in codice).
- ιδ΄. ἐνάτη προαγωγή δ τῶν νυπτῶν ὕπαρχος (p. 52, 1—53, 22).

Λόγος Β'.

- α'. περλ Καίσαρος καλ τῶν Καίσαρος ἐπισήμων 15 (p. 54, 2-56, 9).
- β'. περὶ Αὐγούστου καὶ ὅτι πρῶτος αὐτὸς ἐκβαλὰν τὴν ἵππαρχου ἐξουσίαν τὴν πραιτωριανὴν ἐπαρχότητα προεβάλετο (p. 56, 10—58, 7).
 - γ'. περί τῶν βασιλικῶν στολῶν (p. 58, 8—59, 11). 20
- δ΄. περὶ τοῦ ἐπάρχου τῶν πραιτωρίων καὶ τῆς πειθομένης αὐτῷ τάξεως (p. 59, 12-68, 8). περὶ τῶν ἐπισήμων τῆς ἐπαρχότητος καὶ τῶν αὐτῆς μεγίστων δικαστηρίων (p. 68, 9-75, 19). ὅτι οὐκ ἦν ἀνέκαθεν πραιτώριον ὡρισμένον τῆ πρώτη τῶν ἀρχῶν (p. 75, 25, 20-78, 19).
 - ε'. περί τοῦ μαγίστρου, και τίνα πρώτον προαχθή-
- v. 1 έγγύνους O, corr. F 3 έβδόμη O, όγδόη corr. F 8 όγδόη O, ένάτη corr. F 10 πραιτορίων O, corr. F σρ. p. 12 12 ένάτη O, δεκάτη corr. F 18 εππαρχον O F εp., δπαρχον O. F.

ναι ή Ιστορία ἀναφέρει (p. 78, 20-80, 24). ὅτι οἱ καθ' ήμᾶς λεγόμενοι μαγιστριανοὶ τὸ πρὶν φρουμεντάριοι ἐκαλοῦντο (p. 81, 1-82, 10).

5'. περί τοῦ ἐπάρχου Σκυθίας καὶ τοῦ Ἰουστινιατοῦ πραίτορος καὶ τοῦ μαγίστρου τῶν κήνσων καὶ τοῦ κυαισίτορος, καὶ ὅτι οὐ πρώτως αἱ ἀρχαὶ αὖται ἐπενοήθησαν, ἀλλ' ἡμελημέναι ἀνεκλήθησαν (p. 82, 11 —86, 8).

⟨Λόγος Γ'.⟩

- 10 ζ΄. περί τῆς τάξεως τῶν ἐπάρχων καὶ τῶν ἐν αὐτῆ καταλόγων, ἠθῶν τε καὶ σχημάτων καὶ γραμμάτων, καὶ τῶν ἄλλων τῆς ἀρχαιότητος γνωρισμάτων καὶ ἐκ ποίων αἰτιῶν ἠμέληται (p. 87, 2—120, 6).
- η΄. διὰ τί τὸν ποταμὸν νῦν μὲν "Ιστρον, νῦν δὲ 15 Δανούβιον συμβαίνει προσαγορεύεσθαι (p. 120, 7—121, 12). πῶς Πέρσαις πολεμητέον κατὰ τοὺς τακτικούς (p. 121, 13—123, 6).
- θ΄. πότε καί τίνος χάριν έξηυρέθη τὸ τῶν σκρινιαρίων σῶμα (p. 123, 7—124, 12). πόθεν εἰσηνέχθη τὸ τῶν καγκελλαρίων ὄνομα, καὶ διὰ τί οὕτως ἀνομάσθησαν (p. 124, 13—126, 24). ἐκ ποίων αἰτιῶν ὑπεσύρη ἡ τάξις, καὶ ὅτι ἀναστάσιος ὁ βασιλεὺς διὰ Μαρίνου αἰτιος τούτου (p. 126, 25—135, 11).
- ι΄. πόθεν Δουρράχιον ή πάλαι Ἐπίδαμνος (p. 135, 12 5 11—135, 17).
 - ια'. ὑποτύπωσις τῆς ᾿Αναστασίου βασιλείας (p. 135, 17-140, 19).
 - ν. 6 αὐται O, αὐται F, αὐται scripsi 7 ἐπένθησαν O, ἐπενοήθησαν coni. O, F; fortasse ἐπήνθησαν 9 Λόγος Γ' addidi 22 στασιος $o\beta$ in rasura O

- ιβ΄. διὰ τι Πέρσαι 'Ρωμαίους παρὰ τὴν παλαιότητα χρυσίον ἐφ' ἑκάστης ὥσπερ ὀφειλόμενον εἰσπράττουσιν (p. 140, 20-142, 23). περὶ τοῦ πτώματος 'Αντιοχείας τῆς πρὸς Δάφνην καὶ τῆς Περσῶν ἐφόδου (p. 143, 1-144, 7).
- ιγ΄. περὶ τῆς εὐτυχεστάτης βασιλείας Ἰουστινιανοῦ τοῦ ἀηττήτου βασιλέως καὶ ὅσοις ἀγαθοῖς τὰ Ῥωμαίων ἐκόσμησε καὶ ὅπως ἐν βραχεῖ Λιβύην ὅλην Ῥωμαίοις ἀπέσωσεν (p. 144, 8—145, 25).
- ιδ΄. περὶ τῶν παρὰ τὴν βασιλέως εὐμένειαν οὐ κα- 10 λῶς τοῖς πράγμασιν ἀποχρησαμένων, φαστώνη δὲ συξησάντων (p. 146, 1—161, 7). ἐν ῷ καὶ περὶ ἀσωτίας καὶ τοῦ λεγομένου ἀκκηπησίου (p. 154, 5—154, 22). ποῖον εἶδος ἐσθήματος ὁ λεγόμενος σάνδυξ καὶ πόθεν οὕτως ἀνομάσθη (p. 154, 23—155, 26).
- ιε΄. περὶ τῆς κακοδαιμονίας τοῦ δήμου, καὶ ὅπως ἐνέπρησε τὴν πόλιν ἐν ῷ καὶ περὶ τοῦ λεγομένου Ζευξίππου, καὶ τίνος χάριν οὕτως ἀνομάσθη (p. 161, 8—164, 9). ὅπως ὁ βασιλεὺς μετὰ τοῦ θεοῦ καὶ τὸ πρῶτον ἱερὸν καὶ πᾶσαν ὁμοῦ τὴν πόλιν ἀνέστησεν 20 (p. 164, 10—164, 16, ubi codex lacunis laborare incipit). περὶ τῶν εὐσεβῶς καὶ δικαίως τὰς ἀρχὰς διανυσάντων (p. 164, 17—170, 13, quo loco codex omnino deficit). περὶ τῆς εὐσεβοῦς βασιλίδος Θεοδώρας, καὶ ὅπως τὰ κοινὰ ἀφέλησεν.
- ις'. περί τοῦ ἀπευκταιοτάτου λοιμοῦ, καὶ ὅπως ἀπεπαύσατο.
- v. 2 δφειλόμενοι O, corr. F' 12 περί ἀσωτίας bis scriptum O, alterum delent F ep. p. 12, B 14 λεγόμενοσανδυξ O, corr. F e III, 64 15 οδτος O, corr. F

ΠΕΡΙ ΑΡΧΩΝ ΤΗΣ ΡΩΜΑΙΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

(ΛΟΓΟΣ ΠΡΩΤΟΣ).

- 1. Έγχειροῦντί μοι περί τῶν ἀρχῶν τῆς Ῥωμαίων πολιτείας διαλαμβάνειν, ἀξιόλογον εἶναι παρέστη προ5 οίμιον δοῦναι τῷ λόγῷ ἀπὸ τοῦ πρεσβυτάτου καὶ τιμιωτάτου πάντων. Αἰνείας δὲ ἦν οὖτος, ὁ διὰ κάλλος
 καὶ ὁώμην ψυχῆς τε καὶ σώματος, κρείττονος ἢ κατὰ
 ἀνθρώπους εἶναι νομισθεὶς υίός.
- 2. 'Ανύονται τοιγαροῦν ἐκ τῆς Αίνείου ἐπὶ τὴν 'Ιτα10 λίαν παρόδου ἔως τοῦ πολισμοῦ τῆς 'Ρώμης ἐνιαυτοὶ ἐννέα καὶ τριάκοντα καὶ τετρακόσιοι κατὰ Κάτωνα τὸν πρῶτον καὶ Βάρρωνα, τοὺς 'Ρωμαίους' κατὰ δὲ 'Αφρικανὸν καὶ Κάστορα (καὶ) τὸν Παμφίλου ἔτη ζ΄ καὶ ι΄ καὶ υ΄. ἀπὸ δὲ τοῦ πολισμοῦ μέχρι τῆς ἐκβολῆς τῶν 15 ἡηγῶν διέδραμεν ἔτη τρία καὶ τεσσαράκοντα καὶ διακόσια. οἱ δὲ τῶν ὑπάτων ἄχρι Καίσαρος τοῦ πρώτου ἐνιαυτοὶ ε΄ ἢ κατ' ἐνίους ἔξ καὶ ξ΄ καὶ υ΄. ἀπὸ δὲ Καίσαρος ἔως Κωνσταντίνου διαγέγονεν ἔτη τριακόσια ἐβδομήκοντα πέντε· ἔξ αὐτοῦ δὲ ἄχρι τῆς 'Αναστασίου τοῦ βασιλέως τελευτῆς ἔτη σκδ' πρὸς μησίν
 - v. 11 Cato orig.l. I frg. 17, H. Peter Hist. Rom. rell. p. 56 not. 12 Africanus: v. H. Gelzer, Sextus Iulius Africanus und die byzantinische Chronographie I 222
 - v. 1 περl ... πολιτείας O in marg. 2 Λόγος A' add. F 8 post $viò_S$ addit ϑ εοῦ O_2 11 $\overline{vλ\vartheta}$ O in marg., ubi singuli huius loci numeri repetuntur 13 κάστορα τὸν O, καὶ add. F 17 ἐνιαντοῦ O, corr. F 20 post ἔτη haec fere interciderunt: $\varrho \pi \eta'$ καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἔτη, quae iam exciderant, cum anni ab Aeneae adventu ad Anastasii mortem computarentur (p. 9, 5).

έπτά, ἐξ ὧν ἄν τις ἐννέα ἐξέλοι ἐνιαυτούς, οὐς ἐπὶ τῆς ἱερᾶς 'Ρώμης ἔτυχε βασιλεύσας Κωνσταντῖνος. συνάγεται δὴ ἀπὸ τοῦ πολισμοῦ τῆσδε τῆς εὐδαίμονος πόλεως πέντε καὶ δέκα καὶ διακόσια ἔτη πρὸς μησὶν έπτά. συνέλοι οὖν ἄν τις ἀπὸ Αἰνείου ἔως τῆς ἀνα- 6 στασίου τοῦ χρηστοῦ τελευτῆς τοὺς πάντας ἐνιαυτοὺς ἔξ καὶ τεσσαράκοντα πρὸς ἐπτακοσίοις καὶ χιλίοις πρὸς μησὶν ἐπτά, ὡς Έλληνες οἰονται κατὰ πάντας τοὺς ἑκατέρας φωνῆς συγγραφέας. τούτων οὕτως ἡμὶν σὺν ἀληθεία τεθέντων, καιρός ἐστιν περὶ τῶν ἀρχῶν, ὡς 10 εἰρηται, τοῦ καθ΄ ἡμᾶς διαλαβείν πολιτεύματος.

3. 'Ρωμύλος τοίνυν όκτω πρός τοῖς δέκα ἔτεσι γεγονως σύν τῷ ἀδελφῷ 'Ρέμῷ τὴν μητέρα τῆς βασιλείας 'Ρώμην έδείματο. ὄνομα δε τῆς ἀρχῆς αὐτῶν, δ 'Ιταλοί λέγουσι φήγιον οξον τυραννικόν οὐδὲ γὰρ βασιλείας 15 'Ρωμαϊκής έννόμου έστι σημαντικόν, ώς τινες υπολαμβάνουσι, τὸ φήγιον ὄνομα. ὅθεν οὐκέτι μετὰ τὴν ἐκβολήν των φηγών παρά Ρωμαίοις καίτοι βασιλευομένοις έχρημάτισεν. Ετερον γάρ τὸ τῆς έννόμου βασιλείας καλ έτερον το τυραννίδος καλ άλλο το τῆς αὐτοκρα- 20 τορίας άξίωμα καὶ δπως, διὰ βραχέων έρῶ. βασιλεύς έστιν δ των έαυτου ύπηκόων πρωτος ψήφω έπιλελεγμένος έπλ βάθοαν τινά ώσπες καλ κοηπίδα, τύχης κοείττονος ύπεο τούς άλλους λαχών ώς Σοφοκλής περί Αΐαντος είπεν, έχειν αὐτὸν βάθραν τῆς ἀγγιάλου 25 Σαλαμίνος. ίδιον δε βασιλέως έστι το μηδένα καθάπαξ τῶν τοῦ πολιτεύματος νόμων σαλεύειν, ἀλλ' ἐγκρατῶς

v. 24 Soph. Ai. v. 135

ν. 2 έτυχεν O, ν in corr. 23 έπιβάθραν coni. B 25 βάθραι O, βάθραν coni. O_2F , βάθρον Soph. 27 τον ... νόμον O, corr. F

τὴν ὄψιν τῆς ἐαυτοῦ πολιτείας βασιλεία διατηρεῖν καὶ μηδὲν μὲν κατ' αὐθεντίαν ἔξω τῶν νόμων πράττειν, τὸ δὲ τοῖς ἀρίστοις τοῦ πολιτεύματος συναρέσκον ψήφοις οἰκείαις ἐπισφραγίζειν, πατρὸς ἄμα καὶ ἡγεμόνος ὁ στοργὴν περὶ τοὺς ὑπηκόους ἐνδεικνύμενον, ὁποῖον ἡμὶν θεὸς καὶ καιροῦ δεξιότης ἐχαρίσατο. ἀλλ' οὐχ οὕτως ὁ τύραννος τοὺς ὑπ' αὐτῷ πεσόντας διαθήσεται, πράξει δὲ κατ' ἐξουσίαν ἀλόγως, εἴτι καὶ βούλεται, μηδὲ νόμους τιμᾶν ἀξιῶν μηδὲ γράφειν μετὰ βουλῆς ἀνεχόμενος, 10 ταῖς δὲ οἰκείαις ὁρμαῖς ἐξαγόμενος. ἔστι γὰρ βασιλέως μὲν τρόπος ὁ νόμος, τυράννου δὲ νόμος ὁ τρόπος.

4. Το γάρ τῶν Καισάρων ἤγουν αὐτοκρατόρων έπώνυμον οὐδὲ βασιλείας άλλ' οὐδὲ τυραννίδος έστλ σημαντικόν, αὐταρχίας δὲ μᾶλλον καὶ αὐθεντίας τοῦ 15 διοικείν τούς έξανισταμένους κατά των κοινών θορύβους έπὶ τὸ κάλλιον ἐπιτάττειν τε τῷ στρατεύματι, πῶς ἂν δέοι μάχεσθαι τοῖς ἐναντίοις. imperare γὰο τὸ ἐπιτάττειν παρ' Ἰταλοῖς λέγεται, ἔνθεν Ινπεράτωρ. ότι δὲ βασιλείας οὐκ ἔστι σημαντικόν τὸ αὐτοκράτορος 20 η Καίσαρος όνομα, δηλον άντικους τῷ καὶ τοὺς ὑπάτους καὶ μετ' έκείνους τοὺς Καίσαρας τὸ τῶν λεγομένων Ινπερατόρων ζόνομα άξιωμα τῆς ἐπωνυμίας λαβείν. οὐδε γὰρ ἐπισήμοις τυραννικοῖς φαίνεται χρησαμένη ή των Καισάρων άρχή, άλουργίδι δε μόνη την 'Ρω-25 μαίων βουλήν αναβαίνουσα και τας έν δπλοις δυνάμεις, αὐτοκρατῶς, ὡς ἔφην, ἰθύνουσα, ταύτη καὶ πρίγκιπας αὐτοὺς ἐκάλεσαν Ῥωμαῖοι, οίονεὶ πρώτην κεφαλήν τῆς

v. 4 olulois O, corr. F 8 ειτι O, ὅ,τι coni. B 17 IMPEFAME cod. 20 τὸ O, τῷ corr. F 22 ὅνομα addidi | τῆς ἐπωνυμίας O, ἐπωνυμίαν coni. F ep. p. 13 25 ἀναβαίνουσαν O, corr. F

πάσης πολιτείας. τὸ γὰρ Καίσαρος ὄνομα γένους ἐστὶ δεικτικὸν ἀπὸ τοῦ πρώτου Καίσαρος, ὥσπερ Φαβίων καὶ Κορνηλίων καὶ Φλαβίων καὶ 'Ανικίων, τούτου πρότερον παρὰ βαρβάροις ηὐρημένου. Αἰγύπτιοι μὲν γὰρ ἀπὸ τοῦ πρώτου Φαραῶνος τούς σφων βασιλέας ἐπεφή- δ μιζον Φαραῶνας, καὶ Πτολεμαίους ἀπὸ τοῦ πρώτου. ἐφυλάχθη οὖν παρὰ 'Ρωμαίοις ἡ τοιαύτη τῶν Καισάρων εὐταξία ἄχρι Διοκλητιανοῦ, δς πρῶτος στέφανον ἐκ λίθου τιμίας συγκείμενον τῆ κεφαλῆ περιθείς ἐσθῆτά τε καὶ τοὺς πόδας ψηφώσας ἐπὶ τὸ βασιλικόν, ἡ τάλη- 10 θὲς εἰπεῖν ἐπὶ τὸ τυραννικὸν ἔτρεψεν, ἀνεμετρήσατό τε τὴν ἤπειρον καὶ τοῖς φόροις ἐβάρυνεν.

5. Ύστε τύραννος ἡν ὁ 'Ρωμύλος, πρῶτον μὲν τὸν ἀδελφὸν ἀνελὼν καὶ τὸν μείζονα, καὶ πράττων ἀλόγως τὰ προσπίπτοντα. ταύτη καὶ Κυρίνος προσηγορεύθη, 15 οἰονεὶ κύριος κὰν εἰ Διογενιανῷ τῷ λεξογράφῳ ἄλλως δοκῆ· οὐδὲ γὰρ ἀγνοήσας ὁ 'Ρωμύλος, ἢ οἱ κατ' αὐτόν, δείκνυται κατ' ἐκεῖνο καιροῦ τὴν 'Ελλάδα φωνήν, τὴν Αἰολίδα λέγω, ὡς φασιν ὁ τε Κάτων ἐν τῷ περὶ 'Ρωμαϊκῆς ἀρχαιότητος, Βάρρων τε ὁ πολυμαθέστατος ἐν νο προοιμίοις τῶν πρὸς Πομπήῖον αὐτῷ γεγραμμένων, Εὐάνδρου καὶ τῶν ἄλλων Άρκάδων εἰς 'Ιταλίαν ἐλθόντων ποτὲ καὶ τὴν Αἰολίδα τοῖς βαρβάροις ἐνσκειράντων φωνήν. ἡ γὰρ γραμματικοῖς παρὰ ταύτην εἰσαγομένη ἐτυμολογία, μετὰ συγγνώμης, βεβίασται. ἀπὸ 15

v. 19 Cato Orig. l. I frg. 19, H. Peter, Hist. Rom. rell. p. 57

ν. 6 πρώτου Πτολεμαίου coni. B 9 συνπείμενον O, συγπείμενον O_2 12 φός . org una littera erasa O 16 λεξογράφω O, λεξικογράφω coni. B, λεξιγράφω E. Dindorf 18 έπείνου O, έπείνο corr. O_2F 21 πομπήνον O, Πομπώνιον coni. E. E. Krahner de Varronis antiqu. p. 20, sed vide Fr. Ritachl., op. E. 376. 470 22 άλκάδων O, corr. E

Κύρεως γάρ, πολίχνης Σαβίνων, οὕτως αὐτὸν παρονομασθῆναι βούλονται, καίπερ οὐχ ὁρμώμενον ἐκεῖθεν, ἐπὶ δὲ τοῦ Παλατίνου βουνοῦ τεχθέντα τε παρὰ ταῖς ὅχθαις τοῦ Τιβέριδος καὶ τραφέντα ἐκεῖ. κυρίους γὰρ ταυτοὺς καὶ δεσπότας, ἀλλ' οὐ βασιλέας, τύραννοι φιλοῦσι καλείσθαι.

6. Κρείττον δε βασιλείας το Καίσαρος άξίωμα, δτι καλ δοῦναι βασιλέας πάλαι τοῖς ἔθνεσιν ἐπ' ἐξουσίας είχε. μισητόν γάρ καὶ Ῥωμαϊκῆς έλευθερίας άλλότριον, 10 δεσπότας, άλλὰ μὴ βασιλέας, τοὺς πρατοῦντας ὀνομάζειν. καθότι δεσπότης ὄνομα κοινόν έστιν αὐτοῖς καὶ τοῖς ένα δραπέτην κεκτημένοις, τὸ δὲ βασιλέων αὐτῶν καλ μόνων. και δηλον άντικους, ότι 'Ρωμαίοις έθος dominos τούς τυραννήσαντας άποκαλείν, ώς δή Σύλλαν καί 15 Μάριον, και δομινατιώνα την τυραννίδα ώς καταρρίπτουσι την βασιλέων μεγαλειότητα οι πονηφοί κόλακες, έξ άμαθείας δούλων αὐτοὺς πρωτεύειν εἰσάγοντες. ὅτι δὲ άληθές, ἔξεστι καὶ ἐκ τούτων λαβεῖν. Αύγουστός ποτε ή τάχα Τιβέριος δ μετ' αὐτὸν πρὸς 20 ένδς τῶν κολάκων δεσπότης δνομασθείς, έξαναστὰς άφηκε τὸν σύλλογον, ἀπαξιώσας, ὡς ἔφη, δούλοις διαλέγεσθαι. άλλ' ήδη πρότερον ώσπες έν τιμή της ύβρεως είσαχθείσης, ανέχεται ή τοῦ ήμερωτάτου βασιλέως ήμων έπιείκεια, καίπερ ύπερ πάντας τούς πώποτε βεβασιλευ-25 κότας μετριάζουτος, και δεσπότης, οίου πατήρ άγαθός, ονομάζεσθαι ούχ ότι χαίρει, αλλ' έρυθρια μαλλον, τούς τιμάν ολομένους δοκείν μή προσίεσθαι.

ν. 8 επεξουσιας O, ἐπ' ἐξουσίας corr. F ep. p. 13 13 μόνον O, μόνων coni. F | δοπινος cod. 24 ἐπιεικια O, corr. O_2 27 προσείεσθαι O, προσίεσθαι corr. O_3

Περί τῶν ἐπισήμων τοῦ φηγός.

7. Καλ πρό 'Ρωμύλου ἐπίσημα τῆς Λατίνων βασιλείας ἦν θρόνος δρύφακτος και στολή ή λεγομένη παρ' αὐτοῖς τραβαία ποδαπή δέ τις ήν, μικρὸν ὕστεοον έρω. δθεν δ Ρωμαίων ποιητής έν βιβλίω έβδόμω τ της Αλνηίδος την Λατίνου διαγράφων βασιλείαν θρόνου και τραβαίας διαμέμνηται. τῶ γε μὴν 'Ρωμύλω και στέφανος ήν και σκήπτρον άετον έγον έπ' άκρου και φαινόλης λευκός ποδήρης, ἀπὸ τῶν ὅμων ἔμπροσθεν μέγρι ποδών πορφυροῖς ὑφάσμασιν δεραβδωμένος - 10 όνομα δὲ τῷ φαινόλη τόγα, οίονεὶ σκέπασμα, ἀπὸ τοῦ τέγερε κατ' άντίστοιχον· ούτω γάρ τὸ σκέπειν 'Ρωμαΐοι καλούσι - καὶ ὑπόδημα φοινικούν κόθορνος ὄνομα αὐτῷ κατὰ τὸν Κοκκήϊον. καὶ κοινὸν ἦν τουτὶ τὸ στῆμα τῆς λεγομένης τόγας αὐτῷ τε τῷ λεγομένω δηγί τοῖς 15 τε ύπηκόοις ἐπ' εἰρήνης ἡ μέντοι τραβαία μόνου τοῦ δηγός ετύγχανε παρατούρα, οίονεί στολή επίσημος. χιτών δὲ ἦν καὶ περιβόλαιον ἡμικύκλιον, δ πρώτον Αγαθοκλέα τὸν Σικελίας τύραννον έξευρεῖν λόγος. τὸν δὲ θρόνον σόλιον ἐπιγωρίως ἀνόμαζον ἀντὶ τοῦ σέλ- 20 λιον κατ' άντίστοιχον, ως φησιν δ 'Ρωμαΐος "Ασπρος' η και άλλως σόλιον άντι τοῦ σόλιδον ἐκάλουν, οίονεί δλόκληρον. στέλεχος γὰρ άδρὸν εἰς κυτίδα καὶ καθέδρας τύπον έξορύττοντες απετέλουν βημά τι (τη) βασιλεία,

v. 5 Verg. Aen. VII 169. 188 14 Cass. Dion. l. I frg. 6, 1^a (ed. Boissevain I p. 10)

ν. 4 τραβαβαια Ο, corr. Ο, 7 τραβεα Ο, τραβαίας Ο, 10 δεραβδόμενος Ο, ξεραβδώμενος Ο, ξοραβδωμένος Ε, ξεραβδωμένος corr. Boissonade Anecd. gr. III 133 11 τὰ φαινόλης Ο, corr. F 14 ποπηον Ο, ποππιον Ο, corr. B 24 βτίματι βασιλέα Ο, βτίματι βασιλέια manus quaedam recentior nullo alio

ΐνα ὥσπερ ἔν τινι θήκη κατησφάλισται τὸ σῶμα τοῦ βασιλέως, ἔκ τε νώτου ἔκ τε πλευρᾶς έκατέρας μηδεμιᾶς άρμογῆς ἢ προσθέτου ξύλου σφίγγοντος τὴν καθέδραν, ἄπαξ δλοτελῆ καὶ δλόκληρον τυγχάνουσαν. ταύτη σό- λιον τὸν βασιλέως θρόνον ἐκάλουν.

- 8. Πρὸς τούτοις ἡγοῦντο τοῦ Ῥωμύλου πελέκεις δυοκαίδεκα πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν γυπῶν, ὧν εἰδεν ἀρχόμενος θεμελιοῦν τὴν πόλιν. Πρίσκου δὲ Ταρκυνίου τοῦ ἡηγὸς ὕστερον Θούσκους καὶ Σαβίνους ποι λέμω νικήσαντος προσετέθησαν τοῖς τῆς βασιλείας γνωρίσμασι δόρατα ἐπιμήκη, ὡσαύτως τὸν ἀριθμὸν δυοκαίδεκα, ἀκροξιφίδας μὲν οὐκ ἔχοντα, ἡωρημένας δὲ λοφιάς καλοῦσι δὲ αὐτὰς οἱ μὲν Ῥωμαῖοι ἰούβας, οἱ δὲ βάρβαροι τούφας, βραχύ τι παραφθαρείσης τῆς λέξεως βήξιλλα πρὸς τούτοις οἱονεὶ δόρατα μακρὰ ἐξηρτημένων ὑφασμάτων φλάμμουλα αὐτὰ ἀπὸ τοῦ φλογίνου χρώματος καλοῦσι —, περὶ ὧν ἐν τοῖς περὶ μηνῶν γραφεῖσιν ἡμῖν ἀποχρώντως ἀνήνεκται.
- 9. Τοιαῦτα μέν τὰ ἐπίσημα τῆς τότε βασιλείας περὶ δὲ τῆς ἐν ὅπλοις στρατιᾶς Πάτερνος ὁ Ῥωμαῖος ἐν πρώτη τακτικῶν αὐτοῖς ῥήμασι καθ' ἐρμηνείαν ταῦτά φησιν 'ὁ Ῥωμύλος δεκουριῶνας τῶν ἱερῶν φροντιστὰς προεστήσατο, τοὺς αὐτοὺς καὶ κεν-

v. 18 de mens. p. 17, 16

loco obvia, quae ne ipsius Fussii sit vereor, qui $\beta\eta\mu\alpha$ $\tau\eta$ $\beta\alpha\sigma\iota\lambda\epsilon\iota\alpha$ coniecit; $\beta\eta\mu\alpha$ $\tau\iota$ $\beta\alpha\sigma\iota\lambda\epsilon\iota\alpha$ coni. Th. Preger, $\beta\eta\mu\alpha$ $\tau\iota$ $\langle\tau\eta\rangle$

βασιλεία scripsi

ν. 6 ήγουτο O, ήγοῦντο corr. F; vide infra p. 33, 10 πελέπεις ήγούμενοι 12 εἰωριμένας O, corr. O₂ 18 ανηνεπται O, άνενήνεπται coni. B 19 post βασιλείας paragraphos distinguit F 20 στρατείας O, στρατιάς O₂ saepius 22 δὲ πουρίωνας O, δεπουρίων O marg., δεπουρίῶνας scripsi 23 πεντουρίωνας et p. 15, 4 πεντουρίωνα O, πεντυρίων O marg., unde πεντυρίωνας et πεντυρίωνα O₂

τουριώνας των πεζικών ταγμάτων όνομάσας. τρισχιλίων γὰρ ὄντων πεζῶν ἀσπιδιωτῶν ἐκάστης ἐκατοντάδος ήνεμόνα προύθημεν, δυ Ελληνες μεν έκατόνταργον. 'Ρωμαΐοι δε κεντουριώνα καλούσιν' ώς είναι τούς πάντας έκατοντάρχους λ' καλ τοσούτους δὲ μανιπλοῦς 5 οίονεί σημειοφόρους. Εκ δέ της στρατιάς τριακοσίους σκουτάτους' — ως 'Ρωμαΐοί φασιν άντι τοῦ άσπιδιώτας — 'πρὸς φυλακὴν ἰδίαν ἀφώρισε'' — καὶ μικρὸν ὕστερον ελοήσεται, τι μέν έστι κλιπεάτος, τι δε σκουτάτος στρατιώτης — 'προστέθεικε δε και τριακοσίους ίππότας ταις 10 δυνάμεσι, Κελερίω τινί ούτω καλουμένω την φροντίδα τούτων παραδούς. ταύτη συνεκδογικώς απας δ στρατός κελέριοι τότε προσηγορεύθησαν. έν τρισί δε έκατοντάσι συναγομένης της ίππικης δυνάμεως, τοισίν έπωνύμοις αὐτὰς διέστειλε, 'Ραμνίτας καὶ Τιτίους ἱστῶν 15 καλ Λούκερας', τὰς δὲ αλτίας τουτωνλ τῶν δυομάτων έν τοῖς περί μηνών, ὡς εἴρηται, τεθεῖσιν ἡμῖν ἀποδεδώχαμεν.

10. Εἰπεῖν δὲ καιρός, τί διαφέρει σκοῦτον κλιπέου. σκοῦτον τοίνυν οἱ 'Ρωμαῖοι καλοῦσι τὸ ἰσχυρὸν ἄμα 20 καὶ ἰσχνόν, ὅπερ "Ελληνες στιπτὸν ὀνομάζουσιν ἀντὶ τοῦ στιβαρόν, ὡς 'Αριστοφάνης ἐν 'Αχαρνεῦσι 'στιπτοὶ γέροντες, Μαραθωνομάχοι πρίνινοι'. ταύτη καὶ σκουτλᾶτα τὰ ἰσχνά τε καὶ στεγνὰ καὶ κοῦφα τῶν ἐσθημάτων καλοῦσιν οἱ 'Ρωμαῖοι. τοιαύτη δὲ ἡ τῆς ἀσκίδος 25

v. 17 de mens. p. 17, 4 22 Aristoph. Acharn. 180 sq.

v. 7 σπορτάτους O, corr. F 12 συνεπδοχικώς: χι in correctura O 17 τεθείσιν O, συντεθείσιν coni. Gu. Kroll, Berl. philol. Wochenschr. 1899 p. 613 22.23 στιπτοί γέρουτες πρίνινοι ἀτεράμουες Μαραθωνομάχαι Aristoph. 24 laχά O, corr. O, | στυγνά O, στεγνὰ corr. B

κατασκευή άβαρης μέν γάρ έστιν, ώς Ισχνή, καρτερωτάτη δὲ καὶ ταῖς πληγαῖς οὐκ εὐχερῶς ἐνδιδοῦσα. κλίπεον δὲ 'Ρωμαῖοι τὸν θυρεὸν καλοῦσιν ἀπὸ τοῦ κλέπτειν καὶ καλύπτειν τὸν ἐπιφερόμενον αὐτόν. 'Ελλήνων τὰρο ἔδιον καὶ μόνων ἀσπίσι τροχωτάταις ἐν πολέμφ χρῆσθαι, βαρβάρων δὲ θυρεοῖς' πρὸς γὰρ τὸ κατεκείγον τῆς μάχης τὰς θύρας ἀνασπώντες ὡς σκεπάσμασιν αὐταῖς εἰώθασι χρῆσθαι.

- 11. "Εστι δε και ετερον είδος ασπίδος βραγυτέρας, 10 ας πεζομαγείν οι ύπερ Ιστρον ούκ Ισγύοντες έπι των ϊππων κομίζουσι πάρμαν αὐτὴν Ίταλοὶ καλοῦσιν, ὡσεὶ πέλτας οί Σπύθαι. άγκίλιον πρός τούτοις τοίς άρχαίοις γέγονεν - οὐδὲ γὰρ νῦν - εἶδος ἀσπιδισπαρίου, ἐξ οδ καλ άγκίλας τὰς δορικτήτους γυναϊκας ἀνόμασαν. 15 την γαο αρέσκουσαν αὐτῷ τυχὸν γυναϊκα δ στρατιώτης έσκεπε τῷ ἀγκιλίφ ἐπὶ τῆς ἐφόδου, ὡς μὴ βλάπτοιτο πρός τινος, οἷα φυλαττομένη τῷ σώσαντι. ταύτη καὶ σέοβους τοὺς δούλους ἀπὸ τοῦ φυλαχθηναι ἐκ τοῦ πολέμου Ίταλολ καλοῦσι· τοὺς δὲ μὴ δορικτήτους, ἀλλ' 20 έλευθέρους μὲν τὴν τύχην, δι' ἔνδειαν δὲ δουλεύοντας φαμούλους, ὅτι φάμις ὁ λιμὸς προσαγορεύεται. ἀγκίλια δὲ ἐξ Ἑλληνικής, (κυρίως δὲ) Αιολικής σημασίας εξοηται ώσανεὶ άμφίλεια τὰ γὰο πελτάοια τῶν 'Αμαζόνων τοιαῦτα.
- 15 12. Στολή δὲ τότε παντὶ τῷ Ῥωμαϊκῷ στρατεύματι μία περικεφαλαία χαλκῆ καὶ θώραξ κρικωτὸς καὶ ξίφος

ν. 2 καl πέον O, κλίπεον corr. F 5 τροχωτάταις O, βραχντάταις coni. F ep. p. 15 B, τροχωτάτG L. Dindorf 6 δυραίοις O, corr. F 16 σώσαντι ταύτην. καl O, quod correxi 21 προβατορεύεται O, corr. F 22 κυρίως G à addidi | σημασίας bis scriptum est in O 23 αμφιλια O; άμφι λεία, forte scribendum άμφιλεια F

πλατύ, πολοβόν, ήωρημένον έπλ τοῦ εὐωνύμου μηροῦ, καὶ ἀκόντια ἐπὶ τῆς δεξιᾶς δύο, γλωγίνας πλατείς έχοντα, περικνημίδες τε ύφανταὶ μέλαιναι καὶ ύποδήματα τοῖς ποσίν, ἄπερ Ελληνες μεν ἀρβύλας, Ρωμαῖοι δὲ γάρβουλα καὶ κρηπίδας ὀνομάζουσιν· οὐχ 5 άπλῶς πως οὐδὲ ἀλόγως ἐν γὰο ταῖς εἰκόσι Τερέντιος δ έπίκλην Βάρρων - τὸ δὲ Βάρρωνος ἐπώνυμον τὸν άνδρεῖον κατά τὴν Κελτῶν φωνήν, κατά δὲ Φοίνικας τὸν Ἰουδαῖον σημαίνει, ὡς Ἑρέννιός φησιν — Αίνείαν ούτως έσταλμένον είς Ίταλίαν έλθειν ποτε ανεγράψατο, 10 ιδών αὐτοῦ τὴν εἰκόνα, ὡς εἶπεν, ἐκ λίθου λευκοῦ έξεσμένην έπὶ κρήνης έν τη Άλβη. καὶ πανάληθες μᾶλλόν έστι και γάρ ὁ 'Ρωμαίων ποιητής έν τῷ πρώτω τῆς Αινηίδος ούτως έσταλμένον αὐτὸν και πλανώμενον σὺν 'Αγάτη ἐν τῆ Λιβύη εἰσήγαγε. σάρακας δὲ ἐπ' 15 ειρήνης θηρείους έξ ώμων άνωθεν έως κνημών έξηρτημένας περιετίθεντο, χοσμούντες αὐτῶν τοὺς λεγομένους ποδεώνας, καὶ γλόβας αὐτοὺς ὀνομάζοντες οἱονεὶ δοράς, ὅτι γλοβᾶρε τὸ ἐκδεῖραι Ῥωμαίοις ἔθος καλεῖν. καὶ οὐ τοῖς στρατιώταις οὕτως ἐστάλθαι μόνοις όπλο- 20 φοροῦσι νόμος, άλλὰ καὶ αὐτοκράτορσι. τῶν δὲ νῦν στρατιωτῶν βαρβάρους ζηλωσάντων, ἐκείνων δὲ αὐτούς, παρά μόνοις τοῖς τοῦ παλατίου φύλαξι — λέγονται δὲ παρά 'Ρωμαίοις έκσκουβίτορες οίονεὶ φύλακες άνουπνοι.

v. 14 cf. Verg. Aen. I 312

ν. 1 έωρημένον O, corr. O_2 2 γλοχιναι πλατυς O, corr. O_2 5 γάρβουλα O, γαρβατινας aut γαλλικας coni. F ep. p. 15 9 ερέννιοι O, corr. F 12 έξεσμένης O, corr. F | τρίνης O, corr. F 15 σάρακας O, σάρρακας coni. F 16 θυριούς O, θυρεούς O_2 , θηρείους coni. B, βυρσίνους F ep. p. 15, Tυρίους Th. Preger 18 πεθεῶνας O, corr. F 20 στάλθαι O, corr. F 23 τοῦ πα| παλατίου O 24 σκουβήτορες O, corr. F

20

οΰς πρῶτος μετὰ 'Ρωμύλον Τιβέριος Καϊσαρ έξεῦρε — τὸ τοιοῦτο παραπέμεινε σχῆμα ἀπὸ 'Ρωμύλου, ὡς ἔφην, έξ Αἰνείου τὴν ἀρχὴν ἔχον. οὐδὲ γὰρ έξῆν 'Ρωμαίοις βαρβαρικὴν στολὴν περιθέσθαι' καὶ τοῦτο Τράγκυλος δ ἐν τοῖς περὶ Αὐγούστου διαμέμνηται. ἰδόντα γάρ φησι τὸν Αὕγουστον ἐν τῷ ἱπποδρομίφ τινὰς τῶν 'Ρωμαίων ἐπὶ τὸ βαρβαρικὸν ἐσταλμένους ἀγανακτῆσαι, ὡς ἐν ἀκαρεὶ τοὺς καταγνωσθέντας ἀποβαλόντας τὸ βάρβαρον μόγις ἐπιγνωσθῆναι τῷ Καίσαρι. τοιαύτη μὲν οὖν ἡ 10 'Ρωμύλου στρατιά.

13. Καὶ τὰς λεγομένας δὲ ἀττηνσίωνας πρὸς θεραπείαν τῶν ἡηγῶν ἐπινοηθῆναι στοχάζομαι, πρὸς βασταγὴν καὶ φορὰν τῶν ἀναγκαίων, ὥσπερ νοκτούρνους πρὸς ἔπιπλα καὶ τὰ ἄλλα, ὅσα πρὸς κοῖτόν ἐστι χρήισιμα. Κικέρων γὰρ ὁ πολὺς ἐν τοῖς κατὰ Βέρρου μέμνηται τουτουΐ τοῦ ὀνόματος, ἀττήνσους τοὺς οἰκιακοὺς ὑπηρέτας τῶν ἡηγῶν ὀνομάζων ἀπὸ τοῦ προσανέχειν καὶ πειθαρχείν ἀττένδερε γὰρ οἱ Ῥωμαῖοι τὸ φιλονεικεῖν λέγουσιν.

Πρώτη προαγωγή δ ἵππαρχος.

14. 'Ως οὖν εἴρηταί μοι, τὴν μὲν πεζομάχον δύναμιν τοῖς έκατοντάρχοις, τὴν δὲ ἰππικὴν Κελερίφ τῷ πρὶν τῆς ὅλης ἡγησαμένφ στρατιᾶς παραδέδωκε, πάσης αὐτὸν δυνάμεως καὶ τύχης καὶ διοικήσεως κρατεῖν 25 ἐγκελευσάμενος, ὡς ἕτερον οὐθέν, ἢ μόνον τὸν στέ-

v. 5 Suet. Aug. 40 (cf. p. 287 ed. Roth) 15 Cic. in Verr. act. sec. I 71 II 69, 74 III 154, 157 (accensus) II 133 (accessio)

ν.7 άγαναπτῆσε O, ἡγανάπτησεν O, ἀγαναπτῆσαι F 16 τουτί O, corr. F | αττηνσους O, ἀππήνσους coni. F ep. p. 16 17 ἀνόμαζον O, corr. Th. Preger 20 ΠΡΟΤΑΓϢΓΗ cod., corr. F 22 πελεριος O, corr. F 24 αὐτῶν O, corr. F

φανον, την βασιλείαν παρά τῶν ἱππάργων κατασχεῖν, έξουσίαν άδέσποτον έαυτη. ταύτην την άργην οί τε όηγες οί τε δικτάτορες έσχον απαντες και το λοιπον οί Καίσαοες. ἔπαργον τὸν ἵππαργον μετονομάσαντες καί μάρτυς Αὐρήλιος δ νομικός, δήμασιν αὐτοῖς πρὸς έρμη- 5 νείαν ούτως είπων. 'διά βραγέων είπειν χρειωδές έστι. πόθεν την άργην (δ) των πραιτωρίων υπαργος έσγεν. ἀπὸ τοῦ Ιππάρχου καὶ μᾶλλον: εἰς τόπον γὰρ ἐκείνου τὸν ἔπαρχον προγειρισθῆναι πᾶσιν τοῖς ἀρχαίοις <παραδέδοται, έπει τοῖς δικτάτορσι παρά τοῖς ἀργαίοις) 10 έστιν οίς ή πάσα πρός καιρον έξουσία των πραγμάτων έπιστεύετο. ἐπελέγοντο γὰρ έαυτοῖς ἡγεμόνα τῶν ἱππέων ξκαστος, κοινωνὸν ώσπες τῆς ἀρχῆς καὶ διοικήσεως των πραγμάτων. του δε κράτους υστερον έπλ τούς αὐτοκράτορας μετενεχθέντος πρὸς δμοίωσιν τοῦ 15 ίππάρχου (δ) των πραιτωρίων προηλθεν έπαρχος. καλ δέδοται αὐτῷ μείζων ἢ κατ' ἐκεῖνον ἰσχὺς τῆς τε διοικήσεως τῶν πραγμάτων τῆς τε καταστάσεως καὶ ἀσκήσεως τῶν στρατευμάτων καὶ ἐπανορθώσεως ἀπάσης, καὶ εἰς τοσούτον ύπεροχής προελθείν, ως μηδενί έξείναι πρός 20 έφεσιν δρμάν ή όλως έγκαλείσθαι την αὐτοῦ κρίσιν.

15. Καὶ τόδε μὲν ὁ νομογράφος ὅτι δέ, κἂν εἰ

v. 5 Dig. I tit. XI

v. 2 έξουσίας coni. F 3 δικτορες O, corr. F 5 αδρήλλιος O, mutavit B 6 βραχέων O in corr., videtur fuisse ταχέων O 5 add. O 8 ante μάλλον habet O 7 O 2, O 3 delevit O 7 δ add. O 8 ante μάλλον habet O 7 O 2, O 3 delevit O 7 δ ασιν. Τοίς O 9 πάσιν τοίς O 9, qui post έστλν (v. 11) distinxit; φασιν. Τοίς O 7, qui in epistula p. 17 locum sanum esse monuit. sed apparet nonnulla intercidisse, quae supplevi e Digestorum verbis: a quibusdam traditum est. nam cum apud veteres dictatoribus ad tempus summa potestas crederetur eqs. 13 έκαστον O, corr. O 16 δ add. O 17 δὲ διοικήσεως O corr. O 21 άφεσιν O 9, corr. O 1 έκκαλεϊσθαι O 9, corr. O 22 ab O0 7 paragraphum orditur O 7 τότε O 9, corr. O

20

τυχὸν πρεσβυτέρα και μείζων τῶν ἀρχῶν ἀπασῶν έπαρχότης των πραιτωρίων είναι δέδοται, καὶ χρειωδες ην αμα και άρμοδιον δι' όλης αὐτης της τάξεως καλ δυνάμεως έξαγαγείν του λόγον άλλ' οὖν ἐπειδή 5 μη άπ' άργης, άπο δε τοῦ Αὐγούστου άντι τοῦ ίππάρχου, ως έφην, προεχειρίσθη, άρκέσει τέως περί τῆς ἀρχαιότητος εἰπεῖν, καὶ ὅθεν ἡ ἐπαρχότης ἔχει τὰ σπάργανα· είτα μετὰ τὴν ἀφήγησιν τῶν παλαιοτέρων άρχων εν προοιμίοις της Αύγούστου βασιλείας, έξ ής, 10 ως έφην, και τὰ προοίμια έσχεν ή ἀρχή, ἐφεξῆς απαντα, όσων τε κατά σμικρον άφηρέθη, εἶτα δὲ καὶ περὶ τῆς ύπ' αὐτὴν τελούσης μεγίστης ὡς ἀληθῶς τάξεως, ἐν ἦ κάμε τελέσαι συμβέβηκε, λεπτομερώς άφηγήσομαι — καλ γὰρ ἐπίσταμαι οὐκ ἀκοῆ, ἀλλ' αὐτοῖς ἔργοις ὑπουργήσας 15 τοῖς πράγμασιν — εὐχαριστήριον ὥσπερ ἀνάθημα προσφιλές τοῖς ἐφόροις τῆς ἀρχῆς ἀναφέρων, διαθρέψασιν άμα κοσμίως ήμᾶς καὶ μετὰ θεὸν τὸν πάντων κύριον γέρα τε τῶν πόνων καὶ πέρας ἐσθλὸν καὶ τύγην κρείττονα παρεσγηχόσιν.

Δευτέρα προαγωγή οί πατρίκιοι.

• 16. Δῆλον ἄντικους, ἐκατὸν τὸν ἀριθμὸν γέροντας ἐκ πασῶν τῶν κουριῶν — ἀντὶ τοῦ φυλῶν — ἐπιλέξασθαι τὸν 'Ρωμύλον πρὸς διάσκεψιν τῶν κοινῶν, οὺς αὐτὸς μὲν πατέρας, 'Ιταλοὶ δὲ πατρικίους ἐκάλεσαν, 25 ἀντὶ τοῦ εὐπατρίδας. μετὰ δὲ τὴν ἁρπαγὴν τῶν Σα-

v. 1 μείζω O, μείζων corr. F ep. p. 17 B 2 δέδοται O, δέδοκται coni. F ep. p. 17 11 οσον O, corr. B 14 ού κακὸν O, corr. F ep. p. 17 16 διατρέψασιν O, corr. F ep. p. 17 B 21 ήλον O, littera δ in marg. praescripta, quae minio pingeretur 22 φίλον O, φυλῶν corr. F

βίνων conscriptos αὐτοὺς ἐπονομάσας — οἰονεὶ συγγεγομμένους. ὅθεν patres conscripti οἱ Ῥωμαίων ἄρχοντες ἔτι καὶ νῦν χρηματίζουσι — καὶ ἐτέρας δὲ τριάκουτα κουρίας καὶ τοσούτους ἐκατοντάρχους καὶ τριακοσίους ἐτέρους ἱππότας ἐκ τοῦ Σαβίνων ἔθνους τῷ ὁ Ῥωμαϊκῷ συνηρίθμησε στρατῷ. ὡς εἶναι πάντας έξακισχίλους μὲν πεξομάχους, έξακοσίους δὲ ἱππότας. καὶ τοῦτον τὸν ἀριθμὸν ὁ Μάριος ὕστερον διεφύλαξε, τὰς λεγομένας λεγιῶνας — οἰονεὶ λογάδας — διατυπῶν καὶ Λέων δὲ ὁ βασιλεὺς πρῶτος τοὺς λεγομένους 10 ἐκσκουβίτορας τῶν παρεξόδων τοῦ παλατίου φύλακας τὴν ἀρχαιότητα.

17. Έπισημα δὲ τοῖς πατράσιν — ἤτοι πατρικίοις — ἤν δίπλακες μὲν ἤτοι χλαμύδες, ἄχρι κνημῶν ἔξ ἄμων 15 ἤτοι χλαμύδες, ἄχρι κνημῶν ἔξ ἄμων 15 διήκουσαι, περόναις χρυσαῖς ἀνεσταλμέναι, τὸ χρῶμα ξηραμπέλινοι, πορφύρα κατὰ μέσου διάσημοι — λατικλαβίας αὐτὰς ἀνόμαζον τὰς δὲ χλαμύδας ἀτραβαττικὰς ἐκ τοῦ χρώματος, ὅτι τὸ φαιὸν κατ' αὐτοὺς ἄτρον προσαγορεύεται — καὶ παραγαῦδαι, χιτῶνες λογχωτοί, 20 ἀκροπόρφυροι, λευκοὶ διόλου, περιχερίδας ἔχοντες: μάνικας αὐτὰς ἐκεῖνοι λέγουσι. τοὺς δὲ τοιούτους χιτῶνας παραγαύδας τὸ πλῆθος οἰδεν ὀνομάζειν ἀρχαῖος τῶνας παραγαύδας τὸ πλῆθος οἰδεν ὀνομάζειν ἀρχαῖος ἐκισημος, ὡς Διογενιανῷ τῷ λεξογράφφ εἰρηται περι- 25

ν. 1 SCPTOC cod. | ἐπονομάσας (scil. ὁ Ὑωμύλος) Ο, ἐπωνόμασαν coni. F 2 PATΓΕC CONSCPIPTI cod. 3 ἐτέρους Ο, corr. F 9 λεγιονας Ο, λεγεῶνας $O_{\bullet}F$, λεγιῶνας scripsi 16 ἀνεσταλμέναις Ο, corr. F 18 de atrabaticis eadem verba Suidas facit s. ν. 20 παραγώδαι, ώ in corr. O_{\bullet} , παραγαῦδαι scripsi, cf. p. 4, 9 et infra ν. 23 22 αὐτὰ O_{\bullet} , O_{\bullet} postea additum est 25 λεξογράφω O_{\bullet} , λεξικογράφω coni. O_{\bullet} , λεξιγράφω O_{\bullet} . Dindorf

σκελίδες τε λευκαί, όλου τὸ σκέλος σὺυ τοῖς ποσὶ σκέπουσαι, καὶ ὑπόδημα μέλαυ, ὑποσάνδαλου, δι' ὅλου γυμνόυ, βραχεῖ τινι ἀναστήματι τὴν πτέρνην, ἐπ' ἄκρου δὲ τοὺς δακτύλους [τοῦ ποδὸς συσ]φίγγου, ἱμάντων εκατέρωθεν ἐπὶ τοὺς ἀστ[ραγάλους] ὑπὸ τὸ ψαλίδωμα τοῦ ποδὸς διελκομένων, ἐπὶ τὸ στῆθος ἀ[νθυπαντ]ώντων ἀλλήλοις καὶ διαδεσμούντων τὸν πόδα ὥ[στε] βραχὺ λίαν ἔκ τε δακτύλων ἔμπροσθεν καὶ ἔξόπισθεν διαφαίνεσθαι τὸ ὑπόδημα, ὅλον δὲ τὸν πόδα τῆ περισκελίδι διαλάμπειν. κάμπαγον αὐτὸ καλοῦσιν ἐκ τῆς ἐπὶ τὸν κάμπου, οἰονεὶ τὸ πεδίον, χρεί[ας ἔτι] καὶ νῦν. ἐπὶ γὰρ τοῦ πεδίου γενόμενοι τὰς προαγωγὰς τῶν ἀρχόντων 'Ρωμαῖοι ἐπετέλουν, ἐφ' οὖ τοῖς τοιούτοις ἐστέλλοντο ὑποδήμασι. τουτονὶ τὸν κάμπαγον Θούσκων 15 γενέσθαι τὸ πρὶν ὁ Λέπιδος ἐν τῷ περὶ ἱερέων φησί.

18. Ποόοδος δὲ τοῖς πατρικίοις ἐκ ποδὸς μὲν οὐδέποτε, ἀλλ' οὐδὲ [ππική — κοινὴ γὰρ ἐδόκει —, ὀχήμασι δὲ ἐπισήμοις, ἐφ' ὑψηλοῦ τῆς καθέδρας ἀναστρωννυμένης, τεσσάρων ἡμιόνων ἐλκόντων τὸ ὅχημα ἐκ καλκοῦ Κορινθίου, εἰς πλῆθος σχημάτων καὶ τύπων ἀρχαιοφανῶν διαγεγλυμμένων. οὐδὲ γὰρ ἵππους ἐξῆν ὑποζεῦξαι τῷ ὀχήματι, εἰ μή γε μόνοις τοῖς βασιλεῦσι θριαμβικὴ γὰρ ἡ μετὰ τῶν ἵππων ἐν ὀχήματι πρόοδος. βουριχάλλια δὲ τὰς ἁμάξας ἐκ τῶν βοῶν ἐκάλουν ὧν εκ ἄνευ, ἐπεὶ μὴ φορτίον ἐπέκειτο, ἡμιόνοις ἐπίστευον τὸν ζυγόν.

ν. 4 συσφίγγων O, corr. F ep. p. 18 5 ψάμα O, ἄμμα coni. F ep. p. 18 secutus Hasium, πέλμα B, ψαλίδωμα scripsi 8 έμπρὸς O, corr. F 18 ἀναστρωννυμένοις O, quod correxi 21 διαγεγλυμμένον coni. B

Τίνος χάριν τὰς προγραφὰς τῶν ἀξιωμάτων οἰ Υωμαῖοι τίτλους καλοῦσιν.

19. Τίτος Τάτιος, Σαβίνων ἡγούμενος, ὡς ἔφθην εἰπών, συναφθεὶς τοῖς Ῥωμαίοις οὕτως ἥνωσεν ἄμφω τὰ ἔθνη, ὡς μηκέτι δύο, μίαν δὲ καὶ μόνην ἀναφέρε- 5 σθαι τὴν Ῥωμαίων πολιτείαν. ὅτι δὲ Τίτος Τάτιος τὴν προσηγορίαν ἐκεῖνος εἶχεν, ὑποκοριστικῶς τίτου-λον ἀπὸ τοῦ πρώτου Τίτου τὴν προγραφὴν τῆς εὐγε-νείας ἐκάλεσαν, καὶ Τίτους τοὺς ἐκ προγόνων εὐγενεῖς, ὡς φησι Πέρσιος ὁ Ῥωμαῖος.

20. Τοιαύτα μέν τινα περί τῶν ἀξιωμάτων πάσης δὲ τιμῆς πρώτην ἐλογίζοντο οἱ τῆς Ῥώμης εὐπατρίδαι τὴν ἀπὸ τῶν χαρισμάτων εὐφημίαν, καὶ ὅσω πλείους εἶχον τοὺς οἰκειουμένους αὐτοῖς, τοσούτω μείζονα τὴν εὐδοξίαν παρὰ τοὺς ἐλάττονας ⟨ἔχοντας⟩ ἐλογίζοντο. 15 καὶ μάρτυς ὁ Ῥωμαῖος Ἰουβενάλιος εἰπών, καὶ ὑπατειῶν καὶ θριάμβων καὶ τῶν ἐν πολέμοις ἀνδραγαθημάτων πρώτην γενέσθαι τοῖς ἀρχαίοις τὴν ἀπὸ τῶν χαρισμάτων εὔκλειαν. τοὺς δὲ οἰκειουμένους αὐτοῖς κλιέντης ἀντὶ τοῦ κολιέντης κατ' ἀντίστοιχον πατρίως 20 ἐκάλουν — οἰονεὶ τιμῶντας καὶ ἀγαπῶντας αὐτούς — σὺν πάση τιμῆ καὶ μετριότητι τὰς δωρεὰς χαριζόμενοι, ὥστε φιλοτιμίας τὰς τῶν φίλων τιμὰς ὀνομάζειν. οὐδεὶς δὲ τυχὼν οἰκειώσεως εὐπατρίδου ἔχρηζεν ἐτέρου τὸ λοιπὸν πρός τὴν τοῦ ὅλου βίου παραμυθίαν, αἶσχος 25

v. 10 Pers. sat. I 20 16 Iuv. sat. V 110

ν. 5 αναφερεσθαι O, ἀναφαίνεσθαι coni. B 11 paragraphi notam post ἀξιωμάτων posuit F 15 ἔχοντας add. F 16 ὑπατιῶν O, quod correxi 24 τυχὸν O, corr. F \setminus ἔχοησεν O, corr. B

٠.

σχελίδες τε λευχαί, όλου τὸ σχέλος σὺν τοῖς ποσὶ σχέπουσαι, καὶ ὑπόδημα μέλαν, ὑποσάνδαλον, δι' όλου γυμνόν, βραχεῖ τινι ἀναστήματι τὴν πτέρνην, ἐπ' ἄκρου δὲ τοὺς δακτύλους [τοῦ ποδὸς συσ]φίγγον, ἰμάντων ε ἐκατέρωθεν ἐπὶ τοὺς ἀστ[ραγάλους] ὑπὸ τὸ ψαλίδωμα τοῦ ποδὸς διελκομένων, ἐπὶ τὸ στῆθος ἀ[νθυπαντ]ώντων ἀλλήλοις καὶ διαδεσμούντων τὸν πόδα ῶ[στε] βραχὺ λίαν ἔκ τε δακτύλων ἔμπροσθεν καὶ ἔξόπισθεν διαφαίνεσθαι τὸ ὑπόδημα, όλον δὲ τὸν πόδα τῆ περισκελίδι διαλάμπειν. κάμπαγον αὐτὸ καλοῦσιν ἐκ τῆς ἐπὶ τὸν κάμπον, οἰονεὶ τὸ πεδίον, χρεί[ας ἔτι] καὶ νῦν. ἐπὶ γὰρ τοῦ πεδίου γενόμενοι τὰς προαγωγὰς τῶν ἀρχόντων 'Ρωμαῖοι ἐπετέλουν, ἐφ' οὖ τοῖς τοιούτοις ἐστέλλοντο ὑποδήμασι. τουτονὶ τὸν κάμπαγον Θούσκων 15 γενέσθαι τὸ πρὶν ὁ Λέπιδος ἐν τῷ περὶ ἱερέων φησί.

18. Πρόοδος δὲ τοῖς πατρικίοις ἐκ ποδὸς μὲν οὐδέποτε, ἀλλ' οὐδὲ [ππική — κοινὴ γὰρ ἐδόκει —, ὀχήμασι δὲ ἐπισήμοις, ἐφ' ὑψηλοῦ τῆς καθέδρας ἀναστρωννυμένης, τεσσάρων ἡμιόνων ἐλκόντων τὸ ὅχημα ἐκ χαλκοῦ Κορινθίου, εἰς πλῆθος σχημάτων καὶ τύπων ἀρχαιοφανῶν διαγεγλυμμένων. οὐδὲ γὰρ 『ππους ἐξῆν ὑποζεῦξαι τῷ ὀχήματι, εἰ μή γε μόνοις τοῖς βασιλεῦσι θριαμβικὴ γὰρ ἡ μετὰ τῶν 『ππων ἐν ὀχήματι πρόοδος. βουριχάλλια δὲ τὰς ἁμάξας ἐκ τῶν βοῶν ἐκάλουν ὧν τὸν ξυγόν.

ν. 4 συσφίγγων O, corr. F ep. p. 18 5 ψάμα O, ᾶμμα coni. F ep. p. 18 secutus Hasium, πέλμα B, ψαλίδωμα scripsi 8 έμπρος O, corr. F 18 άναστρωννυμένοις O, quod correxi 21 διαγεγλυμμένον coni. B

Τίνος χάριν τὰς προγραφὰς τῶν ἀξιωμάτων οἰ 'Ρωμαῖοι τίτλους καλοῦσιν.

- 19. Τίτος Τάτιος, Σαβίνων ἡγούμενος, ὡς ἔφθην εἰπών, συναφθεὶς τοῖς Ῥωμαίοις οὕτως ἥνωσεν ἄμφω τὰ ἔθνη, ὡς μηκέτι δύο, μίαν δὲ καὶ μόνην ἀναφέρε- 5 σθαι τὴν Ῥωμαίων πολιτείαν. ὅτι δὲ Τίτος Τάτιος τὴν προσηγορίαν ἐκεῖνος εἶχεν, ὑποκοριστικῶς τίτου-λον ἀπὸ τοῦ πρώτου Τίτου τὴν προγραφὴν τῆς εὐγενείας ἐκάλεσαν, καὶ Τίτους τοὺς ἐκ προγόνων εὐγενεῖς, ὡς φησι Πέρσιος ὁ Ῥωμαῖος.
- 20. Τοιαῦτα μέν τινα περί τῶν ἀξιωμάτων πάσης δὲ τιμῆς πρώτην ἐλογίζοντο οἱ τῆς 'Ρώμης εὐπατρίδαι τὴν ἀπὸ τῶν χαρισμάτων εὐφημίαν, καὶ ὅσφ πλείους εἶχον τοὺς οἰκειουμένους αὐτοῖς, τοσούτφ μείζονα τὴν εὐδοξίαν παρὰ τοὺς ἐλάττονας ⟨ἔχοντας⟩ ἐλογίζοντο. 15 καὶ μάρτυς ὁ 'Ρωμαῖος 'Ιουβενάλιος εἰπών, καὶ ὑπατειῶν καὶ θριάμβων καὶ τῶν ἐν πολέμοις ἀνδραγαθημάτων πρώτην γενέσθαι τοῖς ἀρχαίοις τὴν ἀπὸ τῶν χαρισμάτων εὕκλειαν. τοὺς δὲ οἰκειουμένους αὐτοῖς κλιέντης ἀντὶ τοῦ κολιέντης κατ' ἀντίστοιχον πατρίως 20 ἐκάλουν οἰονεὶ τιμῶντας καὶ ἀγαπῶντας αὐτούς σὺν πάση τιμῆ καὶ μετριότητι τὰς δωρεὰς χαριζόμενοι, ὥστε φιλοτιμίας τὰς τῶν φίλων τιμὰς ὀνομάζειν. οὐδεὶς δὲ τυχὼν οἰκειώσεως εὐπατρίδου ἔχρηζεν ἐτέρου τὸ λοιπὸν πρός τὴν τοῦ ὅλου βίου παραμυθίαν, αἶσχος 25

v. 10 Pers. sat. I 20 16 Iuv. sat. V 110

ν 5 αναφερεσθαι O, άναφαίνεσθαι coni. B 11 paragraphi notam post άξιωμάτων posuit F 15 ξχοντας add. F 16 ύπατιῶν O, quod correxi 24 τυχὸν O, corr. F \ ξχοντεν O, corr. B

ολομένων αὐτῶν καὶ τῆς ολκείας τύχης ἀπόστασιν, εἴ πού τις τῶν φίλων αὐτοῖς εἰς έτέρου κατέστη χρείαν. καὶ τουτουί ζηνος άμαυρον έως άρτι παρά 'Ρωμαίοις έφυλάττετο. περί γὰρ τὴν Όστίαν — πόλις δέ ἐστιν ε έπὶ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Θύβριδος κειμένη — ἀπέστελλον οί της 'Ρώμης λογάδες τους οίκειστάτους, καθάπεο τι θήραμα καλὸν τοὺς ἀναγομένους ξένους λαμβάνοντας πρὸ τῶν ἄλλων ἄγειν ὡς αὐτούς, πρὸς πάσης ἀφθονίας ἐπίδοσιν ἀνεφηθεισῶν ἄπασι τῶν αὐλείων θυρῶν 10 της οίκιας του μείζονος, μηδενός φύλακος η θυρωρού διακωλύοντος τοῖς δεομένοις τὴν εἴσοδον, αὐτῶν τῶν εὐπατριδῶν σὺν γαμεταῖς καὶ τέκνοις προφαινομένων τοῖς ξένοις, καὶ θαρρεῖν ἀξιούντων τοὺς οὐδέποτε όφθέντας αὐτοῖς. διῆλθε δὲ δμως καὶ ἐπὶ τὴν καθ' 15 ήμᾶς 'Ρώμην ή τοιαύτη φιλανθρωπία, καὶ τὸ λοιπὸν ούκ ἔστη, τῶν ἐν ἡμῖν ἐνδόξων ἄχρις ἑαυτῶν τὴν ύπεροχήν τῆς τύχης ἐνδεικνυμένων.

Πόθεν διώνυμοι καλ τριώνυμοι καλ ἔτι Ῥωμαῖοι.

21. Καὶ πρὸ 'Ρωμύλου δὲ ἄν τις εὕροι Σιλβίους τοὺς βασιλέας τῆς χώρας ἐπονομαζομένους ἀπὸ Σιλβίου Αἰνείου, τοῦ ἀπὸ Αἰνείου τοῦ πρώτου. ἐν γὰρ ταῖς ὅλαις τὰς οἰκήσεις ἔχοντες οἱ πρὶν καὶ τὸν νομαδικὸν τιμῶντες βίον Σιλβίους σφας σεμνυνόμενοι προσηγόρευον, μηδὲ αὐτῶν βασιλέων ἀπαξιούντων νέμειν ἀγέλας καὶ χρήματα συλλέγειν ⟨ἀπ'⟩ αὐτῶν ὅθεν καὶ πεκουνίαν κατ' αὐτοὺς τὰ χρήματα καλοῦσι. ταύτη καὶ κύνας παρέπεσθαι Εὐάνδρφ ποτὲ τῷ Τεγεάτη

ν. 7 καταγομένους coni. F 16 έστην O, έστι O_2 , έστη F 25 ἀπ' add. B 26 πεκουνίαι O, πεκούλια O_2 , πεκουνίαν B

ή παλαιότης οίδε. καὶ οὐ μόνον ἀνδράσι τὸ Σιλβίων ἐπώνυμον, ἀλλὰ καὶ γυναιξὶν ἐπετίθετο, ὡς Ῥέᾳ Σιλβίᾳ καὶ Ἰλιᾳ Σιλβίᾳ. μετὰ δὲ τὴν τῆς Ῥώμης γένεσιν καὶ τὴν ἁρπαγὴν τῶν Σαβίνων πρῶτος ὁ βασιλεὺς Νουμᾶς διώνυμος ἐχρημάτισε, Πομπίλιος Νουμᾶς προσ- ὁ αγορευόμενος · ὧν τὸ μὲν Ῥωμαίων, τὸ δὲ Σαβίνων ἐπώνυμον ἦν. οὐδὲ γὰρ πρὸ αὐτοῦ εὕροι τις Ῥωμύλον ἤ τινα ὅλως πρὸ τῆς Σαβίνων πρὸς Ῥωμαίους συναφείας παρὰ τὴν οὖσαν αὐτῷ κυρίαν προσηγορίαν ⟨ἐτέραν⟩ κτησάμενον.

22. Και τότε μεν σπουδή και κόσμος ήν εκείνοις, τῆ ἐξ έκατέρας γενεᾶς σεμνύνεσθαι προσηγορία προϊών δε δ χρόνος επωνυμίας εισήγαγε καινάς, νῦν μεν ἀπὸ Τρωϊκής εύγενείας, νῦν δὲ ἀπὸ τῶν λεγομένων 'Αβοοιγίνων και αὐτοχθόνων τῆς χώρας — και γὰρ ἴσμεν 15 Κέθηγον έξ έκείνων των γηγενών έλκειν τὸ γένος άξιουντα, γυμνον έσθητος, μόνης αὐτῷ τόγης τραχείας περί τοῖς στέρνοις κειμένης, ἐπ' ἀγορᾶς γενόμενον, καίτοι βουλευτικοῖς ἀγκωμένον γνωρίσμασιν —, εἶτα δὲ καὶ ἀπὸ τρόπου ἢ διαθέσεως, ὡς Πούπλιος Βαλέ- 20 οιος Πουπλικόλας, ών αι μεν δύο έπωνυμίαι την έκ Ρωμαίων, ως έφην, και Σαβίνων παρεδήλουν λαμπρότητα, ή δε τρίτη την έχ της περί του δημου στοργης έδείκνυ διάθεσιν. και τάχα χρειῶδες ἀντὶ πολλῶν, μετρίων ἐπιμνησθηναι τοιουτωδών περιττωμάτων οὐδὲ 25 γὰρ σχολὴν ἄγω περὶ ταύτην ἀπραγῆσαι τὴν ζήτησιν,

v. 1 ή παλαιότης: Verg. Aen. VIII 462

v. 10 étéque addidi 13 nevàs O, corr. F 16 nal design O, corr. F 17 to $\gamma \tilde{\eta}$ s O, corr. F \ β eazelas coni. Ga. Kroll 18 givómevor O, corr. F 28 telen tov O, corr. O_x

ίκανὴν οὖσαν καθ' έαυτὴν καὶ μόνην μεγίστας ἀπασχολῆσαι βίβλους.

23. Πρόκουλον τοιγαροῦν τὸν ἀποδημοῦντι τεχθέντα τῶ πατρί καὶ Πόστουμον τελευτήσαντι καὶ Βώπισκον ε τὸν δίδυμον μὲν συλληφθέντα, τοῦ δὲ ετέρου φθαοέντος σωζόμενον, καὶ Καίσαρα τὸν ἀνατμηθείσης τῆς μητρώας γαστρός θανούσης αποσωθέντα έκαλουν καλ Φλάκκον τὸν ὧτα μείζονα ἔχοντα καὶ Ναίβιον τὸν άλφώδη καὶ Λούκιον Λικίνιον Κράσσον ων τὸ μέν 10 πρώτον (τὸν) ἀνίσγοντος ήλίου τεγθέντα, τὸ δὲ δεύτερου τὸυ ἀκρόουλου τὴυ κόμηυ, τὸ δὲ τρίτου τὸυ κρεώδη και εὐσώματον διασημαίνει. Κράσσος γὰρ δ παχύς τὸ σῶμα κατὰ φύσιν παρ' 'Ιταλοῖς τοῖς ἀρχαιοτέροις εἴρηται, Πεινάριος δὲ δ πεινῶν καὶ Στάτιος δ 15 εὐηλιξ καὶ Φαῦστος (ὁ εὐδαίμων) καὶ Φλάβιος ὁ εὕνους καὶ Γάτος οίονεὶ Γαύδιος ὁ χαρίεις καὶ Τιβέριος δ παρά Τίβεριν τὸν ποταμὸν τεχθείς και Τίτος δ άπὸ Τατίου τοῦ Σαβίνου καὶ "Αππιος δ ἐν 'Αππία οἰκῶν - δδός δέ έστιν έπίσημος - και Σέρβιος δ θανούσης 20 αὐτῶ τῆς μητρὸς έγκύμονος διασωθείς και Νέρων δ ισχυρός τη Σαβίνων φωνη και Νάσων δ εὔρινος και Τούκκας δ κρεωβόρος, δυ οι ιδιώται Ζικκάν έκάλεσαν καθ' ήμᾶς, και Βᾶρος και Βλαΐσος δ πλαγιόσκελος, καὶ Σερρανός δ γεωργικός ἀπό τοῦ σπεί-25 ρειν, καὶ Αύγουστος δ καλοιώνιστος, καὶ Βιτέλλιος δ προποειδής την όψιν, ότι βίτελλον οί Έρωματοι την

ν. 9 ὧν τὸν et 10 τεχθέντα τὸν O, corr. F 10 τὸν post πρῶτον add. B 14 πειναγόμος O, πινάριος F, Πεινάριος scripsi | πειων O, corr. F | στάτης O, Βάλης coni. F, Στάτιος scripsi 15 δ εὐδαίμων addidi 19 ἐστιν ἐπίσημος in rasura O 23 βλέσος O, Βλαισὸς F, Βλαΐσος scripsi 24 ἀπὸ τοῦ (σέρερε olovel) σπείρειν coni. B 25 βιτέλλιον O, corr. F

λέκυθον τοῦ ἀοῦ ἐπικαλοῦσι, καὶ Βάρρων ὁ κατὰ μὲν Φοίνικας Ἰουδαίος, κατὰ δὲ Κελτοὺς ἀνδρεῖος. καὶ πολλὰ ἄν τις τοιαῦτα συνάγοι κατὰ σχολήν, εἰ τυχὸν αὐτὸν οὐκ ἔχοντα ὅ,τι πράττοι ἀφρόντιδα συμβαίνοι διαβιοῦν καὶ τοιούτοις, ὁποίοις ἐγὰ καίπερ μυρίαις συμπεπλεγ- 5 μένος φροντίσιν ἐναγρυπνῶ, μωραίνοντα ἀθύρμασιν.

Τρίτη προαγωγή οἱ κυαίστορες.

24. Το πιστον τοις γράφουσιν ή των άρχαιων έπιτιθησι μαρτυρία. Ἰούνιος τοίνυν Γρακχιανός έν τῷ περὶ έξουσιῶν αὐτοις ρήμασι περὶ τοῦ καλουμένου 10 παρὰ Ῥωμαίοις κυαίστορος 'προεχώρησαν τἢ ψήφω τοῦ δήμου. Τοῦλλος δὲ δ ρήξ μετὰ τούτους ἀναγκαίαν εἶναι τὴν τῶν κυαιστόρων ἀρχὴν ἔκρινεν ὡς τοὺς πλείους τῶν ἱστορικῶν αὐτῷ τὴν τοιαύτην προαγωγὴν ἀναγράψαι καὶ μόνω. ἀπὸ δὲ τῆς ζητήσεως οὕτως 15 δυομασθῆναι αὐτοὺς Ἰούνιος καὶ Τρεβάτιος καὶ Φενεστέλλας εἶπον.' καὶ μεθ' ἔτερα 'πλὴν ὕστερον ἐξηρέθησαν οἱ κανδιδᾶτοι τοῦ βασιλέως κυαίστορες, οἱ πρὸς ἀνάγνωσιν τῶν βασιλικῶν γραμμάτων καὶ μόνην ἐσχολαζον οἱ δὲ αὐτοὶ καὶ ψήφους ἀπὸ τοῦ κοινοῦ τῆς 20 βουλῆς ἀνεγίνωσκον ὑπὲρ τῶν εἰς ἀξιώματα προαγομένων'. ταῦτα μὲν ὁ Ἰούνιος ὁ νομικὸς δὲ Οὐλπια-

v. 9 Iunius Gracchanus Dig. I 13; quaecumque Gracchano tribuuntur verba, Ulpiani (v. 22) sunt Gracchanum citantis

ν. 1 λεκν|κυθον O, corr. O2 | βόρρων O3, corr. F3 συνάγοι O3, συναγάγοι O3, 5 καὶ τοιούτοις O5, κάν τοιούτοις coni. O4 | μυρίας quod corr. O5 | μωραίνων O5, μωραίνειν coni. O5 | Εξατικός O6, Γρακχιανός scripsi (cf. p. 2, 3) 11 προεχωρήσαντο O7, προεχειρίζοντο coni. O8, προεχώρησαν τη scripsi O9 | ψηφος O9, corr. O9, O9,

νὸς ἐν τῷ de officio quaestoris — ἀντὶ τοῦ $\langle \pi ερὶ$ τῆς τοῦ κυαίστορος τάξεως \rangle — $\pi ερὶ$ κυαίστορος ἀποχρώντως διαλέγεται.

25. Ζητῆσαι δε άξιόλογον είναι νομίζω, τί μέν s έστι χυαίστωρ, τί δὲ χυαισίτωρ, χαὶ τί μὲν σημαίνει διὰ τῆς διφθόγγου γραφόμενον, τί δὲ ⟨διὰ⟩ ψιλῆς. κυαίστως τοίνυν δ ζητητής ἀπὸ τοῦ quaerere οίον έρευναν οι γάρ παρ' Ελλησιν έρευνάδες παρά 'Ρωμαίοις κυαίστορες ώνομάσθησαν, κυαισίτωρ δε δ τι-10 μωρός το μέν γαρ πρωτόν έστι παρά 'Ρωμαίοις δισσύλλαβον, τὸ δὲ τρισσύλλαβον. ἐπὶ γὰρ τοῦ μόνου Μίνωος τοῦ Κρητός, δς γενέσθαι τιμωρός κατά τὸ μυθικόν των έν Άιδου ψυχων ένομίσθη, το κυαισίτορος ὄνομα δ 'Ρωμαίων ποιητής έν ξατφ της Αίνητδος 15 τέθεικεν. δθεν καλ κυαιστίωνας τὰς τιμωρίας καλ κυαιστιωναρίους τούς των ποινών ύπηρέτας 'Ρωμαΐοι έγνωσαν καλείν. δ μεν γάρ κυαίστωρ ζητητής έστιν έπὶ γρήμασιν, δ δὲ κατ' ἐπέκτασιν καὶ συλλαβῆς προσθήκην έπ' έγκλήμασιν εκάτερον δε διά της διφθόγγου 20 γραφήσεται, κάν εί τὸν ταμίαν διασημαίνη, ὅτι κυαίστους δ πόρος παρά 'Ρωμαίοις καλείται. ότε δε μή δίφθογγος ή έν προοιμίοις ή λέξις, άλλὰ ψιλη γράφεται, οὐδέτερον μεν τῶν εἰρημένων σημαίνει, τὸν δὲ μεμψίμοιρον καὶ βλάσφημον διὰ τῆς γραφῆς ἐπιδείξει. 25 ότι queror 'μέμφομαι' φήματι χοινῶ πάθος αμα καί

v. 13 Verg. Aen. VI 432

v. 1 de ofiuoci gaestofis cod. | supplementum add. B 2 nuclotropos O, corr. F 6 de $\psi \iota l \eta_S$ O, dià add. F, de $\psi \iota l \eta_S$ coni. B 7 UERERE cod. 11 tov ante $\mu \acute{o} vov$ aut delendum aut cum nal mutandum censet B, $\mu \acute{o} vov$ tov transponit Gu. Kroll 12 tov $\mu \ddot{v} \partial v$ coni. B p. 260 20 diash $\mu \dot{v} \partial v$ corr. O, $\mu \dot{v} \partial v$ coni. O0, corr. O1 nucleon O2 de O3 de O4 corr. O5 que O5 que O6 corr. O7 cod.

ένέργειαν παραδηλοῦντι λέγουσι, καὶ κυεριμωνίας καὶ κυερήλας τὰς μέμψεις.

- 26. Όπως δε μή τυχὸν τεχνολογίαις τάληθες δόξωμεν σοφίζεσθαι, πρός των περί ταῦτα ήσγολημένων μάθωμεν. Γάτος τοίνυν δ νομικός έν τῷ ἐπιγραφο- 5 μένω παρ' αὐτοῦ ad legem XII tabularum — οἶον εἰς τὸν νόμον τοῦ δυοκαιδεκαδέλτου — αὐτοῖς δήμασι πρός έρμηνείαν ταῦτά φησιν. 'ώς δὲ τὸ γαζοφυλάκιον τοῦ δήμου εἰς ἐπίδοσιν ἡλθε, προεχειρίσθησαν κυαίστορες ύπερ της αὐτοῦ φροντίδος ἀπὸ της περιποιή- 10 σεως καλ φυλακής των χρημάτων ούτως δνομασθέντες. έπειδή δὲ περί κεφαλικής τιμωρίας οὐκ έξην τοῖς ἄργουσι κατά 'Ρωμαίου πολίτου ψηφίσασθαι, προεβλήθησαν κυαίστορες παρρικιδίου, ώσανεί κριταί και δικασταλ τῶν πολίτας ἀνελόντων.' παροικίδας δὲ Ῥωμαῖοι 15 δμωνύμως τούς τε γονέων τούς τε πολιτών φονέας άποκαλοῦσι, παρέντες έκατέρους προσαγορεύοντες. διαφοράν δε έπι της επωνυμίας ταύτην παρέγουσί τινα: συστέλλοντες γάρ την πρώτην συλλαβήν καὶ βραγεῖαν ποιούντες τούς γονέας, έπτείνοντες δὲ τούς ύπηπόους 20 σημαίνουσιν.
- 27. Τῷ δὲ τρίτῳ καὶ ⟨τεσσαρακοστῷ καὶ⟩ διακοσιοστῷ τῶν ὑπάτων ἐνιαυτῷ ἐπὶ τῆς ὑπατείας Ἡηγούλου καὶ Ἰουνίου κρινάντων Ῥωμαίων πολεμεῖν τοῖς

v. 5 cf. Dig. I tit. II 22, 23; sed non Gaii, immo Pomponii verba sunt

v. 1 έριμονίας O, corr. F 2 ανερίλλας O, corr. F 6 Δd LECEΠΙ \overline{N} ΤΔἡ UL Δ ΠG \overline{M} cod. 14 παρακιδίοις O, παρρικίδιοι F, παρρικιδίου scripsi 19, 20 βροχὴν ποροῦντες O, corr. F 22 τεσσαρακοστῷ καὶ addidit Th. Mommsen, Römisches Staatsrecht Π^3 570 5 24 Iouliou corr. Th. Mommsen λ . 8.

συμμαχήσασι Πύρρφ τῷ Ἡπειρώτη, κατεσκευάσθη στόλος καὶ προεβλήθησαν οἱ καλούμενοι κλασσικοί, οἱονεὶ
ναυάρχαι, τῷ ἀριθμῷ δυοικαίδεκα κυαίστορες, οἶον
ταμίαι καὶ συναγωγεῖς χρημάτων τίνι δὲ διαφέρει
5 κυαίστωρ κυαισίτορος προειρήκαμεν. καὶ διεφυλάχθη
ή τοιαύτη συνήθεια καὶ συναγωγή τῶν πόρων τοῖς τε
ὑπάτοις τοῖς τε πραίτορσιν ἐκδημοῦσιν.

28. Περί δὲ τῶν τοῦ παλατίου κυαιστόρων πυθέσθαι χαλεπον οὐδεν Οὐλπιανοῦ τοῦ νομικοῦ λέγει δε 10 ὧδε ἐν μονοβίβλω περὶ τῆς τοῦ κυαίστορος τάξεως. 'πλην έξήρηντο οἱ κυαίστορες οἱ κανδιδᾶτοι τοῦ Καίσαρος οδτοι γάρ μόνοις τοῖς βιβλίοις τοῖς ἐπὶ τῆς βουλής αναγινωσκομένοις έσχόλαζον και ταῖς έπιστολαῖς τῶν βασιλέων ὑπούργουν.' κανδιδάτους δὲ τοὺς 15 λευγείμονας 'Ρωμαίοις έθος καλείν' οὐδείς δε λόγον δυτιναοδυ άναγνωσόμενος και μάλιστα έκ προσώπου βασιλέων μη λευχείμων ἐπέβη τῆς ἀναγνώσεως. κανδιδάτοι δὲ καὶ οἱ μέλλοντες εἰς ἀρχὰς τῶν ἐπαρχιῶν παριέναι έλέγοντο, ότι και αὐτοί λευχειμονούντες προ-20 ήεσαν, ταύτη παραδηλοῦντες, ως άρχοντιῶσιν. καὶ τούτων μάρτυς πᾶς δ Ρωμαϊκής οὐκ ἄμοιρος Ιστορίας. τὸ γὰο μηδένα τῶν ἀρχόντων έτέρα παρὰ τὴν ἐν έορταις στολή γρήσασθαι, πάσιν έστι γνωριμώτατον καί οὐκ ἐπὶ τῆς Ῥώμης μόνης, ἀλλὰ μὴν κάν ταῖς ἐπαρ-25 χίαις τοῦτο πρατήσαν αὐτὸς έγὰ διαμέμνημαι, ξως αν τὰ βουλευτήρια διώκουν τὰς πόλεις, ὧν ἀπολομένων συνεξώλισθε τοῖς ἐν γένει τὰ ἐν εἴδει.

v. 9 Dig. I tit. XIII

ν. 2 προσεβλήθησαν O, corr. B 4 συναγωγῆς O, corr. F 12 μόνοι O, corr. F secundum Digestorum verba 13 ἀναγενωσχόμενοι O, G postea additum

29. Τοσούτους ἄρχοντας τὰ 'Ρωμαίων ἰθῦναι ὑπὸ τοις ἡηξὶν ἐπὶ τοὺς τρεῖς καὶ τεσσαράκοντα καὶ διακοσίους ἐνιαυτούς, ἐφ' ὅσους οι ἡῆγες ἐκράτησαν, ἡ καθόλου ἱστορία παραδέδωκε, καὶ τὸ λοιπὸν ὥσπερ ἐν σκότφ τὸ τῆς ἐλευθερίας ἐξέλαμψεν ὄνομα.

Περί τῆς ὑπατείας και τῶν ἐν αὐτῆ ἐπισήμων.

- 30. Υπάτους Έλληνες τοὺς ὑψηλοὺς καὶ μεγάλους λέγουσιν, οὐ στοχασάμενοι τῆς ἀληθοῦς τοῦ ὀνόματος προσηγορίας τὸ γὰρ κόνσουλ, ὡς Ἰταλοῖς ἡ φύσις παφαδέδωκεν, οὐ τὸν ὑψηλόν, ἀλλὰ τὸν πρύτανιν σημαί- 10 νει. Κόνσος γὰρ αὐτοῖς ὁ Ποσειδῶν ἐνομίσθη κούφιος δὲ αὐτὸς καὶ ὑποβρύχιος, καὶ ὡς τοῖς ποιηταῖς ἡρεσεν, ἐννοσίγαιος καὶ ἐνοσίχθων. ὅ,τι δὲ κρύφιον, τοῦτο λεληθός ταύτη καὶ κονσίλια τὰ βουλεύματα καὶ μυστικὰ σκέμματα λέγεται παρ' ἐκείνοις, ἀπὸ τοῦ κόν- 15 δερε οἰονεὶ τοῦ κρύπτειν καὶ κόνσουλ ὁ κρυψίνους ἀπὸ τοῦ προνοεῖν καὶ καθ' ἐαυτὸν ὑπὲρ τῶν κοινῶν σκεπτόμενον ἀγρυπνεῖν. ταύτη καὶ Κονσουάλια τὰ ἱπποδρόμια καλοῦσιν οἱ ἀρχαῖοι ἵππιον γὰρ ὁ μῦθος τὸν Ποσειδῶνα λέγει.
- 31. Τοιαύτα μέν τινα περί τῆς Ἰταλικῆς τῶν ὑπάτων προσηγορίας · ὅτι δὲ τῶν πάντων ἠγνόησεν οὐδείς τὰ ὀνόματα τῶν πρώτως ὑπατευσάντων, μέτριά τινα περί Βρούτου λεκτέον. Ἰούνιος μὲν κύριον ὄνομα τἀνδρί

ν. 2 τοῦς O, τοῖς corr. F 8 ονσ|τοχασαμένοι O, corr. F 11 κόνσον O, corr. F 12 αὐτος O, οὐτος coni. B 13 ενοσιχθονι τι O, ἐνοσίχθων deleto ιτι O, ἐνοσίχθων ἐστὶ F, ἐνοσίχθων εἴ τι F ep. p. 19, ἐνοσίχθων. ὅ,τι scripsi 14 λεληθῶς O, λεληθῶς F, λεληθὸς F ep., ἀληθῶς coni. B | κονσίλιαι O, corr. F 15 πονδόςε O, corr. F 18 ὑπποδρόμια O, corr. O, O 19 ἵππιος O, ἵππειος O, O 19 ἵππιος O, O 19 ἵππιος O 11 καταστηγορίας paragraphos distinguit O 23 τῶι πρώτως O, corr. O

γέγονε Βοούτον δε αὐτὸν κατὰ τὸν τῆς ἐπωνυμίας τρόπον έλεγον από της υποκεκριμένης αυτώ μωρίας. βρούτον γάρ τὸν μωρὸν ἐπεγωρίαζον Ἰταλοὶ τὸ πάλαι άπὸ τῆς βαρύτητος τῶν φρενῶν. οὖτος, ὡς ἔφην, 5 εὐήθειαν σκηνικευόμενος έζήτει καιρόν τὸν Ταρκύνιον, άνδρα των πώποτε τυράννων απηνέστατον, έξωθησαι τῆς ἀρχῆς. ὡς δὲ βραδύνων 'Αθήνησι διὰ τοὺς νόμους σύν τοῖς μετ' αὐτοῦ πρὸς τοῦτο σταλεῖσιν ὑπὸ 'Ρωμαίων, ήτει τὸν θεὸν δδὸν ὑποδεῖξαι καὶ συλλαβεῖν 10 αὐτῶ πρὸς τοῦτο, ἔχρησεν αὐτῷ τὸ δαιμόνιον, ⟨ὅτι⟩ εί τῆς πατρίδος ἐπιβὰς πρὸ πάσης τάξεως τὴν μητέρα περιπτύξηται και λιπαρώς περιβάλοι, περιέσται τοῦ σχοποῦ. καὶ δὴ ἐπανελθών ἐν τῆ Ῥώμη καὶ τὴν γῆν περιβαλών — αύτη δὲ μήτης τῶν πάντων — ἡλευθέ-15 οωσε 'Ρωμαίους τυραννίδος, άρχην έξευρων παρ' οὐδενί των έθνων γνωριζομένην, καὶ εί παρ' Έβραίοις Δανιήλ δ προφητών θειότατος ύπάτων παρά Ασσυρίοις γενομένων ποτε μνημονεύει. οὐδε γὰο οὕτως αὐτὸς έπὶ τῆς Έβραϊδος ἀπεθετο φωνῆς, ὡς Αρισταῖος λέγει, 20 άλλ' οἱ έρμηνεύσαντες παρὰ Πτολεμαίω τὰ λόγιά ποτε άντι δυναστών και βουλευτών υπάτους είπον, μήποτε τότε παρά 'Ρωμαίοις ανισχούσης της αρχης, και παρά πασιν έπὶ τῷ καινῷ μεγέθει τῆς ἀρχῆς θαυμαζομένης. τούτων ούτως έχόντων περί των της ύπατείας συμβό-25 λων δητέον.

v. 16 Dan. III 2 19 Aristeae ad Philocratem epistula p. 157 ed. P. Wendland

ν. 2 ὑποκεκουμμένης O, corr. B 5 σκηνευομενος O, corr. F ep. p. 19 10 ὅτι add. B 11 τάξεως O, πράξεως coni. B 12 an περιβάλη? 18 οὖτος O, corr. B 19 ἐπέθετο O, ἀπέθετο coni. B coll. III 70 21 μήπω O, μήποτε corr. B 23 της άρτης del. F

- 32. Λευκοί φαινόλαι ποδήρεις καὶ κολοβοί μετρίως παρά τούς φαινόλας άνεσταλμένοι πλατύσημοι, πορφύρα διάσημος έξ έκατέρων των ώμων, τοῖς μέν φαινόλαις πρόσθεν, τοῖς δὲ κολοβοῖς καὶ ἐξόπισθεν, καὶ ὑποδήματα λευκά άλοῦταν δὲ τὸ ἀπὸ στυπτηρίας δέρμα κα- 5 λοῦσιν οί 'Ρωμαΐοι, δτι άλοῦμεν κατ' αὐτοὺς ή στυπτηρία λέγεται και έκμαγεῖον ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ἀπὸ λίνου λευχὸν τὰ ἐπίσημα τῶν ὑπάτων ἦν, ⟨ἢν⟩ μάππαν καὶ φακιόλιν έπιχωρίως ωνόμασαν, δτι φακίης κατ' αὐτοὺς ή όψις λέγεται, καὶ πελέκεις ήγούμενοι εἰς ὕψος ἀρ- 10 θέντες και πληθος ανδοών φάβδους ἐπιφερομένων, ἐξ ών ιμάντες φοινικώ γρώματι βεβαμμένοι έξήρτηντο, ζμνή μη Σερρανοῦ τοῦ δικτάτορος, δς ἐν ὕλαις ξυλοτομών και πέλεκυν εικότως έπιφερόμενος φάβδον τε έξηρτημένην ήνίας πρὸς έλασιν τῶν βοῶν τῆς ἁμά- 15 ξης έπὶ τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν μετεστάλη, ὡς Πέρσιος δ 'Ρωμαΐος σατυρικός έφη, η και δτι πέλεκυς έξουσίας έστὶ δεικτικός πρὸς τούτοις καθέδρα — σέλλαν αὐτὴν έκεῖνοι καλοῦσιν — έξ έλέφαντος, ἐφ' ή καθήμενον τον υπατον οι πολιται σχίδακας υπομήκεις υποβα- 20 λόντες ἔφερον προϊόντα.
- 33. Όπως δὲ μὴ τῆ τοῦ ένὸς έξουσία ἀδυσώπητος ἡ ἀρχὴ τοῦ ὑπάτου γένοιτο, δύο καὶ ἐπὶ μόνον ἐνιαυτὸν προεχειρίσαντο, ὡς εἴρηται Βροῦτον τὸν τῆς

v. 16 Pers. sat. I 73

v. 3 διάσημα O, corr. B 6 ἄλουμον O, corr. F 8 ην add. Gu. Kroll 9 φακιόλην O, corr. Th. Preger 11 πληθος O, supra o adscriptum est v 13 μησεράννον O, η άπο Σεφανοῦ F, μνήμη Σερφανοῦ scripsi | δικάτορος O, corr. F 14 ξάβδον O, ξάβδαν coni. F 15 ηνίας O, ήνίαν coni. F 18.19 την εκ in ras. O 20 ὑπομήκεις O, έπιμήκεις coni. B ὑποβάλλοντες O, corr. F 21 προσιόντας O, corr. F Lidus de magistratibus ed. Wuenach.

έλευθερίας ἔκδικον, (καί) σὺν αὐτῷ Πουπλικόλαν — τὸ δὲ ὅνομα τὸν δημαγωγὸν σημαίνει —, οἶς ἔξῆν καὶ νόμους γράφειν καὶ αὐτοκρατῶς τοὺς πολέμους διοικείν οἶα τὴν τῶν ὅλων διοίκησιν ἀνημμένοις. τελευτήσο σαντος δὲ τὸν βίον τοῦ Βρούτου δημοσίῷ πένθει ἐτίμησαν τὸν νεκρὸν καὶ βρούτας τάς σφων γυναϊκας ἀνόμασαν έξ αὐτοῦ διὰ τὴν σωφροσύνην τὸν δὲ ἔτερον ὁ θάτερος ἔτι περιὼν ἐπικηδείῷ πρῶτος ἐτίμησε. λέγεται δὲ παρ' αὐτοῖς τὸ ἐπιτάφιον νηνία, ἐξ Ἑλλητονικῆς μᾶλλον ἐτυμολογίας, ὅτι νήτην τὴν ἐσχάτην τῶν ἐν κιθάρᾳ χορδῶν Ἑλληνες καλοῦσιν.

Πέμπτη ποοαγωγή οἱ δεκάποωτοι καὶ ὁ τῆς πόλεως ὕπαρχος.

34. Γάιος δ νομογράφος μετὰ τὴν τῶν κυαιστόρων τὸ τὴν δεκανδρικὴν ἀρχὴν ἀναφέρει, ρήμασι πρὸς έρμηνείαν τούτοις 'πολλῆς δὲ συγχύσεως τῶν νόμων, οἶα μὴ γράμμασι τεθειμένων, τοῖς πράγμασι γινομένης ἐκ τῆς τῶν ἀρχόντων καὶ τοῦ δήμου διαφορᾶς, δόγματι κοινῷ τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου πάντες μὲν οἱ ἄρ-20 χοντες ἐκινήθησαν, δέκα δὲ μόνοις ἀνδράσι τὴν φροντίδα τῆς πολιτείας παρέδοσαν.' αὐτοὶ δὲ στέλλουσιν — ἡ ἱστορία φησίν — εἰς 'Αθήνας Σπούριον Ποστούμιον, Αὐλον Μάρκιον καὶ Πούπλιον Σουλπίκιον. τῶν δὲ

v. 14 (Pomponius in) Dig. I tit. II 24 22 ή loτoglα Liv. III 31 (v. Heffter, Rhein. Mus. f. Jurisprudenz II 1828 p. 122)

v. 1 καὶ add. F 11 καλούσιν νήτην O, νήτην del. O_2 12 similem titulum paragrapho 45 praescripsit O 16 post έρμηνείαν tres litteras delevit O 20 έκινήθησαν O, άπεκινήθησαν coni. B 21 Gaii verba desinere in vocula παρέδοσαν cognovit Heffter l. s. 23 μάρκιον O, Manlium Liv. | πούπλιον καὶ O, corr. F

έπι τριετή χρόνον έκει βραδυνόντων, έως και τούς λειπομένους 'Αθηναίων νόμους ταῖς δέκα δέλτοις ἀναλάβωσι, δέκα προεβάλετο δ δημος ἄνδρας ἀνθεξομένους τῶν πραγμάτων, ὧν ὁ πρῶτος τῆς πόλεως φύλαξ προσηγορεύθη, δ καθ' ήμᾶς πολίαρχος. ἐπίσημα δὲ 5 τῆς έξουσίας ἦν αὐτῷ δυοκαίδεκα ῥάβδοι τοῖς δὲ λοιποις ούχ ούτως, δπλοφόρος δε αν' εμαστον είς και μόνος. τῶ γε μὴν πολιάρχω καὶ τάξις ἀνδρῶν τογατηφόρων και δαβδούχοι και δεσμά και δσα ίσμεν παρην. ἀπέτρεφον δὲ αὐτοὺς οἱ κτησιν εὕφορον κεκτη- 10 μένοι, δθεν τὸ γλήβης προσέλαβον ὄνομα, δτι γλήβαν την λείαν νην άντι του την καοπιμον οι Ρωμαιοι καλοῦσι. τὸ γὰρ τῶν ἔργων σαρινίου, οὐα ὂν ἀπ' ἀρχῆς, δ Αύγουστος προσένειμε τη άργη, την έν τη 'Ρώμη βασιλικήν άνεγείρων, ως δ Τράγκυλλος είπε φιλολό- 15 γος. τῶν δὲ εἰρημένων ἀρχόντων πρὸς ἀλαζονείαν άρθέντων και τυραννικώς διαγινομένων ταραγθείς δ δημος την πόλιν απέλιπε και περί τον βουνον τον λεγόμενον 'Αβεντίνον φκησεν' δ δε τόπος ελκει την προσηγορίαν έξ ένδς των Ήρακλειδων, ως δ Ρωμαίων 20 ποιητής παραδέδωκε. και διέτριβεν έκει δ δήμος άγαναπτων πλείστων μεν ενεκα, έξαιρέτως δε Βεργινίου γάριν και της αὐτοῦ παιδός ἔναγχος βιασθέντων την δε ίστορίαν οξμαι πρόδηλον είναι.

35. Άρχοντες μέν οδτοι, πλήν εί μή τις καὶ τούς 25

v. 15 Sueton frg. 200 Reifferscheid, cf. p. 303 ed. Roth 20 Verg. Aen. VII 657

ν. 2 δέπα O, δώδεπα coni. F ep. p. 20, sed vide Dig. I tit. II 4 | ἀναλάβουσι O, corr. F 8 τογάτη <άντι τοῦ φαινολη>φόρων coni. F 11 γλέβης et γλέβαν O, quod correxi 15 τράννλλος O, mutavit B | φιλολόγωι O, corr. O₂ 18 ἀπέλευπε O, corr. O₆

λεγομένους παρ' αὐτοῖς ποντίφικας — ἀντί τοῦ ἀρχιερεῖς νεωκόρους — εἰς ἄρχοντας ἀριθμεῖν ἐθελήσοι·
γνώμη γὰρ αὐτῶν καὶ κρίσει τοὺς νόμους ἔγραφον οἱ
ἀρχαῖοι καὶ τὰ ἄνια διετύπουν· ὅθεν aediles τοὺς ἀγο5 ρανόμους ἔτι καὶ νῦν συμβαίνει καλεῖσθαι, καθὸ τοὺς
ναοὺς οἱ Ῥωμαῖοι αἴδεις καλοῦσιν. μετὰ δὲ τὴν ἐκβολὴν τῶν ἡηγῶν καὶ προβολὴν τῶν ὑκάτων, θορύβων
ἐνισταμένων, ὡς εἰρηται τοῖς συγγραφεῦσιν ἐκατέρας
φωνῆς, ἐπὶ πεντήκοντα σύνεγγυς ἐνιαυτοὺς χιλίαρχοι
10 τῶν πραγμάτων ἐξηγήσαντο· εἶτα ἐπὶ πενταετίαν ἀναρχίαν ἐδυστύχει τὸ πολίτευμα· καὶ τὸ λοιπὸν τρεῖς νομοθέτας καὶ δικαστὰς προβληθῆναι πρὸς βραχὺ συμβέβηκε διὰ τὰς ἐμφυλίους στάσεις.

Έχτη προαγωγή ή λεγομένη δικτατοῦρα.

15 36. Ούτως οὐν 'Ρωμαίοις ταραττομένων τῶν πραγμάτων συνήρεσε τὸν καλούμενον προστήσασθαι δικτάτορα· ἐπεὶ 'οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη'. δισσαῖς οὖν ταῖς φροντίσιν ἐταλαιπώρουν, καὶ τὸ βασιλέων δεδιότες ὄνομα, μὴ λάθοιεν αὖθις Ταρκυνίοις καινοῖς περιπίπτουτες, ἢ πολλοῖς καὶ μὴ συμφωνοῦσιν ἄρχουσι διασπαθιζόμενοι· ἔδοξε τοιγαροῦν αὐτοῖς, ὡς εἰρηται, τὸν καλούμενον δικτάτορα — ἀντὶ τοῦ μεσοβασιλέα — προστήσασθαι, εξ καὶ μόνοις μησὶ τοῦ κράτους αὐτῷ περιγραφομένου. καὶ τέως ἀρμόδιον εἶναί μοι δοκεῖ έρμητεῦσαι τοῖς 'Ελλησι τὸ δικτάτορος ὄνομα. πατρίως

v. 17 Iliad. II 204

ν. 2 νεωπόρους O, καὶ νεωπόρους coni. F, γεφυραίους coni. B 4 διετύπου scripsit et v postea addidit $O \mid \Delta E$ dilles cod. 6 άειδεις O, corr. F 16 προεστήσαντο O, προεστήσασθαι corr. O, προστήσασθαι O, 19 κοινοίς O, delevit B, καινοίς scripsi 20 διασπαθιζομένοις O, corr. F 23 περιγραφομένω O, corr. F

τοίνυν οι 'Ρωμαΐοι τὸν ἐπὶ καιρὸν μονάρχην ούτω καλοῦσι, τὸν μὴ νόμων γραφαῖς τὰ τῶν ὑπηκόων διατιθέναι προϊστάμενον, οἶα ἐν βραχεῖ τῆς ἀρχῆς παυόμενον. δικτατοῦραν γὰρ τὴν ἐξουσίαν αὐτοὶ καλοῦσιν
οὐ τὴν καθόλου, ἀλλὰ πρὸς τὸ λυσιτελοῦν τοῖς πράγμα- 5
σιν ἐπὶ χρόνον βραχὺν διδομένην, ὅστε λόγω καὶ μόνω
διορθωθέντων τῶν μὴ καθεστηκότων, τὸ λοιπὸν τὸν
προαγόμενον εἰς τὴν προτέραν τύχην ἀναστρέφειν.
ἄμα γὰρ τὰ πεπονηκότα ἐθεράπευσεν ὁ δικτάτωρ, ἄμα
τῆς ἀρχῆς ἀπεπαύσατο.

37. Χειροτονοῦσι τοίνυν δικτάτορα πρώτον οἱ Ῥωμαΐοι Τίτον Μάρκιον, δς άμα της άρχης ἐπελάβετο, < αμα > δύο ὑπάτους προεστήσατο. οὐ μὴν χρόνον ὥρισε, καθ' δυ αν χειροτονοΐντο οί υπατοι νεώτερον γάρ έστι τὸ κατὰ τὸν Ἰανουάριον μῆνα προϊέναι τὸν ὕπατον. 15 ένιαυτῷ δὲ μόνω τὴν ὕπατον ἐπίστευσε τιμήν, πανταγοῦ 'Ρωμαίων ταῖς ἐναλλαγαῖς γαιρόντων. πάντα δὲ τὰ τῆς βασιλείας σύμβολα παρῆν τῷ δικτάτορι, στεφάνου χωρίς οι τε δυοκαίδεκα πελέκεις, πορφύρα καί σέλλα καὶ δόρατα καὶ δσοις ἐπισήμοις οἱ ρῆγες ἐγνω- 20 οίζοντο. Ιππάργην τε πρώτον Σπούριον Κάσιον ύπαρχον έαυτῷ προεβάλετο, καθάπες 'Ρωμύλος τὸν Κελέριον τριβοῦνον τῶν ἱππέων. ἡγοῦντο δὲ αὐτῷ ῥάβδοι ἐπιμήκεις λοφιών χωρίς, ὅπερ ἔτι καὶ νῦν ἔθος καίπερ ηγνοημένον φυλάττεται. κινουμένοις γάρ τοῖς τῶν 25 ίππέων στρατηγοίς οὐκέτι μέν ραβδούχοι ήγοῦνται

ν. 2 διατεθέντα O, quod emendare conatus sum 3 προιστάμενα O, corr. O_2 , πράγματα coni. B 4 δίκαιον O, δικαίαν coni. F, δικτατοῦραν corr. B | αὐτὴν O, corr. F 6 χρόνον, quod deinde correxit, O 12 μάρκιον O, sed est Larcius, Liv. Π 18 13 ἄμα addidi 28 δαβδοῦχοι O, corr. F 28 δάβδοι O, corr. F / ήγοῦντο O, corr. B

αὐτῶν ὡς τὸ πάλαι, ἐξόπισθεν δὲ δορυφόρος εἶς ῥάβδους ἐπιμήκεις καθ' ὁμαλοῦ συνδήσας εἴωθεν ἐπιφέρεσθαι, οὐδὲ αὐτὸς εἴδὼς τὴν αἰτίαν τῆς φορᾶς, μόνη
δὲ συνηθεία ἀκολουθῶν. πασῶν δὲ τῶν ἀρχῶν τῆς
πολιτείας ὁ ἵππαρχος ἐκράτει, καὶ οὐκ ἡν ἐφετόν τινι
αὐτοῦ δικάζοντος ἐπὶ ἔφεσιν χωρείν. πλέον δὲ ἕξ μηνῶν
οὐδεὶς τῶν δικτατόρων τοῦ κράτους τῆς μοναρχίας ἀντελάβετο, ἀλλὰ καὶ πολλῷ ἔλαττον, καὶ ἐπὶ μίαν μόνην
ἡμέραν. καὶ χαλεπὸν οὐδὲν αὐτῶν τῶν δικτατόρων
10 ἐπιμνησθῆναι, καὶ ὅσοι γεγόνασι, καὶ ἐπὶ πόσον χρόνον.

38. Ποῶτος δικτάτως Τίτος Μάρκιος, δ τοὺς πρὸ τοῦ ὑπάτους Τίτον καὶ Βαλέςιον αὐθις προαγαγών στάσεως δὲ γενομένης καὶ τῶν ὑπάτων ἀναχωρησάντων ὁ δικτάτως ἐτέρους ἀντ' ἐκείνων προεβάλετο καιδένδαις Σεπτεμβρίαις. τῷ ἐπτακαιδεκάτῷ ἔτει τῶν ὑπάτων στάσεως γενομένης οὐ μικρᾶς τῆ τε γερουσία τῷ τε δήμῷ δύο τὸ πλῆθος προεχειρίσατο δημάρχους, ώστε αὐτοῦς διαιτᾶν τοῖς δημόταις, καὶ τὴν ἀγορὰν ἐπισκέπτεσθαι, οῦ πρὸς ἀλαζονείαν ἀρθέντες οὐκ ἡρυθοίων καὶ αὐτῶν τῶν πατρικίων καταψηφίζεσθαι. τῷ δὲ εἰκοστῷ τρίτῷ τῶν ὑπάτων ἔτει εἰς τρεῖς μοίρας τὰ τῆς ἀρχῆς διηρέθη, εἰς τοὺς ὑπάτους, εἰς τὸν τῆς πόλεως ὕπαρχον καὶ τὸν δῆμον καὶ οἱ μὲν ὕπατοι διῷκουν τοὺς πολέμους, ὁ δὲ δῆμος ἐστρατεύετο, ὅ γε μὴν ὕπαρχος τὴν πόλιν ἐφύλαττε, custos urbis προσ-

v. 1 ἡγοῦντο αὐτῶν ὡς τὸ πάλαι O, ὡς τὸ πάλαι ante ἡγοῦντο transposuit F ep. p. 20 | ξαβδούχους O, corr. F 2 ὁμαλοὺς O, corr. B 5 ἐφειτόν corr. O2 ex ἐφιτόν, ut videtur; ἐφιτόν e I 47 F, έφετόν aut ἐφικτόν coni. F ep. p. 20, δεμιτόν coni. B 11 μάφιιος O, sed vide ad p. 37, 12 | πφότονς O, πρὸ τοῦ scripsi 12 βελέριον O, corr. F 15 post σεπεμβρίαις maioribus litteris ἐβδόμη προαγωγή δύο δείμαρχοι addit O, quem titulum ad § 44 relegat F 25 CdSUbiS cod.

αγορευόμενος, ώσανεί φύλαξ τῆς πόλεως. τῷ δὲ ὀγδόφ και είκοστῷ τῶν ὑπάτων ἔτει διαφερομένων τοῦ δήμου και της βουλης, Αύλος Σεμπρώνιος προσηγορεύθη δικτάτως, δς έκ μεν της βουλης Γάτον Ιούλιον, έκ δε τοῦ δήμου Κόϊντον Φάβιον γειροτονήσας ὑπάτους ἀπέ- 5 θετο την δικτατούραν. αὐθις ἐπὶ τοῦ τεσσαρακοστοῦ καὶ ὀγδόου τῶν ὑπάτων ἔτους προεβλήθη δικτάτωρ Γάτος Μάμερχος. τοῦ δὲ δήμου πάλιν ἀστατοῦντος προεβλήθησαν χιλίαρχοι τρεῖς. ὧν σαλευόντων τὰ πράγματα άνηνορεύθη δικτάτωρ Τίτος Κύντιος, δς έν μόναις 10 τρισί και δέκα ημέραις κατευνασθείσης της στάσεως άπέθετο την άρχην τω δε εβδομηκοστώ τετάρτω των ύπάτων ἐνιαυτῷ τῶν Τυρρηνῶν ταραττόντων τὰ πράγματα διὰ τὸ μέγεθος τοῦ πολέμου ἀνηγορεύθη δικτάτωρ Μάρχος Αλμίλιος μεθ' δυ Πούπλιος, δς έν εξ 15 και δέκα μόναις ημέραις του πρός τους Τυρρηνούς διοικήσας πόλεμον ἀπέθετο. αὖθις δὲ τοῦ δήμου προστησαμένου χιλιάρχους καὶ τῆς βουλῆς ἀνθισταμένης, άνηγορεύθη δικτάτωρ Κόϊντος, δς έν δκτω ήμέραις διαλλάξας την πόλιν ἀπεπαύσατο μεθ' δυ Πούπλιος 20 Κορνήλιος Κόσσος μεθ' δυ Τίτος Κύντιος. ἀπὸ δὲ τοῦ έκατοστοῦ τριακοστοῦ έκτου τῶν ὑπάτων ἐνιαυτοῦ, τρίτης και έκατοστης 'Ολυμπιάδος ένισταμένης, άναρχος ή πόλις διετέλει έπι πενταετή χρόνον. αὐδις δὲ προαχθέντων ὑπάτων προεβλήθησαν ἐκ τῶν πατρικίων 25

v. 3 λυλος et sequentes litteras in rasura (fuerat γαιον ιουλιον) O, Αδλος corr. F 5 ποινθον O, corr. B 8 πάλιν στατοῦντος O, πάλιν στατεύοντος coni. F, πάλιν στατεύοντος F ep. 20, παλινστατοῦντος B, correserunt F. Skutsch et Gu. Kroll 14 τοῦ μεγέθους O, corr. B 15 μέσον O, μεθ' δν corr. F 19 ποινθος O, corr. B 21 έπλ O, άπλ corr. F 22 έπαστον, το postea addidit O 25 πατρίων O, corr. F

άγορανόμοι τέσσαρες καὶ ταμίαι δύο καὶ πραίτωρ - οίονεί στρατηγός - (καί) ληγάτοι - οίονεί υποστράτηγοι - καὶ δυοκαίδεκα γιλίαργοι, διὰ τὸ προσδοκᾶσθαι Άλέξανδρον τὸν Μακεδόνα κατὰ Ῥωμαίων στρατεύειν. ταρα-5 χθέντες δε οί 'Ρωμαζοι Παπίριον μεν Κούρσορα στρατηγον απαντήσαι Άλεξανδοφ έψηφίσαντο, και προεβάλοντο οιωνοσκόπους και ιεροφάντας σαφής δε προσδοκία ήττας τοις έν καιρώ πολέμου πρός λιτάς καταφεύγουσιν. ἐπὶ δὲ τοῦ τρίτου καὶ έξηκοστοῦ καὶ δια-10 κοσιοστοῦ ἐνιαυτοῦ πραίτωρ ἔτερος προεχειρίσθη, δ λεγόμενος οὐρβανός — άντὶ τοῦ πολιτικός — καὶ δ λεγόμενος περεγρίνος οίονεί ξενοδόκης τοῦ δὲ δήμου είς μέρη μεν τέσσαρα, είς πέντε δε και τριάκοντα φυλάς διηρημένου, τοίς μνημονευθείσι τρείς έτεροι προσ-15 ετέθησαν πραίτορες. τῷ δὲ ἐνενημοστῷ (καὶ διακοσιοστώ των υπάτων ένιαυτώ, 'Αννίβου ένσκήψαντος τῆ Ἰταλία, διὰ τὸν όγκον τοῦ πολέμου οὐ μόνον δικτάτωρ, άλλὰ καὶ ἀντιδικτάτωρ, Ιππάρχης τε καὶ ἀνθιππάρχης προεχειρίσθησαν, ώστε θάτερον τη θατέρου 20 γνώμη επόμενον μη έκ μονήρους αὐθεντίας βλάβην έπενεγκεῖν τῆ πολιτεία. τούτων καὶ μόνων τῶν δικτατόρων ήτοι μεσοβασιλέων μνήμην αναφέρει ή 'Ρωμαϊκή' ίστορία μετά δὲ τούτους Γάιος Ἰούλιος Καισαρ, κατά της συγκλήτου καλ Πομπηΐου τον ολέθριον τοῖς πράγ-25 μασιν άναζωσάμενος πόλεμον, αὐτὸς έαυτὸν μόναρχον ἀπέδειξε, Λεπίδω ἱππάργη γρησάμενος.

v. 2 καὶ addidi, sed numerus quoque desideratur 4 μακιδόνα O, corr. O_2 8 ήττας O, ήττης voluit F 10 post ένιαντοῦ transposuit τῶν ὁπάτων e v. 16 Reuvens Collectan. litterar. p. 25 15 καὶ διακοσιοστῷ add. F ep. p. 21, cf. Reuvensii l. s. 17 διακότορα et 18 ἀντιδικτάτορα O, corr. F 18 ἀντιππαρχης O, corr. F

Κηνσοῦρα.

- 39. Ό δήμος ἀνέκαθεν και σύμπαν ἀπλῶς τὸ πολίτευμα ἐστρατεύετο, και αὐτῶν τῶν ἱερέων τοις πολεμίοις ἐπεξιόντων και πάντες ἀπέτρεφον ἑαυτούς.
 ἐδέησε τοίνυν Ῥωμαίοις προβαλέσθαι τοὺς λεγομένους ταρ' αὐτοις κήνσορας, οι τὰς τῶν πολιτῶν οὐσίας
 ἀπεγράφοντο διὰ τὰς ἐν πολέμφ δαπάνας οὕπω γάρ,
 ὡς νῦν, τὸ δημόσιον ἐχορήγει τοις στρατιώταις, οἶα
 οὐκ ὅντων αὐτοις τέως ὑποτελῶν. ὅθεν τοὺς κήνσορας
 Ελληνες τιμητὰς καθ' ἐρμηνείαν ἐκάλεσαν.
- 40. Τότε Τιτίνιος ὁ Ῥωματος κωμικὸς μῦθον ἐπεδείξατο ἐν τῆ Ῥώμη. ὁ δὲ μῦθος τέμνεται εἰς δύο,
 ⟨εἰς τραγφδίαν καὶ κωμφδίαν ὧν ἡ τραγφδία καὶ αὐτὴ
 τέμνεται εἰς δύο⟩, εἰς κρηπιδᾶταν καὶ πραιτεξτᾶταν
 ὧν ἡ μὲν κρηπιδᾶτα Ἑλληνικὰς ἔχει ὑποθέσεις, ἡ δὲ 15
 πραιτεξτᾶτα Ῥωμαϊκάς. ἡ μέντοι κωμφδία τέμνεται εἰς
 έπτά, εἰς παλλιᾶταν τογᾶταν ᾿Ατελλάνην ταβερναρίαν
 'Ρινθωνικὴν πλανιπεδαρίαν καὶ μιμικήν καὶ παλλιᾶτα
 μέν ἐστιν ἡ Ἑλληνικὴν ὑπόθεσιν ἔχουσα κωμφδία, τογᾶτα δὲ ἡ Ῥωμαϊκήν, ἀρχαίαν ᾿Ατελλάνη δέ ἐστιν ἡ 20
 τῶν λεγομένων ἔξοδιαρίων ταβερναρία δὲ ἡ σκηνωτὴ
 ἢ θεατρικὴ κωμφδία Ἡνυθωνικὴ ἡ ἔξωτική πλανιπε-
- v. 7 δαπάνας post έχοςήγει (v. 8) O, transposuit B 9 ὅντος O, corr. F | ὑπο τελῶν O, corr. F 11 τό τετίνιος O, τότε Tίνιος B, τότε Aίβιος voluerunt Reuvens Collect. litt. p. 27 et Osann Anal. critic. p. 44, τότε Tιτίνιος coniecerunt F et F. Marx, Ind. lect. Rostoch. 1888—89 p. 13 12 δύο· \langle εἰς τραγφόἰαν καὶ πωμφόἰαν καὶ ἡ μὲν τραγφόἰα \rangle εἰς suppl. Reuvens l. s. p. 35, quae duodus verbis mutatis recepi 14 πριπιδώτην et 15 πριπιδώτη O, corr. F | πρετέξαντα et 16 πρετέξαντα O, corr. F, πραιτέξτα et πραιτέξταν coni. Osann l. s. p. 68 17 ἀντελάνην O, corr. F 19 πωμφόἰαν O, corr. O, 22 ἡ δτεατρική O, οὐ δτεατρική coni. Osann l. s. p. 69, pro glossemate habuit

δαρία ή καταστολαρία· μιμική ή νῦν δῆθεν μόνη σωζομένη, τεχνικὸν μὲν ἔχουσα οὐδέν, ἀλόγφ μόνον τὸ πλῆθος ἐπάγουσα γέλωτι.

- 41. Ότι δε άναγκαϊον οίμαι εμβραδύναι τῷ λόγω, 5 προσθήσω καλ τοῦτο. 'Ρίνθωνα καλ Σκίραν καλ Βλαῖσον καὶ τοὺς ἄλλους τῶν μυθηγόρων ἴσμεν οὐ μικρῶν διδαγμάτων έπι τῆς μεγάλης Ελλάδος γενέσθαι καθηγητάς, και διαφερόντως τον Ύνθωνα, δς έξαμέτροις έγραψε πρώτως κωμφδίαν έξ οδ πρώτος λαβών τὰς 10 άφορμας Λουκίλιος δ 'Ρωμαΐος ήρωϊκοῖς ἔπεσιν έκωμώδησε. μεθ' δυ καλ τούς μετ' αὐτόν, ούς καλοῦσι 'Ρωμαΐοι σατυρικούς, οί νεώτεροι τον Κρατίνου καί Εὐπόλιδος χαρακτήρα ζηλώσαντες τοῖς μὲν 'Ρίνθωνος μέτροις, τοίς δε των μνημονευθέντων διασυρμοίς χρη-15 σάμενοι, την σατυρικήν έκράτυναν κωμωδίαν. Όράτιος μέν οὐκ έξω τῆς τέχνης χωρών, Πέρσιος δὲ τὸν ποιητην Σώφρονα μιμήσασθαι θέλων το Λυκόφρονος παρηλθεν αμαυρόν. Τοῦρνος δε και Ἰουβενάλιος και Πετρώνιος αὐτόθεν ταζς λοιδορίαις ἐπεξελθόντες, τὸν 20 σατυρικόν νόμον παρέτρωσαν.
 - 42. Και ταῦτα μὲν περι τῆς ἀρχαίας κωμφδίας τε και τραγφδίας τῆς δὲ τύχης τὰ Ῥωμαίων εἰς ὕψος

Reuvens l. s. p. 51 | έξωτική O, έξαμετρική coni. ex insequenti paragrapho Osann. l. s. p. 75

v. 2 οὐθένα λόγω O, οὐθέν, λόγω coni. F, οὐθὲν λόγω, μόνον (δὲ) τὸ coni. Osann l. s. p. 78; ego correxi 5 ἀσκηραν O, Ἀρήσαν coni. Osann l. s. p. 74, correxerunt Reuvens l. s. p. 77 et G. Kaibel Fragm. Com. Gr. I 190 ex Athen. IX p. 402 b | βλέσον O, correxerunt Reuvens et Osann l. s. 6 πνθαγορων O, Πνθαγορείων coni. F; φλυακογράφων Reuvens l. s. p. 71, sed vide P. Schuster, Rhein. Mus. XXIX 1874 p. 610; μυθηγόρων scripsi | οὐ μικρῶν O, οὐ μακρῶν coni. Reuvens l. s. p. 72, κωμικῶν coni. Ad. Gottl. Lange, Verm. Reden und Schriften p. 99 not. 85 9 ἔγρ. πρώτως O, ἔγρ. πρῶτος O, 19 ἐπεξελθόντος O, corr. F γρος τραγωβίας paragraphos distinguit F

άναφερούσης ήκολούθησεν είκότως καὶ πταίσματα καὶ διαφερόντως άσωτία ώστε μετά τον δυοδεκάδελτον καί τὸν περὶ ἀσωτίας νόμον, παρὰ Κορινθίων πάλαι τεθέντα, γράψαι 'Ρωμαίους' τίτλος δέ, ήτοι προγραφή, τῶ νόμω de nepotibus olovel (περί ἀσώτων, έπει δε διπλῆ) 5 ή σημασία τοῦ ὀνόματος τούτου ἐστι παρὰ Ῥωμαίοις νέπωτας γὰο καὶ τοὺς ἐγγόνους καὶ τοὺς ἀσώτους δμωνύμως καλούσιν - ήρεσεν έμολ διά βραγέων την διαφοραν είπειν. νέπως δ νέος παις έξ Ελληνικής έτυμολογίας δ έγγονος λέγεται, ως καλώς δ Φιλόξενος εἶπεν 10 nepos δὲ καὶ δ ἄσωτος, ὅπερ καὶ αὐτὸ τροπικῶς. καὶ κατά θεωρίαν τάχα τοῖς Ελλησι παραχωρητέον, ὅτι τὸν σκορπίον οι 'Ρωμαΐοι πατρίως νέπαν καλούσιν οίονεί άποδα κατά στέρησιν - την γάρ 'νε' συλλαβην στερητικώ τρόπω λαμβάνουσι 'Ρωμαΐοι, ώσπερ "Ελληνες νήλι- 15 πος νήχυτος νήγρετος νήδυμος - έκ τοῦ κατὰ φύσιν συμβαίνοντος τῷ θηρίφ. ὥρα γὰρ χειμῶνος καὶ αὐτὸς είκότως δ σκορπίος τη γη καθάπερ και τὰ άλλα των έρπετων ύπονεκρωθείς κεῖται, μηδέν έτερον παρ' αὐτὴν έσθίων. ήνίκα οὖν πᾶσαν τὴν περὶ έαυτὸν έδώδιμον 20 γην έαυτῶ δαπανήση, τῶν Ιδίων καθάπτεται πλεκτανῶν καὶ πάσας αὐτὰς ἀνεπαισθήτως καταναλίσκει. ἦρος δὲ άνακαλούντος αὐτὸν μετὰ τῶν ἄλλων εἰς φῶς νόμω τῆς φύσεως, αναποδοῦται καὶ πρὸς καλαμίνθην τὸ φυτὸν

ν. 2 των (corr. F) δυοδεκαδείτον O, τῶν δυόδεκα δέίτων O_2 3 μόνον O, νόμον corr. F 5 denerotibus cod. | oἰονεὶ O, ἐπεὶ δ' οὐχ ἀπλῆ coni. B, lacunam statuit explevitque F. Skutsch 6 τουτέστι O, corr. B 7 νώπωτας O, corr. F 9 δ νέος O, οἰονεὶ νέος coni. B 10 καὶ καὶῶς O, corr. B 11 νέροσ cod. | αὐτὸς O, quod correxi 14 ν̄ε O 15 νήλυπος O, corr. B 17 θηρίω ως αρα γὰρ et αρα in ωρα corr. O, θηρίω. σαῦρα γὰρ O_2F , verum vidit B 22 ηρους O, corr. O_2 28 δυνακολοῦντων O, corr. O_3

έρχόμενος μόνη τῆ ἀφῆ τῆς βοτάνης ἀναλαμβάνει τὸ δριμὸ καὶ στεγανοῦται, καθάπερ ὅφις τῆ μαράθφ. ὅθεν καὶ νεπέταν τὴν καλαμίνθην Ῥωμαῖοι καλοῦσιν. ταύτη ⟨τοὺς⟩ σκορπιστὰς νέπωτας ἀποκαλοῦσιν αὐτοί, 5 οἶα τῶν ἰδίων μελῶν διαφθορεῖς.

43. Τοιαύτα μέν τινα παρατραπείς τοῦ σκοποῦ εἴποιμ' ἄν περὶ τούτου βαρεῖς δέ τινες καὶ ἀναιδεῖς ἀστεμφεῖς τε καὶ στιβαροὶ τὸν τρόπον οἱ κήνσορες τοῖς ἀσώτοις ἐτύγχανον, μὴ τύχης, μὴ ἀξιώματος ἔξαιρου10 μένου τὸν αἴτιον. ὅτι δὲ ἀληθῆ ταῦτα, μάρτυς ἡ ἱστορία λέγει δὲ 'πρῶτος "Αππιος Κλαύδιος κήνσωρ προεβλήθη. ἀρχὴ δὲ ἦν αῦτη τῶν μεγίστων καὶ ἔργον ἦν αὐτῆ τοὺς τῶν πολιτῶν διερευνᾶσθαί τε καὶ κρίνειν βίους, τιμωρίας τε ἐπάγειν τοῖς ἁμαρτάνουσι κατὰ πάσης δυνα15 στείας καὶ οὐδεὶς ἦν ἔξω τῆς τοῦ κήνσορος ἐξουσίας.' κύριοι δὲ ἦσαν οἱ κήνσορες καὶ ἔργοις κοινοῖς κατακοσμεῖν τὴν πόλιν.

Δημαρχία.

- 44. Οὕτως οὖν τῶν τιμητῶν ἐκταραττόντων τοὺς 20 ὑπηκόους καὶ πικρότερον ἐπεξιόντων τοῖς πολίταις, καὶ διαφερόντως ἀδυσωπήτως διακειμένων τῶν δανειστῶν περὶ τοὺς χρήστας, ἐχειροτόνησεν ὁ δῆμος δύο δημάρχους ἑαυτῷ, Γάιον Λικίνιον καὶ Λούκιον ᾿Αλβῖνον, διαιτήσοντας τῷ πλήθει καὶ τὴν ἀγορὰν ἐποψομένους. αὐτοὶ δὲ οἱ δήμαρχοι μαχαίρας διεζώννυντο, δημοσίους δὲ οἰκέτας πρὸς ὑπηρεσίαν εἶχον, οὺς ἐκά
 - ν. 3 κα|μινθιν O, $\lambda \alpha$ add. O_2 4 σκοφπιστὰς νέωτας O, σκοφπίονς τοὺς ἀσώτονς coni. F, σκοφπίονς τοὺς νέπωτας F ep. p. 21, τοὺς σκοφπιστὰς νέπωτας coni. B 6 a βαρεῖς paragraphum orditur F 12 αὕτη τοὺς O, corr. F. Skutsch 18 vide titulum, quem P. 38, 16 inseruit O 24 ἀνεποψομένονς, quod correxit, O 25 μαχαίραις O, corr. F

λουν βερνάκλους σημαίνει δὲ τοὕνομα τοὺς οἰκογενεῖς οἰκέτας. ἐφ' ὧν τὸ μέτριον ὁ δῆμος ἐκβὰς καὶ αὐτοὺς τοὺς εὐπατρίδας καλεῖσθαι πρὸς τῶν βαναύσων εἰς δίκην ἐνομοθέτησεν ὥστε τὸν ὕπατον πρὸς θεραπείαν τοῦ πλήθους νόμον ἐνεγκεῖν, μὴ ἔξεῖναι τοῖς 5 λίτην.

45. Είτα αὖθις διαφερομένων τῶν λογάδων πρὸς τὸ πληθος, ψήφω κοινη τοὺς μεν ὑπάτους ἀπεκίνησαν. δέκα δε νομοθέταις την διάσκεψιν των κοινών επέτρε- 10 ψαν. ἀπὸ δὲ τοῦ έξηχοστοῦ ἔτους τῶν ὑπάτων ἐπὶ πεντήχοντα ένιαυτούς ποτέ μέν χιλιάρχων, ποτέ δέ μεσοβασιλέων προβαλλομένων έθορυβεῖτο τὰ πράγματα. τότε σιτηρέσιον τὸ δημόσιον πρώτως τοῖς στρατιώταις έπιδέδωκεν ώρισμένον, τὸ πρὶν ξαυτούς ἀποτρέφουσιν 15 έν πολέμω. Ενθεν αναργίαν εδυστύχησε το πολίτευμα έπλ πενταετή χρόνον και πάλιν υπατοι, είτα άγορανόμοι τέσσαρες έχ των πατριχίων και ταμίαι δύο και ποαίτωο ετερος και πάλιν δ δημος προεχειρίσατο πέντε μέν οιωνοσκόπους, τέσσαρας δὲ ιεροφάντας. ἐπὶ δὲ 20 τοῦ τρίτου καὶ έξηκοστοῦ καὶ διακοσιοστοῦ τῶν ὑπάτων έτους έτερος προεβλήθη πραίτωρ, ώστε τοῖς ξένοις διαιτάν. τὸν δὲ ἐνιαυτὸν οἱ πραίτορες ἐπὶ τῆς άρχῆς οὐχ ὑπερέβαινον. ἄχρι δὲ Καίσαρος ὕπατοι μὲν τὸν πόλεμον, τὰ δὲ κατ' οἶκον οἱ πολιτικοὶ διώκησαν 25 ἄρχοντες.

v. 7 post πολίτην maioribus litteris δεκανδρική έξουσία ήν έκωνουν ίταλοι degenisinatum habet O, titulum e § 34 huc delapsum delevit F 13 προσβαλλομένων O, corr. O, 14 πρωτος O, πρώτον F, πρώτως scripsi 20 τεσσαρες O, corr. O, 24, 25 με/// τῶν πολεμων (erasa una littera) O, μετήρχοντο τὰ τῶν πολέμων O, μὲν τὰ τῶν πολέμων coni. F, μὲν τὸν πόλεμον εκτίρει

Πότε ἐπεδόθη πορώτον τοῖς στοατιώταις τὰ λεγόμενα καπητὰ καὶ τί σημαίνει τὸ καπητὸν ὅνομα.

46. Τῶ πέμπτω καὶ έξηκοστῶ καὶ τριακοσιοστῶ τῆς 5 πόλεως έτει, Λουκίου Γενουκίου και Κοίντου Σερβιλίου υπάτων, πολεμούντων Βηίοις τοις γείτοσι των 'Ρωμαίων, ανάγκη γέγονε μη διαθερίσαι μόνον, αλλά μήν καλ διαχειμάσαι αὐτοῖς παρὰ τοῖς πολεμίοις τότε πρώτον διωρίσθη τοίς στρατιώταις παρασχείν τὸ δη-10 μόσιον καλ ύπερ ιππου δαπάνης τὰ λεγόμενα καπητά. ούτω δὲ τοὺς ἀπὸ ράβδων κοφίνους ἐκάλεσαν ἀπὸ τοῦ κάπερε οίονεί χωρείν. ένθεν ύποκοριστικώς τὰ λενόμενα καπίτουλα πατρίως οι 'Ρωμαΐοι δνομάζουσι. τοῦ δε δήμου ανέχαθεν στρατευομένου παντός, συνείδον 15 ώρισμένην καὶ εὐτρεπῆ συστήσασθαι βοήθειαν σπείρας μεν από τριακοσίων ασπιδιωτών, ας καλούσι κοόρτης, άλας δέ — άντι τοῦ ίλας — ἀπὸ έξακοσίων ίππέων, βηξιλλατίωνας ἀπὸ πεντακοσίων ζίππέων, τούρμας ἀπὸ πεντακοσίων > τοξοτών Ιππέων, καὶ λεγιώνας ἀπὸ έξα-20 κισχιλίων πεζών καὶ δητών ίππέων. τομαὶ δὲ ταῖς λεγιώσι αὖται.

⁵Αλαι ἀπὸ χ΄ Ιππέων βηξιλλατίωνες ἀπὸ φ΄ Ιππέων τοῦρμαι ἀπὸ φ΄ τοξοτῶν Ιππέων 25 λεγιῶνες ἀπὸ Εξαχισχιλίων πεζῶν.

v. 2 καπιτόν (sed καπητά) et v. 10 καπιτά O, quae correxi 5 γενονπείου O, corr. B | ποίνθου O, corr. B | 13 καπιτούλια O, quod correxi | 17 ἄλλας O, ἄλας corr. F | 18 βιξαλλατιωνας O, quod correxi | supplementum addidi e v. 28 sq. 19 λεγειῶνας O, λεγειῶνας O, 22 ειναι O, ίλαι coni. F ep. p. 21, ἄλαι scripsi 25 post ἐξαπιλίων (sic) πεζων lineamenta quaedam in O picta sunt, quibus fines librorum indicare solent

20

Τοιβοῦνοι, δήμαρχοι όρδινάριοι, ταξίαρχοι σιγνηφέροι, σημειοφόροι όπτίωνες, αίρετοί ή γραμματείς βηξιλλάριοι, δορυφόροι 5 μήνσορες, προμέτραι τουβίκινες, σαλπισταλ πεζών βουκινάτορες, σαλπισταλ Ιππέων χορνίχινες, χεραῦλαι άνδαβάται, κατάφρακτοι 10 μητάτορες, χωρομέτραι ἄρχυτες και σαγιττάριοι, τοξόται και βελοφόροι πραιτωριανοί, στρατηγικοί λαγκιάριοι, ἀκοντοβόλοι δεκεμποίμοι, δεκάπρωτοι 15 βενεφικιάλιοι, οἱ ἐπὶ θεραπεία τῶν βετερανῶν τεταγμένοι τορχουᾶτοι, στρεπτοφόροι, οί τούς μανιάκας φοροῦντες βραχιᾶτοι ἤτοι ἀρμιλλίγεροι, ψελιοφόροι

τορχουάτοι, στρεπτοφοροι, βραχιάτοι ήτοι άρμιλλίγες άρμίγεροι, δπλοφόροι μουνεράριοι, λειτουργοί δηπουτάτοι, άφωρισμένοι αὐξιλιάριοι, ὑπασπισταί

ν. 3 σιγνηφέραι O, σιγνηφόροι O_2 , corr. Th. Preger 5 βιξιλιάριοι O, quod correxi 7 τούβικες et 9 κόρνικες O, quae correxi 10 ἀνδραβάται O, corr. F 12 ἀρκύτεις O, quod correxi 16 μετεράνων O, corr. F | τεταγμένοι στρεπτοφόροι O, στρεπτοφόροι delevit F 18 τουρκουάτοι O, quod correxi | οι τούς μανιάκας φοροῦντες falso cum βραχιάτοι iunxit O, quo factum est, ut verborum ordo usque ad v. 22 ἀφωρισμένοι turbaretur; corruptelam sanavit F 20 αρμίγερου O, quod correxi O0, quod correxi

κουσπάτορες, φυλακισταί κούσπους γὰρ Ῥωμαῖοι τὰς ξυλοπέδας καλοῦσι, ὡσανεὶ κουστώδης πεδῶν, οίονεὶ ποδοκάκας καὶ ποδοφύλακας.

lμαγινιφέροι, εlxονοφό**ρο**ι

5 όκοεᾶτοι, πεζοί σιδήρφ τὰς κυήμας περιπεφραγμένοι ἀρματοῦρα πρίμα, δπλομελέτη πρώτη ἀρματοῦρα σημισσάλια, δπλομελέτη μείζων ἀστᾶτοι, δορυφόροι

τεσσεράριοι, οἱ τὰ σύμβολα ἐν τῷ καιρῷ τῆς συμβολῆς 10 τῷ πλήθει περιφημίζοντες

δρακονάριοι, δρακοντοφόροι

άδιούτορες, ύποβοηθοί

σαμιάριοι, οί των δπλων στιλπνωταί

βαγινάριοι, θηκοποιοί

15 ἀρχουάριοι, τοξοποιοί

πιλάριοι, ἀκοντισταί

βερουτάριοι, δισχοβόλοι

φουνδίτορες, σφενδον[ηται]

βαλλιστάφιοι, καταπελτισταί καταπέλτης δέ έστιν εἶδος ελεπόλεως, καλεῖται δὲ τῷ πλήθει ὄναγφος.

βινεάφιοι, τειχομάχοι

ποιμοσκουτάριοι, ὑπερασπισταί, οἱ νῦν λεγόμενοι προτίκτ[opes]

ποιμοσαγιττάριοι, τοξόται πρωτοι

25 κλιβανά**οιοι,** δλοσίδηροι· κηλίβανα γὰρ οἱ Ῥωμαῖοι τὰ σιδ[ηρᾶ] καλύμματα καλοῦσιν ἀντὶ τοῦ κηλάμινα.

ν. 2 πεδων O, ποδών coni. B 3 ποδονόχας O, corr. O, 4 lμαγινιφέρης O, quod correxi 5 περιπεφθραγμένοι O, corr. F 7 σιμισσάλια O, quod correxi 9 συμβουλής O, corr. F 15 άρπουάρεις O, corr. F 18 φουνδάτορες O, corr. F 22 προτικώντ... O, corr. F 25 utrum πηλάμινα an πηλέμινα habeat O, hand dispicitur

φλαμμουλάριοι, ὧν ἐπὶ τῆς ἄκρας τοῦ δόρατος φοινικᾶ ράκη ἐξήρτηντο

έξπεδίτοι, εύζωνοι, γυμνοί, ετοιμοι πρὸς μά[χην] φερεντάριοι, ἀκροβολισταί

κιοκίτοφες, οί περί τοὺς μαχομένους περιϊόντες καὶ 5 χορηγοῦντες ὅπλα μήπω ἐπιστάμενοι μάχεσθαι

λοφηγουντες οπικά μητω επιστάμενοι μαχεσναι άδωράτορες βετερανοί τίρωνες, περί ὧν είς πλάτος οἷμαι δειπτέον.

47. 'Αδωράτορας οἱ 'Ρωμαῖοι τοὺς ἀπομάχους καλοῦσιν — ἀδωρέα γὰρ κατ' αὐτοὺς ἡ τοῦ πολέμου λέ- 10 γεται δόξα ἀπὸ τῆς ζειᾶς καὶ τῆς τιμῆς τῶν ποτε τιμηθέντων αὐτοῖς —, βετερανοὺς δὲ τοὺς ἐγγεγηρακότας τοῖς ὅπλοις — μάρτυρες Κέλσος τε καὶ Πάτερνος καὶ Κατιλίνας, οὐχ ὁ συνωμότης ἀλλ' ἔτερος, Κάτων ⟨τε⟩ πρὸ αὐτῶν ὁ πρῶτος καὶ Φροντῖνος, μεθ' οὺς καὶ 'Ρε- 15 νᾶτος, 'Ρωμαῖοι πάντες: 'Ελλήνων δὲ Αἰλιανὸς καὶ 'Αρριανός, Αἰνείας, 'Ονήσανδρος, Πάτρων, 'Απολλόδωρος ἐν τοῖς πολιορκητικοῖς, μεθ' οὺς 'Ιουλιανὸς ὁ βασιλεὺς ἐν τοῖς μηχανικοῖς — ὧν ὁ Φροντῖνος ἐν τῷ de offici(ο leg)ati, ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ περὶ στρατηγίας, μνήμην νο ποιεῖται, καὶ Κλαυδιανὸς δὲ οὖτος ὁ Παφλαγών, ὁ ποιητής, ἐν τῷ πρώτω τῶν Στιλικῶνος ἐγκωμίων. τί-

v. 22 Claudian, laud, Stilic, I 384

v. 4 φερενταραριοι O, corr. F 7 άδωράτορες et 9 άδωράτορας O, άδωρεάτορες et άδωρεάτορας volebat F ep. p. 22 e Crameri coniectura 12 αὐτῆ coni. Gu. Kroll | βετεριανούς O, corr. F 14 τε addidi 17 όνήσανδρος O, corr. F 19 ante ών addiderunt καὶ Koechli et Ruestow Griechische Kriegsschriftsteller II 1 p. 82 not. 193, eodem loco interpositionem clausit F. Buecheler, Rhein. Mus. XXXIX 1884 p. 282 | ών ὁ Φροντίνος — 22 Στιλικώνος έγκωμίων post v. 9 καλοδιών posuit Th. Birt in editione Claudiani p. III \ deof\forall deof\forall fock.

ρωνας δε τούς ταπεινούς, δποίους είναι συμβαίνει καθ' ήμᾶς τοὺς λεγομένους Τοιβαλλούς ούτως δὲ τοὺς Βέσσους Άρριανος έν τοις περί Άλεξάνδρου προσηγόρευσε. διά γάρ πενίαν καλ μόνην διδοῦσιν έαυτοὺς 5 οι λεγόμενοι τίρωνες εἰς ὑπερησίαν τῶν ἀληθῶς στρατευομένων, οὐ μὴν ἄξιοι τέως στρατιῶται καλεῖσθαι ἢ όλως εν άριθμο τέως τετάγθαι, διά τε τὸ πτωχὸν τῆς τύχης καὶ ἄπειρον τῆς μάχης οὐδὲ γὰρ ἐφετὸν ἦν ύπερ πατρίδος εί μή γε τούς εὐπατρίδας άγωνίσασθαι. 10 Διόδωρος γοῦν ἐν δευτέρα βιβλιοθηκών φησι, Σόλωνα έν Αίγύπτω μαθόντα νόμον 'Αθηναίοις γράψαι τοιοῦτον, ώστε είς τρείς μοίρας την πολιτείαν διατάττεσθαι. είς εὐπατρίδας, οἱ περί σοφίαν καὶ λόγους ἐσχόλαζον, δευτέραν δε την γεωργικήν αμα και πρόμαχον, τρίτην 15 την βάναυσον καὶ τεγνουργόν την δὲ μετὰ ταύτας ἄτιμον, έξ ής οι δήθεν γρειωδέστεροι έν τοις γεωργικοίς άμα καὶ μαγίμοις προσήδρευον, δουλεύοντες αὐτοῖς καὶ τὸ πολεμεῖν καὶ γεωργεῖν διδασκόμενοι τούτους Ἰταλοὶ τείρωνας ἐκάλεσαν ἀπὸ τοῦ τείρεσθαι καὶ ταλαιπωρεῖν 20 έν τῷ δουλεύειν. 'Αθηναίους γὰρ ἐν ἅπασιν οἱ 'Ρωμαῖοι ζηλώσαντες ούτω καὶ αὐτοὶ τὸν δῆμον διέθηκαν. ταύτη γάρ και τρίβους τὰς φυλὰς ἐπωνόμασαν ἐκ τῆς είς τρείς μοίρας της πολιτείας διανομης.

48. Και οὖτοι μὲν ἐκ προσθήκης ἐτάχθησαν, ῶς τινες τῶν ἱστορικῶν φασιν, ὑπὸ Μαρίου τοῦ ὕστερον τυραννήσαντος. οἱ δὲ ἀνέκαθεν τῷ ἱππάρχῷ ἐπόμενοι

v. 10 Diod. I 28. I 98

ν. 3 βεσους O, quod correxi | άρριανωθεν O, άρριανὸς έν O_3 | προηγόρευσε O, corr. F 4 δίδωσιν O, corr. F 7 διὰ δὲ O, corr. F 8 έφιτὸν O, έφετὸν aut έφιπτὸν coni. F ep. p. 20, δεμιτὸν coni. B; cf. p. 38, 5 16 έν del. Gu. Kroll 26 ἀνέθη-καν O, ἀνέκαθεν corr. F

προμώται καθ' όμαλοῦ προσηγορεύθησαν, συνεστώτες είς τάγματα τέσσαρα. βιάρχους δουκιναρίους κεντουριώνας [κεντιναρίους]

- ... [ἐκ τούτων] μὲν πάντων δέκα μὲν δήμαρχοι, δύο δὲ ὕπατοι καὶ ὀκτὼ πραίτορες καὶ ἔξ ἀγορανόμοι ἐπὶ τῆς πόλεως ἀπέμειναν καὶ μόνοι.' ταῦτα ὁ Πομπώνιος, ὡς ἔοικε, τὸ πλῆθος καὶ ποικίλον τῆς ἱστορίας διαφυγών. ὅ γε μὴν Οὐλπιανὸς ἐν τοῖς προγραφομένοις προτριβουναλίοις λεπτοτέρως τοὺς περὶ τῶν πραιτόρων διεξῆλθε λόγους, τοὺς μὲν tutelarios, τοὺς 10 δὲ fideicommissarios ὀνομάζων ὧν ἄπαξ σχολαζόντων οὐ συνείδον μνησθῆναι.
- 49. Τοσούτων ἀρχόντων ἐκ προοιμίων τῆς Ῥωμαϊκῆς πολιτείας μέχρι τῆς ἐπιεικεστάτης βασιλείας Τίτου μνήμην ἐν ταῖς ἱστορίαις εύρὼν πέρας ἐπιθήσω τῷ 15 λόγφ. οὐδὲ γὰρ τῶν Δομιτιανοῦ δυοκαίδεκα πολιάρχων οὐδὲ μὴν τῶν Βασσιανοῦ τὸ ἐπίκλην Καρακάλλου νεωτερισμῶν μνήμην ποιήσασθαι συνείδον τὰ γὰρ παρὰ τῶν κακῶς βεβασιλευκότων γενόμενα, κὰν ὧσι χρηστά, καταφρονείσθω.
- v. 6 Pomponius Dig. I tit. II 34 8 cf. Ulpiani de fideicommissis libros sex et librum de officio praetoris tutelaris singularem (Lenel Palingen. Iur. Civ. II 903. 962)
- ν. 1 προηγορεύθησαν O, corr. F 3 post κεντουριανος (quod corr. F) duo folia interciderunt in O, κεντιναρίους supplevi e Π 7 4 έκ τούτων supplevit Heffter, Rhein. Mus. f. Iurispr. Π 1828 p. 120 5 όπτω O, decem et octo Dig. 6 ἀπέμειναν O, ἀπένειμαν coni. Heffter Π s. 8 διαφυγών O, διαφεύγων coni. B 10 TUTELAΠΙUSΤΟΥCΔΟFIDEICONIΠΙΙ΄S SAΡΙUS cod. 17 τὸ O, τοῦ coni. F

Περί τοῦ ὑπάρχου τῶν νυκτῶν.

50. Τοίβυρες, έθνος Γαλατικόν, ταῖς ὄχθαις τοῦ 'Ρήνου παρανεμόμενοι, δπου καί Τρίβυρις ή πόλις — Συγάμβρους αὐτοὺς Ἰταλοί, οἱ δὲ Γαλάται Φράγγους 5 καθ' ήμᾶς ἐπιφημίζουσιν —, ἐπὶ Βρέννου ποτὲ διὰ τῶν "Αλπεων σποράδην ἀλώμενοι ἐπὶ τὴν 'Ιταλίαν έξηνέηθησαν διὰ τῶν ἀνοδεύτων καὶ ἀκανθωδῶν ἐρημιών, ώς φησιν Βεργίλιος. είτα καὶ διὰ τῶν ὑπονόμων έπελθόντες την 'Ρώμην και αὐτὸ δὲ τὸ Καπιτώ-10 λιον έκράτησαν, δτε των έν τω ίερω χηνών ταραχθέντων ύπὸ τῶν βαρβάρων ἀκράτω νυκτὶ φανέντων διεγεοθείς Μάλλιος δ στρατηγός — γείτων δε ήν — τούς μεν βαρβάρους έξώθησε, τοῖς δε χησίν εορτήν και ίπποδρομίαν άγειν 'Ρωμαίοις, τοῖς δὲ κυσὶν ὅλεθρον κατὰ 15 τὸν ἐν λέοντι ἥλιον διώρισε. τούτων οὕτως τότε γενομένων νόμος έτέθη δ προάγων τοὺς φύλακας τῶν νυκτών, και όσον μεν πρός τὸ μηκος τοῦ χρόνου, έχοῆν ήμᾶς ἔμπροσθεν τούτων ἐπιμνησθῆναι ἀλλ' έπειδή μή ταϊς άρχαϊς τῆς πολιτείας καὶ τουτὶ συν-20 αριθμεϊσθαι τὸ φρόντισμα νόμος, σύστημα δὲ καὶ σῶμα τυγχάνει λειτουργίας χάριν έπινοηθέν, είκος ήν καί αὐτὸ ὡς γοῦν πέρας τι τῶν ἀρχῶν παραθέσθαι. οὐ γὰρ μόνον την πόλιν έξ έπιδρομης και λανθανούσης έφόδου πολεμίων απήμαντον και αστασίαστον έμφυλίου βλά-

v. 8 Verg. Aen. VIII 657

ν. 4 συνγάμβρους O, corr. $B \mid$ οίον O, οἱ corr. F 6 άλλωμενοι O, corr. F 8 οὐεργίλιος O, quod mutavi 14 δωμαίοις O, δωμαίους coni. F ep. p. 23 15 έλεοντι O, ἐν λέοντι corr. O_2 20 φρόντιμα O, corr. O_2 21 λειτουργις O, corr. O_2 22 πέρατι O, πέρας τι conieci

βης φυλάττουσιν, άλλὰ καὶ τοῖς ἀπὸ τῶν ἐμπρησμῶν βλαπτομένοις αμύνουσι. καὶ μάρτυς Παῦλος δ νομοθέτης αὐτοῖς ρήμασι καθ' έρμηνείαν οὕτως. 'τὸ τριανδρικόν σύστημα παρά τοῖς παλαιοῖς διὰ τοὺς έμπρησμούς προεβάλοντο, οξ καλ νυκτερινολ έκ τοῦ πράγματος 5 έλέγοντο. συνήσαν δε αύτοῖς καὶ οἱ ἀγορανόμοι καὶ δήμαρχοι ύπουργων (τε) κολλήγιον, αντί του σύστημα, δ περί τὰς πύλας τῆς πόλεως ἄμει καὶ τὰ τείχη, ώστε της χρείας καλούσης εύχερως εύρισκομένους συντρέχειν.' ούτω μέν δ Παύλος. ὅτι δὲ ἀληθης δ λόγος 10 (ἐστίν, ίδεῖν) ἔστι καὶ νῦν τοιούτου τινὸς ἀεὶ συμβαίνοντος ἀνὰ τὴν πόλιν οι τυχὸν ἐπικαίρως ἐξ αὐτῶν εύρισκόμενοι βοώντες τη πατρίω Ρωμαίων φωνη· omnes collegiati (adeste) οἶον εἰπεῖν καντες έταῖοοι συνδράμετε. 15

51. Τούτων οὕτω προαχθέντων ἔκτον καὶ έπτακοσιοστὸν ἔτος τῆ πόλει ἐκεχωρήκει, Καϊσαρ δὲ μοναρχῶν πάσας μὲν ἀπέπαυσε τὰς ἀρχάς, τὴν δὲ τῶν ὅλων
δύναμιν ἀρχῶν ἀνεζώσατο μόνος. καὶ τρισὶν ἐνιαυτοῖς
διαρκέσας αὐτὸς μὲν ἐν τῆ βουλῆ κατεσφάγη· τὸ δὲ 20
λοιπὸν Καϊσαρ ὁ νέος ἀδελφιδοῦς ἐκείνου, μεθ' ὃν τὸ
κράτος εἰς τοὺς Καίσαρας περιέστη.

v. 2 Dig. I tit. XV

ν. 7 ὁπουργοί O, ὁπούργει δὲ coni. B, ὁπουργῶν τε scripsi 8 οπερ O, δ περί corr. B 11 ἐστίν, ἰδείν addidi | απει (απει correctum ex απο) O, quod in ἀπείη mutavit O_3 , in ᾶμα F ep. p. 23, qui post ἀληθές (ἀληθής O) distinxit; ἀεί coni. Gu. Kroll 13 OONISCOLLICIATAS cod., omnes collegiati scripsit F, ego addidi: adeste 14 ἔτεροι O, ἐταίροι corr. O_2 16 προσαχθέντων O, corr. F 17 νεχωρήνει O, quod mutavi

ΛΟΓΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

Περί Καίσαρος καί τῶν Καίσαρος ἐπισήμων.

1. Οι τυραννίδα καθ' δυτιναοῦν καιρὸν τολμήσαντες οὐ μόνον τοὺς ἐν οἶς ἐγένοντο καιροῖς ἐλυμή-5 ναντο, άλλὰ καὶ τοῖς μεταγενεστέροις πρὸς βλάβης έγενοντο, ζηλωτάς κακών τοῖς ὑπηκόοις ἀπολιμπάνοντες. Μαρίου τοίνυν τυραννήσαντος και υπουργήσαντος Σύλλας αναστάς αντετυράννησεν αύτων δε αλλήλοις αντιφερομένων ή 'Ρωμαίων μεταίχμιον οδσα τοίς 10 τυράννοις έσπαθίζετο πολιτεία. καλ Μάριος μέν έν προοιμίοις των Σύλλου έκράτει δυνάμεων της δε τύχης έκατερον διαφθείραι σπουδαζούσης, νῦν μέν δ Σύλλας, νῦν δὲ δ Μάριος ἐκράτει πέρας δὲ ἑκατέροις όλεθρος. Μάριος μεν γαρ έλαττωθείς είς τεμάγη λεπτά 15 πρός τοῦ Σύλλου κατετμήθη, Σύλλας δὲ μετὰ τὴν νίκην σκώληκας αναβλύσας καὶ ετερον οὐδεν παρά την Εύτυχοῦς προσηγορίαν έχ της νίχης λαβων άπεφθάρη. περιόντι δε έτι τῷ Σύλλα προσπελάσας δ Πομπήϊος έζήλου τε αὐτὸν καὶ γαμβοὸς έγένετο, 'Αν-20 τιστίαν τὴν ἐγγόνην αὐτοῦ πρὸς γάμον έλών, καὶ ὅλος ην έκείνου. νοσών δε Καϊσαο έξ άρχης πρός Πομπήϊον, Ἰουλίας ήδη τῆς αὐτοῦ θυγατρὸς τελευτησάσης, ην έτυχε πρός γάμον Πομπηΐω δούς, την έναντίαν ήσπάσατο και Μάριον έτίμα και τοῖς αὐτοῦ τρόποις 25 απήγετο. συγχέονται οὖν ἄμφω κατ' αλλήλων ώσελ

ν. 1 λόγος β' | περὶ καίσαρος eqs. O 14 τε μάχην O, corr. F 19 τὰ ἐαντῶν O, corr. F 21 νοσῶν O, νεύων coni. B

κληρονόμοι των τυράννων, έθνους μέν παντός, δσον ήν προς άνίσχοντα ήλιον, Πομπηίω, βαρβάρων δε πάντων, δσοι προς δύνοντα ήλιον και την άρκτον ένέμοντο, τω Καίσαρι άμα τω στρατιωτικώ συναιρομένων και δήλα τὰ λοιπά.

2. Κρατεῖ δὲ τῶν ὅλων ὁ Καῖσαρ καὶ ἐπὶ τριακοσίοις αίχμαλώτοις θριαμβεύων βασιλεῦσιν ἀναβάς είς την 'Ρώμην οὐ βασιλέως — τί δ' αν είη μείζον; ήγουν μονάρχου τινός ύπέμεινεν ύπελθεῖν προσηγοοίαν άλλην δέ τινα καί τῆ τύχη ήγνοημένην έζήτει 10 τιμήν. ως γαο έκ του Καπιτωλίου μετα τον θοίαμβον έπι την βουλην έφέρετο, έκδραμόντος τινός των έν τέλει τῆς στρατιᾶς καὶ στέφανον ἀγνοοῦντι περιθεμένου, λαβών αὐτὸς ἔρριψεν ἀγανακτῶν, ὡς ὕβριν ὑπομένειν ὑπολαβών, εἰ βασιλεὺς χρηματίσοι ὁ τοσούτους 15 βασιλέας είς δουλείαν ύπαγαγών και αυτήν δε τήν τύγην έλών. ούτως έμφορηθείς ταις εὐπραγίαις ήξίωσε μόλις θεός τε αμα καὶ ἀρχιερεύς καὶ ὕπατος καὶ μόναρχος ές άει και 'Ρωμαίων μεν πρώτος, επίτροπος δε τῶν ἀπανταχοῦ βασιλέων, καὶ ἵππαρχος καὶ πατήρ πα- 20 τρίδος και στρατηγός και φύλαξ πόλεως και πρώτος δημάρχων χρηματίσαι, στολήν ταῦτα πάντα σημαίνουσαν ύποδύς και ὄνομα μεν αὐτῆ τριουμφάλια οὐδε γὰρ ἦν εὕπορον οὕτω πολυσήμαντον έξευρεῖν τῆ στολῆ προσηγορίαν. γιτών δὲ ἦν, ἔνδον μὲν ἐκ πορφύρας, 25 έξωθεν δε χουσός όλος, ώσπες ελασθέντος διεστηκώς τοῦ χουσοῦ και λῶρος ἄνωθεν οὕτω δὲ τὴν χουσήλατον ἐπωμίδα 'Ρωμαίοις ἀρέσκει καλεῖν. ταύτην τὴν

ν. 4 συναιφουμένων O, corr. B 12 έκδραμούντος O, corr. O 26 ἄνωθεν O, ἔξωθεν corr. F | χρυσός O, χρυσούς coni. B δίως O, δίος correserunt O3 B

στολην έθος έκράτησεν έξ έκείνου τοὺς Ῥωμαίων αὐτοκοάτορας ἀμπέχεσθαι, ὅταν ἐπὶ βασιλεῦσιν αἰχμαλώτοις θριαμβεύσωσι καὶ τοῦτο δῆλον ἐν ἡμῖν ἀπεδείχθη, ὅτε Γελίμερα τὸν Βανδήλων καὶ Λιβύης βασιλέα πανεθνεὶ θεὸς αἰχμάλωτον τῆ καθ' ἡμᾶς παρεστήσατο βασιλεία. οὐδὲ γὰρ ἡν, ὁμοσχήμονα τὸν νικητὴν πορφύραν περικειμένω γίνεσθαι τῷ κρατηθέντι. τοιούτοις τὸν Καίσαρα τῆς τύχης ἐπὶ τριετῆ χρόνον διαπαιζούσης φρυάγμασιν ἡ φύσις ἔπεισεν ἄνθρωπον εἶναι.

3. Όπταβιανός δε μετ' αὐτόν, ἀδελφιδοῦς έξ 'Ατίας τούνομα της άδελφης αυτώ γενόμενος καλ θετός παῖς, διαδεξάμενος την αὐτοκράτορα τιμήν, θεός μεν δηθεν εύσεβως μετριάζων δνομάζεσθαι παρητείτο, θείος δέ μαλλον και τουτο πασι τοις μετ' αὐτὸν τὸ ἀξίωμα 15 περιετέθη. τὸ μὲν γὰρ τῶν φύσει πεφυκότων ἐστί, τὸ δὲ τῶν θέσει, τιμῆς ἢ μᾶλλον βλασφήμου πολαπείας χάριν τοῖς βασιλεῦσι περιτιθέμενον. τοῖς δὲ ἐπισήμοις χρήσασθαι, οίς Καϊσαρ δ μέγας, τέως οὐκ ἔσχε. ποώτον μέν, δτι κοινωνούς είχε της άρχης 'Αντώνιον 20 και Λέπιδον. νέος δε ων κομιδή και την λεγομένην παρά 'Ρωμαίοις βούλλαν οίονεί ψήφον (φορών) τής Καίσαρος ήξιοῦτο προσηγορίας. όθεν έτι καὶ νῦν τοῖς είς βασιλείαν προαγομένοις οὐ πρότερον τὰ ταύτης έπιτίθεται σύμβολα, πρίν στρεπτόν τῷ τραχήλῷ περι-26 θέντες αὐτῷ οἱ ἐν τέλει τῆς στρατιᾶς ἄξιον εἶναι τῆς βασιλείας ἀποφήνωσι, Καίσαρα δεικνύντες αὐτὸν καθάπεο τὸν νέον Καίσαρα καὶ τῆς τοῦ πρώτου Καίσαρος άξιον τιμής τε καλ προσηγορίας. ώσπερ γάρ Πέρ-

ν. 3 θριαμβεύσωσι O, θριαμβεύωσι coni. B 4 γελιμερ O, corr. $F \mid \lambda \nu \beta \nu \eta_S O$, corr. F 21 ψήφον τής O, φέρων add. F, φορών B 23 ταΰτα τις O, τὰ ταύτης corr. B

σαις έστὶ νόμιμον, τὸν ἐκ βασιλέως τεχθέντα προάγειν έαυτοῖς εἰς βασιλείαν, ούτω Ρωμαίοις ἦν τὸ πάλαι μὴ τῶ τυχόντι, ἀλλὰ μόνοις τοῖς ἐκ τῆς Καίσαρος σειρᾶς κατιοῦσιν έγγειρίζειν τὸ κράτος. μέσος οὖν ἦν ὁ νέος Καϊσας, μήτε της όλης ἐπειλημμένος τοῦ κράτους τι- 5 μῆς διὰ τοὺς κοινωνοὺς τῆς ἀρχῆς, μήτε μὴν ἀμοιρῶν, τὸ δὲ πλέον ἔγων παρ' ἐκείνους διὰ τὸ Καίσαρος ἐπώνυμον, δ περιών έτι (δ) θείος αὐτῷ περιέθηκε, διάδοχον έαυτοῦ καταλεῖψαι ψηφισάμενος. ώς δὲ Λέπιδος μεν έτελεύτα, 'Αντώνιος δε πρός Κλεοπάτραν έρρεψε, 10 Φουλβίαν την άδελφην τοῦ νέου Καίσαρος συνοιχοῦσαν αὐτῶ τὸ πρὶν ἀποπτύσας, Αἴγυπτόν τε εἶλε μετ' 'Αντωνίου καὶ τοὺς ἐμφυλίους ἔπαυσε θορύβους τῆς 'Ρώμης, δγκωθείς και αὐτὸς θεός τε έχρημάτισεν δ άρτι μετριάζων και ναούς ώσιωμένους πρός τιμῆς 15 αὐτοῦ ἀπεδέξατο καὶ ἀρχιερέα ώσεὶ θεὸς ἐπεμβόλιμος προεχειρίσατο, πρώτον αὐτὸν τών ἱερέων τών τότε νομισθέντων θεών αποδείξας, έπισήμοις τε πάσιν έχρήσατο, οίς δ πατήρ, και στρατείαις και τάξεσι και δορυφόροις, όσοις δ 'Ρωμύλος τε καλ πάντες οἱ ἀπ' 20 αὐτοῦ μέχρι τούτων έγρήσαντο, μόνον τὸν ἵππαρχον είς επαρχον μεταβαλών, όχήματι τιμήσας ύπερηφάνω, έξ άργύρου πεποιημένω, και τάξιν πολιτικήν απονείμας αὐτῷ πειδαρχεῖν, Αὐγουσταλίους έξ αὐτοῦ καλέσας αὐτούς περί ὧν ἐν τῷ περί τῆς τάξεως τῶν ὑπάρχων 25

v. 25 vide infra III 9

v. 1 post rómmor addit móror Gu. Kroll 2 ómmalois ols tã (tỏ corr. F) O, pro ols scripsit hr F, ols del. B 6 ámoigor O, ámoigos coni. F, corr. B 7 émirois O, corr. F 8 deims O, δ delos corr. O_2 9 natalhymal O, corr. O_2 16 actã O, abtor corr. F 17 actor tor two O, corr. O_2 24 degenerablors O, corr. F

μικοδν ύστερον έρουμεν. ἠπίως δὲ ὅμως ἐχρήσατο τοῖς ὑπηκόοις, ὥστε τοὺς Ῥωμαίους εἰπεῖν ἐπ' αὐτῷ τῆ πατρίφ φωνῆ utinam nec natus nec mortuus fuisset ἀπηύχοντο γὰρ αὐτοῦ τὴν γένεσιν, ὅτι μόνος ἐστήριξε τὴν τῶν Καισάρων ἡγεμονίαν, καὶ ὁμοίως τὴν τελευτὴν διὰ τὸ ἤπιον ἄμα καὶ τὸ τῶν ἐμφυλίων στάσεων ἀναιρετικόν οὐδὲ γὰρ μετ' αὐτὸν ἐμφύλιος ἀνήφθη πόλεμος.

4. Έχρητο δε στολή έπ' είρηνης οία ποντίφεξ άντι του άρχιερεύς γεφυραίος — πορφυρά ποδήρει 10 ໂερατική χουσφ λελογχωμένη, αμφιβλήματι δε δμοίως πορφυρώ, είς χρυσούς αύλακας τελευτώντι, τήν τε κεφαλην έσκεπε δι' ας έν τη γραφείση μοι περί μηνών πραγματεία ἀποδέδωκα αίτίας έπι δε των πολέμων παλουδαμέντοις — αί δέ είσι δίπλακες ἀπὸ κόκκου, 15 πρωτείας μετάξης κλωστῆς, χουσῆ περόνη λιθοκολλήτω άναρπαζόμεναι τοῖς ὅμοις, ⟨ῆν⟩ ἡμεῖς μὲν φίβουλαν ώς Ίταλοί καλούμεν, κορνοκόπιον δε ίδία πως έν τοῖς βασιλείοις έτι και νῦν λέγουσιν. ἐν δὲ ταῖς εὐωχίαις λιμβοῖς — πορφυροῖ δέ είσι τρίβωνες ποδήρεις Μαιαν-20 δρίαις γραμμαΐς, έπὶ (δὲ) τῶν ὤμων χρυσοῖς τουβαλαμέντοις οίονεί σωληνωτοῖς ὑφάσμασι διαλάμποντες καὶ παραγαύδαις αὐριγάμμοις, ἀντὶ τοῦ χιτῶσι χρυσοῖς γαμματισκίοις αναλελογχωμένοις, από της περί τούς πόδας ἄας και τελευτης τοῦ ἐσθήματος ἐξ έκατέρων 25 τῶν πλαγίων εἰς γάμμα στοιχεῖον διαζωγραφοῦσι χρυσῶ

v. 12 de mens. p. 11, 4

ķ ·

v. 3 UTINAMINECATOUSECMOPTGUSFUISSET cod. 9 πορφύρας O, corr. F 13 ἀποδώδεκα O, corr. O_2 16 ἀναπαζόμεναι O, ἀνασπαζόμεναι scripserunt O_2F , ἀναρπαζόμεναι coni. $B \mid \hat{\eta} \nu$ addidi 19 μαιανδρίοις O, corr. F 20 δὲ add. $F \mid \tau$ τουβουλαμέντοις proponit F. Skutsch 22 παραγώδαις O, correxi ad P. 21, 23 23 γαμματισκοις O, corr. B

τὸν χιτῶνα· ἐν δὲ τῆ βουλῆ χλαμόσι, πορφυραῖς μέν

— πῶς γὰρ οὐχί; —, πρὸς δὲ τὸ πέρας τῆς ποδήρους

ὥας γὰρ οὐχί; τετραγώνοις διόλου χρυσῷ ποσμουμέναις

— σηγμέντα αὐτὰς ⟨οί⟩ τῆς αὐλῆς καλοῦσιν ἀντὶ τοῦ

χρυσόσημα· τὸ δὲ πλῆθος ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν χλαμύ- 5

δων σημέντα — βραττεολάταις καὶ γεμμάταις καὶ λογχω
ταῖς, καὶ τοῦ χρυσοπετάλοις διαλίθοις καὶ λογχω
ταῖς, καὶ τοῖς λοιποῖς τῆς βασιλείας ἐπισήμοις, περὶ

ὧν κατὰ λεπτὸν ἀφηγεῖσθαι περιττὸν ὑπολαμβάνων

πάρειμι, τοῦ λόγου με τὸ λοιπὸν ἐπὶ τὴν ἀφήγησιν 10

τῆς ποτὲ πρώτης τῶν ἀρχῶν κατὰ τάξιν ἄγοντος.

Περὶ τῆς ἐπαρχότητος τῶν πραιτωρίων.

- 5. Το μεν περίβλεπτον της άρχης καλ μόνφ τῷ σκήπτρφ παραχωροῦν καλ έξ αὐτης της ἀμυδρᾶς σκιᾶς, ην ἔτι καλ μόνην δοκεῖ διασώζειν, ἱκανοῖς ἄν τις κα- 15 ταλάβοι γνωρίσμασι· πέφυκε γὰρ τὰ τῶν πραγμάτων ὑπέροπτα καλ έξ αὐτης καταλαμβάνεσθαι της ἐλαττώσως. δεινὸς δὲ ὁ χρόνος ἐκφαγεῖν τε καλ ὑπεργάσασθαι τὰ γένεσιν ἄμα καλ φθορὰν ελληχότα. ἀλλ' ἡ βασιλέως ἀρετή τοσαύτη τίς ἐστιν, ὥστε παλιγγενεσίαν 20 δι' αὐτοῦ τὰ πρὶν ἐξολωλότα καραδοκείν.
- 6. Οὕτως οὖν τῶν ἀρχῶν, ὡς ἔφθην εἰπών, ἄχρι τῆς Καίσαρος τοῦ πρώτου ἐπικρατείας προελθουσῶν, αὐτὸς μετὰ τῆς τύχης ἐπιστὰς τοῖς πράγμασι ξύμπαν ἐξηλλοίωσε τὸ πολίτευμα, ὑπάτοις μὲν μηδὲν παρὰ τὴν 25 προσηγορίαν ἀπολιπών, εἰς μήνυμα τοῦ χρόνου δῆθεν, ὑφ' ἑαυτῷ δὲ τάξας τὸν σύμπαντα στρατὸν δέδωκε

v. 4 avráq ths O, abtàs of ths cost. F 6.7 bquiteolátois et gemmátois et lamiolátois et loggarois O, cost. F 20 ápethy O, cost. F 21 éxalota O, cost. $O_{\rm c}$

τοῖς μετ' αὐτὸν ἢ δι' έαυτῶν — πλὴν εἰ μή γε τὸ τρυφαν προτιμώεν - ή διά στρατηγών ων δέλωσιν η δι' υποστρατήγων, των παρά 'Ρωμαίοις λεγομένων ληγάτων, τους ένισταμένους διεργάζεσθαι πολέμους, 5 μόνφ τῷ ἱππάρχφ, δς ἦν αὐτῷ Λέπιδος μοναρχοῦντι, καταλιπών μετά μείζονος αύθεντίας την δύναμιν δν μετ' αὐτὸν 'Οπταβιανὸς Καῖσαο, ὡς εἴοηται, ὕπαρχον έαυτῷ οὐ τῆς αὐλῆς μόνης, ἀλλὰ μὴν καὶ στρατιᾶς άπάσης καὶ πολιτικής τάξεως, ην οὐκ εἶχε πρότερον, 10 άναδείξας, δς βραχύ παρατραπείσης τῆς λέξεως έξ άφυλάκτου συνηθείας άντι ιππάρχου υπαρχος προσηγοοεύθη. καὶ ἐπὶ μὲν τῆς Ῥώμης — ἐφ' ἦς καὶ μόνης την αὐλην παλάτιον καλεῖσθαι νόμος — ὕπαρχος τοῦ Καίσαρος (καλεϊσθαι) ενόμιζεν οίονει δεύτερος μετ' 15 έκεῖνον, ἐπὶ δὲ τῶν κάστρων — οὕτω δὲ τὰς ἐν πολέμφ παρεμβολάς 'Ρωμαίοις έθος καλείν — πραίφεκτος πραιτωρίων, οίονει προεστημώς του πραιτωρίου το γάρ στρατηγικόν έπὶ ξένης κατάλυμα πραιτώριον έκείνοις έδοξεν ονομάζειν, καν εί τυχον αυτον τον Καίσαρα 20 αὐλίζεσθαι ἐπ' ἐκείνου συμβαίνη. ηδρον δὲ καὶ στερεάν αιτίαν, ης ενεκα τη του έπάρχου προσηγορία και τὸ τῶν πραιτωρίων προστίθεται γνώρισμα, ὡς εἶναι την άρχην των πρός τι και μη δοκείν άσημαντον έχειν την έξογήν, συνώνυμον δε τῷ πολιάρχω, δυ καὶ αὐτὸν 25 υπαργον δνομασθηναι προδεδήλωται, πραίτορα οὐρβα-

ν. 25 προδεδήλωται: in iis quae I 48 interciderunt; vide p. 51, 3

ν. 1 τοὺς μετ' αὐτῶν O, corr. F 2 προτιμῶμεν O, προτιμῶσιν coni. F; corr. B 6 καταλε|πτον O, corr. F 10 ὡς O, δς scripsi 14 ἐνόμιζεν O, ἐχρημάτιζεν coni. B, ego καλεῖσθαι addidi 16 πραιτωρίων O, πραιτωρίω coni. F, sed vide v. 22 20 συμβαίνει O, corr. O2

νὸν τὸ πρὶν προσαγορευόμενον. Τράγκυλλος τοίνυν τοὺς τῶν Καισάρων βίους ἐν γράμμασιν ἀποτίνων Σεπτικίω, ὃς ἢν ὕπαρχος τῶν πραιτωριανῶν σπειρῶν ἐπὶ αὐτοῦ, πραίφεκτον αὐτὸν τῶν πραιτωριανῶν ταγμάτων καὶ φαλάγγων ἡγεμόνα τυγχάνειν ἐδήλωσεν ε ιστε οὐ μόνον ἄν τις λάβοι τὸν ὕπαρχον τῆς αὐλῆς, ἢν καὶ πραιτώριον πολλαχοῦ καλουμένην κατὰ τὸν ένικὸν ἀριθμόν ἐδηλώσαμεν, ἀλλὰ μὴν καὶ κατὰ τὸν πληθυντικὸν καλῶς ἀνομασμένον οὐ μόνον γὰρ λέγεται πραίφεκτος πραιτωρίου ⟨ἀλλὰ καὶ πραίφεκτος ιστοιτωρίων⟩ οἰονεὶ ἡγεμῶν τῶν πραιτωρίανῶν, ὑπακουομένου ταγμάτων ἢ σπειρῶν ἢ στρατευμάτων ἢ δυνάμεων.

7. ΑΙτίας μεν οδυ άν τις τοιαύτας οὐκ ἔξω λόγου ἐπὶ τῆς προσηγορίας τῆς ἀρχῆς ἀποδοίη, ἥτις καθάπερ 1 ἀκεανός τις τῶν πραγμάτων τῆς πολιτείας ἐστίν,

έξ ήςπερ πάντες ποταμοί και πᾶσα θάλασσα.

σπινθήρες γάρ τινες ὅσπερ ὑετοῦ πυρὸς αὶ λοιπαὶ
τῆς πολιτείας ἀρχαὶ ἐκείνης τῆς ἀληθῶς ἀρχῆς τῶν
ἀρχῶν δείκνυνται οὐσαι. οὐδὲ γὰρ είναι ⟨ἄν⟩ ἄνευ
ἐκείνης δύναιντό ποτε καθὸ μηδὲ αὐταὶ μηδὲ μὴν αἰ

v. 1 Suet. rell. p. 286 Roth 17 Iliad. XXI 196

v. 1 τράπνιλος O, mutavit B 2 ἀποτίνων O, ἀποτείνων coni. F, ὁποτείνων coni. B, προτείνων Gu. Kroll 3 σεπτιμίω O, corr. Roth l. s.; vide Vit. Hadr. 11, 3 4 αὐτων O, αὐτὸν corr. O₂ 7 παλονμένην κατὰ τὸν ἐνικὸν ἀριθμὸν ἐδηλώσαμεν O, ἐδηλώσαμεν ante κατὰ transposuit F 10 ἀλλὰ καὶ πραίφεντος πραιτωρίων addidi 11 ἡγεμὼν O, ἡγεμώνα coni. F, qui in hoc enuntiato non recte distinxit 17 ἡσπερ O, οὅπερ coni. F 18 ἀετοῦ O, ταυτοῦ coni. F, Αἰτναίου B, ὀχετοὶ Go. Kroll, ἀπμοῦ F. Skutsch, ἀεναοῦ Th. Preger, ὁετοῦ ego 20 ὰν add. 21 καθ' δν δὲ O, corr. B

τελούσαι ὑπ' αὐτὰς ὡσανεὶ τάξεις τινὲς συνεστάναι δύναιντο, μὴ τὴν δαπάνην αὐταίς τε καὶ τοίς αὐτῶν ἡγουμένοις χορηγούσης τῆς ἐπαρχότητος. ὁν γὰρ τρόπον τις σκεῦος μέγιστον ἐξ ἀργυρίου πεποιημένος, εἶτα πρὸς πενίαν ὑποσυρόμενος καταλύει μὲν τὸ σκεῦος ὀλίγα φροντίσας ἰσχύος τε καὶ κάλλους, πολλὰ δὲ καὶ ἀσθενῆ ἐξ αὐτοῦ σκευῦφια κατασκευάζων πολὺν ἄργυρον ἐξ εὐτελείας ἢ μέγιστον ἐξ ένὸς καὶ ἀρχαίον ἔχειν φαντάζεται· οὕτως τῆς μεγίστης ἀρχῆς καταλυρμένης πολλαί τινες καὶ τάχα περιτταὶ ἀνέφυσαν ἀρχαί, μᾶλλον τῆς τύχης ἀπαρεσθείσης τῷ ποιητῆ εἰπόντι·

ούκ άγαθὸν πολυκοιρανίη, εἶς κοίρανος ἔστω.

15 οί μὲν γὰρ λεγόμενοι στρατηλάται τὴν τῶν κομίτων ἔχουσιν ἐκ τῆς ἀρχαιότητος καὶ μόνην τιμήν ταύτη καὶ οἶδε. κόμιτας δὲ τοὺς φίλους καὶ συνεκδήμους Ἰταλοὶ λέγουσι, καὶ κομιτᾶτον ἀπλῶξ τὴν βασιλέως συνοδίαν. 20 ἡ δὲ τοῦ λεγομένου μαγίστρου φροντὶς ἀρχὴ μὲν οὐκ ἔστιν οὕτως ἐγκεκριμένη, μεγίστη δὲ ὅμως, καὶ ἐγγὺς τῆς ὑπάρχων ἀνίπταται τιμῆς τε καὶ δυνάμεως περὶ ἡς πρὸς τῶν ἀραὐτὴν νεωτέραν οὖσαν μὴ ταῖς πρεσβυτέραις τῶν ἀρ

v. 14 lliad. II 204 23 vide infra II 23 seqq.

² τοῖς συναυτῶν O, τοῖς σὰν αὐτῶν coni. O_2 , σὰν del. F et mutavit in γοῦν ep. p. 24 4 πεποιημένον O, corr. O_2 11 παταδυομένης O, corr. $B \mid$ ἀνέφυσαν O, ἀνεφύησαν coniecerunt O_2B 14 ουκαθὸν πολλοί πυραννοι O, corr. O_2 16 μόνην O, μόνης coni. F ep. 25 21 ἐγκεκρυμμένη O, corr. O_2 ; έκκεκριμένη coni. B

χῶν συναριθμεῖν, δοῦναι δὲ αὐτῆ χῶρον, δν δ χρόνος αὐτῆ παρεχώρησεν.

- 8. Έξήρηται δε δμως και πάσας αναβέβηκε τας άργας ή υπατος τιμή, και τη μεν δυνάμει της έπαρχότητος μείων, τη δε τιμη μείζων ή μεν γάο την 5 όλην διέπει πολιτείαν, οἴκοθεν μέν οὐδεν παρέχουσα, τὸ δὲ δημόσιον διοιχοῦσα ἡ δὲ πλοῦτόν τε βαθύν οἴκοθεν νιφάδων δίκην ἐξαυλακίζει τοῖς πολίταις καὶ τῷ χρόνῷ τὴν προσηγορίαν χαρίζεται καὶ πλάνης ἀπαλλάττει τὰ συναλλάγματα, πολέμους μὲν τὸ λοιπὸν οὐκ 10 άναδεχομένη, μήτηο δε ώσπερ της Ρωμαίων έλευθερίας τυγχάνουσα. ἐναντίως γὰρ ἔχει πρὸς τυραννίδα καὶ κρατούσης έκείνης οὐχ ὑφίσταται τοιγαροῦν ἄμα Βροῦτος δ της σωφροσύνης έκδικος καλ της έλευθερίας ύπερμαχος την υπατον έξελαμψε τιμήν, αμα Ταρκύνιος 15 δ τύοαννος ἀπωλώλει. δ δὲ ἡμέτερος πατήρ τε ἄμα καί βασιλεύς ήμερώτατος ταῖς μὲν ἐπανορθώσεσι τῶν πραγμάτων και δωρεαίς των ύπηκόων ύπατός έστιν, έφ' δσον έστί τη δε στολή γίνεται, δταν ποσμείν την τύγην έθελήσοι, βαθμον ανώτερον βασιλείας την ύπα-20 τον τιμήν δριζόμενος.
- 9. Ότι δὲ κατὰ τὸ πρόσθεν εἰρημένον μόνφ τῷ σκήπτρφ ἀνέκαθεν ἡ ἀρχὴ παρεχώρησε, τὴν ἴσην ἐκείνφ λαχοῦσα τιμήν, ἄντικρυς ἐκ τῆς βασιλείας ἔστι λαβείν. συναγομένης γὰρ τῆς βουλῆς πάλαι μὲν ἐν τοῖς 25 καλουμένοις σενάτοις οἱονεί γερουσίαις, καθ' ἡμᾶς ⟨δ')
 - v. 22 vide supra II 5 in.

ν. 1 συαριθμεΐν O, corr. O_2 3 άνεβεβημεν O, corr. F 9 κάπλανης O, καὶ πλάνης corr. O_2 25 γαρ τῆς O, γαρ εχ. τῆς coni. B 26 σενάτοις O, σενάτω coni. F ep. P. 25 P add. F

έπὶ τοῦ παλατίου - οἱ τῶν ἐκεῖ πρωτεύοντες στρατευμάτων προϊόντες πορρωτέρω των ολιείων έδρων άποδέχονται γονυπετείς την ἐπαρχότητα ή δὲ φιλήματος άξιοι προσιόντας αὐτοὺς εἰς θεραπείαν τοῦ στρα-5 τοῦ καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Καῖσαρ, οἱονεὶ τῶν Ῥωμαίων βασιλεύς, την βασιλείαν έκλείπων πρόσεισιν έκ ποδός δι' έαυτοῦ ἀποδεγόμενος τὸν ἄρχοντα: οὖ ἔνδον ἄμα αὐτῷ γενομένου, φυλακή πάσα μηδεμίαν μετ' αὐτὸν εἴσω γενέσθαι των άρχων συγχωρούσα, άλλ' οὐδὲ διαλυ-10 θέντος τοῦ συλλόγου πρὸ αὐτοῦ ἀναγωρεῖν τινα τῶν έκ της βουλης έπιτρέπουσα, και τούτο έγκρατώς έφυλάγθη ἄγρι τῶν Θεοδοσίου τοῦ Νέου καιρῶν, ὅς, ἐπεὶ νέος ήν και δι' έαυτοῦ προϊών κατά τὸ συνειθισμένον την τιμην προσφέρειν ούν ίσχυσε τη άρχη, είκονα 15 στήσας ώρισεν αντ' αύτοῦ αποδέχεσθαι τὸν ὕπαρχον. και τραπείσης της δρθης έκφωνήσεως περσίκιον τὸ σκήπτρου δ δήμος καλεί, δτι πέρ ση κατά Ρωμαίους τὸ δι' έαυτοῦ λέγεται. ταύτης δὲ τῆς τιμῆς καὶ ὁ τῆς πόλεως φύλαξ ἀπολαύει διὰ τοῦ μείζονος ἄρχοντος 20 την δμωνυμίαν της Ισοτιμίας άξιωθείς. Είφος δε έζώννυτο ανέχαθεν δ υπαρχος, οία και των υπλων έχων την δύναμιν και τοῦτο δυνατόν αὐταῖς ὄψεσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος εύρεῖν, εί γε τις φιλαρχαῖος ὢν ἐπὶ τὴν Καλγηδόνα περαιωθείς την Φιλίππου τοῦ ὑπάργου 25 ελκόνα καταμάθοι. σίκαν δὲ τὸ ὑποζώνιον ξίφος 'Ρωμαΐοι καλούσιν, έξ οδ σικαρίους τούς κρεουργούς,

ν. 6, 7 βασιλεύς δι' έαυτοῦ ἀποδεχόμενος τῆς βασιλείας ἐπλείπων πρόσεισιν ἐπ ποδὸς δι' ἐαυτοῦ ἀποδεχόμενος τὸν ἄρχοντα Θ; quae bis scripta sunt, priore loco delevit et τὴν βασιλείαν scripsit F' 7 αὐτοῦ Θ, αὐτῷ corr. F' 10 αὐτῆς Θ, αὐτοῦ corr. F' 20 τῆ ὁμωνυμία Θ, corr. B

καὶ σικάτα την ἐκ σαφκών εἰς λεπτὰ κατακοπεῖσαν ἐδωδήν.

10. 'Αλλ' 'ἀργὴν δόδα λέλογγεν ἔγει τέλος', τὸ ποιητικόν είπειν. Κωνσταντίνου γάο μετά τῆς Τύγης την Ρώμην απολιπόντος και των δυνάμεων, δσαι του 5 "Ιστοον έφρούρουν, έπὶ τὴν κάτω 'Ασίαν ψήφω τοῦ βασιλέως διασπαρεισών, Σκυθίαν μεν και Μυσίαν και τούς έξ έκείνων φόρους έζημιώθη τὸ δημόσιον, τῶν ύπερ Ιστρον βαρβάρων μηδενός ανθισταμένου κατατρεγόντων την Εὐρώπην' των δὲ πρὸς την έω παρὰ 10 τὸ πάλαι δασμοῖς οὐ μετρίοις βαρυνθέντων, ἀνάγκη γέγονε τον υπαρχον μηκέτι μεν της αθλης και των έν δπλοις ἄργειν δυνάμεων - τῆς μὲν τῶ λεγομένω μαγίστρω παραδοθείσης, των δέ τοις άρτι κατασταθείσι στρατηγοίς έκτεθεισών -, την δε άνατολην πρός τη 15 κάτω 'Ασία καὶ όσα ταύτης διοικοῦντα τὸ λοιπὸν της ανατολης χρηματίζειν υπαρχον. διεσύρη δε οὐδεν (ήττον θανατώσα καθ' έκάστην ή) της άρχης δυναστεία άγοι των 'Αρκαδίου, τοῦ πατρός Θεοδοσίου τοῦ Νέου, καιρών έφ' οδ συμβέβηκε 'Ρουφίνον τον έπί- 20 κλην ακόρεστον, δς ην υπαργος αυτώ, τυραννίδα μελετήσαντα τοῦ μεν σχοποῦ ὑπεο λυσιτελείας τῶν χοινῶν έκπεσείν, είς βάραθρον δὲ τὴν ἀρχὴν καταρρίψαι. αὐτίκα μὲν γὰο ὁ βασιλεὺς τῆς ἐκ τῶν ὅπλων ἰσχύος άφαιρείται την άρχην, είτα της των λεγομένων φαβρι- 25 κῶν οίονεὶ δπλοποιζῶν φροντίδος τῆς τε τοῦ δημοσίου δρόμου καὶ πάσης έτέρας, δι' ὧν τὸ λεγόμενον συνέστη

v. 1 σικατα O, σικευτα O in marg., utram formam auctor sibi finxerit ex lσικιάτα nescio 3 σσω O, σσα coni. F, σσσα B 15 ἐκταθεισῶν O, corr. F | τὴν κάτω O, corr. F 18 ἡττον ἡ suppl. F e III 40, quibus reliqua ex eodem loco petita addidi 24 πολλῶν O, ὅπλων e III 40 corr. F

μαγιστέριον. ώς δε δύσεργον ήν αποτρέφειν κέν τον ύπαρχον ανα τας έπαρχίας τους δημοσίους ϊππους κα τούς αύτοις έφεστωτας, έτέρους δε κεπτήσθαι την έπ' aurols exovolar re nal diolunoir, rómos eredn decont 5 ζων, αντέχεσθαι μεν τον υπαρχου της του δημοσίου δρόμου φροντίδος, του πρώτου μέντοι των φρουμενταρίων — πρίγκιπα αὐτὸν σήμερον συμβαίνει (καλείσθαι > -- παρείναι διά παντός τω δικαστηρίω του τών πραιτωρίων υπάργου και πολυπραγμονείν και τάς αί-10 τίας έξερευναν, ών ένεκα πολλοί ποριζόμενοι παρά τῆς άργης τὰ λεγόμενα συνθήματα τι δημοσίω πέχρηντα δούμω - ταύτη και κουριώσος ώνομάσθη άντι τοῦ περίεργος και ούκ αὐτὸς μόνος, άλλὰ και πάντες, δσοι κάν ταις έπαρχίαις τοις δημοσίοις έφεστήκασιν επκοις 15 - προϋπογράφοντος τοίς έπὶ τῶν δρόμων συνθήμασι παί του λεγομένου μαγίστρου. ὅτι δὲ ούτως, αὐτῆς δυνατόν απούσαι της διατάξεως έν μέν τῷ πάλαι Θεοδοσιανά κειμένης, έν δε τά νεαρά παροφθείσης.

11. Ούτως οὖν ὥσπες δι' ὑποβάθςων τινῶν κατα20 φερομένης τῆς ἀρχῆς τοὺς μὲν στρατιατικοὺς καταλόγους ἔταξεν ἡ βασιλεία ὑκὸ νοῖς τότε καλουμένοις
κόμισιν καὶ στρατηγοίς, τὰς δὲ ἐν τῷ παλατίῳ τάξεις
ὑκὸ τῷ πρωτεύουτι τῶν δυνάμεων τῆς αὐλῆς, περὶ σἔ
πρὸς τέλος, ὡς ὑπεσχόμην, ἐρῶ Ὁν καὶ αὐτὸν ἄρχουτα,
21 οὐ μικρὸν καθάπες τοὺς λεγομένους στρατηλάτας, αἰ

v. 17 cf. cod: Theod. VIII 5, 35 24 vide infra II 23

¹ άποστρέφειν O, corr. F 2 άναστὰς O, ἀνὰ τὰς corr. O₂ 6 μεντο O, μὲν τῶν in corr. O, μέντοι τῶν scripsit F 7 καλεῖσθαι e III 40 add. F 15 προσεπιγράφοντος O, e III 40 corr. F | τῶν δρόμων O, vide III 40 τῶ δρόμω O 18 νοερῶι O, corr. F | παρα|οφθείσης O, corr. O₂

τῆς ἐπαρχότητος ἐλαττώσεις ἀπετέλεσαν τὰ γὰρ πολυτελῆ τῶν οἰνοδομημάτων καταλυόμενα πολλοίς ἐπαρκεῖ τελῆ τῶν οἰκοδομημάτων καταλυόμενα πολλοίς ἐπαρκεῖ δι εάντῶν τοῖς πολέμοις συνέβαικεν, εἶχέ τινα ἡ ἀρχή, εἰ μὴ τοσαύτην, πλὴν ὑπὲρ πάσας τὰς ἄλλας ἰσχύν τε ταὶ δύναμιν ἔξότε δὲ Θεοδόσιος πρῶτος, τῆς τῶν οἰκείων παιδῶν ὁραστώνης προνοούμενος, νόμφ δὲ τὴν ἀνδρίαν ἐχαλίνωσε, κωλύσας δι ἐκείνους τὴν βασιλέως Ῥωμαίων ἐπὶ πολέμους ὁρμήν, τὸ λοιπὸν τοῖς μὲν στρατηγοῖς τὰ τῶν πολέμων, τῷ δὲ μαγίστρῳ διοι- 10 κεῖν τὰ τοῦ παλατίου γέγονε χώρα ὡς μηδὲν ἔτερον ἔχειν τὴν ἐπαρχότητα ἢ μόνην τὴν ἐπὶ ταῖς δαπάναις φροντίδα, ἢν εἰκός ἐστι μίνεσθαι κατὰ τὸ ἀναγκαίον περί τε τοὺς ἐξ αὐτῆς ἄρχοντας, ὡς ἔφην, καὶ περὶ ἐκείνους γε μήν, ⟨ὧν⟩ αὐτοὶ ἄρχειν ἐνάχθησαν.

12. ΕΙ δέ τις αια τοὺς ἐκ τῶν προρρήσεων στοχασμούς, οὕς τινες καλοῦσι χρησμούς, ἐν ἀριθμῷ λόγων παραλαβείν ὑπομένοι, πέρας ἔλαβε ⟨τὰ⟩ Φαντηῖφ
τῷ Ῥωμαίφ ἡηθέντα κοτέ ἐκεῖνος γὰρ στίχους τινὰς
δοθέντας δῆθεν Ῥωμύλφ κοτὲ πατρίοις ἡήμασιν ἀνα-20
φέρει τοὺς ἀναφανδὸν προλέμοντας, τότε Ῥωμαίους τὴν
Τύχην ἀπολείψειν, ὅτων αὐτοὶ τῆς πατρίου φωνῆς ἐπιλάθωνται καὶ τὸν μὲν λεγόμενον χρησμὸν τοῖς περὶ

v. 14 vide supra II 7

v. 3 pos oinodomparar O, e III 41 corr. F 18 $\Im v$ O, $\Im s$ coni. F 15 $\Im v$ add. F, ut est III 41 | $\mathop{\mathrm{deg}}\nolimits_{\mathcal{V}} v$ O, corr. F 16 to $\mathop{\mathrm{deg}}\nolimits_{\mathcal{V}} v$ O, corr. F 16 to $\mathop{\mathrm{deg}}\nolimits_{\mathcal{V}} v$ O, corr. F 17 or $\mathop{\mathrm{deg}}\nolimits_{\mathcal{V}} v$ O, $\mathop{\mathrm{deg}}\nolimits_{\mathcal{V}} v$ O, corr. F 18 tà add. B, ut est III 42 | this intra versum et gonomies grant thio well $\mathop{\mathrm{deg}}\nolimits_{\mathcal{V}} v$ in margine O, unde granthin scripsit O, $\mathop{\mathrm{deg}}\nolimits_{\mathcal{V}} v$ and $\mathop{\mathrm{deg}}\nolimits_{\mathcal{V}} v$ $\mathop{\mathrm{deg}\nolimits_{\mathcal{V}} v$ $\mathop{\mathrm{deg}\nolimits_{\mathcal{V}} v$ $\mathop{\mathrm{deg}\nolimits_{\mathcal{V}} v$ $\mathop{\mathrm{deg}\nolimits_{\mathcal{V}} v$ $\mathop{\mathrm{deg}\nolimits_{\mathcal{V}} v$ $\mathop{\mathrm{deg}\nolimits_{\mathcal{$

10

μηνών γραφείσιν έντεθείκαμεν. πέρας δε μάλλον εσχε τὰ τοιαῦτα μαντεύματα Κύρου γάρ τινος Αίγυπτίου, έπὶ ποιητικῆ καὶ νῦν θαυμαζομένου, ἄμα τὴν πολίαρχον ἄμα τὴν τῶν πραιτωρίων ἐπαρχότητα διέποντος καὶ μηδεν παρὰ τὴν ποίησιν ἐπισταμένου, εἶτα παραβῆναι θαρρήσαντος τὴν παλαιὰν συνήθειαν καὶ τὰς ψήφους Έλλάδι φωνῆ προενεγκόντος, σὸν τῆ Ῥωμαίων φωνῆ καὶ τὴν τύχην ἀπέβαλεν ἡ ἀρχή.

Περὶ τῶν ἐπισήμων τῆς ἐπαρχότητος τῶν πραιτωρίων.

13. Ως οὖν ἔφην, τοῦ μὲν ἱππάρχου πρὸς τοῦ Αὐγούστου ἐκ τῶν ἀρχῶν περιαιρεθέντος, τοῦ δὲ ὑπάρχου τῶν πραιτωρίων τὴν ἐκείνου δύναμιν διαδεξαμένου, εἰκὸς ὀγκωθῆναι πλέον τὴν ἀρχήν, τοῖς ὅπλοις προστεθείσης καὶ τῆς τῶν πολιτικῶν πραγμάτων διοικήσεως· οὐδὲν δὲ ἦττον ἴχνη τινὰ τῆς ἱππαρχίας παρακήμεινεν αὐτῆ, μικρᾶς τινος παραλλαγῆς ἐμπεσούσης. μανδύην μὲν γὰρ ὁ ἔπαρχος περιεβάλλετο Κῷον — ἐπ' ἐκείνης γὰρ τῆς νήσου καὶ μόνης ἡ βαθυτέρα βαφὴ τοῦ φοινικοῦ χρώματος τὸ πρὶν ἐπηνεῖτο κατασκευαζομένη· ⟨ἡ⟩ γὰρ ἡρέμα πως ἐπὶ τὸ φλόγινον καὶ οὐσφόρα βαθὰ ἀναπτομένη πρὸς Παρθυαίων ἐξηύρηται· ὅθεν καὶ παρθικὰ τὰ φλογοβαφῆ δέρματα συμβαίνει καλεῖσθαι. ὁ δὲ μανδύης χλαμύδος εἶδός ἐστι τὸ παρὰ

v. 1 de mens. p. 180, 10 11 vide supra Π 6

ν. 5 μηδένα παρὰ O, μηδὲν ἄλλο παρὰ coni. O2, μηδὲν παρὰ e III 42 correxi | παραλαβήναι O, corr. O2 6 τοὺς O5, τὰς corr. F 7 προσενεγκόντος O5, e III 42 corr. F 8 ἀπελαβεν O6, corr. O3 18 κωαν O6, corr. O5 21 ἡ add. O6 22 ἀναπτομένη O6, ἀνασπωμένη coni. O7, βαπτομένη O7, ἀνασπωμένη coni. O8, βαπτομένη O9, O9, άνασπωμένη O9, άνασμένη O9, άνασμένη

τῶ πλήθει μαντίον λεγόμενον, μὴ πλέον ἄχοι γονάτων έξ ώμων ήρτημένον, σηγμέντων οὐκ ἐπιβαλλομένων τῷ μανδύη, τῶν <δ' > ἐν ἡμῖν λεγομένων ταβλιῶν ἀντὶ τοῦ πτυχίων εκείνων γαο επιτιθεμένων οὐκ εξῆν ετέοω ἢ μόνω χρησθαι τῷ Καίσαρι. σηγμέντα δὲ τὰ χρυσό- 5 σημα 'Ρωμαίοις (έθος) καλείν ως προέφαμεν. τοιαύτη μεν ή ηλαμύς παραγαύδης δέ, ηιτών καταπόρφυρος, και ζωστήρ έκ φοινικοῦ δέρματος, έφ' έαυτον μεν άνακεκολλημένος, έξ άκρων δὲ τῶν πλευρῶν εἰς λεπτὴν καταρραφήν έσπουδασμένος, και σεληνίσκον μεν έχων 10 τινα έξ εὐωνύμων, χουσώ πεποιημένον, έκ δε τῆς ετέοας γλωσσίδα τινά ήγουν διάβλημα, γρυσοτελές καλ αὐτό, εἰς βότουος σχημα πεποιημένον, δι' ἡν ἐν τῆ περί μηνών συγγραφή αποδεδώκαμεν αίτίαν δπερ διάβλημα ἀπὸ δεξιᾶς φερόμενον καὶ ἐπὶ τὸν σεληνίσκον 15 βαλλόμενον διαζώννυσι τὸν περιτιθέμενον ἀσφαλῶς, περόνης καὶ αὐτῆς χρυσῆς ἐνδακνούσης τὸν ἱμάντα καὶ συναπτούσης τὸν βότουν τῷ σεληνίσκω φίβουλαν αὐτὴν πατρίως οἱ Ῥωμαίοι καὶ βάλτεον τὸν ζωστῆρα λέγουσι, την δε όλην κατασκευήν τοῦ περιζώματος οί 20 Γάλλοι παρταμέραν, ην τὸ πληθος παρτάλαμον έξ ίδιωτείας ονομάζει. ὅτι δὲ οὐ Ῥωμαϊκὸν τουτί τὸ φημάτιον, μάρτυς δ 'Ρωμαΐος Βάρρων εν βιβλίω πέμπτω περί Ρωμαϊκής διαλέκτου, έν ῷ διαρθροῦται, ποία μέν τις λέξις έστιν Αιολική, ποία δε Γαλλική και ότι ετέρα 25

v. 6 vide supra II 4 $\,$ 14 de mens. p. 17, 7 $\,$ 23 cf. Varro de l. l. V 116

ν. 1 πλέον ἄγρι, quod correxit, O; πλέον $\langle \tilde{\eta} \rangle$ ἄχρι volebat F 3 δ' add. F | τανλιῶν O, quod mutavi 4 πτυχηον O, corr. O_2 ; πτυχῶν coni. F 6 έθος add. O_2 7 παραγώδης O, quod ad p. 21, 20 correxi 11 εὐωνύμου coni. F 13 ἐν τη περὶ in ras. O 20 ριζώματος O, corr. F 24 διαρθοῦται O, corr. F

μεν Θούσκων, άλλη δε 'Ετρούσκων, διν συγχυθεισών ή νῦν κρατοῦσα τῶν 'Ρωμαίων ἀπετελέσθη φωνή.

- 14. Τοιαύτη μέν τῆς ἀρτῆς ἡ παρ' αὐτοῖς λεγομένη παρατούρα, άντι του στολή, όγημα δε δποίον τ ίσμεν, και θηκαι ούτω δε το λεγόμενον τῷ πλήθει καλαμάριον έκεινοι λέγουσιν, δπερ δγκου και μόνου χάριν elg τύπον τοιοῦτον χουσήλατον κατεσκεύαστο· έκατον (γάρ) έχειν χουσίου λίτρας υπελληπται. Ετερον δε έξ άργυρίου βαθό πρός υποδοχήν κοινού μέλανος έξ-10 υπηρετείται τῷ δικαστηρίω - καλλίκλιου αὐτὸ οἰονεὶ κυαθίσκου ἀπὸ τοῦ κάλυκος καλεῖσθαι νόμος — καὶ πάνθαρος, ώς λεκάνη τις, έξ άργύρου έπὶ τρίποδος άργυρέου καί κρατήρ ύπερ των τας έμπροθέσμους δίκας έν τῷ δικαστηρίω λεγόντων κείμενος περί οὖ μακρη-15 γορείν ἀηδὲς είναι κρίνων έξ ἀνάγκης ἀναλαβείν τὴν άφήγησιν συνωθούμαι, έχεινο προλέγων, ως είσιν έτι και νῦν πορθμίδες τρείς τη άρχη πρός τὰς ἀντιπόρθμους διαπεραιώσεις έκ της βασιλίδος έπλ τὰς γείτονας ήπείρους. βάρκας αὐτὰς ἀντὶ τοῦ δρόμωνας πατρίως 20 εκάλεσαν οἱ παλαιότεροι καὶ κέλωκας οἶον ταχινάς, ὅτι κέλεο κατ' αυτούς δ ταχύς λέγεται, καὶ σαρκιναρίας άντὶ τοῦ δλιάδας, ὅτι σάρκινα κατ' αὐτοὺς τὸ ἄχθος καλείται. τοιαύτα μέν τινα καλ ταύτα πρός δέ τὸ προκείμενον ἐπανέλθωμεν.
- 26 15. Νόμος ἦν καὶ γὰο ἄρτι παρεφθάρη τοὺς μὲν ἀπὸ ψήφων τῆς ἀρχῆς ἐπὶ τῶν ἐπαρχιῶν τὰς δίκας
 - v. 25 cf. cod. Theod. XI tit. XXX

v. 1 μèν ή δούσκων O, ή delevi 3 αυτης O, αὐτοῖς corr. O, 8 γὰς add. B 9 ἐξυπης έτηται coni. F 10 αὐτω O, αὐτοῖς corr. F 16 ἐφηγησιν O, corr. O, 20 κίλοκας O, quod correxi 21 αὐτάς O, αὐτοὺς corr. F 26 ἀπὸ — ἀςχῆς post λέγοντας (p.71,1) ponebat F

λέγοντας μετά έφεσιν αύδις έπι την άργην έμπροθέσμως αὐτὰς κατὰ τὸν ἔκκλητον νόμον ἀναπέμπειν, τοὺς δὲ ἐπὶ τῶν ἀρχαιοτιχῶν διχαστηρίων ἀπὸ ψήφων αὐτῶν έπι την βασιλείαν κάκείνας μέν καλείσθαι τεμποραλίας άντι τοῦ έμπροθέσμους, ταύτας δὲ σάκρας οἶον θείας ε διὰ τό, ὡς ἔφην, πρὸς τὴν βασιλέως ἀκρόασιν μετ' έκκλητον άναπέμπεσθαι. θαθμα μέγιστον καί πανευδαίμονος πολιτείας τεχμήριον βασιλεύς 'Ρωμαίων ύπέμενε γαμαιζήλου δικαστού λειτουργίαν υφίστασθαι καλ κοίνειν πράγματα ίσως καὶ σφόδρα γλίσχρης ὑποθέ- 10 σεως άνεχόμενος, καθάπεο δ ήμερώτατος ήμῶν βασιλεύς διά την περί τούς ύπηκόους στοργήν, καίτοι τά πλείστα κατά πολεμίων άγρυπνων καὶ προκινδυνεύειν ήμων διά σπουδής έχων εί μή σφαλερωτέραν ήμιν την είρηνην ο δημος θεηλάτοις διχονοίαις άναπτόμενος 16 απετέλει, ών ενεκα βαρυτέραν το δημόσιον δαπάνην ύφίσταται πρός φυλακήν τῆς εἰρήνης ἢ πρός ἀναχαιτισμόν των πολεμίων. ένθεν ή των λεγομένων νόβων άναλωμάτων άφορμή και στένωσις των άναγκαίων. εί γὰρ τοὺς ἔμπροσθεν βεβασιλευχότας ράστώνη διέλυσε, 20 πῶς ἂν ἠρέμησεν οὖτος, ὕπνφ μὲν μηδὲ ὅλως χαλώμενος, τροφής δε χάριν μηδε άρτου ξηρού πρός χόρον άπτόμενος:

16. Τῆς τοιαύτης οὖν συνηθείας ἤδη πρότερον εἰς τρυφὴν ἀναλυθείσης καὶ τῶν ἔμπροσθεν ἄμα τοῖς το ὅπλοις καὶ αὐτὴν τὴν μέχρι λόγων φροντίδα τῶν κοι-

² tàs dè O, tods dè corr. F 6 meternlitor O, meternlitor O_2 , quod correxit L. Dindorf 11 åvezometous O, corr. O_2 12 ånnovs, quod correxit, O 15 declatois O, corr. O_2 (dinvolas O, corr. O_2 16 fs O, fs corr. fs 21 obtas O, obtos corr. fs

νῶν ἀποπτυσάντων νόμος ἐφοίτησε, τὸν ὕπαρχον ἀκροασασθαι των σακρων διατυπώσεων, πραγμα καὶ μετά την έναλλαγην άρχοῦν ἐπιδεῖξαι την οὖσαν αὐτῷ τὸ πάλαι θειότητα. λευχείμων μέν γὰο ὁ ὕπαρχος ἐπὶ τοῦ 5 βήματος και τάξις άρμοδία ώσαύτως έσταλμένη μετ' αὐτοῦ καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ τῶν δικῶν κύριοι λαμπροφανεῖς καί σιγή κατασκέπουσα τὸ δικαστήριον καί δητόρων οί διαφανέστατοι άξίας έορτων άμπεγόμενοι στολάς και δ τρίπους έν μέσφ τοῦ ἀκροατηρίου, έξηρτημένου 10 κατὰ μέσον τοῦ κανθάρου, καὶ κρατήρ παρακείμενος, δι' οὖ ποτε πληρούμενος ὁ κάνθαρος ὕδατος τοσοῦτον έδίδου καιρόν τῷ τῆς δίκης τέρματι, ἐφ' ὅσον διά τινος γνώμονος τοῦ ἐνόντος αὐτῷ ὕδατος διηθουμένου δ κύαθος ἀπηλλάττετο, καὶ δ λόγος τοῖς λέγουσιν ὅλως 15 πρός θεῖον δικαστὴν ἀνυψούμενος. τούτων πάντων άπολομένων οὐδὲ ἴγνος τὸ λοιπὸν ἀπέμεινε σεμνότητος τῷ δικαστηρίῳ, τῶν συνεδρευόντων μόνον ἐν παραβύστφ μετά γέλωτος των περιεστηκότων ώσπερ έν μίμοις τινών δήθεν δικών ακροωμένων. και τάξις οὐδε-20 μία ἢ μήνυμα κατὰ τὸ πρόσθεν συνειθισμένον παραδηλοῦν τὸν χρόνον τῆς ἡμέρας δ γὰρ τῆς τάξεως προεστημώς — σουβαδιοῦβαν αὐτὸν ἀνόμασαν οίονεί ύποβοηθόν — πραττούσης τῆς ἀρχῆς έστὰς ἐπὶ κορυφης των ύπηρετουμένων τροχίσκους τινάς οὐκ εὐτελεῖς 26 έξ ἀργύρου πεποιημένους, γραφάς τῶν ὡρῶν ἔχοντας της ημέρας τοις 'Ιταλών αριθμοίς και γραμμασιν, έμβριθώς άφιεις έξαπίνης έπι τὸ έδαφος θρόον άπετέλει

v. 1 Cod. Iust. VII tit. LXII 32

v. 1 equipses O, corr. O, 2 diatun O, quod correxi 14 nal où loyos O, corr. F 22 wromases O, corr. F 27 agins O, corr. F

σεμνὸν παραδηλοῦντος τοῦ βαλλομένου τροχίσκου κατὰ τοῦ μαρμάρου τὴν τῆς ἡμέρας ώραν.

- 17. Καλ τούτου τοῦ σεμνοῦ καλ οὕτως ἀξιοπρεποῦς σχήματος ἀπολομένου, οἶα τῆς ἀρχῆς ἢ μηδ' ὅλως ὁρωμένης έπι τοῦ βήματος ή κατά τοὺς νόμους τοῦ Καπ- 5 παδόκου — περί οδ ύστερον έρῶ — ἐν κοιτῶνί τινι λανθανούσης, οὐδεὶς τὸ λοιπὸν ἀξιόλογος παρῆλθεν έπι την τάξιν ούτως απεροιμμένην και μαλλον αισχύνην ἢ τιμήν τινα τῷ προσιόντι φέρουσαν. συγκατέπεσεν οδν έαυτοζς τὰ πράγματα καὶ προευτελίσθη παρὰ 10 πᾶσαν ή πρώτη καὶ ἀνίσχουσα τῶν ἀρχῶν, καθ' δντιναοῦν καιρον έπι την αὐλην εὐτελῶς έλκομένη, τὸ ποίν μηδέποτε, μήτι γε πάσης τῆς βουλῆς προτρεχούσης έν τοις λεγομένοις σιλεντίοις έπι της αὐλης φαινομένη, κατὰ τὸ πρόσθεν εἰρημένον τελευταία μὲν 15 πασῶν είσιοῦσα τῶν ἀρχῶν, πρώτη δὲ προϊοῦσα, τῆς βασιλέως είκονος άντ' αύτοῦ παραπεμπούσης αὐτήν. ἔνθεν τοῦ πρώτου τῶν λεγομένων σιλεντιαρίων άμισσιωνάλιος καλείται - έξ έωθινοῦ πρὸς τῆς βασιλείας πρός αὐτὴν στελλομένου καὶ γονυπετῶς προτρέ- 20 ποντος έπλ την αύλην παρελθείν, η δε μόγις καλ ἀπαξιούσα τὸν σκυλμὸν ἐκινεῖτο.
- 18. Τπόλοιπον περί (τῶν) τῆς τάξεως κατὰ λεπτὸν ἀφηγήσασθαι, πόσοις τε καὶ ποίοις συμπληροῦνται καταλόγοις, ἔθη τε καὶ νόμους ἀπαριθμήσασθαι. πέπεισμαι 25 γὰρ ἤδη μηδὲ μνήμην τινὰ σώζεσθαι τῶν ἄρτι διαπε-

v. 6 vide infra III 57 15 vide supra II 9

v. 8 ἀπηροιμμένην O, corr. F 10 προσεντελίσθη O, corr. F 13 μήτε γε O, εἰ μή γε coni. F et in ep. p. 26: εἰ μή τί γε, μήτι γε corr. B 21 εἰ δὲ O, ἡ δὲ corr. F 28 ὑπολυπον O, corr. O_2 | τῶν add. F

σύντων, ἀπαιδεύτων οἶα καὶ μηδεμίαν πεῖραν δικαστηρίου παρειληφότων ἐπεμβαινόντων τοῖς ποτε μόγις πρὸς τῶν ἐμπειροτάτων καὶ πρὸς γῆρας ἤδη σεμνοφανὲς ἀφικομένων μετ' εὐχῆς χειριζομένοις. νόμος γὰρ 5 ἦν οὐ ψιλὸς ἀλλ' ἐν γράμμασι μηδενὶ παντελῶς ἐπιτρέπων ἐπὶ τὸ τοῦ βοηθοῦ ἀναβαίνειν φρόντισμα, πρὶν ἄν γένους τε μετριότητι καὶ λόγων ἐλευθερίων παρασκευῆ κοσμούμενος καὶ ἔνατον ἐνιαυτὸν ἐπὶ τῆς δέλτου διαπρέψας, δι' ὅλης τε ἐλθὼν τῆς τῶν πραγμάτων πείρας καὶ τὴν ἀπὸ τῆς νεότητος τόλμαν εἰς ἐπιείκειαν μεταβαλών, τιμῆς οὕτω σεμνῆς καὶ δύναμιν οὐ μικρὰν ἐχούσης καὶ κέρδος εἰς χιλίους ποτὲ συναγόμενον χρυσοῦς ἄξιος εἶναι φανείη.

19. 'Αλλ' ἴσως τῶν ἀναγνωσομένων οἱ νουνεχέστε
15 ροι οὐκ ἔξω λόγου καταδραμοῦνται φήσοντες 'τί δέ
ποτε περὶ τῶν ἐπισήμων τῆς ἀρχῆς ὑποσχόμενος εἰπεῖν,
μὴ καὶ βηξίλλων καὶ πελέκεων καὶ κλημάτων ἐμνημόνευσας; ταῦτα γὰρ ἡν τῷ ἱππάρχω τὸ πάλαι, ἀντ'
ἐκείνου δὲ ⟨τὸν⟩ τῶν πραιτωρίων ὑπαρχον ὁ πρῶτος

20 τῶν βασιλέων ἤτοι Καισάρων ἐχειροτόνησεν.' ἡν μὲν
οὖν, φημί, καὶ ταῦτα γνωρίσματα τῶν πραιτωρίων
ὑπάρχων ἄχρι Δομιτιανοῦ. αὐτὸς δὲ Φοῦσκον τοὔνομα τῆς ἀρχῆς προστησάμενος, ἐγγὺς ὅλην τὴν τῆς
ἱππαρχίας μνήμην ἀπήλειψε, μὴ πέλεκυν, μὴ βήξιλλα

25 μηδὲ τὰ λεγόμενα κλήματα καταλιπών. τὸ γὰρ ἐπὶ
τοῦ παρόντος τῷ πρίγχιπι κλῆμα φερόμενον, οὐδὲν

v. 15 δεποτε O, δήποτε coni. O₂F; sed necesse non est F ep. p. 26 17 βηξέλλων O, corr. F 18 ὁππαρχω O, corr. F 19 $\langle \tau \delta \nu \rangle$ addidi 21 φήμη O, φημι corr. F 23 γῆν O, τὴν corr. F 24 ἀπειληψεν O, corr. O₂ | πέλενν O, corr. O₂ | βεξέλλα, quod correxit, O 25 καταλειπων O, corr. O₂ | 26 ούδετερον O, corr. B

έτερον παρά την προσηγορίαν διασώζει της άρχαιότητος. πάλαι γὰρ καὶ νῦν δὲ παρὰ τοῖς τῶν ὅπλων στρατεύμασιν έπιφέρεται δ τῶν λεγομένων βιάργων πρώτος ράβδον κλήματι έξ άργύρου πεποιημένω περιπεπλεγμένην πρὸς τιμής τοῦ ποτε τιμηθέντος Διονύ- 5 σου, ως εν τοίς περί μηνων αποχρώντως ήμιν ανήνεκται. πέλεκυν δε μόνω το υπάτο και ταις υπατικαίς άρχαις των έπαρχιών καταλέλοιπεν δ χρόνος έναλλαγείς, ίσως έρυθριάσας και τούτου τοῦ γνωρίσματος την υπατον ἀφελέσθαι τιμήν. βήξιλλα γὰρ αὐτὸς 10 μόνος δ Καϊσαρ έχειν τὸ λοιπὸν γνωρίζεται τίνα δὲ ταῦτα, ἐν τῷ περὶ μηνῶν ἐπεδείξαμεν. κενόδοξος γὰρ ών δ Δομιτιανός τοις νεωτερισμοίς έχαιρεν. ίδιον δέ τυράννων ανατρέπειν τα πάλαι παθεστηκότα. δθεν οὐ μόνον την έπαρχότητα των πραιτωρίων της ούσης 15 αὐτῆ τὸ πρὶν τιμῆς ἐζημίωσεν, ἀλλὰ μὴν καὶ τὴν πολίαρχον έξουσίαν, τό γε είς αὐτὸν ἦχον, διεσπάθισε, δύο πρὸς τοῖς δέκα ὑπάρχους πίδιεως ἀνθ' ένός, ὡς δή καθ' ξκαστον τμημα της 'Ρώμης, προχειρισάμενος.

20. Οὐκ ἡν δὲ καταγώγιον ὡρισμένον ἀνέκαθεν νο οὐδεμιᾳ τούτων τῶν ἀρχῶν, οὐκ ἐπὶ τῆς πρώτης, οὐκ ἐπὶ τῆς καθ' ἡμᾶς βασιλίδος, ὡς ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἀλλ' ἐπὶ τῶν οἰκείων ἐδρῶν ὁ τὴν ἀρχὴν ἐφέπων ἔπραττε. καὶ τοῦτο ἄχρι τοῦ καθ' ἡμᾶς Λέοντος διέμεινεν, ἐφ' οὖ Κωνσταντίνος τὴν ὕπαργον ἔγων τι- 25

v. 6 de mens. p. 17, 10 11 de mens. p. 17, 16 app.

μήν, ανήρ εὐπατρίδης έκ Μαζάκης μέν καὶ αὐτὸς δρundels, ανάλογον δε την αφετην τη κακία του πονηφού Καππαδόκου κεκτημένος, διὰ λόγων τε ἄριστα καὶ διαφερόντως τῶν παρ' Ἰταλοῖς τότε μάλιστα τιμωμένων 5 ήγμένος άγοραν έδείματο διαπρεπεστάτην, Λέοντος αὐτὴν προσαγορεύσας, ἐν ή καὶ τὴν προαγωγὴν ἐκείνου ψηφίδι κατεγράψατο. ταύτην, ώς είπον, αὐτὸς οἰκείοις άναλώμασι κατασκευάσας, οἶα γειτνιῶν τῷ χωρίω, καὶ 'Ρούφφ τῷ καθ' ἡμᾶς πάππος γενόμενος, παρεχώρησεν 10 τῆ ἀρχῆ δίαιταν εὐτελῆ καὶ σώφρονα, πρὸς θεραπείαν τοῦ κατὰ καιρὸν τὴν ἀρχὴν ἐκδεχομένου κατασκευάσας πράγμα πάσης ἀποδοχῆς ἄξιον ή πρώτη καὶ ἀνέχουσα τῶν ἀρχῶν, ἡ μόνφ τῷ σκήπτοφ παραχωροῦσα ἐπὶ μικράς (τότε έπραττεν οίκίας). ούτως ήν παρά τοίς 15 παλαιοτέροις τὰ τῆς τρυφῆς ἠμελημένα, οἳ μόνης ἀπέλαυον της των υποτελών εύθυμίας.

21. Σέργιος δὲ ὕστερον ἐκ τῶν δικανικῶν ὁητόρων ἀνὴρ σοφιστὴς καὶ διὰ τοὺς λόγους αἰδέσιμος ᾿Αναστασίφ τῷ χρηστῷ τὴν εἰρημένην δίαιταν ὑπερώφ φορτώσας καταγωγίφ τὸ μὲν σῶφρον ὑπερείδε, μείζονα δὲ τρυφὴν τῆς ἀρχῆς ἤδη μαραινομένης εἰσήγαγεν οὐ προθεωρήσας — οὐδὲ γὰρ ἀνθρωπίνης φύσεως τὸ ἐσόμενον στοχάζεσθαι — φωλεὸν τῷ Καππαδόκη κατασκευάζειν τῷ γε μὴν βαλανείφ τῆς διαίτης ἠρκέσθη, ἐπὶ γοῦν αὐτοῦ τιμήσας τὸ μέτριον. ὁ δὲ Καππαδόκης — τίς δὲ οὖτος, μικρὸν ὕστερον ἐρῷ — ἐνσκήψας τῆ ἀρχῆ τὴν μὲν παλαιὰν καὶ οὕτω σεμνὴν τῆς ἀρχῆς δίαιταν

v. 26 vide infra III 57

ν. 9 παρεχώρησε έν O, έν del. F, παρεχώρησεν scripsi 14 post μπράς lacunam statuit F, quam explere temptavi 15 απηλανον O, άπέλανον voluit F

ταῖς φάλαγξι τῶν θεραπόντων αὐτοῦ παρεχώρησεν. αὐτὸς δὲ ἐπὶ τῆς ὑπερώας κατακοιταζόμενος, ούρου καὶ άφόδου περισκοπούντος τὸν κοιτώνα, γυμνὸς ἐπὶ τῆς κλίνης έξεκέγυτο, πάντας τούς ἀπὸ τῆς τάξεως ώσεὶ πονηφούς ολκέτας πρὸ τοῦ κοιτῶνος παραφυλάττειν 5 έγκελευόμενος, αὐτὸς δὲ τοὺς ἀρέσκοντας ἐπιλεγόμενος καί τοις θηριωδεστάτοις των οίκετων, βαρβάροις καί λύχοις ταῖς ψυχαῖς ἅμα καὶ ταῖς προσηγορίαις, πρὸς τιμωρίαν έκτιθέμενος. τρυφών οὖν έκτόπως τὸ πάλαι βαλανείον είς έπαυλιν υποζυγίων μεταθέμενος ταίς 10 άγέλαις των ΐππων είς μέρος βραχύ παρεχώρησεν. έτερον δε έπι τοῦ ἀέρος κρεμάσας βαλανείον και την φύσιν τῶν ὑδάτων εἰς ὕψος ἄτακτον ἀναροεῖν συνωθήσας, έλούετο έν αὐτῷ οὕτως, ὡς προτετραγώδηται. εἶτα ἐκεῖθεν, ⟨ἔνθα⟩ τά τε ἀέρος τά τε γῆς τά τε 15 νηκτά πάντα μετά των άπανταγόθεν οίνων κατέπινε καλ μυρίαις συνδιεφθείρετο μίξεσιν άδιακρίτοις, αὐτὸς έπι της γλαμύδος θεριστρίω, ώσει κρηδέμνω, την κεφαλήν περιδεσμών καὶ τὰς τρίχας ἐνειλών τῆ καλύπτρη, ώς Πομπηΐου παράσιτος κατά τὸν Πλούταρχου, ἢ τά- 20 ληθες είπειν, ως οί της σκηνης άρχοντες, διεβαστάζετο έπλ τὰς αὐλάς, ὰς αὐτὸς κατεσκεύασεν έαυτῶ· ὧν εἴ τις θέλοι την άσωτίαν καὶ την τῶν κτισμάτων διεξιέναι τω λόγω λαμπρότητα, Σεσώστριος δμού καλ 'Αμάσιος

v. 20 Plut. Pomp. XL

ν. 3 περισκέποντος coni. Th. Preger 11 των των ἵππων O, alterum των del. O_2 13 συνωθεισας, quod in συνωθεισιας mutavit O, corr. O_2 15 ένθα addidi 16 κατεπιννε O, corr. O_2 17 συδιεφθειρετο O, corr. O_2 | αὐτός έπί $\langle \tau \varepsilon \rangle$ coni. F 20 είτ αληθές O, corr. O_2 21 δ τής O, corr. O_2 | άρχοντος O, άρχων coni. O_2 , corr. F 24 σεσώστουν όμου καὶ άσμασιν καὶ τοῖς άλλοις O, corr. F

καὶ τῶν ἄλλων μαυσώλειά τε καὶ πυραμίδας καὶ τἆλλα, ὅσων οἱ τὰς Αἰγυπτιακὰς ἀναγράψαντες ὑπερηφανίας μνημονεύουσι, μέτρια καὶ φιλοσοφοῦσι πρέποντα καιαυλήματα λέγων οὐ σφαλήσεται.

5 22. Τπόλοιπόν έστι κατὰ τὸ πρόσθεν ἐπηγγελμένον περὶ τῆς τάξεως εἰπεῖν, ποία τε τίς ἡν ποτε παρὰ τῷ ἱππάρχω καὶ ποία γέγονε μετ' ἐκεῖνον ὑπὸ τῷ τῶν πραιτωρίων ὑπάρχω, περί τε τῶν ἐν αὐτῆ καταλόγων, προσηγοριῶν τε καὶ λειτουργιῶν, περί τε ἐθῶν καὶ το συμβόλων καὶ τῶν ἐπὶ τοῖς συνταττομένοις χάρταις ἡμάτων καὶ ἀπλῶς, ὅσα ἡμῶν ἄχρι τηρούμενα τῆς ἀρχῆς ἐλαττωθείσης καὶ τῆς ὑπηρετουμένης αὐτῆ τάξεως συμπεσούσης παραπόλωλεν, ὅπως μὴ ⟨σὸν⟩ τοῖς ἰχνεσι τῆς ἀρχαιότητος καὶ αὐτὴ ἡ τῶν ἀρετῶν μνήμη ἐναίρεσιν γράμμασιν ἀναφερομένη παντελῆ λάχη πὴν ἀναίρεσιν τέως δὲ περὶ τῶν ὑπολοίπων τῆς πολιτείας ἀρχῶν, καὶ τὸ δὴ πέρας ἰδιόν τινα περὶ τῆς τάξεως λόγον ἐκθήσομαι οὐδὲ γὰρ εὐπρεπὲς ταῖς ἀρχαῖς τοὺς ἀρχομένους συναριθμεῖν.

20 Περί τοῦ λεγομένου μαγίστρου τῶν θείων ˙ ὀφφικίων, ἀντί τοῦ ἄρχοντος τῶν αὐλικῶν στρατευμάτων.

23. Πάντα μέν τὰ ὅντα καὶ γίνεται καὶ ἔστι κατὰ τὴν τοῦ ἀγαθοῦ φύσιν τὰ μὲν ὅντα, ὡς ἔστι, τὰ δὲ 25 γινόμενα οὐκ ὅντα μὲν ἀεὶ οὐδὲ ὡσαύτως ἔχοντα, διὰ

v. 5 vide supra II 18

v. 1 μαυσωλεα O, corr. F 8 φιλοστοφούσι O, corr. O_2 18 σὸν add. F 18 τον ἀρχομένον O, corr. B 24 τὰ μὲν ὅντα $(o\ in\ ras.)$ $\~o$ g έστι τὰ O, τὸ . . τὸ volebat F

δε της γενέσεως έπι την φθοράν, είτα έξ έπείνης έπι την γένεσιν αναστρέφοντα, και τῷ είναι μεν αθάνατα, τῶ δὲ μεταβάλλεσθαι άλλοιότερα: εἰς έαυτὰ γὰρ ἀναγωρούντα τη μεν ούσία έστι, τη δε φθορά γίνεται, τηρούσης αὐτὰ τῆς φύσεως παρ' έαυτἢ προαγούσης τε 5 αὖθις εἰς τοψμφανὲς κατά τοὺς ὑπὸ τοῦ δημιουργοῦ τεθέντας δρους. ταῦτά φησιν δ λόγος διὰ τὴν ἀρτέτυπον της χαθ' ήμας πολιτείας όψιν, έφ' ής ίσμεν ποὸ πάσης άρχης την τοῦ ἱππάρχου δύναμιν, ὡς είρηται, γενέσθαι είτα, ως απαλιφείσα έπείνη τῷ χρόνω 10 είς την υπαρχον μετεφύη τιμήν. αὐτης δὲ τὸ πολίτευμα παραλαβούσης αύδις ή βασιλεία είς την τοῦ ίππάργου περιέστη χρείαν· καὶ προηλθεν εls τὸ μέσον, μαλλον δε προηνέχθη ύπο της των πραγμάτων φύσεως ή ποίν απαλιφείσα δι' έτέρας προσηγορίας άρχή, πατά 15 μηδεν μεν αποδέουσα της ολκείας υποστάσεως, μείζονι δε δυνάμει και προσθήκη τών ούκ όντων αὐτῆ τὸ πρίν φηυρωμένη.

24. Καὶ μηδεὶς πρὸς τὸ καινὸν τῆς προσηγορίας ἀποπηδάτω εἰ γὰρ ἀπίδοι ἐμμελῶς εἰς τὰ πράγματα, 20 οὐδὲ αὐτὴν τὴν ἐπωνυμίαν τῆς ἀρχῆς διαφωνοῦσαν πρὸς ἑαυτὴν εὐρήσει. ὁ μὲν γὰρ ἔππαρχος παρῆν ἀεὶ τῷ βηγὶ ἢ τῷ μονάρχῳ, τῆς μὲν ἱππικῆς δυνάμεως ἡγούμενος, τῆς δὲ αὐλῆς πάσης προεστηκώς ιώστε ὁ λεγόμενος κατὰ νεωτέραν προσηγορίαν μάγιστρος οὐδὲν 25 ἔτερον ἢ ἔππαρχός ἐστι· τῆς δὲ μεταβολῆς τοῦ ὀνό-

v. 9 vide supra I 14

v. 1 eire O, corr. B 2 rd elvai . . . rd dè O, r\vec{\pi} elvai . . r\vec{\pi} d\vec{\pi} coni. B 10 et 15 \vec{\pi} andoipelou O, \vec{\pi} andeipelou O analeipelou O, corr. O analeipelou O anale

ματος αlτία ή τῆς πλείονος έξουσιας ἐπικράτεια γέγονε.
τὸ γὰρ μάγιστρος ὀφφικίων ὄνομα οὐδὲν ἢ τὸν ἡγούμενον τῶν αὐλικῶν καταλόγων σημαίνει, ὡς προέφαμεν, ἐν οἶς ἢ τε ἱππικὴ καὶ ἡ πεζομάχος δύναμις τῆς βασιλείας θεωρεῖται εἰς μυρίους συναγομένη πολεμιστάς. καὶ τοῦτο μὲν μόνον εἶχεν ὁ ἵππαρχος τὸ προνόμιον ὁ δὲ μάγιστρος τὸ πλέον, τῆς βασιλείας εἰς τοσοῦτον ὕψος ἀνενεχθείσης. τότε μὲν γὰρ μόνην τὴν Ἰταλίαν ἐκέκτηντο Ῥωμαῖοι, νῦν δὲ θεοῦ προϊσταμένου 10 πᾶσαν ὁμοῦ γῆν τε καὶ θάλασσαν ἔχουσιν.

25. Καὶ ὅστις μὲν οὖν ἀνομάσθη τὴν ἀρχὴν μάγιστρος, οὐκ ἔχω λέγειν τῆς ἱστορίας σιγώσης οὐδὲ γὰρ πρὸ Μαρτινιανοῦ, ὅς ἦν ὑπὸ Λικινίω μάγιστρος, ἄλλου τινὸς προσηγορίαν ἡ ἱστορία παραδίδωσιν. αὐτοῦ 15 δὲ τούτου ὑπὸ Λικινίω (μαγιστρεύοντος) ὁ Κωνσταντίνος τὴν ὅλην τῆς βασιλείας μόνος κατασχὼν ἔξουσίαν, Παλλάδιον μάγιστρον τῆς αὐλῆς ἔχειροτόνησεν, ἄνδρα συνετὸν καὶ Πέρσας 'Ρωμαίοις πρότερον καὶ Μαξιμιανῶ τῷ Γαλερίω διὰ πρεσβείας φιλώσαντα. τοῖς 20 δὲ ἱμειρομένοις τοὺς ἐφεξῆς μὴ ἀγνοῆσαι μαγίστρους ἄχρις ἡμῶν, ἀρκέσει πρὸς διδασκαλίαν Πέτρος ὁ πάντα μεγαλόφρων καὶ τῆς καθόλου ἱστορίας ἀσφαλὴς διδασκαλος δι' ὧν αὐτὸς ἐπὶ τοῦ λεγομένου μαγιστερίου ἀνεγράψατο.

v. 3 supra p. 78, 20 14 Aurel. Vict. epit. XLI

26. Προηλθεν οὖν ή δύναμις ἐπὶ πλέον τῆς ἀρχῆς. οὐ μόνον γὰρ τὰς τῶν ἐθνῶν πρεσβείας ὑω' έαυτῶ τελούσας δ μάγιστρος έχειν πιστεύεται, τόν τε δημόσιον δρόμον και πληθος έμβριθές των πάλαι μέν φρουμενταρίων, νῦν δὲ μαγιστριανών, τήν τε τών ε δπλων κατασκευήν καὶ έξουσίαν, άλλ' έτι καὶ τὴν τῶν πολιτικών πραγμάτων και διαφερόντως Πέτρος οδτος δ πολύς, δ μηδενί ταις άρεταις κατά μηδέν δευτέρος. διασώζει μέν γάρ και φρουρεί την αύλην και την 'Ρωμαϊκήν ούκ ἀποπτύει μεγαλειότητα, ήν έγγυς ἀπολο- 10 μένην άβελτερία των πρὸ αὐτοῦ οἶα σοφὸς καὶ διὰ παντός τοις βιβλίοις προσανέχων αποκαθίστησι. τούς δε νόμους είδως είπερ τις άλλος, οίς έξ απαλών ονύχων ένετράφη, συνηγορών τοίς δεομένοις, άρχων τε μέγιστος και άξίαν όφουν της έξουσίας άνατείνων 15 έδείχθη καί δικαστής όξὺς καί τὸ δίκαιον κρίνειν είλικρινῶς ἐπιστάμενος κατὰ μηδὲν αὐτὸν ὑπτιαζούσης τῆς τύχης, πρᾶος μεν γάρ έστι καλ μειλίγιος, άλλ' οὐκ εύγερης οὐδὲ πρὸς τὰς αἰτήσεις ἔξω τοῦ νόμου καμπτόμενος, άσφαλης δε όμοῦ και προβλέπων τὰς δρμάς τῶν 20 προσιόντων, μηδένα καιρὸν ταῖς ραθυμίαις παραγωρῶν, την μεν νύκτα τοις βιβλίοις, την δε ημέραν τοις πράγμασιν έγκείμενος, μηδε αὐτὴν τὴν μέχρι τῆς αὐλῆς έκ της οίκιας έν δμιλίαις διασυρίζων άπλως, ζητήμασι δε λογικοίς και αφηγήσεσι πραγμάτων αρχαιοτέρων 25 μετά των περί ταυτα σχολαζόντων είλούμενος, καί καιρός οὐδείς αὐτῷ διδαγμάτων έστιν ἀμέριμνος, ὡς τοὺς τῶν λόγων ἐξηγητὰς δεδιέναι τὴν πρὸς αὐτὸν έντυχίαν πράγμασι γὰρ αὐτοὺς καὶ στροφαῖς περιβάλλει

v. 14 άνετράφη O, ένετράφη corr. B 21 προιόντων O, corr. F / μηθεν ἄπαιρον O, corr. F 23 έκκείμενος O, corr. Ε

μετρίως ὑπελέγχων, ὡς λέγοιντο μόνον οὐκ εἰσὶ δὲ τοιοῦτοι, ὁποίους αὐτοὺς ἡ φήμη διαθρυλεῖ. ἐμοὶ δὲ μάλιστα τασοῦν ιὰς οὰ μικρὰς ἀνακινεῖ ἡ πρὸς αὐτὸν συνήθεια χαίρω γὰρ αὐτῷ, ὅτι καλὸς ἄμα καὶ ἐλεύσινός ἀλλ' ἐπισείει μοι, ὡς εἴρηται δή, φροντίδας οὐ μικρὰς, ἀστείός τε καὶ κοινός, ἀλλ' ἐπισείει μοι, ὡς εἴρηται δή, φροντίδας οὐ μικρὰς, μηδὲν ὡν ἐπίστασθαι δοκῷ προτείνων εἰς ζήτησιν, τὰ δὲ παντελῷς ἡγνοημένα παρεισάγων. ὡστε ζήτησιν, τὰ δὲ παντελῷς ἡγνοημένα παρεισάγων. ὡστε κατὸς πασῶν ἐμοί, ὡσπερ εἰωθεν, ἐπιρροιζῆσαι θεωρίαν.

Περί τοῦ ἐπάρχου Σκυθίας καὶ τοῦ Ἰουστινιανοῦ πραίτορος καὶ τοῦ κυαισίτορος.

27. Τ[οσού]των ἀρχόντων, τῶν ἐπὶ τῆς Ῥώμης τῷ νόμῷ γνωρι[ζο]μένων, μνήμην ἡ καθόλου ἱστορία ἐκ 15 προοιμίων ποιεῖται τῆς Ῥωμαϊκῆς πολιτείας ἄχρι τῆς ᾿Αναστασίου τοῦ βασιλέως τελευτῆς. κόμιτα γὰρ λαργιτιώνων, ⟨ὡς⟩ Ἰταλοὶ λέγουσιν ἀντὶ τοῦ προεστῶτα τῶν τῆς βασιλείας θησαυρῶν, καὶ κόμιτα πριβάτων ἀντὶ τοῦ τῶν ἰδίᾳ πως τοῖς βασιλεῦσι προσηκόντων, οἰκ 20 ἄν τις ἐν ἀρχόντων ἀριθμήσειέ ποτε καταλόγῷ, θεραπόντων δέ· ⟨οῖ μηδὲ⟩ προαγωγῆς ἄρχουσι πρεπούσης ἀξιοῦνται, κατὰ δὲ τὸ δοκοῦν τῆ βασιλείᾳ πρόσφατον ἔχουσι καὶ λανθάνουσαν τὴν γένεσιν, ῶσπερ ὁ λεγόμενος πατριμώνιος ἀντὶ τοῦ φύλαξ τῆς ἰδίᾳ πως ἀνη-26 κούσης τῷ βασιλεῖ καὶ τυχὸν ἐκ προγόνων περιουσίας,

ν. 6 επιση O, ἔπεισι coni. O2, ἐπισείει F | εἴοηται δὲ O3 del. O2, δὴ scripsi | φουνίδας οὐ μικρὰς O3, φουνίς οὐ μικρὰ coni. O2 9 βελετᾶν O3, corr. F10 αὐτων O3, corr. F1 έπιγυζῆσαι O3, corr. O3 17 ώς add. F18 προβάτων O3, πριβάτων corr. F21 οὐδὲ γὰρ add. F3, οἷ μηδὲ G0. Kroll 22 προσφατον O3, πρόφαντον coni. F6, P2, P3.

ου και αὐτον οὐ ποιν ἀριθμούμενον ᾿Αναστάσιος ὁ πάντα ἔμφρων ἀνεστήσατο, διάκρισιν, ὥσπερ εἰώθει, περινοῶν τοῖς πράγμασιν, ὅπως μὴ συγχύσει κάμνοιεν.

28. Μετ' έκεινον δε 'Ιουστίνου έν ήσυγία βιούντος καὶ μηδὲν νεώτερον έξευρόντος δ μετὰ ταῦτα, ἀδελ- 5 φιδούς αὐτῷ γενόμενος, πᾶν δ,τι χρήσιμον περιποιείν τοῖς χοινοῖς ἐπειγόμενος ὅλην τε τὴν ὀφρὸν τῆς ἀρχαίας όψεως άναχαλούμενος, πρώτον μέν έξεῦρε τὸν λεγόμενον της Σκυθίας υπαρχον. σοφός [γά]ο ὢν καὶ διὰ τῶν βιβλίων εύρών, ὡς εὐδαίμων μὲν ἡ γώρα 10 τοῖς γρήμασιν, Ισγυρά δὲ τοῖς ὅπλοις ἐστί τε νῦν καὶ πάλαι γέγονεν, - < ήν > πρώτος έλων συν Δεκεβάλω τῷ Γετῶν ἡγησαμένω Τραϊανὸς δ πολὸς πεντακοσίας μυριάδας χρυσίου [λι]τρών, διπλασίας δε άργύρου, έκπωμάτων ἄνευ καὶ σκε[υῶν] τιμῆς δοον ἐκβεβηκό- 15 των, άγελῶν τε καὶ ὅπλων, καὶ ἀνδρῶν μαχιμωτάτων ύπερ πεντήκοντα μυριάδας σύν τοῖς δπλοις 'Ρωμαίοις ελσήγαγεν, ως δ Κρίτων παρων τω πολέμω διϊσχυρίσατο - συνείδεν αὐτὸς κατὰ μηδέν Τραϊανοῦ παραγωρών, περισώσαι Ρωμαίοις ήδη ποτε άφηνιάζουσαν 20 την βορείαν. καὶ θαυμαστον οὐδέν, εὶ πάντα κατ' εὐχὰς προηλθεν αὐτῷ οὐδὲ γὰρ Τραϊανὸν τοῖς ὅπλοις έζήλωσε μόνον, άλλ' αὐτὸν Αύγουστον τῆ περί θεὸν εὐσεβεία καὶ τρόπων μετριότητι, καὶ Τίτον τῆ καλοκάγαθία, Μάρκον δε τη συνέσει παρώθησεν. 25

v. 18 Crito v. FHG IV p. 374

v. 4 ἰουστινιανοῦ O, corr. F 12 ἢν add. F | δεκιβάλω O, corr. F 13 τῶν O, τῷ corr. F 14 διαπλασίου quod in διπλασίου correxit O, διπλασίας F 15 ἐκπομάτων O, mutavit F 18 ὡς ἀκρίτον quod in ὡσα κρίτον correxit O, ὡς ωρίτων volebat O_2 , ὡς ὁ Κρίτων corr. F 19 μηδένα O, in μηδέν mutavit B 23 δεῶν O, δεὸν coni. F

29. Ως ἔφθην είπων, προάγει τοίνυν ἔπαρχον έπόπτην των Σκυθικών δυνάμεων, άφορίσας αυτώ έπαρχίας τρείς τὰς πασῶν έγγὺς εὐπορωτάτας, Κεραστίδα - την καθ' ημᾶς Κύπρον, ἀπο Κύπριδος κατά s τὸν μῦθον τιμηθείσης ἐν αὐτῆ μεταβαλοῦ**σαν τὴν** προσηγορίαν - Καρίαν τε όλην σύν ταῖς 'Ιωνίσι νήσοις ας άρτι τελούσας ύπο την πρώτην των άρχων, ώσπες τὰς ἄλλας ἀπάσας, συνείδεν ὁ βασιλεύς γωρισθείσας αὐτῆς τελεῖν ὑπὸ ⟨τῷ⟩ Σκυθίας ἐπάρχω καὶ 10 φόρον ίδιον ἀπένειμε πρὸς δικαστήριον, καλ τάξιν όλην, ώσει σπινθηρά τινα των έν Λιπάρη πρατήρων άνάψας έκ της έπαρχότητος, πολλά καθ' δμαλού χρηστά τοίς ποινοίς τεχνησάμενος. τήν τε γάρ μεγίστην καί (την) δευτέραν έξουσίαν αὐτὸς καὶ μόνος οὐ μετρίων 15 έχούφισε πόνων, διελών τὰς φροντίδας τῶν πραγμάτων άργουσι πολλοῖς άλλὰ καὶ αὐτοῖς εὐγειρίστους κατέστησε τὰς ἀρχὰς καὶ τοῖς φιλοπράγμοσι τὴν λύσσαν έμέτρησε. γλίσχρον δε νομίσας, (εί) μη και την πολιαρχίαν ἀπαλλάξη μοχθημάτων οὐ μικρῶν, καὶ τοῦτο 20 τὸν Τίτον ἐκμιμούμενος τὸν οὐοβανὸν πραίτορα τοῖς άρχουσι παρεισήγαγεν, άρκεῖν ολόμενος τῷ πολιάρχο τὴν πάντα σοβούσαν τῷ δήμῷ διχόνοιαν καὶ μετ' αὐτούς μᾶλλον δὲ πρὸ αὐτῶν κατὰ τὴν ἀργαιότητα, ὡς

v. 23 vide supra I 25

v. 1 ὡς ἔφθην εἰπών cum eis quae praecedunt iungit O, corr. F 2 ἐφόπτην O, corr. O, 6 ερνείσι O, loνίσι corr. O, 'Ιωνίσι F | νήσονς O, corr. F 7 τὰς O, ὡς corr. F | ἀντί O, ἄρτι corr. B 9 τῷ add. O, 12 καθόλον coni. Gu. Kroll 14 τὴν addidi 18 εἰ addidi | πολυαρχίαν O, corr. F 19 ἀπαλλάξη O, ἀπαλλάξαι coni. B | μικρον O, corr. F | καὶ τοῦτο O, κάν τούτφ coni. B 22 τὰ δήμω O, τοῦ δήμου coni. F

προέφαμεν — τὸν λεγόμενον κυαισίτορα, ἀντὶ ⟨τοῦ⟩ τῶν βιωτικῶν ἐγκλημάτων ἐρευνάδα σεμνότατον.

- Περί τοῦ Κωνσταντιανοῦ καὶ Ἰουστινιανοῦ πραίτορος καὶ τοῦ μαγίστρου τῶν κήνσων.
- 30. Ώσπερ άρχέτυπον είδος ή μονάς, παράδειγμα 5 δε μονάδος εν. ούτως εν προοιμίοις ή καθ' ήμας εὐδαίμων πόλις της τότε πάσαν ύπεροχην εκβεβηκυίας Ρώμης ενομίσθη. όθεν δ Κωνσταντίνος οὐδαμοῦ ποδ τῆς ἐπ' αὐτῆ κονσεκρατιῶνος — οὕτω δὲ τὴν ἀποθέωσιν 'Ρωμαΐοι προσαγορεύουσι — 'Ρώμην νέαν δεί- 10 κυυται καλών, κάστρα δε καλ αὐτὴν ἴσα ταῖς ἄλλαις τῶν χωρῶν καὶ τούτων ἄν τις ἐπιστήσεται τοῖς ἐλέγγοις. εί ταις διαλέξεσι Κωνσταντίνου, ας αὐτὸς οίκεία φωνή γράψας απολέλοιπεν, εντεύξηται. είκονα τοίνυν καί στογασμον άμυδροῦ παραδείγματος είναι κρίνων αὐτὴν 15 πρός έκείνην, δύο πραίτορσιν άρκεσθηναι συνείδε διά τὸ τῶν οἰκητόρων μέτριον καὶ τῶν πραγμάτων σμικρόν. ἐκ τῆς φάλαγγος οὖν τῶν ἐν τῆ Ῥώμη πραιτόρων του τουτηλάριον (καὶ τον φιδεϊκομμισσάριον) προγειρίζεται, τὸν μὲν Κωνσταντιανόν, τὸν δὲ μάνι- 20 στρον τοῦ κήνσου ἐπιφημίσας, οίονεὶ ἄρχοντα τῶν άρχετύπων συμβολαίων — δτι κήνσον μεν την άπογραφήν των άρχαίων, δέγεστα δε (των πραττομένων) λέγουσι —, καὶ σκοιβαν μεν έκεινω άντι τοῦ ὑπογοαφέα.
 - v. 13 Hist. Rom. fragm. coll. H. Peter p. 364

ν. 1 τοῦ add. F 2 εκκληματων O, corr. O_2 4 KINCON cod., corr. O_3 14 ἀπολελοιπεν O, καταλέλοιπεν coni. $B \mid \dot{\epsilon} \nu$ τευξεται coni. O_3 B 19 lacunam indicavit F, quam ex I 48 explere temptavi 23 ἀρχαίων O, άρχείων coni. $B \setminus \tau$ των πραττομένων addidi e III 20

κηνσουάλες δὲ τούτω, ἀντὶ τοῦ ἀρχαιοφύλακας, ὑπηρετείσθαι διώρισε. τῆς δὲ ἡμετέρας Ῥώμης, καὶ νεμέσεως ἔξω, καὶ τὴν πρώτην τῆς δυνάμεως ἀποκρυπτούσης συνείδεν ὁ κράτιστος καὶ τῆς τοῦ οὐρβανοῦ
τραίτορος δείσθαι παρόδου. προάγει τοίνυν [αὐτὸν]
τῆ οἰκεία σεμνύνων προσηγορία, ἅμα τῶν τοῦ δήμου
παραπτωμάτων ἀψόμενος, ἅμα τὴν πολιαρχίαν φρ[οντί]δων ἀμετρίας ἐπικουφίσας ἐμφρόνως.

v. 1 άρχαιοφύλακας O, άρχειοφύλακας coni. B 7 άψομενον O, corr. F

ΛΟΓΟΣ ΤΡΙΤΟΣ

1. Τοῦ νόμου τῆς ἱστορίας, ὡς οἶμαι, τηρηθέντος καί, τὸ πρόσθεν ἐπηγγελμένον, τῶν πολιτικῶν ἀργῶν διά τοῦ λόγου παρελθουσῶν, ἐπῆλθεν ἐμοὶ ἴδιόν τινα και μονήρη [λόγον] περί τῆς μεγίστης τάξεως τῆς 5 πρώτης των άρχων ύποθείναι τη ίστορία, δι' οδ άν τις άμυδοῶς ἐσοπτρίσαιτο τὴν πάλαι κρατήσασαν ἐν αὐτῆ λαμπρότητά τε καὶ [εὐ]ταξίαν ἢν ἐγγὺς ἀπολομένην δ γενναῖος ήμῶν βασι[λεὺς] οὐκ εἴασε παντελῶς άποσβεσθηναι, συνέχει δε ώσπερ και σφίγγει διαρ- 10 ρέουσαν τῷ χρόνῳ τὴν ἀρχαιότητα. καὶ μεῖζον μέν έστι δι' αὐτοῦ ήπερ ἄρτι καθεστήκει τὸ πολίτευμα, Λιβύης ήμιν ἀποδοθείσης — οὐ μικοὸν δὲ τὸ κτημα —, τῆς δὲ Εὐρώπης τὸ πλεῖστον — κοινωνεῖ γὰρ αύτη τοῦ ζεφύρου, καθὸ τὸν εὖρον ὅλον δίδωσιν ἡ ᾿Ασία 15 καὶ μόνη — καὶ αὐτῆς δὲ Ῥώμης, τῆς τῶν πραγμάτων μητρός, ἀπαλλαγείσης ίδρωτι της βασιλείας δεσμών καὶ βαρβαρικής έξουσίας. πάντα δέ, δσα ήν ποτε τής πολιτείας γνωρίσματα, μετά πρείττονος άποσώζεται δυναστείας οι τε νόμοι θορύβων και πολυφόρτου συγγύ- 20 σεως ἀπηλλάγησαν, καὶ προφανές ἐστι τὸ δίκαιον, καὶ μεταμέλει τοῖς φιλοδίχοις τὸ ποὶν ἐναγουπνῆσαι ταῖς φιλονεικίαις, μάγης οὐδεμιᾶς τὸ λοιπὸν διὰ τῆς τῶν

ν. 1 λόγος γ΄. τοῦ νόμου O 7 εσοπτρον σο[ι τα] O, corr. F 10 συνείχοι O, corr. O_2 14 αὕτη O, αὕτη corr. O_3 , αὐτη coni. F 21 προσφανές O, προφανές coni. O_4F eq. χ . 29 χ 29 29 χ 29 χ

νόμων καθαρότητος ὑπολιμπανομένης. καὶ κρείττων μὲν ἡ βασιλέως ἀρετὴ ἐπαίνου παντός ἐμοὶ δὲ καὶ καιρὸς ἐπὶ τὸν σκοπὸν διαβῆναι τῷ λόγῳ.

2. Ἡ τοίνυν τῷ ἱππάρχῳ πειθαρχήσασα τάξις ποτὲ ε έν δπλοις μεν ήν απασα δνόματα δε αύτη καθ' δμαλοῦ προμώται, ὅπερ ὄνομα εἰς τέσσαρας τέμνεται λόyous, els douniva plo us, els (neutivaplous, els) nevτουρίωνας, εἰς βιάρχους περί ὧν ἂν κατὰ [τὴν] τῶν τακτικών παράδοσιν άφηγησάμην, εί μη πόρ[ρω] τοῦ 10 σκοποῦ παρωθούμην. και ταύτης τῆς προσηγο[ρί]ας, τῆς τῶν προμωτῶν λέγω, ἔτι καὶ νῦν αὶ λεγόμεναι μά-[τρι]κες — ἀντι τοῦ ἀπογραφαί τῶν καταλόγων μνήμην [άνα]φέρουσιν. άπὸ (δ') Αὐγούστου εἰς ετερον σχημα της άρχης περιστάσης, ώς πολλάκις εξοηται, 15 προσετέθησαν [οί] λεγόμενοι άδιούτορες, οίονεί βοηθοί: καλ ταύτης μόνης τῆς προσηγορίας μνημονεύουσιν αί παρά των βασιλέων παρεχόμεναι τοίς είς στρατείαν παριούσι προβατωρίαι, οίον[εί] συστάσεις και αποδείξεις — οὐδὲ γὰο άπλῶς τὸ ποὶν ἄ[δε]ιαν είχεν δ 20 βουλόμενος ζώνην περιθέσθαι οίανοῦν, μη πρότερον άποδείξας, ώς είη πρός αὐτὴν ἐπιτήδειος — προβᾶρε γάο τὸ μετά δοκιμής ἐπιδεῖξαι τὸ ὑποκείμενον λέγουσιν οί 'Ρωμαίοι. νῦν δὲ τὸ πληθος αὐτὰς έξ ἀμαθοῦς μαντείας τάληθές παραδηλούσης πριβατωρίας καλεί, 25 αὐτόθεν τὴν ἰδιώτου τύγην εἰσαγούσης. οὐδὲ γὰρ ιδιώτου διαφέρουσιν οι μόνη προσηγορία στρατείαν οιανοῦν ὑπερχόμενοι οὐχ ὅτι τὰ πράγματα μὴ τὴν

v. 1 areitto O, corr. O_2 6 téssara O, corr. $F \mid \lambda \delta \gamma \sigma v \varsigma$ O, natalógous coni. F 7 aettiparlous, els addidi e III 7 11 logo O, légo corr. F 13 δ add. B 17 $\pi \alpha \rho [\alpha \sigma] \chi \delta \mu \epsilon \nu \alpha \iota$ O, corr. $B \mid \sigma \tau \rho \alpha \tau \iota \alpha \nu$ O, corr. O_2 19 $\delta \iota \iota \iota \alpha \nu$ O, suppl. F 20 ola $\ell \nu \bar{\nu} \nu$ coni. Th. Preger 26 η O, oi corr. $O_2 \mid \alpha \sigma \tau \rho \alpha \tau \epsilon \iota \alpha \nu$ O, corr. O_3

κρείττονα και καρπιμωτέραν είληχεν όψιν τῆ βασιλέως έμμελεία, άλλ' ότι αὐτοί οὐκ εὐπρεπεῖς πρὸς τὰς λειτουργίας παρίασιν.

3. Κοινη μέν οὖν απασι τοῖς καταλόγοις ἐκ τῆς βασιλέως υποσημειώσεως άδιούτορες (ήσαν) έπὶ τοῦ τ μετώπου της παρατάξεως το πάλαι ταττόμενοι φησί νὰο οὕτως et (coll)ocare eum in legione prima adiutrice nostra, οἶον εἰπεῖν· 'καὶ τάξειας αὐτὸν ἐν τῷ πρώτω τάγματι τῷ βοηθοῦντι ἡμῖν.' ὅθεν ὁ πρωτεύων τοῦ παντὸς καταλόγου ἔτι καὶ νῦν κορνικουλάριος 10 άναφέρεται, άντι τοῦ περατίτης ἢ πρόμαχος. μέσος μέν γάο ήν της στρατιάς έπλ της συμπλοκής δ μόναργος, ήγουν ύπαργος ή δ καί[σαρ]. τὸ δὲ Ινπεράτορος ἐπώνυμον κοινὸν ἦν αὐτοῖς, ὡς ἔφην οὐδὲ γὰρ μόνων τῶν βασιλέων ἐστίν, ἀλλ' ἀπολύτως τοῦ αὐτο- 15 κρατώς διοικείν είληγότος τον πόλεμον. καλ μέσος μεν ήν, [ώς] εξρηται, δ αὐτοκράτωρ, ώς δ Φροντίνος λέγει έξ εὐωνύμ[ου] δὲ πλευρᾶς δ ἵππαρχος ἤγουν ύπαργος, έκ δε της ετέ[ρας] οι πραίτορες και ληγατοι — αντί τοῦ στρατηγοί καὶ πρεσβευταί —, οθς κατε- 20 λίμπανον οἱ ὕπατοι ἀνθ' ἐαυτῶν ἤδη τοῦ τῆς ὑπατείας αὐτοῖς συντελουμένου χρόνου εἰς τὸ ἐφεστάναι τῷ στρατῶ ἄγρι τῆς τοῦ μέλλοντος ὑπάτου ἐπὶ τὸν πόλε-

v. 7 cf. cod. Iust. XII tit. 53, 3 14 vide supra I 4 17 Frontinus vide supra I 47

v. 5 hoan addidi 7 etegateeuminlecionenimaadiutticenstità cod. | colloca F, collocare scripsi 10 novennoulagios, ut saepius, O 11 naigaiths O, negásths coni. F, cott. ep. p. 29 12 monomagos O, δ mónagas cott. F, δ înnagas coni. F ep. p. 30 15 abtongátogos O, cott. F 20 ngeobrau O, cott. B 21 tò O, to V cott. F 22 tous and V cott. B

μον παρουσί[ας]. τῆς δὲ καλουμένης λεγιῶνος εἰς εξακισχιλίους τελούσης πεζομάχους τὸν ἀριθμόν — οὐσῶν δέκα μόνον τῶν πασῶν λεγιῶνων ἀνέκαθεν, εξωθεν ἱππικῆς 'Ρωμαϊκῆς καὶ αὐξιλιαρίας καὶ κοορ- ταλίας καὶ τουρμαλίας καὶ τῶν λοιπῶν δυνάμεων, εἶτα δὲ καὶ ξενικῆς —, ὡς ἔφην, πρῶτος ἐτέτακτο ὁ κορνικουλάριος, καὶ διὰ τοῦτο προὔστηκεν ἔτι καὶ νῦν τῆς πάσης τάξεως, ⟨ἐπεὶ μηκέτι⟩ ἐπὶ τοὺς πολέμους ἀφικυεῖσθαι τὸν ὕπαρχον ἔδοξεν δι' οῦς εἰρήκαμεν λο- 10 γισμούς.

4. Τῶν οὖν ἄλλων πάντων ἀδιουτόρων ὅντων, ὁ ὕπαρχος δι' οἰκείας ὑποσημειώσεως δίδωσι τῷ πρὸς τὴν στρατείαν ἐρχομένφ εἰς δν αὐτὸς ἕλοιτο ταχθῆναι κατάλογον. αὶ δὲ προσηγορίαι τῶν πάντων καταλόγων 15 τῆς τάξεως αὖται· ὁ κορνικουλάριος, πρῶτος τῆ τοῦ λεγομένου κόμιτος ἐμπρέπων λαμπρότητι, μήπω τὴν ζώνην ἀποθέμενος καὶ πρὸς τὴν ἀπὸ τῆς βασιλείας τιμὴν καὶ τὴν τῶν λεγομένων κωδικίλλων — ἀντὶ τοῦ δέλτων — ἐπίδοσιν ἀνελθών, οὐδενὶ τῶν ἐν ἄλλοις 20 στρατεύμασι πρωτευόντων ταύτης τῆς προνομίας ὑπαρχούσης· μετὰ δὲ τὸν κορνικουλάριον πριμισκρίνιοι δύο, οὖς Ἑλληνες πρώτους τῆς τάξεως καλοῦσι· κομμενταρίσιοι δύο — οὕτω δὲ τοὺς ἐπὶ τῶν ὑπομνηματογράφων ταττομένους δ νόμος καλεῖ —, ξεγενδάριοι

v. 6 vide I 46 9 cf. supra II 10 sq.

ν. 3 δὲ καὶ O, δέκα coni. F 8 ἐπεὶ μηκέτι add. B 16 λαμπροτησι O, corr. O_2 18 κον.. δικιλίων erasis duabus litteris O, κω.. δικελίων O_2 , corr. F 21 προμισκρινιοι O, corr. F 23 ἐπὶ τῶν ὁπομνηματογράφων O, ἐπὶ τῶν ὁπομνημάτων γραφή B 24 πραττομένων O, πραττομένους F, delet omnino F ep. p. 30, ταττομένους corr. B

δύο, οἱ τὸν δημόσιον δρόμον ἰθύνοντες κοῦρα ἐπιστουλάρουμ Ποντικῆς δύο.

- 5. 'Αλλ' ἴσως ἄν τις οὐν ἔξω λόγου πύθοιτο τὴν αἰτίαν ἐπιζητῶν, τίνος χάριν πασῶν τῶν διοικήσεων ἐχουσῶν τοὺς καλουμένους κοῦρα ἐπιστουλάρουμ τὸ τ πόλεως σκρινίον τό τε τῶν ὅπλων καὶ τῶν ἔργων οὐκ εἴληχε; δηλονότι τὸ μὲν τῆς πόλεως εἰς τὴν Θρακικὴν διοίκησιν ἀναφέρεται, τὸ δὲ τῶν ἔργων εἰς ἄλλας τυχὸν ἐπαρχίας ⟨ἐν αἶς⟩ συμβαίη τὰς ἀνανεώσεις γίνεσθαι τῶν ἔργων. ὅτι δὲ οὐ σφόδρα συνεχεῖς, ὑπὸ τῶν 10 ⟨ἐν⟩ ταῖς διοικήσεσιν ἐκείναις κοῦρα ἐπιστουλάρουμ τὰ προστάγματα τῆς ἐπιδιδομένης ἀπὸ τοῦ δημοσίου δαπάνης γίνεται. τὸ γὰρ τῶν ὅπλων σκρινίον ὡρισμένας μὲν ἔχει τὰς ἀπὸ τῶν ἐπαρχιῶν συντελείας, νεῦρα λέγω καὶ κέρατα καὶ τὰ λοιπά, πρὸς δὲ τὰς ἀνακυπτούσας 15 τρείας ἐν τοῖς πολέμοις ὑπουργεῖ τοῖς προστάγμασιν.
- 6. Πολλῆς δὲ οὔσης ⟨καὶ⟩ ὑπὲρ ἀριθμὸν τῆς τῶν ταχυγράφων πληθύος καὶ οὐ μικρὰς ἐχούσης ἀφορμὰς ἐπὶ κέρδους ἐργασίας, οἱ τούτων καὶ λογικώτεροι καὶ πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν ἀρκοῦντες ἐν πεντεκαίδεκα συνα- το γωγαῖς, ὰς καλοῦσι σχολάς, συλλεγόμενοι, οἱ τὴν οὖσαν αὐτοῖς πείραν τοῖς πράγμασιν ἐπιδειξάμενοι ἐπὶ τὸ τάγμα τῶν Αὐγουσταλίων, εἴγε ἄρα θέλωσι, παρίασι καὶ εἰς τὸ τοῦ κορνικουλαρίου πλήρωμα καταντῶσι, μετὰ μέντοι τὴν λεγομένην βοηθοῦραν· οἱ μένοντες ἐπὶ τῆς 25 δέλτου εἰς τὸ τοῦ πριμισκρινίου ἀναφέρονται πλήρωμα.
 - 7. Καὶ περὶ μὲν τούτου ἀκριβέστερον οὕτω πως

v. 3 pidoito O, corr. O_3 9 év als add. F 11 év add. B 17 ral add. B e III 14 18 plydous O, corr. O_2 19 ry O, of corr. O 23 eite O, elye corr. O_2 | délousi coni. O 27 post elontai (p. 92, 1) paragraphos distinxit $F \setminus \delta v$ ropus δ , evropus coni. F, ovem pas scripsi

είοηται μετά δε τούς έπι ταις λογικαίς λειτουργίαις τετανμένους είσιν οι λεγόμενοι σιγγουλάριοι, άνδρες έντρεγείς, έπλ τὰς έπαρχίας δημοσίων ενεκα χρειών άποστελλόμενοι. ὧν άνέκαθεν τὰς άναγκαιοτάτας καλ s els αὐτὴν συντελούσας τὴν δλην πολιτείαν χοείας έγχειοιζομένων παρεισέδυ της έπαρχότητος ήδη μαραινομένης ή των λεγομένων μαγιστριανών κομποφακελορρημοσύνη, σιγγουλαρίους δε τούς είρημένους καλεί-[σθαι] συμβέβηχεν έχ τοῦ ένὶ βεραίδω χρωμένους 10 ήγ[ουν έ]νὶ δηλονότι παρίππω έπὶ τὰς ἐπαρχίας δρμᾶν. σ[ιγγ]ουλάριον γὰρ τὸν μονήρη Ἰταλοῖς ἔθος καλεῖν. μεθ' ους μάγκιπες οι του δημώδους και άνδοαποδώδους άρτου δημιουργοί ύφ' οίς άρτοποιοί και οί λεγόμενοι καθολικώς συστήματα διαψηφιστών, οδ πάσι 15 τοῖς δπωσοῦν σίτησιν δημοσίαν ἔγειν ἠξιωμένοις ὑπακούουσι καὶ 'Ρ[ωμ]αῖ[οι] μὲν αὐτοὺς φατιωναλίους καλούσιν, ότι κατ' αὐτοὺς φατιώνες οἱ λογισμοὶ λέγονται, οἱ δὲ Ελληνες καθολικ[οὺς] μετωνόμασαν ἐκ της καθόλου περί τοὺς δημοσίους λογισμοὺς άγρυπνίας. 20 ένθεν σιτώναι, οθς Βίκτωρ δ ίστορικός έν τη ίστορία των έμφυλίων φρουμενταρίους οίδε τὸ πρίν ὀνομασθηναι, δτι της τοῦ παλατίου εὐθηνίας τὸ πρίν έφρόντιζον. 'Ρουφίνου δε τηνικαῦτα την υπαρχον άρχην τυραννίδι κρημνίσαντος και αύτοι παραπώλοντο. τε-25 λευταίοι πάντων οί τὸ πρὶν πρωτεύοντες, οἶα τὴν τοῦ

v. 20 Aur. Vict. Caes. XXXIX

ν. 7 πομποφακελλοςημοσύνη O, corr. F 9 βεςέδω O, παραβεραίδω coni. F ep. p. 30 10 έ|νοι O, έ|νὸς coni. O, ένὶ corr. F ep. p. 30 | παρίππου O, παρίππω corr. F ep. p. 30 | όςᾶν O, όςμᾶν corr. F 20 σιτονας οσου ϊπτως O, corr. F | Οδίκτως F, Είκτως scripsi 24 τελευταΐον O, corr. F

ίππάρχου κατ' ἀρχὰς πληφοῦντες θεραπείαν, δουκινάριοι καὶ βίαρχοι καὶ κεντινάριοι καὶ κεντουρίωνες δυ πάντων τὰς Ελληνικὰς σημασίας προαποδεδώκαμεν δτι δὲ τῆς τοῦ ἱππάρχου ἐτύγχανον τάξεως, γνῶναι δυνατὸν διὰ τῶν ἐπ' αὐτοῖς ἐκ τῆς αὐλῆς προφερο- 5 μένων κωδικίλλων, οῦ περὶ ἀξιωμάτων τινῶν καὶ οὐ περὶ αὐτῶν διαγορεύουσιν.

- 8. Τοιαύται μεν και τοσαύται τομαί των καταλόγων τῆς ἀργῆς, κούρσορες γάρ, οίονεὶ ταχυδρόμοι, τὴν τῆς στρατείας ἀπαλλαγὴν ἐπὶ τῆς αὐλῆς εύρίσκουσιν 10 άπλικιτάριοί γε μην και κλαβικουλάριοι, ών οί μέν τούς ραβδούχους μόνον τούς συλλαμβάνοντας τούς έγκλημάτων ένεκα πιεζομένους, οί δε τούς δεσμά περιτιθεμένους αὐτοῖς διασημαίνουσι, λειτουργιῶν — οὐ μην στρατείας καὶ βαθμοῦ — πέρας [περιέμ]ενον, 15 ών είσι δεικτικοί υπασπίζουσι γάο τοῖς [κομμ]ενταρισίοις, οθς υπομνηματογράφους ή τάξις 'Ρ[ωμαίω]ν ώνόμασεν, ως έφαμεν. δυ γάρ τρόπου οί νωμευ[κλ]άτορες φρόντισμα πληροῦσι καὶ τοὺς δήτορας Γάπολλέγουσιν έξ δνόματος άναφωνοῦντες αὐτούς, οὕ[τως 20 έ] κείνοι ταϊς έγκληματικαϊς ύπηρετούνται δίκαις. [[οί δέ] νωμεναλάτορες, ως φησιν δ Αίμίλιος έν τῷ ὑ[πομνή]ματι τῶν Σαλλουστίου ἱστοριῶν, ὀνομασταί καὶ
- v. 3 in eis quae perierunt I 48 18 vide III 4 23 Sallustii hist. I frg. 48 Maurenbrecher
- ν. 2 η κεντουρίωνες coni. F 3 πάντας O, πάσας coni. O_2 , πάντων corr. $F \mid \pi$ ροαπεδεδώπαμεν O, corr. O_2 4 γνώμαι O, corr. O_2 6 πωδιπέλλων O, mutavit O_3 ; έν πωδιπίλλοις coni. F 11 παβιπουλάριοι O, corr. F ep. p. 31 13 εππληματων O, corr. O_2 14 λειτουργίας O, corr. F 15 πέρας ένου ων O, quod explere temptavi, πέρας ἀναδεξαμένων coni. O 17 τοὺς O, οὺς corr. O 19 . . . λέγουσιν O, expl. O 21 δίπαις O, suppl. O 22 νωμενκυλατωρες O, mutavit O O0, ναρρι. O1 συμενκυλατωρες O2 πυτανίτ O3 συμενον O3 συμενον O4 συμενον O5 συμενον O6 συμενον O6 συμενον O7 συμενον O8 συμενον O9 συμεν O9 συμενον O9 συμενον O9 συμεν O9 συμενον O9

άνα[φω]νηται των τογάτων — άντι του των δικολόγων — είσίν. τογάτους δὲ Ῥωμαῖοι τοὺς μὴ στρατευομένους καλούσι, φαινόλας δὲ περικειμένους, καλ τοῖς λέγουσι τὰς δίκας μισθῷ συναγορεύοντας ἐπὶ γὰρ ετης άγορας αὐτοὺς καὶ περὶ τὰ βιβλία σχολάζοντας καλ ταις νομικαις δυσκολίαις άγουπνοῦντας οί τάς δίκας λέγοντες έπὶ τοὺς πεδανέους — άντὶ τοῦ χαμαιδικαστάς — περί τον καιρον της διαγνώσεως έκάλουν πρός συνηγορίαν. ταύτη και advocati, οίονει προσκα-10 λούμενοι, έτι και νῦν λέγονται. τουρμαρίους γάρ έτι φθάσας έγὰ διαμέμνημαι παρόντας τῷ σαρινίφ τῶν σουβαδιούβων και ταις κομπλητίωσι των έντυχιων οίονει πληρώσεσι - προσλειτουργοῦντας και παραψυχήν οὐ μικράν ἀναλεγομένους τοσαύτη τις ἡν ἡ τῶν 15 πραττομένων κάρπιμος άφθονία. διαιτάριοι πρός τούτοις και θηκοφόροι και πραίκωνες λειτουργίας μέν άναδέχονται, εν δε ετέροις τάγμασιν άναφέρονται.

Περί τῶν ταχυγράφων καὶ Αὐγουσταλίων.

9. Εἴρηται πρόσθεν, εν μεν ἀνέκαθεν [εί]ναι τὸ τῶν [ταχυγράφων] σῶμα, εἰς δύο δὲ τάγματα διηρῆσθαι καὶ πληρώμα[τα]. οἱ μεν γὰρ αὐτῶν ἐπὶ τῆς δέλτου μένοντες τὸν [χρ]όνον διώκουσι καὶ εἰς τὸ τοῦ πριμισκρινίου παρ[ία]σιν πλήρωμα, οἱ δὲ εἰς τὸ τῶν Αὐγουσταλίων τάγμα μεθιστάμενοι καὶ θᾶττον τὴν

v. 19 supra III 6

ν. 1 ανα...νηται O, suppl. F 6 δυσπαλιαις O, corr. F 9 συνηγορίαν ταύτην O, corr. F | $\Delta dUOC\Delta T$ | cod. 12 πομπλατιωσι O, πομπλετίωσι corr. F, πομπλητίωσι scripsi 16 πρεπονες O, corr. F 17 ενδεδ' έτεροις O, corr. O, 20 διειρησθαι O, corr. F 22 τον χρ...... όνον O, in lacuna χρόνον videtur iteratum fuisse

στρατείαν πληρούντες παρά τούς ταχυγράφους είς τὸ τοῦ πορνικουλαρίου πα[ταντ]ῶσιν ἀξίωμα. ὅπως δὲ μὴ και τούς έξωθεν λάθη τὰ [τῆς] διαιρέσεως — και γὰρ δσημέραι άγνοοῦντες [μάτην ζητοῦ] σιν οί πολλοί πρός τας είρημένας προσηγορίας ταρ[ατ] τόμενοι — την αίτίαν 5 τῆς είς δύο τοῦ ένὸς σώματος τομῆς ὑποδείξω τῷ λόγω. οἱ ταχυγράφοι πολλῶν ἐ[τῶν δέ]ονται, καθάπερ οί τριβοῦνοι, πρός τὸ διανύσαι τὴν στρατείαν καὶ γὰρ είς πληθός είσιν ώσπες έκεινοι. εί τι δε τυχον δ χρόνος αὐτοὺς ἐπὶ τὸ πέρας τῶν πόνων καλεῖ, γήρα 10 κάμνουσι πάντως πρός καμάτους άχρήστω. είκος οὖν ούκ άρκουντες πρός τὰς τῶν ἀνωτέρων βαθμῶν λειτουργίας, πρός ας μ[ό]γις οι νεότητι σώματος και πείρα πραγμάτων ώχυρωμένοι πινδύνων έξω διαρχοῦσι, δέονται βοηθών. καὶ ἀνέκαθεν μὲν ἕκαστος τρεῖς ἄνδρας 15 τοὺς πάντα ἀρίστους ἐκ τῶν ταχυγράφων ἐπελέγετο οὐδὲ γὰρ έξῆν (εί) μὴ τοὺς πείρα τε καὶ λόγοις κοσμουμένους την λειτουργίαν τοῦ δικαστηρίου πληροῦν —, νῦν δὲ τὰ μὲν τῆς ἐπιλογῆς οἴγεται, δ δὲ ἀριθμὸς έτι και νύν σώζεται. ένθεν έξ βοηθούς παρείναι συμ- 20 βαίνει τῷ τε ⟨τοῦ ἀβ ἄκτις⟩ σκοινίφ τῷ τε ⟨τοῦ⟩ κομμενταρισίου και τῷ τοῦ πριμισκρινίου ἐπειδήπερ, ώς προδεδήλωται, άνὰ δύο έπ' έτος εκαστον έκ των ταγυγράφων τῆς ζώνης δ νόμος ἀπαλλάττει. καὶ τίς ούκ ἂν στοχάσηται πρὸς τὸ [πλῆθος] τῶν βοηθούντων 25 άφορῶν τὴν τοῦ δικαστη[ρίου μεγαλ]ειότητα, καὶ τὴν

v. 23 in eis quae perierunt I 48

v. 1 nal els O, nal del. F 3—7 lacunas explevit F 6 únodelξη O, corr. O_2 10 abtols O, corr. F | περί τὸ O, έπὶ τὸ corr. B 11 εἰκῶς O, εἰκὸς O_2 , εἰκότως coni. B 17 εἰ add. Gu. Kroll 21 τῶ τε σκρινίου τῷ τε κομμενταρισίου O, corr. F

τῶν ἐν αὐτῷ πραττομέν[ων τὸ πρὶν ἀ]πειρίαν; ἐπὶ δὲ τοῦ παρόντος, πραγμά[των μὲν μὴ ὅ]ντων τοἰς ὑπηκόοις, καλεῖ πρὸς τὴν ἀρχὴν [οὐδέν, δικασ]τῶν ἀπανταχῆ συρρεόντων, τῶν δὲ [μαγιστρι]ανῶν ἴσως καθ' αὐθεντίαν — μετὰ συγγνώμης εἰρήσθω καὶ γὰρ λόγων εἰσὶν ἐρασταί — ἐπὶ δικαστὰς ἐτέρους καὶ θυμήρεις τοῖς πράττουσι τὰς δίκας διὰ τῶν λεγομένων θείων κελεύσεων ἀπαγόντων.

10. Κερδών δε οὐ σμικρών [τὸ π]ρίν ἐπ' εἰρήνης 10 και τιμής έξοχωτάτης μετά δυνάμεως ίσχυρας περιγινομένων τοις των ειρημένων σχοινίων βοηθοίς, είκος ην έμφορου[μέν]ους αὐτοὺς ἀπαξιοῦν, αὖθις ἐπὶ την δέλ[τον καλ] την έξ ακερδείας έπιείκειαν αναστρέφειν. ένθεν έκ δεήσεως αὐτῶν νόμος πρὸς Αρκαδίου τίθεται 15 θεσπίζων, ιδιάζον και πάντη κεχωρισμένον σύστημα τριάχοντα τὸν ἀριθμὸν ἀνδρῶν ἤδη πρότερον ἐν τῷ βοηθείν διαφαινομένων συστήσαι την έπαρχότητα πρός ύπηρεσίαν έαυτη. οὐδὲ γὰρ εὐχερὲς ἦν τὸ τηνικαῦτα, των βασιλέων αμα τη βουλη δίκας άκροωμένων, τούς 20 πάντας ἄριστα ὑπηρετεῖν. ὥστε καὶ πεντεκαίδεκα ἐξ αὐτῶν τῶν πεπανωτέρων, πείρα τε καὶ τῷ χρόνῷ κρειττόνων πρός ύπογραφην τοῖς βασιλεῦσιν ἀφορισθηναι, οθς έτι και νῦν δηπουτάτους καλοῦσιν, οδ τοῦ τάγματος των Αύγουσταλίων πρωτεύουσιν ούπω γάρ ήν τὸ 25 των άρτι παραφυέντων ά σηκρήτις ὄνομα, μετρίων σφόδοα τῶν χρηματικῶν ζητήσεων οὐσῶν, τῶν μὲν

ν. 1 ἀπορίαν O, coit. F 3 καλὸν O, καλῶν coni. F, καλεί temptavi | ἀρχὴν τῶν O, quod explevi 4 δὲ α-λιων O, δὲ μαγιστριανῶν scripsi coll. III T et 24; δὲ βασιλέων coni. B 6 δικας τας ετερο.ς O, coit. F 15 ἰδιάζων O, coit. F 19 τοὺς πάντας O, τοῖς πάντα coni. F 20 ἀρίστους O, ἀρίστοις coni. F, ἄριστα scripsi 22 υπογραφειν O, coit. O,

ἔμπροσθεν βασιλέων ἐπὶ τοὺς πολέμους ὁρμώντων καὶ τῶν τὰς ἐπαρχίας ἰθυνόντων τοῖς νόμοις, ἀλλ' οὐ ταῖς κλοπαῖς προσαγρυπνούντων. τῷ δὲ συστήματι τῶν εἰρημένων τριάκοντα ἀνδρῶν τὴν τῶν Αὐγουσταλίων ὁ νόμος ἔθετο προσηγορίαν, οὐ καινὴν οὐδὲ πρόσφα- 5 τον, τὴν δὲ τοῦ πρώτου τῶν βασιλέων ὀνομασίαν ἀνακαλεσάμενος, ⟨ὅς⟩, ὡς πολλάκις ἔφαμεν, πρῶτος τὴν ἐπαρχότητα συστησάμενος τῶν πραιτωρίων τοὺς ὑπ' αὐτῆ τελοῦντας Αὐγουσταλίους ἐκ τῆς οἰκείας προσηγορίας καλεῖσθαι διώρισεν.

Περὶ τῶν πριμισαρινίων καὶ τῆς ἀρχαίας τῶν χαρτῶν ἐκδόσεως.

11. Τῶν πλείστων, τάχα δὲ πάντων τῶν ἰχνῶν ἀπαλιφέντων τῆς ἔμφρονος παλαιότητος, οὐκ ἔξω δακρύων τις διατελῶν ὑπομένοι, γινώσκων ἐκ τῶν ὑποκει- 15 μένων, ὅπως ἀντείχετο ⟨τὸ⟩ πρὶν ὁ νόμος τῆς τῶν ὑπηκόων ἐλευθερίας, καὶ ὅσων κατὰ σμικρὸν ἀγαθῶν ἐκ τῆς τῶν ἀρχομένων κακοδαιμονίας ὁ καθ' ἡμᾶς χρόνος ἔξέπεσεν. ἔθος ἀρχαίον ἦν, μηδὲν ἔξωθεν πράττεσθαι τοῦ τῆς δίκης ἱεροῦ — ὁ καλείται σήκρητον, οἱονεὶ νο ἀτάραχον καὶ σιγῆ σεμνόν, καὶ ὁποίον οὐκέτι ⟨ἔστι⟩ κατ' οὐδένα τρόπον —, ὅπως μή τι πρὸς ὕβρεως ἢ βλάβης τῶν συντελῶν ἀμαρτηθείη· μετὰ δὲ τὴν ἔνθεσμον τῶν ψήφων ἀπόφασιν νόμος ἦν τοὺς συνεδρεύον-

v. 7 vide II 6 al.

v. 7 \tilde{o}_S addidi | δ πρώτος O, δ_S πρώτος coni. F, δ delevi 14 άπαλοιφέντων O, άπολειφθέντων corr. O_2 , άπαλιφέντων B 15 διατελείν coni. F | δ πομεινοι O, corr. F 16 αν τηχετο O, corr. O_2 | $\tau \delta$ add. Gu. Kroll 21 ούνετι O, ούν ξατι coni. B, θύνέτι έστι scripsi; καὶ δ πτοεῖν οὐν ξατι coni. Gu. Kroll 24 καὶ O, $\tilde{\eta}$ ν scripsi

τας τῆ ἀρχῆ, ἄνδρας νομικωτάτους, ἀναγινώσκοντας πρώτον τὰς ψήφους καὶ ὑποτάττοντας τῷ λενομένω σχεδαρίω, τὸ παρ' 'Ιταλοίς καλούμενον φεκιτάτον - άντί τοῦ ἀντιβολήν - διδόναι πρὸς ὑπογραφὴν τῆς ἀρτῆς 5 τοίς είς τοῦτο τεταγμένοις — καγκελλαρίους αὐτούς έν τοις δικαστηρίοις έπιφημίζουσι περί ων πρός πέρας έρῶ —, εἶτα ἐκείθεν πρὸς τῶν σηκρηταρίων ἐμμελῶς ά[να]γινωσκομένου τοῦ λεγομένου καθαροῦ ούτω τε ἀπολυομένου τῷ λιτιγάτορι — οίονεὶ δίκης ενεκα παρα-10 φυλάττοντι —, σύνοψιν δ σηκοητάριος έποιείτο τῆς τοῦ πεπραγμένου δυνάμεως τοῖς Ἰταλῶν δήμασι, καὶ ταύτην έτήρει παρ' έαυτῷ πρὸς κώλυμα τολμηρᾶς προσθήκης η ύφαιρέσεως. οδ δη γενομένου λαβών δ πράξας και τῆς ἀκριβείας θαυμάσας τὸ δικαστήριον 15 παρήει πρός τούς πριμισκρινίους τάξοντας έκβιβαστήν τοῖς ἀποπεφασμένοις οἱ δὲ διὰ τῶν βοηθείν αὐτοῖς τεταγμένων, ανδρών και διδασκάλοις αὐτοῖς πράγματα περί λόγων ζητήσεις παρ[εχ]όντων, ἐπλήρουν, ἐπί τοῦ νώτου τῆς ἐντυχίας γράμμασιν αίδοῦς αὐτόθεν ἀπάσης 20 και έξουσίας όγκω σεσοβημένοις πρὸς τὴν προσηγορίαν τοῦ πληρωτοῦ προσγράφοντες.

12. Έμοι δε δακούειν έπέρχεται την του νόμου

v. 7 vide infra III 36

v. 3 σχηδαριω O, corr. O₂ | τω O, τὸ corr. F | καλούμενον O, καλουμένω coni. O₃ et Reuvens coll. litt. p. 53² | δέκινον O, δεκίνω coni. Reuvens l. s., qui in sequentibus ἀποκρύπτειν καλ excidisse censet; πέρικλον Cramer (apud F ep. p. 32) et Th. Mommsen, Röm. Strafrecht p. 517², requisitum F ep. p. 32; δεκιτάτον temptavi, ut est v. 1 ἀναγινώσιοντας 5 κανκελλαριους O, mutavit O₂ 13 οὐδη O, corr. O₂ | ταξαντας O, τάξοντας coni. F ep. p. 33 et B 16 διὰ τὸ O, διὰ τῶν corr. F 18 ἐπλήρου O, corr. F 19 νότου O, corr. F 20 σεσοβημένος O, corr. F

συνιδόντι δύναμιν καὶ ὅπως πάσης ἡμᾶς ἀρετῆς ἀφείλετο κατα[ξέων] ὁ δαίμων. ὑποπτεύων γὰρ ὁ νόμος, καὶ οὐκ ἔξω λόγου, τῶν ποριζομένων τὰς ψήφους πρὸς τοὺς πληρωτὰς αὐτῶν τὰς καθ' ὡν προσφέροιντο αὐθάδεις ὁμονοίας, αὐστηροῖς καὶ ποινὰς ἀπειλοῦσι ε ἡημασι παραγγέλλεσθαι διώρισε πρὸς τῶν ὑπηρετουμένων τῆ δίκη τοὺς ἐγχειριζομένους, καὶ ταὐτὰ γράφεσθαι πρὸς ἐντροπὴν τῶν πάντα τολμώντων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐκβιβαστῶν. ἐπιτρέπων γὰρ ῶσπερ ὁ βοηθὸς τοῖς πρωτεύουσι τοῦ τάγματος, ἐν ῷ συνέβαινε κατα- 10 λέγεσθαι τὸν ἐπὶ τὴν πλήρωσιν τῶν ψήφων στελλόμενον, τούτοις γράφων ἐχρῆτο τοῖς δήμασιν · Facite ...

ώς ἄν τις καθ' έρμηνείαν εἴκοι 'πρὸς τοὺς πρωτεύοντας' — ὡς ἔφην, τοῦ καταλόγου, ἐν ῷ τελεῖ τυχὸν ὁ τὰς ψήφους ἐγχειριζόμενος — 'ὥστε μὴ περὶ 15 τὸν βαθμὸν ἑαυτοῦ ἐξ ἀπολείψεως βλάβην ὑποστῆναι, ἀφορίσατε τόνδε ἐκ τάξεως ἀπὸ τῆς παρούσης ἡμέρας ἄχρι τῆσδε, ὑπατείας τοῦδε, εὶ μέντοι ἐστὶ τῆς ὀρθοδούς υπίστεως τοῖς θείοις μεμυημένος μυστηρίοις καὶ μὴ δημοσίοις τελέσμασιν ὑπεύθυνός ἐστι, μηδὲ πρὸς 20 γένος συνάπτεται τῷ τὴν αἴτησιν ἀποθεμένῳ, μηδὲ μὴν ἐπὶ τοῦ παρελθύντος ἐνιαυτοῦ ἐνεχειρίσθη ἐπὶ

[τῆς] αὐτῆς ἐπαρχίας δημοσίας ἕνεκεν ἢ ἰδιωτικῆς χρείας οὕτω μέντοι, ὥστε μὴ παραβῆναι τὴν δύναμιν τῶν νε[νομο]θετημένων.' τούτοις μὲν τοῖς ρήμασιν ὁ βοηθὸς τοῦ πριμισκρινίου τοὺς πραττομένους κατησφατερὶ οὖ τέως εἰ[πεῖν] οὐ καιρός οὐδὲ γὰρ μέρος τῆς τάξεώς ἐστι καὶ αὐτός, ἀπὸ δὲ τῶν μαγιστριανῶν κατὰ βαθμὸν παραγίνεται ἐπὶ τὰ μέγιστά ποτε δικαστήρια καὶ μικρὸν ὕστερον τὴν ἐπ' αὐτῷ ἱστορίαν ἐκθήσο-10 μαι —, μεθ' οὺς ὁ κορνικουλάριος, οἶα [τὴν] ὅλην τοῦ νόμου δύναμιν διατηρῶν καὶ τῶν πραττομένων ἀπάντων κύριος, δι' οἰκείας ὑποσημειώσεως τὴν ὀφρὸν ἐδίδου τοῖς ἀποπεφασμένοις.

13. Τοσαῦτα δὲ ἦν τὰ τότε πραττόμενα, ὡς δε15 κάτφ τόμφ μόγις ἀναλαμβάνεσθαι πρὸς σύνοψιν. καὶ
τί χαλεπὸν ἐμβραδῦναι τῷ λόγφ πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ
προκειμένου; τοσοῦτον ἦν τὸ πλῆθος τῶν πραττομένων, ὡς ὅλον τὸ ἔτος μὴ ἀρκεῖν τοὺς βοηθοῦντας πρὸς
πλήρωσιν αὐτῶν, ὥστε μετὰ τὸ πέρας τῆς λεγομένης
20 βοηθούρας ἔχειν χῶρον ἀπονενεμημένον αὐτοῖς ἐπὶ
τῆς μέσης εἰσόδου τῆς πραιτωρίας αὐλῆς πρὸς τοῦ
σκρινίου τῆς Εὐρώπης, ἐν ὡ συντρέχοντες ἐπλήρουν
τὰ ἐπὶ τῆς αὐτῶν λειτουργίας πραχθέντα. καὶ αὐτοὶ
[μὲν ο]ἱ ἄρτι τοῦ βοηθεῖν τοῖς τρέχουσι σκρινίοις
25 πεπαυμένοι τούτοις ἐνησχολοῦντο, παραψυχὴν οὐ μι-

v. 9 vide infra III 23

ν. 1 ξνεκεν ηδιωτικής O, corr. F 3 [νομο] Φετημένων O, mutavit F 7 αὐτὸς αὐτὸς δὲ O, αὐτός, ἀπὸ δὲ corr. B | καταβαθμών O, corr. F 10 κουρνηκουλαριους O, corr. F 15 συνάψιν O, corr. F 16 ενβραθυναι O, corr. O₂ 22 έν F O, έν O0 corr. F

κράν κερδῶν ἐκλεγόμενοι· οἱ δὲ πρὸ αὐτῶν καὶ ἤδη πρότερον σχολάζοντες ἐκεῖ συνέρρεον, τὰς μεγίστας καὶ λαμπρὰς τῶν τῆς ἀρχῆς προστάξεων ἐγχειριζόμενοι καὶ ὅσαις ἔτερός τις πέρας οὐκ ἴσχυσεν ἐπιθείναι, μηδὲ τὸν τῆς ἀργίας καιρὸν ἔρημον λογικῶν ζητημάτων ἀπο- δ λαμβάνοντες, τῶν ἐνδόξων ἐν διδασκάλοις λόγων συντρεχόντων ὡς αὐτοὺς καὶ περὶ τῶν ἀγνοουμένων συζητούντων. ἀπέσβη δὲ οὕτως ἄπαντα, ὡς τοῦ τόπου τὸ λοιπὸν σχολάζοντος τοὺς λεγομένους ἐκσκεπταρίους — οἰονεὶ ὑποδέκτας τοῦ σίτου — κατασχεῖν τὸ σκρινίον 10 τῶν πάλαι θαυμαζομένων ἀφανισθέντων.

14. Πολλών δὲ (ὅντων) καὶ ὑπὲρ ἀριθμὸν τῶν ἐξολωλότων τῆς πάλαι σεμνότητος γνωρισμάτων, καὶ χάρτην ἀπαιτεῖν οἱ τῆς τάξεως ὑπομένουσι τοὺς πράττοντας, τὸ πρὶν εἰωθός, μὴ μόνον μὴ τοιούτοις γλίσ- 15 χροις ἐγχειρεῖν, ἀλλ' ἔτι καὶ τοὺς πάντων διειδεστάτους χάρτας ἐπὶ τοῖς πραττομένοις ἀναλίσκεσθαι, ἀναλόγως ἐμπρεπόντων τοῖς κύτεσι τῶν γραφέων· τὸ δὲ λοιπὸν ἐκάτερον ἐκποδών, καὶ χαλκὸν κάρτα μέτριον καὶ αἰσχρὸν εἰσπράττουσιν ἐξ ἀκερμίας, καὶ χόρτον 20 ἀντὶ χάρτου γράμμασι φαύλοις καὶ πενίαν ὅζουσιν ἐκδιδοῦσι. ταῦτα πάντα παραπόλωλε καὶ ἀνυπόστροφον ἀπῆλθεν ὁδὸν τῷ τε μὴ εἶναι πράγματα τοῖς ὑπηκόοις πενία καταφθειρομένοις τῷ τε τὰ τυχὸν ἐπὶ τὸ δικαστήριον φερόμενα (κινδυνεύειν) νῦν μὲν ἀπειρία τῶν 25 ἐν αὐτῷ τελούντων νῦν δὲ σφετερισμοῖς νεωτέρων, ὡς

ν. 8 απεσωβη O, ἀπεσόβει coni. O2, ἀπεσόβη F, corr. $B \mid$ ἄπαντας coni. O3 12 ὅντων add. B 15 μόνοις O, corr. F 16 εγειρειν O, corr. B 18 κυτεσι O, συύτεσι coni. O3 21 utrum πενία an πενίαν habeat O, haud dispicio; πενία F5, πενίαν coni. $B \mid$ εκδιδωσι O5, corr. F5 κινδυνεύειν addidi e p. 103, 12

έτυχε, τὰς ἡνίας τῶν πρώτων τιμῶν παιδαριώδεσιν αὐθαδείαις ἀναρριπτόντων.

15. Τοσαύτα μέν περί των έν γράμμασιν έθων πληθος δε δουκιναρίων ύπούργει τω των πριμισκρι-5 νίων βήματι ταῖς έξ ἀγράφων προστάξεων διαγνώσεσιν, άς εκάλουν ζευκτάς, εξυπηρετουμένων, πραγμα μετά την έκ των πραττομένων χαρτων άπειρον των κερδων είσαγωγην πλείστην φοπην χρημάτων περιποιούν τῷ τοῦ πριμισκρινίου φροντίσματι. ἀπὸ μὲν γὰρ ἀώρου 10 νυκτός πράττων δ υπαρχος άνατολων άχρι της ήμέρας ταῖς διαγνώσεσι νυκτηγοετῶν ἐνησγολεῖτο, μεθ' ἢν τὸν έπλ καμάτω νενομισμένον καιρον της ημέρας τοῖς δημοσίοις και ταις υποβολαίς των πραγματικών διδασκαλικών τε και μονομερών έδαπάνα χρόνον, τὸν δὲ πρὸς 15 έσπέραν ταίς των λεγομένων ζευχτών απαλλαγαίς έπιδιδούς δι' ών πάσης έπιθυμίας τούς τε λειτουργούς τῆς δίκης τούς τε τυγγάνοντας τῶν πρακτέων καὶ τοὺς άπαλλαττομένους των δικων ένεφόρει. και παραγίωφείν] μεν τῷ δικαστηφίῷ ἢ χαλᾶσθαι τοῖς πόνοις οὐδείς 20 [έκεί]νων ύπέμενεν δ δὲ ϋπαρχος τὸν δρον τῆς ἀρη[ης] έγνω σοφώς έπιστάμενος, ὅτι καὶ έλευθέρων άργει και οὐ δ[ιὰ] παντός και τη τάξει συνεχεῖς ἐδίδου άνογάς τῶν [καμά]των, τὰ νῦν καὶ αὐτῆ τῆ προσ-

ν. 2 post ἀναριπτόντων (ita O) lacunam statuit F, qui ἀναρριπτούντων scripsit 3 Τοσαῦτα-ἐθῶν cum eis quae praecedunt iungit F 6 ἐξυπηρετουμενων O, ἐξυπηρετούμενον coni. B 7 γαρτων O, del. F, χαρτῶν scripsi | ἄπειροι O, corr. F 11 τὸν ἄχρι ἐπὶ O, ἄχρι aut delendum aut mutandum (in τἢ ἀρχῆ) censet F ep. p. 33, ego delevi 18 ὁπουόλαις O, corr. F 19 μὲν ⟨ἐν⟩ τῷ coni. F 20 ... νων O, suppl. F/ αρχ... O, suppl. F/ 21 σοφος O, corr. F 22 δ ... O, δ[ούλου] suppl. F, δ[ιὰ] B | συνεχειν O, corr. F

ηγορία τὸ λοιπὸν ἀγνοούμενα παρέχων μονόμισσα — οὕτω δὲ τὴν καθάπαξ ἀνάπαυλαν ἐκ μέσης τῆς ἡμέρας διδομένην τῆ τάξει ἡ παλαιότης ἐκάλεσε —, τῶν τηνικαῦτα διοικούντων τὰ πράγματα — σοφοὶ δὲ ἦσαν καὶ παιδευθέντες — ἐπισταμένων, νύκτα μὲν ταῖς ἀνα- 5 παύσεσιν, ἡμέραν δὲ τοῖς πόνοις ὑπὸ τῆς φύσεως παρακεχωρῆσθαι, καὶ ἀνόσιον οἰομένων, τοὺς ἐν πράγμασι νυκτηγρετοῦντας καὶ τῆς μετὰ ἥλιον ζημιῶσαι βραχείας οὖν τινος τῶν πόνων ἐνδόσεως. οὐκ ἀρκούσης δὲ τῆς ἐπὶ τὸ χείρον παραλλαγῆς καὶ αὐτῆς τῆς 10 ἐκ τοῦ σχήματος παραψυχῆς τε καὶ τιμῆς ἀφηρέθησαν οἱ πριμισκρίνιοι, ⟨δικαστηρίων⟩ κινδύνφ τῆσδε παραμυθίας, ὡς ἔφην, ἀποστερούμενοι.

Περί των χομμενταρισίων.

16. Δύο τον ἀριθμον (καί) αὐτῶν, ὡς ἔφθημεν 16 εἰπόντες, τυγχανόντων (τῶν) κομμενταρισίων, οὺς ὁ χρόνος ἐκ τῶν ταχυγράφων ἔφερε τῆς φροντίδος, ἔξ καὶ αὐτοίς, καθάπερ τοῖς πρὸ αὐτῶν, ὑπέτρεχον βοηθοί, ἐκ τοῦ τάγματος τῶν Αὐγουσταλίων προσλαμβανόμενοι, ἄνδρες ἀστεμφείς καὶ νόμφ πρέπουσαν αὐστη- 20 ρίαν ἀνατείνοντες, παρ' οἶς ἐτύγχανεν ἡ πᾶσα δύναμις τῆς ἀρχῆς. οὖτοι τὰς μὲν ἐγκληματικὰς ἐξετάσεις ἔφερον [τῷ δι]καστηρίφ, ὑπασπιζόντων αὐτοῖς, ὡς προ-

v. 13 vide III 14 extr. 15 vide III 4

v. 1 μανούμισσα coni. F 5 έπίσταντο O, corr. F 6 παρακεχωρίσθαι O, corr. O_2 8 μετὰ (μέσον) ήλιον coni. F ep. p. 33 12 δικαστηρίων addidi e p. 101, 25 | πινδύνφ O, not-νής coni. F 15 καὶ et 16 τῶν add. B coll. III 20 | ἐφημεν O, corr. F 18 αντους O, αὐτοῦς corr. F \ υπετρεγεν O, corr. F 20 αστε|φεις O, corr. O_2

[έφαμ]εν, ἀπλικιταρίων τε καὶ κλαβικουλαρίων μετὰ [πλήθους] φαβδούχων σιδηρέοις δεσμοῖς καὶ ποιναίων δργ[άνω]ν [ή] πλήκτρων ποικιλία σαλευόντων τῷ φόβῳ [τὸ δικαστή]ριον δουκιναρίων δὲ στῖφος θέμενοι καὶ τὸ μοῦς [αὐθεντί]ας τοῦ νόμου ἤρκουν πρὸς σωφρονισμὸν ἁμαρτάνουσιν.

17. Έγὸ δὲ ἐκπλήττομαι ἀναπολῶν [καὶ κα]τὰ νοῦν πρὸς έκείνους τοὺς ἄνδρας ἀνατρέχων, [οἶο]ς ἦν δ φόβος των κομμενταρισίων παρά πασι μέν [το]ῖς 10 δπωσοῦν ήγουμένοις τῆς τάξεως, διαφερόντως δὲ παρὰ τοίς σποινιαρίοις, παί όπως (πᾶς δ) παραπορευομένου κομμενταρισίου τυχών δμιλίας ήξιοῦτο. δι' αὐτῶν γὰρ οὐ τὰ τῆς ἀρχῆς μόνα κινήματα, άλλὰ καὶ ἡ βασιλέως άγανάκτησις έθεραπεύετο. τοιγαροῦν έγὰ διαμέμνημαι 15 την του λεγομένου χαρτουλαρίου τηνικαύτα χάριν πληοῶν τοῖς κομμενταρισίοις, ὡς 'Αναστασίου τοῦ βασιλέως κινηθέντος κατά 'Απίωνος, άνδρος έξοχωτάτου καλ κοινωνήσαντος αὐτῷ τῆς βασιλείας, ὅτε Κωάδης δ Πέρσης ἐφλέγμαινε, Λεοντίου τὴν ἐπαρχότητα διέπον-20 τος, ανδρός νομικωτάτου ή τε βασιλέως όργη δημεύσεις τε καὶ ἀφορισμούς οὐκ ἄλλη τινὶ τῶν ἀρχῶν, ἢ μόνη τη ἐπαρχότητι τὰ της ἀγανακτήσεως ἐπίστευεν. έν ή τοσαύτην ἐπεδείξαντο δυναστείαν [τε] καὶ σύντονον έντρέχειαν οί τότε χομμενταρίσιοι [μετά πάσης] 25 καθαρότητος καὶ ἀποχῆς παντοίας ἐπὶ κλοπὴν έστώσης

v. 1 vide III 8

v. 1—5 suppl. F 1 καβικουλαρίων O, corr. F ep. p. 31 2 πλήθους suppl. F ep. p. 31 | ποινεων O, corr. F 3 'πληκτρων, unde $\tilde{\eta}$ supplevi; $\lceil \kappa\alpha \rceil \rceil F \mid \pi$ σικιλιας αλευόντων O, corr. F 7 ... τα O, $\lceil \kappa\alpha \rceil$ τὰ suppl. F, $\lceil \kappa\alpha \rceil$ κα \rceil τὰ scripsi 11 πᾶς δ add. F. Skutsch 20 $\tilde{\eta}$ τοῦ coni. F, sed nihil mutandum censuit F ep. p. 34

περινοίας, ὅστε τὸν βασιλέα θαυμάσαντα τὴν ἀρε[τὴν τῶν] τότε στρατευομένων, πάσας τὰς ἀνακυπτούσας χρείας, [με]θ' ὰς καὶ τὴν κατὰ Μακεδονίου (τοῦ) τότε τὴν βασιλίδα πόλιν ἐπισκοποῦντος ἀγανάκτησιν, ὡς λόγους περὶ νεωτερισμοῦ δογμάτων ἀποκλείοντος, αὐτοῖς ε ἐγχειρίσαι, λέγω δὲ τοῖς τῶν ἐπάρχων κομμενταρισίοις, καίτοι Κέλερος τοῦ πά[ν]των φιλτάτου παρόντος τῷ βασιλεῖ καὶ τὴν τοῦ λεγομένου μαγίστρου φροντίδα κοσμίως ἀνύοντος.

18. Καὶ ταῦτα μὲν ἐκ ⟨τε⟩ θεῶν ἐκ τ' ἀνθρώπων 10 ἀπόλωλε· τὸ γὰρ λοιπ[όν ἐστιν 'οὐδ'] ἐν λόγφ οὐδ' ἐν ἀριθμῷ.' ἐκόσμει δὲ οὐδὲν ἤ[ττον τὴν [πο]λύ]-τροπον δυναστείαν τοῦ σκρινίου καὶ ἡ τῶν λεγομένων [κομ]έντων ἐξουσία ὑπερφυής. ὁ γὰρ ὕπαρχος ἢ πα[ρὰ] [βασι]λέως θαρρούμενος ἢ αὐτὸς [κ]α[τ]ὰ [τὸν νόμον] 16 [κινούμενος] καὶ σπουδάζων ἄρχοντα [δποιον]οῦν ἢ ὑπη[κόων τινὰ] παραστῆσαι τῷ νόμῳ, τὸν κ[ομμεντα-ρ]ίσιον μυστ[ογρά]φον λαμβάνων, τὸ πρακτέον ἐπέτρε-πεν αὐτῷ. ὁ δὲ λ[αθὼν τοῦ]τον τὸν πιστότατον ᾶμα [καὶ μάλιστα τετι]μένον τῶν οἰκείων χαρτουλαρίων νο παραλαβὼν μεθ' ἐαυτοῦ ὑπηγόρευε 'Ρωμαϊκῶν ὀγκῶν ἡημέτων τὸ σ[ύν]θημα, κ[ατ'] ὧπα τῶν ἐκ τάξεως πιστικωτάτῷ ᾶμα καὶ διαπρέποντι καταπιστεύων ῶσπερ πτηνὸν τὸν ἀγανακτούμενον παριστᾶν τῷ [βή]ματι.

v. 11 Anthol. Pal. XIV 73, 8; vide Oracula Graeca n. 178 coll. R. Hendess

v. 3 toõ addidi 4 & δ_s lóyos bis scriptum habet O, alterum delet O_2 , & δ_s lóyov coni. F, & δ_s lóyovs B 10 ts add. B 11—p. 106, 9 suppl. F 17 **...... η siov O, corr. et suppl. F 19 two π iototátwo O, corr. F 20 μ evwo O, corr. O_2 21 byn ρ coni. Gu. Kroll et Th. Preger 24 π th ν vo O, corr. O_2

20

τῆς δὲ βασιλείας ἐπιεικείας καὶ τῆς τῶν ἀρχόντων ἔτι περὶ τοὺς ὑπηκόους στοργῆς συγγνώμης ἀξιουσῶν τοὺς καταρρηθέντας, εἰκὸς ἦν τὸν ἐλευθερούμενον εὐχαριστίας δι' αὐτῶν τῶν ἔργων τοῖς μέσοις ὁμολογεῖν [ἀφείλειν].

5 19. Καὶ συνῆπτο σχεδὸν τῷ σκοινίῷ τῶν κομέντων ὁ καλούμενος ἰνστρουμεντάριος — ἀντί τοῦ χαρτοφύλαξ τῶν ἀρχείων τοῦ δικαστηρίου — εἰς τὸ ὑπογράφειν καὶ πληροῦν τὰ[ς ψή]φους, καὶ χ[ῶρος] μὲν αὐτ[ῷ ἐν τῷ] ἱπποδρομίῷ ὑπὸ τ[ῷ τ]ῆς βασιλείας [βή]ματι ἐπὶ 10 τὸν νότον ἄχρι τῆς καλουμένης σφενδόνος ἐξ ἀρχαίου παρακεχώρηται. πάντα δὲ τὰ ἀπὸ τῆς βασιλείας Βάλεντος ἐν τοῖς τότε μεγίστοις δικαστηρίοις πεπραγμένα αὐτόθι σώζεται καὶ τοῖς ἐπιζητοῦσιν οὕτως ἐστὶν ἔτοιμα, ώσεὶ χθὲς τυχὸν πεπραγμένα. ἀπώλετο δὲ καὶ αὐτὸς 16 ὁ ἰνστρουμεντάριος καὶ ἔρημος ἡ καθέδρα μένει, μόνοις οἰκέταις ἀναμένουσι τοὺς κεκτημένους ἐγκεχωρημένη. διαγνώσεως γὰρ οὐκ οὕσης — ἢ ἄλλου πρακτέου τινός, ⟨ώς⟩ εἰκός — οὐδὲ κινουμένης ἐν τῷ δικαστηρίῷ, πῶς ἀν αὐτὸς ἀναγκαῖος εἶναι τοῖς πράγμασι νομι[σθ]είη;

Περὶ τῶν ἀβ ἄπτις.

20. 'Αβ ἄκτις μὲν δνομα τῷ φροντίσματι· σημαίνει δὲ καθ' ἐρμηνείαν τὸν τοῖς ἐπὶ χρήμασι πραττομένοις ἐφεστῶτα, [ὡς ἀ] πιγμέντις τοὺς ἐπὶ τῶν ἀρωμάτων καὶ ἀ σηκρήτις τοὺς ἐπὶ [τῶν σηκ]ρήτων — οὐδὲ γὰρ

v. 4 δφείλειν supplevi 6 ίστρονμενταριος O, mutavit O_2 7 αρχιων O, corr. O_2 10 Σφενδόνης volebat F 11 οναλεντος O, quod mutavi 15 ιστρονμενταριος O, quod mutavi 16 έκκεχωρημένη O, corr. F 17 μηδ' άλλον coni. F ep. p. 34 | πρακταιον O, corr. O_2 18 εικος O, $\langle \dot{\omega}_S \rangle$ είκος vel είκότως coni. B | κινονμένης O, κινονμένον coni. F 23—p. 107, 3 suppl. F

άδσημοήτις ματά τους Ιδιώτας, έξ [άγνοίας] μετά τοῦ δέλτα στοιχείου της προθέσεως [ἐπιβαλ]λομένης καὶ ἀ σαβάνις τοὺς ἐπὶ τῶν βαλανείων τῆς [αὐ][λῆς. δύο] δὲ καὶ αὐτῶν ὄντων τῶν ἀβ ἄκτις, οθς κατὰ βαθμον δ χρόνος ἀπὸ τῶν ταχυγράφων, καθάπερ τοὺς ε πρὸ [αὐ]τῶν καλεῖ, εξ ἄνδρες ἐραστοὶ καὶ νουνεχέστατοι καλ σφοινώντες έτι άπὸ τοῦ τάγματος τών Αύγουσταλίων βοηθοῦσι δῆθεν ἔτι καὶ νῦν τῷ ὀνόματι. ἔργον δε αὐτοῖς τὰς χρηματικάς ὑποθέσεις τρακτεύειν - άντι τοῦ διαψηλαφᾶν και είσφέρειν κρι- 10 θησομένας τῷ βήματι — ὑπουργούντων αὐτοῖς τῶν νωμενκλατόρων, οθς άναφωνήτας καλ συναγωγείς. πάλαι μεν των συγκλητικών, νυν δε των δικανικών όητόρων είναι προειρήκαμεν. νόμος δε ήν - και γάρ ούκ έστιν, άρτι παροφθείς έξ άβελτερίας, ή τάληθές είπεῖν, 15 κακοδαιμονίας —, πάντα διὰ τῶν παρόντων αὐτοῖς χαρτουλαρίων, καλ αὐτῶν ἀπὸ τῶν ταχυγράφων, ἀναφαίνεσθαι έπλ των λεγομένων δεγέστων ή κοττιδιανών άντι τοῦ ἐφημέρων βέγεστα δὲ Ῥωμαιοι τὰς βίβλους, αίς ενέγραφον τὰ πραττόμενα συνείδον ονομάζειν, δτι 20 ρήγεστα τὰς πράξεις τοῦ πολιτεύματος εἶναι βούλονται -, ένθεν τοις ότεδήποτε ζητούσι τὰ ότεδήποτε πεπραγμένα σύντομος περί την εύρεσιν εύκολία. έξ αὐτῶν γάρ των δεγέστων καλ κοττιδιανών ή δύναμις των

v. 14 vide supra III 8

ν. 1 αδσηκρητεις O, corr. F | άνοίας suppl. F, corr. B 6 σεραστοι (prius σ postes erasum) O, σεβαστοί coni. F, ἄριστοι Cramer (apud F ep. p. 35), έργασταί sut έργάται F ep. 9 αύτους O, αὐτοῖς corr. F 10 άρτι O, άντί corr. O, 12 νομενιολατωρων O, quod mutavi 13 δεκανικών O, corr. F 16 διὰ τῶν τῶν παροντών O, corr. O, 17 ἀναφέρεσθαι coni. B 21 ρηγεστα O, όῆς γέστας coni. F 23 συντομώς O, corr. F εύκολίας O, corr. F 24 των γαρ O, transposuit F

πεπραγμένων έγινώσκετο. Θάττον δε ζδ τῆς τάξεως Ινστρουμεντάριος λαμβάνων ἀπὸ τῶν ἀβ ἄκτις τὸν χρόνον και τὸν ὕπατον, ἐν ἐπιτόμω σημειούμενος πρὸς ταγείαν ανάμνησιν λόγω, θαττον απηλλάττετο πονών. 5 καλ τοῦτο μέν τὸ θαυμαστὸν γνώρισμα τῆς εὐταξίας έπράττετο μετὰ σπουδης, καὶ πᾶς καιρὸς τοῖς ἐφ[ημέ]οοις ένεγοάφετο, μηδε των αποάκτων ήμεοων παραλιμπανομένων τοῖς ἀναγράφουσιν, ἀλλ' αὐτῶν ἔτι καὶ τὰς αίτίας, [ὧν ενε]κα ἀργὰς αὐτὰς εἶναι συνέβαινεν, 10 άναγραφόντων. [καὶ τοῦ]το μὲν θαυμαστὸν ἦν ἡ δὲ των λεγομένων περσωναλίων] άναγραφή παντός έπαίνου κρείττων δικαίως ένομίζ[ετο]. τὰς γὰρ διαγνώσεις περιέφραζεν 'Ιταλιστί δ των βοη[θούν]των λογικώτατος ούτω κατά λεπτόν, ώστε κάν [εί τυ]χ[ον] παραπολέσθαι 15 την διάγνωσιν συνέβη ποτέ, έξ αὐ[τῆς] μόνης τῆς παραφράσεως και ως υποτυπώσεως αὖθις δύνασθαι στῆναι την διάγνωσιν και τοῦτο συμβάν έγω αὐτὸς διαμέμνημαι. διαγνώσεως γαρ είσαγθείσης μέν, των δέ έπ' αὐτῆ πραγθέντων οὐδαμοῦ φαινομένων, εἰσενεγ-20 θέντος έπλ τῆς ἀρχῆς τοῦ λεγομένου περσωναλίου ἔστη διάγνωσις κατ' οὐδὲν ἐνδέουσα. καὶ τίς οὐκ ἂν ἐπιδακούση των έγκωμίων είς μνήμην έρχόμενος, οίς ύπλο της τάξεως και των τοιούτων της άρετης γνωοισμάτων έχρήσατο Σέργιος τε δ πολύς, καὶ Πρόκλος 25 δ δικαιότατος, Τριβουνιανός τε δ πολυμαθέστατος -

v. 1 δ add. B 2 inequality agios O, corr. $F \mid \delta \pi \delta$ $\tau \delta \nu$ bis scriptum habet O, alterum delet O_2 3 $\chi \rho \delta \nu$ O, corr. O_2 4 $\pi \delta \nu \omega \nu$ O, quod correxi 5 $\tau \delta \nu$ O, $\tau \delta \tau \nu$ corr. O_2 O, quod correxi 8 $\alpha \nu \tau \iota$ O, $\xi \tau \iota$ corr. O_2 , $\alpha \delta \tau \delta \nu$ $\xi \tau \iota$ scripsi 10 $\xi \iota \delta \varepsilon$ O, $\delta \delta \delta \varepsilon$ corr. O_2 13 $\pi \xi \rho \iota \xi \xi \nu$ O, $\pi \xi \rho \iota \xi \nu \rho \psi \nu \nu$ coni. Cramer apud F ep. p. 35 $\mid \iota \tau \alpha \lambda \iota \delta \iota$ O, corr. $B \mid \beta \circ \eta \dots \tau \omega \nu$ O, $\xi \sigma \tau \rho$ $\delta \tau \nu$ $\delta \nu$

ών δ μεν υπαρχος οίος οὐκ ἄλλος, οί δε ἄμφω κυαιστορες γενόμενοι τὴν πολιτείαν ἐκόσμησαν — συλλαμβανομένων αὐτοις περί τοὺς ἐπαίνους πάντων ὁμοῦ τῶν τότε δικολόγων, περί ὧν σιγᾶν ἄμεινον ἢ παρ' ἀξίαν ἐπαινεῖν κοσμιώτερον οίμαι. καὶ ταῦτα μέν ποτε' τοῦν δ' οὐ μόνον οὐκ ἔστιν, ἀλλ' οὐδὲ μνήμης τινὸς ἀξιοῦται δι' ὰς οὐς ἕπαξ ἀποδεδώκαμεν αἰτίας.

21. Μετά δε τον άβ άπτις δ δεγενδάριος έπι τῆς φροντίδος τῶν συνθημάτων τοῦ δημοσίου δρόμου τεταγμένος έτι καὶ νῦν λέγεται μέν, πράττει δὲ οὐδέν, 10 τοῦ μαγίστρου τῆς αὐλῆς τὴν ὅλην ὑφελομένου τοῦ πράγματος έξουσίαν. μεθ' δυ οί των διοικήσεων κοῦρα έπιστουλάρουμ, οι τὰς μὲν ἐπὶ τοῖς δημοσίοις φοιτώσας ψήφους γράφουσι μόνον, τὸ λοιπὸν καταφρονούμενοι· οί δὲ λεγόμενοι τρακτευταί την έγνωσμένην 15 αὐτοῖς διδασκαλίαν ὑποτιθέντες τῶ προστάγματι τὴν όλην υφήρπα ζον έξουσ λαν, μάλιστα έξότε την άρχην έαυτοῖς έθάρ[ρουν π]εριποιεῖν οί συρινιάριοι. πέρας μεν ὧδε τῶν λογι[κῶν] [τῆς] τάξεως συστημάτων. δουκινάριοι (γάρ) καὶ κεντινά[ριοι, βίαρχοί] τε καὶ 20 άδιούτορες καὶ τὰ λοιπὰ τῆς τάξεως μέλη, [άνύον]τα την ύπὸ τοῦ νόμου τεθειμένην αὐτοῖς λειτουρ[γίαν, τέ ομα της στρατείας, όποιον ή τύγη δοίη, καταλαμ-[βάν]ουσι, τῶν λεγομένων θηκοφόρων, οι τὰς προτομάς της άργης φέρουσι, καλ διαιταρίων έν έτέροις μέν 25 τάγμασι τῆς τάξεως καταλεγομένων λειτουργίαν τε πληρούντων.

v. 3 two absols O, two del. F 7 délovital O, quod correxi | apodwacher O, dissourable O_3 , ego correxi 12 mésor O, med or corr. F 13 sutwars O, corr. O_2 18 arrivació O, corr. F 19 logi... O, suppl. F 20 yèr add. B 23 dun O, doin corr. O_2 24 oi two O, oi del. F 26 de O, re scripti

Περί τοῦ πορνιπουλαρίου τῆς μεγίστης τάξεως.

- 22. Πάντων, οίμαι, των καταλόγων, εί μή τι σωάλλομαι, παρελθόντων τω λόγω, υπόλοιπόν έστιν, αύθις καθάπερ ήγεμόνα σεμνόν έπὶ τέλους τὸν κορνικουλά-5 ριον ἐπὶ τῆς ἱστορίας ἀναδεῖξαι· δεῖ γὰρ αὐτὸν τὴν δλην συνέχοντα τάξιν άρχην αμα καλ πέρας αὐτῆς άποδεῖξαι. ἀρκεῖ μὲν οὖν αὐτῷ πρὸς ἀξιοπιστίαν καὶ μόνος δ χρόνος, ύπερ τριακοσίους και χιλίους ενιαυτοὺς ἡγουμένφ τοῦ τάγματος, καὶ σὺν αὐτῷ τῷ πολισμῷ 10 τῆς ἱερᾶς Ῥώμης ἐπιφανέντι τοῖς πράγμασι παρῆν γὰρ άνέκαθεν τῷ ἱππάρχῳ, ὁ δὲ ἵππαρχος τῷ τότε ἡηγί. ώστε έκ προοιμίων της 'Ρωμαϊκης πολιτείας γνώριμος δ πορνικουλάριός έστιν, καν εί μηδεν αὐτῷ παρά τὴν προσηγορίαν ἀπολέλειπται έξότε (γάρ) Φοῦσκον — 15 ούτω δὲ ⟨τὸν⟩ μελάγχρωτα 'Ρωμαΐοι παλοῦσι — Δομιτιανός πραιτωρίων υπαρχον κατά την Αυγούστου έγγείρησιν προβαλόμενος την τοῦ ἱππάρχου περιττήν άπέδειξε προαγωγήν, (αὐτὸς τῶν) ὅπλων ἡγούμενος, μετηνέχθη πάντα.
- 20 23. Τοιγαροῦν τὰ ὁπωσοῦν παρὰ τοῖς ὑπάρχοις πραττόμενα μόνος διέταττεν ὁ κορνικουλάριος, καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν πόρους εἰς οἰκείαν ἀπεφέρετο παραψυχήν καὶ τοῦτο ἀπὸ Δομιτιανοῦ ἔως τοῦ καθ' ἡμᾶς Θεοδοσίου κρατοῦν ἡμείφθη διὰ τὴν 'Pouφίνου τυραν-25 νίδα. νόμον γὰρ ἔθετο ὁ βασιλεὺς Άρκάδιος τὸ τῆς

v. 7 ἀξιοπρέπειαν coni. F 11 τῶ τε O, τότε τῷ coni. F, τῷ τότε B 14 γὰρ add. F 15 τὸν add. B | μελαν χρῶτα O, corr. F | δομετιανος O, quod ad v. 23 mutavi 16 ὑπαρχος O, corr. F 17 προβαλλόμενος O, corr. B 18 αὐτὸς τῶν addidi 19 μετενέχθη O, corr. O₂ 21 δεὶ ἔταττεν O, δὴ ἔταττεν coni. O₂, corr. F

ἀρχῆς δυνατὸν δεδιττόμενος, [ἄστε] τὸν πρίγκιπα τῆς τάξεως τοῦ μαγίστρου παριόντα [ἐπὶ] τὰ μέγιστα δικαστήρια περιεργάζεσθαι καὶ πολ[υπραγμο]νεῖν τὴν δύναμιν τῶν πραττομένων ἐν [αὐτοῖς, καὶ] [οὖτινος] χάριν γίνοιντο τὰ τοῦ δρόμου συνθήματα [εὐρίσκειν. 5 καὶ] τὸ λοιπὸν ὁ 'Poυφίνος, ἐξότε δι' ἑαυτοῦ ἐπὶ τὴν ἕω [ἤλθε], τὸν λεγόμενον κόμιτα τῆς ἀνατολῆς μαστίξας ἀπώλεσεν, ἀνθ' ὧν ἐτόλμησε ξηλῶσαι τῷ λόγφ τὴν ἐπαρχότητα καὶ ἡ μὲν 'Αρκαδίου, ὡς ἔφην, διάταξις ἐν τῷ πάλαι Θεοδοσιανῷ κώδικι ἀνεγέγραπτο, 10 οἱ δὲ τὸν νεαρὸν καταστησάμενοι παρείδον αὐτήν, ὡς περιττὴν αὐτοῖς εἶναι φανεῖσαν.

24. Παρών οὖν ὁ πρίγκεψ τῶν μαγιστριανῶν τοῖς μεγίστοις ποτὲ δικαστηρίοις καὶ μηδὲν παρὰ τὴν προσηγορίαν ἔχων, λόγους ἔθετο πρὸς τὸν τότε τῆς τάξεως 18 κορνικουλάριον, ὥστε πάροδον αὐτῷ δοῦναὶ τινα πρὸς τὰ πραττόμενα καὶ δόξαν οὕτως ἐτύπωσεν ὁ πρίγκεψ μίαν χρυσίου λίτραν καθ' ἔκαστον μῆνα προσφέρειν τῷ κορνικουλαρίῳ, μετὰ τὸ πᾶσι τοῖς ἐκ τάξεως κατὰ συνήθειαν λαμβάνουσι μοίραν τινὰ τῶν πόρων ἀμελ- 20 λητὶ διδόναι τὰ εἰωθότα. τούτων οὕτως συντεθειμένων αὐτοῖς, λαμβάνων ὁ κατὰ καιρὸν κορνικουλάριος παρὰ τοῦ πρίγκιπος τὰς δώδεκα τοῦ χρυσίου λίτρας δίχα τινὸς ἐλλείμματος, μετὰ πάσης τιμῆς παρεχώρει τῷ κρείττονι μᾶλλον τὴν τῶν μονομερῶν ἐντυχιῶν εἰσα- 26 γωγήν, φυλάξας ἑαυτῷ μετὰ τὴν ἐκ τοῦ βαθμοῦ καὶ

v. 10 cf. Cod. Theod. VIII 5, 35; vide supra p. 66, 17

v. 2—7 suppl. F 9 διατάξεις O, corr. O 10 ποδημι O, corr. O 11 τῶν νεαςῶν O, corr. F 14 μηδένα O, corr. F, servandum fortasse censet F ep. p. 28 20 μιαν O, μοῖοαν corr. B 21 συντιθεμένων O, corr. B 22 παιςὸν O, O, O del O 23 δέδωνα O, corr. O 25 εἰσαγων O, corr. O 2

5

τῶν ἄλλων κερδῶν προνομίαν τὸ πληροῦν δι' οἰκείας ὑποσημειώσεως τὰ πραττόμενα, οὐκ ἔλαττον χιλίων χρυσῶν πόρον αὐτῷ περιποιοῦντα.

25. Τὰ δ' ἔνθεν οὐκέτ' ἄν φοάσαι λόγφ δακούων δυναίμην χωρίς

κατά τὸν Εὐοιπίδου Πηλέα. πάντων γὰρ ἤδη [πρότ]ερον τούτων, δυ τρόπον καὶ τῶν ἄλλων, ἀπολο[μένων] παραπέλαυσα καὶ αὐτὸς έγω της κακο δαιμον λας του χρόνου καταντήσας είς 10 τὸ πέρας [τῶν τῆς] στρατείας βαθμῶν, μηδὲν παρὰ την προ[σηγ]ορίαν κτησάμενος. και μάρτυρα την Δίκην άλη[θεύων] οὐκ ἐρυθριῶ ἐπικαλούμενος. ἔως ένὸς όβο λοῦ ο τοῦ πρίγκιπος, οὐκ ἀπὸ τῶν λεγομένων κομπλευσίμων οίδα κομισάμενος. πόθεν γάρ 15 έμελλον λαμβάνειν, τῆς μὲν ἀρχαίας συνηθείας ἐχούσης έπτὰ καὶ τριάκοντα χρυσείους παρέχεσθαι τῆ τάξει ύπλο μονομερούς έντεύξεως πρός των δπωσούν είσβαλλόντων έν τοῖς τότε μεγίστοις δικαστηρίοις, τὸ δὲ λοιπον γαλκοῦ κάρτα μετρίου — οὐ γὰρ γρυσίου — 20 ώσπερ είς έλεον οίκτρῶς καὶ οὐδὲ συνεχῶς ἐπιδιδομένου; ἢ πῶς ὁ πρίγκεψ πρὸς τὰ πάλαι διδόμενα παρ' αὐτοῦ τῷ κατὰ καιρὸν κορνικουλαρίφ συνωθεῖτο, μηδὲ είς μνήμην ψιλής γοῦν προσηγορίας ἀναφερόμενος, μηδε παρείναι τὸ λοιπὸν ὑπομένων τῷ δικαστηρίω, 25 οὐδενὸς οὐδενὶ ἐν βαθμῷ στρατευομένου; ἐμοὶ δὲ μεταμέλει δψία τοῦ καιροῦ τὸ προσῆκον ἀναλογιζομένω,

v. 6 Eur. frg. 621 Nauck²

v. 4 φράσας O, corr. F ep. p. 36 B 9 ἔσω O, ἐγὼ corr. B 16 χευσίους O, χευσίνους F ep. p. 36 B, corr. Th. Preger 17 πρός τον O, corr. O₂ 20 ἔλαιον O, corr. Gu. Kroll 21 ὅπως O, πῶς corr. F 25 ονδενίω O, οὐδενὶ ἐν corr. F

άντὶ τίνος τοσοῦτον προσήδρευσα χρόνον τῷ δικαστηρίω, μηδὲν έξ αὐτοῦ πρὸς παραψυχὴν εὐραμένω καὶ δικαίως ταῦτά μοι συμβέβηκεν εἰς ταύτην ἐμβαλόντι τὴν λειτουργίαν. ὥστε χαλεπὸν οὐδὲν τὴν ἐκ προοιμίων ἐπ' ἐμοὶ διελθεῖν ἄχρι τοῦδε τῷ λόγω διήγησιν. 5

26. Ένα καὶ εἰκοστὸν τῆς ἡλικίας ἄγων ἐνιαυτὸν ἐπὶ τῆς Σεκουνδιανοῦ ὑπατείας ἐκ τῆς ἐνεγκούσης με Φιλαδελφείας τῆς ὑπὸ τῷ Τμώλφ ἐν Αυδία κειμένης παρῆλθον εἰς ταύτην ⟨τὴν⟩ εὐδαίμονα πόλιν καὶ πολλὰ μετ' ἐμαυτοῦ σκεψάμενος ἐπὶ τοὺς μεμοριαλίους τῆς 10 αὐλῆς συνεῖδον ἐλθεῖν καὶ πρὸς στρατείαν ἀναζώσασθαι μετ' ἐκείνων. ὅπως δὲ μὴ τὸν ἐν μέσφ χρόνον δόξαιμι ζημιοῦσθαι, εἰς φιλοσόφου φοιτᾶν διέγνων. ἀγάπιος ἦν κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον, περὶ οὖ Χριστόδωρος ὁ ποιητὴς ἐν τῷ περὶ τῶν [ἀκρο]ατῶν τοῦ με- 15 γάλου Πρόκλου μονοβίβλφ φησὶν οὕτως·

[Άγάπιος] πύματος μέν, ἀτὰρ πρώτιστος ἀπάντων,

παρ' ῷ τὰ πρῶ[τα] τῶν Αριστοτελικῶν διδαγμάτων μαθὼν ἔτυχον και τινων ἔ[κ τῆ]ς Πλατωνικῆς φιλοσοφίας ἀκροάσασθαι. ἡ δὲ τύχη μᾶλλον εἰς ταύτην ω [μ]ε παρωθῆσαι (τὴν) λειτουργίαν σκεψαμένη [Ζω]-τικόν, πολίτην έμὸν καὶ χαίροντά μοι (οὐ) μετρίως,

v. 14 Fr. Baumgarten, de Christodoro poeta Thebano (diss. Bonn. 1881) p. 7

v. 1 αν τις O, ἀντὶ τίνος corr. F 8 καὶ λυδία O, corr. F 9 τὴν add. B 10 με ναντῶν O, μετ' αὐτῶν coni. O_2 , μετ' ἑμαντοῦ corr. F | μεμωριαλίους O, corr. F 12 μὴ τῶν O, μὴ τὸν corr. F 16 εφησίν O, corr. O_2 18 [στοιχεῖα], quod litterarum vestigiis minime convenit, suppl. F; πρῶ[τα] scripsi 19 ειπων O, del. O_2 , μαθών corr. F. Skutech (ε...ς O, ευργί. F 21 επαρωθησαι O, suppl. et corr. F \ τὴν add. F

ἐπὶ τὴν ἐπαρχότητα τῶν πραιτωρίων ὑπὸ τῷ πάντων βασιλέων ἡμερωτάτῷ ἀναστασίῷ προήγαγεν, δς οὐ πείθειν με μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀναγκάζειν δυνάμενος τοις ταχυγράφοις τῆς ἀρχῆς συνηρίθμησεν, ἐν ἡ καὶ ἀμ- τριανὸν τὸν ἐπιεικέστατον, ἀδελφιδοῦν τῷ ἐμῷ πατρί γενόμενον, συνέβαινε διαφαίνεσθαι.

27. Όπως δὲ μὴ τυχὸν ραθυμήσω, πᾶσάν μοι κέρδους όδον δ υπαρχος έδειξεν, ως παρ' όλον τον της άργης χρόνον αὐτοῦ — μέτριος δὲ ην καὶ βραζεῖ τὸν 10 ένιαυτὸν έκβάς — οὐκ έλάττους χιλίων χουσῶν ἀποκερδαναι σωφρόνως. (ώς) είκος οὖν εὐχαριστῶν ένώ πῶς γὰρ οὖ;
 ἐγκώμιον βραγὸ πρὸς αὐτὸν διεξῆλθον δ δε ήσθείς ανα στίχον μεν εκαστον χρύσινον άπὸ τῆς τραπέζης με κομίσασθαι παρζεκελεύσατο οί 15 δε πρός το βοηθείν ύπο του λεγομένου άβ άκτις καλούμενοι, τὸ μήποτε γενόμενον, παρακαλούντες προσελάβοντό με είς πρώτον χαρτουλάριον, έτέρων δύο μόνων, ήδη γερόντων, πρότερον μετά χρυσίου δόσεως συνταξαμένων αὐτοῖς καὶ οὐ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ 20 τέσσαρας πρός είκοσι χουσούς κατ' έτος ώρισαν έκαστον. δμοίως τε ποιών άντ' αὐτών τὸ λεγόμενον περσωνάλιον και κοττιδιανόν, περί ων άρτι διεξηλθον, σουγγεστιώνας έτι[θέμ]ην, ών δ λόγος ώδε πάντες μέν άνέκαθεν οί παρά τη ποτέ πρώτη των άρχων βοη-25 θούντες τοίς τρέχουσι σκρινίοις διβά πολλθής έξέλαμ-

v. 22 vide supra III 20

πον παιδείας, περί δε την Ρωμαίων φωνην [τὸ πλέον] έ]γειν έσπούδαζον γρειώδης γὰρ ἦν αὐτοῖς κατὰ [τάναγκ αιον. δίκης οὖν έφεσίμου τυχὸν γενομένης, εἶτα πρός την [σύγκ]λητον ἀναγομένης πρός διόρθωσιν, δ τῶν ἄλλων [βοηθῶν] [κρ]είττων συνέταττε τὴν λεγο- 5 μένην σουγγεστιώνα - [άντί] τοῦ διδασκαλίαν - πρὸς άπρόασιν της βουλης ούτω [μάλιστ]α, ώς έππλήττειν τόν τε της βουλης κυαίστορα καὶ τοὺς λεγομένους πάλαι μέν ἀντεκήνσορας, καθ' ήμᾶς δὲ ἀντιγραφεῖς. τοῦ δὲ θεοῦ συλλαμβάνοντος καὶ τῆς ἀπὸ τῶν περι- 10 γινομένων μοι παραμυθιών προθυμίας άνεπαίσθητον άποτελούσης του κάματου, οὐ μόνου ἐπλήρουν τὰς ελοημένας λειτουργίας έπλ τοῦ σκρινίου, άλλὰ μὴν έπεσημοήτευον παρά τοῖς ταχυγράφοις, ἔτι καὶ βοηδῶν ετέροις εν τῷ τεμένει τῆς δίκης ταχυγραφοῦσιν, 15 δ καλείται σήκοητον - καί οὐ μικοὰ ή τε δόξα διὰ τῶν ἔργων ή τε τῆς παραμυθίας ἐπὶ τοῖς ἔργοις ἀφθονία —, ἔνθεν ὥσπερ ἀναπτερωθεὶς ἐπὶ τοὺς λεγομένους ά σηχρήτις της αύλης έπειγόμην.

28. Ό δὲ Ζωτικὸς ὑποβάλλοντος αὐτῷ τοῦ πάντα 20 χρηστοῦ καὶ ἐπιεικοῦς, φιλομαθοῦς τε καὶ φιλοσόφου τὸν βίον 'Αμμιανοῦ καὶ γαμετήν μοι περιποιεῖ ἐκατὸν μὲν χρυσίου λιτρῶν φερνὴν προσάγουσαν, τὰ δὲ ἄλλα κρείττονα τῶν ὁτεδήποτε ἐπὶ σωφροσύνη θαυμαζομένων [γυναικῶν. ἐγὼ] δὲ κρείττονα πολλῷ τοῦ χρόνου προϊ- 25 όντος ἐλπίζων προελθεῖν μοι τὰ πράγματα τῆς μὲν ἐπὶ τὴν αὐλὴν σπουδῆς ἀπεσχόμην, ὅλον δέ μου τὸν

ν. 2 χρειωδεις O, corr. O, O συγκλητικον O, corr. O, O άντεκίνσορας O, corr. F 14 επισηκρητένον O, mutavit F βοηθον O, έβοήθουν F, corr. Th. Preger 20 τὰ πάντα O, τοῦ πάντα corr. F 23 μοι O, μέν corr. B 28 προσείδειν O, corr. B

βίον τῆ στρατεία παρεχώρησα. τῶν οὖν κοινῶν τοιούτων ἀποτελεσθέντων ἐπὶ πᾶσιν, ὁποίων ὁ λόγος ἐμνημόνευσε, καὶ τὸ λοιπὸν τοῖς λογικοῖς ⟨οὐχ⟩, ὡς τὸ πρίν, τῆς τύχης ἀπαρεσκομένης, ἐμίσησα τὴν στρατείαν, ὅλον ε ἐμαυτὸν τοῖς βιβλίοις ἐκδούς. γνοὺς δὲ ὁ βασιλεὺς τὴν ἐμὴν περὶ τοὺς λόγους ἀγρυπνίαν πρῶτον μὲν ἐγκώμιον εἰπεῖν με πρὸς αὐτὸν κατηξίωσε, παρόντων ἐκ [τύ]χης καὶ τῶν ἀπὸ τῆς μείζονος 'Ρώμης λογάδων, οἶς ἀ[εὶ] μέλει, καὶ τοῦτο ταλαιπωροῦσι, τῆς περὶ ιλόγους σπουδῆς. οὖ γενομένου, καὶ συγγράψαι με τὸν πρὸς Πέρσας αἰσίμως αὐτῷ χειρισθέντα πόλεμον παρεκελεύσατο, ὅτε Δάραν τὴν πόλιν, ἡν ὁ πολὺς 'Αναστάσιος [ταῖς φά]ρυγξι τῶν πολεμίων ἐπιτέθεικεν, ἐνοχλοῦντες ἐ[κείθεν] οὐ μετὰ μικρᾶς ζημίας ὑπενό-15 στησαν, οὐκ ἐπ΄ αὐτοῦ πά[λιν] προελθόντες.

29. Πραγματικον (ούν) προς την ἐπαρχότητα γράφων ὁ βασιλεύς ἐπ' ἐμοί, τοιούτοις ἐχρήσατο φήμασιν 'Ίωάννη τῷ λογιωτάτῳ πολλην μὲν σύνισμεν την ἐν λόγοις παιδείαν τήν τε ἐν γραμματικοῖς ἀκρίβειαν τήν τε ἐν ποιητικοῖς χάριν καὶ την ἄλλην αὐτοῦ πολυμάθειαν, καὶ, ὅπως την 'Ρωμαίων φωνην τοῖς ἑαυτοῦ πόνοις ἀποδείξει σεμνοτέραν, καίτοι τῆς στρατείας αὐτῷ τῆς ἐν τοῖς δικαστηρίοις τῆς σῆς ὑπεροχῆς ὀρθῶς φερομένης, ἐλέσθαι μετ' αὐτῆς καὶ τὸν ἐν βιβλίοις ἀσκῆσαι εκ βίον καὶ ὅλον ἑαυτὸν ἀναθείναι τοῖς λόγοις. τὸν τοίνυν εἰς τοσοῦτον ἀρετῆς ἀναβάντα ἀγέραστον ἀπολιπεῖν ἀνάξιον τῶν ἡμετέρων χρόνων εἰναι κρίνοντες,

v. 1 the stocking O, corr. F 2 onoise O, corr. B 3 oby add. F 9—15 suppl. F 9 mellet O, corr. F 11 aismag O, doubles coni. O_2 , alshaws corr. F 16 obe add. F. Skutsch 18 nolling, quad corresit, O 20 nointais O, corr. F 22 anelse O, corr. O

προστάττομεν τῆ σῆ ὑπεροχῆ ἐπιδοῦναι αὐτῷ τοῦ δημοσίου τόδε. ἴστω δὲ ὁ εἰρημένος σοφώτατος ἀνήρ, ὡς οὐ μέχρι τούτου στησόμεθα, ἀλλὰ καὶ ἀξιώμασι καὶ ἱεραῖς μείζοσι φιλοτιμίαις τιμήσομεν αὐτόν, [ἄτοπον] ἡγούμενοι, τοιαύτην εὐγλωττίαν οὕτω μικρᾶς δ ἀμοιβῆς ἀξιωθῆναι, ἐπαινοῦντες αὐτόν, εὶ καὶ πολλοῖς ἑτέροις τῆς οὔσης αὐτῷ μεταδοίη παρασκευῆς.' τούτοις ἐπιψηφισαμένου τοῦ τηνικαῦτα τὴν πολιαρχίαν ἰθύνοντος καὶ τόπον διδασκάλοις ἀπονενεμημένον ἀφορισαντός μοι ἐπὶ τῆς Καπιτωλίδος αὐλῆς, ἐχόμενος τῆς 10 στρατείας ἐπαίδευον, καὶ μεγαλοφρονεῖν ἐξηγόμην.

30. Παρά μέντοι τῆς στρατείας βαθμῶν τε καὶ πόρων ἄνευ τινὸς έλαττώσεως, ὥσπερ ἀνεπαισθήτως τοῦ χρόνου τροχάζοντος, ἐπὶ τὸ πέρας τῆς στρατείας άνηλθον. και κερδών μεν ένεκα, ώσει μηδ' έν στρα- 15 τεία τελών, παρηνέχθην έτυχον δε τιμής και τής από τῶν κρατούντων αίδοῦς, καί — τὸ δὴ πάντων γλυκύτερον — ἐν ἀνέσει τὸν βίον παρέδραμον. ἡ δὲ πάνσοφος δίκη, [δικαί]οις με παραμυθουμένη τρόποις, τοίς μέν στρατιώ[ταις], ώς έφην, αλδέσιμον έδειξε, τοίς δέ 20 άρχουσιν ούκ ἀπάξιον τιμής και τοῦτο δήλον έκ τής προελθούσης έπ' έμοι ψήφου, ότε την ζώνην άφεις έπλ την αθλην έχωρουν. πρώτον μέν γαρ αναβάντα με έπὶ τοῦ βήματος τῆς έπαρχότητος, κατὰ τοῦτο δὴ τὸ σύνηθες εὐχαριστῆσαι τῷ κρείττονι καὶ τὴν ἀρχὴν 25 άπώσασθαι, τιμήσας (δ) υπαρχος — "Ηφαιστος δε ήν δ χρηστός, άνηρ άγαθος καὶ έκ μόνης τῆς προσηγορίας

την ούσαν εύγένειαν αύτῷ δεικνύς 'Ηφαίστου γάρ, τοῦ πρώτου βασιλεύσαντος Αίγύπτου κατά τὸν Σικελιώτην, ἀπόγονος είναι διεφημίζετο - έγερθείς ἀντησπάσατό με λιπαρώς καὶ περιβαλών αὐτίκα μέν τὸ 5 πρόσταγμα τῶν ἀννωνῶν χερσὶν ἰδίαις ἐπιδίδωσιν εύχαριστών μετά δε μυρίους επαίνους πάσης της τάξεως παρούσης ψηφον ανέγνω έχουσαν ώδε. ''Ιωάννης μέν δ λογιώτατος - τούτω γάρ γαίρει τῷ προσρήματι μαλλον ή τοις έκ των υπαρξάντων αυτώ γερών προσ-10 γενομένοις γνωρίσμασιν — ήδη φθάσας τοῖς ἀπάντων έαυτὸν καλλίστοις — παιδεία τε καὶ λόγοις φαμέν τοιούτον απέδειξεν, ώς ούκ αὐτὸν θαυμάζεσθαι μόνον, άλλα καὶ πολλούς έτέρους, οι δή της αὐτοῦ διδασκαλίας ἔργον γεγόνασι. μικρον δέ, ώς ἔοικεν, εἶναι νε-15 νομικώς, εὶ μόνοις κοσμοΐτο τοῖς ἐκ λόγων ἐπιτηδεύμασι - καίτοιγε τί ἄν τις τούτων ἡγήσοιτο μεζίον; -. καὶ τοῖς πολιτικοῖς ἐνέμιξε πράγμασιν. ὑπηρετησάμενος δὲ τοῖς ἡμετέροις δικαστηρίοις μίαν τινὰ διὰ πάντων έφύλαξεν άρμονίαν, τοῖς οἰκείοις πανταχοῦ κατακολου-20 θων παραδείγμασι καὶ δι' αὐτων διδάσκων των ἔργων. ώς φύσις αγαθή και τίκτειν οἶά τε οὖσα τὰ χρησιμώτερα, πρός ὅπερ ἀν βίου σχημα τραπείη, τῶν οἰχείων ούκ έξίσταται πλεονεκτημάτων, σεμνοτέραν δὲ τὴν ἀρετην απεργάζεται, λόγοις αυτήν και πολιτικοῖς ποικίλ-25 λουσα πράγμασι. τούτοις τοίνυν απασιν ένευδοκιμηκως Ίωάννης δ λαμπρότατος, τους έν τοις ημετέροις δικαστηρίοις βαθμούς τε και πόνους διανύσας, έπι τὰ τοῦ μεγάλου βασιλέως δραμεῖται ἔχ[νη] καὶ μειζόνων

v. 2 Diod. bibl. I 13, 3

ν. 4 περιλαβων O, corr. O_2 16 παιτοιγε $\alpha \nu$, addito postes $\alpha \nu$, O 28 μεγα O, corr. O_2

ἐκεῖθεν ἀπολαύσει δωρεῶν. ἔστι γὰρ δὴ πρὸς τοῖς ἄλλοις πλεονεκτήμασι καὶ φιλολόγος ὁ βασιλεύς, τοῦτο καλῶς ἐφ' ἡμῶν πεποιηκότος τοῦ χρόνου, ὅπως ἀν ἡ τοῦ προστατοῦντος σεμνότης καὶ τὴν λοιπὴν ἄπασαν τάξιν ἐπί τι φέροι λαμπρότερου.' ταύτην τὴν τιμὴν τ ἀντὶ πολλῶν χρημάτων ἐκ τοῦ δικαστηρίου λαβών, ἡγουμένων τῶν πάντα μοι γλυκυτάτων ἐταίρων ἐπὶ τὴν αὐλὴν ἀνεχώρησα, στρατευσάμενος τοὺς πάντας τεσσαράκοντα ἐνιαυτοὺς πρὸς μησὶ τέσσαρσι· καὶ τυχών τοῦ εἰωθότος παρὰ τῆς βασιλείας ἀξιώματος τοῖς 10 πληροῦσιν ἐπιδίδοσθαι αὖθις ἐπὶ τὰ βιβλία παρῆλθον.

Περί τῶν σκρινιαρίων τῶν διοικήσεων, στρατιωτικοῦ τε καὶ σιτωνικοῦ καὶ καγκελλαρίων.

31. Εὶ πᾶσάν τις ἐπέλθοι κατὰ πόδα [τὴν 'Ρωμαϊκὴν ἱστ]ορίαν, οὔποτε εὐρήσει πρὸ τῆς Κωνσταντίνου βα- 15 σιλείας τὸ σκρινιαρίων ὅνομα. σκρινίον μὲν γὰρ καὶ σκρινιαρίων ἄνομα. σκρινίον μὲν γὰρ καὶ σκρινιαρίων ἐπώνυμον οὐδαμοῦ. ώστε οὐκ οἶδε μὲν αὐτοὺς ἀνέκαθεν τὸ πολίτευμα, οὐδ' εἰσὶ μέρος οὐ τῆς τοῦ ἱππάρχου οὐδὲ μὴν τῆς τῶν ἐπάρχων τάξεως. 10 ἰδιωτεύοντες δὲ παρῆλθον κατὰ τὸ ἀναγκαῖον ἐπὶ τὰ πράγματα καὶ ὅπως, ἐρῶ. Κωνσταντίνος πρῶτος, ὡς ἔμπροσθεν εἴρηται, Σκυθίαν τε καὶ Μυσίαν καὶ τοὺς ἐξ ἐκείνων φόρους ἄκων ἔζημίωσε τὴν 'Ρωμαϊκὴν πολιτείαν, τὰς φρουρούσας δυνάμεις τὴν ὅχθην τοῦ πρὸς 25

v. 23 vide supra II 10

v. 2 giloyos, quod correxit, $O \mid \beta$ asisileus O, corr. O_2 7 éréque O, corr. F 14—p. 142, 21 exceptis nonnullis mendis in p. 135 sq. obviis non correxit O_2 16 sequeques O, corr. F p. 296

βορέαν "Ιστρου έπλ την κάτω Ασίαν δέει τυραννίδος διασκεδασάμενος. έμολ δε δοκεί βραχύ παρατραπέντι τοῦ σκοποῦ περλ τῆς προσηγορίας τοῦ ποταμοῦ διὰ βραχέων ελπείν νῦν μεν γὰρ "Ιστρον, [νῦν] δε Δακυνύβιον τὸν αὐτὸν εὐρίσκομεν ὀνομαζόμενον ώστε δεήσει διδασκαλίας.

32. Έκ τῶν 'Ρητικῶν ὀρῶν, ἃ τῆς Κελτικῆς ὀρεινῆς είναι φησιν δ Καίσαρ εν βιβλίω τω πρώτω της κατ' αὐτὸν Γαλλικής έφημερίδος, έκ μιᾶς πηγής δ τε 'Ρήνος 10 δ τε "Ιστρος, οὐδέτερος δὲ αὐτῶν μη την ἐπωνυμίαν άμείψας, έπὶ τὴν θάλασσαν έξωθεῖται. ὁ μὲν γὰρ ዮῆνος πάσαν την Γαλατικην μεσόγειον τριχή διηρημένην, είς Κελτικήν, Γερμανικήν καί Γαλατικήν διατρέχων, ούκ ἄρδει μόνον αὐτὴν μετὰ 'Ροδανόν, ἀλλὰ καί 15 Φρουρεί, φυλάττων ἀνέφοδον, πρός δὲ τὸ πέρας σγεδον της δύσεως είς Μόσον τον ποταμόν, γείτονα του βορείου πρός δύσιν ώπεανοῦ, όλισθαίνων ἀποβάλλει μεν την ούσαν αύτῷ κατ' ἀρχὰς ἐπωνυμίαν, μετ' ἐκείνου δε τοῖς τῆς Βρεττανικῆς δαλάττης ἐπισύρεται κόλ-20 ποις. δ δὲ "Ιστρος ἐάσας τὸν ἀδελφὸν 'Ρῆνον πρὸς δύνοντα ήλιον ἀναχωροῦντα αὐτὸς ἐπὶ τὴν [έώα]ν μερίζεται. καὶ ἄχρι μέν Παννονίας, ἢν Έλληνες Παιονίαν δι' εὐφωνίαν καὶ φυγήν βαρβαρισμοῦ καινοτομούντες έκάλεσαν, καλ Σιομίου, της πάλαι μέν 'Ρω-26 μαίων εὐδαίμονος πόλεως, νῦν δὲ Γηπαιδῶν, τὴν ίδίαν

v. 8 cf. Caes. de bello Gall. I in.

v. 7 οητορικών O, corr. F 12 διειρημένην O, corr. F 14 τοῦ 'Ροδανοῦ coni. Th. Preger 17 ώκιανου O, corr. F | ολισθεύων O, corr. B 19 τουτης, quod in τοις της correxit, O 22 παιωνίαν O, corr. B 23 κενοτομοῦντες O, corr. F 24 σειρμιου O, corr. B 25 γιπαιδων O, corr. B

διασώζει προσηγορίαν περί δὲ τὴν Θρακίαν εἰλούμενος ἀποβάλλει μὲν παρὰ τοῖς ἐπιχωρίοις τὸ ἔμπροσθεν ὅνος ἀποβάλλει μὲν παρὰ τοῖς ἐπιχωρίοις τὸ ἔμπροσθεν ὅνομα, Δανούβιος μετακληθείς οὕτω δὲ αὐτὸν οἱ Θρακες ἐκάλεσαν, διότι ἐπὶ ⟨τὰ⟩ πρὸς ἄρατον ὅρη καὶ θρασκίαν ἄνεμον συννεφὴς ὁ ἀὴρ ἐκ τῆς ὑποκειμένης τῶν ὑγρῶν ἀμετρίας σχεδὸν διὰ παντὸς ἀποτελεῖσθαι νομίζεται, Δανούβιον δὲ τὸν νεφελοφόρον ἐκεῖνοι καλοῦσι πατρίως. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν ποταμῶν ὡς ἐν παρεκβάσει κατὰ Σαμω[νι]κὸν τὸν Ῥωμαῖον ἱστορικόν, 10 δς πρὸς Διοκλητιανὸν καὶ Γαλέριον τὸν γέροντα περὶ ποικίλων ζητημάτων διελέχθη.

33. Κωνσταντίνος οὖν Σκυθίαν τε καὶ Μυσίαν καὶ τοὺς ἔξ αὐτῶν φ[ό]ρους, ὡς ἔφην, ἀπώλεσε. Συρίαν δὲ ὅλην καὶ Παλαιστίνην — μία δέ ἐστι χώρα 15 καὶ διὰ μόνον ἀριθμὸν εἰς πλῆθος ἀνάγεται — ἐπαρχίας ἀναδείξας, ἐδεήθη ὕπαρχον μετὰ τὸν Λιβύης καὶ Γαλατίας Ἰλλυρίδος τε καὶ Ἰταλίας, καὶ τῆς έφας προχειρίσασθαι, σκεπτόμενος, ὡς αὐτὸς ὁ βασιλεὺς ἐν τοῖς ἑαυτοῦ λέγει συγγράμμασι, Πέρσαις ἀδοκήτως ἐπελθεῖν. 20 ἠπίστατο γὰρ Κωνσταντίνος, πολὺς ὢν ἔν τε παιδεύσει

v. 14 vide supra III 31 20 Hist. Rom. fragm. coll. H. Peter p. 365

v. 3 μεταβάλλει Ο, μεταβάλλει ⟨δὲ⟩ coni. F, μετακληθείς correxi e codice Paris. suppl. gr. 607 Å (ed. Max. Treu, Progr. Gymn. Ohlau 1880), qui f. 64° verba οδτος δ "Ιστρος (p. 120, 20) — καλοῦσι πατρίως (v. 8. 9) exhibet; vide quid de hoc codice dixerim in prolegomenis libro de mensibus Lydiano praemissis p. XVII sequ. 4 ἐπὶ Ο, εἰς Ρατ., ἐπεὶ πρὸς coni. F, περὶ Β | τὰ add. Β, legitur in Par. | ἄφπτον Ο et Par., ἀφπτῶα coni. F δθρασκαιαν Ο, corr. F | συνεφής Ο, corr. F 10 σαμω... | κον Ο, suppl. F | ξωμαιων Ο, corr. F 11 ὡς Ο, δς corr. F 14 φ... | ρους Ο, φρούρους legit et emendavit F 15 παλεστίνην Ο, corr. F 18 προχωρίσασθαι Ο, corr. F

λόγων καὶ συνασκήσει ὅπλων — οὐδὲ γάρ, εὶ μὴ καθ' έκατέραν παίδευσιν ἔτυχέ τις διαπρέπων, βασιλεὺς 'Ρωμαίων προεχειρίζετο —, μὴ εἶναι φάδιον ἄλλως καταπολεμηθῆναι Πέρσας, μὴ έξαπίνης αὐτοῖς ἐπιχεομένης δ ἐφόδου. καὶ συγγραφὴν περὶ τούτου μονήρη Κέλσος ὁ 'Ρωμαίος τακτικὸς ἀπ[ο]λέλοιπε σαφῶς ἀναδιδάσκων, ὡς οὐκ ἄλλως Πέρσαι 'Ρωμαίοις παραστήσονται, ⟨εἰ⟩ μὴ αἰφνιδίως εἰς τὴν ἐκείνων χώραν 'Ρωμαΐοι γνόφου δίκην ἐνσκήψουσιν, αἰτίαν οὐκ ἔξω λόγου παρασχό-10 μενος ἡ δὲ τοιαύτη ἐστίν.

34. Περσών δ δημος όλος και σύμπαν άπλώς τὸ έθνος είωθεν έπι πόλεμον δομάν, ώς και 'Ρωμαΐοι πρὸ τῆς Μαρίου τῶν λεγομένων λεγιώνων διατάξεως. διχοτομούντες οὖν ἄνθρωπον αὐτοί διὰ μέσου τῶν δύο 15 τοῦ σώματος τομῶν διαβιβάζουσι τὸν στρατόν. δῆλον γάρ, ώς οὐχ ώρισμένα οὐδε εὐτρεπῆ στρατεύματα τρέφουσιν οί Πέρσαι, ώς έτοίμους είναι πρός τὰς μάχας, ώσπες οί Ρωμαΐοι. χρόνου δεί τοίνυν αὐτοίς είς παρασκευήν στρατού καὶ δαπάνης ἀποχρώσης τῷ πολέμφ. 20 ώστε άρμόδιόν φησιν δ Κέλσος άδοκήτως αὐτοῖς ἐπελθείν καὶ μάλιστα διὰ τῆς Κολχίδος τὰ προοίμια τῆς έφόδου λαμβανούσης. Λαζικήν αὐτήν έξ ήγεμόνος έπιφημίζουσιν οί καθ' ήμᾶς. ή γὰο δυσχωρία Πέρσαις ίππηλατοῦσι δυσέμβατος δθεν ἀφόρητος αὐτοῖς δ Κορ-25 βουλων έπὶ τοῦ Νέρωνος έφάνη τὰς γὰρ ἐκδρομὰς αὐτῶν, τὰς ἐν ταῖς ἐρημίαις τῆς Περσίδος διὰ τῆς Τοκανής, αποκλείσας, την έκ της φυγής νίκην αφείλεν

v. 1 nadstégar O, corr. F 7 allos O, corr. F | sł add. F ep. p. 87 et B 20 adonntos O, corr. F 21 nálzidos O, corr. F 24 noveholwr O, quod correxi 27 anollous O, corr. F

ώς έν στενωπῷ, ὅσον ἦκεν εἰς ⟨τὰς⟩ Περσικὰς πολυπληθείας, ζωγρηθέντας εἰς μόνην τὴν πρὸς τῷ Μυγδονίῷ
᾿Αντιόχειαν — Νίσιβιν αὐτὴν έλόντες μετεκάλεσαν οἱ
Πέρσαι — καταφυγεῖν, ἢν καὶ αὐτὴν ἀπέλιπον, τὸ
τηνικαῦτα δίκην πρηστήρων τῶν Ἡωμαίων αὐτοῖς ἐπι- ε
κειμένων.

35. Ταύτης οὖν τῆς ἐννοίας ὁ Κωνσταντῖνος γενόμενος και υπαρχον έπι της ξω χειροτονήσας διαψηφιστάς αὐτῷ κατεστήσατο τῶν φόρων ἄνδρας αἰδεσίμους καὶ περὶ λεπτότητα λογισμῶν παρασκευασαμένους. 10 ίδιωτικώ τοίνυν σχήματι στελλόμενοι παρήσαν έν τώ δικαστηρίω, μηδεν ετερον παρά τούς λογισμούς άνά χείρας έχοντες, σχρινιάριοι χρηματίζοντες - άντί τοῦ γαρτοφύλακες, δτι σκρινίον την δρυφακτικήν λάρνακα 'Ρωμαΐοι παλούσι —, και διέμεινεν ή προσηγορία παρ' 15 αὐτοῖς μόνη. οὐ μὴν ἐν στρατεία ἐτέλεσαν οὐδὲ τὴν lδιωτών τύχην έξηλθον, ώς al παλαιαl διδάσκουσι μάτρικες. έπὶ δὲ Θεοδοσίου τοῦ πρώτου, ὡς εἰδον έαυτούς μέν ημελημένους, τούς δε της τάξεως διοικούντας τότε τὰ πράγματα, έαυτοὺς διαγράψαντες καὶ χουσίον 20 είς φίλτρα διαθροίσαντες έδεήθησαν της βασιλείας συναριθμηθήναι τη τάξει και τυχόντες και τάς λεγομένας προβατωρίας πορισάμενοι είς μεν αδιούτορας οίονει βοηθούς — ἀνηνέχθησαν ἴσα τοῖς ἄλλοις τὸ δε Αύγουσταλίων ὄνομα πριάμενοι τιμίως ἄχρι Λέοντος 25 ώσει μηδε στρατευόμενοι, όσον πρός τους από τῆς τάξεως, ένομίσθησαν. οὐδὲ γὰρ οἶδεν αὐτοὺς ἡ Ῥω-

v. 1 has the Theoleth coni. F ep. p. 37 | the addidiction of corr. F 3 rishfin O, corr. F 4 rategular O, corr. F 8 diamhhridae O, corr. F 14 deuganth O, corr. F ep. p. 37 20 tate O, the corr. F 21 hiltogae O, corr. F correct | diadentates O, corr. F 23 healhatoliae O, corr. F

μαίων παλαιότης δθεν τῆς ἀρχῆς ἔτι καὶ νῦν ἐπὶ τοῦ βήματος προϊούσης ἐξόπισθεν ὑποχωροῦντες παρέπονται, μόνης τῆς τάξεως, στιχηδόν διευθυν θείσης, παραπεμπ)ούσης τὸν ὕπαρχον. εἰκόνα οὖν τῷ βασιλεῖ ἀρενροήλατον ὅλην ἐπὶ κίονος ἀναστήσαντες τὸ πάλαι καλούμενον Πλακωτὸν πρὸς τῷ ὡρολογίῳ τῆς πόλεως διεκόσμησαν, ὡς ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ δημοσίου [ἰνστ]ρουμέντου ηὖρον ἰστορημένον. καὶ μὲν ἡ στήλη καθ' ἡμᾶς ἐπὶ τὰ χρειωδέστερα ἔργα τῆς πόλεως προεχώτου ορσεν. ὁ δὲ κίων πρὸ τῆς ἐν τῷ λεγομένῳ Ἑβδόμῳ ἀγορᾶς ἀναστὰς τῆ τοῦ κρατίστου ἡμῶν βασιλέως εἰκόνι σεμνύνεται.

36. Ηὐξήθη δὲ λοιπὸν τὰ τῶν σκρινιαρίων ἀπὸ τῆς Ζήνωνος βασιλείας τοσοῦτον, ὅσον τὰ τῆς τάξεως 15 ἔληξε· πολλῶν μὲν γὰρ ἄλλων καὶ Πολυκάρπου δὲ ἀπ' αὐτῶν εἰς τὴν ἀρχὴν ἁρπασθέντος ὑπὸ τῷ ἀναστασίω, εἶτα καὶ Μαρίνου τὴν ὅλην ἀναζωσαμένου τῶν πραγμάτων διοίκησιν, ὅς καὶ αὐτὸς εἶς τῶν τῆς Συρίας σκρινιαρίων ἐτύγχανε, καὶ τὸ λοιπὸν οὐχ ἐτέρου ἢ τὰν τῶν φόρων ἐλάττωσιν εἰς παντελῆ ἀπώλειαν [τὰ τῆς τάξεως κατ][έστη]. καγκελλάριοι γὰρ αὐ[τοὶ καὶ] λογο[θέται] [καὶ τῆς θείας] καὶ γενικῆς τραπέζης διοικη[ταί, τῆς ἀρχαίας συ]νηθείας ἐχούσης, μηδένα εἰς τὸ τοῦ λεγο[μένου κα]γκελλαρίου λειτούργημα ἢ μόνους τοὺς εὐδοκιμοῦντας ἐκ τῶν Αὐγουσταλίων καὶ ταχυγράφων παριέ[ναι], ἐπεὶ καὶ δύο μόνους καγκελλαρίους

v. 3 διευθουνούσης O, quod emendare studui; διιθυνούσης coni. F 7 άρχαfς O, άρχαfοις coni. F, άρχεfοις scripsi 16 ὑπὸ τῶν O, corr. F 18 ὡς O, δς corr. F 19 ει αυτων O, $\mathring{\eta}$ αὐτῶν corr. F 20 μόνον O, corr. F 21—23 suppl. F 24 εις τὴν O, εἰς τὸ corr. F

τὸ δικαστήριον [έγνώριζεν], οἶς καὶ χρύσινος εἶς καθ' ήμέραν ἀπὸ τοῦ [δημο]σίου ἀφώριστο. ἡ δὲ αἰτία τῆς προσηγορίας ὧδε.

37. [Το π]οίν καθομαλοῦ έν τοῖς δικαστηρίοις ώσπες έτι και νῦν [έν] τοις έπιχωρίοις έστίν — έρυμα, τ καὶ ὡς ἄν τις [εἴποι, διάφρ]αγμα ξυλουργές, ἀπὸ σχιδάκων μακρών ἀν[τιπλαγιαζομένων] έφ' αύτους καλ διόπτρας [δξυτελεί]ς, καθά[περ] δικτύου τινός, αποτελούντων, έπὶ [μέσου διέτεινε τοῦ] δικαστηρίου, χωρίζον τὸν [ἄρχον]τα τῶν ὑποδ[ίκων] κάγκελλον [αὐτὸ] 10 οί 'Ρωμαΐοι καλούσιν ύποκοριστ[ικώς] άντὶ το δικτύδιον], δτι πρωτοτύπως κάσσης [αὐτοί] τὰ δίκτυα λέγουσιν, ύποκοριστ[ικῶς δε] καγκέλλους. ἐπὶ τού[του] (τοῦ) διατμήματος ισταντο δύο ἀφ' έχατέρας πλευρᾶς καγκελλάριοι, έκ του πράγματος έπιφημιζόμενοι δι' 16 ών, έπει μηδείς έθάρρει, άλλ' οὐδε συνεχωρεῖτο προσψαῦσαι τῷ βήματι, οι τε πρὸς ὑπογραφὴν χάρται τῆ άργη προσεφέρουτο ή τε των άναγκαίων έγίγνετο μήνυσις. άλλ' ήδη πρότερον είς πληθο[ς τοῦ ἀξιώ]ματος ύβρισθέντος, τὸ μὲν δη μόσιον ἀνήρτησε την ἐπίδοσιν, 20 πάντες δε σχεδον οι όπωσουν δικα[στηρίοις] περικείμενοι καγκελλάριοι καθ' ήμᾶς η ρηματίζ ουσι, και οὐκ αὐτοὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις χαλκολογούντες τὸ καγκελλαρίων περιάπτουσιν έαυτοις άξίωμα, οπως αὐτοῖς τὰ τῶν ἐπαρ[χιῶν] ἀδεῶς προσάγοιτο. 25 38. Τοιαύτα μέν τὰ περί τῆς συγγύσεως καὶ τοῦδε

v. 6 διαφραγμον O, corr. F 10 υποδ.... O, quod explevi; \dot{v} π' [αὐτὸν] F 11 διπνυδιου O, corr. F ep. p. 296 et B 13 τουτου O, τοῦδε coni. F 14 τοῦ add. F 16 μηδεθαρει O, corr. F 21 διπα..... O, quod explevi 25 έπαρ.... O, quod supplevi; εὐηφενῶν F 26 post crinματος (p. 126, 1) paragraphos distinguit F

τοῦ σχήματος τοῖς δὲ σκρινιαρίοις προστέθεινται καλ οί τοῦ στρατιωτικοῦ, οίονεὶ ἀννωνιακοῦ προεστηκότες Φροντίσματος οὐχ δ[τι καλ αὐτολ μέρος ἐτύγ]χανον τῆς παλαιᾶς ὄψεως τοῦ δικαστηρίου, άλλ' ὅτι τῶν στρα-5 τηνικῶν παρωθηθέντων σκρινιαρίων, καὶ τούτων συνέβη άποτελεσθήναι τὸν κατάλογον. τη δὲ βασιλέως ἀρετή τὸ πρὸς ἄλλων ἐπηρείας ἐξηυρῆσθαι νομισθέν εἰς λυσιτελούν καλώς διοικούμενον απεδείχθη, τού νε μην σιτωνικού ανέκαθεν ύπὸ τὴν πολιαργίαν τελούντος. 10 δυνάμει δε και αύθεντία τοῦ βδελυροῦ Καππαδόκου περί οδ μικρον υστερον έρω — άφαιρεθέντος — προσδείν γάρ ἄετο τοίς κατά τῶν ἐπαρχιῶν ἀδικ[ήμασιν] αὐτοῦ καὶ αὐτὴν τὴν βασιλέως πόλιν ὑπαγαγεῖν μόνος Γαβριήλιος πολιαρχών αποκατέστησεν έκείνο τώ 15 δικαστηρίω πέφυκε γαρ δ βασιλεύς, καλός ων καλ έλεύθερος, έρυθριᾶν τοὺς γένει καὶ βίφ καὶ φιλοτιμία ζηλοῦντας [αὐτὸν] κατὰ δύναμιν. αὐτοῦ δὲ Γαβριηλίου [την άργην άπο][δυσα]μένου αύθις πρός το μείζον ή φροντίς της εύθηνίας δικαστήριον έπανηλθεν ως δη-20 λου αυτικού πασιν αποδει[ηθή]ναι, δτι Γαβριηλίω κατ' άξίαν χαίρων δ βασιλεύς ένδέδωκεν. έδει γάρ αὐτόν, ανδοα άγαθον όντα και ταις άρεταις άσύγκριτον, το πλέον εύρειν παρά βασιλεί τιμώντι δικαιοσύνην τε καλ θεοφιλίαν καὶ γένους λαμπρότητα.

39. Υπόλοιπον ἄρα τυγχάνει τὰς αἰτίας τῆς ἐλαττώσεως καὶ τῆς τοσαύτης τῶν πραγμάτων παραλλαγῆς ἀποδοῦναι. κὰν εἰ τυχὸν αὐτὴν τὴν ἀρχὴν ἑαυτῆς καὶ

v. 11 vide infra III 57

v. 2 τοῦ O, sίτον coni. F 9 σιτονικου O, corr. F | τελούντων O, corr. F 14 εκεινω O, corr. B 18 ἀπο[δεξα]-μένου suppl. F, ἀπο[δυσα]μένου Gu. Kroll

μείζονα καὶ κλεινοτέραν τῆ βασιλέως άγουπνία ἔτι καὶ νῦν ἔστι συνιδεῖν — οὐδὲ γὰρ μέλος ἐστὶ τῆς ὅλης πολιτείας, δ μη καθόλου είς ύψος τε αμα καὶ δύναμιν Ισχυράν δ βασιλεύς μετά κάλλους άνέστησε, περινοστών άμα και περιθεώμενος, μήτε των ανέκαθεν υπαρξάν- ι των αὐτῆ γνωρισμάτων, δ μὴ μετὰ προσθήκης τῶν, άρετων υπολάβοι —, άλλ' Γούν δ γρόνος λυμαντικός ὢν κατὰ φύσιν τὰ πολλὰ τῶν τῆς πειθομένης τῆ ἀρχῆ τάξεως, γοειώδη αμα καὶ κόσμια, ἢ παντελῶς ἔσβεσεν η τοσούτον ενήμειψεν, ως ίγνος αμυδρόν των ποτε 10 θαυμαζομένων το λοιπον διασώζειν, της μέν άρχης έν τῆ σφετέρα δυνάμει συνισταμένης, τῆς δὲ τάξεως, νῦν μεν έκ των έκεινης παραλλαγών, νῦν δε έκ των οίκειων δαθυμιών - εί μη θεός και βασιλεύς οδτος δ πάντα παλὸς ἐπεκούρει — ἐγγὸς εἰς παντελῆ κατάλυσιν ὀλι- 15 σθαινούσης. εί δέ που τυχὸν τῷ περί τὴν κοινὴν έλευθερίαν ζήλφ τινός των μή κατά σκοπόν της βασιλέως καλοκάγαθίας τας άρχας διανυσάντων δριμύτερον ήρεμα προϊών δ λόγος καθάψεται, μή ταις άρχαις αὐταῖς, ἀλλὰ τοῖς οὐ προσηκόντως ἀποχρησαμένοις 20 αὐταῖς τὴν ἀγανάκτησιν οἱ σωφρόνως εἰς τὰ πράγματα βλέποντες άναγέτωσαν. ούδε γάρ τούς κακούς έλέγχειν μόνον δ λόγος ετόλμησεν, άλλα και τους άγαθούς, εί και μη κατ' άξιαν, εκόσμησεν. ούτω γαρ ύβρίζειν μεν την έλευθερίαν και σπαράττειν τούς ύπηκόους οί τον 25 δρον της άργης άγνοουντες έντραπήσονται, οί τε ζηλοῦντες τὴν βασιλέως πραότητα καλ πρὸς τὰς ἄλλας

v. 7 all ... δ O, [sti] suppl. F, [so v] B 15 halos O, corr. F | dlistenous O, corr. F 16 to O, to corr. F 18 taragras, quod in tas argas correct, O 19 has arbeitated, poster addito $\mu\eta$, O 28 μ ovors O, corr. F

άφετὰς αὐτοῦ ὀξεῖ τῷ δρόμῷ σπουδάσουσι. καιρὸς δὲ ἄρα τὴν ἀφήγησιν διελθεῖν καὶ τὰς αἰτίας εἰπεἰν, το ενεκα τὰ τῆς τάξεως ἐπὶ τοσαύτην ἐναλλαγὴν κατηνέχθη.

40. Κωνσταντίνου, ώσπες έφην, μετά της Τύχης την 'Ρώμην απολιπόντος και των δυνάμεων, δσαι τον "Ιστρον έφρούρουν, έπλ την κάτω Άσιαν ψήφω τοῦ βασιλέως διασπαρεισών, Σκυθίαν μέν και Μυσίαν και τούς έξ έκείνων φόρους έζημιώθη το δημόσιον, των 10 ύπλο "Ιστρον βαρβάρων μηδενός ανθισταμένου κατατρεγόντων την Εύρωπην των δε πρός την εω δασμοίς ού μετρίως βαρυνθέντων, ανάγκη γέγονε τον υπαρχον μηκέτι μεν της αύλης και των έν δπλοις άρχειν δυνάμεων, της μεν τῷ λεγομένο μαγίστοο παραδοθείσης, 15 των δε τοῖς ἄρτι προελθοῦσι στρατηγοῖς ἐπτεθεισών, άλλ' οὖν ὕπαρχον τῆς ἀνατολῆς χρηματίζειν. διεσύρη δε ούδεν ήττον θανατώσα καθ' εκάστην ή τής άργης δυναστεία άχρι της Άρκαδίου, τοῦ πατρὸς Θεοδοσίου τοῦ Νέου, βασιλείας έφ' οὖ συμβέβηκε 'Ρουφίνον τὸν 20 ἐπίκλην ἀκόρεστον, δς ἦν ὕπαρχος αὐτῷ, τυραννίδα μελετήσαντα τοῦ μέν σκοποῦ ὑπέρ λυσιτελείας τῶν κοινῶν ἐκπεσεῖν, εἰς βάραθρον δ' ἀχανὲς τὴν ἀρχὴν καταροίψαι. αὐτίκα μέν γὰρ ὁ βασιλεύς τῆς ἐκ τῶν οπλων Ισχύος άφαιρείται την άρχην, είτα της των λε-25 γομένων φαβρικών οίονει δπλοποιιών έξουσίας, της

v. 5 vide supra II 10 III 31. 33

v. 1 abrous O, abrou corr. $F \mid$ spoudásws O, mutavit F 6 ápoleipotos O, corr. F 11 dasmws, quod in dasma mutavit O; e II 10 corr. F 12 merglois legitur II 10 in $O \mid$ bashberov O, e II 10 corr. F 13 duvamérou O, e II 10 corr. F 15 proseldovs O, corr. $F \mid$ secathyinols O, e II 10 corr. F 16 állan O, áll ovr corr. F

(τε) τοῦ δημοσίου δρόμου φροντίδος καὶ τῆς έτέρας αὐθεντίας, δι' ὧν τὸ λεγόμενον συνέστη μαγιστέριον. ώς δε δύσεργον ήν, αποτρέφειν μεν τον υπαρχον ανά τας έπαρχίας τους δημοσίους εππους και τους αυτοίς έφεστωτας, έτέρους δε κεκτήσθαι την έπ' αύτοις έξου- 5 σίαν και διοίκησιν, νόμος έτέθη θεσπίζων, αντέγεσθαι μέν τὸν ὕπαρχον τῆς τοῦ δημοσίου δρόμου φροντίδος, τὸν πρῶτον μέντοι τῶν φρουμενταρίων — πρίγκιπα αὐτὸν σήμερον τοῦ μαγιστερίου καλεῖσθαι συμβαίνει - παρείναι διὰ παντὸς τῷ δικαστηρίῳ τοῦ τῶν πραι- 10 τωρίων ύπάρχου και πολυπραγμονείν και τας αιτίας έξερευναν, ὧν ενεκα πολλοί ποριζόμενοι παρά τῆς ἀρχῆς τὰ λεγόμενα συνθήματα τῷ δημοσίῳ κέχρηνται δρόμφ - ταύτη και κουριώσος ώνομάσθη άντι τοῦ περίεργος και ούκ αύτος μόνος, άλλα και πάντες, όσοι 15 κάν ταῖς ἐπαργίαις τοῖς δημοσίοις ἐφεστήκασιν ἵπποις προϋπογράφοντος τοῖς ἐπὶ τῷ δρόμῷ συνθήμασι καὶ τοῦ λεγομένου μαγίστρου. ὅτι δὲ οὕτως, αὐτῆς δυνατὸν ἀκοῦσαι τῆς διατάξεως, ἐν μὲν τῷ παλαιῷ Θεοδοσιανῷ κειμένης, έν δὲ τῷ νεαρῷ παροφθείσης.

41. Οὖτως οὖν ὥσπερ δι' ὑποβάθρων τινῶν καταφερομένης τῆς ἀρχῆς, τοὺς μὲν στρατιωτικοὺς καταλόγους ἔταξεν ἡ βασιλεία ὑπὸ τοῖς τότε καλουμένοις κόμισιν καὶ στρατηγοῖς, τὰς δὲ ἐν τῷ παλατίῳ τάξεις ὑπὸ τῷ πρωτεύοντι τῶν δυνάμεων τῆς αὐλῆς. ὃν καὶ 25

v. 20 cf. cod. Theod. VIII 5, 35

v. 1 τε e II 10 addidi 2 μαγιστήριον O, quod mutavi ad II 10 al. 3 ωστε O, ώς δὲ e II 10 corr. F | ἀποστρεφείν O, corr. F | 8 μὲν τῶν O, μέντοι τῶν corr. F, τῶν dolet F ep. p. 38 9 μαγίστρον O, quod correxì 10 πραιτωρίω O, corr. F 21 ὑποβαράθρων O, e II 11 corr. F

αὐτὸν ἄρχοντα, οὐ μικρὸν καθάπερ τοὺς λεγομένους στρατηλάτας, αι της επαρχότητος ελαττώσεις απετέλεσαν. τὰ γὰο πολυτελῆ τῶν οἰκοδομημάτων καταλυόμενα πολλοίς έπαρχεί πρός οικοδομήν. και έως μέν s τοὺς βασιλέας ἐπεξιέναι δι' έαυτῶν τοῖς πολέμοις συνέβαινεν, είχε τινα ή άρχή, εί και μή τοσαύτην, πλήν ύπεο πάσας τὰς ἄλλας Ισχύν τε καὶ δύναμιν έξότε (δε) συνέβη τελευταΐον Θεοδόσιον νέον κομιδή της βασιλείας ἐπιλαβέσθαι καὶ κατὰ τὴν τοῦ πατρὸς νομο-10 θεσίαν μη συγχωρεϊσθαι τοῖς πολέμοις παρείναι, καλ τούτου νόμω γενικώ κωλυθέντος απολέγοντι βασιλεί 'Ρωμαίων δομάν έπὶ πόλεμον, είκότως τοῖς μέν στρατηγοῖς τὰ τῶν πολέμων, τῷ δὲ μαγίστοῷ τὰ τοῦ παλατίου γέγονε χώρα ώς μηδεν ετερον έχειν το λοιπον 15 την ἐπαρχότητα ἢ μόνον την ἐπὶ ταῖς δαπάναις φροντίδα, ην είκος έστι γενέσθαι κατά τὸ άναγκαῖον περί τε τούς έξ αὐτῆς παραφυομένους ἄρχοντας καὶ περί έκείνους γε μήν, ών αὐτοί δηθεν έτάχθησαν άρχειν.

42. Εὶ δέ τις καὶ τοὺς ἐκ τῶν προρρήσεων στοχαστο μούς, ούς τινες καλοῦσι χρησμούς, ἐν ἀριθμῷ λόγων
παραλαβεῖν ὑπομένοι, πέρας ἔλαβε τὰ Φοντητῷ τῷ
'Ρωμαίῳ ἡηθέντα ποτέ' φησὶ γὰρ ἐκεῖνος καὶ στίχους
τινὰς δοθέντας δῆθεν 'Ρωμύλῳ ποτὲ πατρίοις ἡήμασιν
ἀναφέρει τοὺς ἀναφανδὸν προλέγοντας, τότε 'Ρωμαίους
τὴν Τύχην ἀπολείψειν, ὅτε αὐτοὶ τῆς πατρίου φωνῆς

v. 5 διαντων, quod correxit, O 8 δè e II 11 add. F 10 πολεμίοις O, corr. B 14 γεγονα, quod correxit, $O \mid \mu\eta\delta$ ενι O, corr. F 16 $\mathring{\eta}\nu$ O, $\mathring{\alpha}_S$ coni. $F \mid εικ\mathring{\alpha}_S$ O, e II 11 corr. F 17 καιπερ, quod in καὶ περὶ correxit, O 20 οθς O, $\mathring{\alpha}_S$ coni. F 21 φωντηίω O, ego ut p. 1, 13 correxi 23 δεθεντας, quod correxit, O 25 ἀπέλειπεν O, e II 12 corr. F

έπιλάθωνται και τὸν μεν λεγόμενον χοησμὸν τοῖς περί μηνών γραφείσιν ήμιν έντεθείκαμεν. πέρας δε μαλλον έσχε τὰ τοιαῦτα μαντεύματα Κύρου γάρ τινος Αίγυπτίου, ἐπὶ ποιητικῆ ἔτι καὶ νῦν θαυμαζομένου. ἄμα την πολίαργον (άμα) την των πραιτωρίων έπαργότητα δ διέποντος και μηδεν παρά την ποίησιν επισταμένου, εἶτα παραβῆναι θαρρήσαντος τὴν παλαιὰν συνήθειαν καὶ τὰς ψήφους Ελλάδι φωνη προενεγκόντος, σὺν τη 'Ρωμαίων φωνή και την τύχην (ἀπέβαλεν) ή ἀρχή. νόμον γὰρ ἀντιγράφειν δ βασιλεὺς ἀνεπείσθη πάσης 10 άφαιρούμενον έξουσίας την έπαρχότητα ή γάρ άρτι καὶ κουφίσαι φόρους καὶ σιτήσεις καὶ φῶτα καὶ θέας καὶ ἀνανεώσεις ἔργων αὐθεντοῦσα ταῖς πόλεσιν ἐπιδοῦναι οὐκ ἤρκεσε τὸ λοιπὸν οὐδὲ ἐτόλμησε μικρᾶς γοῦν τινος παραψυγῆς ἐκ τῶν δημοσίων μεταδοῦναί 15 τινι. δ δε καθ' ήμᾶς Δημοσθένης, δς και αὐτὸς ὅπαρχος ἦν, οὐδὲ μετὰ κέλευσιν (τῶν) τῆς βασιλείας γραμμάτων, χωρίς εί μη πραγματικός ηγήσατο νόμος. άδειαν έγειν [τὴν] έπαρχότητα έπιδοῦναι τοῖς ὑπηκόοις, κατεπράξατο, μή μόνον αὐτὸς εὖ ποιῆσαι τοὺς ὑποτε- 20 λεῖς παραφυλαξάμενος, άλλὰ καὶ άλλοις τὸ λοιπὸν ἀποκλείσας. τῆς δὲ ἀρχῆς ἤδη καὶ αὐτὴν τὴν ἐπιπόλαιον ὄψιν ζημιωθείσης, ηκολούθησε τοῖς τὰς δίκας λέγουσιν έκ-

1 de mens. p. 180, 10

1 ἐπιλάθονται O, e II 12 corr. F 5 ἄμα et 9 ἀπέβαλεν e II 12 add. F 10 αὐτιγαφειν O, αὐτιγράφειν volebat F, qui αὐτίκα γράφειν coni. ep. p. 38; ἀντιγράφειν scripsi 12 ορους O, φόρους corr. F 13 ἀνανεωσις O, corr. F 14 λογιον O, λοιπόν corr. F 17 τῶν addidi 18 ἡ μὴ O, εἰ μὴ corr. F | πραγματικῶς O, corr. F | ηργησατο O, εἰργήσατο coni. F, ἡγήσατο scripsi 20 μόνος O, corr. Gu. Kroll 21 παραφυλαξαμένους O, corr. F 22 ἐπὶ πόλεων O, corr. F ὄψιν O, ἔποψιν coni. F 23 ζημιωθείς εἰς O, corr. F

κλήτους εὐτελίσαι τὸ δικαστήριον (τὸ) παρά τὸ (εἰωθὸς) πάντη κεκωλυμένον. καὶ νόμφ τοῦτο διωρίσθη οὐ γὰρ ὑπέμεινεν ἡ βασιλέως πραότης τοῖς δικαζομένοις τὴν ἀπὸ τῆς ἐφέσεως περικόπτειν ἐλπίδα, ἢν προθεωροῦντες οἱ διτάζοντες ἴσως ἀδεκάστως εἰς τὰ πράγματα εἰσβλέψουσι.

43. Τοσαύτα περί της ἀρχης ἐπιδακρύσας φημί. κωλύσει δε οὐδέν, ώσπερ εν ύποτυπώσει μνησθηναι τῆς κατὰ μικρὸν ἐλαττώσεως. οὐ γὰρ ἄν τις ἐπιδείξει σαφῶς τὴν ἀφαίρεσιν, μὴ προαριθμησάμενος ταῦθ' 10 ὰ παρόντα τὸ πρὶν ὕστερον ἀφηρέθη. μετὰ γοῦν Θεοδόσιον και Μαρκιανον του μέτριον έλθων δ Λέων και τὸν πλοῦτον εύρών, δυ 'Αττίλας δ τῆς οἰχουμένης πολέμιος λαμβάνειν ήμελλεν - ήν δε ύπεο τας χιλίας έκατοντάδας του χρυσίου λιτρών —, δγκωθείς τῆ δυ-15 νάμει έγνω Βανδήλοις, έθνει Γερμανικώ, από της άρκτώας έπὶ τὰς Ἱσπανίας διὰ τοῦ Πυρηναίου (μεταβάντι και έκειθεν ενσκήψαντι τη Λιβύη, πολεμείν. μυρίαις οὖν ναυσὶ μακραῖς, ὰς καλοῦσι λιβύρνας, ἐπιστήσας στρατόν, οίον δ μακρός (ούπω) άπεθαύμασε 20 χρόνος, είς έσχάτην άπορίαν περιέστησε την άρχην, άποτείνων αὐτὴν καὶ βιαζόμενος εἰς δαπάνην τεσσαρά-

v. 1 έκκλητοις O, quod correxi | τὸ et εἰωθὸς addidi 2 κεπωλυμένον ⟨έκκαλέσασθαι (aut ἐφιέναι), ἔξεῖναι⟩ supplebat Ed. Huschke, Incerti auctoris magistratuum et sacerdotiorum populi Romani expositiones ineditae, diss. Vratisl. 1829 p. 121 | ἀφωρίσθη coni. F ep. p. 39 6 τοσαῦτα — φημί contra codicis auctoritatem cum eis quae praecedunt iungit F 9. 10 τανθαπερ οντα Ο, ταῦθ' ἄπερ ὅντα scripsit F, ταῦθ' ἄπαρόντα aut ταῦθ' ἄ ὁπάρχοντα coni. B 13 ημελλεν Ο, ἔμελλεν scripsit F 14 τοῦ del. B 15 γερμανικος Ο, corr. F, qui in sequentibus lacunam statuit, quam explere temptavi 19 μακρὸς ἀπεθανύμασε Ο, <ούκ⟩ add. F, οὕπω inserui 21 καὶ δαπάνην Ο, καὶ delebat in editione et retinebat in epist. p. 39 F, εἰς δαπάνην coni. B

κοντα μυριάσιν ἀνδρῶν πρὸς μάχην διαπόντιον καὶ γῆς ἀλιμένοις ὅρμοις ὡχυρωμένης δυσχωρίαν καὶ βαρβάρων ὑπὲρ λόγον πλουτούντων δύναμιν ἀρκεῖν. ἀνάλωται γὰρ περὶ τὸν κακοδαίμονα πόλεμον ἐκεῖνον, Βασιλίσκου τῶν δεινῶν ἡγησαμένου, χρυσίου μὲν λι- 5 τρῶν μυριάδες ἔξ πρὸς πεντακισχιλίαις, ἀργύρου δὲ χιλιάδες λιτρῶν ἐπτακόσιαι, ἵππων δὲ καὶ ὅπλων καὶ ἀνδρῶν τοσοῦτον, ὅσον ἄν τις τῷ παντὶ χρόνῳ ἐκλιπεῖν καλῶς ἀφορίσηται.

44. Καὶ μετὰ ταῦτα πάντα ναυάγιον τῆς ὅλης 10 πολιτείας. οὐ γὰρ ἀρκέσαντος τοῦ δημοσίου χρήματος, καὶ ὅσον ἦν ἰδιον τῆ βασιλεία, πάντα τὰ τῶν στρατειῶν πληρώματα ταῖς ἀστοχίαις ἐναπώλετο τοῦ πολέμου καὶ ἵνα μὴ μακρηγορῶ, ἐξ ἐκείνου τοῦ συμπτώματος οὐκέτι τὸ ταμιεῖον ἐπήρκεσεν ἑαυτῷ, ἀλλὰ προσ- 15 δαπανῷ τοῖς πράγμασι πρὸ καιροῦ τὰ μήπω ἐν ἐλπίδι, ἤγουν τοῖς ὑποτελέσιν ὅντα, ὡς ἀπέραντον εἶναι τὴν ἀπορίαν τοῦ δημοσίου. ἐπιλείποι δὲ ἀν ἡμᾶς ὁ χρόνος, εἰ τὰς ὑπὸ Λέοντι πεσούσης τῆς πολιτείας ἀπαριθμησώμεθα συμφοράς τῷ τότε οἴκοι κακῷ τῶν ἐν μέσῳ 20 πυρὶ δαπανηθέντων συνέμιξεν τῶν τότε πολέμων τὸ δυστυχὲς καὶ ἄλλων μυρίων ἀτυχημάτων ὡς αὐτὸν ἐκεῖνον, τὸν βασιλέα λέγω, τοῖς οἰκείοις κακοῖς ταραττόμενον μὴ μόνον τὴν αὐλὴν ἀπολιπεῖν, φασμάτων

ν. 2 αλιμμενοις O, corr. F | οχυρωμενην O, corr. F 6 μυριαδων O, corr. F | πενταπισχιλιας O, corr. F 7 χιλιας O, χιλιάδες corr. F 8 έλλειπειν O, corr. F 9 αφορησηται O, άφορίσεται F, quod correxi 12 στρατιων O, corr. F ep. p. 39 17 ηγον O, ήγουν corr. F | οσαπερ αν τον, quod correxit, O 20 των. παπων O, τοίς... παποῖς coni. F, τῶ... καπῶς scripsi 21 συνεμιξαν O, συμμίζαν coni. F, συνέμιξεν scripsi 24 et p. 134, 3 άπολειπείν O, corr. F

ŀ

αὐτὸν ὅσπερ 'Ορέστην ἄντανδρον ἐνοχλούντων, (καὶ) έτέρωθι διαιτᾶσθαι, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν δὲ τὴν πάγχρυσον ἀπολιπεῖν διασκέψασθαι πόλιν καὶ εἶς τοιαύτην βασιλείαν μετέτρεψεν (ἄν), εἰ μὴ θεὸς τοῦθ' ὁ δέδωκε 5 τῆ πόλει διεσώσατο κράτος.

45. Καὶ Λέων μέν ποτε ἀπηλλάττετο ἡ δὲ ἀργὴ τοις έκείνου κατακλυσμοις έβυθίζετο, Ζήνωνος ένθεν τὸ τοῦ κηδεστοῦ κράτος ὑπεξελόντος. δειλὸς δὲ ἦν, μᾶλλον δε δείλαιος, και τούς πολέμους ἀπηργυρίζετο, 10 μηδε εν εικόσι μάγην υπομένων δραν, και συνώθει τὸν ὕπαρχον χρυσίφ πολλῷ τὴν εἰρήνην ἀνεῖσθαι, αὐτὸς περί δημεύσεις καὶ ὅλεθρον τῶν ἐν τέλει τῆς πολιτείας άγουπνῶν ἔσχε δὲ ὅμως καὶ αὐτὸς ἀναίσιον πέρας. τοσούτων (δέ) κακῶν ἐπιχεθέντων τῆ πρόσθεν 15 εὐδαίμονι τῶν ἀρχῶν, ἡ Τύχη βραχύ τι, γνήσιον δὲ γελῶσα τὸν 'Αναστάσιον θανατῶσιν ἐπέστησε τοῖς ὑπηκόοις, δς διὰ πάσης ήλθεν όδοῦ την *ἔνδειαν* τῶν κοινῶν ἀποτίσασθαι, καὶ δίκην οἰκοδεσπότου τινὸς τούς φόρους, δσοι σώζεσθαι δύναιντο, ταῖς άληθείαις 20 ταῖς δαπάναις προσαρμόσας καὶ λογισμούς ἀπήτει τῶν δαπανών και δικαίως έτιθετο, την αμετρίαν διαφεύγων : (ούχ) ώσπεο δ Νέρων ποτε και εί τινες εκείνον ζηλώσαντες δαπάνας μεν άμετρους εποιήσαντο, λογισμούς δὲ (μηδὲ) μέχοι μνήμης ἢ λαβεῖν πρὸς τῆς 25 έπαρχότητος ἢ πρᾶξαι πρὸς αὐτὴν ἠξίωσαν, ποταμοὺς

ν. 1 τον O, αὐτὸν corr. F | ἄνανδρον O, quod correxi | καl addidi 3 απολει O, ἀπωλεία coni. F, πόλιν corr. B | είς O, είς corr. F 4 μετατρεψαι O, μετέτρεψεν άν corr. Th. Preger 8 υπεξελθοντος O, quod correxi 10 εικοσει O, corr. F | θράν, quod in δράν correxit, O 14 δὲ addidi 16 θανατωσειν, quod correxit, O 17 ὡς O, δς corr F 19 ἀληθείαις ταίς O, ἀληθεστάταις coni. O 22 ούχ add. O 24 μηδὲ add. O 4. Κτοίι 25 ηξιωσαν O, O0ν ήξίωσαν coni. O0, ἀπηξίωσαν O1

ἢ τάχα θάλασσαν ὅλην βλύζειν αὐτοῖς τὸ χουσίον οἰόμενοι.

46. Νεμεσήσασα δ' όμως ή Τύχη καὶ σκοπῷ διοικήσεως τὰ νεῦρα παρέλυσε τῆς πολιτείας. τῶν γὰρ βουλευτικών συστημάτων διοικούντων τὰς πόλεις καί 5 τὸν στρατιώτην ἀποτρεφόντων καὶ ἀληθῶς πολιτευομένων τοις πράγμασι, Μαρινός τις έκ των λεγομένων σκρινιαρίων της έώας διοικήσεως παρεισδύς έντέχνως τῶ βασιλεῖ ἀναπείθει, πᾶσαν αὐτῷ τὴν πολιτείαν διαψηφίσαντι τοὺς φόρους καταπιστεῦσαι, δμολογήσας 10 γουσίον τῷ βασιλεῖ περιποιεῖν. Φιλοκερδής δὲ ἡρέμα έτύγγανεν έκεῖνος, οἶα Ταυλάντιος έξ Ἐπιδάμνου τῆς 'Ιλλυρίδος — Δουρράγιον αὐτὴν Κρῆτες ἀποικήσαντες έχει προσηγόρευσαν - ἀπὸ Δουρράγου τότε βασιλεύοντος Κοητών, ως δ Ρωμαΐος Λουκανός έν τη δευτέρα των 15 έμφυλίων φησίν - η Κορχυραΐοι, Κορινθίων ἄποικοι κατά τὸν συγγραφέα —, καὶ πολὺς ἦν λόγος ἀπληστίας κατηγορών του Άναστασίου, ώς καὶ έλεγείας τινάς έπὶ τοῦ ἱπποδρομίου ἀνατεθηναι πρὸς τοῦ δήμου κατ' αὐτοῦ, ελκόνος αὐτα σιδηράς ἐπὶ τοῦ ἱπποδρόμου ἀνατεθείσης. 20 οί δε στίχοι (ήθους) τοῦ λεγομένου παρά μεν 'Ρωμαίοις φαμώσου, καθ' ήμας δε βλασφημίας, ώδε.

Εἰκόνα σοι, βασιλεῦ κοσμοφθόρε, τήνδε σιδήρου στήσαμεν, ὡς χαλκῆς οὖσαν ἀτιμοτέραν,

v. 15 cf. Luc. Phars. II 610 17 Thuc. I 24 23-p. 136, 2

ν. 3 νεμασα O, νείμασα coni. F, νεμεσήσασα F ep. p. 39, νεμεσ \tilde{q} B | οιμως O, ώμῶς coni. F, ὅμως B, οἴμως Gu. Kroll | και σκοπω O, an κατὰ σκοπὸν? vide p. 127, 17. 159, 10 9 ἀναπιθειν O, corr. F 12 καὶ O, ἐξ corr. B 13 αποικησαν O, corr. F 16 οικοφινφαῖοι O, ἢ Κοφινφαῖοι corr. F 18 τους O, τοῦ corr. F. Skutsch | ἐλεγεῖά τινα coni. F 20 ανατεθησεις O, corr. O₂ 21 ἤθονς addidi 22 ὡδε O, οῖδε coni. E 24 ἄνθεσαν ὡς χαλκοῦ πολλὸν ἀτιμοτέρην Anth.

άντὶ φόνου πενίης τ' όλοῆς λιμοῦ τε καὶ όργῆς,
ἢ πάντα φθείρει, σῆ φιλοχρημοσύνη.
γείτονα δὲ Σκύλλης όλοὴν ἀνέθεντο Χάρυβδιν,
ἄγριον ἀμηστὴν τοῦτον ἀναστάσιον.

δείδιθι καὶ σύ, Σκύλλα, τεαῖς φρεσί, μή σε καὶ αὐτὴν βρώξη, χαλκείην δαίμονα κερματίσας.

διαβάλλονται γὰρ πρὸς τῶν ἀρχαίων οἱ τὴν Εὐρώπην οἰκοῦντες σχεδὸν ἄπαντες ἐπὶ φιλαργυρία, ἄμα κερδαίνοντες ἄμα δαπανῶντες τὰ περιγινόμενα αὐτοῖς, οἱ δ' 1ο Ἡπειρῶται μάλιστα, Σύρων ὅντες ἄποικοι, ὡς ὁ Πολέμων ἐν πέμπτη ἐξη[γ]ήσεων τῆς κατὰ Λουκανὸν τὸν Ῥωμαῖον ἐμφυλίου συγγραφῆς ἀπεφήνατο. ὅθεν καὶ Παλαιστήνη πρὸς τῶν ἀρχαίων καλεῖται, ἐν ἡ Ἡρώδης ποτὲ πρὸς τιμῆς Αὐγούστου Νικόπολιν ἐδείματο τὴν 15 πόλιν παρὰ Λευκάτην καὶ τὸν Ἅκτιον κόλπον, ὅπου Κλεοπάτραν μετ' ἀντωνίου παρεστήσατο.

47. Την μεν οὖν τοιοῦτος ὁ βασιλεύς, τὰ δε ἄλλα συνετὸς καὶ πεπαιδευμένος, ἐπιεικής τε ἄμα καὶ δραστήριος, μεγαλόδωρός τε καὶ κρείττων ὀργῆς, ἐρυθριῶν το τοὺς λόγους, ὡς καὶ πλήρωμα χρόνου καὶ βαθμὸν

Anth. Pal. XI 270 (εἰς εἰκόνα ἀναστασίου βασιλέως ἐν τῷ Εὐρίπῳ), vide Th. Preger, Inscriptiones graecae metricae no. 224
v. 3—6 Anth. Pal. XI 271, Preger no. 225
11 cf. Luc. Phars. V 460

ν. 1 δε ολοῆς O, τε ολοῆς corr. O_2 , τ' όλοῆς $F \mid$ λοιμον O, λιμοῦ Anth. 2 η παντα φθειρεσει O, οἶς πάντα φθείρεις Anth., οἶς πάντα φθείρει σὴ coni. F, ἢ πάντα φθείρει σὴ (σῷ scripsi) corr. F ep. p. 39 \mid φιλοχρημοσύνη O, quod correxi; ἐκ φιλοχρημοσύνης Anth. 3 ἐγγύθι τῆς Σκύλλης χαλεπὴν στήσαντο Χάρυβδιν Anth. \mid κύλλης O, corr. F 4 ομιστην O, corr. F 7 τον αρχαιον O, corr. F 11 suppl. F 12 ἐμφυλίονς O, ἐμφυλίων coni. F, ἐμφυλίον corr. F \mid συγγραφεῖς O, corr. F 13 Ταλαίστη coni. F collatis Caes. b. c. III G et Lucano G 1. s. 16 μαρεστησατο, quod correxit, G

τοῖς τῶν λόγων διδασκάλοις βουληθέντα παρασχεῖν ταις αὐτῶν διχονοίαις έμποδισθηναι πέφυκε γὰρ έξ άπραγμοσύνης τὸ λογικὸν πρὸς έαυτὸ διαφωνείν. ἦν οὖν ἀγαθός, ὡς ἔφην, καὶ μηδένα τῶν δεομένων σκυθρωπον αποπέμπων, ως μη πόλιν, μη φρούριον, μη τ συσκήνιον ἢ λιμένα ἢ τόπον οὖν τινα τῆς πάσης Ῥωμαίων πολιτείας άμοιρεῖν τῶν ἐκείνου κατὰ τὸ ἀναγκαῖον δωρεῶν. ὅτι δὲ μόνος αὐτὸς μετὰ Κωνσταντῖνον την των ψυχων έχούφισε δασμολογίαν, εί και μη πασαν — οὐδὲ γὰρ ἔφθασε —, θεὸν ἐχέτω ίλεων τῶν 10 δπωσδήποτε πλημμεληθέντων αὐτῶ· καὶ γὰρ ἄνθρωπος ην. πολλών δε όντων και ύπες (άριθμόν, α ύπες) τῶν κοινῶν Άναστάσιος ἔπραξεν, ἀρκέσει μόνη πρὸς άπόδειξιν ή παρ' αὐτοῦ ὑπὲρ Εὐφράτην κατασκευασθείσα πόλις - Δάραν αὐτὴν οἱ ἐπιχώριοι, ἀναστα- 15 σίου δε πόλιν έξ αύτοῦ προσαγορεύουσι καθ' ήμᾶς ---, ην εί μη θεός πρός έχείνου ταῖς φάρυγξι Περσών έπέβοισεν, ἔκπαλαι ἂν τὰ Ῥωμαίων Πέρσαι, ὅσα προσεχῆ αὐτοῖς έστι, κατεσχήκεσαν.

48. Χαλεπον δε οὐδεν και μιᾶς αὐτοῦ σκοτίας καὶ 20 λανθανούσης ἔτι ἐπιμνησθῆναι πράξεως δεῖ γὰρ καὶ τῶν ἰδικῶν τἀνδρὸς ἀρετῶν μίαν ἐναποθέσθαι τῷ λόγῳ. Παῦλος ἀνὴρ εὐπατρίδης ἐκ Βιβιανοῦ πατρὸς ἐπισημοτάτου γέγονεν ὑπ' αὐτῷ, δς καὶ τοὺς πώποτε τῶν ἔμπροσθεν ἐπὶ μεγαλοφροσύνη θαυμασθέντων ὑπά- 25 των ταῖς φιλοτιμίαις ἀπέκρυψεν. οὖτος χρειῶν ἰδιωτικῶν ἕνεκα λυσιτελῶν αὐτῷ ἐπωφείλησε Ζηνοδότῳ,

v. 4 dyaddor O, corr. F 6 evolutor O, evdyinor coni. F, ovoryinor scripsi 10 llew O, thew scripsi 11 plymelyderrwy O, corr. F ep. p. 41 12 dutwn ral O, dutwn a coni. F, suppl. B 18 olor O, dua corr. B 25 daumadderras únátous coni. The Preger 26 outws O, corr. F 27 enogelyder O, corr. F

δς καὶ αὐτὸς τοῖς ὑπάτοις προσ(ηριθμήθη), ἀξιώματος καὶ μόνου τυχών, ἀναφαίρετον χρυσίον εἰς χιλίας χρυσίου λίτρας συναγόμενου. τοῦ δὲ Παύλου πρὸς τὴν ἔκτισιν ἀθυμοῦντος, ὁ Ζηνόδοτος ποτνιώμενος τὸν 5 ἀναστάσιον ἀντεβόλει ἀμύνειν αὐτῷ. ὁ δὲ συνορῶν μηδὲ τὸν Παῦλον ἀρκεῖν πρὸς ἀπόδοσιν μηδὲ Ζηνόδοτον πρὸς ἔνδοσιν, δύο χιλιάδας χρυσίου δέδωκε λιτρῶν αὐτῷ, τὰς μὲν χιλίας τῷ χρήστη, τὰς δὲ λειπομένας — τοσαῦται δὲ ἦσαν — τῷ Παύλῳ χαρισάμενος. 49. Ἐνὰ δὲ ἀναστρέωω τῷ λόνω πρὸς Μαρῖνον.

49. Έγὰ δὲ ἀναστρέφω τῷ λόγῳ πρὸς Μαρῖνον. έκλαβών τοίνυν Σύρος άνηρ και πονηρός ώς έπιεικές τούς φόρους, τὰ μὲν βουλευτήρια πασῶν παρέλυσε τῶν πόλεων, ἀπεμπολών τοὺς ὑπημόους παντί, ὡς ἔτυχεν, εί μόνον αὐτῷ τὸ πλέον ὑπόσχοιτο, καὶ ἀντὶ τῶν ἀν-16 έκαθεν στηριζόντων τὰ προστάγματα βουλευτών προγειρίζεται τούς λεγομένους βίνδικας — ζούτως γάρ έθος Γιαλοίς θεον αποκαλείν —, οι παραλαβόντες τους συντελεῖς οὐδὲν πολεμίων ἦσσον τὰς πόλεις διέθηκαν. καὶ γίνεται μὲν πολύχουσος, εἴπεο τις ἄλλος, ὁ βασι-20 λεύς και μετ' αὐτὸν δ Μαρίνος και ὅσοι Μαρινιῶντες άπλως ἀπορία δὲ παντελής καὶ πενίας βάθος κατέπιε τὰ πράγματα, τὸ λοιπὸν τῆς ἐπαρχότητος τρόπω χαμαιζήλου δικαστοῦ μόναις ταῖς Ιδιωτικαῖς διαδικασίαις σχολαζούσης. ήρυθρία δὲ ὅμως ὁ Μαρῖνος καὶ τὴν 25 άργην έδόκει τιμαν, τέγνη τον φθόνον άπωθούμενος. ένθεν των δημοσίων ώσπερ ύφ' έτέρους τελούντων

v. 1 ως O, corr. Gu. Kroll; idem supplementum huic versui additum inseruit 2 ἀναφερετον O, corr. F 4 ποτνιουμενος O, quod correxi 11 ἐπιεικής O, corr. F. Skutsch 14 ὑπόσχοι τὸ (quod correxit) βίνδικας καὶ O, βίνδικας del. F 16 lacunam indicavit F, quam explere studui 17 θεον O; an (τοὺς ἐπιτρόπους) θεῶν? 20 μαρινιοντές O, Μαρίνοι ὄντές coni. F, Μαρινιῶντές corr. B

καὶ μὴ κατὰ τάξιν πραττομένων, ὑπώλισθεν ἡ τάξις καὶ πενίας ἐνήρχετο· τί γὰρ περιεγίνετο αὐτῆ, μόναις ταῖς δίκαις τῶν ἰδιωτῶν ἐξυπηρετουμένη;

50. Ούτως οὖν τῶν πραγμάτων ὑπὸ τῷ Μαρίνφ πεσόντων, συνείδεν δ βασιλεύς έτέρα τιμή την ατιμίαν ι παραμυθήσασθαι της άργης. των γουν δικανικών δητόρων τοὺς ἀρίστους ἐπὶ τὴν ἀρχὴν προύφερε, καί ποτε πρός τῆς γαμετῆς 'Αριάδνης ὀγλούμενος, 'Ανθεμίω τῶ 'Ανθεμίου, τοῦ 'Ρώμης βεβασιλευκότος, παιδὶ τὴν ἀρχὴν έγγειρίσαι, ήγανάκτησεν, είπων δέ, μηδενός ή μόνων 10 λογικών άξιαν είναι την έπαρχότητα. όπως δε ηρυθοία την άρχην, γνώσεται τις έκ τούτου. Έρμιας τις τοίς Λυδίας σαρινιαρίοις συναριθμούμενος ύπὸ μέμψιν γέγονε Σεργίου, τοῦ τότε τὴν ἐπαρχότητα διέποντος, άγανακτήσαντος. δ δε βασιλεύς πρός τῆς Ερμίου μη- 15 τρὸς ὀγλούμενος πολὺς ἐγίνετο τὸν ὕπαργον παρακαλων, παραγωρείν Έρμία έκεινος δε μέχρι παντός άνεβάλλετο, καὶ δ βασιλεύς ἐνεδίδου, τήν τε ἀρχὴν τήν τε Σεργίου σεμνότητα παρατηρούμενος ισχυσε δ' όμως ύπερ δικαίου παρακαλών. αὐτών οὖν τών ἐν λόγω 20 άμοιβαδον την άρχην παραλαμβανόντων, δίδωσιν έχ τῶν λεγομένων Αὐγουσταλίων, οδ μάλιστα τοῖς λόγοις ένέπρεπον, και μήν και ταχυγράφων τοις ακολούθοις παριέναι και λόγους παραδιδόναι και άκροάσεσι δημοσίαις ἐπιδείκνυσθαι τὴν οὖσαν αὐτοῖς ἐπὶ τοῖς λόγοις 25 παρασκευήν, γερών τε οὐ μικρών τυγχάνειν.

ν. 1 κατὰ ⟨τὴν⟩ τάξιν coni. F ep. p. 41 | πραττομενον O, corr. F 2 πενία συνείχετο coni. B 4 ούτῶν O, οὖν τῶν corr. F 15 μηπρος O, μητρὸς corr. F 16 έγενετο O, corr. B 17 παραχωρων, quod correxit, O 21 παραδωσιν O, παραδίδωσιν coni. F, δίδωσιν corr. B 24 δημοσίοις O, corr. F 26 μικρον O, corr. F

51. Τοιαῦτα μέν τινα τότε ἐπράττετο. δ δὲ βασιλεύς έτούφα ταϊς Μαρίνου περινοίαις πλουτών καλ ταις των υπάτων ευφημίαις εναβουνόμενος. ειρήνη δε βαθεία την πάσαν εχαύνου πολιτείαν και ούχ ηκιστα s τὸν στρατιώτην, πάντων δμοῦ τὴν τῆς αὐλῆς ραστώνην ζηλούντων καλ διωκόντων τὰ βασιλέως ἐπιτηδεύματα. καὶ πέρας ἦν λοιπὸν ἀναστασίου τοῦ βίου τοῖς άπὸ τῶν δογμάτων καὶ Βιταλιανοῦ θορύβοις ταραττόμενον. 'Ιουστίνου δε την βασιλείαν παραλαβόντος -10 άνηο δὲ ην ἀπράγμων καὶ μηδὲν ἁπλῶς παρὰ τὴν τῶν δπλων πείραν ἐπιστάμενος - Μαρίνος μέν, καὶ δσοι 'Αναστασίου τῆς αὐξήσεως ⟨ἔτυχον, ἀπηλλάττοντο⟩ οὐκ όντων δὲ τὸ λοιπὸν τοῖς πρατοῦσι περδῶν, ὥσπερ τὸ πρότερον — και γάρ ἀπεστρέφοντο τὰς κατὰ τῶν ὑπ-15 ηκόων έπηρείας -, απας μεν δ πλούτος Αναστασίου είς απείρους μυριάδας χρυσίου λιτρών συναγόμενος διερούη. όχλος δὲ πολέμων τὰ Ῥωμαίων ἐδόνει, Πεοσῶν τὴν ἀειθρύλητον ἐπὶ ταῖς Κασπίαις πύλαις ἀπαιτούντων δαπάνην. δ δὲ περὶ αὐτῆς λόγος τοιοῦτος. 52. Πρός ανίσγοντα ύπὸ λέοντι ήλιον εν αργή στενή του Καυκάσου, πρός βορέαν άνεμον κατά την Κασπίαν χωριζομένων φύσει των του Καυκάσου σφυρῶν, εἴσοδος ἀπετελέσθη βαρβάρων τοῖς ἀγνοουμένοις ήμιν τε και Πέρσαις, οι περί την Υρκανήν νέμονται. 25 δι' ής είσβάλλοντες τά τε πρὸς εὖρον Πέρσαις, τά τε πρός βορέαν 'Ρωμαίοις ανήποντα έδήουν. και έως μέν 'Αρτάξατα και έτι έπέκεινα είχον ύφ' έαυτοῖς οί 'Ρωμαῖοι, ἀντέβαινον παρόντες ἐκεῖ : ὡς δὲ τούτων ἐξέστη-

v. 8 ταραττομένων O, corr. F 12 lacunam statuit F, quam explere conatus sum 18 αειθουλλητον O, mutavit B 23 ουμένοις ημ in rasura O 26 έδη οὐν, quod correxit, O

σαν καὶ δσων άλλων ἐπὶ Ἰοβιανοῦ, οὐκ ἐξήρκουν οἱ Πέρσαι τά τε έαυτων τά τε πάλαι 'Ρωμαίων φρουρείν, καὶ θόρυβος ἀεὶ τὰς έκατέρων Άρμενίας είχεν ἀφόοπτος. γίνονται δη οὖν λόγοι μετὰ την ἐπὶ Ἰουλιανοῦ Ρωμαίων ἀστογίαν Σαλλουστίω τε, δς ην υπαρχος, έξ τ ήμων, και Περσών τοις έξοχωτάτοις, και Ίσδιγέρδη ύστερον, ώστε χοιναίς δαπάναις άμφω τὰ πολιτεύματα φρούριον έπλ τῆς ελρημένης ελσόδου κατασκευάσαι, έπιστησαί τε βοήθειαν τοῖς τόποις πρὸς ἀναχαιτισμὸν τῶν κατατοεγόντων δι' αὐτῆς βαοβάρων. 'Ρωμαίων δὲ τοῖς 10 περί την έσπέραν και την άρκτον πολέμοις ένοχλουμένων οι Πέρσαι έσχον ανάγκην, οία προσεχέστεροι ταῖς τῶν βαρβάρων ἐφόδοις, ἀντοικοδομεῖν φρούριον έκει, Βιραπαράχ πατρίως αὐτὸ καλέσαντες, καὶ δυνάμεις ἐπέστησαν καὶ πολέμιος οὐκ εἰσήει. 15

53. Έκ ταύτης τῆς ἀφορμῆς οἱ Πέρσαι Ῥωμαίοις ἐπετέθησαν, κατὰ σμικρὸν ἐπὶ τὰς Συρίας καὶ Καππαδοκίας ἐκχεόμενοι, ὡς δῆθεν ἀδικούμενοι καὶ τὴν ὑπὲρ
τῶν κοινῶν γενομένην δαπάνην κατὰ τὸ ἐπιβάλλον
Ῥωμαίοις ἀποστερούμενοι, ὥστε Σποράκιον τὸν πρῶτον το
ὑπὸ Θεοδοσίου τοῦ μείζονος ἐκπεμφθῆναι διαλεχθησόμενον Πέρσαις ὁ δὲ δυνάμει τε χρημάτων καὶ συνέσει
λόγων ἐγγὺς ἔπειθε Πέρσαις, Ῥωμαίων ὥσπερ χαριζομένων αὐτοῖς, ὑπο<φόρων, Ῥωμαίων ἡσυχάζειν καὶ
φίλους εἶναι καὶ ταῦτα ἕως τοῦ καθ' ἡμᾶς ἀναστα- το
σίου διεσύρη, λαλούμενά τε καὶ τυπούμενα καὶ ἀπλῶς

ν. 1 δσον άλλον O, corr. F | εξηγκον O, corr. F | 5 σαλουστιω O, quod mutavi | 6 εισδιγερδη, quod correxit, O 8 εἰρήνης O, εἰρημένης corr. F | 9 ανασχετισμον, deleto postea σ , O, corr. F | 13 μειν φρουριον in rasura O | 22 χρωματων, quod correxit, O | 23 περσαις O, Πέρσας νολεθεί B 24 ύπο ρωμαίων O, delet F, ego supplere studui

ήρτημένα. ἐπὶ δὲ αὐτοῦ, Κωάδου τοῦ γέροντος ὅλην Περσίδα κατά 'Ρωμαίων άγοντος γίνεται πόλεμος' καί γειοί μέν νικάν οί 'Ρωμαΐοι δυνάμενοι, άσωτία δε καί τουση Αρεοβίνδου τοῦ τελευταίου — ην γὰρ φιλωδὸς s καὶ φίλαυλος καὶ φιλορχήμων — καὶ ἀπειρία καὶ δειλία Πατοικίου καλ Υπατίου των στρατηνών ηλαττώθησαν μέν τὸ πρότερον, έξαπίνης τῶν Περσῶν ἐπιζεθέντων τὸ δὲ λοιπὸν τούς τε Πέρσας διωξάντων καί 'Αμίδαν άλοῦσαν δυσαμένων αὖθις, δ Πέρσης λόνους 10 επίνησε πρὸς Κέλερα, δς ήν μάγιστρος τῶν ζόφφικίων τῶ ἀναστασίω, περί Βιραπαράγ, ὡς προέφαμεν, καὶ της κατά μόνας ύπὸ Περσών γενομένης περί αὐτοῦ δαπάνης. και πέρας έσχεν ή φιλονεικία, μετρίων τινῶν ὑπὸ ἀναστασίου χαρισθέντων Κωάδη τὸ γὰρ με-15 γαλόφρον Άναστασίου και εὐμέθοδον εὐσεβῶς τὴν ὑπὲρ ελοήνης ζημίαν ύπέμενε. τοιούτος μέν οὖν πεολ τῶν Κασπίων πυλών τοις 'Ρωμαίων συγγραφεύσιν δ λόγος, (δν) Άρριανδς έπὶ τῆς Άλανικῆς ἱστορίας καὶ οὐχ ήμιστα έπὶ τῆς ὀγδόης τῶν Παρθικῶν ἀκριβέστερον 20 διεξέργεται, αὐτὸς τοῖς τόποις ἐπιστάς, οἶα τῆς χώρας αὐτῆς ἡγησάμενος ὑπὸ Τραϊανῷ τῷ χρηστῷ τοιούτους γάρ ἄργοντας ἐκείνος ἔσγεν, οδ τοῖς τε λόγοις τοῖς τε ἔργοις εἰς τοσαύτην εὔκλειαν τὴν πολιτείαν ἀνέστησαν.

v. 5 φιλοςήμων O, corr. F 6 πατςικου O, corr. F 7 ἐπισχεθέντων O, corr. F 8 των, eraso postea ν, O, τὸ scripsi | λοιπου O, τῶν ..λοιπῶν volebat F | ἐδίωξεν τῶν O, διωξάντων corr. F 9 ξυσαμένων αδθις O, corr. F 10 πελλεςα, altero λ eraso, O | ὀφφικίων add. F 11 βιςιπαςαχ O, quod ad p. 141, 14 correxi; de nominis forma vide Pauly-Wissowa Real-Enc. III 489 13 πέςσας O, πέςας corr. F 16 οὖν ὁ πεςὶ O, ὁ del. Gu. Kroll 18 δν add. B | σαλανικῆς O, corr. F | ὀχ O, οὀχ corr. F 19 παςοικων O, corr. B 20 αὐτοις O, αὐτὸς corr. B 21 τςαιανου O, corr. F 23 την τε πολιτειαν O, τε del. F

54. Τοιούτων μεν περί Πέρσας, μυρίων δε άλλων πολέμων αναπτομένων το λοιπον λογικοίς παροδος ούκ ην έπι την έπαρχότητα. ἔδει δὲ χρημάτων, και οὐδὲν ην άνευ αὐτῶν πραγθηναι τῶν δεόντων. ὅπως δὲ μηδεν των πρός άνατροπήν τῆς πρόσθεν εὐπραγίας παρ- 5 οφθείη, σάλοι σχιρτώντες καὶ διιστώντες την γην διζόθεν την Σελεύκου Αντιόχειαν κατέαξαν, τῷ ὑπερκειμένω βουνῶ τὴν πόλιν σκεπάσαντες, ὡς μηδεμίαν διαφοράν δρους και πόλεως απολειφθήναι το χωρίω, νάπην δὲ τὸ πᾶν καὶ σκοπέλους, οὶ πάλαι τὸν 'Ορόν- 10 την παρολισθαίνοντα τη πόλει έσχίαζον. χρυσίον οὖν άπειρου έχρηυ **ἐπομβ**οίσαι την ἐπαρχότητα πρὸς ἐκφοραν τέως των από του πτώματος έξογχωθέντων καί είς ηλίβατον δυσχωρίαν άνοιδησάντων χωμάτων οὐδὲ γὰο ἦν ἀσφαλὲς τὴν Σύρων πρωτεύουσαν παριδείν 15 έρριμμένην είς έδαφος. ώς δε κόπω πολλώ και χρημάτων ἀφθονία καλ τεχνών συνεργεία ώσπες έρεβόθεν ή πόλις ανεφύετο, Ιουστίνου τέλος λαβόντος Χοσρόης δ κακοδαίμων διὰ τῆς Άραβίας έμπεσων σὺν ἀπείρω στρατιά ταίς Συρίαις αὐτην μέν την άρτι καταπεσού- 20 σαν, εύχειρωτον αὐτῶ φανεῖσαν ὡς ἄφρακτον λαβὼν πολέμω κατέφλεξε, φόνον άπειρον έργασάμενος τούς δε ανδριάντας, οξς έχοσμεῖτο το άστυ, σύν πλαξι και λίθοις καὶ πίναξιν ἀπλῶς ἀναρπάσας ὅλην εἰς Πέρσας Συρίαν ἀπήλασε. γεωργός δε ούκ ἤν, ούχ ὑποτελής 25 τῷ δημοσίῳ λοιπόν, καὶ δασμὸς μὲν οὐκ εἰσεφέρετο τῆ βασιλεία, τὸν δὲ στρατιώτην ἀποτρέφειν δ ὕπαρχος ηναγκάζετο, και πάσας τὰς συνήθεις ἐπιδιδόναι τῆ πο-

v. 5 παρωφθείς O, παροφθή coni. O_2 , παροφθείη scripsi 12 ἐπομβρίσαι O, ἐπομβρήσαι coni. O_2 13 τε ωστων O, corr. O_2 25 υποτελείς O, corr. O_2 28 συνηθείας O, corr. O_2

5. Teaprice ziedos sie zniesmusie na dreiiere made genetigener, entigener speidener i a tren til teles deltales ter deliber. Instancios via austan destitus ergeannessu talerisuse mig mercie, de Indier sie rinken Inje dess soudeireur eirie. & un aurus und einem digenareiten und faueservers rie mienes, de m re Pourse; berepa more and, die jerroog too desprover distincte bite. Lie it be te bieblin bus bester ien-Beinger, mit lieberg uer ein mit Toegene ein Ermter yersio dir Işdire, dire Izdiadezeniyez dei Gligo resepute. Berlijas le ilra l'ancresi, rèr n kidere mesediara rainer directe directe de siren din seigren die re einere nu noisum ierden regerisers of legitle Principe even for the exdicine mà étrane, ne éminer den more à dendeest persit is ne mes ne nivero detal netico n sincer expensioner ages besieve Procure indone क्षांत्रक के विकास प्रधानमध्य द्वारों विकास स्थाप ह isser Poure nei nere, ise in innere insie. die-

T I married G. Die G. Fran C. & Soli G. 23 responsible G. Die G. 14 de Soli G. 15 parties G. Die G. 24 mes G. maril G. Die G. 25 mes G. maril G. 25 mes G. 2

σπῶσι 'Ρωμαίων τε τοὺς ἀνέκαθεν εὐπατρίδας ὑβρίζουσιν ἐπελθὼν ἥρπασεν αὐτοὺς πανεστίους σύν [τε] Βιττίγει τῷ τυράννῳ παρεστήσατο, τῆ δὲ 'Ρώμη τὰ 'Ρώμης ἀπέσωσεν.

56. Ως δε και Συγάμβροις επαγουπνείν ήπειλει — 5 Φράγγους αὐτοὺς ἐξ ἡγεμόνος καλοῦσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος οἱ περὶ 'Ρῆνον καὶ 'Ροδανόν -, αὖθις Χοσρόης, ώς μηδενός άρτι πραγθέντος, έπλ τὰς Συρίας άπροόπτως έξεχύθη, τῶν Ῥωμαϊκῶν δυνάμεων Λιβύης τε πρός Μαυρουσίων σειομένης καὶ τῆς έσπέρας πρός 10 Γετών όλης ταραττομένης ύπερμαγουσών, Κόλγους τε καὶ τὸν Καύκασον Σκυθών καὶ τὴν Θράκην μυρίων όσων δηρίων ένοχλούντων, και δ μέν βασιλεύς ήρκει πρός πάντας τούς πολέμους, ώσει πρός ένα μαγόμενος. ή δε έπαργότης θεηλάτοις συνείχετο θυέλλαις, τῶν μεν 15 ύπηκόων ταϊς άκινήτοις κτήσεσι δι' ἔνδειαν άπολεγόντων, τῶν δὲ πρακτόρων μηκέτι τοὺς φόρους εἰσάγειν, ούκ όντων ύποτελών, τοίς κρατούσιν Ισχυόντων ύπουργείν δε δμως ταίς δαπάναις τοσαύταις ούσαις καλ ούτως άνενδότοις (δ) κατά καιρον ύπαργος συνωθείτο. 20 εικότως οὖν ἄλλος έξ ἄλλου συνεχεῖς όμοῦ καὶ βαρεῖς έξ ανάγκης διαδεχόμενοι, την αρχην διέσπασαν. η δε τάξις 'οὐδ' ἐν λόγφ οὐδ' ἐν ἀριθμῷ', ἀπωλώλει δὲ παντελώς των γάρ περιεχόντων ἀπολλυμένων είκος ἦν ἀπολέσθαι τὰ περιεχόμενα. 25

v. 23 vide quae adferuntur supra ad p. 105, 11

v. 2 ante ouittiji (quod mutavi) duae litterae evanidae in O, unde [re] supplevi, $\langle nal \rangle$ sin Oiittijei scripsit F 5 signambool O, corr. F 11 3lan O, corr. F 15 Fellands O, corr. O, 20 O add. O 23 ovder loga ovde O, e O. 105, 11 corr. O

57. Καί πού με τὸ δαιμόνιον συνωθεί ποὸς άνάμνησιν έξάνον μυρίων κακών. Ίτσάννης τις έκ Μαζάκων δομώμενος - Καισάσειαν την πόλιν Τιβέριος Καϊσαρ μετωνόμασεν, 'Αρχέλαον τὸν Καππασοκών βατ στλέα δόλω μεταστετλάμενος έν τη Ρώμη και κατασχών έν αὐτῆ την δε Καππαδοκίαν, οὐκ οὖσαν ἄναθεν, πρώνος έπαρχίαν Έρμαίοις υπόφορον απέφηνεν ούτος αρμητο μέν, ώς έτρην, έξ έκείνης, τοις δε της στρατηγίδος άρχης σποινιαρίοις συναριθμούμενος. δο-10 λεοώς, οία Καππαδόνης, παρεισδύς οίμειοῦται τῷ βασιλεί και κορύντονα πίστεως έπαγγειλάμενος πράξαι breo the roluteias els lovodévas roohldev elt' éreiθεν, ώσπερ κατ' έπιβάθραν, έπὶ τοὺς λεγομένους ίλλουστρίους [άνελθών και μήπω γνω] τθείς, όποιός τίς 16 έστι την φύσιν, [άθφ]όως [als τ]ην υπαρχου άνηρπάσθη τιμήν· οὐδὲ γὰο ΰατε[oor] [ὑπέμεν]εν ὁ βασιλεύς, καλὸς καὶ ἐπιεικής τυγ[γάνων, πουηροίς] ἄργουσι καταπιστεθσαι την άργην, ήδη [μαθών καί] τοῖς έργοις εδοών, ώς

Καππαδόκαι φαῦ[λοι μὲν ἀεί'] ζώνης δὲ τυχόντες φαυλότεροι κέρδους δ' εῖνεκα φαυλότατοι ἢν δ' ἄρα δὶς καὶ τρὶς μεγάλης δράξωνται ἀπήνης, δή ρα τότ' εἰς ὥρας φαυλεπιφαυλότεροι.

v. 20 sqq. Anth. Pal. XI 238

v. 1 μετα O, τα delevi | συνωθει O, συνώθει ediderunt FB, συνωθεί correxi 2 έξάγων O, quod correxi 4 τῶν O, τὸν corr. F 13 επιβαραθφαν O, corr. O, 16 suppl. F 21 Ενεπα O; corr. F | ἐπιφανλότατοι O, ἐπι del. F 22 δράτωνται μεγαλως απηνεις O, εκ Anthologia corr. F 28 δ' ήρατο τις όρας φανλ επιφανλοτέρας O, corr. F; δὴ τότε γίγνονται φανλεπιφανλότατοι Anthol.

ούτως οὖν, ως ἔφθην εἰπών, ὁ πονηρὸς Καππαδόκης δυνάμεως επιλαβόμενος δημοσίας απειργάσατο συμφοράς, πρώτον μεν δεσμά και πέδας και ποδοκάκας και σίδηρα προθείς, ενδον της πραισωρίας αθλης ίδιωτικήν έυ σκότω φυλακήν άφορίσας ταῖς ποιναῖς τῷν ὑπ' 5 αὐτῶ τελούντων, Φάλαρις ὥσπερ ἄνανδρος καὶ μύνοις τοῖς δούλοις Ισγυρότατος, ἐκεῖ τε ἐνείρνων τοὺς πιεξομένους, οὐδένα τύγης οίασοῦν έξαιοσύμενος τῶν αίκυσμῶν, ἀναρτῶν τε ἀπλῶς ἀζητήτως τοὺς μόνον ἔγειν γουσίον διαβαλλομένους, καὶ ἢ γυμνούς ἢ νεκρούς 10 άπολύων. και τούτων μάρτυς μεν δ δήμος, έγω δε οἶδα θεωρός γενόμενος και παρών τοῖς, πραττομένοις" καί όπως, έρω. 'Αντίοχός τις, ήδη γέρων την ηλικίαν, έμηνύθη αὐτῷ γρυσίου δεσπύτης εἶναί τινος. συσγών οὖν αὐτὸν καλωδίοις στιβαροίς ἀνέδησεν έκ χειροίν, 18 έως έξαρνος γενόμενος δ γέρων νεκρός πών δεσμών ήλευθερώθη. ταύτης έγὰ τῆς [μιαι]φονίας γέγονα θεωρός ηπιστάμην γάρ τον Αντίογον.

58. [Ποᾶξ]ις μέν οὖν αὕτη τῷ Καππα[δύκη πασο]ῶν μετριωτάτη, καὶ είθε γοῦν μόνος ταῖς ἀδικίαις κο ἐνηγούπνει [Βριά]ρεως δὲ καθάπερ ὁ τοῦ μύθου μυροίας χεῖρας ἔχειν τοῖς π[οιη]ταῖς λέγεται, οὕτως [καὶ] ἐκεῖνος ἀλάστωρ ἀπείρους [ὑπουργοὺς] [τῶν κακῶν ἔ]χων, οὐκ ἐπὶ τῆς βασιλέως μόνον εἰργάζετο, ἀλλὶ ἐπὶ πάντα τόπον [τε καὶ χώραν ἀπέστελλε] τοὺς ὁμοίους 25 αὐτῷ, δίκην ἔξυγροτῆρος [τὸν ἀπαντα]χοῦ λανθάνοντα

v. 21 cf. Iliad. I 403

v. 3 naidas O, nédas coir. O_s | naiddránas O, coir. F 6 arandoos O; an, ut p. 134, 1, ariandoos? 9 arantwith O, arandoos O; arantwith O; example O; exampl

τέως δβολον ανιμώμενος. έχ δε των πολλων ένος ποος ἀπόδειξιν τῆς τῶν λοιπῶν βδ[ελυρίας] ἀναμνησθήσομαι. δμώνυμός τις ήν αὐτῷ, πρὸς γένος έγγύς, ἀνήρ ύπλο πάσαν επίνοιαν θεηλάτου κα[κί]ας, Καππαδόκης 5 μεν και αὐτὸς και έκ μόνης τῆς τοῦ σώματος διασκευῆς τὸ βδελυρὸν τῆς ψυχῆς ἐκκαλύπτων. ἦν μὲν γάο τις πολύσαρχος καὶ περιττός τὴν ὄψιν· πλάτει μὲν ἀμόρφω καὶ κρεῶν περιττώμασι τὰς σιαγόνας έξφδημένος, καὶ τῷ βάρει τῷν σαρκῷν οἶα μανδύην ἀποκρεμάσας τοῦ 10 προσώπου τὸν θύλακον μαξι[λλο]π[λουμ]άκιον αὐτὸν δ δημος απεκάλει. οδτος δ Κέρβερος δ καρχαρόδους κοινός μεν ετύγχανεν απάντων όλεθοος την δ' έμην Φιλαδέλφειαν ούτως είς λεπτὸν ἀπεμασή σατο], ώς μετ' αὐτὸν ἔρημον οὐ χρημάτων μόνον άλλὰ καὶ ἀν-15 θρώπων γενομένην μηδεμίαν επιδέγεσθαι το λοιπον άφορμὴν [τῆς] ἐπὶ τὸ κρεῖττον μεταβολῆς. περιηχηθεὶς γὰο δ μηδὲν ἢ νεοτέριος δαίμων, ὡς Εὐριπίδης εἶπε, 'Αυδων' υπάρχειν 'τὰς πολυχρύσους γύας', στίφος θηοίων καὶ Καππαδοκῶν στρατὸν ἐπαγόμενος ἐνσκήπτει 20 τῆ γώρα, οὐδὲν κοινόν, οὐδὲν μέσον, ἀλλ' ἔπαργος πραιτωρίων [χ]ρηματίζων είτα διατρίβων έν αὐτῆ οὐδενὶ τῶν δειλαίων τῆς χώρας οἰκητόρων οὐ σκεῦος οίονοῦν, οὐ γαμετήν, οὐ παρθένον, οὐ μειράκιον ἀπήμαντον καὶ φθορᾶς έξω καταλέλοιπε, ταῖς μὲν ποιναῖς 25 τῶν ἀναιτίων [ὡς Φά]λαρις, ταῖς δὲ ξενοκτονίαις ὡς

v. 17 Eur. Bacch. 13

v. 3 γενος O, γένους coni. O, 8 έξοιδημένος O, mutavit F
10 τῶν θυλάχων O, quod correxi | μαξιλλοθυλάχιον coni. F; aux
lowrdes mâchoires vertit Ch. Diehl, Instinien et la civilisation
byzantine p. 105 12 δεμήν O, δ' ἐμήν distinxit F 17 οι O, ἢ
corr. O, 18 τὰς O cum libris Euripideis, in quibus τοὺς correxit
Elmsleius / γαιας O, γύας ex Eur. corr. B 22 οικηστοφων O, corr. O,

Βούσιοις, ταῖς δὲ φαθυμίαις [καὶ τουφ]αῖς ὡς Σαοδανάπαλος διατελῶν.

59. [Καὶ είθε [ἄχρι] τού]των καὶ μόνων, καὶ μὴ καὶ φόβων ὑπὲρ τραγφόιαν ἐγίνετο τοῖς ὑπηκόοις αἰτιώτατος: τὰ πλεῖστα [δὴ] οὖν [τῶν] αὐτοῦ μιασμάτων ε ἔξηγεῖσθαι φρίττων — [ἄπειρα] δέ ἐστιν, ὡς καὶ αὐτὰ μόνα μεγίστας βίβλους πενθήρεις ἀποτελεῖν — μίαν αὐτοῦ πρᾶξιν τέως χρημάτων ἔνεκα τραγφδήσω τῷ λόγω. Πετρώνιός τις ἐπὶ τῆς ἐμῆς Φιλαδελφείας — ἀνὴρ ἀξιόλογος, γένει τε ⟨καὶ⟩ περιουσία καὶ λόγοις διαπρε- 10 πής — οὖτος ἐκ προγόνων κύριος ἦν λίθου τιμίας πολλῆς, ἄμα καὶ διὰ κάλλος καὶ μέγεθος τοῖς ἰδιώταις ἀπζόπ]του. τοῦτον ἀρπάσας ὁ Κύκλωψ σίδηρά τε περιθείς γυμνὸν ράβδοις ἔξαινε διὰ βαρβάρων ἀφειδώς, ἐνείρξας αὐτὸν ἐπὶ τῆς ἐπαύλεως τῶν ἡμιόνων 15 στάβλον αὐτὸν Ἰταλοὶ λέγουσιν. οὖ δὴ γνωσθέντος

ὧρτο πόλις [πτήξασα] καὶ ὅμμασι πήξατο χεῖρας, ἀνεκώκυε΄ τε ὁ δῆ[μος ⟨μηδὲ⟩ βοη]θεῖν τῷ διασπωμένῷ μηδὲ πείθειν τολμῶν τὸν ἀλάστορα. ὅ γε μὴν τὴν πόλιν ἐπισκοπῶν σὸν τοῖς ἱερωμένοις ἄπασιν ἀνα- 20 λαβὼν καὶ τὰ θεῖα λόγια ἔδραμεν ὡς αὐτόν, πείθειν δι' αὐτῶν ἐννοήσας· ὁ δὲ Σαλμωνεὺς εἰς τοὺς ἀνθρώπους καὶ θεὸν ὁρῶν ἐκέλευσεν ἐπὶ σκηνῆς ἐλθόντας πράττειν τὰ ἑαυτῶν, μηδὲν ὑποστελλόμενος τῶν ὅσα

v. 3 suppl. $F \mid$ τούτων καl μή καl μόνων O, καl ante μόνων del. O_2 , καl πόνων coni. F, transposuit B 6 φρίττω O, corr. B 9 περώνιος O, corr. F 10 καl add. F 11 ουτως O, corr. F 13 α $\mid \dots$ τως, quod αποπτως videtur fuisse, O, ἀπόβλεπτος coni. O_2 , ἀχρήστως legit F, ἀχρήστον coni. Roquefort apud F ep. p. 42, ἀπόπτον scripsi 15 ενειξας O, corr. O_2 18 μηδὲ add. F 22 τοῖς ἀνθρώποις O, τοὺς ἀνθρώπους scripsit F 24 υποστελλομένους O, corr. F

ἐν ⟨τοῖς⟩ πορνείοις κεκλημένοις τοῖς ἀπολάστοις λόγοις ἀσελγαίνεται. καὶ ἀσκεπῆ καὶ πᾶσι κάτοπτα παρῆν τὰ θεοῦ γνωρίσματα καὶ ὁ ἱερεὺς μετ' αὐτῶν ὑβριζόμενος [ἐθρή]νει πικρῶς, οὕτως ὁρῶν τὸ θεἰον περιοφώμενον ε [ἀτί]μως. ὁ δὲ Πετρώνιος τῆς οἰκείας περιουσίας [πρῶ]τον ὑρῶν τὸν θεόν, πέμψας εἰς οἶκον πάντα ὅσα [ἡν αὐ]τῷ σὸν καὶ τοῖς λίθοις ἐκείνοις ἐνεγκών ἔροιψεν ἐπὶ [τοῦ] αὐλείου ποῦ Κύκλωπος. καὶ πότε χρυσίον λαβὼν ἐπὶ τόκᾳ κατέθηκεν ἐπὶ τοὺς τιμωρούς, το ὡς δὰ κεκμηκότας ἐπ' αὐτῷ, σπορτούλων ἕνεκα οῦτω δὲ τὸν ἔρανον οἱ 'Ρωμαίοι προσαγορεύουσω.

60. Μετρίου δὲ τούτου δόξαντος εἶναι συνείδεν δ Κέρβερος καὶ μιευφονίας ἐργάσασθαι. Πρόκλον οὖν τινα, ἀπάμαχον τῆς [ἐπι]χω[ρίο]» στρατιᾶς, εἴκοσι χρυτινα, ἀπάμαχον τῆς [ἐπι]χω[ρίο]» στρατιᾶς, εἴκοσι χρυτινα ἀπαικῶν εἰσφέρειν αὐτῷ συνώθει σἐκ ἔχοντα, καὶ [πάντα κὰ] τῶν ποινῶν ὄργανα ἀπήμβλυνε τοἰς νεύροις τοῦ ἀθλίου πένητος. ὅς τὸ λοιπὸν μηδὲ ξῆν ὑπομένων [μη]δὲ τελευτᾶν συγχωρούμενος τέχνη μετ-ῆλθε τὸν θάνα[τον. λαβω]ν σὖν τοὺς ποινουργοὺς καὶ δοῦναι τοὺς εἴκοσι χρυσοῦς έξ ἀνάγκης ἀπαγγειλάμενος, εἰ τυχὸν ἔφονται ἐπὶ [τὸ] καταγώγιον αὐτῷ γινομένω, ὡς ἦλθεν ἐκεῖ, παρελθών, τῶν φυλάκων ἔξωθεν προστηρούντων, βρόχον ἐνάψας τῷ τραχήλω τῆς ζωῆς ἀπηλλάγη. ὡς δὲ τὸ λοιπὸν οὐ προῆλθεν, τῶν μὲν νεκρὸν αὐτοῦ ἔρριψαν [ἐπ' ἀγορᾶς] συμπατον μὲν νεκρὸν αὐτοῦ ἔρριψαν [ἐπ' ἀγορᾶς] συμπα-

v. 1 τοῖς add. Gu. Kroll 2 ἀσελγένεσθει O, corr. Gu. Kroll | τα O, τὰ corr. O, hoc loco finem emendandi faciens 5 περιουσίας προτιμών τὸν coni. Gu. Kroll 7 ταῖς. ἐκείναις volebat F 8 τοῦ supplevi în lacuna trium litterarum | αλιου O, αὐλείου corr. F | ante τό, τε (τότε ego) lacunam statuit F 17 ως O, δς corr. F 20 ἐπαγγειλάμενος coni. B

τοῦντες, ὡς δήθεν ἠπατη[μένοι] τὰ δὲ [ὄντα αὐτῷ δι]ήρπασαν, μηδὲ πρὸς ταφὴν [οἰκτροῦ] τινος ἐπιρρίμματος ἀξιώσαντες.

61. Τοιούτοις κατορθώμασιν έν ασχο λούμενος δ Λαιστρυγών ή μαλλον δ τεκναραίστης λυ[μ]εών έμης 5 π[ά]τοης' — ως φησιν δ Αυκόφρων έκεινος — έφ' δλ[ον έ σος την πόρθησιν των Λυδων διέτεινε. γλίσχοον δε και φαῦλον [ήγού]μενος, εί μόνην την πρόσθεν εὐδαίμονα Αυδίαν ὑπά[γοι] τοῖς ἀδικήμαστι, ἐφ' ὅλην δμοῦ την τῆς Ασιανῆς δάχεως διοίκησιν συνείδεν έκ- 10 τείναι την ασέβειων. Νόμος άνωθεν εκράτησε, πλατύν αμα και δέθν δρόμον ενιδρύσθαι ταις επαργέαις ών δ μεν πλατύς διγήμασιν έχοῆτο, δ δε δξύς ύποξυγίοις ίπποις - βεραίδους [αὐτοὺς] οἱ κρατοῦντες ἐνόμασαν, καὶ τὴν αἰτίαν ἐν τοῖς περὶ μηνῶν ἴσμεν ἀποθέμενοι. 15 τῆς γὰρ ἠπείρου σχε[δὸν] ἀπάσης ⟨τελούσης⟩ ὑπ' αὐτοῖς, οὐκ ἦν εὐχερες τὰ πρὸς τὴν ἕω [συμ]βαίνοντα έπὶ τοὺς κυρίους τοῦ πολιτεύματος ὡς θᾶττον ἀναφέρειν, έστιν ότε καὶ αὐτὸν ἀκεανὸν τοῖς ὅπλοις [ὑπ]άγοντας. τῷ γοῦν ὀξεῖ δρόμφι τὰ τῆς μηνύσεως [πρὸ] 20 τῆς ἀκοῆς ἐγίνετο, καὶ ταύτην τὴν ούτω σωτηριώδη τοις πράγμασιν επίνοιαν συνείδεν δ πλατύρναθος απ-[αλ]εῖψαι δι' οἰκείας μηνύσεως, ἀναπείσας τὸν δμόγνιον και δμόψυχου της αύτου βδελυρίας υπαρχου, περιττήν είναι διαγνούς την των δημοσίων ίππων 25

v. 6 Lycophr. Alex. v. 38 15 de mens. p. 15, 18

v. 2 embruatos O, quod correxi; êniqohuatos legit et êni $\beta\lambda$ huatos coniecit F 5 hotopoyen O, quod correxi | tenvogésths O, corr. F | λv [μ]eón suppl. F 6 énolon et 9 énolon O, corr. F 12 dévôgouon, quod correxit, O 14 bequôves O, corr. F 16 telovohs add. B 19 . . . ayontas O, therefore O, O is O in O in

ύπηρεσίαν, οὐ συνορῶν ὁ Νιόβης αὐτῆς λιθωδέστερος (τὸ) τοῦ πράγματος χρήσιμον ὁ δὲ ὕπαρχος ἀγνοούσης τῆς βασιλείας — πῶς γὰρ ἐνεδίδου τοῖς κοινοῖς ἀτυγήμασι: - καὶ ταύτην την ὄψιν τῆς πολιτείας ήφά-5 νισεν. Ενθεν των είδων απράτων ενσηπομένων ταίς κτήσεσιν, έξαλεύρου σχεδον της 'Ασιανης τυγγανούσης, δ συντελεστής ἀπώλετο, χουσίον πρὸς τῶν δασμολογούντων άντὶ τῶν είδῶν είσπραττόμενος, μηδὲ διαπωλεῖν τὰ εἴδη δυνάμενος πόρρω θαλάσσης ἀπφαισμένος, 10 undè δαπανᾶν, ως πάλαι, τῷ δημοσίφ συγχωρούμενος. τούτοις ηπολούθησε και ή των ένιδουμένων τοῖς τόποις στρατευμάτων μετάθεσις πρός το χρειώδες ύπο των κοινων γενομένη, ως κάκ τούτου του συγκυρήματος, των καρπων έναπομενόντων τη χώρα, τούς μέν 15 φόρους είς χουσίον μεταβληθηναι, τούς δὲ καρπούς άπογαιούσθαι κατ' έτος. καὶ είθε μόνος αὐτὸς καὶ μόνην έχείνην την έπαρχίαν έτυχε διατρώγων, καὶ μή καθ' έκάστην πόλιν τε καὶ χώραν, οἶος αὐτός, ἄλλοι καλ χείρους αὐτοῦ τὸν ὁποῖα δ' ἂν κατορωρυγμένον 20 δβολὸν ἀνασπῶντες παρῆλθον, στρατὸν ἀλαστόρων καὶ στίφη Καππαδομών ἐπισυρόμενοι.

62. Συνήχθη οὖν πλοῦτος ἄπειρος τῷ δικαιοτάτφ ὑπάρχφ, ὥστε αὐτὸν καὶ πρὸς τυραννίδα παρακαλεῖν, τῆς αὐθαδεστέρας μοίρας τοῦ δήμου συνούσης αὐτῷ καὶ τοῖς ἐγχειρουμένοις συναπτομένης. θεραπεύων οὖν καὶ προσοικειούμενος αὐτὴν οὐκ ὥετο πείθειν, ὡς ἐρα-

v. 2 τὸ add. B 6 ἐξαλιον, quod in ἐξαλιον mutavit, O; ἐξ ἀλεύςον coni. F, ἐξαλεύςον scripsi 9 απωπεισμένον O, ἀποπείμενα coni. F, corr. F ep. p. 43 et B 12 ὑπὸ O, ὑπὲς coni. B 14 χώρα καὶ τοὺς O, καὶ del. B 16 ἀπογεοῦσθαι O, corr. F 20 αναπῶντες O, corr. F 21 επὶ ἐπισυρομενοι O, corr. F

στης είη τοῦ κατ' αὐτην κόμματος, εί μη πρὸς την ξω διαβαίνων αὐτὸς καὶ στολὴν ἀνθηρῶ χλοάζουσαν χρώματι περιθέμενος διαφανής απασι γένοιτο. οἶα μὲν οὖν ἔπραξε περί Κίλικας καὶ ὅσοις τοὺς δασμοὺς ἐπέβρισεν ἄχθεσι παρὰ τὴν βασιλέως εὐμένειαν, οὐδενὶ 5 των πάντων ήγνόηται έπανελθών δε πρός ήμας, ώς είδεν ωπεανούς χρημάτων περιρρέοντας αὐτόν, πάντας μεν ακειωμένους αυτώ και τους οψοποιούς γε μην έπὶ τὰ πρῶτα τῶν τῆς πολιτείας ἀξιωμάτων ἀνήρπασεν, ώς μηδένα και των άργυρωνήτων αὐτοῦ ἔξω πλούτου 10 βαθέως καὶ τιμῆς βουλευταῖς εὐκταίας ἀφεθῆναι γυμνόν. αὐτὸς δὲ ἐτρύφα, μειρακίοις ψιλοῖς καὶ μήπω, ⟨τῷ⟩ λείφ τοῦ σώματος, ἀρρενοφανέσι καὶ πορνών ταῖς ἀκολάστοις συμβαλανευόμενος καὶ ἀκολασταίνων τὸ πράττειν αμα καὶ πάσχειν, έξ έκατέρας ώχριων νόσου, έλ- 15 κων τε έπλ των έμπύρων τὸν ἄκρατον οὕτως ἀφειδως. ώς φοράδην έκκεχυμένον ύπο των γυμνων αναβαστάζεσθαι. πρὸς (δ') ἀντιβολὴν ὄψων ἐπιχωννύντος τὸν οἶνον οὐκ έξαρκοῦντος τῆ τρυφῆ οὐ τοῦ ὑποκειμένου τῆ πόλει πορθμοῦ, οὐχ Ἑλλησπόντου σύμπαντος, τὸ 20 λοιπον οὐ κτενός, οὐκ ἔλοπος, (οὐ) χουσοστάθμου lγθύων ποικιλίας καταλειφθείσης τῷ πελάγει, ἐπὶ τὸν Εύξεινον οί της τουφης ύπηρέται έτρέποντο, μη τη θαλάττη Ιχθύος, μή τοις ὄρεσιν ή τοις άλσεσιν όρνέου συγχωρουμένου, μη Φάσιδος όλου ταῖς εὐωχίαις ἀπο-25

ν. 1 ἡμὶ O, εἰ μὴ corr. F 2 ἀνθηροχλοάζουσαν O, corr. F 3 διὰ φανὴ O, corr. F 4 δεσμούς O, corr. F 12 μηρακίοις O, corr. F | μηπω O, δὴ τῷ coni. Gu. Kroll, μήπω $\langle τῷ \rangle$ ego 13 λιω O, λείω corr. F 17 post οἶνον (v. 19) distintere FB, post ἀναβαστάζεσθαι ego 18 δ' addidi 19 ἐξαρκοῦντος $\langle δὲ \rangle$ proposuit B 21 οὐ add. F | χρυσοστάθμους O, χρυσοβαφοῦς coni. F, χρυσοστάθμου corr. B 22 καταληφθήσης O, corr. F

αρώντος ως άφιστασθαι τούς κτένας, μη τη κατά φύσιν έκ τόπου είς τόπου πτήσει καταπιστεύοντας έωυτούς, άλλ' είς άέρα τοῖς όστράκοις ωσεί πτέρυξι χρωμένους δοκείν έκκλίνειν την Καππαδοκών άδηφαγίαν.

- 63. Ότι δε τυχών έλοπος τοῦ Ιχθύος μνήμη παρηλθε, περί αὐτοῦ τὰ γνωσθέντα μοι παραθήσομαι. Ιχθύς έστιν άπαλός, διαυγής, ώς πηστήν και κουσταλλώδη, άλλ' οὐ ναστήν καὶ ἰνώδη δοκεῖν ἔχειν την σάρκα. ζωοτόπος μέν και μηρυκισμόν των άνάγων, πέφυκε 10 δε τοις εὐτυχέσιν ενδιακρίβειν τόποις, όθεν μετ' αὐλῶν καὶ κυμβάλων τοῖς Ρωμαίοις παρετίθιετο, ώς φησιν 'Αθήναιος. ἐν δὲ τῷ νήχεσθαι σκέπει τοὺς ὀφθαλμοὺς ταϊς παραπεφυκυίαις αὐτῷ πτέρυξι. καὶ έλοπα μέν αὐτὸν Αριστοτέλης και πάντες οἱ φυσικοί καλοῦσι, καὶ 15 Αριστοφάνης δε δ Βυζάντιος εν τη επιτομή των εν lγθύσι φυσικών· οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἀκυϊπήνσερα, δι' ἀς αὐτοί γεγοάφασιν αἰτίας Κορνήλιος δε (Νέ πως καὶ Ααβέριος δ ποιητής, άμφω 'Ρωμαῖοι, φασίν 'Οπτατόν τενα ναύκληφον τοῦ Καρκαθίου στόλου, ολκείον Κλαυ-20 δίου βασιλέως, ένεγκόντα έν τῆς κάτω δαλάσσης ἔλοπας ανά μέσον της Όστέας και Καμπανής περισπείραι θαλάσσης.
 - 64. Τοιαύτα μέν τινα τοῦ Ιχθύος χάριν εἰρήσθω περὶ δὲ τὴν ἄνοδου, μᾶλλου δὲ ἀνακομιδὴν τοῦ

v. 12 Ath. VII p. 294° 14 Aristot. Hist. anim. II 13 p. 505° 15

v. 2 natistevorths O, coir. F 7 whether O, when any coir. F, is anywhy scrips: 8 ode anther O, coir. F | slevedy O, coir. F | donor coni. F 10 allow hal step when Athen. 17 de the O, coir. F 21 arana mesor O, coir. F | ostely O, quad correxi 23 post element O aranaphos distinguit F

Καππαδόμου στιχηδον αύτῷ παρεφαίνοντο κόραι σάνδυξι περικεχυμέναι τὰ μέλη, προφανῶς έκκαλύπτουσαι δσα 'καλύπτειν όμματ' άρσένων έχρην'. πρός βραγώ. δὲ τὸ προκείμενου ἀφείς, ὅ,τι τυγγάνει σάνδυξ, κά ποίον είδος έσθήματος νέγονε Αυδοίς το πάλαι, έρμη- 5 νεῦσαι πειράσομαι. σπουδή γέγονε σοῖς πολυχρύσοις τὸ πάλαι Λυδοῖς εὐπορία χρυσίου, δσον αὐτοῖς δ Πακτωλός μετά τον Έρρον έχορήγει, και χρυσοστήμονας διεργάζεσθαι χιτώνας — και μάρτυς δ Πείσανδρος είπων 'Αυδοί πουσογίσωνες' — και ούκ αύτούς 10 μόνους, άλλά και τούς καλουμένους σάνδυκας χιτώνες ชิ่ะ ก็ฮฉบ บัส ฉบัรลับ อบถูกแย่งอเ, โเบลับ และ of อิเลเอิส์ τατοι, σάνδυκος δε χυλώ της βοτάνης κατέβαπτου αὐτούς — σαρκοειδής δὲ ὁ χρώς τῆς βοτάνης —, οἶς αί γυναϊκες των Αυδών γυμαώ τω σώματι έπισκιάζου- 15 σαι ούδεν μεν εδόκουν ή άερα μόνον περικείσθαι, κάλλει δὲ ἔξω τοῦ καλοῦ καὶ σώφρονος ἐφείλκοντο τούς θεωμένους. τοιούτω τὸν Ἡρακλέα γιτῶνι περιβαλοῦσα Όμφάλη ποτε αίσκοῶς έρῶντα παρεθήλυνε. ταύτη καὶ Σανδων 'Ηρακλῆς άνηνέχθη, ως Απολήτος δ 20 Ρωμαΐος φιλόσοφος έν τῷ ἐπιγραφομένφ ἐρωτικῷ, καὶ Τοάγκυλλος δε πρό αὐτοῦ εν τῷ περί ἐπισήμων πορ-ของ ส่งอยทุขอาสเง. อัทธิยง อไนณ ธลงชื่อทุส อัสเ หลุโ ทอง πρός διασυρμού λέγεσθαι, οθς τὸ πλήθος ἀπὸ τῆς κατασκευής των σινδόνων σανδόνας ώσανεί σινδόνας οίεται 25 γρηματίζειν.

v. 3 Eur. Hec. 570 22 Suet. frgm. 202 Reifferscheid

v. 3 à nouver et posév Eur. 4 roysavoi O_v com. B. 9 nicavdoes O_v com. F 11 naloupévous árdinas O_v corr. F 13 narabénnouves O_v corr. B 14 ous O_v ols corr. F 22 reaulles O_v materit B.

65. Τοιαῦτα μεν άν τις ως εν παρεκβάσει λέγοι, έγω δε πρός του Καππαδόκην επάνειμι. επεσπώντο δε αὐτὸν πόρναι ὑπ' ἄλλων πορνῶν γυμνοφανῶν βασταζόμενον φιλήμασιν έκλύτοις πρός μίξιν αὐτίκα βιαζο-5 μένοις. δ δε κεχυμένος εκ των προτεινομένων όψων τε καὶ ποτῶν πρὸς κιναίδων ἄλλων ἐλάμβανε· τοσαῦτα δε ήν και ούτω μαλακά, ως έμετον αὐτῷ κινείν, μηκέτι χωρούντος τού στόματος, χειμάρρου δε δίκην έξαυλακίζοντος την έστίαν και κίνδυνον οὐ μικοὸν έξολι-10 σθαίνουσι τοῖς χόλαξι τῷ στιλπνῷ τῶν ψηφολογημάτων έπιφέροντος. ούτω διετέλει σηπόμενος, συνάπτων ταϊς νυξὶ τὰς ἡμέρας, ώστε πέρας μὲν αὐτῶ έστιωμένω τὸν φωσφόρον, ἀρχὴν δὲ πραγμάτων τὸν εσπερον γίνεσθαι. δπως δε μη τυχον εμπόδισμα ταις δαθυμίαις εγγένοιτο, 15 ἀπολέγει καθάπαξ τῷ τεμένει τῆς δίκης — σήκοητον αὐτὸ καλοῦσιν ἐν τοῖς δικαστηρίοις — φαίνεσθαι μόνον υπομένων έν αυτώ, ότε περιφερόμενος τη άμετρία τῶν σιτίων τοὺς ἐπιφανεστάτους τῆς τάξεως ταῖς ποιναῖς ἐξέθετο. δικαστάς δὲ προβάλλεται ἐπὶ τῆς βασι-20 λέως στοᾶς, ώστε έχείνων των έπὶ χρήμασι διχων αποοωμένων, αὐτόν, οἶς ἔφθημεν εἰπόντες, άγουπνεῖν.

66. Οὐκ ἦν οὖν τὸ λοιπὸν οὐ δικηγόρῷ σπουδὴ λόγῷ κοσμῆσαι τὴν συνηγορίαν πείθειν ἄρχοντα δυναμένῷ μέγιστον, οὐδενὸς τὸ λοιπὸν ἐπὶ σηκρήτου πραττομένου, οὐ πρεσβείας ἢ μονομεροῦς ἐντυχίας ἢ διδασκαλικοῦ ἢ μετρήσεως ἢ ἔξισώσεως ἤ τινος ἑτέρου

v. 1 post λέγοι paragraphos distinguit F 7 αιμετον O, corr. $F \mid \alpha$ υτό O, αὐτῷ corr. F 15 ἀπολέγειν O, corr. F 17 αὐτοῖς O, αὐτῷ corr. F 21 αὐτων O, αὐτόν corr. $F \mid \omega$ ς O, οἶς corr. $B \mid \mathring{\epsilon} \varphi \partial \gamma \nu O$, quod correxi $\mid \mathring{\epsilon} l \pi \acute{\omega} \nu$ coni. F 22 οὐ $\langle \delta \grave{\epsilon} \rangle \delta$ ικηγόρῳ coni. B 23 λόγων O, correxerunt Gu. Kroll et F. Skutsch $\mid \mathring{\eta}$ ante πείθειν inserendum censuit $B \mid \delta$ υναμένων conì. B

τῶν πάντων : ώστε λοιπὸν οὐδένα τῶν ἔμπροσθεν εἰωθότων εὐδοκιμεῖν περί λόγους τοιούτοις τισίν ἐπαγρυπνείν. τίνι γὰρ ἤμελλέ τις ἀρκέσειν, ἤ τίνος χάριν τῶν ἐπαίνων ἀντέχεσθαι, ὅτε μηδὲ μάρτυς ἦν τις ἢ όλως έπαινείν τὸ σχημα των δικαστηρίων δυνάμενος; 5 ἔνθεν ἀπόλωλεν ή τάξις, καὶ πραγμάτων οὐκ ὄντων άσγήμων έρημία κατερρύπωσε τὸ δικαστήριον, ολμωναί τε καὶ δάκουα τῶν πρὸς τὸ πέρας τῆς στρατείας ἀφικνουμένων, είς γῆρας ἄπορον καταφερομένων. είκότως οὖν οὐδεὶς ἐπὶ στρατείαν ἀπήγγελλε, τὸ πρὶν εἰωθός, 10 ύπλο γιλίους κατ' έτος εκαστον ταχυγράφους στρατευομένους τοῖς παυομένοις τῶν πόνων καὶ μάλιστα τῷ λεγομένω ματοικουλαρίω — ἀντί τοῦ τῶν καταλόγων φύλακι - πόρον οὐ μικρὸν περιποιείν. καὶ ταύτης έγω μετέσχον τῆς ἀστοχίας, μηδε τὴν ἐφήμερον δα- 15 πάνην εν τῷ πληροῦν τὴν στρατείαν ευράμενος. μαρτυρούσης γάρ μοι τῆς άληθείας, ἕνα ταχυγράφον παρ' όλον τὸν ἐνιαυτὸν τοῦ πληρώματος οὐκ οἶδα στρατευσάμενον, πολυτρόπου τῆς ἀφορμῆς τυγγανούσης πρῶτον μεν της εν τοῖς πράγμασι παντελοῦς ἀπορίας, 20 είτα δε και της των καλουμένων προβατωριών δυσπορίστου μεταλήψεως καὶ ὅπως, ἐρῶ.

67. Ή παλαιότης πέντε χουσίνους οίδε παρεχομένους τοῖς μεμοριαλίοις ὑπὲρ προβατωρίας ἀδιούτορος, πρὸς τὴν ἔπαρχον ἔξουσίαν καταπεμπομένης καὶ τότε, 26 ἡνίκα κατὰ τὸν μυθικὸν ὁ χρυσοῦς αἰων ἔξέλαμπε.

v. 26 Hesiodi Opera v. 109 sqq.

v. 1 πάντων bis scripsit O, alterum delevit F 2 τοιούτους O, corr. B 3 ξμελλε scripsit F | άφέσκειν coni. B 7 κατερριπωσε O, κατηρίπωσε coni. F ep. p. 43, corr. B 8 αφινουμένον O, corr. F 9 πηρας O, corr. F 20 τοις έν, and in της έν correxit, O 26 το μυθικόν coni. F, τον μύθον coni. B

ขขึ้ง ชื่อ, ชีงธ อุบัชิธ ชังอุแล ธังระเง ธบ์อุธโง รติ หลอง กุ่นลิร γρώνω άρκουν έπιδείξαι κην έν αθκώ μογθηρίαν, είκοσι χουσών έπριναν αύτοις αποδίδοσθαι την προβατωρίαν. ώς δε έγνωσαν μηδένα τολμάν, μάλλον δέ, μη έγειν 5 τοσούτου χρήματος προβανωρίαν πορίζεσθαι, τύπον πραγματικόν έωυτοις έξεμύζησαν μηδενί συγχωρούντα γραμμάτων άνου βασιλικών έπλ στρανείαν ύπο τοῖς έπαρχοις διαβαίνειν. το δε δλου προς ατιμίας έπραττετο της άργης, που νόμου δύντος ανέχαθεν αὐτη, δι' 10 อไทร์เฉษ ปที่เดอบ อชิร สิน รีซิร์โท ชอรีร ชลาบทอล์เดอเร ชอซิ δικαστηρίου συναριθμείν και πολλούς αὐτὸς ἐπίσταμαι από διαλαλιάς στρατευσαμένους, διαπρέψαντάς τε άμα: καί την ζώνην έντιμως άποθεμένους, και ταύτης δή οὖν τῆς όδοῦ τὸ λοιπὸν στολαζούσης εἰς παντελῆ δυστο τυγίαν ήλασε τὰ τῆς τάξεως τὸ δὲ τῶν καλουμένων ματοικουλαρίων διζόθεν ανασπασθέν όλωλε φρόντισμα. και τι λέγω, αὐτῶν πάντων καθομαλοῦ μετὰ τὸ τῆς στρατείας πέρας εν απορία αίσχρα δουνηρον τον λοιπον της ζωής χρόνου παρασυρόντων; την οδυ στραο τείαν απεθέμην τεσσαράκοντα ένιαυτούς προσεδρεύσας καί μηδεν παρά την επωνυμίαν του πληρώματος άπενεγκάμενος. και καλον μέν άναχωρήσαι το λοιπόν, τησοε της τραγωδίας αποχρώσης της έκβασεως έπιδείξαι την άλήθειαν πλην καὶ άλλης χρηναι νομίζω 25 άφηγήσεως διψασθαι.

68: Νόμος ἀρχαΐος ἦν, πάντα μὲν τὰ ὁπωσοῦν πραττόμενα παρὰ τοῖς ἐπάρχοις, τάχα δὲ καὶ ταῖς ἄλλαις τῶν ἀρχῶν, τοῖς Ἰταλῶν ἐκφωνεῖσθαι ῥήμασιν

v. 26 vide supra II 12 et III 42

v. 6: Expossor O, corr. F 12 diamos ϕ ares; quod correxit; O 21 μ nds: O, μ nds corr. F

οδ παραβαθώντος, ώς εξρηται. — οὐ τὰρ ⟨ἦν⟩ άλλως τὰ τῆς ἐλαττώσεως προύβαινο τὰ δὲ περί τὴν Εὐρώπην πραστόμενα πάντα την αργαιότητα διεφύλαξεν έξ ανάγκης, διὰ τὸ τοὺς αὐτῆς οἰκήτορας, καίπερ Ελληνας έκ τοῦ πλείονος ὄντας, τῆ τῶν Ἰταλῶυ φθέγγεσθαι 5 φωνή, και μάλιστα τούς δημοσιεύοντας. ταῦτα μετέβαλεν δ Καππαδόκης είς γραώδη τινά και χαμαίζηλον άπαγγελίαν, ούν ως σαφηνείας φροντίζων, άλλ' δπως πρόχειρα όντα καί κοινά μηδεμίαν έμποιη δυσχέρειαν τοῖς κατὰ σκοπὸν (αὐτοῦ) πληροῦν τὰ μηβαμόθεν αὐτοῖς 10. άνήκοντα τολμῶσι. πράττων γὰρ καὶ γράφων καὶ καινοτομών και έκ παντός τρόπου σαλεύων την άργαιότητα, οὐ τοῖς άρμοδίοις τῶν χωρῶν ἐπιστάταις — οθς καλοῦσι τρακτευτάς άντι τοῦ κλιματάρχας — ἢ διαψηφισταῖς ἐδίδου κατὰ τὸ σύνηθες τὰ πραττόμενα πρὸς 15 πλήρωσιν, ώστε μηδέν παρά τὸν νόμον γίνεσθαι, άλλ' αὐτὸς διὰ τῶν οἰκείων πληροῦσθαι τὰ σύμβολα ἐκέλευσε, των είωθότων παρέχεσθαι δαπανημάτων τοῖς άρμοδίοις πληρωταϊς αύτος γενόμενος κύριος. είτα έκ τῆς μὴ κατὰ τὸ προσῆκον τολμωμένης τῶν χαρτῶν έκ- 20 δόσεως μεγίστων ανισταμένων τοῖς ὑποτελέσι δυστεοειών αύτος ήγανάκτει και θανάτους έπέφερε τοῖς οὐκ έπισταμένοις την των ανέδην και ώς έτυγεν απολελυμένων γαοτών δύναμιν και νόμος εκράτησεν εξ εκείνου και πάντες ώς έτυχε και γράφουσι και πληρούσι 25 καὶ ἀπολύουσι τὰ παντελῶς αὐτοῖς ἀγνοούμενα, τὸ ποίν μυρίοις κατησφαλισμένα τρόποις, τοίς τε λεγομένοις

v. 1 $\tilde{\eta}v$ addidi 9 $\tilde{\epsilon}\mu\pi\sigma\iota\tilde{\epsilon}\tilde{\iota}O$, corr. F 10 $\alpha\dot{v}\tau\sigma\tilde{v}$ add. F | $\pi\lambda\eta\varrho\sigma\upsilon\nu\tau\alpha$ 0, $\pi\lambda\eta\varrho\sigma\ddot{v}v$ $\tau\dot{\alpha}$ corr. F 14 $\kappa\lambda\eta\mu\alpha\tau\sigma\upsilon\varrho\chi\alpha\varsigma$, quod in $\kappa\lambda\eta\mu\alpha\tau\dot{\alpha}\varrho\chi\alpha\varsigma$ corresit, 0; $\kappa\lambda\iota\mu\alpha\upsilon\dot{\alpha}\varrho\chi\alpha\varsigma$ emendavit F 16 $\delta\iota\dot{\alpha}\sigma\iota$, postea addito s, 0: 19 $\gamma\iota\sigma\iota\mu s\iota\sigma\varsigma$ 0, corr. F 21 $\delta\upsilon\sigma\iota_{\kappa}\varrho\sigma\iota$ 0, corr. B: 28: $\dot{\alpha}\nu\alpha\iota\dot{\delta}\eta\nu$ 0, corr. F

κοττιδιανοῖς, οἶον ἐφημέροις, τοῦ ἀβ ἄκτις, τοῖς τε προσφόροις σκρινίοις καὶ αὐτοῖς δὲ τοῖς έξ αὐτῶν ἔχουσι τὸν πόρον. καὶ τί μακρηγορῶ; πάντα παντελῶς διαπέπτωκε μηδεμίαν ἐπίγνωσιν τῶν πρὶν κατορθω- τὰτων διασώζοντα.

- 69. Οὕτω τοῦ μιαρωτάτου πολεμίου τῶν νόμων διαγενομένου ἐπεστράφη θεός, ἐπδοῦναι τὸν αἴτιον τῶν κακῶν ταῖς ἰδίαις πράξεσι ψηφισάμενος, πείθων αὐτόν, ὡς
- 10 ἔστι δίκη νέμεσίς τε κακοῖς κακότητα φέρουσα.

τοῦ γὰο ἠπιωτάτου βασιλέως μηδὲν τούτων ἐπισταμένου, πάντων δὲ διὰ τὴν ἄκρατον δυναστείαν, καίπερ άδικουμένων, συνηγορούντων τῷ πονηρῷ Καππαδόκη καὶ τοῖς πάντων έξοχωτάτοις έπαίνοις έπ' αὐτῷ παρὰ 15 βασιλεῖ χρωμένων - τίς γὰρ ἂν ἐτόλμησε καὶ μόνης έπαίνων γωρίς μνησθηναι της αὐτοῦ προσηγορίας; -μόνη ή δμόζυγος γυνή, κοείττων των όντων δτεδήποτε έπὶ συνέσει καὶ συμπαθεία τῶν ἀδικουμένων ἀγουπνοῦσα, μή φέρουσα τὸ λοιπὸν περιορᾶν τὴν πολιτείαν 20 βυθιζομένην, οὐ μετρίοις λόγοις ώς τὸν βασιλέα δπλισθείσα διαβαίνει, [απαν]τα αὐτὸν τὰ τέως διαλανθάνοντα διδάσκουσα, καὶ ὡς κινδυνεύοι οὐ τὸ ὑπήκοον μόνον έναπολεϊσθαι τοῖς κακοῖς, άλλὰ καὶ αὐτὴν έγγὺς σαλεύεσθαι την βασιλείαν. είκος οὖν δ βασιλεύς, 25 καλὸς ὢν καὶ πρὸς ἀμύνην τῶν κακῶν βραδύς, ἀμηχάνοις ἀπορίαις είχετο, μηδε ἀποχινεῖν τὸν καταστροφέα τοῦ πολιτεύματος εύρίσκων — ούτως ἔτυχεν, οἶα κακῶς

v. 11 ηπιστατον, quod correxit, O 12 δυνασιαν O, corr. F 17 κριττον O, corr. F 24 εικως O, εἰκὸς scripsit F, εἰκότως coni. B 25 ἄμυναν scripsit F 27 κακὸς coni. F

ταράξας τὰ πράγματα καὶ τοὺς φόρους ἀπορία καὶ συγχύσει ἀδιακρίτφ σκοτώσας, ἀλλήλαις τὰς λεγομένας ἐπινεμήσεις ἐμμίξας, ὡς μηδέποτε πέρας αὐτῷ γενέσθαι τῆς ἀρχῆς μηδέ τινα τῶν ἀπὸ τῆς βουλῆς ἢ ὅλως τοῦ δικαίου πέρι ἀγρ⟨υπν⟩οῦντα τολμᾶν ἐπιλαβέσθαι τῆς 5 διοικήσεως — ἐπεκούρει δὲ ὅμως τοῖς ὑπηκόοις ὁ βασιλεὺς καθ' ὅσον ἀνθρώποις δυνατόν.

70. Οἱ δὲ ὑποτελεῖς τὸ λοιπὸν οὐκ ούσης αὐτοῖς οὐδὲ ἀφεθείσης περιουσίας διὰ τὰς συνωνάς καὶ ἀγγαοείας καὶ τοὺς έξ αὐτῶν πόνους, γυναικῶν τε σὺν 10 έπιμαζίοις βρέφεσιν άγθοφορουσών και διακομιζουσών τὰ εἴδη ἐκ μεσογείου μακρᾶς ἐπὶ θάλασσαν ἀνελεεῖς καὶ ἀτάφους ἐπὶ τῆς δδοιπορίας θανάτους τῶν τε τοὺς δασμοὺς πρατ[τομένων πο]λυτρόπους καὶ πολυσημάντους έφό δους, αλτούντων [κηνσουάλια δλογοα]- 15 φικά βουλευτικά δμόδουλα διι όκηνσα άφαντικά έν καταλελειμμένα πολιτικά ταμιακά [δηπου]τᾶτα [δ]ε[κολλ]ατα [δ]ελεγατ[α δεφούσα κεραστ]ισμούς [δοπ]ας [παραλλα][γ]ά[ς] τόκους ένδοματικά μητατορικά, [καί με τὰ τὴν [τούτων] [ἀν]ελεῆ φόρων ἀπαίτησιν ἐπὶ τοῦ 20 νομίσματος άλλων μυρίων ώσπερ έξ ύδρας ανισταμένων κακών τοῖς ὑποτελέσιν ὑπεράνω, μεριτικών σου-

ρων μονασ[[τικῶν]] [άπημελημ]ένων λευχοχούσων, [καὶ τὸ]] πέρας τὰς ἐν[ιδουμένας ἀεὶ στρατιὰς] [καὶ] [τ]ῶν ὑπερμαγούντων τὰς κατ' α[ὐτῶν τῶ]ν προνοουμένων λαφυραγωγούς άρπαγάς, βίας τε καὶ φθοράς τῶν παρα-5 πορευομένων διά των έπαρχιων στρατευμάτων, όσα κατά τὸ ἀναγκαῖον ἐπὶ τοὺς πολέμους δομᾶν συμβαίνει, διὸ κουφοτέραν την έπιδρομην των βαρβάρων της έπιστασίας των οίκείων το υπήκοον έαυτω συλλογίζεται διά ταύτας τοίνυν τὰς αλτίας, μᾶλλον δὲ περιστάσεις, τὰς 10 ένεγκούσας αὐτοὺς ἀπολείποντες [ἄπαν]τες καὶ ράθυμείν μαλλον ή κάμνειν σωφρόνως έθέλοντες, οία μηδέ συγχωρούμενοι, την βασιλέως πόλιν δηλων άγρήστων ένεφόρησαν και πολύς ην δ νόμος πρός απειρίαν πταισμάτων τῷ πλήθει συνεκτεινόμενος, ώστε καὶ τοὺς 15 το πρίν ημελημένους άρχοντας προαγαγείν, πραίτοράς τε καὶ κυαισίτορας, κατά τήν ποτε κρατήσασαν παρά 'Ρωμαίοις συνήθειαν, ως προαφηγησάμεθα. τοῖς ἁμαρτήμασι τοῦ δήμου ἐπεξιόντων σφοδρότερον άναστάν τὸ πληθος καὶ εἰς κακοδαίμονα συναγθέν ὁμό-20 νοιαν, πάσαν έγγυς την πόλιν ένέποησε. και δ μέν Καππαδόκης [άφ]αντος έγένετο, άρχῆς δε λαβόμενον τὸ πῦρ ἐκ τῶν τῆς αὐλῆς εἰσόδων, εἶτα ἐξ αὐτῶν ἐπὶ τὸ πρῶτον ἱερόν, έξ οδ έπὶ τὴν Ἰουλιανοῦ [γερουσίαν] — ην καλούσι σενάτον κατά την Αυνούστου

v. 17 vide supra II 27

v. 1 μονασι... O, quod supplere temptavi | [απηλλημ]ενων O, quod correxi 2.3 quae deerant supplevi; ἐνιδονμένας ἀελ στρατιὰς sumpsi e p. 152, 11 6 πολεμους bis scriptum in O, alterum del. F 9 αρτιας O, αίτίας corr. F 12 ⟨είς⟩ τὴν coni. F | ὀχλον ἀχρήστον O, quod correxi; ὅχλον ἀχρήστον coni. B 14 συνεκτινομένος O, corr. F 19 κακοδαίμονας O, corr. B | ὁμονοίας coni. F 23 ων O, οὐ correxi 24 σηνατον O, quod mutavi | καὶ τὴν coni. F ep. p. 44

[πανήγυριν - ἀφ' ἦς ἐπὶ τὴν] ἀγοράν, ἢν καλοῦσι [Ζεύ]ξιππον ἀπὸ Ζευξίππου βασιλέως, [ὑφ' ὧ ἐπὶ τῆς τριαχοστής δυδόης 'Ολυμπιάδος Μεγαρείς είς Βυζάντιον άποικήσαν τες πρός τιμήν αὐτοῦ [την ἀγορὰν οὕτως] έπωνόμασαν, καθάπερ τὰς Χαριδήμου στοὰς [οί Κύ- 5 ζ]ικον ολκίσαντες Μεναρείς και οδίτος βασιλεύσαι Έλλήνων μνημονεύεται, ως δ Κά[στως ε]ν επιτ[ομή] χρονικών] ἀπέθετο το γαρ δημόσιον βαλανείον Σεβήρειον ἀπὸ Σεβήρου, ['Ρωμαίων ήγησαμένου, παρωνόμασται, δς ἀρθρίτιδι νόσω [ένοχλο]ύμενος έδείματο 10 τὸ βαλανεῖον, προσκαρτερῶν τῆ Θράκη διὰ τὴν πρὸς Νίγρον διαφοράν:] — τῶν δὲ τηλικούτων σωμάτων [είς πῦρ] μεταβαλόντων ήρπάγησαν αι μέγρι τῆς Κωνσταντίνου άγο[ρᾶς την πόλιν] διευθύνουσαι στοαί. κάλλει καὶ μεγέθει κιόνων εύγράμμως [διασκη]νοῦσαι 15 την πλατεΐαν Καμπανοί ταύτας είς χάριν Κωνσταντίνου λέγονται κατασκευάσαι, ἀπὸ Παρθενόπης τῆς καθ' ημάς Νεαπόλεως και της ποτε Δικαιαργίας, νῦν δε Πουτεόλων, είς Βυζάντιον πρός χάριν, ως εξρηται, τοῦ βασιλέως παραγ[ενόμ]ενοι. συναπετεφρώθη οὖν -- 20 πῶς γὰο οὐκ ἤμελλον: — τὰ συνημμένα τοῖς μέσοις πρός τὸ βόρειον καὶ νότον ἄνεμον οἰκοδομήματα, καὶ όρος ην ή πόλις και βουνοί μέλανες απερρωγότες κα-

17*

v. 7 cf. Castoris frg. 6 (coll. C. Mueller in calce Herodoti Dindorfiani p. 167)

ν. 3 μεσγαφις O, corr. F 4 προς τιμής coni. B 5 χαφισημους O, corr. F 6 οικησαντές O, corr. F | καὶ ον βασιλεῦσαι O, quod supplevi; καὶ [γὰφ] βασιλεῦσαι scripsit F 8 σεβηριον O, corr. B 10 supplevit F ep. p. 44 13 μεταβαλίοντων O, corr. F | μη O, αὶ corr. F 14 διευθηνουσαι O, corr. F 20 παφαγ[εναμ]ένων O, παφαγενομένων F, corr. B 21 ξμελλον scripsit F | τη Μέση coni. Th Preger 22 οίκοδομητα O, corr. B

- 10 71. . . . [ένίκησε δὲ ὅ]μως [μ]ετὰ θεὸν ἡ βασιλέως [τύχη κατὰ] πά[ντα] τὸν ἐρειπιῶνα καὶ ἐν βραχεῖ χρό[νφ· κρείττων] δὲ ἡ πόλις καὶ [καλλίων ὥ]φθη Ισχυρά τε δ[μ]οῦ [καὶ ἀσφαλής, καθά]πε[ρ ἐξ ἀ]μόρφου [ὅλου αὖ]θις τοῦ δη[μιουργοῦ κ]αθάπερ τό[δε τὸ] πᾶν 15 εἰς φῶς μόνη τῆ δυ[νά]μει [τῆς] βου[λῆς] ἀνακαλοῦντος.
- 72. [Πέρ]ας οὖν τοῦτο τῆς πρώτης λησταρχίας τοῦ πονηροῦ Καππαδόκου. ἀντίρροπον δὲ θεὸς τῆ κακία εὐμένειαν ταῖς συμφοραῖς ἐπιδέδωκε. Φωκᾶς γέγονεν ω [ἀνὴρ] εὐπατρίδης, [Σα]λβίου μὲν τοῦ δικαιοτά[του] ἔγγονος, Κρατέρου δὲ τοῦ πάντων εὐσεβεστάτου π[αῖ]ς, ὂς τὰ πρῶτα τοῖς λεγομένοις σιλεντιαρίοις τῆς αὐλῆς
- v. 10 ante ἐνίπησε septem versus quinarum fere et trigenarum litterarum desunt, qui iam Fussii temporibus evanuerant. hodie nihil in codice legitur nisi v. 1 extr. τὴν πό[[]ιν], 3 med. τεχ, 5 extr. ν τοῦ πας, 6 extr. σ προτερο, 7 med. γ[[]ας, 7 extr. τῶν ὑπ... 11 [πατὰ] πά[ντα] σ[ν]ν[ε]πων Ο, πατὰ πάντα συνειποῦσα coni. F ep. 9.44, παθαπες ἔφθην εἰπών coni. B, ego emendare studui 12 δὲ ἡ Ο, τε ἡ coni. F ep. p. 44 | quae sequuntur, explevi 14 το παν Ο, quod supplevi, τό[τε], πᾶν volebat F 17 ante πέρας legitur inscriptionis loco ΛΟΓΟΣ in O, libri quarti initium falso a librario indicatum 21 εὐσεβεστάτους Ο, corr. F 22 ως Ο, δς corr. F

διαπρέψας, τοὺς πώποτε ἐπὶ τῆ μεγαλειότητι ψυχῆς ⟨θαυμαζομένους⟩ μετὰ δόσεων ἀμετρίας ὑπερβαλλόμενος, ἐπὶ τοὺς πατέρας τῆς βασιλείας κατ' ἀξίαν ἀνελήλυθε, πλούτω ⟨δὲ⟩ [κομ]ῶν καὶ τοῖς δεομένοις ἐπαρκῶν αὐτὸς ἑαυτῷ μόνῷ τὴν φειδωλίαν διέ[σωζ]εν. δίαιτα 5 γὰρ ἦν αὐτῷ καὶ τρ[ο]φῆς ἀσιτία τοσαύτη, ὅση τοῖς ἄγαν μεμετρημένοις τὸν βίον ἐν εὐτελέσιν ἠριθ[μεῖ]το. καὶ τῆς μὲν [περιου]σίας τύχης αὐτοῦ ἀξίως τὰ τῆς ἐστίας διέ[νεμε] τοῖς φίλοις αὐτὸς δὲ μόναις τῶν δαιτυ[μόνων] εὐθυμίαις ἐτρέφετο σεμνὸς μὲν καὶ φιλόκα- 10 λος ἄν, ἀλλ' οὐ καλλωπιστής, ἐξ αὐτοῦ καὶ μόνου . . .

73. . . . καὶ δόλους φάπτειν, αἰτεῖν μὲν ἠουθοία τῶν ἀναγκαίων δεόμενος ἔστενε δὲ καὶ οἰμωζε, καὶ δάκουσι πεφορτωμένος τὰς ὅψεις δῆλος ἦν καὶ τοῖς ἄγαν ἀγνοοῦσιν αὐτόν, ὡς εἰη λυπούμενος. τοῦτον ὁ 15 Φωκᾶς ἐκ τύχης ἰδὼν καί, ὡς ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ λαβεῖν ἱκανὸς ψυχῆς ὀδύνην ἐκ μόνης ὀλιγωρίας [τοῦ π]ροσώπου γνωριζομένην, εἰπεῖν τι πρὸς αὐτὸν ἀνε[βά]λ-

λετο έμε δε μεταστειλάμενος — και γαρ άγαπαν [πα]οά τοὺς ἄλλους ήξίου, ἀπατώμενος μᾶλλον ὡ[ς εἶην π]ερὶ λονυδοίων τινών δήθεν οὐκ ἄφροντις — καὶ χάριν [έθελων] [παρ'] έμοῦ λαβεῖν, ήξίου περινοήσαί τινα 5 πρός διδασκαλίαν αὐτῷ τῆς Ἰταλίδος φωνῆς, [Λί]βυν έπιζητῶν αὐτοὺ[ς] γὰρ ἔφασκεν έγνωκέναι στομυλωτέρως παρά τοὺς Ἰταλοὺς διαλέγεσθαι. ένὸς δὲ τῶν παρόντων Σπεκιώσου μνήμην ανάγοντος έξαναστας έμέ τε καὶ τὸν εἰπόντα ἀντεβόλει, πρὸς ἔντευξιν ἐκείνου 10 παρακαλών εγώ δε ερμαΐον ήγησάμενος ώς τάχος τον Σπεκιώσον άγω πρός αὐτόν και γὰρ ἠπιστάμην τὸν άνθοωπον. δ δὲ λαβών αὐτὸν κατ' Ιδίαν γονυπετῶν διετέλει και σωφρόνως έκλιπαρών ήτει της ούσης αὐτῷ μεταδούναι φωνής. έμε δε χωρίσας βραχύ του λόγου 15 έκατον χουσίνους λαβεῖν ήξίωσε δοθησομένους ἐκείνω: δ δή πράξας έγω και των λεγομένων συστατικών ένεκα τῷ Σπεκιώσφ δοὺς ἔπεισα συχνότερον πρὸς τὸν πάντα άναθὸν έκεῖνον ἄνθοωπον φοιτᾶν. <δ δὲ> — πῶς γὰο οὐα [ή]μελλεν; — ὄρθριος παρῆν, πρὸ τῆς αὐλείου τοῦ 20 δηθεν ήξιωκότος αὐτὸν παραφυλάττων δ δὲ μεταστειλάμενος και θεραπ[εύ]σας άντεβόλησε, μη πρότερον προσεδρεύειν αὐτῷ, πρίν αὐτὸς διαστειλάμενος άξιώση γενέσθαι πάρ' αὐτόν. καὶ τὸ λοιπὸν ὁ Σπεκιῶσος συμβάλλων την τέχνην περιόδω τοῦ σκέμματος [[ἐπαύ]]θη 25 τῆς προσεδρίας· οὐδὲ γὰρ ἔμελε τῷ Φωκᾳ, [μάλα π]ρὸς

v. 2 ω[σεl π]ερl O, corr. B 3 λογουφιων, quod in λογοιδρυων mutavit, O; corr. B 4 suppl. F 6 αυτο[ς] O, corr. F
12 καθιδιαν O, corr. F 15 εκεινο O, corr. F 16 συστατικον O, corr. F 18 δ δλ add. F 19 ξμελλεν F, [η]μελλεν scripsi 22 αξιως O, corr. B 24 τη τέχνη O, quod corγετί; τη τεχνική coni. F | ... θει O, quod supplevi et correxi;
ξέρβοη F 25 έμελλε O, quod correxi

έκατέραν παρεσκευασμένφ παι[δεί]αν, μαθητείαν εύρειν έκείνοις, ὰ παρὰ τοὺς πολλοὺς ἀξιολόγως ἠπίστατο. καὶ τίς <οὐ> στοχάσεται ἐκ τῶν περὶ ἀνθρώπους τἀνδρὸς κατορθωμάτων, πόσης [ἦν] περὶ τὸ θείον εὐσεβείας; μιᾶς οὖν πράξεως αὐτοῦ ἐπιμνησθεὶς πέρας ἐπιθήσω ταῖς ὑπὲρ ἀριθμὸν αὐτοῦ τῶν ἀγαθῶν ἀφηγήσεσιν.

- 74. Πρὸς Πεσινοῦντι, πόλει [τῆς Γαλα]τίας οὕτω δὲ τὸ χωρίον ὀνομασθῆναι [συμβέβηκεν] ἐκ τοῦ πεσεῖν ἀπείρους ἐκεὶ Γαλατῶν τῶν περὶ 'Ροδανόν, ἐκιπεσόντων [τῆ] χώρα Βρέννου ἡγησαμένου καὶ τὴν ὁμώ- 10 νυμον [αὐ]τοῖς χώραν ἐκδικεῖν βιαζομένων, ὡς Φενεστέλλας καὶ Σισέννας οἱ 'Ρωμαῖοί φασιν, ὧν τὰς χρήσεις ὁ Βάρρων [ἐπὶ] τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων ἀνήγαγεν· [ἐγὼ δὲ τὰς] βίβλους οὕπω τεθέαμαι ἐκεῖ τοίνυν [τέμενος ἡ]ν τῆ ἀχράντω στρατιᾶ τῶν ἱερῶν 15 ἀγγέλων τοῦ ἀρρήτου θεοῦ καθωσιωμένον· περὶ οἱ μετὰ πάντας ἀνθρώπους γνοὺς ὁ Φωκᾶς, ὡς Έλλαμός [τις τῷ θ]είω χρυσίου λίτρας εἴκοδιν ὑφ' ἕν εἰη δούς, [τοῖς ἱε]ρουμένοις πρόσοδον ὀγδοήκοντα χρυσῶν προσ-[γενέσθαι], τῷ ἱερῷ εἰς φιλοξενίαν, ἐσπούδασε.
- 75. Τοιαύ[ταις] μεν οὖν τέχναις ἐπὶ τῆς πόλεως ἐχοῆτο, χου[σίον] δὲ κατ' ἔτος ἕκαστον ἐπὶ λύτροις αἰχμαλώτ[ων λαθραίως] ἐκχέων διετέλει, δακρύων, εἴ πού τις [περὶ πο]λεμίων ἐφόδου καὶ ἀπαγωγῆς αἰχμαλώτων [πρὸς] αὐτὸν διεξίοι τῷ λόγφ. καὶ μάρτυρα 16

v. 11 Fenestella: Hist. Rom. frg. coll. H. Peter p. 273 no. 8 12 Sisenna: Hist. Rom. rell. coll. H. Peter p. 296 no. 133

ν. 1 παρασκευασμένω O, corr. F | ευρεκεινοις O, corr. F 3 οὐ addidi 4 ποσος O, πόσης corr. F 7 προσκεσειν ουν τηι O, corr. F | Πεσσινοῦντι volebat B 12 σισενας O, quod mutavi 16 τῶ ἀρρήτω θεῶ O, corr. F 18 επιδους O, εξη δοὺς scripsi 25 διεξιη O, quod mutavi

τὴν ᾿Αλήθειαν [οὐκ αἰδ]οῦμαι καλεῖν ἀλη[θεύ]ων οἰδα κ[οιτωνιτῶν [αὐτῷ]] χρ]υσίου τοσούτου [τυχ]ὼν ἀπόντος [αὐτοῦ] πρὸς τὸ πλῆθ]ος τῶν λυ[τρου]μένων. [ταύτης γὰρ] [τῆς φιλανθρωπίας ὑπερ]ανθούσης δ [ἐσθῆτα διεπώλησεν] καὶ προσθεὶς ὅσον ἦν αὐτῷ δυνατὸν πρὸ[ς χρεί]αν τῶν λύτρων ἐξέπεμψε [τούτων ἀμύνην ἀντί]ρροπον καὶ Θεοπρέπους ἀνέλαβε τὸν [υἱὸν] κατὰ πάντα τρόπον [ἐκπαιδεύσας] τούτοις ἐνασχολείσθαι. ὁ δὲ τὸν παριόντα ⟨πατέρα⟩ καὶ μαρτυροῦντα τοῖς γινομένοις κατ' εὐχὰς ἀπενίκησεν, ὡς ἐκεῖν[ον] χάριτας εἰδέναι τῷ θείῳ, ὅτι τῷ σώματι τελευτῶν ταῖς εὐσεβείαις ἀθάνατος διὰ τῶν παρὰ τοῦ παιδὸς πραττομένων διαμένοι.

76. Τοσούτον ὅντα τὸν ἄνδρα χαίρων ὁ [βασιλεὺς] 15 πείθει καμάτφ πολλῷ, κοινὴν εἰς ἄ[παντας] ἐπιδείξασθαι [τὴν οὖσαν αὐ]τῷ τῆς ψυχῆς ἐλευθερίαν καὶ τὴν ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἀναδέξασθαι φροντίδα καὶ διϊθῦναι τὸν οἴακα βυθιζομένης ἤδη τοῖς κακοῖς τῆς ὅλης πολιτείας. ὁ δὲ ἄκων — οὐδὲ γὰρ ἀσφαλὲς βασιλέως αἰτησιν παρακρούσασθαι τοιούτου — τὴν μὲν λειτουργίαν [ὑπῆλθε]. [δεδ]ιὼς δὲ ὅμως καὶ τῷ μεγέθει τῶν φό[βων] ἰλιγγιῶν εἶδε τὸν θεὸν παρόντα βοηθεῖν αὐτῷ προθυμούμενον. ἄμα γὰρ τὴν ἀρχὴν παραλαβὼν καὶ τὴς αὐλῆς προφανείς ἐπὶ τῆς ἀ[πήνης] ἀνεφέρετο, 25 (καὶ) σύμπας ὁ δῆμος ἡλικία τε πᾶσα [καὶ] φύσις ὁμοῦ τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνατείναντες ὕμνους εὐχαρι-

v. 2 πυτονιστων O, corr. F' | lacunam expl. F' 4 explere temptavi 5 διεπωλεσεν O, quod correxi 6 προ. ... αν O, quod explevi; πρό[νοι]αν scripsit F ep. p. 45 | [τουτον] O, quod correxi 7 ἀμύνειν καὶ ἀντίρροπον τοῦ θεοπρεποῦς coni. F ep. p. 45 9 πατέρα add. F. Skutsch 10 εκειν[ων] O, quod correxi 18 οικα, quod correxit, O 21. 22 suppl. F' 25 καὶ addidi

στηρίους μετὰ δακρύων ἀνέφερον τῷ θεῷ τοσαύτης άξιώσαντι προνοίας τούς [μυρίοις] κακοίς κατεστρωμένους. πείθειν δε θεός ανθρώπους αξιώσας δείχνυσι παρείναι τοίς πραττομένοις και βουλαίς αὐτοῦ προϊέναι τὰ χρηστά. [ώς γὰρ ἔστη] τῆς ἀπήνης ἔμπροσθεν δ 5 ύπαργος, [βέλος ἀνα]θεὶς τόξω πονηρός [τις] — ἔτι γὰο δ δημος τεύχεσιν έχρητο — στοχάζεται [μεν αὐ]τοῦ, [τοῦ δὲ βέ]λους ἀμπλακόντος αὐτὸς [μὲν ἀβλαβης] [ὢν ἄνθο]ωπος τῆς προνοίας φανερῶς ἀπεδείχθη. τού-[του δὲ συμ]βάντος δ μὲν δῆμος τῶν ὅπλων καὶ δο-10 ούβων [παρε]χώρει τόν τε κράτιστον άνυμνῶν βασιλέα έν εὐ[θυμ] (αις [ήδυ] παθών και σκιρτήμασι διετέλει, άθρόως έχ μεγίστων θορύβων καὶ φόβων εἰς αὐλοὺς καὶ γορείας [μ]εταβαλών. πᾶσα δὲ ἀφθονία τῶν ἐπιτηδείων κατελήλυθε την πόλιν, άδεῶς καὶ μετ' εὐφρο-15 σύνης πάντων των δπουδήποτε κουπτομένων και διαφυγόντων τοὺς κινδύνους είσρεόντων τη πόλει, καί παντοίαν συμφορούντων εὐετηρίαν ἤδη γάρ ἄπας 『ήλ〗πισεν ἀβλαβῆ καὶ λυσιτελῆ τὸ λοιπὸν ἔσεσθαι [τοῖς ύπη χόοις την του βίου μέθοδον, των γε άγαθων [έν 20 αὐτῆ] πλημμυρούντων έξ ων δ βασιλεύς μετά τὸν αὐτὸν ὕπαρχον ἐνάρχεται προθύμως ἀνιστᾶν τὸ τοῦ μεγάλου θεοῦ τέμενος και ποταμός ἔρρει χρημάτων ταῖς βασιλέως εὐχαῖς καὶ τῆ δικαιοσύνη τοῦ ὑπάρχου χεόμενος. τέσσαρας οὖν χιλιάδας αὐτίκα χρυσίου λι- 25 τρών δ υπαρχος τοῖς ἔργοις ἐπέχεε τοῦ ἱεροῦ, μηδενὸς

ν. 3 πειθεί O, corr. F 6 [ανα]φείς O, corr. B 7 ατυχεσίν O, άτυχήσεσιν coni. F, τεύχεσιν coni. F. Skutsch 8 έμπλακέντος O, corr. B 9 απος O, quod supplevi; [ώς θεόπαις] scripsit F | φανερος O, quod correxi 18 συμφερούντων O, corr. B 19 supplevi 21 έχων O, έξ ών corr. F 24 καὶ τη O, καὶ del. F ep. p. 45 26 έπεχεν O, έπέσχε Oλί. F, corr. F

αδικουμένου μηδὲ τῆς τυχούσης εὐετηρίας εἰς ἀσεβῆ ποίησιν ἐπινοηθείσης. ἔχαιρε γὰρ ἢξιωμένος εἰς θεοῦ ποίησιν ἐπινοηθείσης. ἔχαιρε γὰρ ἢξιωμένος εἰς θεοῦ τιμὴν καὶ σπουδὴν εὐσεβείας παράντος πάντα παρεῖναι 5 συμβαίνει τοῖς αὐτῷ μᾶλλον ἢ περινοίαις ἀνθρώπων τὴν ἀφθονίαν τῶν ἀγαθῶν ἀναφέρουσιν. ἡ δὲ τάξις, καθάπερ ⟨εί⟩ τις σβεννυμένης ἤδη φλογὸς ἔλαιον ἀφθόνως ἐπιχέει, ἀνέλαμψε. καὶ θόρυβος ἦν τοῖς πραττομένοις χαρίεις καὶ κέρδη σώφρονα καὶ φίλα τῷ νόμῷ 10 τοῖς ὑπηρετοῦσιν ἠκολούθει καὶ τὸ τέμενος τῆς δίκης ἀνεώγει καὶ δήτορες [τοῖς λό]γοις ἐνέπρεπον καὶ βιβλίων προαγωγαὶ καὶ φιλονεικία [ἐφ' ὅ]λον τὸ χρῶμα ἐπανήει τοῦ πολιτεύματος, δ

v. 5 abrov O, abr $\tilde{\omega}$ corr. F 7 il add. F ep. p. 45 12 gelovela O, corr. F | lacunam explevit F 13 $inave\eta$ O, corr. F | post politeviator δ reliqua desunt in O

INDICES.

(Rerum potiorum indicem procemio Ioannes inseruit, editionis p. 3—7. quae infra asterisco notantur nomina, in Lydiano de mensibus opere recurrunt.)

T.

INDEX AUCTORUM.

Άθήναιος 154, 12 Αίλιανός 49, 16 Αἰμίλιος έν τῷ ὑπομνήματι τῷν Σ αλλουστίου ίστοριῶν 93, 22 Alvείας 49, 17 + Απολήτος εν τῷ επιγραφομένφ έρωτικῷ 155, 21 Απολλόδωρος έν τοῖς πολιορκητικοῖς 49, 17 Άρισταῖος 32, 19 ⁺Αριστοτέλης 154, 14 Άριστοφάνης έν Άχαρνεῦσι 15,22 Άριστοφάνης ὁ Βυζάντιος έν τῆ έπιτομή τῶν ἐν ἰχθύσι φυσιxãv 154, 15 +Άρριανός 49, 16. ἐν τοῖς περί Άλεξάνδρου 50,3. ἐπὶ τῆς Άλανικῆς ἱστορίας καὶ ἐπὶ τῆς όγδόης τῶν Παρθι**κ**ῶν 142, 18. άρχεῖα τοῦ δημοσίου ἰνστρουμέντου 124, 7 "Ασπρος 13, 21

+Βάροων 1, 14 8, 12. ἐν ποοοιμίοις τῶν ποὸς Πομπήϊον γεγραμμένων 11, 21. ἐν ταῖς

Αὐρήλιος ὁ νομικός 19, 5

Άφρικανός 8, 12

είκόσι 17, 6. ἐν βιβλίω πέμπτω περὶ 'Ρωμαϊκής διαλέκτου 69, 23. ἐπὶ τῶν ἀνθοωπίνων πραγμάτων 167, 13

*Βεογίλιος 52, 8. δ 'Ρωμαίων ποιητής 35, 20. ἐν τῷ πρώτω τῆς Αἰνηίδος 17, 13. ἐν ἔκτω τ. Α. 28, 14. ἐν βιβλίω ἐβδόμμο 13, 5. ἡ παλαιότης 25, 1 Βίκτως ὁ ἰστορικὸς ἐν τῆ ἰστορία τῶν ἐμφυλίων 92, 20

Γάτος ad legem XII tabularum 29, 5. δ νομογράφος 34, 14 Γρακχιανός ν. 'Ιούνιος †γραμματικοί 11, 24

Δανιήλ 32, 16
Διογενιανός ὁ λεξογράφος 11,
16 21, 25
Διόδωρος ὁ Σιπελιώτης 118, 2.
ἐν δεντέρα βιβλιοθημῶν 50,10
Δίων ν. Κάσσιος

* Ερέννιος 17, 9 *Εὐριπίδης 148, 17. ἐν Πηλεῖ 112, 6 (Εὐσέβιος) ὁ Παμφίλου 8, 13 +('Ησίοδος) ὁ μυθικός 157,26

(Θουπυδίδης) δ συγγραφεύς 135, 17

'Ιουβενάλιος 23, 16
+' Ιουλιανὸς ὁ βασιλεὺς ἐν τοῖς μηχανικοῖς 49, 18
' Ιούνιος Γρακχιανός 2, 4. ἐν τῷ περὶ ἐξουσιῶν 27, 9. 16. 22
' ἱστορικοί 34, 22 44, 10 50, 25 51, 15 80, 14 82, 14
+' Ἰωάννης ὁ Λυθὸς ἐν τῷ περὶ μηνῶν 14, 18 15, 17 58, 12 68, 1 69, 14 75, 6. 12 131, 2 151, 15. ἐν τῷ περὶ μηνῶν πρώτη βίβλω 1, 8

+Καΐσας εν βιβλίφ πρώτφ τῆς Γαλλικής έφημερίδος 120, 8 +Καπίτων 1, 13 ⁺(Κάσσιος Δίων) Κοκκήϊος 13,14 Κάστως 8, 13. έν έπιτομῆ χροvixãv 163, 7 Κατιλίνας 49, 14 Κάτων δ πρῶτος 8, 11 49, 14. έν τῷ περί 'Ρωμαϊκής άρχαιότητος 11, 19 Κέλσος 49, 13 122, 5. 20 Κικέρων έν τοῖς κατὰ Βέρρου Κλαυδιανός έν τῷ πρώτῳ τῶν Στιλικώνος έγκωμίων 49, 21 Κοκκήϊος ν. Κάσσιος Κορνήλιος Νέπως 154, 17 Κοίτων 83, 18 κώδηξ Θεοδοσιανός 66, 17 111, 10 129, 20 Κωνσταντίνος έν διαλέξεσι 85,

Λαβέριος 154, 18
Λέπιδος ἐν τῷ περὶ ἰερέων 22,15
†Λουκανὸς ἐν τῷ δευτέρα τῶν
ἐμφυλίων 185,15.

▼Λυκόφρων 161, 6

έν συγγράμμασι 121, 20

Νέπως ν. Κορνήλιος νομογράφοι 2, 6 νόμος 66, 4 70, 25 72, 1 74, 4 96, 14 97, 5 99, 2 107, 14 110, 25 130, 11 132, 2

*(Όμηρος) ὁ ποιητής 36, 17 61, 17 62, 14
'Ονήσανδρος 49, 17
Οδιπιανός ἐν τῷ de officio quaestoris 27, 22. ἐν μονοβίβω περί τῆς τοῦ κυαίστορος τάξεως 30, 10. ἐν τοῖς προγραφομένοις προτρίβουναλίοις 51, 8

Πάτερνος 49, 13. ἐν πρώτη ταπτικῶν 14, 20
Πάτρων 49, 17
Παδίος ὁ νομοθέτης 53, 2. 10
Πείσανδρος 155, 9
Πέρσιος ὁ Ὑρωαίος σατυρικός 23, 10 33, 16
†Πολέμων ἐν πέμπτη ἐξηγήσεων τῆς κατὰ Λουκανὸν ἔμφυλίου συγγραφῆς 136, 10

'Ρενᾶτος 49, 15

Πομπώνιος 51, 6

+Πλούταρχος 77, 20

*Σαλλούστιος 93, 23. ἐπὶ τῆς πρώτης ἱστορίας 1, 15
Σαμωνικὸς (ἐν ποικίλοις ζητήμασι) 121, 10
Σισέννας 167, 12
*Σοφοκλῆς (ἐν Αἴαντι) 9, 24
στίχοι 135, 21

ταπτικοί 6, 16 Τράγκυλος 35, 15. (ἐν προοιμίφ τῶν βίων Καισάρων) 61, 1. ἐν τοῖς περὶ Αὐγούστου 18,4. περὶ ἐπισήμων πορνῶν 155, 22 Τρεβάτιος 27, 16

Φενεστέλλας 27, 16 167, 11 +Φιλόξενος 48, 10 +Φοντήϊος 1, 13 67, 18 130, 21 Φροντίνος 49, 15 89, 17. ἐν τῷ de officio legati 49, 19 Χριστόδωρος ὁ ποιητής ἐν τῷ περὶ τῶν ἀπροατῶν τοῦ μεγάλου Πρόκλου 113, 14

Π.

INDEX GLOSSARUM.

A. Glossae latino graecae.

a. Latinis litteris redditae.

ad legem XII tabularum εἰς τὸν νόμον τοῦ δυοκαιδεκαδέλτου 29, 6 advocati προσκαλούμενοι 94, 9 aediles ἀγορανόμοι 36, 4 conscriptus συγγεγραμμένος

21, 1 custos urbis φύλαξ τῆς πόλεως

de nepotibus περί ἀσώτων 43, 5 de officio legati περί στρατηγίας 49, 20

dominus τυραννήσας 12, 18 et collocare eum in legione prima adiutrice nostra καὶ τάξειας αὐτὸν ἐν τῷ πρώτφ τάγματι τῷ βοηθοῦντι ἡμίν

imperare ἐπιτάττειν 10, 17 nepos ἄσωτος 43, 11 omnes collegiati adeste πάντες ἐταῖροι συνδράμετε 53, 13

quaerere έφευνᾶν 28, 7 queror μέμφομαι 28, 25

b. Graecis litteris redditae.

άβ ἄπτις τοῖς ἐπὶ χοήμασι πραττομένοις ἐφεστώς 106, 21

άγκίλα δορίκτητος γυνή 16, 14 +άγκίλιον είδος άσπιδισκαρίου 16, 13 άδιούτορες βοηθοί 88, 15 123, 23. ὁποβοηθοί 48, 12

23. ὑποροηθοι 48,12 ἀδωράτορες ἀπόμαχοι 49,9 ἀδωρέα ζειά, τοῦ πολέμου δόξα 49,10

αίδεις ναοί 36, 6 άκυτπήνσες έλωψ 154, 16 άλαι ίλαι 46, 17 άλοῦμεν στυπτηρία 33, 6 άλοῦκα τὸ ἀπὸ στυπτηρί

άλουτα το άπο στυπτηρίας δέρμα 33, 5 άνδαβάται κατάφρακτοι 47, 10

ανδαραται καταφρακτοι 41, 10 άντεκήνσως άντιγραφεύς 115, 9 ά πιγμέντις έπλ τῶν ἀρωμάτων 106, 28

άπλικιτάριοι φαβδούχοι 93, 11 άρκονάριοι τοξοποιοί 48, 15 άρκυτες τοξόται 47, 12 άρματούρα πρίμα όπλομελέτη

πρώτη 48, 6 άρματοῦρα σημισσάλια ὁπλομε-

λέτη μείζων 48, 7 άρμίγεροι όπλοφόροι 47, 20 άρμιλλίγεροι ψελιοφόροι 47, 19 ά σαβάνις έπὶ τῶν βαλανείων 107, 3

άστᾶτοι δορυφόροι 48, 8 άτραβαττικαί χλαμύδες 21, 18 άτρου φαιόν 21, 19

derendepe piloneinein 18, 18

άττηνοίω βασιλική ὑποζύγιος βασταγή 4, 2 οίκιακοί ύπηρέται άττῆνσοι 18, 16 +Αύγουστος καλοιώνιστος 26,25 αύρίγαμμος χουσοίς γαμματισκίοις άναλελογχωμένος 58, 22 αύξιλιάριοι ὑπασπισταί 47, 23 βαγινάριοι θηκοποιοί 48, 14 Βαλλιστάριοι καταπελτισταί 48, 19 βάλτεος ζωστήρ 69, 19 βάρχα δρόμων 70, 19. Βάρος πλαγιόσκελος 26, 23 βενεφικιάλιοι έπλ θεραπεία τῶν βετερανών τεταγμένοι 47, 16 +βεραϊδος πάριππος 92, 9. ὑποζύνιος ΐππος 151, 14 +βερνάπλος οίπογενής οίπέτης 45, 1 βερουτάριοι δισκοβόλοι 48, 17 βετερανοί έγγεγηρακότες τοίς δπλοις 49, 12 +βήξιλλα δόρατα μακρὰ **έξηο**τημένων δφασμάτων 14.15 βηξιλλάριοι δορυφόροι 47, 5 βίνδικες έπίτροποι (?) **ชะ**๊ง 138, 16 βινεάριοι τειχομάχοι 48, 21 Βιτέλλιος προποειδής 26, 25

βοῦλλα ψῆφος 56, 21 βουριχάλλια ἄμαξαι 22, 24 βραττεολάτος χρυσοπέταλος 59,6 βραχιάτοι ψελιοφόροι 47, 19 βροῦτος μωρός 32, 3 Βώπισιος έχ διδύμων μόνος σωζόμενος 26, 4

βίτελλος λέχυθος 26, 26

· 47, 8

Βλαΐσος πλαγιόσκελος 26, 28

βουκινάτορες σαλπισταλ ἱππέων

Γάϊος (οίονεὶ Γαύδιος) χαρίεις 26, 16 γάρβουλα ύποδήματα 17, 5 γεμράτος διάλιθος 59, 6 γλήβα λεία γή 35, 12 γλόβα δορά 17, 18 γλοβάρε έκδεῖραι 17, 19

Δανούβιος νεφελοφόρος 121, 8 δεκεμπρίμοι δεκάπρωτοι 47, 15 δηπουτάτοι άφωρισμένοι 47, 22 96, 23 δικτατούρα έξουσία λόγω καλ μόνω διορθούσα 37, 4 δικτάτωρ μεσοβασιλεύς 36, 22 40, 21 δομινατίω τυραννίς 12, 15 δρακονάριοι δρακοντοφόροι 48, 11

έπσκεπτάριοι ύποδέπται τοῦ σίτου 101, 9 έκσκουβίτορες φύλακες ἄγουπνοι 17, 24 ἐξπεδίτοι εὐζωνοι 49, 3

ίμαγινιφέροι είπονοφόροι 48, 4 ἐνπεράτωρ αὐτοπρατῶς διοικεῖν είληχὼς τὸν πόλεμον 89, 13 ἐνστρουμεντάριος χαρτοφύλαξ 106, 6 ἰοῦβα λοφιά 14, 13

πάγκελλον δικτύδιον 125, 10 Καΐσαο άνατμηθείσης μητοὸς ἀποσωθείς 26, 6 καλλίκλιον κυαθίσκος 70, 10 κάμπος πεδίον 22, 11 κανδιδάτος λευχείμων 30, 14. ό μέλλων είς άρχην παριέναι 30, 18 κάπερε χωρείν 46, 12 καπητά ἀπὸ δάβδων κόφινοι 46, 11 παρτάλαμον περίζωμα 69, 21 πάσσης δίκτυα 125, 12 κάστρα εν πολέμφ παρεμβολαί 60, 15 **πέλερ ταγύς 70, 21**

πέλωξ ταχινός 70, 20 κεντουρίων έκατόνταρχος 15, 3 κηλίβανα (οίονεὶ κηλάμινα) σιδηρα καλύμματα 48, 25 κῆνσος ἀπογραφὴ τῶν ἀρχαίων **κηνσουᾶλες ἀρχαιοφύλακες 86,1** κήνσως τιμητής 41, 9 κιοκίτορες πεο**ί τού**ς μαχομένους περιϊόντες 49, 5 κλαβικουλάριοι δεσμά περιτιδέμενοι 93, 11 **κλασσικοί ναυάρχαι 30, 2 κλιβανάριοι όλοσίδηροι 48, 25** κλιέντης (οίονε**λ κολιέντης) τι**μῶντες 23, 20 κλίπεον ἀσπίς 3, 21. **Θυρεός 16, 2** κολλήγιον σύστημα 53, 7 λαργιτιώνων προεστώς χόμης τῶν θησαυρῶν 82, 16 κόμης ποιβάτων ποοεστώς των ίδία τοῖς βασιλεῦσι προση**πόντων 82, 18** κομιτᾶτος βασιλέως συνοδία 62, 19 κόμιτες φίλοι κα**ι συνέκδημοι** 62, 18 κομιτιανός δευτεροστρατηλατιανός 62, 17 ύπομνηματο**χομμενταρίσιοι** γράφοι 90, 22 93, 16 κομπλητίω πλήρωσις 94, 12 κόνδερε κρύπτειν 31, 15 πονσεπρατίω άποθέωσις 85, 9 κονσίλια βουλεύματα 31, 14 κόνσουλ πούτανις 31, 9. κουψίνους 31, 16 κοόςτης σπείςαι 46, 15 πορνίπινες περαύλαι 47, 9 χοονι**χουλάριος** κερατίτης πρόμαχος 89, 10 πορνοκόπιον φίβουλα 58, 16 ποττιδιανός έφήμερος 107, 18 160, 1 κουρία φυλή 20, 22 που*ριώσος περίερ*γος 66, 12

κούρσορες ταχυδρόμοι 93, 9 πουσπάτορες φυλαπισταί 48, 1 ποῦσπος ξυλοπέδη 48, 1 κουστώδης πεδῶν ποδοφύλακες 48, 2 Κράσσος πρεώδης παλ παχύς τὸ σῶμα 26, 12 πρεπίδαι υποδήματα 17, 5 κυαισίτως τιμωρός 28,9. βιωτικῶν ἐγκλημάτων ἐρευνάς 85,1 πυαιστίω τιμωρία 28, 15 κυαιστιωνάριοι ποινῶν ὑπηρέται 28, 16 κυαίστορες παρρικιδίου δικασταλ τῶν πολίτας ἀνελόντων 29, 14 πυαίστους πόρος 28, 20 κυαίστως ζητητής 28, 7. νάς 28, 8. ταμίας 30, 3 κυερήλα μέμψις 29, 2 **κυε**ριμώνια μέμψις 29, 1 +Κυρίνος πύριος 11, 15 κωδικίλλοι δέλτοι 90, 18

λαγκιάριοι ἀχοντοβόλοι 47, 14 λαγκιολάτος λογάσες 21, 9 ληγάτοι ὁποστράτηγοι 60, 3. πρεσβευταί 89, 19 λιβύρνη ναῦς μακρά 182, 18 λικίνιος ἀκρόουλος τὴν κόμην 26, 11 λιμβοί τρίβωνες 58, 19 λιτιγάτωρ δίκης ἔνεκα παραφυλάττων 98, 9 Λούκιος ἀνίσχοντος ἡλίου τεχθείς 26, 10 λῶρος χρυσήλατος ἔπωμίς 55, 27

μάγιστρος τοῦ κήνσου ἄρχων τῶν ἀρχετύπων συμβολαίων 85, 20 μάγιστρος ὀφφικίων ἄρχων τῶν

αὐλικῶν στρατευμάτων 78,20 *μάγκιπες δημώδους ἄφτου δημιουργοί 92,12 μάνικα περιχερίς 21, 22 μανιπλός σημειοφόρος 15, 5 μαντίον χλαμόδος είδος 69, 1 †μάππα έκμαγείον 33, 8 μάτρικες ἀπογραφαὶ τῶν καταλόγων 88, 12 ματρικουλάριος φύλαξ τῶν καταλόγων 157, 13 μήνσορες προμέτραι 47, 6 μητάτορες χωρομέτραι 47, 11 μονόμισσα καθάπαξ ἀνάπαυλα 103, 1 μουνεράριοι λειτουργοί 47, 21

Ναίβιος άλφώδης 26, 8 Νάσων εύρινος 26, 21 νέπα σκορπίος 43, 13 νεπέτα καλαμίνθη 44, 3 νέπως ἔγγονος καὶ ἄσωτος 5, 1 43, 7. σκορπιστής 44, 4 νηνία έπιτάφιον 34, 9 νωμενκλάτοφες άναφωνήται 93, 18. 23 107, 12

όκρεᾶτοι σιδήρω τὰς κνήμας περιπεφραγμένοι 48, 5 όπτιῶνες αἰρετοὶ ἢ γραμματεῖς 47, 4 ὀρδινάριοι ταξίαρχοι 47, 2 οὐρβανός πολιτικός 40, 11

παλάτιον αὐλή 60, 13
παλουδαμέντα δίπλακες ἀπὸ
κόπκου 58, 14
παραγαύδης εἶδος χιτῶνος 4, 9
21, 23 58, 22 69, 7
παρατοῦρα στολὴ ἐπίσημος 13,
17 70, 4
παρέντες πολίται καὶ γονεῖς
29, 17
παρδικά φλογοβαφῆ δέρματα
68, 23
πάρμα ἀσπίς 3, 21 16, 11
παρρικίδα γονέων καὶ πολιτῶν
φονεύς 29, 15
†πατρίκου εὐπατρίδαι 20, 24

πατριμώνιος φύλαξ τῆς περιουσίας 82, 24 πεδάνεος χαμαιδικαστής 94, 7 Πεινάριος πεινών 26, 14 πεκούνια χρήματα 24, 26 περεγρίνος ξενοδόκης 40, 12 πέρ ση δι' έαυτοῦ 64, 17 περσίκιον συηπτρον 64, 16 πιλάριοι ἀποντισταί 48, 16 πλανιπεδαρία καταστολαρία 42, 1 +ποντίφικες άρχιερεῖς γεφυ**ραΐοι 58, 8. νεωπόροι 36, 1** Πόστουμος τελευτήσαντι τεχθείς 26. 4 Πουπλικόλας δημαγωγός 34, 1 +πραίτορες στρατηγοί 89, 19 πραιτωριανοί στρατηγικοί 47,13 πραιτώριον στρατηγικόν έπί ξένης κατάλυμα 60, 18 πραίφεντος προεστηνώς 60, 17 πρίγκεψ πρώτη κεφαλή 10, 26. πρώτος 66, 7 129, 8. τεύων 100, 5 πριμισκρίνιοι πρώτοι τῆς τάξεως 90, 21 πριμοσαγιττάριοι τοξόται πρῶτοι 48, 24 πριμοσκουτάριοι ὑπερασπισταί 48, 22 προβάρε μετά δοκιμής έπιδείξαι 88, 21 προβατωρίαι συστάσεις καὶ ἀποđeižeis 88, 18 Ποόχουλος ἀποδημοῦντι τεχθείς 26, 3 προτίκτορες ύπερασπισταί 48.

φατιώνες λογισμοί 92, 17 ξέγεστα ἀπογραφή (τῶν πραττομένων) 85, 23; ν. 107, 18 φεμιτάτον (?) ἀντιβολή 98, 3 ψήγεστα πράξις τοῦ πολιτεύματος 107, 21 ψήγιος τυραννικός 9, 16 σαγιττάριοι βελοφόροι 47, 12 σάπρος θεῖος 71, 5 σαμιάριοι τῶν ὅπλων στιλπνωταί 48, 13 σάρκινα ἄχθος 70, 22 σαρκιναρία όλκάς 70, 21 σέλλα καθέδοα 33, 18 σενάτος γερουσία 63, 26. πανήγυρις 162, 24 Σέρβιος διασωθείς 26, 19 σέρβος **δ**οῦλος 16, 18 $oldsymbol{\Sigma}$ ερρανός γεωργικός $oldsymbol{26}$, $oldsymbol{24}$ σηγμέντα (σημέντα) χουσόσημα 59, 4 69, 5 σήκοητον άτάραχον καλ σιγή σεμνόν 97, 20. τέμενος τῆς δίκης 156, 15 σιγγουλάριος μονήρης 92, 11 σιγνηφέροι σημειοφόροι 47, 8 σῖκα ὑποζώνιον ξῖφος 64, 25 σικάριος κρεουργός 64, 26 σικάτα είς λεπτά κατακοπείσα έδωδή 65, 1 σκουτάτος ἀσπιδιώτης 15, 7 σχουτλάτος ίσχνός παλ στεγνός 15, 23 σκούτον άσπίς 3, 21. Ισχυρόν **καλ Ισχνόν 15, 20** σκοιβα ύπογραφεύς 85, 24 σκρινιάριος χαρτοφύλαξ 128, σκοινίον δουφακτική λάοναξ 123, 14 σόλιδος όλόχληφος 13, 22 σόλιον βασιλέως καθέδρα 8.17. θούνος 13, 20 σουβαδιοῦβα ὑποβοηθός 72, 22 σουγγεστίω διδασπαλία 115, 6 σπόρτουλα ἔρανος 150, 10 στάβλον ἔπαυλις 149, 15 Στάτιος εὐῆλιξ 26, 14

ταβερναρία σηηνωτή ή θεατρική πωμφδία 41, 21 τάβλιον πτυχίον 69, 3 τέγερε σκέπειν 13, 12 τεμποράλιος έμπρόθεσμος 71, 4. τεσσεράριοι τὰ σύμβολα περιφημίζοντες 48, 9 Τιβέριος ό παρὰ Τίβεριν τεχθείς 26, 17 +τίρωνες ταπεινοί 50, 1 ⁺τίτλος προγραφή 23, 1 23, 8 43, 4 Τίτοι έκ προγόνων εύγενεῖς 23, 9 τόγα σκέπασμα 13, 11 τογάτοι δικολόγοι 94, 1. φαινόλαις περικείμενοι 94, 3 τορχουᾶτοι στρεπτοφόροι 47, 18 τουβαλαμέντα σωληνωτὰ ὑφάσματα 58, 20 τουβίκινες σαλπισταί πεζῶν 47, 7 Τούκκας κρεωβόρος 26, 22 τοῦφα λοφιά 3, 19 14, 13 τρακτεύειν διαψηλαφᾶν 107,10 τρακτευτής κλιματάρχης 159, 14 +τριβούνοι δήμαρχοι 47, 1 †τρίβους φυλή 50,22

128, 25 φακίης όψις 33, 9 φακιόλιν έκμαγείον 33, 9 φάμις λιμός 16, 21 φάμουλος δοῦλος 16, 21 φαμῶσος βλάσφημος 135, 22 Φαῦστος (εὐδαίμων) 26, 15 φερεντάριοι άπροβολισταί 49, 4 Φλάβιος εύνους 26, 15 Φλάκκος ώτα μείζονα έχων φλαμμουλάριοι ών έπλ τοῦ δόρατος φοινικά ράκη έξήρτηντο 49, 1 φουνδίτορες σφενδονήται 48, φούσχος μελάγχοως 110,15 φρουμεντάριοι σιτωναί 92,20

δπλοποιία

65, 25

φάβοικα

- B. Glossae gallograecae. Βάρρων άνδρεῖος 17, 7 27, 1 παρταμέρα περίζωμα 69, 20
- C. Glossa germanograeca.βροῦται γυναίκες 34, 6
- D. Glossa punicograeca.
 Βάρρων 'Ιουδαίος 17, 7 27, 1
 Ε. Glossa sabinograeca.
 +Νέρων ἰσχυρός 26, 20

III.

INDEX NOMINUM.

⁺Άβεντῖνος 35, 19 Άβορίγινες 25, 14 +Άγαθοκλῆς 13, 19 Άγάπιος 113, 14. 17 +Αθηναι 32, 7 34, 22 +Άθηναῖος 35, 2 50, 11. 20 +Aľας 9, 25 Αίγυπτιακός 78, 2 +Αἰγύπτιος 11, 4 68, 2 131, 3 +Αίγυπτος 50, 11 57, 12 118, 2 + Αιδης 28, 13 +Airelas 3, 3. 23 8, 6. 9 9, 5 17, 9 18, 3 24, 21 v. Σίλβιος Αλμίλιος ν. Μάρχος Alolinós 16, 22 69, 25 Alolis 3, 12 11, 19. 23 Άχτιος χόλπος 136, 15 *Α*λανικός 142, 18 Άλβη 17, 12 **Άλβῖνος ∇. Λούχιος** +Άλέξανδρος 40, 3. 6 50, 3 Alusis 52, 6 Αμαζόνες 16, 23 Άμασις 77, 24 Αμίδα 142, 9 Αμμιανός 114, 4 115, 22 Άναστάσιος ὁ βασιλεύς 3, 7 6, 22. 26 8, 19 9, 5 76, 18 82, 16 83, 1 104, 16 114, 2 116, . 13 124, 16 134, 16 135, 18

136, 4 137, 13 138, 5 140, 7. 12. 15 141, 25 142, 11. 14. 15 Άναστασίου πόλις 137, 15 Άνθέμιος 139, 8. 9 Avíxios 11, 3 + Άννίβας 40, 16 Αντιόχεια ύπο Μυγδωνίφ 123, 2 + Αντιόχεια ή Σελεύπου 7,3 143,7 Αντίοχος 147, 13. 18 Αντιστία 54, 19 +Avrávios 56, 19 57, 10. 12 136, 16 Απίων 104, 17 **Αππία όδός 26, 18** "Αππιος 26, 18. Α. Κλαύδιος 44, 11 ⁺Λοαβία 143, 19 Άρεοβίνδης 142, 4 Αριάδνη 139, 8 Άριστοτελικός 113, 18 Άρπάδιος 65, 19 96, 14 110, 25 111, 9 128, 18 +Άρκάς 11, 22 Αρμενία 141, 3 Αρτάξατα 140, 27 Αρχέλαος 146, 4 +Άσία 65, 6. 16 87, 15 120, 1 128, 7 + Άσιανός 151, 10 152, 6 **Ασσύριοι 32, 17**

"Αστιγγοι 144, 28 Άτελλανη 41, 17. 20 Άτια 56, 10 Αττίας 132, 12 †Αὐγονοτάλιοι 57, 24 91, 23 94, 18. 24 96, 24 97, 4. 9 103, 19 107, 8 123, 25 124, 26 139, 22 †Αὕγονοτος 5, 17 12, 19 18, 5. 6 20, 5. 9 35, 14 68, 12 83, 23 88, 13 110, 16 136, 14 162, 24. ν. Καΐσας et Όπταβιανός Αὐλος Μάρκιος 34, 23 Αὐλος Σεμπρώνιος 39, 3 Αγάτης 17, 15

Βαλέφιος 25, 20 38, 12 Βάληνς 106, 11 Βάνδηλοι 56, 4 132, 15 144, 19 Βασίλισκος 133, 5 Βασσιανός Καρακάλλας 51, 17 Βεργίνιος 35, 22 Βέρρης 18, 15 +Βέσβιος 164, 1 Βέσσοι 50, 8 Βήϊοι 46, 6 Βιβιανός 137, 23 Βιραπαράχ 141, 14 142, 11 Βιταλιανός 140, 8 Βίττιγις 145, 3 Βλαΐσος 42, 5 Βούσιρις 149, 1 Βρέννος 52, 5 167, 10 Βρεττανικός 120, 19 +Βοιάφεως 147, 21 +Βροῦτος 31, 24 32, 1 33, 24 34, 5 63, 13 ⁺Βυζάντιον 163, 3. 19 ⁺Βυζάντιος 154, 15

Γαβριήλιος 126, 14. 17. 20 Γάτος Ιούλιος 39, 4. ν. Καΐσαρ Γάτος Λικίνιος 44, 23 Γάτος Μάμερκος 39, 8 Γαλάτης 1, 12 52, 4 167, 9 Γαλατία 121, 18 167, 7 Γαλατικός 52, 2 120, 12. 13 Γαλέφιος ὁ γέφων 121, 11. ν. Μαξιμιανός Γαλλικός 69, 25 120, 9 +Γάλλος 69, 21 Γέλιμες 56, 4 144, 22 Γενούπιος ν. Λούπιος Γεφμανική 120, 13 Γεφμανικός 132, 15 144, 19 +Γέτης 83, 13 144, 26 145, 11 Γηπαϊδαι 120, 25

Δανούβιος 6, 15 120, 4 121, 3 Δάρα 116, 12 137, 15 + Δάφνη 7, 4 Δεκέβαλος 83, 12 Δημοσθένης ὁ Βυζάντιος 131,16 + Διαιαρχία 163, 18 Δίκη 112, 11 + Διοκλητιανός 11, 8 121, 11 + Διόνυσος 75, 5 + Δομιτιανός 51, 16 74, 22 75, 13 110, 15. 23 Δουρφάχιον 6, 24 135, 13 Δούρραχος 135, 14

"Εβδομον 124, 10 + Εβραΐος 32, 16 Έβοαίς 32, 19 **Έλλαμος 167, 17** + Έλλάς (adi.) 11, 18 68,7 131, +μεγάλη 42, 7 + Ellην 9, 8 passim + Ελληνικός 16,22 34,9 41,15. 19 43, 9 93, 3 + Eλλήσποντος 153, 20 Έπίδαμνος 6, 24 135, 12 Έρμίας 139, 12. 15. 17 Έρμος 155, 8 +'Ετρούσκος 1, 5 70, 1 +Εὔανδρος 11, 22 24, 27 Εύξεινος πόντος 153, 23 Εύπολις 42, 13 Εύρώπη 65, 10 87, 14 100, 22 128, 11 136,7 169,2 *Eύφράτης 187, 14

Ζεύξιππος 7, 18 163, 2 Ζηνόδοτος 137, 27 138, 4. 6 Ζήνων ὁ βασιλεύς 124,14 134,7 Ζωτικός 113, 21 115, 20

'Ηπειφώτης 30, 1 136, 10 'Ηφαπλείδης 35, 20 ''Ηφαπλής 155, 18. 20 'Ήφώδης 136, 13 "Ήφαιστος ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου 118, 1 "Ήφαιστος ὁ ὅπαφχος 117, 26

Θεοδόσιος 110, 24 132, 10. +δ

Νέος 64, 12 65, 19 128, 18 130, 8. ὁ πρῶτος 67, 6 128, 18. ὁ μείζων 141, 21 Θεοδώρα 7, 24 Θεοπρέπης 168, 7 + Θοῦπος 1, 7. 10 14, 9 22, 14 70, 1 Θρᾶκες 121, 3 Θράκη 145, 12 163, 11 Θρακία 121, 1

Θρακικός 91, 7

Θύβοις 24, 5. ν. Τίβεοις

+'Ιανουάριος 37, 15 +' Ιλία Σιλβία 25, 3 'Illveis 121, 18 135, 13 +' Ιοβιανός 141, 1 'Ιουβενάλιος 42, 18 +'Ιουδαῖος 17, 9 27, 2 'Ιουλία 54, 22 +'Ιουλιανός δ βασιλεύς 141, 4 162, 23 +'Ιούλιος v. Γάϊος et Καΐσαρ ²Ιούνιος 29, 24 31, 24 'Ιουστινιανός 6, 4 7, 6 82, 11 85, 3 144, 10 *Iovotivos* 83, 4 140, 9 143, 18 'Ισδιγέρδης 141, 6 +'*Ισπανί*α 132, 16 *Totoos 6, 14 16, 10 65, 6.* 9 120, 1. 4. 10. 20 128, 7. 10

+ 'Ιταλία 3, 4 8, 9 11, 22 17, 10 40, 17 52, 6 80, 9 121, 18 + 'Ιταλικός 31, 21 'Ιταλικός 31, 21 'Ιταλιστί 108, 13 + 'Ιταλιστί 108, 13 + 'Ιταλιστί 108, 13 + 'Ιταλός 9, 14 16, 11. 19 31, 9 32, 3 50, 18 52, 4 62, 18 72, 26 76, 4 82, 17 92, 11 149, 16 158, 28 159, 5 166, 7 'Ιωάννης δ Καππαδόκης 148, 3 'Ισώννης δ Ανδός 116, 18 118, 7. 26 'Ιωάννης δ ἐκ Μαζάκων 146, 2 'Ιωνίδες νήσοι 84, 6

Καΐσας (ἀξίωμα) 3, 10 passim +Kαΐσαο (loύλιος) 3, 6 8, 16. 18 11, 2 40, 23 45, 24 53, 17 54, 21 55, 4. 6 56, 8. 18. 27 59, 23. δ νέος 53, 21 56, 27 57, 4. 11. v. Όπταβιανός Καισάρεια 146, 3 Καλχηδών 64, 24 Καμπανή 154, 21 Καμπανοί 163, 16 +Καπιτώλιον 52, 9 55, 11 Καπιτωλίς 117, 10 Καππαδόκης 73, 5 76, 3. 23. 25 126, 10 146, 4. 10. 20 147, 1. 19 148, 4. 19 152, 21 154, 4 155, 1 156, 2 159, 7 160, 13 162, 21 164, 18 Καππαδοκία 141, 17 146, 6 Καραπάλλας ν. Βασσιανός Καρία 84, 6 Καρπάθιος 154, 19 Κάσιος ν. Σπούριος Κασπία 140, 22 Κασπίαι πῦλαι 140, 18 142, 17 Καύπασος 140, 21. 22 145, 12 Κέθηγος 25, 16 Κέλες 105, 7 142, 10 Κελέφιος 15, 11 18, 22 37, 22 +Keltinn 120, 7. 13 Keltol 17, 8 27, 2 Κεραστίς 84, 8

+Κέρβερος 148, 11 150, 13 Κίλιξ 153, 4 +Κλαύδιος ὁ βασιλεύς 154, 19. ν. "Αππιος +Κλεοπάτρα 57, 10 136, 16 Κόϊντος 39, 19 Κόϊντος Σερβίλιος 46, 5 Κόϊντος Φάβιος 39, 5 Kolyis 122, 21 ⁺Κόλχος 145, 11 Κόνσος 31, 11 Κονσουάλια 31, 18 Κορβουλών 122, 24 Κορίνθιος 22, 20 43, 3 135, 16 Κορκυραΐος 135, 16 Κορνήλιος 11, 3. ν. Πούπλιος Κόσσος ν. Πούπλιος Κούρσωρ ν. Παπίριος Κράτερος 164, 21 Κρατίνος 42, 12 +Κρής 28, 12 135, 13. 15 Κύντιος ν. Τίτος Κύζικος 163, 5 Κύκλωψ 149, 13 150, 8 +Κύπρις 84, 4 +Κύπρος 84, 4 +Kvę̃ivos 3, 11 11, 15 Κύρις 12, 1 Κῦρος ὁ Αἰγύπτιος 68, 2 131, 3 Κωάδης 104, 18 142, 1. 14 Κωνσταντιανός 85, 3. 20 +Κωνσταντίνος δ βασιλεύς 3,6 8, 18 9, 2 65, 4 80, 15 85, 8 119, 15. 22 121, 18. 21 123, 7 128, 5 137, 8 163, 13. 16 Κωνσταντίνος δ υπαρχος 75,25 Κῷος 68, 18

Λαζική 122, 22 Λαιστουγών 151, 5 †Λατίνος 18,2. ὁ βασιλεύς 18,6 Λεόντιος 104, 19 Λέπιδος 40,26 56,20 57,9 60,5 Λέων ὁ βασιλεύς 21, 10 75, 24 76,5 123,25 132,11 138,19 184, 6 $^+$ Λιβύη 7, 8 17, 15 56, 4 87, 12 121, 17 132, 17 144, 20 145, 9 $^+$ Λίβυς 166, 5 Λικίνιος 80, 13. 15. $^+$ Λιάς 84, 11 164, 1 $^+$ Λούκερες 15, 16 Λουκίλιος 42, 10 Λούκιος Λλβίνος 44, 23 Λούκιος Γενούκιος 46, 5 $^+$ Λνδός 1, 4 113, 8 139, 13 151, 9 $^+$ Λνδός 1, 6 148, 18 151, 7 155, 5. 7. 10. 15 Λυκόφρων 42, 17

+Μάζακα 146, 2 Μαζάκη 76, 1 Μακεδόνιος 105, 3 +Μακεδών 40; 4 Μάλλιος 52, 12 Μάμερχος ν. Γάϊος Μαξιμιανός ὁ Γαλέριος 80, 19 Μαραθωνομάχοι 15, 23 Μαρινιῶντες 138, 20 Μαρίνος 6, 22 124, 17 135, 7 138, 10. 20. 24 139, 4 140, 2. 11 ⁺Μάριος 12, 15 21, 8 50, 25 54, 7. 10. 13. 14. 24 122, 13 Μαρκιανός 132, 11 Μάρχιος v. Αὐλος et Τίτος Μάρκος 83, 25 Μάρχος Αἰμίλιος 39, 15 Μαρτινιανός 80, 13 ⁺Μαυρούσιος 145, 10 Μεγαρεύς 163, 3. 6 Miros 28, 12 Μοισία ν. Μυσία Μόσος 120, 16 Μυγδώνιος 123, 2 Mυσία 65, 7 119, 23 121, 13 128, 8

Νεάπολις 163, 18 +Νέφων 122, 25 134, 22 +Νίγρος 163, 12 +Νιόβη 152, 1 Νίσιβις 128, 8 Nιπόπολις 136, 14 +Nουμᾶς 1, 11 25, 5

'Οπαβιανός 56, 10 60, 7. v. Καΐσας ''Ολυμπιάς 39, 23 163, 3 Όμφάλη 155, 19 'Οπτάτος 154, 18 ''Οφάτιος 42, 15 'Όφέστης 134, 1 'Όφόντης 143, 10 ''Όστία 24, 4 154, 21

Παιονία 120, 22 Πακτωλός 155, 8 Παλαιστήνη 136, 13 Παλαιστίνη 121, 15 +Παλατίνος 12, 3 Παλλάδιος 80, 17 Παννονία 120, 22 Παπίριος Κούρσωρ 40, 5 Παρθενόπη 163, 17 Παρθικός 142, 19 Παρθυαίος 68, 22 Πατρίπιος 142, 6 Παῦλος 137, 23 138, 3. 6. 9 +Πέρσης 6, 16 7, 1. 4 21, 24 80, 18 104, 19 116, 11 121, 20 122, 4. 7. 11. 17. 23 123, 4 137, 17. 18 140, 17. 24. 25 141, 2. 6. 12. 16. 22. 23 142, 7. 8. 9. 12 143, 1. 24 144, 5. 17 +Περσικός 123, 1 Πέρσιος 42, 16 +Περσίς 122, 26 142, 2 Πεσινοῦς 167, 7 Πέτρος 80, 21 81, 7 Πετρώνιος ὁ Ῥωμαΐος 42, 18. ereços 149, 9 150, 5 Πλακωτόν 124, 6 Πλατωνικός 113, 19 Πολύκαρπος 124, 15 +Πομπήϊος 11, 21 40, 24 54, 19. **21**. **23 55**, **2 77**, **20** *+Πομπίλιος 25, 5.* v. Νουμᾶς *+∏อธยงิฉิง 31*, 11. 20

Ποστούμιος ν. Σπούριος Πουπλικόλας 25, 21 34, 1 Πούπλιος 25, 20 39, 15 Πούπλιος Κορνήλιος Κόσσος 39, 20 Πούπλιος Σουλπίπιος 34, 23 Πουτεόλοι 163, 19 Πρόπλος ὁ πυαίστως 108, 24 Πρόπλος ὁ φιλόσοφος 113, 16 Πρόπλος έτερος 150, 13 †Πτολεμαίος 11, 6 32, 20 Πυρηναίος 132, 17 Πύρρος 30, 1

+ 'Ράμνιτες 15, 15 'Ρέα Σιλβία 25, 2 + 'Ρέμος 9, 13 Υήγουλος 29, 23 'Pηνος 52,3 120,9. 11. 20 145,7 Υητικός 120, 7 'Ρίνθων 42, 5. 8. 13 'Ρινθωνική κωμφδία 41, 18. 22 Podavós 120, 14 145, 7 167, 9 Povotivos 65, 20 92, 23 110, 24 111, 6 128, 19 'Ροῦφος 76, 9 + Ρωμαϊκός 9, 16 12, 9 16, 25 21, 6 30, 21 40, 22 41, 16. 20 51,13 69,22 81,9 82,15 105, 21 110, 12 119, 14. 24 145, 9 +'Pωμαΐος 1, 3 passim +'Pώμη 3, 4 passim + Ρωμύλος 3, 12 9, 12 11, 13. 17 13, 2. 7 14, 6. 22 18, 1. 2. 10 20, 23 24, 19 25, 7 37, 22 57, 20 67, 20 130, 23

*Σαβίνος 12,1 14,9 20,25 21,5 23, 3 25, 4. 6. 8. 22 26, 18. 21 Σαλαμίς 9, 26 Σάλβιος 164, 20 Σαλλούστιος 141, 5 Σαλμωνεύς 149, 22 Σανδών 155, 20 Σαρδανάπαλος 149, 1 Σαυρομάται 21, 24

Σεβήρειον 163, 8 +Σεβῆφος 163, 9 Σεκουνδιανός 113, 7 Σεμπρώνιος ν. Αὐλος +Σεπτέμβοιος 38, 15 Σεπτίκιος 61, 3 Σερβίλιος ν. Κόϊντος Σέργιος 76, 17 108, 24 139, 14. 19 Σερρανός 33, 13 Σ έσωστρις 77, 24⁺Σικανός 1, 6 $^+ \Sigma$ ικελία 13, 19 *Σιπελιώτης 118, 2 Σιλβία ν. Ιλία et 'Ρέα $\Sigma i \lambda \beta i \rho s 24, 19. 23 25, 1. \Sigma.$ Αίνείας 24, 20 Σ ίρμιον 120, 24 Σ κίρας $42,\,5$ $+\Sigma \kappa \dot{v} \partial \eta_S$ 16, 12 145, 12 Σκυθία 6, 4 65, 7 82, 11 84, 9 119, 23 121, 13 128, 8 Σκυθικός 84, 2 Σκύλλα 136, 3. 5 Σόλων 50, 10 Σουλπίπιος ν. Πούπλιος Σπεκιώσος 165 app. 166, 8. 11. 17. 23 Σποράκιος 141, 20 Σπούριος Κάσιος 37, 21 Σπούριος Ποστούμιος 34, 22 Στιλικών 49, 22 Σύγαμβοοι 52, 4 145, 5 Σύλλας 12, 14 54, 8. 11. 13. 15 bis. 18 +Συρία 121, 14 124, 18 143, 25. Συρίαι 141,17 143,20 145,8 $^{+}\Sigma^{i}$ ęos 136, 10 138, 11 143, 15 144, 1 Σώφοων 42, 17

⁺Ταρκύνιος 36,19. ⁺Τ. Πρίσκος 14, 8. ⁺Τ. ὁ τύραννος 32, 5 63, 15 Τανλάντιος 135, 12

Τεγεάτης 24, 27 ⁺Τιβέριος Καΐσαρ 12, 19 18, 1 146, 3 Τίβερις 12, 4 26, 17. ν. Θύβρις Τιτίνιος 41, 11 +Τίτιοι 15, 15 Tiros 26, 17 38, 12 51, 14 83, 24 84, 20 Τίτος Κύντιος 39, 10. 21 Τίτος Μάρκιος 37, 12 38, 11 Τίτος Τάτιος 23, 3. 6. 8 26, 18 ⁺Tμῶλος 113, 8 Tovillos 27, 12 Tovovos 42, 18 ⁺Τοαϊανός 83,13. 19. 22 14**2**,21 Τοιβαλλοί 50, 2 Τριβουνιανός 108, 25 Τοίβυρες 52, 2 Τρίβυρις 52, 3 ⁺Τοωϊκός 25, 14 $+Tvee\eta v \delta s 1, 4 39, 16. adi. 39, 13$ +Τύχη 65, 4 67, 22 128, 5

Υπάτιος 142, 6 Υρκανή 122, 27 140, 24

*Φάβιος 11, 2. v. Κόϊντος Φάλαρις 147, 6 148, 25 *Φαραών 11, 5. 6 Φᾶσις 158, 25 *Φιλαδέλφεια 118, 8 148, 13 149, 9 Φιλιπτος ὁ ὅπαρχος 64, 24 Φλάβιος 11, 3 *Φοῖνιξ 17, 8 27, 2 Φονλβία 57, 11 Φοῦσιος 74, 22 110, 14 Φράγγοι 52, 4 145, 6 Φωπᾶς 164, 19 165, 16 166, 25 167, 17

Χαρίδημος 163, 5 Χάρυβδις 136, 3 Χοσρόης 143, 18 144, 17 145,7

B. G. TEUBNER IN LEIPZIG UND BERLIN.

Januar 1911.

A. Ausgaben griechischer und lateinischer Schriftsteller.

1a. Bibliotheca scriptorum Graecorum et Romanorum Teubneriana. [8.]

Diese Sammlung hat die Aufgabe, die gesamten noch vorhandenen Erzeugnisse der griechischen und römischen Literatur in neuen, wohlfellen Ausgaben zu veröffentlichen, soweit dies zugunsten der Wissenschaft oder der Schule wünnschenswert ist. Die Texte der Ausgaben beruhen auf den jeweils neuesten Ergebnissen der kritischen Forschung, über die die beigefügte adnotatio critica, die sich teils in der praefatio, teils unter dem Text befindet, Auskunft gibt. Die Sammlung wird ununterbrochen fortgesetzt werden und in den früher erschienenen Bänden durch neue, verbesserte Ausgaben stets mit den Fortschritten der Wissenschaft Schritt zu halton suchen.

Die Sammlung umfaßt zurzeit gegen 550 Bände, die bei einmaligem Bezuge statt ca. 1800 Mark geheftet, 2050 Mark gebunden zum Vorzugspreise von ca. 1850 Mark, bzw. 1600 Mark abgegeben werden.

Alle Ausgaben sind auch gleichmäßig in Leinwand gebunden käuflich!

Textausgaben der griechischen und lateinischen Klassiker.

Die mit einem * bezeichneten Werke sind Neuerscheinungen seit Anfang 1910.

a) Griechische Schriftsteiler.

Abercii titulus sepulcralis. Ed. W. Ludtke et Th. Nissen. £1.— 1.80.
Aeliani de nat. anim. Il. XVII, var. hist., epistt., fragmm. Rec. R. Hercher.
2 voll. £12.20 18.20.

— varia historia. Rec. R. Hercher. M. 1.50 1.90.

Aeneae commentarius poliorceticus. Rec. A. Hug. # 1.35 1.75.

*— tacticus. Ed. R. Schöne. [U. d. Pr.]
Aeschinis orationes. Ed. Fr. Blass.
Ed. II. min. # 2.80 3.30.

Preuss). M. 9.20 9.80.

* Socratici reliquiae. Ed. H. Kraus.
[U. d. Pr.]

Aeschyli tragoediae. Iter. ed. H. Weil. M. 2.40 3.—

Einzeln jede Tragödie (Agamemnon. Choëphorae. Eumenides. Persae. Prometheus. Septem c. Th. Supplices)

____ cantica. Dig. O. Schroeder.

2.40 2.80.

[—] Scholia in Persas. Rec. O. Dähnhardt. # 3.60 4.20.

Aesopicae fabulae. Bec. C. Halm. #. — .90 1.30.

Alciphronis Rhetoris epistularum lib. IV. Ed. M. A. Schepers. M. 3.20 8.60.

Brinkmann. M. 1.— 1.25.
Alypius: s. Musici.
Ammo: s. Maximus.

Anacreontis carmina. Ed. V. Rose. Ed. II.

Anaritius: s. Euclid. suppl.
Andocidis orationes. Ed. Fr. Blass.

Ed. III. M. 1.40 1.80. Annae Comnenae Alexias. Rec. A. Reifferscheid. 2 voll. M. 7.50 8.60.

Anonymi chronographia syntomos e cod. Matrit. No. 121 (nunc 4701). Ed. Ad. Bauer. M. 2.— 2,40.

Anonymus de incredibilibus: s. Mythographi.

Anthologia Graeca epigr. Palat. c. Plan. Ed. H Stadtmueller.

Vol. I: Pal. 1. I—VI (Plan. 1. V—VII). # 6.— 6.60.

Vol. II. P. 1: Pal. l. VII (Plan. l. III).

#. 8.— 8.60. [P. 2 in Vorb.]

*Vol. III. P. 1: Pal. l. IX. (Epp. 1—563. Plan. l. I) #8.— 8.60. [P.2 in Vorb.] ——lyrica s.lyr. Graec. rell. Ed. Th. Bergk

Antiphontis orationes et fragments. Ed. Fr. Blas. Ed. II. M. 2.10 2.50., Antonin, M. Aurol., commentarr. I. X. Rec. I. Stich. Ed. II. M. 2.40 2.30

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemple:

Antoninus Liberalis: s. Mythographi. Apocalypsis Anastasiae, Ed. R. Homburg. M. 1.20 1,60.

Apollodori bibliotheca: s. Mythographi.

Apollonius Pergaeus. Ed. et Lat. interpr. est I. L. Heiberg. 2 voll. . 9 .- 10 .-Apollonii Rhodii Argonautica. Rec. R.

Merkel. M. 1.50 1.90.

Appiani hist. Rom. Ed. L. Mendelssohn. 2 voll. [Vol. L. M. 4.50 5 .- Vol. II. Ed. P. Viereck. Ed. II. M.6. - 6.60.1 M.10.50

Archimedis opera omnia. Ed. et Latine vertit I. L. Heiberg. 3 voll. M. 18.— 19.80. *Ed. H. Vol. I. M. 6.— 6.60.

Aristeae ad Philocratem epistula c. cet. de vers. LXX interpr. testim. Ed. P.Wendland. M. 4. - 4.50.

Aristophanis comoediae. Ed. Th. Bergk. 2 voll. Ed. II. M. 4. - 5. -

Vol. I: Acharn., Equites, Nubes, Vespae, Pax. M. 3. -. 2.50.

- II : Aves, Lysistrata, Thesmoph., Ranae, Eccles., Plutus. M. 2 .- 2.50.

Einzeln jedes Stück M. -. 60 -. 90. cantica. Dig. O. Schroeder. M. 2.40

2.80. Aristotelis ars rhetorica. Ed. A. Roemer.

Ed. II. M. 3.60 4 .de arte poetica I. Rec. W. Christ.

M - . 60 - . 90.

- ethica Nicomachea. Rec. Fr. Susemihl. Ed. II cur. O. Apelt. M. 2.40 2.80.

magna moralia. Rec. Fr. Susemihl. M. 1.20 1.60.

ethica Eudemia.] Eudemi Rhodii ethica. Adi. de virtutibus et vitiis I.

rec. Fr. Susemihl. M. 1.80 2.20.

— politica. Post Fr. Susemihlium rec. O. Immisch. M.3.— 3.50.

- oeconomica. Rec. Fr. Susemihl. M. 1.50 1.90.

- Holetela 'Adnoalwov. Ed. Fr. Blass.

Ed. IV. M. 1.80 2.20. - Post Fr. Blassium ed. Th. Thalheim. M. 1.50 1.90.

de animalibus historia. Ed. L. Dittmeyer. M. 6 .- 6.60.

de partib. anim. Il. IV. Ed. B. Langkavel. M. 2.80 3.20.

- de animalium motu. Ed. Fr. Littig. [In Vorb.]

- physica. Rec. C. Prantl. [z. Zt. vergr.

Neuaufl. i. Vorb.] de coelo et de generatione et corruptione. Rec. C. Prantl. M. 1.80 2.20.

quae feruntur de coloribus, de audi-Prantl. M. -. 60 -. 90. Rec. C.

Aristotelis quae ferentur de plantis, de mirab, auscultat., mechanica, de linele insec., ventorum situs et nomina, de Melisso Xenophane Gorgia. Ed 0. Apolt. M. 3. - 3.40.

- de anima Il. III. Rec. Guil. Biehl M. 1.20 1.60.

- parva naturalia. Rec. Guil. Biehl. M. 1.80 2.20.

metaphysica. Rec. Guil. Christ Ed. II. M. 2.40 2.80.

- qui fereb. libror. fragmenta. Coll. V. Rose. M. 4.50 5 .-

___] Divisiones quae vulgo dicuntur Ed. H. Mutschmann Aristotelene. M. 2.80 3.20.

-: s. s. Musici.

Arriani Anabasis. Rec. Car. Abicht [z Zt. vergr.]

quae exstant omnia, Ed. A. G. Roos Vol. L Anabasis. Ed. maior. Mit 1 Tafel. M. 3.60 4.20.

- Anabasis. Ed. A. G. Roos. Ed. min. JE 1.80 2.20.

scripta minora. et A. Eberhard, Ed. H. M. 1.80 2.20. Athenaci dipnosophistae II. XV. Kaibel. 3 voll. M. 17.10 18.90.

Autolyci de sphaera quae movetur I., de ortibus et occasibus Il. II.

Hultsch. M. 3.60 4 .-

Babrii fabulae Aesopeae. Rec. O. Crusius Acc. fabul, dactyl. et famb. rell. Ignatif et al. testrast. iamb, rec. a C. Fr. Mueller. Ed. maior. M. 8.40 9.— Rec. O. Crusius Ed. minor. M. 4.- 4.60.

- Ed. F. G. Schneidewin M. -. 60 1.-

Bacchius: s. Musici.

Bacchylidis carmina. Ed. Fr. Blass Ed. III. M. 2.40 2.90.

Batrachomyomachia: s. Hymni Homerici

Bio: s. Bucolici.

Blemyomachia: s. Eudocia Augusta Bucolicorum Graecorum Theocriti, Bionis, Moschi reliquiae. Rec. H. L. Ahrens Ed. II. M. - . 60 1 .-

Caecilii Calactini fragmenta, Ed. E. Ofenloch. M. 6. - 6.60.

Callistratus: s. Philostratus (min.).

Callinici de vita S. Hypatii I. Edd. Sem. Philol. Bonn. sodales. M. 3 .- 3.40.

Cassianus Bassus: s. Geoponica.

Cebetis tabula. Ed. C. Praechter. M - .60 - .90.

Chronica minora. Ed. C. Frick. Vol. L. Acc. Hippolyti Romani praeter Canonem Paschalem fragmm. chronol. # 6 80 7.40. Claudianus: s. Eudocia Augusta

omedis de motu circulari corporum caeestium Il. II. Ed. H.Ziegler. M.2.703.20.

Lluthus: s. Tryphiodorus. rnuti theologiae Graecae compendium.

Rec. C. Lang. M. 1.50 2 .-

rpusculum poesis epicae Graecae ludiundae. Edd. P. Brandt et C. Wachs-nuth. 2 fasce. M. 6.— 7.— mmascii vita Isidori. Ed. J. Hardy.

In Vorb.

mades: s. Dinarchus.

metrii Cydon. de contemn. morte or. Ed. H. Deckelmann. M. 1 .- 1.40. emetrii Τύποι Ἐπιστολικοί et Libanii Επιστολιμαΐοι Χαρακτήρες ed. V. Wei-

chert. M 2.60 3.20.

mosthenis orationes. Rec. G. Dindorf. Ed. IV. cur. Fr. Blass. Ed. maior. [Mit adnot. crit.1 3 voll. je M. 2.80 3.20. Ed. minor. [Ohne die adnot. crit.] 3 voll. je M. 1.80 2.20. 6 partes. je M. — 90 1.20.

Vol. I. Pars 1. Olynthiacae III. Philippica I. De pace. Philippica II. De Halonneso. De Chersoneso. Phi-lippicae III. IV. Adversus Philippi epistolam. Philippi epistola. De contributione. De symmoriis. De Rhodiorum libertate. De Megalopolitis. De foedere Alexandri. M. - . 90 1.20. - I. Pars 2. De corona. De falsa lega-

tione. M. - .90 1.20.

- II. Pars 1. Adversus Leptinem. Contra Midiam. Adversus Androtionem. Adversus Aristocratem. M6 - .90 1.20.

II. Pars 2. Adversus Timocratem. Adversus Aristogitonem II. Adversus Aphobum III. Adversus Onetorem II. In Zenothemin. In Apaturium. In Phormionem. In Lacritum. Pro Phormione. In Pantaenetum. In Nausimachum. In Boeotum de nomine.

In Bosotum de dote. M.—, 90 1,20.

— III. Pars 1. In Spudiam. In Phaenippum. In Macartatum. In Leocharem. In Stephanum II. In Euergum.
In Olympiodorum. In Timotheum. In Polyclem. Pro corona trierarchica. In Callippum, In Nicostratum, In Cononem. In Calliclem. M - . 90 1.20.

- III. Pars 2. In Dionysodorum. In Eubulidem. In Theocrinem. In Neaeram. Oratio funebris. Amatoria. Procemia. Epistolae. Index historicus. M -. 90 1.20.

Didymus de Demosthene. Recc. H. Diels et W. Schubart. M. 1.20 1.50. Dinarchi erationes adiectis Demadis qui

fertur fragmentis oneo the dwdenastias. Ed. Fr. Blass. Ed. II. M. 1.— 1.40. Diodori bibliotheca hist. Edd. Fr. Vogel

et C. Th. Fischer. 6 voll. Voll. I—III. je \$\mathcal{M}\$ 6.— 6.60. Vol. IV. \$\mathcal{M}\$ 6.80 7.40. Vol. V. \$\mathcal{M}\$ 5.— 5.60. [Vol. VI in Vorb.]

Diodori bibliotheca hist. Ed. L. Dindorf. 5 voll. Vol. I u. H. [Vergr.] Vol. III u. IV. je M. 3.—. Vol. V. M. 3.75.

Diogenis Oenoandensis fragmenta, Ord. et expl. J. William. M. 2.40 2.80.

Dionis Cassii Cocceiani historia Romana. Ed. J. Melber. 5 voll. Vol. I. M. 6 .- 6.60. Vol. II. M. 4.80 5.40. [Die weiteren Bände in Vorb.1

Ed. L. Dindorf. 5 voll. je.M. 2.70. [Vol. I-III vergr.]

Dionis Chrysostomi orationes. Rec. L. Dindorf. 2 voll Vol. I. [Vergr.] Vol. II. M. 2.70 3.60. [*Neubearbeitung von A. Sonny in Vorb.]

Dionysi Halic, antiquitates Romanae, Ed. C. Jacoby. 4 voll. M. 16 .- 18.40.

- opuscula. Edd. H. Usener et L. Radermacher. Vol. I. M. 6 .- 6.60. ____ Vol. II. Fasc. I. M. 7.__

- Vol. II. Fasc. II. [In Vorb.] Diophanti opera omnia c. Gr. commentt.

Ed. P. Tannery. 2 voll. M. 10. - 11 .-Divisiones Aristoteleae, s. Aristoteles.

Eclogae poetarum Graec. Ed. H. Stadtmueller. M. 2.70 3.20.

Epicorum Graec. fragmenta. Ed. G. Kinkel. Vol. I. M. 3 .- 3.50.

Epicteti dissertationes ab Arriano dig. Rec. H. Schenkl. Acc. fragmm., enchiridion, gnomolog. Epict., rell., indd. Ed. maior. M. 10. — 10.80. Ed. minor. M. 6. — 6.60.

Epistulae privatae graecae in pap. aet. Lagid. serv. Ed. St. Witkowski. M. 3.20 3.60.

Eratosthenis catasterismi: s. Mythographi III. 1.

*Erotici scriptores Graeci. Ed.A.Mewaldt. [In Vorb.]

Euclidis opera omnia. Edd. I. L. Heiberg et H. Menge.

Voll. I-V. Elementa. Ed. et Lat. interpr. est Heiberg. M. 24.60 27.60.

- VI. Data. Ed.H.Menge. M.5. - 5.60.

- VII. Optica, Opticor. rec. Theonis, Catoptrica, c. scholl, ant. Ed. Heiberg. M. 5 .- 5.60. [Forts. in Vorb.]

- Supplem .: Anaritii comm. ex interpr. Gher. Crem. ed. M. Curtze. M 6. - 6.60.

-: s. s. Musici.

Eudociae Augustae, Procli Lycli, Claudiani carmm. Graec. rell. Acc. Blemyomachiae fragmm. Rec, A. Ludwich M. 4. - 4.40.

- violarium. Rec. I. Flack. M. 7.30

JL 4.- 4.40. tragoediae. Rec. A. Nauck. Ed. III. Heracliti quaestiones Homericae.

3 voll. # 7.80 9.80.

Vol. I: Alcestis. Andromacha. Bacchae Hecuba. Helena. Electra. Heraclidae Horoules furens. Supplices. Hippolytus. M. 2.40 2.90.

- II: Iphigenia Aulidensis. Iphigenia Taurica. Ion. Cyclops. Medea. Orestes. Rhesus. Troades. Phoenissae. .46 2 40 2.90.

- III: Perditarum tragoediarum fragmenta. M. 3. - 3.50. Einzeln jede Tragödie M. - .40 - .70.

Eusebii opera. Rec. G. Dindorf. 4 voll. M 28.60 25.80.

Fabulae Aesopicae: s. Aesop. fab.

Fabulae Romanenses Graec. conscr. Rec. A. Eberhard. Vol. I. [Vergr. Forts. erscheint nicht.]

Florilegium Graecum in usum primi gymnasiorum ordinis collectum a philologis

Hierzu unentgeltlich an Lehrer: Index

argumentorum et locorum.

Außer der Verwendung bei den Maturitätsprüfungen hat diese Sammlung den Zweck, dem Primaner das Beste und Schönste aus der griech. Literatur auf leichte Weise zugänglich zu machen und den Kreis der Altertumsstudien zu arweitern.

Galeni Pergameni scripta minora. Becc. | I. Marquardt, I. Müller, G. Helmreich. 8 voll. M. 7.50 9.20.

-institutio logica. Ed. C. Kalbfleisch. M 1.20 1.60.

· de victu attenuante l. Ed. C. Kalbfleisch. & 1.40 1.80.

de temperamentis. Ed. G. Helmreich. M. 2.40 2.80.

- de usu partium II. XVII. Rec. G. Helmreich. 2 voll. Vol. I. Libb. I-VIII. Vol. II. Libb. IX-XVII. je .#. 8.— 8.60. Caudentius: s. Musici.

Geoponica sive Cassiani Bassi Schol. de re rustica eclogae. Rec. H. Beckh. M. 10.— 10.80.

Heorgii Acropol. annales. Rec. A. Heisenberg. Vol. I. II. 11.60 14 .-

Georgii Cypri descriptio orbis Romani. Acc. Leonis imp. diatyposis genuina. Ed. H. Gelzer. Adi. s. 4 tabb. geograph. M. 3. - 8.50.

Ocorgii Monachi Chronicon. Ed. C. de Boor. Vol. I. II. M. 18. - 19.20, Heliodori Aethiopic. Il. X. Ed. I. Bekker. AL 2.40 2.90.

*Euripidis cautica dig. O. Schroeder. Hephaestionis euchiridion. c. comm. vet ed. M. Consbruch. & 8. - 8.60.

> Societatis Philologae Bonnensis sodales. M. 3.60 4 .-

-: s. a. Mythographi.

Hermippus, anon. christ. de astrologia dialogus. Edd. C. Kroll et P. Viereck. 1.80 2.20.

Herodiani ab excessu divi Marci 11. VIII. Ed. I. Bekker. M. 1.20 1.60.

Herodoti historiarum Il. IX. Ed. H. R. Dietsch. Ed. II cur. H. Kallenberg. 2 voll. [je . 1.35 1.80] . 2.70 3.60.

Vol. I: Lib. 1-4. Fasc. I: Lib. 1. 2. M -- . 80 1.10.

Fasc. I: Lib. 5. 6. - II: Lib. 5-9. M. -. 60 -. 90.

Fasc. II: Lib. 7. M -. 45 -. 75.

Fasc. III: Lib. 8. 9. M. -. 60 -. 90. Acc. Phoenicis *Herondae mimiambi. Coronistae, Mattii mimiamb. fragmm. Ed. O. Crusius. Ed. IV minor. M. 2.40 2.80. Ed. maior. [U. d. Pr.]

Heronis Alexandrini opera. Vol. I. Druckwerke u. Automatentheater, gr. u. dtsch. v. W. Schmidt. Im Anh. Herons Fragm. tb. Wasseruhren, Philons Druckw., Vitruv s. Pneumatik. #9.—9.80. Suppl.: D. Gesch. d. Textuberliefrg Gr. Wortregister. M.3. -

Vol. II. Fasc. I. Mechanik u. Katoptrik, hrsg. u. übers. von L. Nix u. W. Schmidt. Im Anh. Excerpte aus Olympiodor, Vitruv, Plinius, Cato, Pseudo-Euclid. Mit 101 Fig. M. 8.—

— Vol. III. Vermessungslehre u. Dioptra, griech. u. deutsch hrsg. von H. Schone. M. 116 Fig. & 8.—8.80.

Vol. IV. Ed. Heiberg. [U.d.Pr.] Hesiodi carmina. Rec. A. Rzach. Ed. II. M. 1.80 2.30.

Hesychii Milesii qui fertur de viris ill. 1. Rec. I. Flach. M. -. 80 1.10.

Hieroclis synecdemus. Acc. fragmenta ap. Constantinum Porphyrog. servata et nomina urbium mutata. Rec. A. Burckhardt. M. 1.20 1.60.

Hipparchi in Arati et Eudoxi Phaenomena comm. Rec. C. Manitius. M. 4. - 4.60.

Hippocratis opera. 7 voll. Recc. H. Kuehlewein et I. Ilberg. Vol. I (cum tab. phototyp.). M. 6.— 6.60. Vol. II. phototyp.). M.5. - 5.50. [Fortsets, noch unbestimmt.] Historici Graeci minores. Ed. L. Dindorf. 2 voll. (z. Zt. vergr. Neubearb. in Vorb.

Die fetten Zissern verstehen sich für gebundene Kxemplare.

Homeri carmina. Ed. Guil. Dindorf: | Ilias. Ed. Guil Dindorf. Ed. V cur. C. Hentze. 2 partes. [je M - .75 1.10.] M. 1.50 2.20. [In 1 Band geb. M. 2.-.] Pars I: Il. 1-12. Pars II: Il. 13-24. Odyssea. Ed. Guil. Dindorf. Ed. V cur. C. Hentze. 2 partes. [je M. -. 75 1.10.] M. 1.50 2.20. [In 1 Band geb. M. 2.-.]

Pars I: Od. 1-12. Pars II: Od. 13-24. - Rec. A. Ludwich. 2 voll. Ed. [je M -.75 1.10.] M 1.50 2.20.

Hymni Homerici acc. epigrammatis et Batrachomyomachia. Roc. A. Baumeister. M -. 75 1.10.

Hyperidis orationes. Ed. Fr. Blas. Ed. III. [Vergr. Neubearb. v. Jensen in Vorb.] Iamblichi protrepticus. Ed. H. Pistelli. M. 1.80 2.20.

de communi math. scientia l. Ed. N. Festa. M. 1.80 2.20.

— in Nicomachi arithm.introduct.l. Ed. · H. Pistelli. M. 2.40 2.80.

* --- vita Pythagorae. Ed. L. Deubner. [In Vorb.]

Ignatius Diaconus: s. Babrius u. Nicephorus.

Inc. auct. Byzant. de re milit. 1. Bec. R. Vári. & 2.40 2.80.
Inscriptiones Graecae ad inlustrandas dialectos selectae. Ed. F. Solmson.
*Ed. III. & 1.60 2.—

— Latinae Graecae bilingues. Ed. F. Zilken. [In Vorb.] Ioannes Philoponus: s. Philoponus.

Iosephi opera. Rec. S. Q. Naber. 6 voll. M. 26.— 29.—

Isaei orationes. Ed. C. Scheibe. M. 1.20 1.60.

— Ed. Th. Thalheim. M. 2.40 2.80. Isocratis orationes. Roc. H. Benseler. Ed. II cur. Fr. Blass. 2 voll. & 4.-4.80.

*Iuliani imp. quae supers. omnia. Rec. C. F. Hertlein. 2 voll. [Vergr. Neubearbeit, von Fr. Cumont u.J. Bidez in Vorb.]

Instiniani imp. novellac. Ed. C. E. Za-chariae a Lingenthal. 2 partes. M. 10.50 11.60.

- Appendix (I). M. -. 60 1.-- Appendix (II). De dioecesi Aegyptiaca lex ab imp. Iustiniano anno 554 lata. M. 1.20 1.60.

Leonis diatyposis: s. Georgius Cyprius. *Libanii opera. Rec. R. Foerster. Vol.I-V. M. 55. - 59.40. Vol. VI. [Unter d. Presse.] 'Επιστολιμαΐοι Χαρακτήρες ε. Deme-

trius. Luciani opera. Rec. C. Jacobitz. [6 part.

je M. 1.05 1.40.] 8 voll. M. 6.80 7.80. Ed. N. Nilen. Vol. L. lib. I—XIV. M. 2.80 8.20. Fasc. IL. (U. d. Pr.1

Luciani opera Prolegg. M. 1.- 1.25.

[---] Scholia in Lucianum. Ed. H. Rabe. M. 6. -- 6.60.

Lycophronis Alexandra, Rec. G. Kinkel. M. 1.80 2.20.

Lycurgi or. in Leocratem. Ed. Fr. Blass. Ed. major. M. - . 90 1.30. Ed. minor. M. -. 60 -. 90.

Lvdi l. de ostentis et Calendaria Graeca omnia. Ed. C. Wachsmuth. Ed. II. M. 6. - 6.60.

- de mensibus l. Ed. R. Wünsch. M. 5.20 5.80.

- de magistratibus l. Ed. R. Wünsch. M. 5.- 5.60.

Lysiae orationes. Rec. Th. Thalheim. Ed. maior. . 3. - 3.60. Ed. minor. M 1.20 1.60.

Marci Diaconi vita Porphyrii, episcopi Gazensis. Edd. soc. philol. Bonn. sodales. M. 2.40 2.80.

Maximi et Ammonis carminum de actionum auspiciis rell. Acc. anecdota astrologica. Rec. A. Ludwich. M. 1.80 2.20.

*Maximi Tyrii philosophumena. Ed. H. Hobein. M. 12. - 12.60.

Menandrea. Ed. A. Körte. Ed. maior #3.— 8.40. Ed. minor M. 2. - 2.40.

Metrici scriptores Graeci. Ed. R. Westphal. Vol. I: Hephaestion. M. 2.70 3.20. Metrologicorum scriptorum reliquiae. Ed.

F. Hultsch. 2 voll. Vol. I: Scriptores Gracel. M. 2.70 3.20. [Vol. II: Scriptores Romani M. 2.40 2.80.] M. 5.10 6.-

Moschus: s. Bucolici.

Musici scriptores Graeci. Aristoteles, Euclides, Nicomachus, Bacchius, Gaudentius, Alypius et melodiarum veterum quidquid exstat. Rec. C. Ianus. Ann. s. tabulae. . 9.— 9.80.

 Supplementum: Melodiarum rell. M. 1.20 1.60.

Musonii Rufi reliquiae. Ed. O. Hense. M. 3.20 8.80.

Mythographi Graeci. Vol. I: Apollederi bibliotheca, Pediasimi lib. de Herculis laboribus. Ed. R. Wagner. M. 3.60 4.20.

Vol. II. Fasc. I: Parthenii lib. zeci έρατικών παθημάτων, ed.P. Sokolowski. Antonini Liberalis μεταμορφώσεων συνα-γωγή, ed. E. Martini. Μ. 2.40 2.80. Suppl.: Parthenius, ed. E. Martini. M 2.40 2.80.

Vol. III. Fasc. I: Eratosthenis catasterismi. Ed. Olivieri. M. 1.20 1.60.

Vol. III. Fasc. II: Palsaphati neol àniorem, Heracelti IIb. neol britorem Excerpta Vaticana (volgo Anonymus inoredibilibus). Ed. N. Fosta. M. 8.20.

Naturalium rerum scriptores Graeci minores. Vol. I: Paradoxographi, Antigonus, Apollonius, Phlegon, Anonymus Vaticanus. Rec. O. Keller. #2.70 8.10. Nicephori archiepiscopi opusce. hist. Ed C. de Boor. Acc. Ignatii Diaconi vita

Nicephori. # 3.30 8.70.

Blemmydae curr. vitae et carmina. Ed. A. Heisenberg. M. 4. - 4.40. Nicomachi Geraseni introductionis arithm. ll. II. Rec. R. Hoche. M. 1.80 2.20.

-: s. a. Musici.

Nonni Dionysiacorum II. XLVIII. Bec. A. Koechly. Voll. I u. II. je M. 6.— 6.50.

Rec. A. Ludwich. Vol. I. Libri I-XXIV. M. 6.- 6.60. Vol. II. # 6.60 7.20.

- paraphrasis s. evangelii Ioannei. Ed. A. Scheindler. # 4.50 5.-

*Olympiodorus in Platonis Phaedonem. Ed. W. Norvin. [In Vorb.]

Palaephatus: s. Mythographi. Parthenius: s. Mythographi.

Patrum Nicaenorum nomina Graece. Latine, Syriace, Coptice, Arabice, Armeniace. Edd. H. Gelzer, H. Hilgenfeld,

O. Cuntz. M. 6 .- 6.60. Pausaniae Graeciae descriptio. Rec. Fr. Spiro. Voll. I—III. M. 7.60 9.—

Pediasimus: s. Mythographi.

Philodemi volumina rhetorica. Ed. S. Sudhaus. 2 voll. u. Suppl. # 11.- 12.60. de musica 11. Ed. I. Kempe. M. 1.50 2.-

- π. οἰχονομίας lib. Ed. Chr. Jensen.

M. 2.40 2.80.

– π. τοῦ καθ' "Ομηφον άγαθοῦ βασιλέως lib Ed. Al. Olivieri. M. 2.40 2.80. Philoponi de opificio mundi ll. Rec. W.

Reichardt. M. 4. - 4.60.

de aeternitate mundi c. Proclum. Ed. H. Rabe. M. 10.- 10.80. Philostrati (mai.) opera. Ed. C. L. Kayser.

2 voll. [z. Zt. vergr.] imagines. Recc. O. Benndorf et

C. Schenkl. # 2.80 3.20.

Philostrati (min.) imagines et Callistrati descriptiones. Becc. C. Schenkl et Aem. Beisch. M. 2.40 2.80. descriptiones.

*Phrynichus. Ed. H. v. Borries. [U.d. Pr.] Physiognomonici scriptores Graeci et Latini. Rec. B. Foerster. 2 voll. Vol. I. II. M. 14. - 15.20.

Phoenix Coloph.: s. Herondas.

Pindari carmina. Ed. W. Christ. Ed. II.

M 1.80 2.20.

- ed. O Schroeder. M. 2.40 2.80. -] Scholis veters in Pindari carmina. 2 voll. Vol. 1. Scholia in Olympionicas. Rec. A. B. Drachmann. A. 8.— 8.60. *Vol. II. Scholis in Pythionicas. Rec. A. B. Drachmann. . 6. - 6.60.

Platonis dialogi secundum Thrasvlli tetralogias dispositi. Ex recogn. C. F. Hermanni et M. Wohlrab. 6 voll. # 14.— 17.50. [Voll. I. III. IV. V. VI. je # 2.40 Vol. II. .#. 2.- 2.50.]

Auch in folgenden einzelnen Abteilungen: Nr. 1. Euthyphro. Apologia Socratis. Crito. Phaedo. M. — 70 1.—

— 2. Cratylus. Theaetetus. M.1. — 1.40.

— 3. Sophista. Politicus. M. 1. — 1.40. 4. Parmenides, Philebus, # -.901.80.

- 5. Convivium. Phaedrus. M. - .70

- 6. Alcibiades I et II. Hipparchus Erastae. Theages. M. - . 70 1 .-

- 7. Charmides. Laches. Lysis. M -. 70 1 --

– 8. Euthydemus. Protagoras. M. — . 70 1.-

— 9. Gorgias. Meno. M. 1. — 1.40.

- 10. Hippias I et II. Io. Menexenus. Clitophon. M -. 70 1 .-

- 11. Rei publicae libri decem. M. 1.80 2.20.

- 42. Timaeus. Critias. Minos. M. 1.- 1.40.

- 13. Legum libri XII. Epinomis. M. 2.40 8.-

- 14. Platonis quae feruntur epistolae XVIII. Acc. definitiones et septem dialogi spurii. M. 1.20 1.60.

Appendix Platonica continens isagogas vitasque antiquas, scholia, Timaei glossar., indices. M. 2. — 2.40.

Inhalt von Nr. 1— 3 = Vol. I.

- 4-6 = Vol. II.

— 7—10 = Vol. III. — 11. 12 = Vol. IV.

18 = Vol. V.

- 14. 15 = Vol. VI.

Plotini Enneades praem. Porphyrii de vita Plotini deque ordine librorum eius libello. Ed. R. Volkmann. 2 voll. M.9. - 10.20.

Plutarchi vitae parallelae. Rec. C. Sinte-nis. 5 voll. Ed. II. #13.6016.10. [Vol. I. #2.80 8.80. Vol. II. #3.404.—. Voll. III-IV. je M. 2.50 8.-. Vol. V. M. 2.40 2.80.

Auch in folgenden einzelnen Abteilungen: Nr. 1. Theseus et Romulus, Lycurgus et

Numa, Solon et Publicola. M. 1.50 1.90. - 2. Themistocles et Camillus, Pericles et Fabius Maximus, Alcibiades et Coriolanus. # 1.50 1.90.

- 3. Timoleon et Aemilius Paulus, Pelopidas et Marcellus. # 1.20 1.60.

 4. Aristides et Cato, Philopoemen et Flamininus, Pyrrhus et Marius. M 1.40 1.80.

Die fetten Zissern verstehen sich für gebundene Kremplare.

Plutarchi vitae parallelae.

- Nr. 5. Lysander et Sulla, Cimon et Lucullus. M. 1.20 1.60.
- 6. Nicias et Crassus, Sertorius et Eumenes. M. 1. - 1.40.
- 7. Agesilaus et Pompeius. M 1.-
- 8. Alexander et Caesar. M1.— 1.40.
- 9. Phocion et Cato minor. M. .80 1.10. - 10. Agis et Cleomenes, Tib. et C.
- Gracchi. M 80 1.10. - 11. Demosthenes et Cicero. M. -.. 80 1.10.
- 12. Demetrius et Antonius. M. . 80
- 1.10. - 13. Dio et Brutus. M 1.20 1.60.
- 14. Artaxerxes et Aratus, Galba et Otho. # 1.40 1.80.
- Inhalt von Nr. 1. 2 = Vol. 3- 5 = Vol. II.
 - 6- 8 = Vol. III.
 - 9-12 = Vol. IV. - 13. 14 = Vol. V.
- -Edd. Cl. Lindskog, J. Mewaldt
- et K. Ziegler. 3 Bde. [In Vorb.] - moralia. Rec. G. N. Bernardakis 7 voll. je M. 5. - 5.60.
- Polemonis declamationes duae. Rec. H. Hinck. M 1.- 1.40.
- Polyaeni strategematicon Il. VIII. Rec E. Woelfflin. Ed. II cur. J. Melber. M 7.50 8.-
- Polybii historiae. Rec. L. Dindorf. Ed. II cur. Th. Büttner-Wobst. 5 voll. M. 20.60 23,60.
- Polystrati Epic. π. αλόγου καταφρονήσεως. Ed. C. Wilke. M. 1.20 1.60.
- Porphyrli opusce. sel. Rec. A. Nauck. Ed. II. M. 3. - 3.50.
- sententia ad intelligibilia ducentes. Ed. B. Mommert. # 1.40 1.80.
- -: s. a. Plotinus.
- Procli Lycii carmina: s. Eudocia Augusta.
- Procli Diadochi in primum Euclidis elementorum librum commentarii. Rec. G. Friedlein. & 6.75 7.80.
- in Platonis rem publicam commentarii. Ed. G. Kroll. 2 voll. Vol. I. M 5. - 5.60. Vol. II. M 8. - 8.60.
- in Platonis Timaeum commentaria. Ed. E. Diehl. Vol. I-III. # 30.-82.20.
- in Platonis Cratylum commentaria. Ed. G. Pasquali. M. 3 .- 3.40.
- hypotyposis astronomicarum posi-

- Procopii Caesariensis opera omnia. Rec. I. Haury. Voll. I. II. je M. 12. - 12.80. Vol. III 1. M. 3.60 4.-
- Prophetarum vitae fabulosae. Edd. H. Gelzer et Th. Schermann. #5.60 6.-
- Ptolemaei opera. Ed. I.L. Heiberg. Vol. L. Syntaxis. P. I. libri I-VI. M. 8. 8.60. P. II. libri VII—XIII. M. 12.— 12.60. Vol. II. Op. astron. min. M. 9.— 9.60.
- Ouinti Smyrnaei Posthomericorum II. XIV. Rec. A. Zimmermann. M. 3.60 4.20.
- Repertorium griech. Wörterverzeichnisse u.Speziallexika v. H. Schöne. M.—. 801.-
- Rhetores Graeci. Rec. L. Spengel. 3 voll. Vol. I. Ed. C. Hammer. M. 4.20 4.80. [Voll. II u. III vergr. Neubearb. in Vorb.] Scriptores erotici, s. Erotici scriptores.
- metrici, siehe: Metrici scriptores.
- metrologici, siehe: Metrologici. scriptores.
- originum Constantinopolit. Rec Th. Preger. 2 fasco. M. 10.— 11.20.
- physiognomonici, siehe: Physiognomonici scriptores.
 - sacri et profani.
 - Fasc. I: s. Philoponus.
 - Fasc. II: s. Patrum Nicaen. nomm. Fasc. III: s. Zacharias Rhetor.
 - *Fasc. IV: s. Stephanus von Taron. Fasc. V: E. Gerland, Quellen z. Gesch. d. Erzbist. Patras. M. 6. - 6.60.
- Sereni Antinoensis opuscula. Ed. L. L. Heiberg. M 5 .- 5.50.
- *Sexti Empirici opera. Ed. H. Mutschmann. 3 voll. Vol. I. [U. d. Pr.]
- Simeonis Sethi syntagma. Ed. B. Langkavel. M. 1.80 2.20.
- Sophoclis tragoediae. Rec. Guil. Dindorf. Ed. VI cur. S. Mekler. Ed. maior. M 1.65 2.20. Ed. minor. M 1.35 1.80. Einzeln jede Tragödie (Aiax. Antigone. Electra. Oedipus Col. Oedipus Tyr. Philoctetes. Trachiniae) M. -. 30 -. 60.
- Sophoclis cantica. Dig. O. Schroeder. M. 1.40 1.80.
- -1 Scholia in S. tragoedias vetera. Ed. P. N. Papageorgios. M. 4.80 5.40.
- Stephanus von Taron. Edd. H. Gelzer et A. Burckhardt. M. 5.60 6 .-
- Stobaci florilegium. Rec. A. Meineke. 4 voll. [vergr.]
- eclogae. Rec. A. Meineke. 2 voll. [z. Zt. vergr.]
- Strabonia geographica. Bec. L. Meineko. 00.21 08.01 M ... Llov 8
- tionum, Ed. C. Manitius, & 8.— 8.60. *Synkellos. Ed. W. Beichards. W. &.

Syriani in Hermogenem comm. Ed. H. Rabe. 2 voll. - 3.20 4.10.

Testamentum Novum Graece ed. Ph. Buttmann. Ed. V. . 2.25 2.75.

Themistii paraphrases Aristotelis II. Ed. L. Spengel. 2 voll. M. 9. - 10.20.

Theocritus: s. Bucolici.

Theodoreti Graec. affect. curatio. Rec. H. Raeder. # 6.- 6.60.

Theodori Prodromi catomyomachia. Ed. B. Hercher. M. -. 50 -. 75.

Theonis Smyruaei expositio rer. mathemat. ad leg. Platonem util. Rec. E. Hiller. M. 3. - 3.50.

Theophrasti Eresii opera. Wimmer. 3 voll. [Vol. I Rec. F. [Vol. I. II. vergr.] Vol. III. # 2.40.

π. λέξεως libri fragmenta. Coll. A. Mayer. M. 5. - 5.40.

Theophylacti Simocattae historiae. Ed. K. de Boor. M. 6.— 6.60.
Thucydidis de bello Peloponnesiaco II.

VIII. Rec. C. Hude. Ed. maior. 2 voll.

[je M 2.40 3.--] M 4.80 6.- Ed minor 2 voll. [je .K. 1.20 1.80] .K. 2.40 8.69. Tryphiodori et Colluthi carmm. Ed. G.

Weinberger. M. 1.40 1.80. Xenophontis expeditio Cyrl. Rec. W. Gemoll. Ed. major. # 2.40 8 .- Ed. minor. M. -. 80 1.10.

---- historia Graeca. Rec. O. Keller.

Ed. minor. M. — .90 1.30. — Rec. L. Dindorf. M. — .90.

– institutio Cyri. Rec. A. Hug. Ed. maior M. 1.50 2. — Ed. minor M. — . 90 1.80. — commentarit. Rec. W. Gilbert Ed. major M. 1. - 1.40. Ed. minor M. -. 45

– – scripta minora. Rec. L. Dindorf. 2 fascc. M. 1.40 2.10.

- P I: Oeconomicus, Symposion, Hiero, Agesilaus, Apologia. heim. # 1.40 1.80. Ed. Th. Thal-

Zacharias Rhetor, Kirchengeschichte. Deutsch hrsg. v. K. Ahrens u. G. Krüger. ж 10.— 10**.80.**

Zonarae epitome historiarum. Dindorf. 6 voll. M. 27.20 30.80.

b) Lateinische Schriftsteller.

[Acro.] Pseudacronis scholia in Horatium] vetustiora. Rec. O. Keller. Vol. I/II. M 21 - 22.60.

Ammiani Marcellini rer. gest. rell. Rec. V. Gardthausen. 2 voll. [z. Zt. vergr. Neubearb. in Vorb.]

Ampelius, ed. Woelfflin, siehe: Florus. Anthimi de observatione ciborum epistola. Ed. V. Rose. Ed. II. M. 1.- 1.25.

Anthologia Latina sive poesis Latinae supplementum.

Pars I: Carmm. in codd. script. rec. A. Riese. 2 fascc. Ed. II. M. 8.80 10 .-II: Carmm. epigraphica conl. Fr. Buecheler. 3 fasco. Fasc. I. M. 4. 4.60. Fasc. II. M. 5.20 5.80. [Fasc. III. Ed. Lommatzsch in Vorb. Suppl.: s. Damasus.

Anthologie a. röm. Dichtern v. O. Mann. ₩ —. 60 —.90.

Apulei opera. Vol. I. Metamorphoses. Ed. B. Helm. M. 3.— 3.40. Vol. II. Fasc. I. Apologia. Rec. R. Helm. & 2.40 2.80. Vol. II. Fasc. II. Florida. Ed. R. Helm. M. 2.40. 2.80. Vol. III. De philosophia 11. Ed. P. Thomas. M. 4. - 4.40.

- apologia et florida. Ed. J. v. d. Vliet. M. 4. - 4.50.

Augustini de civ. dei ll. XXII. Rec. B. Dombart. Ed. III. 2 voll. Vol. I. Lib. I-XIII. M. 5. - 5.60. Vol. II. Lib. XIV-XXII. M. 1.20 4.80.

Augustini confessionum II. XIII. P. Knoll. M. 2.70 8.20. Rec.

Aulularia sive Querolus comoedia. Ed. R. Peiper. M. 1.50 2 .-

Ausonii opuscuia. Rec. R. Peiper. Adi. est tabula. M. 8.— 8.60.
*Aurelius Victor, S. Ed. F. Pichlmayer.

[U. d. Pr.]

Avieni Aratea. Ed. A. Breysig. M1.— 1.40. Benedicti regula monachorum. Ed. Woelfflin. M. 1.60 2.-

Boetii de instit. arithmetica li. II. de instit. musica Il. V. Ed. G. Friedlein. M. 5.10 5.60.

- commentarii in l. Aristotelis περί έσμηνείας. Rec. C. Meiser. 2 partes. A 8.70 9.70.

Caesaris comment. cum A. Hirti aliorumque supplementis. Rec. B. Kübler. 3 voll.

Vol. I: de bello Galiico. Ed. min M -. 75 1.10. Ed. mai. M 1.40 1.80.

— II: de beilo civili. Ed. min. 🦟 —. 60 -.90. Ed. mai. M. 1.- 1.40.

- III. P. I: de b. Alex., de b. Afr. Rec. E. Woelfflin. Ed. min. M. -. 70 1.- Ed. mai. # 1.10 1.50.

— III. P. II: de b. Hispan., fragmenta, indices. M. 1.50 1.90.

- Rec. B. Dinter. Ausg. in 1 Bd. (ohne d. krit. praefatio). M. 1.50 2.10. - de bello Gailico. Ed. minor. Ed. II. M. — . 75 1.10.

de bello civili. Ed. minor.

Ed. II. M. -. 60 -. 90. Calpurni Flacci declamationes. G. Lehnert. M. 1.40 1.80.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- saecularium artium. Ed. Ph. Stettner. [In Vorb.]
- Cassii Felicis de medicina l. Ed. V. Rose. M 3 - 3.40.
- Catonis de agri cultura l. Rec. H. Keil. M 1.- 1.40.
- Recens. L. Mueller. M. -. 45 -. 75. Tibulli, Propertii carmina. Rec.

Catulli carmina.

- L. Mueller. M. 3. 3.60.
- Celsi de medicina ll. Ed. C. Daremberg. M 3.- 3.50.
- Consorini de die natali l. Rec. Fr. Hultsch. & 1.20 1.60.
- Ciceronia scripta. Edd. F. W. Müller et G. Friedrich, 4 partes, 10 voll. # 26.20 30.60.
 - Pars I: Opera rhetorica, ed. Friedrich. 2 voll. Vol. I. M. 1.60 2 .-Vol. II. M. 2.40 2.80.
 - II: Orationes, ed. Müller. 3 voll. ie M. 2.40 2.80.
 - III: Epistulae, ed. Müller. 2 voll. [Vol. I. M. 3.60 4.20. Vol. II. M. 4.20 4.80.1 M. 7.80 9.-
 - IV: Scripta philosophica, ed Müller. 3 voll. je & 2.40 2.80.
 - Auch in folgenden einzelnen Abteilungen: Nr. 1. Rhetorica ad. Herennium, ed.
 - Friedrich. # -.80 1.10. - 2. De inventione, ed. Friedrich.
 - M -. 80 1.10. - 3. De oratore, ed. Friedrich.
 - M 1.10 1.50. - 4. Brutus, ed. Friedrich. M. -. 70
 - 5. Orator, ed. Friedrich. M. .50
 - 6. De optimo genere oratorum, parti-
 - tiones et topica, ed. Friedrich. M -. 50 -. 75. 7. Orationes pro P. Quinctio, pro
 - Sex. Roscio Amerino, pro Q. Roscio comoedo, ed. Müller. M. -. 70 1 .-- 8. Divinatio in Q. Caecilium, actio
 - in C. Verrem I, ed. Müller. M. -. 50
 - 9a. Actionis in C. Verrem II sive accusationis ll. I-III, ed. Müller. ж 1.— 1.40.
 - 9b. 11. IV. V, ed. Müller. M. -.50 -.75.
 - 10. Orationes pro M. Tullio, pro M. Fonteio, pro A. Caecina, de imperio Cn Pompeii (pro lege Manilia), ed. Maller. M. -. 50 -. 75.

- Cassiodorii institutiones divinarum et | Ciceronis scripta. Edd. F. W. Müller et G. Friedrich.
 - Nr. 11. Orationes pro A. Cluentio Habito, de lege agr. tres, pro C. Rabirio perduellionis reo, ed. Müller. M.—. 80 Ĭ.10.
 - 12. Orationes in L. Catilinam, pro L. Murena, ed. Müller. M. -.70
 - 13. Orationes pro P. Sulla, pro Archia poeta, pro Flacco, ed. Müller. M - .50 -.75.
 - 14. Orationes post reditum in senatu et post reditum ad Quirites habitae, de domo sua, de haruspicum responso, ed. Müller. M. - .70 1.-
 - 15. Orationes pro P. Sestio, in P. Vatinium, pro M. Caelio, ed. Müller. M -. 70 1.-
 - 16. Orationes de provinciis consularibus, pro L. Cornelio Balbo, in L. Calpurnium Pisonem, pro Cn. Plancio, pro Rabirio Postumo, ed. Müller. M -. 70 1.-
 - 17. Orationes pro T. Annio Milone, pro M. Marcello, pro Q. Ligario, pro rege Deiotaro, ed. Müller. M. —.50 **—.75.**
 - 18. Orationes in M. Antonium Philippicae XIV, ed. Müller. M. -. 90 1.80.
 - 19. Epistt. ad fam. l. I—IV, ed Muller. ... 90 1.30.
 - 20. Epistt. ad fam. l. V-VIII, ed. Muller. M. - .90 1.30.
 - 21. Epistt. ad fam. l. IX-XII. ed. Müller. # -.90 1.30.
 - 22. Epistt. ad fam. l. XIII—XVI, ed. Muller. M. - .90 1.80.
 - 23. Epistulae ad Quintum fratrem, Q. Ciceronis de petitione ad M. fratrem epistula, eiusdem versus quidam de signis XII, ed. Müller. M -. 60 -. 90.
 - 24. Epistt. ad Att. l. I-IV, ed. Muller. # 1.- 1.40.
 - 25. Epistt. ad Att. l V-VIII, ed. Muller. # 1.- 1.40.
 - 26. Epistt. ad Att. l IX-XII. ed. Muller. M. 1. - 1.40.
 - 27. Epistt. ad Att. l. XIII-XVI, ed. Müller. # 1.- 1.40.
 - 28. Epistt. ad Brutum et epist. ad Octavium, ed. M tiller. # --. 60 --. 90.
 - 29. Academica, ed. Müller. 🦟 . 70
 - 30. De finibus, ed. Müller. #1.—
 - 1.40. 31. Tusculanae disputationes, ed. .01.1 08. - M .rellaM
 - 32. De natura deorum, ed. Malle -.1 Or. - M

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplar

Ciceronis scripta. Edd. F. W. Müller et | Dictys Cretensis ephem. belli Trojani G. Friedrich.

Nr. 33. De divinatione, de fato, ed Muller. M. -. 70 1.-- 34. De re publica, ed. Müller

M -. 70 1.-

- 35. De legibus, ed. Müller. M.-.701.-- 36. De officiis, ed. M tiller. M -. 701.-- 37. Cato Maior de senectute, Laclius de amicitia, Paradoxa, ed. Müller. M. -. 50 -. 75.

Inhalt von

Nr. 1. 2 = Pars I, vol. 3- 6 = Pars I, vol. II. 7- 9 = Pars II, vol. - 10-14 = Pare II, vol. II. -15-18 = Pars II', vol. III.- 19-23 = Pars III, vol. - 24-28 = Pars III, vol. II.

- 36. 37 u. Fragm. = Pars IV, vol.III.

orationes selectae XXI. Rec. C. F. W. Müller. 2 partes. # 1.70 2.30. Pars I: Oratt. pro Roscio Amerino, in Verrem 11. IV et V, pro lege Manilia, in Catilinam, pro Murena. # -.80 1.10. – II: Oratt. pro Sulla, pro Archia, pro Sestio, pro Plancio, pro Milone, pro Marcello, pro Ligario, pro Delotaro, Philippicae I. II. XIV. M.—. 90 1.20.

orationes selectae XIX. Edd., indices adiece. A. Eberhard et C. Hirschfelder. Ed. II. M. 2. - 2.50.

Oratt. pro Roscio Amerino, in Verrem 11. IV. V, de imperio Pompei, in Catilinam pro Murena, pro Ligario, pro rege Deiotaro, in Antonium Philippicae I. II, divinatio in Caecilium.

- epistolae. Rec. A.S. Wesenberg. 2 voll.

[je M. 3.— 3.60.] M. 6.— 7.20. — epistolae selectae. Ed. B. Dietsch. 2 partes. [P. I. M. 1. - 1.40. P. II. M. 1.50 2.-] . 2.50 8.40.

- **de virtut. l. fr.** Ed. H. Knoellinger. M. 2. - 2.40.

-] Scholia in Ciceronis orationis Bobiensia ed. P. Hildebrandt. M. 8. - 8.60. Claudiani carm. Rec. J. Koch. M. 3.60 4.20. Claudii Hermeri mulomedicina Chironis.

Ed. E. Oder. M. 12.— 12.80. Commodiani carmina. Rec. E. Ludwig. 2 partt. M. 2.70 8.50.

[Constantinus.] Inc. auct. de C. Magno eiusque matre Helena libellus Ed. E. Heydenreich. M. -. 60 -. 90. Cornelius Nepos: s. Nepos.

Curtii Rufi hist. Alexandri Magni. Iterum rec. E. Hedicke. Ed. maior M. 3.60 4.20. Ed. minor . 1.20 1.60.

Rec. Th. Vegel. [vergr.]

Pamasi epigrammata. Acc. Pseudodama-siana. Rec. M. Ihm. Adi. est tabula K. 8.40 2.80.

n. VI. Bec. F. Meister. [z. Zt. vergr. Neubearb, in Vorb.1

Donati comm. Terenti. onati comm. Terenti. Acc. Eugraphi commentum et scholia Bembina. Ed. P. Wessner. I. & 10 — 10.80. Vol. II. & 12.— 12.80. *Vol. III, 1. & 8.— 8.50.

- interpretat. Vergil. Ed. H. Georgii. 2 voll. # 24. - 26.-

Dracontii carmm, min. Ed. Fr. de Duhn. M 1.20 1.60.

*Kelogae poetar. Latin. Ed. S. Brandt. Ed. III. . 1.- 1.20.

Eugraphius: s. Donatus.

Eutropii breviarium hist. Rom. Fr. Ruehl. M. -. 45 -. 75.

Cavonii Eulogii disp. de somnio Scipionis. Ed. A. Holder. M. 1.40 1.80.

Firmici Materni matheseos Il. VIII. Edd. W. Kroll et F. Skutsch. Fa. M. 4.— 4.50. Fasc. II. [U. d. Pr.] Fasc. L

- de errore profan. relig. K. Ziegler. M. 3.20 8.60.

Flori, L., Annaei, epitomae Il. II et P. Annii Flori fragmentum de Vergilio. O. Rossbach. M. 2.80 3.20.

*Florilegium Latinum. Heft 1: Drama. Heft 2: Kleine Erzählungen. [U. d. Pr.] Frontini strategematon II. IV. Ed. G. Gundermann. . 1.50 1.90.

*Frontonis epistulae ad. M. Caesarem ed. E. Hauler. [U. d. Pr.]

Fulgentii, Fabii Planciadis, opera. Acc. Gordiani Fulgenții de aetatibus mundi et hominis et S. Fulgentii episcopi super Thebaiden. Rec. R. Helm. M. 4. - 4.50.

Gai institutionum commentt. quattuor. Rec. Ph. Ed. Huschke. Ed. II cur. E. Seckel et B. Kübler . 2.80 8.20. Gelli noctium Attic. Il. XX. Rec. C.

Hosius. 2 voll. M. 6.80 8 .-Gemini elementa astronomiae. Roc. C. Manitius. M. 8.— 8.60.

Germanici Caesaris Aratea. Ed. A. Breysig. Ed. II. Acc. Epigramm. M 2 - 2.49. Grammaticae Romanae fragm. Coll. rec.

H. Funaioli. Vol. I. M. 12. — 12.60. Grani Liciniani quae supersunt. Re M. Flemisch. M 1.— 1.80.

Hieronymi de vir. inlustr. l. Acc. Gennadi catalogus viror. inlustr. Bec. G. Her-

ding. M. 2.40 2.80.
Historia Apollonii, regis Tyri.
A. Riese. Ed. II. M. 1.40 1.80. Rec.

Historicorum Roman. fragmenta. Ed. H. Peter. # 4.50 5.-Horatii Flacci opera. Rec. L. Mueller

*[...] Horazons Versmalle. Von O. Schroeder. [U. d. Pr.]

die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Kremplare.

Hygini grammatici l. de munit. castr. Rec. G. Gemoll. M. -. 75 1.10.

*Imperatorum romanorum acta. P. I. Inde ab Augusto usque ad Hadriani mortem. Coll. O. Haberleitner. [Unter d. Presse.]

Incerti auctoris de Constantino Magno eiusque matre Helena libellus prim. Ed. E. Heydenreich. M. -. 60 -. 90. *Inscriptiones Latinae Graecae bilingues. Ed. F. Zilken. [In Vorb.]

- Latinae Caesaris morte antiquiores. Ed. K. Witte. [In Vorb.]

Iurisprudentiae anteiustinianae quae supersunt. In usum maxime academicum rec., adnot. Ph. Ed. Huschke. Ed. V. M. 6.75 7.40.

- Ed. VI auct. et emend. edd. E. Seckel et B. Kübler. 2 voll. # 4.40 5.- [Vol. II in Vorb.]

- Supplement: Bruchstücke a. Schriften rom. Juristen. Von E. Huschke. M -. 75 1.-

Iurisprudentiae risprudentiae antehadrianae quae supersunt. Ed. F. P. Bremer. Pars I. M. 5. - 5.60. Pars II. Sectio L. M. 8. -8.60. II. M. 8. - 8.80.

Iustiniani institutiones. Ed. Ph. Ed. Huschke. M. 1.- 1.40.

lustini epitoma hist. Philipp. Pompei Trogi ex rec. Fr. Ruehl. Acc. prologi in Pompeium Trogum ab A. de Gutschmid rec. M. 1.60 2.20.

Iuvenalis satirarum II. Rec. C. F. Hermann. M. -. 60 -. 90.

Iuvenci ll. evangelicorum IV. Rec. C. Marold. # 1.80 2.20.

Lactantius Placidus: s. Statius. Vol. III. Livi ab urbe condita libri. Recc. G. Weissenborn et M. Müller. 6 partes. M. 8.10 11.10. Pars I-III. Ed. II c. M. Müller je & 1.20 1.70. Pars IV. Ed II c. M. Müller. Pars V—VI je & 1.50

Pars I-V auch in einzelnen Heften:

I fasc. II: Lib. 4- 6. M -. 70 1.10. - II fasc. I: Lib. 7-10. M -. 70 1.10.

— III fasc. I: Lib. 24—26. ℳ —. 70 1.10.

— III fasc. II: Lib. 27—30. Ж. —. 70 1.10. — IV fasc. I: Lib. 31—35. M. —. 85 1.25.

— IV fasc. II: Lib. 36—38. M.—. 85 1.25. — V fasc. I: Lib. 39—40. M.—. 85 1.25.

– Ed. II ed. G. Heraeus. M. —.85

1.25. *- VI: Fragmenta et index. [In Vorb.]

periochae, fragmenta Oxyrhynchi reperta et Iulii Obsequentis prodigiorum liber. Ed. O. Rossbach. M. 2.80 8.20.

Lucani de bello civ. II. X. It. Ed. C. Hosius. .K. 4.40 5.-

[Lucanus.] Adnotationes super Lucanum. Ed. J. Endt. # 8.- 8.60.

Lucreti Cari de rerum natura ll. VI. Ed. A. Brieger. Ed. II. # 2.10 2.50. Appendix einzeln & -. 30.

Macrobius. Rec. F. Eyssenhardt. Ed. II. M 8.— 8.60.

Marcelli de medicamentis. Ed. G. Helmreich. M. 3.60 4.20.

Martialis epigrammaton Il. Rec. W. Gilbert. M. 2.70 3.20.

*Martianus Capella. Ed. A. Dick. [In Vorb.] Melae, Pomponii, de chorographia libri. Ed. C. Frick. M. 1.20 1.60.

Metrologicorum scriptorum reliquise. Ed. F. Hultsch. Vol. II: Scriptores Romani. M. 2.40 2.80. [Vol. I: Scriptores Graeci. M. 2.70 3.20.] 2 voll. M. 5.10 6.-Minucii Felicis Octavius. Rec. Herm.

Boenig. M. 1.60 2.-

Mulomedicina Chironis: s. Claudius. Nepotis vitae. Ed. C. Halm. Ed. II cur.

- m. Schulwörterbuch v. H. Haacke-Stange. 15. Auflage. M. 1.75.

Nonii Marcelli de conpendiosa doctrina libb. XX. Ed. W. M. Lindsay. I-III: lib. I-XX et ind. # 17..20 19.-Orosii hist. adv. paganos 11. VII. Rec. C. Zangemeister. M. 4.— 4.50.

Ovidius Naso. Rec. R. Merkel. Stomi. M. 2.90 4.10.

Tom. I: Amores. Heroides. Epistulae. Medicamina faciei femineae. Ars amatoria. Remedia amoris. Ed. II cur. R. Ehwald. M. 1 .- 1.40.

Tom. II: Metamorphoses. Ed. II. M. -. 90 1.30.

Tom. III: Tristia. Ibis. Ex Ponto libri. Fasti. Ed. II. M. 1. - 1.40. tristium Il. V. Ed. R. Merkel.

M. -. 45 -. 75. - fastorum ll. VI. Ed. R. Merkel.

M. -. 60 --. 90. - metamorphoseon delectus Siebelisianus. Ed. Fr. Polle. Mit Index.

₩ -.70 1.-. Palladii opus agriculturae. Rec. J C. Schmitt. . 5.20 5.60.

Panegyrici Latini XII. Rec. Bachrens. Ed. II. ca. M. 3.60 4.20.

[U. d. Pr.] Patrum Nicaenorum nomina Graece, La-

tine, Syriace, Coptice, Arabice, Armeniace. Edd. H. Gelser, H. Hilgenfeld, O. Cunts. & 6. - 6.60. Pelagonii ars veterinaria. Ed. M. Ihm.

M. 2.40 2.80. Persii satirarum l. Rec. C. Hermann.

M. —.80 —.60. Phaedri fabulae Aesopiae. Bec.L. Mueller

₩ -.30 -.00. — mit Bodalwörterbaob 8.1 0e. - M. . Bok . 8. Aos a dos Bok

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Kxemple:

Physiognomonici scriptores Graeci et | Rec. R. Foerster. 2 voll. M. 8. - 8.60. Vol. II. M. 6. -[Vol. I. 6.60.] M. 14. - 15.20.

Plauti comoediae. Recc. F. Goetz et Fr. Schoell. 7 fasce. M. 10.50 14 .-

Fasc. I. Amphitruo, Asinaria, Aulularia Praec. de Plauti vita ac poesi testim. vet. M. 1.50 2.-

II. Bacchides, C Ed. II. *M*. 1.50 2.-Captivi. Casina.

- III. Cistellaria, Curculio, Epidicus. M. 1.50 2.-

 IV. † Menaschmi, Mercator, † Miles glor. M. 1.50 2.-

- V. † Mostellaria, Persa, † Poenulus. M. 1.50 2.-

- VI. †Pseudolus, †Rudens, Stichus. M 1.50 2.-

- VII. †Trinummus, Truculentus, fragmenta. Acc. conspectus metrorum. M 1.50 2.-

Einzeln die mit † bezeichneten Stücke je M. — .60 — .90, die übrigen je M. — .45 — .75. Supplementum (De Plauti vita ac poesi testimonia veterum, Conspectus metrorum) M. -. 45 -. 75.

*Plini naturalis historia. Rec. C. Mayhoff. 6 voll. Ed. II. [Vol. I. M. 8. - 8.60. Vol. II. Ed. III. M. 8. - 8.60. Vol. III. M.4. - 4.50. Voll. IV. V. je M. 6. - 6.60. Vol. VI. (Index.) Ed. Jan. M. 3. — 8.50.] M 35. - 38.40.

- 11. dubii sermonis VIII reli. Coll. I. W. Beck. M. 1.40 1.80.

- (iun.) epistulae. [vergr.]

Rec. R. C. Kukula. M. 3. - 8.60.

Plinii Secundi quae fertur una cum Gargilii Martialis medicina. Ed. V. Rose. M 2.70 8.10.

Poetae Latini minores. Rec. Aem. Baehrens. 6 voll. [Voll. II u. VI vergr.] M. 20.10 23.40.

- Rec. F. Vollmer. Vol. I. Appendix Vergiliana. M 2 40 2.80. *Vol. II. fasc. 1. Ovidi Halieuticon libri I fragmentum. Gratti Cynegeticon libri I frag-

Pomponius Mela: s. Mela.

Perphyrionis commentarii in Horatium. Rec. G. Meyer. M. 5 .- 5.60.

Prisciani euperiston il. III. Ed. V. Rose. Acc. Vindiciani Afri quae feruntur rell. M 7.20 7.80.

Propertii elegiae. Rec. L. Mueller. ℳ —.90 1.2Ŏ.

- - Ed. K. Hosius. [U. d. Pr.] Pseudacronis scholia in Horatium. O. C. Keller. Vol. I. # 9. - 9.80 vol. II. M 12. - 12.80.

Quintiliani instit. orat. Il. XII. Rec. Ed. Bonnell. 2 voll. [vol. I vergr.] je M 1.80 2.20.

Quintiliani instit. liber X. Rec. C. Halm M. - . 30 - . 60.

- Ed. L. Badermacher. Pars I. M 3 .- 3.50. [Pars II iu Vorb.]

declamationes. Rec. C. Ritter. M. 4.80 5.40.

- decl. XIX majores. Ed. G. Lehnert. M. 12.- 12.60.

Remigii Autissiodor. in art. Donati miu. commentum., Ed. W. Fox. # 1.80 2.20. Sallusti Catilina, lugurtha, ex historiis orationes et epistulae. Ed. A. Eussner. M — 45 —.75.

Scaenicae Romanorum poesis fragmenta. Rec. O. Ribbeck. Ed. III. Tragicorum fragmm. M. 4. - 4.60. Vol. II. Comicorum fragmm. M. 5. - 5.60.

Scribonii Largi compositiones. Helmreich. M. 1.80 2.20.

Scriptores historiae Augustae. Iterum rec. H. Peter. 2 voll. - 7.50 8.60.

Senecae opera quae supersunt. Vol. I. Fasc. I. Dialog. Il. XII. Ed. E. Hermes. M. 3.20 3.80. Vol. I. Fasc. II. De beneficiis. De clementia. Ed. C. Hosius. M.2.40 2.80. Vol. II. Naturalium quaest. 11. VIII. Ed. A. Gercke. M. 3.60 4.20. Vol. III. Ad Lucil. epist. mor. Ed. O. Hense. # 5.60 6.20. Vol. IV. *Fragm., Ind. Ed. E. Bickel. [In Vorb.]

- Suppl. (Fragm. Ind.) Rec. Fr. Haase. M. 1.80 2.40. tragoediae. Recc. R. Peiper et

G. Richter. Ed. II. M. 5.60 6.20. Senecae (rhetoris) oratorum et rhetorum

sententiae, divisiones, colores. Ed. A. Kiessling. & 4.50 5.— Sidonius Apollin. Rec. P. Mohr. & 5.60

6.20. Sili Italici Punica. Ed. L. Bauer. 2 voll

je M. 2.40 2.80. Sorani gynaeciorum vetus translatio Latina cum add. Graeci textus rell. Ed. V. Rose. M. 4.80 5.40.

Statius. Edd. A. Klotz et R. Jahnke. Vol. I: Silvae. Rec. A. Klotz. M.2. - 2.50. - II. Fasc. I: Achilleis. Rec. A. Klotz

et O. Müller. M. 1.20 1.60. - II. Fasc. II: Thebais. Rec. A. Klotz. .K 8.- 8.60.

— III: Lactantii Placidi scholia in Achilleidem Ed.R.Jahnke. #8.—8.60. Suetoni Tranquilli opera. Bec. M. Ihm. Ed.

minor. 2 voll. Vol. I. De vita Caesarum libri VIII. M. 2.40 2.80. [Vol. II in Vorb.]

Rec. C. L. Roth. 2 fasce. [Fasc. I vergr.] Fasc. II. De grammaticis et rhetoribus. M.—.80 1.20.
Tacitus. Rec. C. Halm. Ed. IV. 2 tomi.

M. 2.40 8.20.

Tomus I. Libb. ab excessu divi Augusti. M 1.20 1.60. [Fasc. I: Lib. I-VI. M - . 75 1.10. Fasc. II: Lib. XI-XVI. M-.75 1.10.]

de fetten Zistern verstehen sich für gebundene Kxemplare.

Tacitus. Tomus II. Historiae et libb. minores. M. 1.20 1.60. [Fasc. I: Historiae. M. -. 90 1.30. Fasc. II: Germania. Agri-

Terenti comoedise. Rec. A. Fleckeisen. Ed. II. M. 2.10 2.60.

Jedes Stück (Adelphoe, Andria, Eunuchus, Hauton Timorumenos, Hecyra, Phormio) M. -. 45 -. 75.

—1 Scholia Terentiana. Ed. Fr. Schlee M. 2. - 2.40.

Tibulli ll. IV. Rec. L. Mueller. M. -.45 -.75.

Ulpiani fragmenta. Ed. E. Huschke. Ed. V. M. -. 75 1.10.

Valeri Alexandri Polemi res gestae Alexandri Macedonis. Bec. B. Kuebler. M 4 -- 4.50.

Valerii Flacci Argonautica. Bec. Aem. Bachrens. [Vergr.]

- Ed. S. Sudhaus. [U. d. Pr.]

Valeri Maximi factorum et dictorum memorab. ll. IX. Cum Iulii Paridis et Ianuarii Nepotiani epitomis. Rec. C. Kempf. Ed. II. M. 7.20 7.80.

Varronis rer. rustic. rell. Rec. H. Keil. M 1.60 2 .-

Vegeti Renati digestorum artis mulomedicinae libri. Ed. E. Lommatzsch. M. 6.- 6.60.

- epitoma rei milit. Bec C. Lang. Ed. II. M. 3.90 4.40.

Vellei Paterculi hist. Roman. rell. Ed. C. Halm. # 1.- 1.40.

- Rec. Fr. Haase. M. -. 60 --. 90. Vergili Maronis opera. Rec. O. Ribbeck. Ed. II. # 1.50 2.-

Aeneis. Rec. O. Ribbeck. M -. 90 1.80.

- Bucolica et Georgica. Rec. O. Ribbeck. M. -. 45 -. 75.

Bucolica, Georgica, Aeneis. O. Guthling. 2 tomi. # 1.35 2.05.

Tom. I: Bucolica. Georgica. M. -. 50 -. 80. - II: Aeneis. M -. 90 1.30.

—1 Scholia in Vergilii Bucolica etc. Ed. Funsioli. [In Vorb.]

Virgili Grammatici opera. Ed. J. Huemer. Ж 2.40 2.80.

Vitruvii de architectura ll. X. Ed.V. Rose. Ed. II. M. 5. - 5.60.

1b. Bibliotheca scriptorum medii aevi Teubneriana. [8.]

Alberti Stadensis Troilus. Ed. Th. Mersdorf. M 3 - 8.40.

Amarcii sermonum ll. IV. Ed. M. Manitius. M. 2.25 2.60.

Canabutzae in Dionysium Halic. comm. Ed. M. Lehnerdt. . 1.80 2.20.

Christus patiens. Tragoedia Gregorio Nazianzeno falso attributa. Rec. I. G. Brambs. . 2.40 2.80.

Comoediae Horatianae tres. Ed. B. Jahnke. ₩ 1.20 1.60.

Egidii Corboliensis viaticus de signis et sympt, segritud, ed. V. Rose. #2.80 3.20.

Guilelmi Blesensis Aldae comoedia. Ed.

C. Lohmeyer. M. -. 80 1.20. Hildegardis causae et curae. Ed. P. Kaiser. M. 4.40 5.— Horatii Romani porcaria. Ed. M. Leh-

nerdt. # 1.20 1.60.

Hrotsvitae opera. Ed. K. Strecker. M. 4. - 4.60.

Odonis abbatis Cluniacensis occupatio. Ed. A. Swoboda. M. 4 — 4.60.
Thiofridi Epternacensis vita Willibrordi

metrica. Ed K. Rossberg. M. 1.80 2.20. Vitae sanctorum novem metricae. Ed. Guil. Harster. M. 3. - 3.50.

*Vita s. Genovefae virginis ed. C. Künstle. M 1.20 1.60.

1c. Bibliotheca scriptorum Latinorum recentioris aetatis.

Edidit Iosephus Frey. [8.]

Ed. E. Weber. M. 2.40 2.80. Manutii, Pauli, epistulae sel. Fickelscherer. M. 1.50 2 .-

Epistolae sel. viror. clar. saec. XVI. XVII. | Mureti scripta sel. Ed. L. Frey. 2 voll. M 2.40 8.20. Ed. M. Ruhnkenii elogium Tib. Hemsterhault. Ed. I. Frey. M. -. 45 -. 30.

2. Sammlung wissenschaftlicher Kommentare zu griechischen und römischen Schriftstellern. [gr. 8.]

Mit der Sammlung wissenschaftlicher Kommentare zu griechischen und römischen Literaturwerken hofft die Verlagsbuchhandlung einem wirklichen Bedürfnis zu begegnen. Das Unternehmen soll zu einer umfassenderen und verständnisvolleren Beschäftigung mit den Hauptwerken der antiken Literatur als den vornehmsten Außerungen des klassischen Altertums auffordern und anleiten.

Apologeten, zwei griechische. Geffcken. M. 10.- 11.-Aetna. Von S. Sudhaus. M. 6. -- 7.-Catulli Veronensis liber. Von G. Friedrich. M. 12. - 13.-*Johannes von Gaza und Paulus Silentiarius. Von P. Friedländer. [U.d. Pr.] Lucretius de rer. nat. Buch III. Von R. Heinze. M. 4. -- 5.-Philostratos über Gymnastik. Von J. Jüthner. M 10.- 11.-

Vergilius Aeneis Buch VI. Von E. Norden. M 12 .- 18 --

In Vorbereitung:

Clemens Alex. Paidagogos. Von Schwartz. Lukian Philopseudes. Von R. Wünsch. Ovid Heroiden. Von B. Ehwald. Pindar Pythien. Von O. Schröder. Properz. Von Jacoby. Tacitus Germania. Von G. Wissowa.

3. Einzeln erschienene Ausgaben.

[gr. 8, wenn nichts anderes bemerkt.]

Die meisten der nachstehend aufgeführten Ausgaben sind bestimmt, wissenschaftlichen Zwecken zu dienen. Sie enthalten daher mit wenigen Ausnahmen den vollständigen kritischen Apparat unter dem Texte; zum großen Teil sind sie — wie dies dann in der Titelangabe bemerkt ist - mit kritischem und exegetischem Kommentar versehen.

a) Griechische Schriftsteller.

Acta apostolorum: s. Lucas.

Aeschinis orationes. Ed., scholia adi. F. Schultz. M. 8.-

orat. in Ctesiphontem. Rec., expl. A. Weidner. M. 3.60.

Aeschyli Agamemnon. Ed. R. H. Klausen. Ed. alt. cur. R. Enger. M. 3.75.

Agamemnon. Griech. u. deutsch mit Komm. von K. H. Keck. M. 9.-

- fabulae et fragmm. Rec. G. Dindorf. 4. M. 4.-

Septem ad Thebas. Rec. Fr. Ritschelius. Ed. II. M. S.-

Alciphronis rhet. epistolae. Ed. A. Meineke. M. 4.-

'Αλφάβητος της άγάπης. Das ABC der Liebe. E. Sammlung rhod. Liebeslieder. Hrsg. v. W. Wagner. M. 2.40.

Anthologiae Planudeae appendix Barberino-Vaticana. Rec. L. Sternbach. M. 4.-

Apollonius' von Kitium illustr. Kommenter z. d. Hippokrat. Schrift π. ἄυθρων. Hrsg. v. H. Schöne. Mit 31 Tafeln in

Liobtdr. 4. M. 10.-

Aristophanis fabulae et fragmm. Rec. G. Dindorf. 4. M. 6.-

ecclesiazusae. Rec. A. von Velsen.

- equites. Rec. A. von Velsen. Ed. II cur. K. Zacher. M. 3.-

- pax. Ed. K. Zacher. # 5.- 6.-

- Plutus. Bec. A. von Velsen. M. 2. --

Rec. A. von - thesmophoriazusae. Velsen, Ed. II. M. 2.-

Aristotelis ars rhet. cum adnotatione L. Spengel. Acc. vet. translatio Latina. 2 voll. # 16.-

- politica cum vet. translatione G. de Moerbeks. Bec. Fr. Susemihl. #18.-

ethica Nicomachea. Ed. et comment. instr. G. Ramsauer. Adi. est Fr. Susemihlii epist. crit. # 12.-

Artemidori onirocritica. Bec. R. Hercher. JK 8.-

Bionis epitaphius Adonidis. Ed. H. L. Ahrens. M. 1.50.

Bucolicorum Graec. Theocriti, Bionis et Moschi reliquise. Ed. H. L. Abrens. 2 tomi. M. 21.60.

Die **fotten** Zistern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Callimachea. Ed. O. Schneider. 2 voll. | Euripidis fabulae. JK 33.-

Vol. I. Hymni cum scholiis vet. M.11.— Fragmenta, Indices. # 22.— Carmina Graeca medii aevi. Ed. G. Wagner. M. 9.-

— popularia Graeciae recentioris. Ed. A. Passow. M. 14.—

Christianor. carmm. Anthologia Graeca. Edd. W. Christ et M. Paranikas. ₩ 10.—

Comicorum Atticorum fragmenta. Ed. Th. Kock. 3 voll. # 48.-

Vol. I. Antiquae comoediae fragmenta. M. 18.-

- II. Novae comoediae fragmenta. Pars I. M. 14 .-

III. Novae comoediae fragmenta. P. II. Comic. inc. set. fragm. Fragm. poet. Indices. Suppl. # 16.-

*Corpus fabularum Aesopicarum. Ed. O. Crusius, A. Hausrath, P. Knoell, P. Marc. [In Vorb.]

medicorum Graecorum. Vol. X1, 1. Philumeni de venenatis animalibus corumque remediis ed. M. Wellmann. M. 2.80. Demetrii Phalerei de elocutione libellus.

Ed. L. Radermacher. M. 5.-Demosthenis oratt, de corona et de falsa

legatione. Cum argumentis Graece et Latine ed. I. Th. Voemelius. M. 16 .-- of at. adv. Leptinem. Cum argumentis

Graece et Latine ed. I. Th. Voemel. M 4.--

- de corona oratio. In usum schol. ed. I. H. Lipsius. Ed. II. M. 1.60. Περί διαλέκτων excerptum ed.

Schneider. M. -. 60. Didymi Chalcenteri fragmenta.

Ed. M. Schmidt. # 9.—

Dionysii Thracis ars grammatica. G. Uhlig. M. 8.—

*Διονυσίου ή Δογγίνου περί θψους. De sublimitate libellus. Ed. O. Iahn. Quart. ed. I. Vahlen. M. 2.80 8.20.

Epicurea. Ed. H. Usener (Anast. Neudruck.) M 12.- 18.-

*[Epiphanius.] Quaestiones Epiphanianae metrologicae et criticae. Scr. O. Viedebantt. [U. d. Pr.]

Eratosthenis carminum reliquiae. Disp. et expl. Ed. E. Hiller. # 3.-

- geographische Fragmente, hrsg. von Berger. M. 8.40.

Etymologicum Gudianum quod vocatur. Rec. et apparatum criticum indicesque adi. Al. de Stefani. Fasc. I: Litteras A-B cont. M. 10 .-

Euripidis fabulae et fragmenta. G. Dindorf. 4. M. 9.-

uripidis fabulae. Edd. B. Prins et N. Wecklein. *M*. 46.60. Vol. I. Pars I. Medes. Ed. II. *M*. 2.40.

- II. Alcestis. Ed. II. #1.80.

— III. Hecuba. Ed. II. M. 2.40. — IV. Electra. M. 2.— — V. Ion. M. 2.80.

- VI. Helena. M. 8.-I.

I. -VII. Cyclops. Ed.II. M.1.40. П. L Iphigenia Taurica. M. 2.40.

TT. - II. Supplices. M. 2.-II. -III. Bacchae. M. 2.-

11. - IV. Heraclidae. M. 2.-II. - V. Hercules. M. 2.40.

П. - VI. Iphigenia Aulidensis. . . 2.80.

— Ш. I. Andromacha. M.2.40. - II. Hippolytus. M. 2.80. - m

- III. - III. Orestes. M. 2.80. — Ш.

— IV. Phoenissae. # 2.80. — V. Troades. # 2.80. - III. - III. - VI. Rhesus. #. 3.60.

--- tragoediae. Edd. A. J. E. Pflugk, R. Klotz et N. Wecklein. (Mit latein. Kommentar.)

Medea. Ed. III. # 1.50. — Hecuba. Ed. III. M. 1.20. — Andromacha. Ed. II. M. 1.20. - Heraclidae. Ed. II. M. 1.20. — Helens. Ed. II. M. 1.20. — Alcestis. Ed. II. M. 1.20. — Heroules furens. Ed. II. M. 1.80. - Phoenissae, Ed. II.

M. 2.25. — Orestes. M. 1.20. — Iphigenia Taurica. M. 1.20. — Iphigenia quae est Aulide. # 1.20.

Eusebii canonum epitome ex Dionysii Telmaharensis chronico petita. Verterunt notisque illustrarunt C. Siegfried et H. Gelzer. 4. M. 6.-

Galeni de placitis Hippocratis et Platonis. Rec. I. Müller. Vol. I. Prolegg., text. Grace., adnot. crit., vers. Lat. M. 20.— Gnomica I. Sexti Pythagorici, Clitarchi,

Euagrii Pontici sententiae. Ed. A. Elter. gr. 4. M. 2.40.

- 11. Epicteti et Moschionis sententiae. Ed. A. Elter. gr. 4. M. 1.60. Grammatici Graeci recogniti et apparatu

critico instructi. 8 partes. 15 voll. Lex.-8. Pars I. Vol. I. Dionysii Thracis ars grammatica. Ed. G. Uhlig. #.8.-Pars I. Vol. III. Scholia in Dionysii

Thracis artem grammaticam. Rec. A. Hilgard. M. 36.—
Pars II. Vol. I. Apollonii Dyscoli quae supersunt. Ed. R. Schneider und G. Uhlig. 2 Fasc. M. 26.-

*Pars IL Vol. II. Apollonii Dyscoli de constructione orationis libri quat-

tuor. Ed. G. Uhlig. M %4.— Pars II. Vol. III. Librorum Apc *Pars II. Vol. III. Librorum A. lonii deperditorum fragmm.
B. Sobneider. M. 14.—

Die fetten Zissern verstehen sich für gebundene Exempli

Grammatici Graeci recogniti et apparatu critico instructi. 8 partes. 15 voll. Lex.-8.

Pars III. Vol. I. Herodiani technici reliquise. Ed. A. Lentz. Tom.I. #20-. Pars III. Vol. II. Herodiani technici reliquiae. Ed. A. Lentz. Tom. II.

2 Fasc. M. 34.-

Pars IV. Vol. I. Theodosii canones et Choerobosci scholia in canones nominales. Rec. A. Hilgard. M. 14 .-

Pars IV. Vol. II. Choerobosci scholia in canones verbales et Sophronii excerpta e Characis commentario. Rec. A. Hilgard. M. 22.-

[Fortsetzung in Vorb.]

Herodas' Mimiamben, hrsg. v. R. Meister. Lex.-8. [Vergr. Neue Aufl. in Vorb.]

Herodiani ab excessu d. Marci ll. VIII. Ed. L. Mendelssohn. . 6.80.

technici rell. Ed., expl. A. Lentz. 2 tomi. Lex.-8. M. 54.-

Herodots II. Buch m. sachl. Erläut. hrsg. v. A. Wiedemann. M. 12.-

Ησιόδου τὰ ἄπαντα ἐξ ἐρμηνείας Κ. Sizzl. M. 10.-

Hesiodi quae fer. carmina. Rec. R. Rzach. Acc. Homeri et Hesiodi certamen. M. 18.-— Rec. A. Köchly, lect. var. subscr. G. Kinkel. Pars I. M. 5.—

[Fortsetzung erscheint nicht.]

Rec. et ill. C.Goettling. Ed. III. cur. I. Flach. # 6.60.

[---] Glossen und Schollen zur Hesiodischen Theogonie mit Prolegomena von J. Flach. M. 8.-

Hesychii Milesii onomatologi rell. Ed. I. Flach. Acc. appendix Pseudohesychiana, indd., spec. photolithogr. cod. A. M. 9.-Hipparch, geograph. Fragmente, hrsg. von

H. Berger. M. 2.40. Homeri carmina. Rec. A. Ludwich. Pars I. Ilias. 2 voll. Vol. I. # 16. - 18 .- Vol. II. M. 20. - 23. --. Pars II. Odyssea. 2 voll.

M. 16.- 20.-- Odyssea. Ed. I. La Roche. 2 partt. M 13.

- Ilias. Ed. L. La Roche. 2 partt

M. 22.-- Iliadis carmina seiuncta, discreta,

emendata, prolegg. et app. crit. instructa ed. G. Christ. 2 partt. M. 16.-

[---] D. Homer. Hymnen hrsg. u. erl. v. A. Gemoll. # 6.80.

[---] D. Homer. Batrachomachia des Pigres nebst Scholien u. Paraphrase hrsg. u. erl. v. A. Ludwich. M. 20.-

Incerti auctoris epitome rerum gestarum Alexandri Magni. Ed. O. Wagner. M 8.-

Inscriptiones Graecae metricae ex scrippraeter Anthologiam collectae. Ed. Th. Preger. M. 8.-

Inventio sanctae crucis. Ed. A. Holder. M. 2.80.

[Iohannes.] Evangelium sec. Iohannem. Ed. F. Blass. M. 5.60.

Ichannes Kamateros, είσαγωγή ἀστρονο-μίας. Bearb. v. L. Weigl. M. 8.—

Iuliani II. contra Christianos: s. Scriptorum Graecorum e. q. s.

- -- deutsch v. J. Noumann. #1.-Kosmas und Damian. Texte und Einleitung von L. Deubner. M. 8. - 9.-

Kyrillos, d. h. Theodosios: s. Theodosios. Leges Graecorum sacrae e titulis coll. Edd. J. de Prott et L. Ziehen. 2 fasco. Fasc. I. Fasti sacri. Ed. J. de Prott. & 2.80. Fasc. II. 1. Leges Gracciae et

insularum. Ed. L. Ziehen. # 12.-Lesbonactis Sophistae quae supersunt. Ed. Fr. Kiehr. M. 2 .-

Lexicographi Graeci recogniti et apparatu critico instructi. Etwa 10 Bande. gr. 8. [In Vorbereitung.]

I. Lexika zu den zehn Rednern (G. Wentzel).

II. Phrynichus, Aelius Dionysius, Pausanias und and, Atticisten (L. Cohn).

III. Homerlexika (A. Ludwich).

IV. Stephanus von Byzanz.

V. Cyrill, Bachmannsches Lexikon und Verwandtes, insbesond. Bibelglossare (G. Wentzel)

VI. Photios.

VII. Suidas (G. Wentzel).

VIII. Hesych.

IX. Pollux. Ed. E. Bethe. Fasc. 1 M 14.-

X. Verschiedene Spezialglossare, mentlich botanische, chemische, medizinische u. dgl.

[Näheres s. Teubners Mitteilungen 1897 No. 1 S. 2.]

[Lucas.] Acta apostolorum. Ed. F. Blas. M 2.-

-] Evangelium sec. Lucam. F. Blas. M. 4. -

*Luciani quae feruntur Podagra et Ocypus ed. J. Zimmermann. M. S. - 4.-

– quae fertur Demosthenis laudatio. Rec. Albers. [U. d. Pr.]

Lykophron's Alexandra. Hrsg., übers. u. erklärt von C. v. Holzinger. M. 15.-[Lysias.] Pseudol. oratio funebris. Ed.

[Matthaeus.] Evangelium sec. Matthaeum. Ed. F. Blas. . 3.60.

Metrodori Epicurei fragmenta coll., script. inc. Epicurei comment. moralem subi. A. Koerte. M. 2.40.

Musãos, Hero u. Leander. Eingel. u. abers. v. H. Oelsohlager. 16. M. 1 .-

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Nicandrea theriaca et alexipharmaca. Rec. O. Schneider. Acc. scholia. \mathcal{M} 9. — \mathcal{M} = \mathcal{M} = \mathcal{M} 0. Schneider. \mathcal{M} = .80.

*Papyri, Giessener. 3 Hefte. 1. Heft von E. Kornemann und O. Eger. M. 7.— 2. Heft von P. M. Meyer. M. 8.—

• Hamburger, ca. 3 Hefte. 1. Heft von P. M. Meyer. [U. d. Pr.]

Papyrus magica mus. Lugd. Bat. a C. Leemans ed. denuo ed. A. Dieterich. & 2.—

Papyrusurkunden: s. Urkunden.

Philodemi Epicurei de ira l. Ed. Th. Gompers. Lex.-8. # 10.80.

— περί ποιημάτων l. II fragmm. Ed. A. Hausrath. M. 2.—

Philamenos s. Corpus medicorum Graecor.
Pholaix von Kolophon. Texte und Untersuchungen. Von G. A. Gerhard. M. 12.—
15.—

[Pactios.] Reitzenstein, R., der Anfang des Lexikons des Photios. M. 7.— 9.50. Pindari carmina rec. O. Schroeder. (Poet. lyr. Grace. coll. Th. Bergk. Ed. V. I, 1.) M. 14.—

Siegeslieder, erkl. v. Fr. Mezger.

carmina prolegomenis et commentariis instructa ed. W. Chriet. M. 14.— 16.—
 versezetei kritikai és Magyarázó jegysetekkel kladta Hómann Ottó. I. Kötet. M. 4.— [Ohne Fortsetzung.]

Platonis opera omnia. Rec., prolegg. et comment. instr. G. Stallbaum. 10 voll. (21 sectiones) (Mit latein. Kommentar.) Die nicht aufgeführten Schriften sind

vergriffen. Apologia Socratis et Crito. Ed. V cur. Wohlrab. M. 2.40. - Protagoras. Ed. IV cur. L. S. Kroschel. M. 2.40. Phaedrus. Ed. II. M. 2.40. - Menexenus, Lysis, Hippias uterque, Io. Ed. II. M. 2. 70. Laches, Charmides, Alcibiades I. II. Ed. II. M. 2.70. - *Cratylus. M. 2.70. Meno et Euthyphro itemque incerti scriptoris Theages, Erastae et Hipparchus. Ed. II. cur. A. B. Fritzsche. M. 6.— - Theaetetus Ed. M. Wohlrab. Ed. II M. 3.60. — Sophista. Ed. II cur. O. Apelt. M. 5.60. - Politicus et incerti auctoris Minos. M. 2.70. - Philebus. M 2.70. — Leges. 3 voll. [je M 3.60.] M 10.80. [Vol. I. Lib. I—IV. Vol. II. Lib. V-VIII. Vol. III. Lib. IX-XII et Epinomis.]

— Timaeus interprete Chalcidio cum eiusdem commentario. Ed. I. Wrobel. M. 11.20.

M. 11.20. Plutarchi de musica. Ed. B. Volkmann.

O. Crusius. Fasc. I. 4. M. 2.80.

Plutarchi de proverbiis Alexandrinorum. Fasc. II. Commentarius. 4. M. 3.—

Plutarchi Themistokies. Für quellenkritische Übungen comm. u. hrsg. v. A. Bauer. M. 2.—

- τὸ ἐν Δελφοῖς Ε. Ed. G. N. Bernardakis. M. 1.50.

— vitae parallelae Agesilai et Pompeii.

Rec. Cl. Lindskog. . . 8 60 4.40.

Rec. Cl. Lindskog. M. 3.60 4.40. Poetae lyrici Graeci. Ed. V. 2 voll.

Vol. I. 1. Pindari carmina. Recens.

O. Schröder. M. 14.—

— II. Poetae eleg. et iambogr. Bec.
O. Crusius. [In Vorb]

Poetarum scenicorum Graecorum Aeschyli, Sophoclis, Euripidis et Aristophanis fabulae et fragmenta. Bec. Guil. Dindorf. Ed. V. 4. #20.—

Pollucis onomasticon. Rec. E. Bethe. (Lexicographi Graeci IX.) Fasc. I. M. 14.—

Porphyrii quaestt. Homer. ad Iliadem pertin. rell. Ed. H. Schrader. 2 fascc. Lex.-8. & 16.—

— ad Odysseam pertin. rell. Ed H. Schrader. Lex.-8. M. 10.—

Ptolemael περί κριτηρίου και ήγεμονικού lib. Bec. Fr. Hanow. gr. 4. M. 1.—

[Scylax.] Anonymi vulgo Scylacis Caryandensis periplum maris interni cum appendice. Rec. B. Fabricius. Ed. II. & 1.20.

Scriptorum Graecorum qui christ impugn.
relig. quae supers. Fasc. III: Iuliani
imp. contra Christianos quae supers. Ed.
C. I. Neumann. Insunt Cyrilli Alex.
fragmm. Syriaca ab E. Nestle edita.
M. 6.—

Sophoclis tragoediae et fragmm. Rec. G. Dindorf. 4. M. 5.—

Recc. et explann. E. Wunder et
 N. Wecklein. 2 voll. & 10.80.
 Philoctetes. Ed. IV. & 1.50. — Oedipus
 Rex. Ed. V. & 1.50. — Oedipus Coloneus. Ed. V. & 1.80. — Antigona. Ed. V.
 \$\mathcal{L}\$ 1.50. — Electra. Ed. IV. \$\mathcal{L}\$ 1.80.

Alax. Ed. III. *M* 1.20. — Trachiniae. Ed. III. *M* 1.50.

— König Oidipus. Griechisch u. deutsch m. Kommentar von F. Ritter. M. 5

— Autigone. Griech. u. deutsch hrsg. v. A. Boeckh. Nebst 2 Abhandl. üb. diese Tragödie. (Mit Porträt Aug. Boeckhs.) 2. Aufl. # 4.40.

Staatsverträge des Altertums. Hrsg. v. R. von Scala. I. Teil. M. 8.—

Stolcorum veterum fragmenta. Ed. 1.7.
Arnim. Vol. I. M. 8.— Vol. II. M. 18.—
Vol. III. M. 12.— Vol. IV. indian
[In Vorb.]

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplar

Theodores, der h. Theodosies: s. Theodosios.

[Theodosios.] D. heil. Theodosios. Schriften d. Theodoros u. Kyrillus, hrsg. von H. Usener. M. 4.-

Theophanis chronographia. Rec. C. de Boor. 2 voll. . 50 .-

Theophrasts Charaktere. Hrsg. Philol. Gesellschaft zu Leipzig. M. 6.-Thucydidis historiae. Becens. C. Hude. Tom. I: Libri I—IV. M. 10.— — II: Libri V—VIII. Indices. M. 12.-

- de bello Peloponnesiaco II. VIII. Explann. E. F. Poppo et I. M. Stahl.

4 voll. [8 sectiones.] # 22.80. # 4.50. - Lib. 2. Lib. 1. Ed. III. Ed. II. M 3. -. - Lib. 3. Ed. II. M 2.40. Lib. 4. Ed. II. & 2.70. - Lib. 5. Ed. II. M 2.40. — Lib. 6. Ed. II. M 2.40. — Lib. 7. Ed. II. M 2.70. — Lib. 8. Ed. II. M. 2.70.

Tragicorum Graecorum fragmenta. Bec. A. Nauck. Ed. II. M. 26.-

Urkunden, griechische, d. Papyrussammlung zu Leipzig. L. Band. Mit Beiträgen von U. Wilcken herausg. von L. Mitteis. Mit 2 Tafeln in Lichtdruck. 4. # 28 .-

-] Chrestomathie griechischer Papyrusurkunden. Von L. Mitteis u. U. Wilcken. [U. d. Pr..]

Xenokrates. Darstellg. d. Lehre u. Sammlg. d. Fragmente. V. R. Heinze. & 5.60. Xenophontis hist. Graeca. Rec. O. Keller.

Ed. maior. & 10.— Xenophontis opera omnia, recensita et commentariis instructa.

De Cyri Minoris expeditione 11. VII (Anabasis), rec. R. Kühner. 2 partt. Pars I. M. 1.80. [Pars II vergr.]

Occonomicus, rec. L. Breitenbach. M 1.50.

Hellenica, rec. L. Breitenbach. 2 partt. . . 6.60.

Pars I. Libri I et II. Ed. II. # 1.80. — II. Libri III—VII. - 4.80. Zosimi historia nova. Ed. L. Mendelssohn. - 10.-

b) Lateinische Schriftsteller.

Anecdota Helvetica. Rec. H. Hagen. Lex.-8. # 19.-Aurelii imp. epistt.: s. Fronto, ed. Naber.

Averrois paraphrasis in l. poeticae Aristotelis. Ed. F. Heidenhain. Ed. IL. M1 -Aviani fabulae. Ed. G. Froehner. gr. 12. .K. 1.20.

[Caesar.] Polionis de b. Africo comm.: s. Polio.

Caesii Bassi, Atilii Fortunatiani de metris ll. Rec. H. Keil. gr. 4. . 1.60. Catonis praeter libr. de re rust. quae extant. Rec. H. Jordan. M. 5.-

de agri cult. l., Varronis rer. rust. 11. III. Rec. H. Keil. 3 voll. M. 33.40.

Vol. I. Fasc. I. Cato. M. 2.40.

— I. — II. Varro. M. 6.—

— II. — I. Comm. in Cat. M. 6.—

II. - II. Comm. in Varr. M. 8.-

I. Ind. in Cat. M. 3.-- III. -- II. Ind. in Varr. # 8.-— Ш. Catulli l. Recensuit et interpretatus est

Aem. Bachrens. 2 voll. # 16.40. Vol. I. Ed. II cur. K. P. Schulze. M.4.

- II. Commentarius. 2 fascc. M. 12.40. Ciceronis, M. Tullii, epistularum Il. XVI. Ed. L. Mendelssohn. Acc. tabulae chronolog. ab Aem. Koernero et O. E. Schmidtio confectae. M. 12.-

- ad M. Brut. orator. Rec. F. Heerdegen. . # 8.20.

— Paradoxa Stoicor., academic. rel. cum Lucullo, Timacus. Ed. O. Plasberg. Faso. I. M. 8.-

de mat. deor., de divinat., de fato. Ed. O. Plasberg. Fasc. II. [U. d. Pr.]

[Ciceronis] ad Herennium ll. VI: s. Cornificius und [Herennius].

- Q. Tullii, rell. Bec. Fr. Buecheler. M 1.60.

Claudiani carmina. Rec. L. Jeep. 2 voll. M. 20.40.

Commentarii notarum Tironianarum. Cum prolegg., adnott. crit. et exeget. notarumque indice alphabet. Ed. Guil. Schmits. [132 autograph. Tafeln.] Folio. In Mappe .W 40 -

Cornifici rhetoricorum ad C. Herennium II. VIII. Rec. et interpret. est C. L. Kayser.

Corpus glossarior. Latinor. a G. Loewe incohatum auspiciis Societatis litterarum regiae Saxonicae comp., rec., ed. G. Goetz. 7 voll. Lex.-8.

Vol. I. (In Vorb.)

 II. Glossae Latinograecae et Graecolatinae. Edd. G. Goetz et G. Gundermann. Acc. minora utriusque linguae glossaria. Adiectae sunt 3 tabb. phototyp. M. 20.

– III. Hermeneumata Pseudodositheana. Ed. G. Goets. Acc. hermeneumata medicobotanica vetustiora. M. 22.-

- IV. Glossae codicum Vaticani 8321. Sangallensis 912, Leidensis 67 F. Ed. G. Goetz. M. 20.-

- V. Placidi liber glossarum, glossaria reliqua. Ed. G. Goetz. M. 22.-

 VI. Thesaurus glossarum emenda-tarum. Conf. G. Goetz. 2 Isaoc. je JK 18 .-

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

- Corpus glossarior, Latinor, a G. Loewe | incohatum auspiciis Societatis litterarum regiae Saxonicae comp., rec., ed. G. Goets. Vol.VII Thesaurus gloss. emendatarum. Conff. G. Goetz et G. Heraeus. 2 fasco. Fasc. I. M. 24. - Fasc. II. **4** 19.-
- Didascaliae apostolorum fragmenta Veronensia Latina. Acc. canonum qui dic. apostolorum et Aegyptiorum reliquiae. Prim. ed. E. Hauler. Fasc. I. Praefatio, fragmenta. Mit 2 Tafeln. M. 4.-
- Enniance poesis reliquiae. Rec. L. Vahlen. Ed. II. & 16.— 18.—
- Exuperantius, Epitome. Hrsg. v. G. Land-graf u. C. Weyman. M. —. 60.
- Fragmentum de jure fisci. Ed. P. Krueger. Æ 1.60.
- Frontonis et M. Aurelii imp. epistulae. Rec. S. A. Naber. . 8.-
- Ed. H. Hauler. [In Vorb.]
- Gedichte, unedierte lateinische, hrsg. von E. Bachrens. *M.* 1.20.
- Glossae neminum. Ed. G. Loewe. Acc. ciusdem opuscula glossographica coll. a G. Goets. M. 6.-
- Grammatici Latini ex rec. H. Keil. 7 voll. Lex.-8. # 139.20.
 - Vol. I. Fasc. 1. Charisii ars gramm. ex rec. H. Keil. [Vergr.]
 - I. Fasc. 2. Diomedis ars gramm. ex Charisii arte gramm. excerpta ex rec. H. Keil. M. 10.-
 - II. Fasc. 1 et 2. Prisciani institutiones gramm. ex rec. M. Hertz. Vol. I. [Vergr.]
 - III. Fasc. 1. Prisciani institutiones gramm. ex rec. M. Hertz. Vol. II. JK 12.-
 - III. Fasc. 2. Prisciani de figuris numerorum, de metris Terentii, de pracexercitamentis rhetoricis libri, institutio de nomine et pronomine et verbo, partitiones duodecim versuum Aeneidos principalium, accedit Prisciani qui dic. liber de accentibus ex rec. H. Keil. [Vergr.]
 - IV. Fasc. 1. Probi catholica, instituta artium, de nomine excerpta, de ultimis syllabis liber ad Caelestinum ex rec. H. Keil. - Notarum laterculi edente Th. Mommsen. M. 11.-
 - IV. Fasc. 2. Donati ars grammatica, Marii Servii Honorati commentarius in artem Donati, de finalibus, de centum metris, de metris Horatii, Sergii de littera, de syllaba, de pedibus, de accentibus, de distinctione commentarius, explanationes artis Donati, de idiomatibus ex rec. H. Keil .K. 8. --

- Grammatici Latini exrec. H. Keil.
 - Vol. V. Fasc. 1. Cledonii ars gramm., Pompeii commentum artis Donati, excerpta ex commentariis in Donatum ex rec. H. Keil. # 9.-
 - V. Fasc. 2. Consentius, Phocas, Eutyches, Augustinus, Palaemon, Asper, de nomine et pronomine, de dubiis nominibus, Macrobii excerpta ex rec. H. Keil. M. 10.-
 - VI. Fasc. 1. Marius Victorinus, Maximus Victorinus, Caesius Bassus, Atilius Fortunatianus ex rec. H. Keil. M 9.-
 - VI. Fasc. 2. Terentianus Maurus, Marius Plotius Sacerdos, Rufinus, Mallius Theodorus, fragmenta et excerpta metrica ex rec. H. Keil. ж 14.-
 - VII. Fasc.1. Scriptores de orthographia Terentius Scaurus, Velius Longus, Caper, Agroecius, Cassiodorius, Martyrius, Beda, Albinus ex rec. H. Keil. M. 10.-
 - VII. Fasc. 2. Audacis de Scauri et Palladii libris excerpta, Dosithei ars gramm., Arusiani Messii exempla elocutionum, Cornelii Frontonis liber de differențiis, fragmenta gramm., index scriptorum ex rec. H. Keil. & 11.20.
 - Supplementum continens anecdota Helvetica ex rec. H. Hagen. Lex.-8. M 19.-
- [Herennius.] Incerti auctoris de ratione dicendi ad C. H. Il. IV. [M. Tulli Ciceronis ad Herennium libri VI.] F. Marx. M 14.-
- Historicorum Romanorum reliquiae. Ed. H. Peter. 2 voll. # 28.-
- Horatii opera. Rec O. Keller et A.
 - Holder. 2 voll. gr. 8.

 Vol. I. Carmina, epodi, carmen saec.

 Iterum rec. O. Keller. M. 12.— [Vol. II vergr.]
- — Editio minor. M. 4.—
- Rec. L. Mueller. carmina. M. 2.40 3.60.
- Satiren. Kritisch hergestellt, metrisch übersetzt u. mit Kommentar versehen von C. Kirchner u. W. S. Teuffel. 2 voll. M. 16.40.
- Lat. u. deutsch m. Erläuter. von L. Döderlein. M. 7.-
- siehe auch: Satura, v. Blümner. - Episteln. Lat. u. deutsch m. Erläut. von L. Döderlein. [B. I vergr.] B. II.
 - **Briefe,** im Bersmaß ver Urfdrift deutschie non & Bacmeister u. D. Rel 8. M. 2.40 8.20.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemple

Institutionum et regularum juris Bomani | Plauti comoediae. syntagana. Ed. R. Gneist, Ed. II. M 5.20 [Iuris consulti.] Kalb, W., Roms Juristen

nach ihrer Sprache. # 4.-

Invenalis saturae. Erkl. v. A. Weidner. 2. Aufl. ./ 4.40.

- siehe auch: Satura, v. Blümner. [Lucanus.] Scholia in L. bellum civile ed. H. Usener. Pars I. M. 8 .- [Fortsetzung erscheint nicht.]

Lucilii carminum reliquiae. Rec. F. Marx-Vol. I.: Proleg., testim., fasti L., carm. rel., indices, tab. geogr. & 8.- 10.60.

- Vol. II. (Komment.) - 14. - 17.-Nepotis quae supersunt. Ed. C. Halm. JK 2.40.

Nonji Marcelli compendiosa doctrina. Emend. et adnot. L. Mueller. 2 partt. M 32.-

Novatiani epist. de cibis Iudaicis. Hrsg. v. G. Landgraf u. C. Weyman. M. 1.20. Optatiani Porfyrii carmina.

Mueller. # 3.60. Orestis tragoedia. Ed. L. Maehly. 16.

₩ 1.20. Ovidii ex Ponto Il. Ed. O. Korn. M. 5.-

Elegien der Liebe. Deutsch von H. Oelschläger. 2. Aufl. Min.-Ausg. M 2.40 8.20.

Persius, siehe: Satura, v. Blümner.

Phaedri fabulae Aesopiae. Ed. L. Müller. M. 3.-

Placidi glossae. Rec. et illustr. A. Deuerling. M. 2.80.

Plauti comoediae. Recensuit, instrumento critico et prolegomenis auxit F. Ritschelius sociis operae adsumptis G. Loswe, G. Goetz, F. Schoell. 4 tomi. M. 92.20.

Tom. I fasc. I. Trinummus. Rec. F. Ritschl. Ed. III cur. F. Schoell. ₩ 5.60.

I fasc. II. Epidicus. Rec. G. Goetz. Ed. II. . 16. 4.-

- I fasc. III. Curculio. Rec. G. Goetz. M. 2.40.

- I fasc. IV. Asinaria. Recc. G. Goetz et G. Loewe. M. 3.60.

- I fasc. V. Truculentus. Rec. F. Schoell. # 4.80.

- II fasc. L. Aulularia. Rec. G. Goetz. M 2.40.

- II fasc. II. Amphitruo. Recc. G. Goetz et G. Loewe. M. 3.60.

Rec. F. - II fasc. III. Mercator. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. M. 8 60

II face. IV. Stichus. Rec. F. Ritschl. Ed. II our. G. Goetz. M. 8.60.

Tom. II fasc. V. Poenulus. Becc. F. Ritschelii schedis adhibitis G. Goetz et G. Loewe. 🧀 5.-

- III fasc. I. Bacchides. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz-M 4.-

- III fasc. II. Captivi. Rec. F. Schoell. M. 4.-

- III fasc. III. Rudens. Rec. F. Schoell. . . 5.60.

- III fasc. IV. Pseudolus. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. M. 5.60.

- III fasc. V. Menaechmi. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. F. Schoell. M. 5.60.

- IV fasc. I. Casina. Rec. F. Schoell. M. 5.60.

- IV fasc. II. Miles gloriosus. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. M 6.-

- IV fasc. III. Persa. Rec. F. Bitschl. Ed. II cur. F. Schoell. # 5.60.

- IV fasc. IV. Mostellaria. Ritschl. Ed. II cur. F. Schoell. M 6.-

- IV fasc. V. Cistellaria. Rec. F. Schoell. Acc. deperditarum fabularum fragmenta a G. Goetz recensita. ₩ 5.60.

- Ex rec. et cum app. crit. F. Bitschl. [Vergriffen außer:]

Tom. I. Pars 3. Bacchides. M. 3.-

- III. Pars 1. Persa. M. 3. - III. Pars 2. Mercator. M. 3.-

 Scholarum in usum rec. F. Ritschl. [Vergr. außer:]

Bacchides, Stichus, Pseudolus, Persa, Mercator. Einzeln je .K — .50.

miles gioriosus. Ed. O. Ribbeck. M 2.80.

Polemii Silvii laterculus. Ed. Th. Mommsen. Lex.-8. M. -.80.

Polionis de belle Africo comm. Edd. E. Wölfflin et A. Miodoński. Adi. est tab. photolithograph. # 6.80.

[Probus.] Die Appendix Probi. Hrsg. v. W. Heraeus. M. 1.20

Psalterium, das tironische, der Wolfenbütteler Bibliothek. Hrsg. v. Kgl. Steno-graph. Institut zu Dresden. Mit Einleitung und Übertragung des tiron. Textes von O. Liehmann. - 10.-

Quintiliani institutionis orator. 11. XII. Rec. C. Halm. 2 partes. [Pars I vergr.] Pars II: Libb. VII-XII. M. 9.-

Rhetores Latini minores. Ed. C. Halm. Lex.-8. 2 fasco. M. 17 .-

Saliarium carminum rell. Ed.B.Maurenbrecher. [Vergr.]

de fotton Zistern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Sallusti Crispi quae supersunt. Rec. Rud. Dietsch. 2 voll. [Vol. I vergr.] Vol. II: Historiarum rell. Index. M. 1.20. historiarum fragmenta.

Kritz. . . 9 .-

- historiarum rell. Ed. B. Maurenbrecher.

Fasc. I. Prolegomena. M. 2.-Fasc. II. Fragmenta argumentis, com-

mentariis, apparatu crit. instructa. Acc. indices. M. 8.—

Satura. Ausgew. Satiren d. Horaz, Persius u. Juvenal in freier metr. Übertragung von H. Blümner. # 5.— 5.80

Scaenicae Romanorum poesis fragmenta. Rec. O. Ribbeck 2 voll. Ed. II. M23.-Vol. I. Tragicorum fragmenta. M. 9.-- II. Comicorum fragmenta. M. 14.-

Servii grammatici qui fer. in Vergilii carmina commentarii. Recc. G. Thilo

et H. Hagen. 3 voll.
Vol. I fasc. L. In Aen. I—III comm.

Rec. G. Thilo. # 14.-- I fasc. II. In Aen. IV—V comm.

Rec. G. Thilo. M. 10.-- II fasc. I. In Aen. VI—VIII comm.

Rec. G. Thilo. M. 10.-- II fasc. II. In Aen. IX-XII comm.

Rec. G. Thilo. M. 10.-- III fasc. I. In Buc. et Georg. comm.

Rec. G. Thilo. # 10.40. - III fasc. II. App. Serviana. M. 20. --

[- III fasc. III (Indices) in Vorb.] Staatsverträge des Altertums. R. von Scala. I. Teil. M. 8.-

Statil silvae. Hrsg. von Fr. Vollmer.

M. 16.—
— Thebais et Achilleis cum scholiis. Rec. O. Müller. Vol. I: Thebaidos 11. I-VI. # 8.- [Fortsetzung erscheint nicht.]

Suctoni Tranquilli opera. Rec. M. Ihm. 3 voll. Vol. I: de vita Caesarum libri VIII. [Mit 3 Tafeln.] # 12.— 15.—

Symmachi relationes. Rec. Guil. Meyer M. 1.60.

Syri sententiae. Bec. Guil. Meyer. M. 2.40. Rec. E. Woelfflin. & 8.60.

Taciti de origine et situ Germanorum l. Rec. A. Holder. M. 2.-

- dialogus de oratoribus. Rec. Aem. Bachrens. M. 2.-

*Terentii comoediae. Hrsg. von M.Warren, E. Hauler und R. Knauer. [In Vorb.] [Tire.] Comm. not. Tir. ed. Schmitz, siehe: Commentarii.

-] Das tiron. Psalterium, siehe: Psalterium.

Varronis saturarum Menippearum rell. Rec. A. Riese. M. 6.-

rerum rusticarum Il. III, rec. Keil, siehe: Cato.

antiquitatum rer. divin. 11. I. XIV. XV. XVI. Praemissae sunt quaestt. Varr.

Ed. R. Agahd. M. 9.20. de lingua latina. Edd. G. Göts et Fr. Schöll. M. 10 — 12.50.

Vergilii Maronis opera app. crit. in artius contracto iterum rec. O. Ribbeck. IV voll. M. 22.40.

Vol. I. Bucolica et Georgica. M. 5.-— II. Aeneidos libri I—VI. M. 7.20.

— III. Aeneidos libri VII—XII. #. 7.20. - IV. Appendix Vergilians. M. 3.-- Ed. I. [Vergriffen außer:]

Vol. III. Aeneidos lib. VII—XII. M. 8.— IV. Appendix Vergilians. # 5.-- Jugendverse und Heimatpoesie Vergils. Erklärung des Catalepto Theodor Birt. M. 3.60 4.20. Erklärung des Catalepton.

-] Scholia Bernensia ad Vergilii Buc. et Georg. Ed. H. Hagen. M. 6.— Volusii Maeciani distributio partium. Ed. Th. Mommsen. M. -. 30.

4. Meisterwerke der Griechen und Römer in kommentierten · Ausgaben. [gr. 8.]

Die Ausgaben beabsichtigen, nicht nur den Schülern der oberen Gymnasialklassen, sondern auch angehenden Philologen sowie Freunden des klassischen Altertums, zunächst zu Zwecken privater Lektüre, verläßliche und die neuesten Fortschritte der philologischen Forschung verwertende Texte und Kommentare griechischer und lateinischer, von der Gymnasiallektüre selten oder gar nicht beräcksichtigter Meisterwerke darzubieten.

2 Hefte. M. 1.40.

II. Isokrates' Panegyrikos, von J. Mesk. 2 Hefte. M. 1.40.

III. Auswahl a. d. röm. Lyrikern (m. griech. Parallel), von H. Jurenka. 2 Hft. M 1.60.

I. Aischylos' Perser, von H. Jurenka. | IV. Lysias, Beden geg. Eratosthenes und üb. d. Ölbaum, von E. Sewera. 2 Hefte. M 1.20

V. Augewählte Briefe Ciceros, von E. Geobwind. 2 Hefte. M. 190. VI. Amor und Psycho, ein Mirchen der Apuleius, von F. Norden. 2 Heft ж. 1.40.

Die fotten Zissern verstehen sich für gebundene Exemplar

- VII. Euripides. Inhigenie in Aulis. von K. Busche. 2 Hefte. M. 1.40.
- VIII. Euripides, Kyklops, v. N. Wecklein. 2 Hefte. # 1.—
- *IX. Briefe des jüngeren Plinius, von R.C. Kukula. 2. Aufl. 2 Hefte. #2.20.
- X. Lykurgos' Bede gegen Leokrates von E. Sofer. 2 Hefte. M. 1.80.
- XI. Plutarchs Biographie des Aristeides. von J. Simon. 2 Hefte. M. 1.60.
- XII. Tacitus' Rednerdialog, v. R. Dienel. 2 Hefte. # 2.-

5. B. G. Teubners Schulausgaben griechischer und lateinischer Klassiker mit deutschen erklärenden Anmerkungen. [gr. 8.]

Bekanntlich zeichnen diese Ausgaben sich dadurch aus, daß sie das Bedürfnis der Schule ins Auge fassen, ohne dabei die Ansprüche der Wissenschaft un-berücksichtigt zu lassen. Die Sammlung enthält fast alle in Schulen gelesenen Werke der klassischen Schriftsteller.

a) Griechische Schriftsteller.

- Aeschylus' Agamemnon. Von R. Enger. 3. Aufl., von Th. Plus. M 2.25 2.75.
- Perser. Von W. S. Teuffel. 4. Aufl., von N. Wecklein. & 1.50 2.-
- Von N. Wecklein. - Prometheus. 3. Aufl. # 1.80 2.25.
- Von L. Schmidt. 1.20.
- die Sieben geg. Theben. Von N Wecklein. # 1.20 1.50.
- die Schutzflehenden. Von N. Wecklein. # 1.60 2.-
- Orestie. Von N. Wecklein. M. 6.— Daraus einzeln: I. Agamemnon. II. Die III. Die Eumeniden. Choephoren. je .K. 2.-
- Aristophanes' Wolken. Von W. S. Teuffel. 2. Aufl., von O. Kaehler. # 2.70 8.20.
- Aristoteles, der Staat der Athener. Der historische Hauptteil (Kap. I-XLI). Von K. Hude. M. — .60 — .85.
- Arrians Anabasis. Von K. Abicht. 2 Hefte. I. Heft. L. I—III. M. Karte. M. 1.80 2.25. II. Heft. L. IV—VII. M. 2.25 2.75. ₩ 4.05 5.--
- Demosthenes' ausgewählte Reden. C. Rehdantz u. Fr. Blas. 2 Teile. M. 6.60 8.55.
 - I Teil. A. n. d. T.: IX Philipp. Reden. 2 Hefte. M. 4.70 6.05.
- Heft I: I-III. Olynthische Reden. IV. Erste Rede geg. Philippos. 9. Aufl., von K. Fuhr. & 1.40 1.80.

- Demosthenes' ausgewählte Reden.
 - Heft II. Abt. 1: V. Rede über den Frieden. VI. Zweite Rede gegen Philippos. VII. Hegesippos' Rede über Halonnes. VIII. Rede über die Angelegenheiten im Cherrones. IX. Dritte Rede gegen Philippos. 6. Aufl., von Fr. Blas. M 1.50 2.-
 - II. Abt. 2: Indices. 4. Aufl., von Fr. Blas. M. 1.80 2.25.
 - *II. Teil. Die Rede vom Kranze. 2. Aufl. Von K. Fuhr. M. 2.40 2.90.
- Euripides' ausgewählte Tragödien. Von N. Wecklein.
 - *I. Bdch. Medea. 4. Aufl. & 1.80 2.25. II. Bdch. Iphigenia im Taurierland. 3. Aufl. # 1.60 2.10.
 - III. Bdch. Die Bacchen. M 1.60 2.10.
 - IV. Bdch. Hippolytos. 2. Aufl. #1.80 2.25.
 - V. Bdch. , Phönissen. M. 1.80 2.25.
 - VI. Bdch. Electra. # 1.40 1.80. VII. Bdch. Orestes. M. 1.60 2.—
 - VIII. Bdoh. Helena. M. 1.60 2.—
 *IX. Bdch. Andromache. [U. d. Pr.]
 edotes. Von K. Abicht. 5 Bände
- Herodotos. M 12.50 16.-
 - Band I. Heft 1. Buch I nebst Einleitung u. Übersicht über den Dialekt.
 5. Aufl. # 2. 40 2. 90.
 Band I. Hoft 2. B.H. 3. A. #1.50 2.—

 — II. Heft 1. B. III. 3. A. #1.50 2.—

 — II. Heft 2. B.IV. 3. A. #1.50 2.—

 - III. B. V u. VI. 4. A. M. 2. 2.50 IV. B.VII. M. 2K. 4. A. M. 1.80 2.30 V. Buch VIII u.IX. Mit & Karten.
 - 4. Anh. M. 1.80 2.80.
- Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

6 Teile.

Teil I. Ges. 1— 4. S. Aufl. M. 1.50 2.-— II. Ges. 5— 8. 3. Aufl. M. 1.50 2.— — III. Ges. 9—12. 3. Aufl. M. 1.50 2.—

- IV. Ges. 13-16. 3. Aufl. M. 1.50 2. -V. Ges. 17—20. 2. Aufl. [Vergr.]
 VI. Ges. 21—24. 2. Aufl. [Vergr.]

- Von K. Fr. Ameis u. C. Hentze. 2 Bände zu je 4 Heften.

Band L. H. 1. Ges. 1- 3. 6. A. . 1. 20 1.70

I. H. 2. Ges. 4-6. 6. 6. A. M. 1.40 1.80 __ ' I. H. 1/2 zusammen in 1 Band .#. 8.20

L. H. S. Ges. 7- 9. 5. A. M. 1.60 2.-L. H. 4. Ges. 10-12. 5. A. . 1.20 1.70

I. H. 3/4 susammen in 1 Band M 3.40

— II. H. 1. Ges. 18—15. 4. A. M. 1.20 1.70 — II. H. 2. Ges. 16—18. 4. A. M. 1.40 1.80

— II. H. 3. Ges. 19—21. 4. A. M. 1. 20 1.70 — II. H. 4. Ges. 22—24. 4. A. M. 1. 60 2.20

— II. H. 3/4 zusammen in 1 Band . 3.50

- Anhang. 8 Hefte.

Heft 1. Ges. 1- 3. 3. Aufl. . 2.10 2.60 2. Ges. 4- 6. 2. Aufl. M. 1.50 2.-3. Ges. 7- 9. 2. Aufl. M 1.80 2.30

4. Ges. 10-12. 2. Aufl .K. 1.20 1.70 5. Ges. 13-15. 2. Aufl. M. 1.80 2.80

6. Ges. 16-18. 2. Aufl. M 2.10 2.60

7. Ges. 19-21. M. 1.50 2.-8. Ges. 22-24. M. 1.80 2.30

Von K. Fr. Ameis und - Odyssee. C. Hentse. 2 Bande.

Band I. H. 1. Ges. 1-6. 12. A. . 1.80 2.80 _ L H. 2. Ges. 7—12. 11. A. . 1.80 2.30 I. H. 1/2 susammengeb. . 4.20

*__ IL. H. 1. Ges. 13-18. 9. A. v. P. Cauer. ₩ 1.60 2.-

- II. H. 2. Ges. 19-24. 10. A. ca. M. 1.40 1.80. [U. d. Pr.]

- II. H. 1/2 zusammengeb. M. 3.35

Anhang. 4 Hefte.

Heft 1. Ges. 1- 6. 4. Aufl. M. 1.50 2.-- 2. Ges. 7-12. S. Aufl. A. 1.20 1.70

— 3. Ges. 18—18. 3. Aufl. M. 1.20 1.70 — 4. Ges. 19—24. 3. Aufl. M. 2.10 2.60

Isokrates' ausgewählte Beden. Von O. u.M. Schneider. 2 Bändchen. M. 3. - 8.95.

Demonicus, Eusgoras, L Bändchen. Areopagiticus. 3. Aufl., v. M. Schneider. .. 1.20 1.70.

II. Bändchen. Panegyricus u. Philippus 3. Aufl. . 1.80 2.25.

Luciaus ausgewählte Schriften. Von C. Jacobitz. 3 Bändchen.

I. Bändchen, Traum, Timon, Prometheus. 4. Anfl., von K. Bürger. Charon. # 1.50 2.- [2. u. 8. Bdch. vergr.]

Lykurgos' Rede gegen Leokrates. O. Behdantz. M. 2.25 2.75.

Hemers Ilias, erklärt von J. La Roche. | [Lyriker.] Anthologie a. d. Lyrikern der Griechen. Von E. Buchholz. 2 Bdchn. AL 4.20 5.20.

*I Bändchen. Elegiker u.Iambographen 6. Aufl., von R. Peppmüller & 2.10 2.60.

*II. Bändchen. Die melischen und chorischen Dichter. 5. Aufl., von J. Sitsler. M. 2.10 2.60.

Lysias' ausgew. Reden. Von H. Froh-berger. Kleinere Ausg. 2 Hefte.

Prolegomena. - R. gegen I. Heft. Eratosthenes. — R. geg. Agoratos. -Verteidigung geg. die Anklage wegen Umsturzes der demokratischen Verfassung. - R. f. Mantitheos. - R. geg. Philon. 3. Aufl., v. Th. Thalheim. # 1.80 2.25.

II. Heft. Reden gegen Alkibiades. -R. geg. Nikomachos. — R. üb. d. Vermögen d. Aristophanes. — R. üb. d. Ölbaum. — R. geg. die Kornhändler. — R. geg. Theomnestos. — R. f. d. Gebrechlichen. — R. geg. Diogeiton. 2. Auflage, von Th. Thalheim. M. 1.80 2.25.

- — Größere Ausgabe. 3 Bände. [Bd. II u. III vergr.]

I. Bd. R. geg. Eratosthenes, Agoratos. Verteidigung geg. die Anklage weg. Umsturzes d. Verfassung. 2. Aufl., von G. Gebauer. M. 4.50.

Platons ausgew. Schriften. Von Chr. Cron, J. Deuschle u. a.

I. Teil. Die Verteidigungsrede d. Sokrates. Von Chr. Cron. 11. Aufl., Kriton. von H. Uhle. # 1.- 1.40.

II. Teil. Gorgias. Von J. Deuschle. 5. Aufl., von W. Nestle. # 2.10 2.60.

III. Teil. 1. Heft. Laches. Von Chr. Cron. 5. Aufl. M -. 75 1.20. III. Teil. 2. Heft. Euthyphron. Von M.

*IV. Teil. Protagoras. Von J. Deuschle u. Chr. Cron. 6. A.ufl v. W. Nestle.

M. 1.60 2.-V. Teil. Symposion. Von A. Hug. 3. Aufl.

von H. Schöne. M. 2.40 3.—
*VI. Teil. Phaedon. Von M. Wohlrab. 4. Aufl. # 1.60 2.10.

VII. Teil. Der Staat. I. Buch. Von M. Wohlrab. M -. 60 -. 90.

VIII. Teil. Hippias maior. Ed.W. Zilles. [In Vorb.]

Plutarchs ausgew. Biographien. O. Siefert und Fr. Blas. 6 Bändchen. ₩ 6.90 9.60.

Die fotton Ziffern verstehen sich für gebundene Exempl

Plutarchs ausgew. Biographien. Von O. | Thukydides. Von G. Böhme u. S. Wid-Siefert und Fr. Blas.

II. Bändchen. Timoleon u. Pyrrhos. Von O. Siefert. 2. Aufl., von Fr. Blaß. ₩ 1.50 2.—

*III. Bändchen. Themistokles u. Perikles. Von Fr. Blaß. 3. Aufl., v. B. Kaiser. ₩ 1.80 2.25.

IV. Bändchen. Aristides u. Cato. Von Fr. Blaß. 2. Aufl. M. 1.20 1.70. V. u. VI. Bändchen. [Vergr.]

Quellenbuch, histor., zur alten Geschichte. I. Abt. Griéchische Geschichte. Von W. Herbst und A. Baumeister. 3. Aufl. 1. Heft. [Vergr.] 2. Heft. M. 1.80 2.80.

Sophekles. Von G. Wolffund L. Bellermann.

I. Teil. Aiss. 5. Aufl. # 1.50 2.-

II. - Elektra. 4. Aufl. M. 1.50 2.-III. - Antigone. 6. Aufl. M. 1.50 2.-

IV. - König Oidipus. 5. Aufl. M. 1.60 2.-V. — Oidipus auf Kolonos. [Vergr.]

Supplementum lect. Graecae. Von C. A. J. Hoffmann. M. 1.50 2.-

Testamentum novum Graece. Von Fr. Zelle. 5 Teile.

V Evangelium d. Matthäus. Von Fr. Zelle 1.80 2.25.

IV. Evangelium d. Johannes. Von B. Wohlfahrt. M. 1.50 2 .-

V. Apostelgeschichte. Von B. Wohlfahrt. M. 1.80 2.25. [Teil II u. III in Vorb.]

Thukydides. Von G. Böhme u. S. Widmann. 9 Bändchen. M. 11. - 15.40.

1. Bdchn. 1. Bch. 6. Aufl. # 1.20 1.70. M 1.20 1.70. 2. — 6. —

3. — 5. — M. 1.20 1.70.

4. — 5. — M. 1.20 1.70. mann.

5. Bdchn. 5. Bch. 5. Aufl. M. 1.20 1.70. 6. — 6. M 1.20 1.70. 6. —

*****7. 7. — 6. — £ 1.40 1.80.

5. — ₩ 1.20 1.70. 9. Bdchn. Einleitung u. Register. 5. Aufl. M. 1.20 1.70.

Xenophons Anabasis. Von F. Vollbrecht. Ausgabe m. Kommentar unter d. Text. I. Bdchn. B. I. II. 10. Aufl. M. 2 Figuren-

taf. u. 1 Karte. # 1.40 2.-

1.20.

ш. B. V-VII. 8. Aufl. . 1.60

- B. I—IV. Text u. Kom-

mentar getrennt. Text. M. e. Übersichtskarte. M. - .90

1.20. Kommentar. Mit Holzschnitten und

Figurentafeln. M. 1.85 1.80. Kyropädie. Von L. Breitenbach.

2 Hefte. je M. 1.50 2.-L. Heft. Buch I-IV. 4. Auflage, von

B. Büchsenschütz. Buch V-VIII. 3. Aufl.

griech. Geschichte. Von B. Büchsenschütz. 2 Hefte.

*I. Heft. Buch I-IV. 7. Aufl. # 2.- 2.40. II. — Buch V—VIL 5. Aufl. # 1.80 2.20.

Memorabilien. Von Raph. Kühner. 6. Aufl., von Rud. Kühner. 1.60 2.20. -Agesilaos. Von O. Güthling. M1.502. -Anabasis u. Hellenika in Ausw. Mit

Einleitung, Karten, Plänen u. Abbild. Text und Kommentar. Von G. Sorof. 2 Bdchn. I. Bdchn. Anab. Buch 1-4.

Text. . 1.20 1.50.

Kommentar. M. 1.20 1.50. Anab. Buch 5-7 u. Hellenika. II.

Text. M. 2.— 2.20. Kommentar. M. 1.40 1.60.

b) Lateinische Schriftsteller.

Caesaris belli Gallici libri VII und Hirtli Ciceronis de oratore. Von K. W. Piderit. liber VIII. Von A. Doberenz. 9. Aufl., von B. Dinter. 3 Hefte. # 2.55 4.-

I. Heft Buch I-III. M. Einleit. u. Karte v. Gallien. M. -. 90 1.40.

II. — Buch IV—VI. M. —. 75 1.20. III. - Buch VII u. VIII u. Anhang.

M -. 90 1.40.

-*commentarii de bello civili.* Von A. Doberens. 5. Aufl., von B. Dinter. # 2.40 2.90.

6. Aufl., von O. Harnecker. 3 Hefte. .K. 4.80 6.25.

I. Heft. Einleit. u. Buch I. M 1.80 2.25. п. --Buch II. M. 1.50 2.-

ш. — Buch III. M. Indices u. Register z. d. Anmerkungen. M. 1.50 2.--Aus Heft III besonders abgedruckt:

Erklär. Indices u. Register d. Anmerkgn. M. -. 45.

- 5. Aufl., von Fr. Th. Adler, In 1 Band. M. 4.50.

^die **fetten** Zistern verstehen sich für **gebundene** Kremplare,

- K. W. Piderit. S. Aufl., von W. Friedrich. # 2.25 2.75.
- orator. Von K. W. Piderit. 2. Aufl. A 2. - 2.60.
- partitiones oratoriae. Von K. W. Piderit. & 1 .- 1.40.
- Rede f. S. Roscius. Von Fr. Richter u. A. Fleckeisen. 4. Aufl., von G. Ammon. # 1.- 1.40.
- div. in Caecilium. Von Fr. Richter. 2. Aufl., von A. Eberhard. M -. 45 -. 80.
- Reden gegen Verres, IV. Buch. Von Fr. Bichter u. A. Eberhard. 4. Aufl. von H. Nohl. - 1.50 2 .-
- V. Buch. Von Fr. Richter. 2. Aufl., von A. Eberhard. M 1.20 1.70.
- Rede lib. d. Imperium d. Cn. Pompejus. Von Fr. Richter. 5. Aufl., von A. Eberhard. .K -. 75 1.20.
- Reden g. Catilina. Von Fr. Richter. 6. Aufl., von A. Eberhard. # 1. - 1.40.
- Rede f. Murena. Von H. A. Koch. 2. Aufl., von G. Landgraf. M. -. 90 1.30.
- Rede f. Sulla. Von Fr. Richter. 2. Aufl., von G. Landgraf. M. -. 75 1.20.
- Rede f. Sestius. Von H. A. Koch. 2. Aufl., von A. Eberhard. M. 1. - 1.40.
- Bede f. Plancius. Von E. Könke. 3. Aufl., von G. Landgraf. M. 1.20 1.70.
- Rede f. Milo. V.Fr.Richter u.A.Eberhard. 5. Anfl., von H. Nohl. . 1.20 1.60.
- I. z. II. Philipp. Bede. Von H. A. Koch. S. Aufl.; v. A. Eberhard. M. 1.20 1.70.
- I., IV. u. XIV. Philipp. Rede. Von
- Beden f. Marcellus, f. Ligarius u.
- f. Delotarus. Von Fr. Richter. 4. Aufl., von A. Eberhard. . 1.20 1.70.
- Rede f. Archias. Von Fr. Richter u. A. Eberhard. 5. Aufl., von H. Nohl. ₩ -.50 -.80.
- Rede f. Flaccus. Von A. du Mesnil. .K 8.60 4.10.
- ausgew. Briefe. Von J. Frey. 6 Aufl. .K 2.20 8.-
- Tusculanze disputationes. Von O.
 - Heine. 2 Hefte. L. Heft. Buch I. II. 4. Aufl. M. 1.20 1.70.
 - II. Buch III-V. 4. Aufl. M 1.65 2.15.
- Cato maior. Von C. Meißner. 5. Aufl., von Landgraf. M. -. 60 1.-
- somminm Scipionis. Von C. Meißner. 5. Aufl., von G. Landgraf. -.80.

- Ciceronia Brutus de claris oratoribus. Von | Ciceronis Laelius. Von C. Meißner. 2. Aufi. M -. 75 1.20.
 - de finibus bon, et mal. Von H. Holstein. [Vergr.]
 - de legibus. Von A. du Mesnil. M 3.90 4.50.
 - · de natura deorum. Von A. Goethe. A 2.40 2.90.
 - --- Chrestomathia Ciceroniana. Ein Lesebuch f. mittlere u. obere Gymnasialklassen. Von C. F. Lüders. 3. Aufl., bearb. v. O. Weißenfels. Mit Titelbild. M 2.80.
 - -] Briefe Ciceros u. s. Zeitgenossen. Von O. E. Schmidt. I. Heft. . 1. - 1.40.
 - Cornelius Nepos, siehe: Nepos. Curtius Rufus. Von Th. Vogel und A. Weinhold. 2 Bändchen.
 - I. Bd. B. III-V. 4. A. M. 2.40 2.80. II. - B. VI-X. 3. A. M. 2.60 3.20. -: s. a. Orationes sell.
 - [Elegiker.] Anthologie a. d. El. der Römer. Von C. Jacoby. 2. Aufl. 4 Hft. M. 3. 50 5.10.
 - 1. Heft: Catull. M. -. 90 1.80.
 - 2. Heft: Tibull. M -. 60 1.
 - 3. Heft: Properz. M. 1.- 1.40. 4. Heft: Ovid. . 1.-- 1.40.
 - *Horaz. Oden u. Epoden. Von C.W.Nauck. 17. Aufl., v. O. Weißenfels. ca. M. 2.25 2.75. [U. d. Pr.]
 - [-] Auswahl a. d. griech. Lyrik z. Gebrauch b. d. Erklärg. Horaz. Oden, von Großmann. M -. 15.
 - Satiren und Episteln. Von G. T. A. Krüger. 2 Abteilungen.
 - I. Abt. Satiren. 15. Aufl., v. G. Krüger. M. 1.80 2.80.
 - II. Episteln. 15. Aufl., v. G. Krüger. M. 2.— 2.50.
 - Sermonen. Von A. Th. Fritzsche.
 - 2 Bände. # 4.40 5.40. I. Bd. Der Sermonen Buch I. . 2.40 2.90. II. - Der Sermonen Buch II. M. 2. - 2.50.
 - Livii ab urbe condita libri. Lib. 1. Von M. Müller. 2. Aufl. # 1.502.-
 - *Lib. 2. Von M. Müller. 2. Aufl. von W. Heraeus. M. 1.50 2.-
 - Lib. 3. Von F. Luterbacher. M. 1.201.70. Lib. 4. Von F. Luterbacher. . #1.201.70.
 - Lib. 5. Von F. Luterbacher. M. 1.201.70.
 - Lib. 6. Von F. Luterbacher. M. 1. 20 1.70.
 - Lib. 7. Von F. Luterbacher. M.1.201.70. Lib. 8. Von F. Luterbacher. M1.201.70.
 - Lib. 9. Von F. Luterbacher. M. 1.201.70. Lib. 10. Von F. Luterbacher. M. 1. 201.70.
 - Lib. 21. Von E. Wölfflin. 5. Aufl. A. 1.20 1.70.
 - Lib. 22. Von E. Wölfflin A. Aufl. M. 1.20 1.70.
 - Lib. 23. Von F. Luterbacher. 2. Ar . 07.1 08.1 M

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemple

Livii ab urbe condita libri.

Lib. 24. Von H. J. Müller. 2. Aufl. # 1.35 1.80.

Lib. 25. Von H. J. Müller. M. 1.20 1.70.

Lib. 26. Von F. Friedersdorff. # 1.20 1.70.

Lib. 27. Von F. Friedersdorff. M. 1.20 1.70.

Lib. 28. Von F. Friedersdorff. \mathcal{M} 1.20 1.70.

Lib. 29. Von F. Luterbacher. #1.201.70. Lib. 30. Von F. Luterbacher. #1.201.70.

Nepos. Von J. Siebelis - Jancovius. 12. Aufl., von O. Stange. Mit 3 Karten. & 1.20 1.70.

--- Von H. Ebeling. M. -. 75.

Ovidii metamorphoses. Von J. Siebelis u. Fr. Polle. 2 Hefte. Bearb. v. O. Stange. je # 1.50 2.— Zus. in einem Band # 4.— *# 1. Heft. Buch I—IX. 18. Aufl. MitKarte. II. — Buch X—XV. 14. Anfl.

— fastorum libri VI. Von H. Peter. 2 Abteilungen.

L Abt. Text u. Kommentar. 4. Aufl. & 2.80 8.20.

II. — Krit. u. exeget. Ausführungen. 3. Aufl. M.—. 90 1.30.

Plautus' ausgewählte Komödien. Von E. J. Brix. 4 Bdchn.

I. Bdchn. Trinummus. 5. Aufl., von M. Niemeyer. #1.60 2.— *II. — Captivi. 6. Aufl, von M. Nie-

meyer. # 1.40 1.80.

III. — Menaechmi. 4. Auflage, von

M. Niemeyer. #1.—1.40.

IV. — Miles gloriosus. 3. Auflage.
#1.80 2.30.

Plinius' d. J. ausgewählte Briefe. Von A. Kreuser. M. 1.50 2.—

Quellenbuch, histor., zur alten Geschichte. II. Abt. Römische Geschichte. Von A. Weidner. 2. Aufl. 1. Heft M. 1.80 2.30. 2. Heft. M. 2.40 3.— 3. Heft. M. 2.70 3.30.

Quintiliani institut. orat. liber X. Von G. T. A. Krüger. 3. Aufl., von G. Krüger. M. 1.— 1.40.

Sallusti Crispi bell. Catil., bell. Iugurth., oratt. et epist. ex historiis excerptae. Von Th. Opits. 3 Hefte. #2.50 8.20.
*L Heft: Bellum Catilinae. 2. Aufl.

M. — . 60 1.—

II. — Bellum Iugurthinum. 2. Aufl.

M. 1.— 1.40.

III. — Reden u. Briefe a. d. Historien.

Tacitus' Historien. Von K. Heraeus. 2 Teile. M. 4.30 5.40.

I. Teil. Buch I u. II. 5. Aufl., von W. Heraeus. M. 2.20 2.80.

II. — Buch III—V. 4. Auflage, von W. Heraeus. & 2.10 2.60.

— Annalen. Von A. Draeger. 2 Bände. # 5.70 7.50.

I.Band. 1. Heft. (Buch 1 u. 2.) 7. Aufl., von W. Heraeus. & 1.50 2.— 2. Heft. [Buch 3—6.] 6. Aufl., von F. Becher. & 1.50 2.—

II. — 2 Hefte: Buch XI—XIII. Buch XIV—XVI. 4. Aufl., von F. Becher. je & 1.35 1.75.

won W. Heraeus. M. —. 80 1.20.

— dialogus de oratoribus. Von G. Andresen. S. Aufl. M. —. 90 1.30.

— Germania. Von E. Wolff. 2. Aufl. M. 1.40 1.80.

Terentius, ausgewählte Komödien. Von C. Dziatzko.

*I. Bändchen. Phormio. 4. Aufl., von E. Hauler. ca. M. 2.40 2.90. [U. d. Pr.]

II. — Adelphoe. 2. Aufl., von R. Kauer. M 2.40 2.90.

Vergils Aeneide. Von K. Kappes. 4 Hefte. I. Heft. Buch I—III. 6.Aufl., v.M. Fickelscherer. # 1.40 1.90.

II. — Buch IV—VI (4. Aufl.) in 1 Band

III. — Buch VII—IX. 3. Aufl. 1.20

IV. — Buch X—XII. 8. Aufl. 8 Abt. in 1 Band. # 2.—

6. Schultexte der "Bibliotheca Teubneriana". [gr. 8. geb.]

Die Schultexte der "Bibliotheca Teubneriana" bieten in denkbar bester Ausstattung zu wöhlfeilem Preise den Zwecken der Schule besonders entsprechende, in keiner Weise aber der Tätigkeit des Lehrers vorgreifende. unverkürzte und zusatzlose Texte Sie geben daher einen auf kritischer Grundlage ruhenden, aber aller kritischen Zeichen sich enthaltenden, in seiner inneren wie außeren Gestaltung vielmehr in haltliche Gesichtspunkte zum Ausdruck bringenden 'lesbaren' Text. Die Schultexte enthalten als Beigaben eine Einleitung, die in abrißartiger Form das Wichtigste über Leben und Werke des Schriftstellers sowie über sachlich im Zusammenhange Wissenswertes bietet; ferner gegebenenfalls eine Inhalts-Chersicht oder Zeittafel (jedoch keine Dispositionen) sowie ein Namenverzeichnis, das außer geographischen und Personennamen auch sachlich wichtige Ausdrücke enthält, bzw. kurz erklärt.

Demosthenes' neun Philippische Reden. Von Th. Thalheim. M. 1.— Heredot B. I-1V. Von A. Fritsch. #2.40. B. V-IX. Von A. Fritsch. & 2.-Lysias' ausgew. Reden. Von Th. Thalheim K1.-Einseln: Buch I, Buch II. je M 1.-B. VI-VIII. Von S. Widmann. £ 1.80. Xenophons Anabasis. Von W. Gemoll. 8. Aufl. . 1.60. - Buch I-IV. 8. Aufl. M. 1.10. ___ Memerabilien.VonW.Gilbert. M.1.10. Caesar de bello Gallico. Von J. H. Schmalz.

*Ciceros Catilinar. Reden. Von C. F. W. Müller. M -.55. - Rede üb. d. Oberbefehl des Cn. Pom-

£ 1.20.

Ciceros Bede f. Milo. Von C. F.W. Müller. M. -.55.

— Bede für Archias. Von C. F.W. Müller. M. -.40.

- Rede für Roscius. Von G. Landgraf. M -.60.

- Reden geg. Verres. IV. V. Von C. F. W. Müller. M. 1 .-

Horaz. Von G. Krüger. M. 1.80.

Livius Buch I u. II (u. Auswahl a. Buch III u. V). Von K. Heraeus. M. 2.—

- Buch XXI-XXIII. Von M. Müller. M. 1.60.

Ovids Metamorphosen in Auswahl. Von O. Stange. M. 2.-

Sallusts Catilinar, Verschwörung. Von Th. Opitz. M. -.55.

- Jugurthin. Krieg. Von Th. Opitz, M -.80.

Beides zusammengeb. M. 1.20.

poins. Von C. F. W. Müller. M. -. 55. Vergils Aneide. Von O. Güthling. M. 2.-

7. Verschiedene Ausgaben für den Schulgebrauch.

[Lyrik.] Lyricorum Graecorum carmina quae ad Horatium pertinent, selecta iterum edidit Adolfus Großmann. M. -. 15.

Ouits. Th. u. A. Weinhold. Chrestomathie aus Schriftstellern der sogenannten silbernen Latinität. M. 2.80 3.40.

Auch in 5 Heften: Heft I. 2. Aufl. M. 1.20. Heft II A 2 Aufl. M. — 50, Heft II B 2. Aufl. M -. 40, Heft III-V je M. -. 60 1.-

Heft I. Suetonius, Velleius und Florus. III. Heft. Plinius d. Ä. und Vitruvius.

- II A. Tacitus, Iustinus, Curtius, Valerius IV. — Seneca und - II B. Plinius d. J. [Maximus. V. — Quintilianus. Seneca und Celsus.

— II B. Plinius d. J.

Tirocinium poeticum. Erstes Lesebuch aus lateinischen Dichtern. Zusammengestellt und mit kurzen Erläuterungen versehen von Johannes Siebelis. 18. Auflage, von Otto Stange. M. 1.20. Mit Wörterbuch von A. Schaubach. M. 1.60.

Ciceros philosophifde Cariften. Auswahl f. b. Soule nebft einer Ginleitung in bie Schriftftellerei Ciceros und in die alte Philosophie von Brofeffor Dr. D. Beinenfels. Dit Titelbilb. M. 2. - 2.60.

Ciceros philosophifde Coriften in einzelnen

mit Borbemerkungen usw. bersehenen Hesten: 1. Hest: Einlethung in die Schriftselleric Ciceros und die alte Bhildsaphie. Wit Titelbild. Kart. M.—190.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **aebundene** Kremplare

Ciceros philojophijae Cariften.

- 2. Seft: De officie libri III. fart. - 60.
- 3. Seft: Cato Maior de senectute. fart. Ж. —. 30.
- 4. Seft: Laclius de amicitia. fart. M. -. 30.
- 5. Seft: Tusculanarum disputationum libri V. fart. M -. 60.
- 6. Seft: De natura deorum libri III unb de finibus bonorum et malorum I, 9-21. fart. M. -. 30.
- 7. heft: De re publica. fart. M. . 30.

- Ciceres rhetorifde Schriften. Auswahl f. b. Soule nebit Ginleitung u. Borbemerfungen von Brof. Dr. D. Beigenfels. M. 1.80 2.40. in einzelnen mit Borbemer
 - tungen usw. versehenen heften:

 1. heft: Einleitung in bie rhetorischen Schriften Ciceros nebst einem Abrif ber Rhetorif. fart. M. 1 .-
 - 2. Seft: De oratore und Brutus. gewählt, mit Borbemertungen unb Analyjen. fart. M. 1 .-
 - 3. heft: Orator. Bollftanbiger Text nebft Analyje. fart. M -. 60.

8. B. G. Teubners Schülerausgaben griech. u. lat. Schriftsteller. [gr. 8. geb.]

Jedes Bändchen zerfällt in 3 Hefte:

- Text enthält diesen in übersichtlicher Gliederung, mit Inhaltsangaben über den Hauptabschnitten und am Rande, nebst den Karten und Plänen;
- 2. Hilfsheft enthält die Zusammenstellungen, die die Verwertung der Lektüre unterstützen sollen, nebst den erläuternden Skizzen und Abbildungen:
- 3. Kommentar enthält die fortlaufenden Erläuterungen, die die Vorbereitung erleichtern sollen.
- 2/3. als Erklärungen auch zusammengebunden erhältlich.

Die Sammlung soll wirkliche "Schülerausgaben" bringen, die den Bedürfnissen der Schule in dieser Richtung in der Einrichtung wie der Ausstattung entgegenkommen wollen, in der Gestaltung des "Textes", wie der Fassung der "Erklärungen", die sowohl Anmerkungen als Zusammenfassungen bieten, ferner durch das Verständnis fördernde Beigaben, wie Karten und Pläne, Abbildungen und Skizzen.

Das Charakteristische der Sammlung ist das zielbewußte Streben nach organischem Aufbau der Lektüre durch alle Klassen und nach Hebung und Verwertung der Lekture nach der inhaltlichen und sprachlichen Seite hin, durch Einheit der Leitung, Einmütigkeit der Herausgeber im ganzen bei aller Selbständigkeit im einzelnen, wie sie deren Namen verbürgen, und ernstes Bemühen, wirklich Gutes zu bieten, seitens des Verlegers.

Ziel und Zweck der Ausgaben sind, sowohl den Fortschritt der Lektüre durch Wegräumung der zeitraubenden und nutzlosen Hindernisse zu erleichtern, als die Erreichung des Endzieles durch Einheitlichkeit der Methode und planmäßige Verwertung der Ergebnisse zu sichern.

a) Griechische Schriftsteller.

Demosthenes, ausgew. politische Reden. Von H. Reich.

- 1. Text. 2. Aufl. M. 1.20.
- 2. Hilfsheft. M 1.-
- 3. Kommentar. I.II. 2/3. Erklärungen. steif geh. je M.—. 80. M. 2.20. Zus. in 1 Bd. geb. #. 1.40.

Epiktet, Epikur (Auswahl), siehe: Philosophén.

Herodot in Auswahl. Von K. Abicht. I. Text. I. Text. 3. Aufl. M. Karte u. 4 Plänen im Text. M. 1.80.

Aristoteles (Auswahl), s.: Philosophen. | Herodot in Auswahl. Von K. Abicht.

2. Hilfsh. 2. Aufl. Mit Abb i.Text. M.—.80. 2/8. Erklärungen. 8. Komment. 2. Aufl. M. 2.40. M 1.80.

[Text B. Mit Einleitung. 3. Aufl. #2.-Dazu Kommentar. 2. Aufl. . 1.80. Homer. 1: Odyssee. Von O. Henke.

- 1. Text. 2 Bdchn: B. 1-12. B. 13-24. 4. Aufl. Mit 3 Karten. M. 1.60. - B. 1-24 in 1 Band M. 3.20. 2. Hilfsheft. 3. Aufl. M. zahlr. Abb. #2.-
- 8. Kommentar. 4. Aufl. 2 Hefte. steif geh. je M. 1.20. Zus. in 1 Bd. geb. M. 2.— Inhaltsubersicht (nur direkt) & -.06.
- e fotten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Homer. II: Ilias. Von O. Henke. 1. Text. 3. Aufl. 2 Bdchn.; B. 1-13. -Mit 3 Karten. je & 2.-B. 14-24. B. 1-24 in 1 Band & 4.-

2. Hilfsheft. 2. Aufl. Mitzahlr. Abb. M2.-3. Kommentar. 2 Hefte, steif geh.

1. Heft. 3. Aufl. # 1.60. 2. Heft. 3. Aufl. # 1.20.

Zusammen in 1 Bd. 3.Aufl. geb. #. 2.40. Lucian (Auswahl), siehe: Philosophen. Ausgewählte Reden. Von M. Fickelscherer. I. Teil. Text. # -.80. *II. Teil Erklärungen. 0 80.

Harcus Aurelius (Auswahl), siehe: Philo-

sophen.

[Philosophen.] Auswahl a. d. griech. Phil. I. Teil: Auswahl aus Plato. Von (). Weißenfels.

Ausgabe A. Text. 2. Aufl. v. Grünwald. . 1.80. Kommentar. . 1.60. Ausgabe B (ohne Apologie, Kriton | | und Protagoras). Text. # 1.40.

Kommentar. . 1.40. II. Teil: Auswahl aus Aristoteles und den

nachfolgenden Philosophen (Aristoteles, Epiktst, Marcus Aurolius, Epikur, Theo-phrast, Plutaroh, Lucian). Text. .4. 1.20.

Kommentar. A 1.20.

Platons Apelogie u. Kriton nebst Abschn.
a.d.Phaidon u.Symposion. Von F.Rösiger.

1. Text. 2. Aufi steif geh. M. -. 80.

2. Hilfsheft. M.1.— 2/8. Erklärungen.
3. Kommentar, steif 2/8. M. 1.60. .K. 1.60.

geh. .K -. 80. Auswahl, siehe: Philosophen.

Plutarch (Auswahl), siehe: Philosophen. Sephekles' Tragodien. Von C. Conradt.

2. Aufl. M -. 80. III. Aian. M -. 80. Text I u. II zus.-geb. M. 1.10.

Sophokles' Tragodien. Von C. Conradt. M -. 70. III. Ains. M -. 80.

2/8. Erk lärungen (Hilfsheft u. Kommentar

I u. II zus.-geb). & 1.60.
Theophrast (Auswahl), s.: Philosophen.
Thukydides i. Ausw. Von E. Lange.

1. Text. 2. Aufi. Mit Titelbild u. 8 Karten. M. 2.40.

2. Hilfsh. Mit Abb. i. \ 2/8. Erklärungen. M 2.-3. Komment. # 1.60. J

Ausgabe in 2 Teilen:

I. B. I-V. a. Text. M. 1.40. b. Kommentar. M. 1.-

II. B VI-VIII. a. Text. 2. Aufl .#.1.10. b. Kommentar. M. 1 .-

III. Zeittafel, Namenverz. u. Karten, s. beid. Teil. 2. Aufl. M —.50.

Text B. Mit Einleit. 2. Aufl. # 2.80.

Dazu Kommentar. M 1.60. Xenophon, Anabasis i. Ausw. Von G. Sorof.

1. Text. 6. Aufl. Mit Karte u. Planen

im Text. . 1.80. 2. Hilfsheft. 3. Aufl.)

Mit Abbildungen. 2/8. Erklärungen. 2. Aufl. . 1.80. 8. Komment. 5. Aufl.

M 1.50.

[Text B. Mit Einleit. 6. Aufl. # 2.-Dazu Kommentar. 5. Aufl. M. 1.50.

Wörterbuch. # 1.20. - Hellenika in Auswahl. Von G. Sorof. *1. Text. 4. Aufl. Mit Karte u. Plänen

im Text. . 1.80. 2/8. Kommentar. Mit Einleitung. 2. Aufl. M 1.-

Memorabilien in Auswahl. Von F. Rösiger.

1. Text. M 1.-

3. Kommentar. steif geh. M. - .80.

b) Lateinische Schriftsteller.

1. Text. 7. Aufl. Mit 3 Karten und

11 Abb. **.** 1.80. +2. Hilfsheft. 6. Aufi.

Mit Abb. im Text. 2/3. Erklärungen. *K* 1.20. M 2.40. 3. Komment. 6. Aufl. .K 1.60.

Auch in 2 Heften. 1. Heft (Buch 1-4). 2. Heft (Buch 5-7). je .K -. 80.

II Text B. M. Einleitg. 7. Aufl. M. Z.-Dasu Kommentar. 5. Aufl. M. 1.60.

- Auswahl von F. Fügner und W. Haynel.

1. Text (B). Mit Einleitung u. 3 Karten.

*2. Kemmentar von H. Micha. . 1.60.

Caesar, Gallischer Krieg. Von F. Fügner.

1. Text. 7. Aufl. Mit 3 Karten und 1. Text. 2. Aufl. Mit 8 Abb. u. 2 Karten. M 1.60.

2. Hilfsheft: siehe Gall Krieg.

3. Kommentar. .# 1.20.

-] Wörterbuch zu Caesars Komm. über den gall. Krieg u. den Bürgerkrieg. 5. Aufl. M. — . 60. Ciceros Catilinar. Reden u. Rede de im-

perio. Von C. Stegmann.

1. Text. 5. Auflage. Mit Titelbild und 1 Karte. . 1.10.

2. Hilfsheft. 3. Aufl. M 1.20. 2.3. Erklärungen. *3. Kommenter.

5. Aufl. M. —,90.) || Text B. M. Einleit 5. Aufl. M. 1.35. Dazu Kommentar. 4. Auft. M ... 90.

Die fetten Zissern verstehen sich für gebundene Exempla

Ciceros Rede für S. Roscius und Bede für | Nepos' Lebensbeschreibungen in Auswahl.

Reden für Q. Ligarius und für den Von C. Stegmann. König Deiotarus. 1. Text. . .. -. 60.

3. Kommentar. Mit Einleitung. A. -. 60. Cato major de senectute. O. Weißenfels.

1. Text. 2. Aufl. v. P. Wessner. M. -. 60.

3. Kommentar. steif geh. M. - . 50. - Philosoph. Schriften in Auswahl. Von O. Weißenfels.

*1. Text. 3. Aufl. # 1.60.

*2. Hilfsh. 2. Aufl. .K -.60.

2/8. Erklärungen. *8. Komment. 2. Aufl. | *2. Aufl. . 1.60. .K 1.-

— Verrinen. Buch IV u.V. Von C. Bardt. 1. Text. ℳ 1.20.

Kommentar. - 1.40.

[—] Ausgew. Briefe aus Ciceronischer Zeit. Von C. Bardt.

 Text. 3. Aufl. Mit 1 Karte. M. 1.80. 2. Hilfsheft. steif geh. M. -.60.

 Kommentar (verkürzte Ausg.). M. 2.40. Kommentar (erweiterte Ausgabe). Mit Einleitung.

I. Heft: Brief 1-61. # 1.80 2.20. II. Heft: Brief 62-114. M. 1.60 2.-

Horatius, Gedichte. Von G. Schimmelpfeng.

1. Text. S. Aufl. Mit Karte u. Plan. & 2.-8. Kommentar. 2. Aufl. . 1.80. Livius, Bömische Geschichte im Auszuge.

Von F. Fügner.

I. Der zweite punische Krieg. *1. Text. 4. Aufl. Mit 4 Karten. #. 2. 2. Hilfsheft. 2. Aufl. Mit zahlr. Abbild. und Karte. (Zu I u. II). # 2.-

8. Kommentar. 2 Hefte.

L. Heft: Buch 21-22. 3. Aufl. # 1.20. II. Heft: Buch 23-30. 2. Aufl. # 1.40.

II. Auswahl aus der 1. Dekade.

1. Text. 2. Aufl. . 1.60.

2. Hilfsheft. 2. Aufl. (zu I u. II). M 2.-3. Komment. Buch 1-10. 2. Aufl. #1.60. Verkürste Auswahl aus der 1. u. 3. Dekade.

1. Text. 2. Aufl. M. 2.20.

2. Hilfsheft. 2. Aufl. M 2.-

8. Kommentar. I. Heft. Buch 1-10. M1.40.

II. Heft. Buch 21-30. & 1.60. *Auswahl von F. Fügner u. J. Teufer. Text, Kommentar. [In Vorb.]

Von F. Fügner.

*1. Text. 6. Aufl. M. 3 Karten. # 1.-*2. Hilfsheft, 6. Aufl.

Mit Abbild. i. Text. 2/3. Erklärungen. .K 1.-.K 1.40.

*8. Komment. 5. Aufl.

Ovids Metamorphosen in Auswahl. Von M. Fickelscherer.

1. Text. 6. Auflage. M. 1.20.

2. Hilfsheft. 3. Aufl. ₩ 1.20.

M. Abbild. im Text. | 2/8. Brklärungen. £ 2.20. 8. Komment. 5. Aufl. M. 1.40.

Wörterbuch. 4. Aufi. steif geh. M. — . 50. [Text B. M. Einleitg. 5. Aufl. . 1.85.

Dazu Kommentar. 5. Aufl. . 1.40. Sallusts Catilinar, Verschwörung.

C. Stegmann. 1. Text. 3. Aufl. Mit Karte. . . -. 80. 2/8. Erklärungen. 2. Aufl. 🦟 —.60.

Jugurthin. Krieg. Von C. Stegmann. Text. Mit Karte. M -.80.

Kommentar. M 1 .-Tacitus' Annalen i. Ausw. u. d. Bataveraufstand unt. Civilis. Von C. Stegmann.

1. Text. Mit 4 Karten u. 1 Stammtafel. 2. Aufl. & 2.40. 2. Hilfsheft. & 1.80. 3. Komment. 2. Aufl. 2.80. .K 2.80.

.K. 1.40. Ausgabe in 2 Teilen:

I. Ann. B. 1-6. a) Text. 2. Aufi. M 1.20. b) Kommentar. 2. Aufl. M 1.-

II. Ann. B. 11—16. Historien B. IV/V. a. Text. 2. Aufl. - 1. 1. - b. Kom-

III. Zeittafel, Namenverz. u. Kart., z. beid Teilen. M. -.80.

Agricola. Von O. Altenburg.

1. Text. M -.60. 2/8. Erkläruugen. steif geh. M. -.80

Germania. Von O. Altenburg. 1. Text. 2. Aufl. Mit Karte. . . -. 60. 2/8. Erklärungen. steif geh. M. -. 80.

Vergils Aeneide i. Ausw. Von M. Fickelscherer.

1. Text mit Einleitung. 4. Aufl. Mit

Karte. & 1.40.

*8. Kommentar. 4. Aufl. . 1.80.

B. Zu den griechischen und lateinischen Schriftstellern. Auswahl.

1. Zu den griechischen Schriftstellern.

Aeschylus.

Dindorf, Guil., lexicon Aeschyleum. 1873. M. 16.-Lex -8.

Richter, P., zur Dramaturgie des Ä. gr. 8. 1892. 6 50.

Westphal, R., Proleg. zu Ä.' Tragödien. gr. 8. 1869. M. 5.-

Aristarchus.

Ludwich, A., Ars Homer. Textkritik. 2 Teile. gr. 8. 1884/85. M. 28.-

Aristophanes.

Mäller-Strübing, Ar. u. d. histor. Kritik. gr. 8. 1878. M 16.—

Roemer, A., Studien z. Ar. u. den alten Erklärern dess. I. Teil. gr. 8. 19.2. M 8.-Zacher, K., die Handschriften u. Klassen der Aristophanesscholien. gr. 8. 1889.

M. 6.-Aristoteles.

Heitz, E., die verlorenen Schriften des Ar. gr. 8 1865. M. 6.—

Bucolici.

Hiller, E, Beiträge z. Textgesch. d. gr. Bukoliker. gr. 8. 1888. . 3.20.

Demosthenes.

Fox, W., die Kranzrede d. D., m. Rücksicht a. d. Anklage d. Aschines analysiert u. gewürdigt. gr. 8. 1880. M. 5.60. Preuß, S., index Demosthenicus. gr. 8. 1892. M. 10.—

Schaefer, A., D. und seine Zeit. 2 Ausg. 8 Bände. gr. 8. 1885—1887. M. 30. Etymologica.

Reitzenstein, R., Geschichte d. griech. E. gr. 8. 1896. M. 18 -

Herondas.

Crusius, O., Unters. z. d. Mimiamben d. H. gr. 8. 1892. M. 6.-

Hesiodus.

Dimitrijevič, M. R., studia Hesiodea. gr. 8. 1900. M. 6.-

Steltz, Aug., die Werke und Tage d. H. nach ihrer Komposition. gr. 8 1869. M4.-Homerus.

Autenrieth, G., Wörterbuch zu den Homer. Gedichten. 11. Aufl., von Kaegi. gr. 8. 1908. M. 3.60.

insler, G., Homer. gr. 8. 1908. M6. - 7.-Frohwein, E., verbum Homericum. gr. 8.

1881. M. 3.60. Gehring, A., index Hom. Lex.-8. 1891.

Gladstone, W. E., Homerische Studien, frei bearbeitet von A. Schuster. gr. 8. 1863. M. 9. --

Homerus.

Kammer, E., die Einheit der Odyssee. gr. 8. 1873. M. 16.-

La Roche, J., die Homerische Textkritik im Altertum. gr. 8. 1866 M. 10.-Lexicon Homericum, ed. H. Ebeling.

2 voll. Lex.-8. 1874/1885. Vol. I. M. 42. -, Vol. II. M 18.-Ludwich, A., die Homervulgata als vor-

alexandrinisch erwiesen. gr. 8. 1898. M 6.-

Noack, F., Homerische Paläste. gr. 8. 1903. M. 2.80 3.80.

Nutzhorn, F., die Entstehungsw. d. Hom.

Gedichte. gr 8. 1869. M. 5.— Volkmann, R., die Wolfschen Prolegomens. gr. 8. 1874. M. 8.—

Isocrates.

Preuß, S., index Isocrateus. gr. 8. 1904. M. 8.-

Lucian.

Helm, R., L. und Menipp. gr. 8. 1906. M 10. - 18.-

Oratores.

Blaß, Fr., die attische Beredsamkeit. 3 Abt. z. Aufl. gr. 8. I. 1887. \mathcal{M} 14.— 16.— II. 1892. \mathcal{M} 14.— 16.— III. 1893 M 16. - 18. - III 2. 1898. M 12. -M. 14.-

Pindarus.

Rumpel, J., lexicon Pindaricum. gr. 8. 1883. M. 12.-

Photios.

Reitzenstein, R., der Anfang des Lexikons des Photios. Mit z Tafeln in Lichtdruck. gr. 8. 1907. M. 7.- 9.50.

Plato.

Finsler, G., Platon und die aristotelische

Poetik. gr. 8. 1900. M. 6.— Immisch, O., philologische Studien zu Pl. Heft. Axiochus. gr. 8. 1896. M. 3.— II. Heft. De recens. Platon. praesidiis atque rationibus. gr. 8. 1903. M 3.60.

Raeder, H., Pl.s philosophische Entwickl. gr. 8. 1905 M 8.— 10.—

Ritter, C., Pl. Gesetze. Darstellung des Inhalts. 8. 1896. M. 3 20. Kommentar

zum griech. Text. M. 10.— Schmidt, H., kritischer Kommentar zu P. Theätet. gr. 8. 1877. M. 4.-- exegetischer Komment. z. P. Thestet.

gr. 8. 1880. M. 8.20. Wohlrab, M., vier Vortrage tiber Pl. .08.1 M .6781

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemple:

Poetae comici.

Zieliński, Th., Gliederung der altattisch. Komödie. gr. 8. 1885. M. 10 .-

Sophocles.

Plüß, Th, S.' Elektra. Eine Auslegung. gr. 8. 1891. M. 3.-

Theocritus.

Rumpel, J., lexicon Theocriteum. gr. 8. 1879. M 8.-

Thucydides.

Herbst, L., zu Th. Erklärungen und Wiederherstellungen. I. Reihe. Buch I bis IV. gr. 8. 1892. M 2.80 II. Reihe Buch V-VIII. gr. 8. 1893. M 3.60.

Stahl, I. M., quaestiones grammaticae ad Th pertinentes Auctas et correctas iterum edidit St. gr. S. 1886. M 1.60.

2. Zu den lateinischen Schriftstellern.

Cassar.

Ebeling, H., Schulwörterbuch zu Caesar, 6. Aufl. gr. 8. 1907. Mt 1.80.

*Klotz, A., Caesarstudien. Nebst einer Analyse der Strabonischen Beschreibung von Gallien und Britannien. gr. 8. 1910.

Menge et Preuß, lexicon Caesarianum. Lex.-8, 1885/90. M 18 -

Cicero.

Schmidt, O. E., der Briefwechsel des C. gr. 8. 1893. M 12 -

Zieliński, Th., Cicero im Wandel der Jahrhunderte. S. 2. Aufl. 1907. M. 7 .- 8 .-

Horatius.

Friedrichs, J. G., Q. Horatius Flaccus. Phil. Unters. gr. 8. 1894. M 6.-

Keller, O., Epilegomena zu H. 3 Teile. gr. 8. (je M 8 -) M 24.- I. Teil. 1879. II. u. III. Teil. 1880.

Müller, L., Q. Horatius Flaccus, 8, 1880.

M 2.40.

Plüß, Th., Horazstudien. Alte und neue Aufsätze über Horazische Lyrik. gr. 8. M 6.-1882.

Stemplinger, Ed., das Fortleben der H.schen Lyrik seit der Renaissance. gr. 8. 1906. M 8. - 9.-

Iuris consulti.

Kalb, W., Roms Juristen nach ihrer Sprache. gr. 8. 1890. M 4 .-

Lucilius.

Müller, L., Leben u. Werke des C. Lucilius. gr. 8. 1876. M 1.20.

Ovidius

Siebelis-Bolle, Borterbuch gu C.s Meto-morphojen. 5. Aufl. gr. 8. 1898. . # 4. 0 4.80. Stange, D. fleines Worterbuch au D.s Metamorpholen. gr. 8. 1899. A. 2.50.
Tolkiehn, J., quaest ad Heroides O. spect.
gr. 8. 1888. A. 2.80.

Plautus.

Lexicon Plautinum conscripsit Gonzalez Lodge. gr. 8. Vol. I. Fasc. 1-5 je .4.7.20. Ritschl, Fr., prolegomena de rationibus emendationis Plautinae gr. 3. 1880 M4 -Sudhaus, S., der Aufbau der Plauti-

nischen Cantica. gr. 8. 1909. M. 5 - 6 .-

Tacitus.

Draeger, A., über Syntax und Stil des T.

3. Aufl. gr. 8. 1882. M. 2.80. Gerber et Greef, lexicon Taciteum. Lex-8. 1877-1903. M. 64.-

Vergilius.

*Birt, Th., Jugendverse und Heimatpoesie Vergils. 1910. M. 3.60 4.20.

Comparetti, V. im Mittelalter. 1875. M. 6.-

Heinze, R., Vergils epische Technik. 2. Aufl.

gr. 8. 1908. M 12.—14.— Phiib, V. und die epische Kunst. gr. 8. 18-4. M 8.—

Skutsch, F., aus V.s Frühzeit. gr. 8. 1901. M. 4. — 4.60.

- Gallus u.V. (A. V.s Frühzeit, II. Teil).

gr. 8. 1906. M 5.— 5.60. Sonntag, M., V. als bukolischer Dichter.

gr. 8. 1891. M 5.-Weldner, A., Kommentar zu V.s Aeneis. Bd. I u. II. gr. 8. 1869. M 8.-

Verlagsverzeichnis von B. G. Teubner

- in Leipzig und Berlin. -Klassische Altertumswissenschaft. Allgemeine Sprachwissenschaft, Volkskunde. Neuere Geschichte und Kultur, Sprache, Literatur

und Kunst. Philosophie, Psychologie. Religionswissenschaft. Länder- und Völkerkunde. Volkswirtschaftslehre, Rechts- und Staatswissenschaften. Zum Bildungswesen. Februar 1911.

— Umsonst und postfrei vom Verlag. —

C. Wichtige Handbücher und neuere Erscheinungen aus dem Gebiete der klassischen Philologie.

Die mit einem * bezeichneten Werke sind Neuerscheinungen seit Anfang 1910.

Die auf einzelne Schriftsteller (oder Literaturgattungen) bezüglichen Schriften s. o. S. 14 ff.

Archiv für Papyrusforschung und verwandte Gebiete, hrsg. von U. Wilcken. Jährlich 4 Hefte. M. 24.-

Archiv für Religionswissenschaft. Nach A. Dieterich herausg. von Richard Wünsch. Jährl. 4 Hefte. M. 18 .-

Newe Jahrbücher für das klassische Altertum, Geschichte und deutsche Literatur und für Pädagogik. Hrsg. von J. Ilberg und B. Gerth. Preis für den Jahrgang von 10 Heften M. 80.

Byzantinische Zeitschrift. Begründet von Karl Krumbacher. Unter Mitwirkung vieler Fachgenossen herausgegeben von A. Heisenberg und P. Marc. Preis für den Band von jährlich 4 Heften M 20 .-Generalregister zu Band I-XII,

1592-1903. gr. 8. 1909 M. 24.-

Die griechische und lateinische Literatur und Sprache. Bearbeitet von U.v. Wilamowits-Moellendorff, K. Krumbacher, J. Wackernagel, Fr. Leo, E. Norden, Fr. Skutsch. 2. Aufl. (Die Kultur der Gegenwart. Ihre Entwicklung und thre Ziele. Herausg. von Prof. Paul Hinneberg, Teil L. Abt. 8.) M. 10. -, geb. .K 12.-

Ausfeld, A., der griechische Alexanderroman. Nach des Verfassers Tode her-ausgegeben von W. Kroll. #8.—10.— Bardt, C., sur Technik des Übersetzens

lateinischer Prosa. 🧀 --. 60. Baumgarten, F., F. Poland und R. Wagner, die hellenische Kultur. 2. Auflage. Mit 7 Tafeln u. 1 Karte in Mehrfarbendruck, 2 Doppeltafeln in Schwarzdruck, 2 Karten und gegen 400 Abbildungen M 10. - 12.-

Benseler, G. E., und K. Schenkl, griechischdeutsches und deutsch-griechisches Schul-

wörterbuch. 2 Teile.

*LTeil. Griechisch-deutsches Schulwörterbuch. 13. Aufl., bearb. von A. Kaegi. #6.75 8. — H.Teil. Deutsch-griechisches Schulwörterbuch. 6. Auflage, bearb. von K. Schenkl. M. 9.— 10.50.

Birt, Th., die Buchrolle in der Kunst.

Archaol.-antiquar. Untersuchungen zum antiken Buchwesen. Mit 190 Abbildungen.

12.— 15.— Blaß, F., die attische Beredsamkeit. 3 Abt.

2. Aufl. M. 56.— 64.— Blumer, H., Technologie und Terminologie der Gewerbe und Künste bei Griechen und Römern. 4 Bde. Mitzahlr. Abb. M. 50.40.

Böckh, A., und Ludolf Dissen, Briefwechsel siehe Hoffmann, M.

Bone, Karl, πείρατα τέγνης. Über Lesen und Erklären von Dichtwerken. Steif geh. M 2 40.

Brauchitsch, G. v., die Panathenäischen Preisamphoren. Mit 37 Abbildungen und 1 Lichtdrucktafel. M. 6. - 7. - Brunn, H., kleine Schriften Herausg. von

H. Brunn u. H. Bulle. Mit zahlreichen Abbildungen. 3 Bände. I. Band. # 10.—
13.— II. Band. # 20.— 23.—
III. Band. # 14.— 17.—
Cantor, M., Vorlesungen über Geschichte

der Mathematik. I. Band. Von den ältesten Zeiten bis 120 · n. Chr. Mit 114 Fig. und 1 lithogr. Tafel. 3. Aufl. M. 24. — 26.— Cumont, F., die Mysterien des Mithra. Ein Beitrag z. Religionsgeschichte der römisch.

Kaiserzeit. Autor. deutsche Ausgabe von G. Gehrich. Mit 9 Abbild. im Text und auf 2 Tafeln sowie 1 Karte. M.5. - 5.60. die orientalischen Religionen im

römischen Heidentum. Autor, dentsche Ausgabe von G. Gehrich. M. 5.- 6.-Dieis, H., Elementum. Eine Vorarbeit zum griech, u. latein, Thesaurus. M. 3 -

Dieterich, A., Nekyia. Beitr. zur Erklärung d. neuentdeckten Petrusapokalypse. # 6. - eine Mithrasliturgie. 2. Aufl. besorgt von R. Wünsch. M. 6.- 7.-

Mutter Erde. Ein Versuch über Volksreligion. # 3.20 3.80.

Domaszewski, A. v., Abhandlungen zur römischen Religion. M. 6.— 7.—

Dziatzko, K., Untersuchungen über ausgewählte Kapitel des antiken Buchwesens. M. 6.-

Eger, O., zum ägyptischen Grundbuchwesen in römischer Zeit. M. 7.- 8 .-

Fimmen, D., Zeit und Dauer der kretischmykenischen Kultur. Mit 1 synchronistischen Tabelle. M.S.-

Gardthausen, V., Augustus und seine Zeit. 2 Teile.

I. Teil. I. Band. M10. — II. Band. M12. — III. Band. #8. - Zusammengeb. # 32. -II. Teil. (Anmerk.) I. Band. M. 6 .- II. Band. M. 9.- III. Band. M. 7.- Zusammengeb. M. 24.-

Griechische Paläographie. Mit 12 Tafeln

und vielen Illustretionen. M. 18.40. Gefiden, I., daß griechilche Drama. Kländs Sophofies, Euripides. Mit einem Pr M 1.60 2.20.

Die fetten Zifferr verstehen sich für **gebundene** Exempl

Gelzer, H., ausgewählte kleine Schriften. Mit einem Porträt Gelzers. M. 5.- 6.-

*Gercke, A., u. Ed. Norden, Einleitung in die Altertumswissenschaft. Unter Mitwirkung von G. Beloch, E. Bethe, E. Bickel, J. L. Heiberg, B. Keil, E. Kornemann, P. Kretschmer, C. F. Lehmann-Haupt, K. J. Neu-mann, E. Pernice, P. Wendland, S. Wide, Fr. Winter herausg. von A. Gereke und Ed. Norden. 3 Bände. I. Band: Methodik. Sprache. Metrik. Griechische Literatur. Römische Literatur. M. 13. - 15.-

II. Band: Privataltertümer. Kunst. Religion und Mythologie, Philosophie, Exakte Wissenschaften u. Medizin. M. 9 .- 10.50. III. Band: Griechische Geschichte. Hellenistisch-römische Geschichte. Geschichte der römischen Kaiserzeit. Griechische Staatsaltertümer. Römische Staatsaltertumer. Epigraphie, Papyrologie, Paläographie. ca. M.8 -, ca. M. 9.50. [U.d. Pr.] Alle 3 Bde. auf einmal bezog ca. M. 25 -

ca. M 30 .-

Gilbert, G., Handbuch der griech. Staatsaltertümer. 2 Bände. M. 18.60.

I. Band. Der Staat d. Lakedaimonier u. d. Athener. 2. Aufl. M. S .- II. Band. M. 5.60. O., Geschichte und Topographie der Stadt Rom im Altertum. 3 Abt. M. 24 .-I. Abteil. M. 6.- II. Abteil. M. 8.-III. Abteil. M. 10 .-

die meteorologischen Theorien des griechischen Altertums. Mit 12 Figuren

im Text. M. 20. - 22.50.

Grammatik, historische, der lateinischen Sprache. Unter Mitwirkung von H. Blase, A. Dittmar, J. Golling, G. Herbig, C. F. W. Müller, J. H. Schmalz, Fr Stolz, J. Thüssing und A. Weinold hrsg. von G. Landgraf. In mehreren

Bänden. gr. 8. I. Band. Von Fr. Stolz. I. Hälfte: Einleitung und Lautlehre. II. Hälfte: Stammbildungslehre. 1894. 1895. je M. 7.-III. Band. Syntax des einfachen Satzes. I. Heft: Einleitung, Literatur, Tempora und Modi, Genera Verbi. 1903. M. 8 .-[Fortsetzung u. d. Pr.]

Supplement: Müller, C. F. W., Syntax des Nominativs und Akkusativs im Latei-

nischen. M. 6.-

Gudeman, A., Grundriß der Geschichte der klass. Philologie. 2. Aufl. M. 4.40 5 .-- imagines philologorum. 160 Bildnisse klass. Philologen v. d. Renaissance bis zur Gegenwart. M 3.20 4 .-

Hagen, H., gradus ad criticen. Für philo-logische Seminarien und zum Selbst-

gebrauch. M 2.80. Heinichen, Fr. A., lateinisch-deutsches und deutsch-latein. Schulwörterbuch. 2 Teile. I. Teil. Lateinisch-deutsches Schulwörterbuch. 8. Aufl., bearbeitet von H. Blaseu W. Reeb. M. 6.75 8 .- II. Teil. Deutschlateinisches Schulwörterbuch. 6. Aufl., bearbeitet von C. Wagener. M. 5.75 7 .-

Helbig, W., Führer durch die öffentlichen Sammlungen der klassischen Altertümer in Rom. 2 Bande. 2. Aufl. M. 15.-[Die Bände sind nur zusammen käuflich.] - auf extradûnnes Papier gedruckt u

m. Schreibpapier durchschossen, z. Handgebrauch für Fachgelehrte. M. 17 .-

Herkenrath, E., der Enoplies. Ein Beitrag zur griechisch. Metrik. # 6.- 8.-Herzog, E., Geschichte und System der rom.

Staatsverfassung. 2 Bande. JL 33 .-

Hoffmann, M., August Boeckh. Lebens-beschreibung und Auswahl aus seinem wissenschaftlichen Briefwechsel. Ermaß. Preis. M. 7 .- 9 .-

Briefwechsel zwischen August Boeckh und Ludolf Dissen, Pindar und anderes betreffend. M. 5.— 6.—

Ihm, M., Palaeographia Latina. Exempla codicum Latinorum phototypice expressa scholarum maxime in usum ed. M. I. Ser. I. In Mappe M. 5 .-

Ilberg, J., u. M. Wellmann, zwei Vortrage zur Geschichte d. antiken Medizin. M 1,40. Imhoof-Blumer, F., Porträtköpfe v. römisch. Münzen der Republik und der Kaiserzeit. Für den Schulgebrauch herausgeg. Mit 4 Lichtdrucktafeln. 2. Aufl. kart. M. 3.20.

Porträtköpfe auf antiken Münzen hellenischer und hellenisierter Völker, Mit Zeittafeln der Dynastien des Altertums nach ihren Münzen. Mit 296 Bildnissen in Lichtdruck. kart. M. 10 .-

und O. Keller, Tier- und Pflanzenbilder auf antiken Münzen u. Gemmen. 26 Lichtdrucktafeln mit 1352 Abbild. u. 178 Seiten

erläuterndem Text. # 24.— Kaerst, J., Geschichte des hellenistischen Zeitalters. In 3 Bänden. I. Band. Die Grundlegung des Hellenis-

mus. M 12.- 14.-

II. Band. 1. Hälfte. Das Wesen des Hellenismus. M. 12 .- 14 .-

die antike Idee der Ökumene in ihrer politisch, u. kulturell. Bedeutung. M. 1.20. Keller, O., lateinische Volksetymologie und

Verwandtes. M. 10.-

Klotz, Reinh., Handbuch der lateinischen Stilistik. Nach des Verf. Tode herausgeg. von Rich. Klotz. M. 4.80.

Rich., Grundzüge altröm. Metrik. . #12 .-Krumbacher, K., die Photographie i. Dienste der Geisteswissenschaften. Mit 15 Tafeln. M. 3.60.

- populäre Aufsätze. M. 6.- 7.-

Lehmann, K., die Angriffe der drei Barkiden auf Italien. Drei quellenkritisch-kriegsgeschichtliche Untersuch. Mit 4 Karten, 5 Planen und 6 Abbild. M. 10 .- 13-

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Lehrs, K., populäre Aufeliue aus dem Altertum, vorsugsweise sur Ethik und Religion der Griechen, 2. Aufl. -K 11.-

Les, Fr., die grischisch-römische Biographie nach ihrer literarischen Form. # 7.-

Lexiken, ausführliches, der griechischen und romischen Mythologie. Im Verein mit vielen Gelehrten hrsg. von W. H. Roscher. Kit sahlreichen Abbildungen. 3 Bände. 1.Band. (A—H.) . 34.— II. Band. (I—M.) . 38.— III. Band. (N—P.) . 44.— IV. Band. 59.—63. Lieferung. (Q—Sibylla)
Jede Lieferung & 2.— (Fortsetzung unter der Presse.) Supplemente :

L Brushmann, spitheta deorum quae apud poetas Graecos leguntur. M. 10.-II. Carter, epitheta deorum. # 7.-III. Berger, mythische Kosmographie der Griechen. & 1.80.

Sr. Libier's Realleriton bes flas. Altertums für Jumnafien. 7., verb. Auflage, herausgegeben ben D. Er ler. Dit jablreichen Abbilbungen. £ 14.- 16.50.

Fr. Libkers Reallexikon des klass. Altertums. Vollständ. Neubearb. [8. Aufl.] Hrsg. v.J.Geffeken u.E.Ziebarth. [U.d.Pr.]

Ludwich, A., Aristarchs Homerische Text-kritik nach den Fragmenten des Didymos dargestellt und beurteilt. Nebst Beilagen. 2 Teile. M 28. - [L. Teil. M 12. - II. Teil. -K 16.---1

Essqueray, F., Abris der griechisch. Metrik.
Aus dem Fransösischen übersetzt von Br. Presler. .K 4.40 5 .-

Hau, G., die Religionsphilosophie Kaiser Julians in seinen Reden auf König Helios und die Göttermutter. Mit einer Übersetzung der beiden Reden. M. 6. -- 7.-

Hayser, E., Grammatik der griechischen Papyri aus der Ptolemäerzeit. Mit Einschluß der gleichseitigen Ostraka und der in Agypten verfaßten Inschriften. Lautund Wortlehre. M 14.- 17.-

Meillet, A., Einführung in die vergleichande Grammstik der indogermanischen Sprachen. M. 7.— 8.—

Eisch, G., Geschichte der Autobiographie. I. Band: Das Altertum. M. 8.— 10.—

Mittels, L., Reichsrecht und Volksrecht in den Östlichen Provinsen des römischen Kaiserreichs. # 14.-

- zur Geschichte der Erbpacht im Altertum. AG Wph. XX. M. 2 .-

- aus den griechischen Papyrusurkunden.

Hemmsen, A., Feste der Stadt Athen im geordnet nach attischem Ka-Altertum, geordnet nach attischem Ka-lender. Umarbeitung der 1864 erschienenen Heoriologie. M. 16.-

Nilssen, M. P., griechische Feste von religibeer Bedeutung mit Ausschluß der

attischen. M. 12. — 15. —

Noack, F., Ovalhaus und Palast in Kreta. Ein Beitrag zur Frühgeschichte des Hauses. ₩ 2.40 3.20.

- homerische Paläste. Eine Studie zu den Denkmälern und zum Epos. Mit 2 Tafeln u. 14 Abb. # 2.80 3.80.

Norden, Ed., die antike Kunstprosa vom VI. Jahrhundert v. Chr. bis in die Zeit der Renaissance. 2. Abdruck. 2 Bände. (Einzeln jed. Bd. M. 14. - 16.-) M. 28. - 82.-

Otto, W., Priester und Tempel im hellenistisch. Ägypten. 2 Bde. je M 14. — 17.— *Griechische Papyri im Museum des Oberhess. Geschichtsvereins zu Gießen. Im Verein mit O. Eger hrsg. u. erklärt von E. Kornemann u. P. M. Meyer. Bd. I. Heft 1: Urkunden Nr. 1-35. # 7.-

Heft 2: Urkunden Nr. 36-57. # 8.-Partsch, I., Griechisches Bürgschaftsrecht. 2 Teile. I. Teil. Das Recht des altgriechischen Gemeindestaats. # 14.- 17.-

Peter, H., die geschichtliche Literatur über die römische Kaiserzeit bis Theodosius I. und ihre Quellen. 2 Bände. je M. 12.der Brief in der römischen Literatur.

Literaturgeschichtliche Untersuchungen u.

Zusammenfassungen. M. 6.-

Poland, F., Geschichte des griechischen Vereinswesens. JG XXXVIII. M. 24.-*Reitzenstein, R., hellenistische Mysterienreligionen, ihre Grundlagen und Wirkungen. At 4 .- 4.80.

hellenistische Wundererzählungen.

M 5.— 7.-Ribbeck, O., Friedrich Wilhelm Ritschl. Ein

Beitrag zur Geschichte der Philologie. 2 Bände. M. 19.20. - Reden und Vorträge. 🧀 6.— 8.-

Riese, A., das rheinische Germanien in der antiken Literatur. # 14.

Roßbach, A., und R. Westphal, Theorie der musischen Künste der Hellenen. (Als 3. Auflage der Roßbach - Westphalschen Metrik.) 3 Bände. M. 36 .-

L. Band. Griechische Rhythmik von Westphal. M. 7.20. II. Band. Griechische Harmonik und Melopõie von Westphal # 6.80. III. Band. I. Abt. Allgemeine Theorie der griechisch. Metrik von Westphal und Gleditsch. # 8.- II. Abt. Griechische Metrik mit besonderer Rücksicht auf die Strophengattungen und die übrigen melischen Metra von Roßbach und Westphal. M. 14.-

*Rostowzew, M., Studien zur Geschichte des römischen Kolonates. Erstes Beiheft zum "Archiv für Papyrusforschung". M 14.— (f. Abonn. des "Arch. f. Papyrusf." M 11.—)

Schaefer, A., Demosthenes und seine Zeit. 2., rev. Ausgabe. 3 Bande. # 30.-Schmidt, J. H. H., Synonymik der griechisch.

Sprache. 4 Bände. M. 54.-- Handbuch der lateinischen und griechi.

schen Synonymik. M. 18.-

Die fetten Zissern verstehen sich für gebundene Exemplar

Schmitz, W., Commentarii notarum Tironianarum ed. W. S. Mit 132 Tafeln. In Mappe # 40 .-

Schneider, A., das alte Rom, Entwicklung seines Grundrisses und Geschichte seiner Bauten. Auf 12 Karten und 14 Tafeln dargestellt. M. 16.-

- die 12 Plane auf festem Papier apart.

Schroeder, O., Vorarbeiten zur griech. Versgeschichte. M. 5.— 6.—

Schwartz, E., Charakterköpfe aus d. antiken Literatur. Reihe. 1. Hesiod und Pindar, 2. Thukydides und Euripides, 3. Sokrates und Plato, 4. Polybios und Poseidonios, 5. Cicero, 3. Aufl. M. 2.20 2.80. - 2. Reihe. 1. Diogenes der Hund u.

Krates der Kyniker, 2. Epikur, 3. Theokrit, Eratosthenes, 5. Paulus. M. 2.20 2.80. Sittl, K., die Gebärden der Griechen und

Römer. Mit zahlreich. Abbild. A 10.-Sitzler, J., Abriß der griechischen Literaturgeschichte. I. Band: Bis zum Tode

Alexanders des Großen. M. 4.-Stählin, O., Editionstechnik. Ratschläge

f. d. Anlage textkritischer Ausgaben. M. 1.60 Stemplinger, Ed., das Fortleben der horazischen Lyrik seit der Renaiss. M. 8.— 9.—

*Stengel, P., Opferbräuche der Griechen. Mit 6 Abbildungen. . 6 .- 7.-

Stoll, S., bie Sagen bes Haifischen Altertums. 6. Aufl. Reu bearb. von S. Lamer. 2 Banbe. Mit 79 Abb. je M 3.60, in 1 Band M 6 .bie Gotter bes flaffifchen Altertums. 8. Aufl. Reu bearb. von & Lamer. Mit 92 Abbilbungen. M. 4.50.

Studniczka, F., die Siegesgöttin. Entwurf der Geschichte einer antiken Idealgestalt.

Mit 12 Tafeln. # 3.-

Susemihl, F., Geschichte der griechischen Literatur in der Alexandrinerzeit. 2 Bände. I.Bd. M 16. - 18. - II.Bd. M 14. - 16. *Süß, W., Ethos, Studien zur älteren griechischen Rhetorik. M. 8. - 10.50.

*Teuffel, W. S., Geschichte der römischen Literatur. 6. Aufl., von E. Klostermann, W. Kroll, R. Leonhard, F. Skutsch und P. Wessner. 3Bände. Bd. II M.6.-7.- [Band I u. III in Vorbereitung.]

Studien und Charakteristiken zur griechischen und römischen Literaturgeschichte. 2. Auflage. Mit einem Lebensabriß des Verfassers. M. 12.-

Thesaurus linguae Latinae editus auctoritate et consilio academiarum quinque Germanicarum Berolinensis, Gottingensis, Lipsiensis, Monacensis, Vindobonensis. 1900—1909. Vol. I. #.74.—82.—Vol. II. 90.-N. 82.--Vol. III. fasc. 1. M. 7.60. *fasc. 2-7 je M. 7.20. *Vol. IV, M. 58.— 66.—. *Vol. V. fasc. 1 .M. 7.60. fasc. 2 M. 7.20.

*Thesaurus linguaeLatinae. Supplementum. Nomina propria latina. fasc. 1-II. je M. 7.20.

 Index librorum scriptorum inscriptionum ex quibus exempla adferuntur. M. 7.20.

Einbanddecke & 5.-

Thiersch, H., Pharos, Antike, Islam und Occident. Mit 9 Tafeln, 2 Beilagen und 455 Abbildungen. M. 48.- 56.-

Troels-Lund, Simmelsbild und Beltanicauung im Bandel der Beiten. Deutsch von 2. Bloch.

2. Auflage. M. 5 .-

Usener, H., Vorträge u. Aufsätze. M.5. - 6.-- der heilige Tychon, (Sonderbare Heilige, Texte u. Untersuchungen I.) .K 5. - 6.-

Vahlen, I., opuscula academica. 2 partes. Pars I. Procemia indicibus lectionum praemissa I—XXXIII ab a. MDCCCLXXV ad. a. MDCCCLXXXXI. M 12.- 14.50. Pars II. Procemia indicibus lectionum praemissa XXXIV—LXIII ab a. MDCCCLXXXXII ad. a. MDCCCCVI

M 14.- 16.50.

Vaniček, Al., etymologisches Wörterbuch der lateinischen Sprache. 2. Aufl. # 6.griechisch-lateinisches etymologisches Wörterbuch. 2 Bände. M. 24.— [I. Band. M. 10.— II. Band. M. 14.—]

Verhandlungen der 19.-50. Versammlung deutscher Philologen und Schulmänner. (Einzeln käuflich.)

Volkmann, R., Geschichte und Kritik der Wolfschen Prolegomena zu Homer. M. 8. die Rhetorik der Griechen und Römer in systemat. Übersicht dargestellt. 2., verbesserte Auflage. # 12.-

Wachsmuth, C., die Stadt Athen im Altertum. I. Band. Mit 2 Karten #20. - II. Band. 1. Abteil. # 12.— [2. Abteil. in Vorber.] Weber, W., Untersuchungen zur Geschichte

des Kaisers Hadrianus. M. 8.— 9. Weicker, G., der Seelenvogel in der alten Literatur und Kunst. Eine mythologischarchäologische Untersuchung. Mit 103 Abbildungen im Text. M. 28.

Weise, O., Charakteristik der lateinischen Sprache. 4. Auflage. M. 3.— 3.60

Willers, H., Geschichte der römischen Kupferprägung vom Bundesgenossenkrieg bis auf Kaiser Claudius. Mit 33 Abbild. im Text u. 18 Lichtdrucktafeln. # 12.— 15.—

Wislicenus, W. F., astronom. Chronologie. Ein Hilfsbuch für Historiker, Archäologen und Astronomen. M. 5.-

Ziebarth, E., aus dem griechischen Schul-Eudemos von Milet und Verwesen. wandtes. M. 4.- 5.-

Neue Jahrbücher

für das klassische Altertum, Geschichte und deutsche Literatur und für Pädagogik

Herausgegeben von

Johannes liberg und Bernhard Gerth

XIV. Jahrgang. 1911. Jährlich 10 Hefte. Preis: M 30.-

Die erste Abteilung der "Neuen Jahrbücher" will für die drei ersten im Titel genannten Wissenschaftsgebiete, die, durch zahllose Fäden miteinander verbunden, die Grundlage unserer historischen Bildung im weiteren und tieferen Sinne ausmachen, einem bei der zunehmenden Ausdehnung aller Forschungssweige immer dringender werdenden Bedürfnis dienen. Dem einzelnen, der überhaupt nicht oder nur auf kleinem Gebiete selbstforschend tätig sein kann, wird die Möglichkeit geboten, den hauptsächlichen Fortschritten der Wissenschaft auf den ihm durch den Beruf und eigene Studien naheliegenden Gebieten zu folgen.

Insbesondere dient sie der Aufrechterhaltung des vielfach gefährdeten Zusammenhanges zwischen Wissenschaft und Schule nach Kräften und an ihrem Teile. Wenn sie auch nur in großen Zügen die Erweiterung und Vertiefung der Erkenntnis wiedergeben kann, so berücksichtigt sie doch nicht etwa nur das für den höheren Unterricht direkt Brauchbare; der Lehrer soll eine freie wissen-

schaftliche Persönlichkeit sein und bleiben.

Die zweite Abteilung will Fragen der theoretischen und praktischen Pädagogik an höheren Schulen erörtern und der Erforschung ihrer Geschichte dienen.

Byzantinische Zeitschrift

Begründet von Karl Krumbacher

unter Mitwirkung zahlreicher Fachgenossen herausgegeben von

August Heisenberg und Paul Marc

XX.Band. 1911. Vierteljährlich ein Heft. Preis eines Bandes: . £ 20. — Dazu erschien: Generalregister zu Band !—XII, 1892—1903. Mit Unterstützung des Therianosfonds der Kgl. Bayer. Akademie der Wissenschaften ausgearbeitet von Paul Marc. [VIII u. 592 S.] gr. 8.

1909. Geh. M. 24 --

Das internationale Zentralorgan für die gegenwärtig so mächtig aufblühenden byzantinischen Studien bildet die von K. Krumbacher (München) unter Mitwirkung sahlreicher Fachgenossen seit 1893 herausgegebene Byzantinische Zistohrift, von der nunmehr 18 stattliche Bände vorliegen. Sie sieht ihre Aufgabe darin, über alle Fortschritte, welche die moderne Erforschung der byzantinische Geschichte, Literatur, Sprache, Kunst, Religion, Epigraphik, Numismatik usw. aufzuweisen hat, wie auch über alle äußeren Vorkommnisse auf dem Gebiete zu orientieren und so den weiteren Ausbau der Disziplin zu fördern. Dies geschicht einmal durch salbständige Aufsätze, dann durch ausführliche Besprechungen wichtiger Neuerscheinungen, endlich durch eine möglichst vollständige, vom Herausgeber unter ständiger Mitwirkung mehrerer Fachgenossen bearbeitete Bibliographie über alle in das Programm der Zeitschrift einschlagenden Gebiete. Der Bericht berücksichtigt gleichmäßig alle Sprachen und verzeichnet jedesmal die ganze neuere Literatur bis etwa 2-3 Monate vor dem Erscheinen des Heftes, eine Prompheit, die von keiner anderen mit Inhaltsangaben versehenen, eine ganze Disziplin umfassenden Bibliographie erreicht wird. Den gesamten Inhalt der ersten 13 Rände, und zweit zuweit der Aufsätze und Besprechungen als der bibliographischen Notizen zur lyziert das von P. Maro ausgearbeitete Generalregister.

Archiv für Religionswissenschaft

Nach Albrecht Dieterich unter Mitwirkung von H. Oldenberg, C. Bezold, K. Th. Preuß in Verbindung mit L. Deubner

herausgegeben von Richard Wünsch

XIV. Band. 1911. Jährlich 4 Hefte. Preis: M. 18.-

Das "Archiv für Religionswissenschaft" will der Erforschung des allgemein ethnischen Untergrundes aller Religionen, wie der Genesis unserer Religion, des Unterganges der antiken Religion und des Werdens des Christentums dienen und insbesondere die verschiedenen Philologien, Völkerkunde und Volkskunde und die wissenschaftliche Theologie vereinigen. Neben der I. Abteilung die wissenschaftliche Abhandlungen enthält, stehen als II. Abteilung Berichte, in denen von Vertretern der einzelnen Gebiete kurz die hauptsächlichsten Forschungen und Fortschritte religionsgeschichtlicher Art in ihrem besonderen Arbeitsbereiche hervorgehoben und beurteilt werden. Regelmäßig kehren wieder in fester Verteilung auf drei Jahrgänge susammenfassende Berichte über wichtige Erscheinungen auf den verschiedenen Gebieten der Beligionswissenschaft. Die III. Abteilung bringt Mitteilungen und Hinweise, durch die wichtige Entdeckungen, verborgenere Erscheinungen, auch abgelegenere und vergessene Publikationen früherer Jahre in kurzen Nachrichten zur Kenntnis gebracht werden.

Archiv für Kulturgeschichte

Unter Mitwirkung von Fr. von Bezold, G. Dehio, W. Dilthey, H. Finke, W. Goetz, K. Hampe, O. Lauffer, K. Neumann, A. Schulte, E. Troeltsch

herausgegeben von Georg Steinhausen

IX. Band. 1911. Jährlich 4 Hefte. Preis: M. 12.-

Das "Archiv für Kulturgeschichte" will eine Zentralstätte für die Arbeit auf dem Gebiete der gesamten Kulturgeschichte sein, und dabei vor allem im Zusammenhang mit neueren Richtungen der geschichtlichen Forschung der Arbeit auf dem Gebiet der Geschichte des höheren Geisteslebens ein geeignetes Organ sichern. Neben der l. Abteilung, die selbständige wissenschaftliche Abhandlung en enthält, sollen als II. Abteilung regelmäßige Literaturberichte erscheinen, die auf je einem Spezialgebiet das für die kulturgeschichtliche Forschung Wertvolle aus der Fülle der literarischen Erscheinungen unter dem Gesichtspunkt der besonderen Aufgaben und Methoden der Kulturgeschichte herausheben. Diese Berichte behandeln: Allgemeine Kulturgeschichte, Geschichte der wirtschaftlichen Kultur, der politisch-rechtlichen Kultur und Verfassung, der gesellschaftlichen Kultur und lokale deutsche Kulturgeschichte, Geschichte der wirtschaftlichen Kultur und der Sitten, des Erziehungswesens, der Naturwissenschaften und Medisin, der technischen Kultur, der religiösen und ethischen Kultur, der literarischen Kultur, der Musik, der Kuntelrischen Kultur, der geistigen Kultur und Weltanschauung, der Persönlichkeitsentwicklung, Volkskunde, Anthropologie und Gesellschaftsbiologie. Im Vordergrund soll bei den Berichten über die einzelnen Kulturgebiete die europäische, insbesondere die deutsche Kultur des Mittelalters und der Neuzeit stehen. Sie sollen ergänzt werden durch zusammenfassende Berichte über italienische, französische, englische, amerikanische, slawische, skandinavische Kulturgeschichte, anthe Kulturgeschichte.

DIE KULTUR DER GEGENWART

IHRE ENTWICKLUNG UND IHRE ZIELE

HERAUSGEGEBEN VON PROFESSOR PAUL HINNEBERG

In 4 Teilen. Lex.-8. Jeder Teil zerfällt in einzelne inhaltlich vollständig in sich abgeschlossene und einzeln käufliche Bände (Abteilungen).

Teil I: Die geisteswissenschaftlichen Kulturgebiete. I. Hälfte. Religion und Philosophie, Literatur, Musik und Kunst (mit vorangehender Einleitung zu dem Gesamtwerk).

Teil II: Die geisteswissenschaftlichen Kulturgebiete. 2. Hälfte. Staat und Gesellschaft, Recht und Wirtschaft. Teil III: Die naturwissenschaftlichen Kulturgebiete. Mathematik. Die Vorgeschichte der modernen Naturwissenschaften und der Medizin. Die Naturwissenschaften d. Anorganischen. Biologie. Medizinische Wissenschaften.

Teil IV: Die technischen Kulturgebiete. Bautechnik, Maschinentechnik, industrielle Technik, Landwirtschaftliche Technik, Handels- und Verkehrstechnik.

Die "Kultur der Gegenwart" soll eine systematisch aufgebaute, geschichtlich begründete Gesamtdarstellung unserer heutigen Kultur darbieten, indem sie
die Fundamentalergebnisse der einzelnen Kulturgebiete nach ihrer Bedeutung
für die gesamte Kultur der Gegenwart und für deren Weiterentwicklung in
großen Zügen zur Darstellung bringt. Das Werk vereinigt eine Zahl erster
lamen aus allen Gebieten der Wissenschaft und Praxis und bietet Darstellungen
der einzelnen Gebiete jeweils aus der Feder des dazu Berufensten in gemeinverständlicher, künstlerisch gewählter Sprache auf knappstem Raume.

Von Teil I und II sind erschienen:

Die aligemeinen Grundlagen der Kultur der Gegenwart. (I, 1.) Bearbeitet von W. Lexis, Fr. Paulsen, G. Schöppa, A. Matthias, H. Gaudig, G. Kerschensteiner, W. v. Dyck, L. Pallat, K. Kraepelin, J. Lessing, O. N. Witt, G. Göhler, P. Schlenther, K. Bücher, R. Pietschmann, F. Milkau, H. Diels. [XV u. 671 S.] Lex.-8. 1906. Geh. M. 16.—, in Leinwand geb. M. 18.—

Die orientalischen Religionen. (I, 3, 1.) Bearbeitet von Edv. Lehmann, A. Erman, C. Bezold, H. Oldenberg, J. Goldziher, A. Grünwedel, J. J. M. de Groot, K. Florenz, H. Haas. [VII u. 267 S.] Lex.-8. 1906. Geh. M. 7.—, in Leinwand geb. M. 9.—

Geschichte der christlichen Religion. Mit Einleitung: Die Israelitisch-Jüdische Religion. (I, 4, L) Bearbeitet von J. Wellhausen, A. Jülicher, A. Harnack, N. Bouwetsch, K. Müller, A. Ehrhard, E. Troeltsch. 2., stark vermehrte und verbesserte Auflage. [X u. 792 S.] Lex.-8. 1909. Geh. 18.—, in Leinwand geb. 120.—

Systematische christliche Religion. (I, 4, 11.) Bearbeitet von E. Troehsch.
J. Pohle, J. Mausbach, C. Krieg, W. Herrmann, R. Seeberg, W. Faber, H.
J. Holtzmann. 2., verbesserte Auflage.
(VIII u. 279 S.) Lez.-8. 1999. Geh.
& 6.60, in Leinwand geb. & 8.—

DIE KULTUR DER GEGENWART

Allgemeine Geschichte der Philosophie. (I, 5.) Bearbeitet von W. Wundt, H. Öldenberg, J. Goldziher, W. Grube, T. Jnouye, H. v. Arnim, Cl. Baeumker, W. Windelband. [VIII u. 572 S.] Lex.-8. 1909. Geh. M. 12.—, in Leinw. geb. M. 14.—

Systematische Philosophie. (I, 6.) Bearbeitet von W. Dilthey, A. Riehl, W. Wundt, W. Ostwald, H. Ebbinghaus, R. Eucken, Fr. Paulsen, W. Münch, Th. Lipps. 2. Aufl. [Xu. 435 S.] Lex. 8. 1908. Geh. M. 10. —, in Leinw. geb. M. 12. —

Die orientalischen Literaturen. (1, 7.) Bearbeitet von E. Schmidt, A. Erman, C. Bezold, H. Gunkel, Th. Nöldeke, M. J. de Goeje, R. Pischel, K. Geldner, P. Horn, F. N. Finck, W. Grube, K. Florenz. [IX u. 419 S.] Lex.-8. 1906. Geh. M. 10.—, in Leinwand geb. M. 12.—

Die griechische und lateinische Literatur und Sprache. (I, 8.) Bearbeitet von: U. v. Wilamowitz-Moellendorff, K. Krumbacher, J. Wackernagel, Fr. Leo, E. Norden, F. Skutsch. 2. Aufl. Geh. M. 10.—, in Leinwand geb. M. 12.—

Die osteuropäischen Literaturen und die slawischen Sprachen. (I. 9.) Bearbeitet von A. Bezzenberger, A. Brückner, V. v. Jagic, J. Máchal, M. Murko, F. Riedl, E. Setälä, G. Suits, A. Thumb, A. Wesselovsky, E. Wolter. [VIII u. 396 S.] 1908. Geh. M. 10.—, in Leinwand geb. M. 12.—

Die romanischen Literaturen u. Sprachen. Mit Einschluß des Keltischen. (I, II, I.) Bearbeitet von H. Zimmer, K. Meyer, L. Chr. Stern, H. Morf. W. Meyer-Lübcke. [VII u. 499 S.] 1909. Geh. *M.* 12.—, in Leinw. geb. *M.* 14.—

Allgemeine Verfassungs- und Verwaltungsgeschichte des Staates und der Gesellschaft. (II, 2.) Bearbeitet von A. Vierkandt, L. Wenger, M. Hartmann, O. Franke, A. Luschin v. Ebengreuth, O. Hintze. [Unter der Presse.]

Staat und Gesellschaft des Orients. (II, 3.) Bearbeitet von A. Vierkandt, G. Maspero, M. Hartmann, O. Franke, K. Rathgen. [Unter der Presse.]

Staat und Gesellschaft der Griechen und Römer. (II, 4, 1) Bearbeitet von U.v. Wilamowitz-Moellendorff und B. Niese. [VI u. 280 S.] 1910. Geh. M. 8.—, in Leinwand geb. M. 10.—

Staat und Gesellschaft der neueren Zeit (bis zur französischen Revolution). (II, 5, 1,) Bearbeitet von F. v. Bezold, E. Gothein, R. Koser. [VI u. 349 S.] Lex.-8. 1908. Geh. M 9.—, in Leinwand geb. M 11.—

Systematische Rechtswissenschaft. (II, 8.) Bearbeitet von R. Stammler, R. Sohm, K. Gareis, V. Ehrenberg, L. v. Bar, L. v. Seuffert, F. v. Liszt, W. Kahl, P. Laband, G. Anschitz, E. Bernatzik, F. v. Martitz. [X, LX u. 526 S.] Lex.-8. 1906. Geh. M. 14.—, in Leinwand geb. M. 16.—

Allgemeine Volkswirtschaftslehre. (II, 10. 1.) Bearbeitet von W. Lexis. Geh. M. 7.—, in Leinwand geb. M. 9.—

Probeheft und Sonder-Prospekte über die einzelnen Abteilungen (mit

Auszug aus dem Vorwort des Herausgebers, der Inhaltsübersicht des Gesamtwerkes, dem Autoren-Verzeichnis und mit Probestücken aus dem Werke) werden auf Wunsch umsonst und postirei vom Verlag versandt.

3 6105 045 014 045

CECIL H. GREEN LIBRARY
STANFORD UNIVERSITY LIBRARIES
STANFORD, CALIFORNIA 94305-6004
(650) 723-1493
grncirc@sulmail.stanford.edu

All books are subject to recall.

DATE DUE

